Den Europæiske Unions
Tidende

C 340

62. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

8. oktober 2019

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OGAGENTURER

Revisionsretten

2019/C 340/01 Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2018, med institutionernes svar 1

2019/C 340/02 Revisionsrettens årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret 2018, med Kommissionens svar 269

DA

©Den Europæiske Union, 2019

Tilladelse til at anvende eller gengive fotos eller andet materiale, hvortil Den Europæiske Union ikke har ophavsretten, skal indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,KONTORER OG AGENTURER

REVISIONSRETTEN

I medfør af artikel 287, stk. 1 og 4, i TEUF samt artikel 258 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 43 i Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323

vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på mødet den 18. juli 2019

ÅRSBERETNINGERNE

for regnskabsåret 2018

Beretningerne, med institutionernes svar til Revisionsrettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Medlemmerne af Revisionsretten er:

Klaus-Heiner LEHNE (formand), Henri GRETHEN, Ladislav BALKO,
Lazaros S. LAZAROU, Pietro RUSSO, Baudilio TOMÉ MUGURUZA, Iliana IVANOVA,
Alex BRENNINKMEIJER, Danièle LAMARQUE, Nikolaos MILIONIS, Phil WYNN OWEN,
Oskar HERICS, Bettina JAKOBSEN, Janusz WOJCIECHOWSKI, Samo JEREB, Jan GREGOR,
Mihails KOZLOVS, Rimantas ŠADŽIUS, Leo BRINCAT, João FIGUEIREDO, Juhan PARTS,
Ildikó GÁLL-PELCZ, Eva LINDSTRÖM, Tony MURPHY, Hannu TAKKULA,
Annemie TURTELBOOM, Viorel ȘTEFAN, Ivana MALETIĆ.

ÅRSBERETNING OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

(2019/C 340/01)

INDHOLD

			Side
Generel indledning			7
Kapitel 1	—	Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger	9
Kapitel 2	—	Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning	35
Kapitel 3	—	Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	55
Kapitel 4	—	Indtægter	111
Kapitel 5	—	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	121
Kapitel 6	—	Økonomisk, social og territorial samhørighed	135
Kapitel 7	—	Naturressourcer	159
Kapitel 8	—	Sikkerhed og medborgerskab	179
Kapitel 9	—	Et globalt Europa	187
Kapitel 10	—	Administration	197
Institutionernes svar			205

Generel indledning

0.1. Den Europæiske Revisionsret er en af Den Europæiske Unions institutioner ([1]) og er den eksterne revisor af EU's finanser ([2]). I denne egenskab fungerer vi som den uafhængige beskytter af alle EU-borgeres finansielle interesser, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning. Der gives flere oplysninger om vores arbejde i vores årlige aktivitetsrapport, vores særberetninger, vores horisontale analyser og vores udtalelser om ny eller ajourført EU-lovgivning eller om andre afgørelser med betydning for den økonomiske forvaltning ([3]).

0.2. Dette er vores 42. årsberetning om gennemførelsen af EU's budget. Den dækker regnskabsåret 2018. En særskilt årsberetning dækker de europæiske udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet og Europa-Parlamentet. Vores årsberetning, efter omstændighederne kombineret med vores særberetninger, danner grundlag for dechargeproceduren, hvor Parlamentet efter henstilling fra Rådet afgør, om Kommissionen har udført sine opgaver vedrørende budgettet på tilfredsstillende vis. Ved offentliggørelsen sender vi årsberetningen til de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og Rådet.

0.4. Det centrale element i vores beretning er *revisionserklæringen* om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om *transaktionernes* lovlighed og *formelle rigtighed*. Erklæringen suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af EU's større aktivitetsområder.

0.5. Ligesom i de foregående år er beretningen i år opbygget på følgende måde:

— Kapitel 1 indeholder revisionserklæringen og en oversigt over resultaterne af vores revision vedrørende regnskabernes rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed

— Kapitel 2 præsenterer vores analyse af den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

— Kapitel 3 fokuserer på, hvad EU-budgettets resultatindikatorer fortæller os, præsenterer væsentlige resultater fra vores 2018-særberetninger om performance og analyserer Kommissionens gennemførelse af de anbefalinger, vi fremsatte i vores særberetninger i 2015

— Kapitel 4 præsenterer vores revisionsresultater vedrørende EU's indtægter

— Kapitel 5-10 viser — for så vidt angår de største udgiftsområder i den aktuelle *flerårige finansielle ramme (FFR)* ([4]) — resultaterne af vores test af transaktionernes formelle rigtighed og vores undersøgelse af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og andre elementer i de interne kontrolsystemer samt andre forvaltningsordninger.

0.6. Da der ikke aflægges separate årsregnskaber for de forskellige FFR-udgiftsområder, er konklusionerne i de enkelte kapitler ikke revisionserklæringer. I stedet beskriver kapitlerne væsentlige forhold, som er særlige for de enkelte FFR-udgiftsområder.

0.7. Vores mål er at præsentere vores bemærkninger klart og kortfattet. Vi kan ikke altid undgå at bruge fagudtryk, der specifikt knytter sig til EU, EU-politikkerne og EU-budgettet samt til regnskabsføring og revision. På vores websted har vi offentliggjort et glossar med definitioner og forklaringer på de fleste af disse specifikke fagudtryk ([5]). De fagudtryk, der er defineret i glossaret, står i *kursiv*, første gang de bruges i det enkelte kapitel.

0.8. Kommissionens svar til vores bemærkninger (eller, hvor det er relevant, andre EU-institutioners og -organers svar) præsenteres sammen med denne beretning. Som ekstern revisor har vi til opgave at rapportere vores revisionsresultater og drage de nødvendige konklusioner for at give en uafhængig og upartisk vurdering af regnskabets rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed.

([1]) Revisionsretten blev oprettet som institution ved artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Union, også kaldet Maastrichttraktaten (EFT C 191 af 29.7.1992, s. 1). Den blev imidlertid allerede ved Bruxellestraktaten af 1977 oprettet som nyt fællesskabsorgan til at varetage den eksterne revision (EFT L 359 af 31.12.1977, s. 1).

([2]) Artikel 285-287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47).

([3]) Findes på vores websted: www.eca.europa.eu

([4]) Vi giver ikke en specifik vurdering af udgifterne på udgiftsområde 6 (»Kompensationer«) og af udgifter uden for FFR. Vores analyse af udgiftsområde 3 (»Sikkerhed og medborgerskab«) og udgiftsområde 4 (»Et globalt Europa«) i kapitel 8 og 9 omfatter ikke en anslået fejlforekomst.

([5]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/GLOSSARY_AR_2018/GLOSSARY_AR_2018_DA.pdf

KAPITEL 1

Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger

INDHOLD

	Punkt
Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning	I-XXX
Indledning	1.1-1.5
Den Europæiske Revisionsrets rolle	1.1-1.3
EU-udgifterne er et vigtigt instrument til opnåelse af politikmål	1.4-1.5
Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2018	1.6-1.41
Regnskabernes rigtighed	1.6-1.9
Regnskabet er uden væsentlig fejlinformation	1.6-1.8
Centrale forhold vedrørende årsregnskabet for 2018	1.9
Transaktionernes formelle rigtighed	1.10-1.32
Vores revision omfatter udgifter godkendt af Kommissionen i 2018	1.11-1.14
Resultaterne af vores revision vedrørende 2018 viser, at fejlforekomsten er begrænset til specifikke udgiftstyper	1.15
Reglernes kompleksitet og den måde, EU-midler udbetales på, har betydning for risikoen for fejl	1.16-1.32
Kommissionens oplysninger vedrørende formel rigtighed	1.33-1.41
Kommissionens skøn over fejlforekomsten ligger lidt under vores interval	1.35-1.36
De enkelte elementer i Kommissionens skøn stemmer ikke altid overens med vores revisionsresultater	1.37-1.39
Risikoen ved afslutningen afhænger af de anslåede fremtidige korrektioner og inddrivelser	1.40-1.41
Vi sender OLAF de sager, hvor der er mistanke om svig	1.42-1.46
Konklusioner	1.47-1.49
Resultaterne af revisionen	1.48-1.49

Bilag 1.1 — Revisionens omfang og revisionsmetode

Revisionsrettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning

Erklæring

I. Vi har:

a) revideret Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab, som blev godkendt af Kommissionen den 26. juni 2019, og som omfatter det konsoliderede årsregnskab ([1]) og beretningerne om budgetgennemførelsen ([2]) for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, og

b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner som fastsat i artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

II. Det er vores opfattelse, at Den Europæiske Unions (EU's) konsoliderede regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling pr. 31. december 2018 og af resultaterne af transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og de regnskabsregler baseret på internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

Indtægter

Erklæring om indtægternes lovlighed og formelle rigtighed

III. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Udgifter

Erklæring med forbehold om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

IV. Når der ses bort fra virkningerne af de forhold, der er beskrevet i afsnittet »Grundlag for en erklæring med forbehold om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed«, er det vores opfattelse, at de udgifter, der er godkendt i regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Grundlag for erklæringen

V. Vi har udført vores revision i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision (ISA'erne) og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer (ISSAI'erne). Vores ansvar i henhold til disse standarder beskrives nærmere i afsnittet »Revisors ansvar for revision af det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioner«. Vi har også opfyldt uafhængighedskravene og vores etiske forpligtelser i henhold til International Ethics Standards Board for Accountants' (IESBA's) etiske kodeks for revisorer. Vi mener, at det indhentede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring.

([1]) Det konsoliderede årsregnskab omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og et resumé af væsentlige regnskabspraksis samt andre forklarende bemærkninger (inklusive segmentoplysninger).

([2]) Beretningerne om budgetgennemførelsen omfatter også forklarende bemærkninger.

Grundlag for en erklæring med forbehold om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

VI. Vi konstaterede, at 2018-udgifterne med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede udgifter, som er underlagt komplekse regler) ([3]) er væsentlig fejlbehæftede. Vi anslår, at fejlforekomsten i udgifterne med høj risiko er 4,5 %. Den samlede anslåede fejlforekomst (2,6 %) ligger stadig over væsentlighedstærsklen, men den er ikke gennemgribende. Udgifterne med lav risiko, som hovedsagelig er rettighedsbaserede og underlagt forenklede/mindre komplekse regler, er ikke væsentlig fejlbehæftede ([4]).

Centrale forhold ved revisionen

Vi vurderede den potentielle indvirkning på regnskabet for 2018 af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

VII. Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige formelt Det Europæiske Råd, at det agter at forlade EU. Den 10. april 2019 accepterede Det Europæiske Råd at forlænge fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden ([5]) så langt som nødvendigt, men under ingen omstændigheder længere end til den 31. oktober 2019. I henhold til Rådets afgørelse vil Det Forenede Kongerige forlade EU på den første dag i den måned, der følger efter afslutningen af ratifikationsprocedurerne, eller den 1. november 2019, alt efter hvilken dato der kommer først. I henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union vil Det Forenede Kongerige forblive en medlemsstat indtil den nye udtrædelsesdato med fulde rettigheder og forpligtelser og have ret til når som helst at tilbagekalde sin meddelelse.

VIII. Som anført i punkt II er EU's konsoliderede regnskab for 2018 udarbejdet med henblik på at afspejle EU's finansielle stilling pr. 31. december 2018 samt resultaterne, pengestrømmene og ændringerne i nettoaktiver i 2018. EU's konsoliderede regnskab for 2018 afspejler forhandlingspositionen pr. 31. december 2018. På den dato — og indtil den dato, hvor vi afsluttede vores revisionsarbejde — var Det Forenede Kongerige stadig en EU-medlemsstat.

IX. Vi har ikke konstateret nogen begivenheder vedrørende udtrædelsesprocessen, der kræver justeringer i henhold til den internationale regnskabsstandard om begivenheder efter regnskabsaflæggelsen ([6]).

X. Vi vil fortsat vurdere den potentielle indvirkning på EU's konsoliderede regnskab af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union. De fremtidige konsoliderede EU-regnskaber vil skulle afspejle udtrædelsesprocessens status eller udfald. På den dato, hvor vi afsluttede vores revision af 2018-regnskabet, vidste man endnu ikke, om Det Forenede Kongerige faktisk ville forlade EU, og på hvilken dato og hvilke betingelser det i bekræftende fald ville ske.

XI. I denne situation er der intet grundlag for at rapportere om en finansiel indvirkning på EU's konsoliderede regnskab for 2018, og vi konkluderer, at regnskabet pr. 31. december 2018 afspejler udtrædelsesprocessen korrekt pr. denne dato.

Vi vurderede passivet vedrørende pensioner og andre personaleydelser

XII. I EU's balance er der opført et passiv vedrørende pensioner og andre personaleydelser på 80,5 milliarder euro pr. udgangen af 2018. Dette er et af balancens største passiver, da det udgør over en tredjedel af de samlede passiver i 2018, som var på 235,9 milliarder euro.

XIII. Hovedparten af dette passiv vedrørende pensioner og andre personaleydelser (70,0 milliarder euro) vedrører pensionsordningen for tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union (EU-pensionsordningen). Det passiv, der er opført i regnskabet, repræsenterer det beløb, der skulle have været indbetalt til en pensionskasse, hvis en sådan var blevet oprettet til at udbetale de eksisterende pensionsforpligtelser ([7]). Ud over alderspensioner dækker passivet invalidepensioner og pensioner til EU-ansattes enker og efterladte børn. Udbetalingerne i henhold til denne pensionsordning sker over EU-budgettet. Medlemsstaterne garanterer tilsammen udbetalingen af ydelserne, og tjenestemændene bidrager med en tredjedel til finansieringen af ordningen. Eurostat beregner passivet på vegne af Kommissionens regnskabsfører ved hjælp af parametre, der vurderes af Kommissionens aktuarrådgivere.

([3]) 61,0 milliarder euro. Vi giver nærmere oplysninger i punkt 1.19-1.21 i vores årsberetning for 2018.
([4]) 59,6 milliarder euro. Vi giver nærmere oplysninger i punkt 1.18 i vores årsberetning for 2018.
([5]) EUCO XT 20013/19 — Det Europæiske Råds afgørelse truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.
([6]) Jf. International Public Sector Accounting Standard (IPSAS) 14 — »Events after the Reporting Date«.
([7]) Jf. IPSAS 39 - »Employee benefits«. I forbindelse med EU-pensionsordningen repræsenterer ydelsesforpligtelsen værdien af de forventede fremtidige betalinger, EU skal afholde for at opfylde de pensionsforpligtelser, der er opstået som følge af ansættelsesforhold i den aktuelle periode og tidligere perioder.

XIV. Den næststørste del af passivet vedrørende pensioner og andre personaleydelser (8,7 milliarder euro) udgøres af EU's anslåede forpligtelse vedrørende den fælles sygesikringsordning. Denne forpligtelse vedrører de udgifter til sundhedsydelser, som skal betales efter de EU-ansattes fratræden (minus deres bidrag).

XV. Som led i vores revision vurderede vi de aktuarmæssige antagelser vedrørende pensionspassivet og den deraf følgende værdiansættelse. Vi baserede vores vurdering på arbejde, som eksterne aktuareksperter havde udført i forbindelse med en undersøgelse af forpligtelserne vedrørende pensioner og den fælles sygesikringsordning. Vi kontrollerede de numeriske data, de aktuarmæssige parametre og beregningen af passivet såvel som dets opførelse i den konsoliderede balance og bemærkningerne til det konsoliderede årsregnskab. Som oplyst i bemærkning 2.9 til det konsoliderede årsregnskab har Kommissionen fortsat sine bestræbelser på at styrke sine metoder til beregning af passivet vedrørende personaleydelser, og vi vil følge op på dette spørgsmål.

Vi vurderede de væsentlige skøn ved årets udgang, der er opført i regnskabet

XVI. Det anslås, at de støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne havde afholdt, men endnu ikke anmeldt, ved udgangen af 2018 beløb sig til 99,8 milliarder euro (udgangen af 2017: 100,9 milliarder euro). Dette beløb er opført som skyldige omkostninger ([8]).

XVII. I EU-regnskabet anslås det, at det uudnyttede beløb i de finansielle instrumenter under delt forvaltning og støtteordninger ved udgangen af 2018 var på 6,5 milliarder euro (udgangen af 2017: 4,7 milliarder euro), og dette er på balancen opført som »Andre forskud til medlemsstater«.

XVIII. Med henblik på at vurdere disse skøn ved årets udgang undersøgte vi det system, som Kommissionen havde fastlagt til cut-off-beregningerne, og kontrollerede dets korrekthed og fuldstændighed i de generaldirektorater, hvor der afholdes flest betalinger. Under vores revisionsarbejde vedrørende stikprøven af fakturaer og forfinansieringsbetalinger undersøgte vi de relevante cut-off-beregninger med henblik på at vurdere risikoen for, at de skyldige omkostninger var oplyst forkert. Vi bad Kommissionens regnskabstjenester om nærmere forklaringer vedrørende den generelle metode til udarbejdelse af disse skøn.

XIX. Vi konkluderer, at det samlede beløb, der i den konsoliderede balance er opført som skyldige omkostninger og andre forskud til medlemsstaterne, er retvisende.

Andre forhold

XX. Ledelsen har ansvaret for at fremlægge »øvrige oplysninger«. Disse omfatter regnskabsredegørelsen og -analysen, men ikke det konsoliderede regnskab og vores revisionserklæring om dette. Vores erklæring om det konsoliderede regnskab dækker ikke disse øvrige oplysninger, og vi afgiver ikke nogen form for konklusion med sikkerhed om dem. Vores ansvar i forbindelse med revisionen af det konsoliderede regnskab er at læse de øvrige oplysninger og vurdere, om der er væsentlig uoverensstemmelse mellem dem og det konsoliderede regnskab eller den viden, vi har opnået under revisionen, eller om de på anden vis lader til at indeholde væsentlig fejlinformation. Hvis vi konkluderer, at de øvrige oplysninger indeholder væsentlig fejlinformation, skal vi rapportere dette behørigt. Vi har intet at rapportere i denne henseende.

Ledelsens ansvar

XXI. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og finansforordningen har ledelsen ansvaret for at udarbejde og aflægge et konsolideret regnskab for EU med udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ledelsen er også ansvarlig for at sikre, at de aktiviteter, finansielle transaktioner og oplysninger, der fremgår af årsregnskabet, er i overensstemmelse med de myndighedsregler, der gælder for dem. Kommissionen bærer det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EU's regnskaber (artikel 317 i TEUF).

([8]) Der er tale om 62,9 milliarder euro i skyldige omkostninger på balancens passivside og et fradrag på 36,9 milliarder euro i forfinansieringsbeløbet på balancens aktivside.

XXII. Ved udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab er ledelsen ansvarlig for at vurdere EU's evne til at fortsætte driften samt oplyse om alle relevante forhold og anvende regnskabsprincippet om fortsat drift, medmindre den har til hensigt at likvidere enheden eller indstille driften, eller ikke har andet realistisk alternativ end at gøre dette.

XXIII. Kommissionen er ansvarlig for at overvåge EU's regnskabsaflæggelse.

XXIV. I henhold til finansforordningen (afsnit XIII) skal Kommissionens regnskabsfører fremsende EU's konsoliderede regnskab til revision, først som foreløbigt regnskab senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår og derefter som endeligt regnskab senest den 31. juli. Allerede det foreløbige regnskab skal give et retvisende og pålideligt billede af EU's finansielle stilling. Det er derfor afgørende, at alle poster i det foreløbige regnskab præsenteres som endelige beregninger, så vi kan udføre vores opgave i overensstemmelse med finansforordningens afsnit XIV og inden for de fastsatte tidsfrister. Ændringer mellem det foreløbige og det endelige regnskab vil normalt kun blive foretaget på grundlag af vores bemærkninger.

Revisors ansvar i forbindelse med revisionen af det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioner

XXV. Vores mål er at opnå høj grad af sikkerhed for, om EU's konsoliderede regnskab er uden væsentlig fejlinformation, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, samt på grundlag af vores revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Høj grad af sikkerhed er imidlertid ikke en garanti for, at en revision har opdaget samtlige væsentlige fejlinformationer og tilfælde af manglende regeloverholdelse. Disse kan skyldes besvigelser eller fejl og betragtes som væsentlige, hvis det med rimelighed kan forventes, at de enkeltvis eller sammenlagt påvirker økonomiske beslutninger, der træffes på grundlag af det konsoliderede regnskab.

XXVI. For så vidt angår indtægter tager vores undersøgelse af egne indtægter baseret på moms og BNI udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter, og vi vurderer de systemer, Kommissionen bruger til behandling af disse aggregater, indtil medlemsstaternes bidrag er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene er modtaget af Kommissionen og registreret i regnskabet.

XXVII. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingstransaktionerne, så snart udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger i det år, hvor de foretages, undtagen forskud. Forskudsbetalinger undersøges, når modtageren har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og institutionen eller organet har godkendt denne dokumentation ved at afregne forskuddet, hvilket eventuelt først sker et senere år.

XXVIII.Som led i en revision, der udføres i overensstemmelse med ISA'erne og ISSAI'erne, udøver vi professionel dømmekraft og udviser professionel skepsis under hele revisionen. Vi gør endvidere følgende:

a) Vi identificerer og vurderer risiciene for væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab og for, at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EU-lovgivningen, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl. Vi udformer og gennemfører revisionshandlinger, der tager højde for disse risici, og indhenter revisionsbevis, der er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring. Forekomster af væsentlige fejlinformationer eller regelbrud som følge af besvigelser er mere vanskelige at opdage end dem, der skyldes fejl, da besvigelser kan involvere hemmelige aftaler, forfalskede dokumenter, forsætlige udeladelser, vildledende oplysninger eller tilsidesættelse af intern kontrol. Risikoen for, at sådanne forekomster ikke opdages, er derfor større

b) Vi opnår en forståelse af den interne kontrol, der er relevant for revisionen, med henblik på at udforme passende revisionshandlinger, men ikke med det formål at afgive en erklæring om den interne kontrols effektivitet

c) Vi vurderer, om de regnskabspraksis, som ledelsen har anvendt, er hensigtsmæssige, og om dens regnskabsmæssige skøn og oplysningerne i forbindelse hermed er rimelige

d) Vi konkluderer, om ledelsens anvendelse af regnskabsprincippet om fortsat drift er passende, og, på grundlag af det indhentede revisionsbevis, om der er væsentlig usikkerhed på grund af begivenheder eller forhold, der kan så væsentlig tvivl om enhedens evne til at fortsætte driften. Hvis vi konkluderer, at der eksisterer en sådan væsentlig usikkerhed, skal vi i vores beretning gøre opmærksom på de tilknyttede oplysninger i det konsoliderede regnskab eller, hvis disse oplysninger er utilstrækkelige, afgive en erklæring med forbehold. Vores konklusioner er baseret på det revisionsbevis, vi havde indhentet frem til datoen for vores beretning. Fremtidige begivenheder eller forhold kan imidlertid bevirke, at enheden må ophøre med at fortsætte driften

e) Vi vurderer det konsoliderede regnskabs samlede præsentation, struktur og indhold, herunder samtlige oplysninger, og vurderer, om det konsoliderede regnskab giver et retvisende billede af de underliggende transaktioner og begivenheder

f) Vi indhenter tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis vedrørende de finansielle oplysninger om de enheder, der er omfattet af EU's konsolideringsregler, med henblik på at afgive en erklæring om det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioner. Vi har ansvaret for at lede, overvåge og udføre revisionen, og vi er eneansvarlige for vores revisionserklæring.

XXIX. Vi kommunikerer med ledelsen, bl.a. om revisionens planlagte omfang og tidsmæssige placering og om væsentlige revisionsresultater, herunder resultater vedrørende betydelige mangler i intern kontrol.

XXX. Blandt de forhold, vi har drøftet med Kommissionen og andre reviderede enheder, fastlægger vi de forhold, der var mest betydelige ved revisionen af det konsoliderede regnskab for den aktuelle periode og derfor er de centrale forhold ved revisionen. Vi beskriver disse forhold i vores beretning, medmindre lov eller øvrig regulering forhindrer oplysning, eller vi i yderst sjældne tilfælde fastlægger, at et forhold ikke skal kommunikeres i vores beretning, fordi de negative konsekvenser heraf med rimelighed vil kunne forventes at veje tungere end den offentlige interesses fordele.

18. juli 2019
Klaus-Heiner LEHNE
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide de Gasperi, 1615 Luxembourg, LUXEMBOURG

Indledning

Den Europæiske Revisionsrets rolle

1.1. Vi er Den Europæiske Unions afhængige revisor. Som fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF):

a) afgiver vi en erklæring om EU's regnskaber

b) kontrollerer vi, om EU-budgettet bliver brugt i overensstemmelse med de gældende love og forordninger

c) rapporterer vi om, hvorvidt EU-udgifterne afholdes på en sparsommelig, produktiv og effektiv måde ([9])

d) afgiver vi udtalelser om forslag til lovgivning med finansiel indvirkning.

1.2. Det arbejde, vi udfører som grundlag for *revisionserklæringen* (beskrevet i ***bilag 1.1***), opfylder det første og det andet af disse mål. Det arbejde, vi på de fleste EU-udgiftsområder ([10]) udfører vedrørende årsberetningen, omhandler også sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i forbindelse med udgifterne. Vi rapporterer om forskellige aspekter af det system, som Kommissionen har indført for at sikre, at EU's midler anvendes fornuftigt ([11]). Vores samlede revisionsarbejde udgør også et væsentligt input i forbindelse med vores udtalelser om forslag til lovgivning.

1.3. Dette kapitel i årsberetningen indeholder:

a) en beskrivelse af baggrunden for vores revisionserklæring og en oversigt over vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende regnskabernes rigtighed og *transaktionernes formelle rigtighed*

b) oplysninger om de sager med mistanke om svig, som vi rapporterer til OLAF

c) et resumé af vores revisionstilgang (jf. ***bilag 1.1***).

EU-udgifterne er et vigtigt instrument til opnåelse af politikmål

1.4. EU-udgifterne er et vigtigt — men ikke det eneste — instrument til opnåelse af politikmål. Andre vigtige instrumenter er lovgivningen og den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer inden for EU. I 2018 beløb EU-udgifterne sig til 156,7 milliarder euro ([12]), hvilket var 2,2 % af EU-medlemsstaternes samlede offentlige udgifter og 1,0 % af EU's bruttonationalindkomst (jf. ***tekstboks 1.1***).

([9]) Jf. glossaret: *Forsvarlig økonomisk forvaltning*.
([10]) Jf. ***del 2*** i kapitel 5, 6, 7, 8 og 9.
([11]) Jf. kapitel 3.
([12]) Jf. EU's konsoliderede årsregnskab for 2018 — Beretningerne om budgetgennemførelsen og forklarende bemærkninger, 4.3 FFR: Gennemførelse af betalings*bevillinger*.

Tekstboks 1.1
EU-udgifterne i 2018 som andel af bruttonationalindkomsten (BNI) og de samlede offentlige udgifter

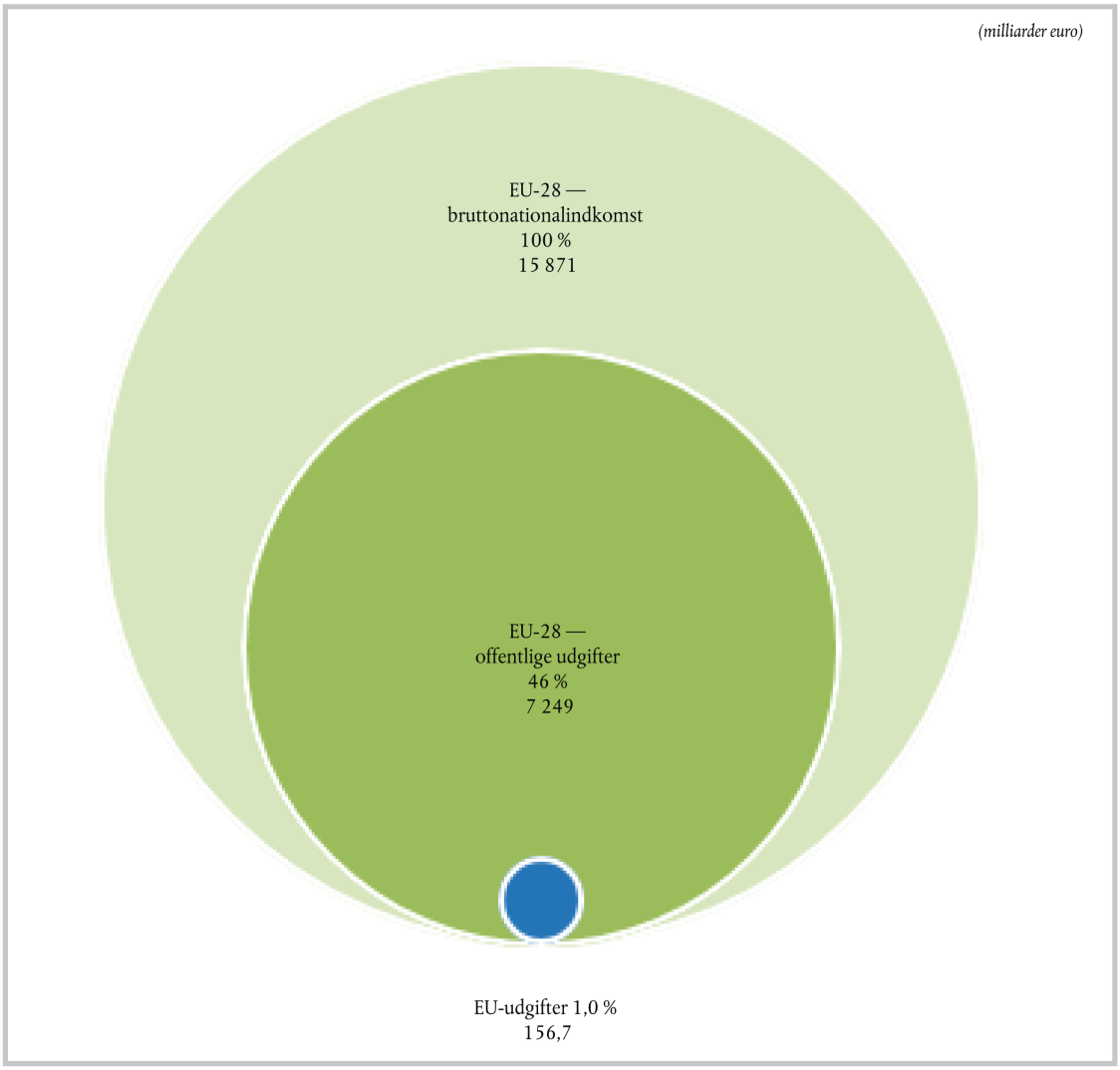

Kilde: Medlemsstaternes BNI: Europa-Kommissionens årsregnskab for 2018 — bilag A — Indtægter. Medlemsstaternes samlede offentlige udgifter: Eurostat — nationale årsregnskaber. EU's udgifter: Europa-Kommissionen — Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2018.

1.5. EU-midler udbetales til støttemodtagere enten som enkeltbetalinger/årlige trancher eller som en række betalinger inden for rammerne af flerårige udgiftsordninger. Betalingerne fra EU-budgettet for 2018 omfattede 126,8 ([13]) milliarder euro i enkeltbetalinger, mellemliggende betalinger eller endelige betalinger, plus 29,9 milliarder euro i forfinansiering. Som det fremgår af ***tekstboks 1.2***, er »Naturressourcer« EU-budgettets største udgiftsområde, fulgt af »Samhørighed« og »Konkurrenceevne«.

([13]) 37,4 milliarder euro af disse mellemliggende betalinger afholdes under FFR-udgiftsområde 1b i programperioderne 2007-2013 og 2014-2020. I overensstemmelse med vores tilgang til dette område indgår disse betalinger ikke i revisionspopulationen i forbindelse med årsberetningen for 2018.

Tekstboks 1.2
2018-betalingerne fordelt på udgiftsområder i den flerårige finansielle ramme (FFR)

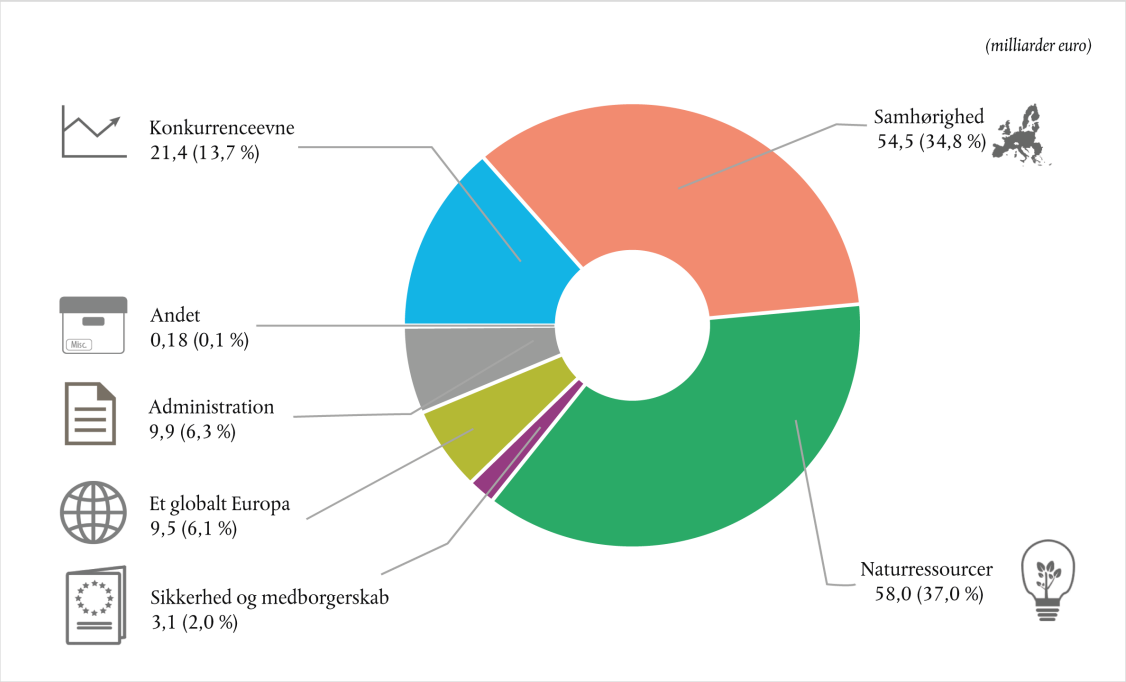

FFR-udgiftsområde 1a — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse (»Konkurrenceevne«)

FFR-udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed (»Samhørighed«)

FFR-udgiftsområde 2 — Naturressourcer

FFR-udgiftsområde 3 — Sikkerhed og medborgerskab

FFR-udgiftsområde 4 — Et globalt Europa

FFR-udgiftsområde 5 — Administration

FFR-udgiftsområde 6 — Kompensationer (»Andet«)

Kilde: Revisionsretten.

Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2018

Regnskabernes rigtighed

Regnskabet er uden væsentlig fejlinformation

1.6. Vores bemærkninger vedrører Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab ([14]) (»regnskabet«) for regnskabsåret 2018. Vi modtog det sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring den 26. juni 2019, før den sidste frist for fremsendelse i henhold til finansforordningen ([15]). Regnskabet er vedlagt en regnskabsredegørelse og -analyse ([16]). Denne analyse er ikke omfattet af vores revisionserklæring. I overensstemmelse med revisionsstandarderne har vi imidlertid vurderet, om den stemmer overens med oplysningerne i regnskabet.

1.7. Det regnskab, Kommissionen har offentliggjort, viser, at de samlede passiver pr. 31. december 2018 beløb sig til 235,9 milliarder euro, mens de samlede aktiver beløb sig til 174,4 milliarder euro. Det økonomiske resultat for 2018 var på 13,9 milliarder euro.

1.8. Vores revision viste, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation. Vi fremsætter vores bemærkninger om den økonomiske og budgetmæssige forvaltning af EU-midlerne i kapitel 2.

Centrale forhold vedrørende årsregnskabet for 2018

1.9. Centrale forhold ved revisionen er de forhold, der efter vores faglige vurdering havde mest betydning for vores revision af regnskabet for den aktuelle periode. Vi behandlede disse forhold som led i revisionen af regnskabet som helhed og ved udformningen af vores erklæring derom, men vi afgiver ikke en særskilt erklæring om disse forhold. I overensstemmelse med den internationale standard om revision (ISSAI) 1701 rapporterer vi om centrale forhold ved revisionen i vores revisionserklæring.

Transaktionernes formelle rigtighed

1.10. Vi undersøger EU's indtægter og udgifter for at vurdere, om de er i overensstemmelse med de gældende love og forordninger. Vi præsenterer resultaterne af vores revision vedrørende indtægterne i kapitel 4 og vedrørende udgifterne i kapitel 5-10.

Vores revision omfatter udgifter godkendt af Kommissionen i 2018

1.11. Ved vores revision undersøgte vi de transaktioner, der ligger til grund for EU's regnskaber. For så vidt angår udgifter omfatter transaktionerne overførsler af midler fra EU-budgettet til de endelige modtagere af EU-midler. Vi undersøger udgifterne på det stade, hvor de endelige modtagere af EU-midler har iværksat aktiviteter eller afholdt omkostninger, og hvor Kommissionen har godkendt udgifterne (»*godkendte udgifter*«). I praksis betyder dette, at vores population af transaktioner omfatter mellemliggende og endelige betalinger. Vi undersøgte ikke forfinansieringer, medmindre de var blevet afregnet i 2018.

1.12. Som fremhævet i vores årsberetning for 2017 har ændringerne i sektorlovgivningen for »Samhørighed« i perioden 2014-2020 haft indflydelse på, hvad Kommissionen betragter som »godkendte udgifter« på dette område ([17]). Vores revisionspopulation for dette FFR-udgiftsområde har derfor siden 2017 omfattet endelige betalinger (herunder afregnede forfinansieringer) vedrørende perioden 2007-2013 og udgifter opført i de regnskaber, som Kommissionen har godkendt på årsbasis vedrørende perioden 2014-2020 (jf. punkt 2-4 i ***bilag 1.1*** og punkt 6.7-6.8). Det betyder, at vi testede transaktioner, for hvilke medlemsstaterne havde gennemført alle relevante korrigerende foranstaltninger, som skyldtes fejl, de selv havde identificeret.

([14]) Det konsoliderede årsregnskab består af:
a) det konsoliderede årsregnskab, som omfatter balancen (der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang), resultatopgørelsen (der viser regnskabsårets indtægter og udgifter), pengestrømsopgørelsen (der viser, hvordan bevægelser i regnskabet indvirker på beholdningen af kontanter og andre likvide midler) og opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver samt de tilhørende bemærkninger
b) de beretninger om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter, samt de tilhørende bemærkninger.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([16]) Jf. Recommended Practice Guideline 2 (RPG 2) »Financial Statements Discussion and Analysis« fra International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB).

([17]) Jf. punkt 1.12 og 1.13 i vores årsberetning for 2017.

1.13. ***Tekstboks 1.3*** viser, hvordan vores revisionspopulation for 2018 fordeler sig på enkeltbetalinger, mellemliggende betalinger (godkendt af Kommissionen), endelige betalinger, afregninger af forfinansiering og årlige afgørelser om godkendelse af regnskaber. Vores revisionspopulation for 2018 havde en samlet værdi på 120,6 milliarder euro. For så vidt angår »Samhørighed« vil de mellemliggende betalinger i 2018 vedrørende perioden 2014-2020 blive medtaget i vores population i et senere år, når regnskaberne er blevet godkendt af Kommissionen og afregnet i en årlig afgørelse.

Tekstboks 1.3
Sammenligning af vores revisionspopulation (120,6 milliarder euro) og EU-udgifterne (156,7 milliarder euro) pr. FFR-udgiftsområde i 2018

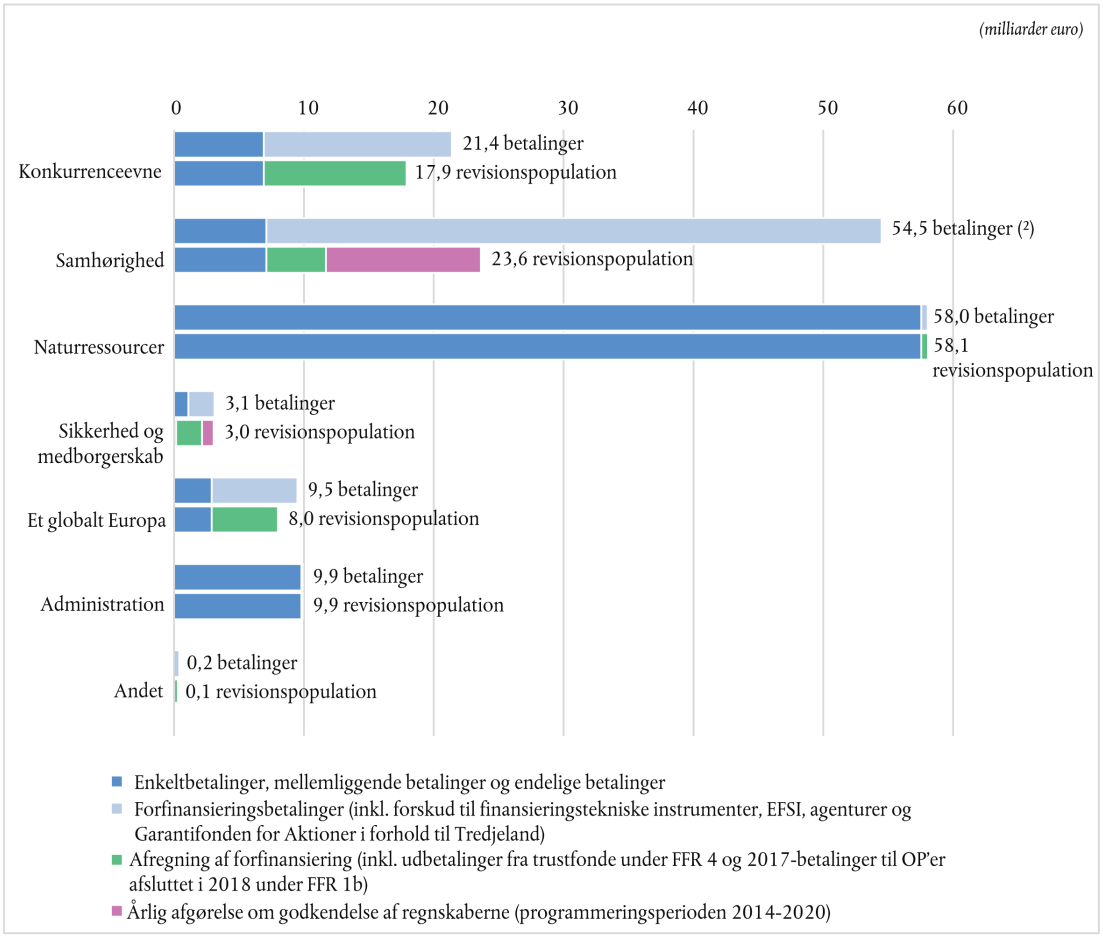

(1) Tallene er afrundede, og betalingerne pr. FFR-udgiftsområde beløber sig derfor til 156,6 i stedet for 156,7.

(2) For så vidt angår »Samhørighed« omfatter de 47,4 milliarder euro i forfinansiering mellemliggende betalinger vedrørende programperioderne 2007-2013 og 2014-2020 på 37,4 milliarder euro. I overensstemmelse med vores tilgang til dette område indgår disse betalinger ikke i revisionspopulationen i forbindelse med årsberetningen for 2018.

Kilde: Revisionsretten.

1.14. ***Tekstboks 1.4*** viser, at »Naturressourcer« udgør den største del af vores samlede population (48,2 %), fulgt af »Samhørighed« (19,6 %) og »Konkurrenceevne« (14,8 %).

Tekstboks 1.4
Oversigt over vores revisionspopulation for 2018 (120,6 milliarder euro) fordelt på FFR-udgiftsområder

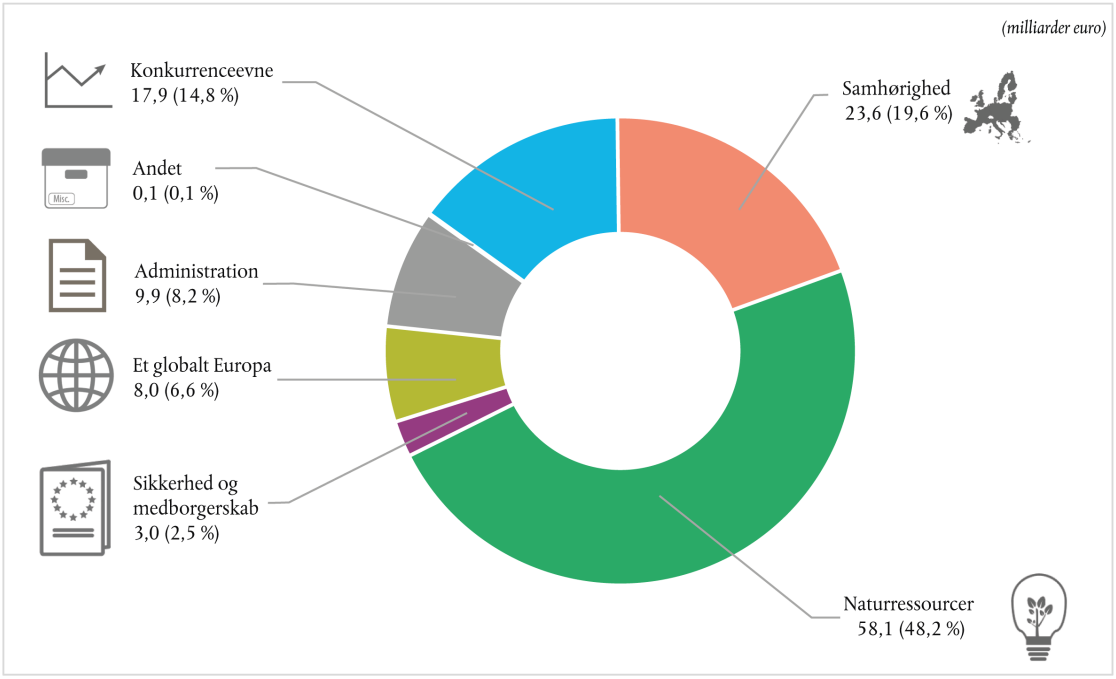

Kilde: Revisionsretten.

Resultaterne af vores revision vedrørende 2018 viser, at fejlforekomsten er begrænset til specifikke udgiftstyper

1.15. Med hensyn til den formelle rigtighed af EU's indtægter og udgifter var vores vigtigste revisionsresultater følgende:

a) Indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst. De indtægtsrelaterede systemer, vi undersøgte, var generelt effektive, men de centrale interne kontroller vedrørende *traditionelle egne indtægter*, som vi vurderede i Kommissionen og i visse medlemsstater, var kun delvis effektive (jf. punkt 4.22)

b) Det samlede revisionsbevis indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne var væsentlig. Vi anslår den samlede fejlforekomst i udgifterne til 2,6 % ([18]), men fejlforekomsten var kun væsentlig i de udgifter, som er underlagt komplekse regler (hovedsagelig godtgørelsesbaserede) (jf. punkt 1.19-1.21), og som udgjorde ca. 50,6 % af vores revisionspopulation. Vores samlede skøn over fejlforekomsten er steget lidt i forhold til sidste år (jf. ***tekstboks 1.5***).

([18]) Vi har 95 % sikkerhed for, at den anslåede fejlforekomst i populationen ligger mellem 1,8 % og 3,4 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

Tekstboks 1.5
Den anslåede fejlforekomst (2016-2018)

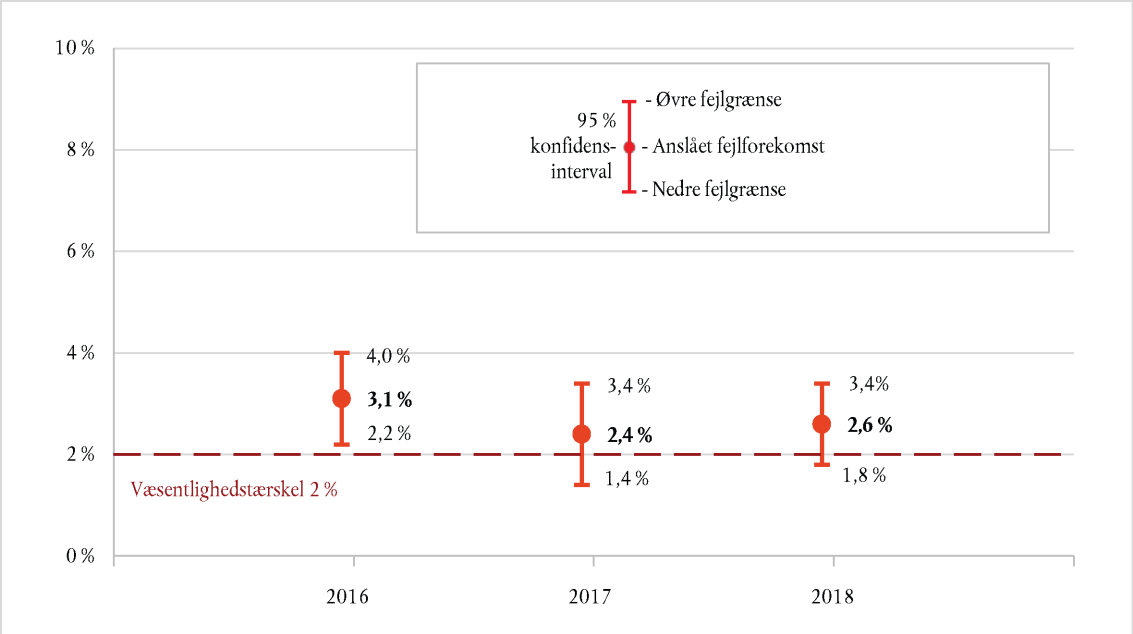

Kilde: Revisionsretten.

En **fejl** er et beløb, der ikke skulle have været udbetalt fra EU-budgettet, fordi det ikke blev anvendt i overensstemmelse med EU-reglerne og derfor enten ikke opfylder Rådets og Parlamentets hensigter med den pågældende EU-lovgivning eller ikke overholder specifikke nationale regler i medlemsstaterne.

Reglernes kompleksitet og den måde, EU-midler udbetales på, har betydning for risikoen for fejl

1.16. Efter at have gennemført en risikoanalyse baseret på resultaterne af tidligere revisioner opdelte vi vores revisionspopulation af underliggende transaktioner i udgifter med høj og lav risiko. Resultaterne af vores revision vedrørende 2018 bekræfter vores revisionsresultater fra tidligere år, nemlig at den måde, midler udbetales på, har betydning for risikoen for fejl.

— Risikoen for fejl er høj i forbindelse med udgifter, som er underlagt komplekse regler. Dette er især tilfældet for så vidt angår **godtgørelsesbaserede betalinger**, hvor støttemodtagere skal anmelde de støtteberettigede omkostninger, som de har afholdt. Støttemodtagerne skal ud over at indsende dokumentation for, at de udfører en aktivitet, der er berettiget til støtte, også give oplysninger, der viser, at de har afholdt omkostninger, som de har ret til at få godtgjort. De skal overholde komplekse regler for, hvad der kan anmeldes (støtteberettigelse), og hvordan omkostninger afholdes korrekt (f.eks. regler for offentlige udbud eller statsstøtte).

— Risikoen for fejl er lavere i forbindelse med udgifter, som er underlagt forenklede/mindre komplekse regler. Denne type udgifter omfatter **hovedsagelig rettighedsbaserede betalinger**, hvor støttemodtagerne modtager betaling, hvis de opfylder bestemte betingelser. Der er en lavere risiko for fejl i sådanne betalinger, hvis betingelserne ikke er for komplekse.

1.17. I 2018 konstaterede vi fortsat, at udgifter med lav risiko ([19]) (hovedsagelig rettighedsbaserede) var uden væsentlig fejlforekomst, men at (hovedsagelig godtgørelsesbaserede) udgifter med høj risiko fortsat var væsentlig fejlbehæftede (jf. ***tekstboks 1.6***).

([19]) De rettighedsbaserede udgifter omfatter administrationsudgifterne.

Tekstboks 1.6
2018-udgifternes fordeling mellem lav risiko og høj risiko

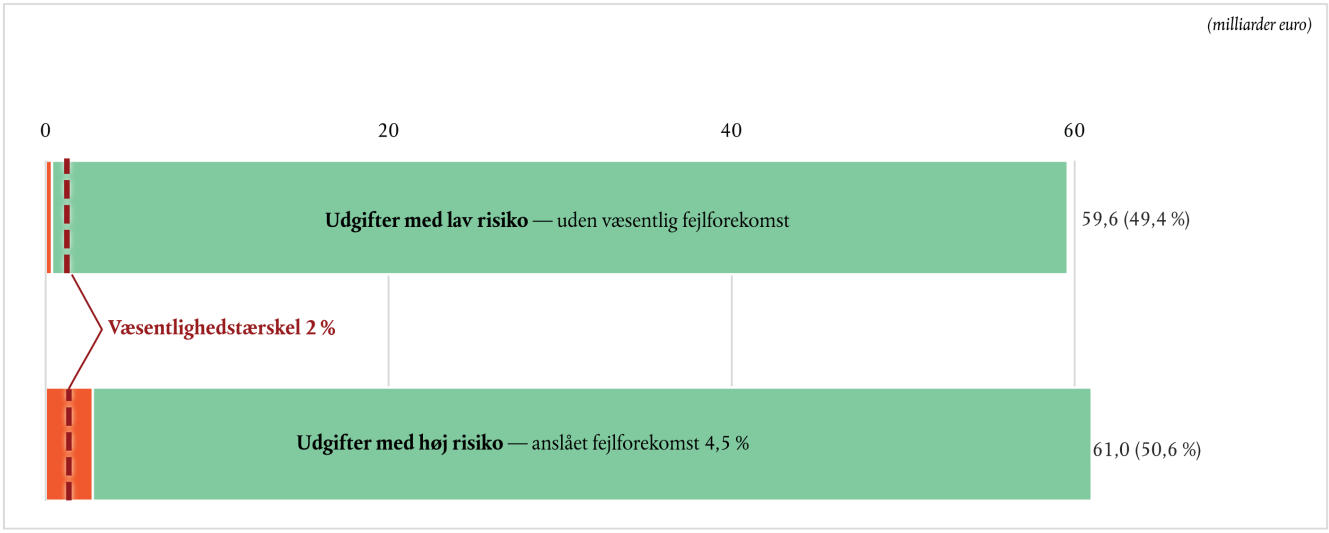

Kilde: Revisionsretten.

Ca. 50 % af vores revisionspopulation er uden væsentlig fejlforekomst

1.18. For så vidt angår 49,4 % af vores revisionspopulation konkluderer vi på baggrund af vores revisionsarbejde, at den anslåede fejlforekomst ligesom i 2017 ligger under vores væsentlighedstærskel på 2 %. Udgifter med lav risiko er hovedsagelig rettighedsbaserede betalinger og administrationsudgifter (jf. ***tekstboks 1.7***). Rettighedsbaserede betalinger er bl.a. studie- og forskningsstipendier (»Konkurrenceevne« — kapitel 5), *direkte støtte* til landbrugere (»Naturressourcer« — kapitel 7) og budgetstøtte til tredjelande (»Et globalt Europa« — kapitel 9). Administrationsudgifterne er hovedsagelig lønninger og pensioner til EU-tjenestemænd (»Administration« — kapitel 10).

Tekstboks 1.7
Udgifter med høj risiko og lav risiko fordelt på FFR-udgiftsområder

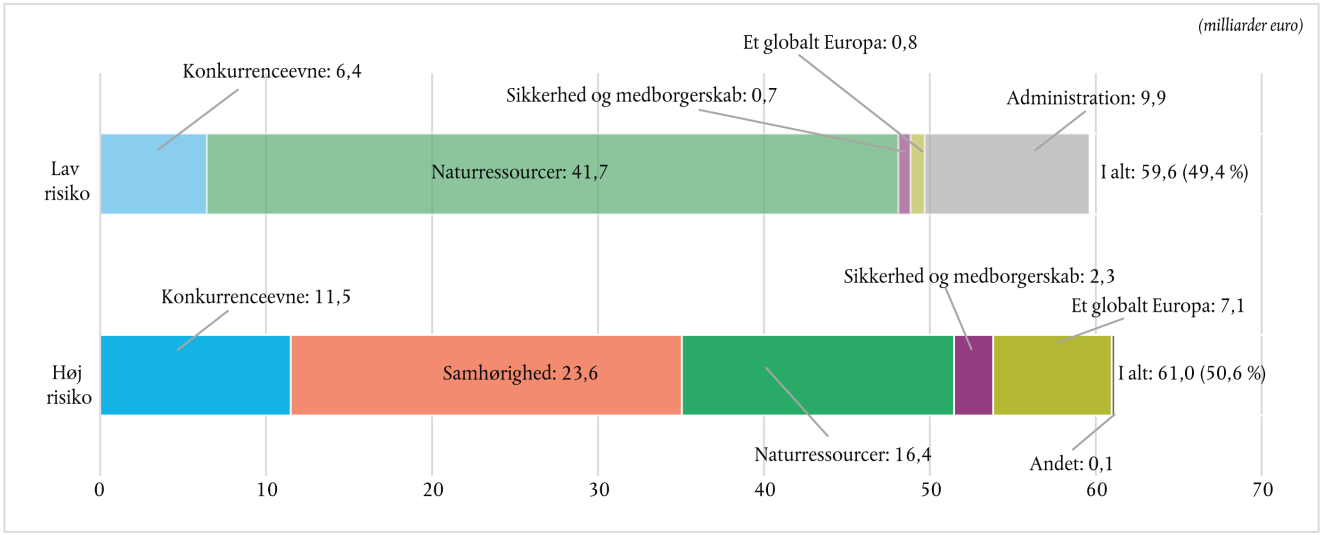

([1]) Tallene er afrundede, og udgifterne med lav risiko beløber sig derfor til 59,5 i stedet for 59,6.

Kilde: Revisionsretten.

Udgifter med komplekse støtteberettigelsesbetingelser er fortsat væsentlig fejlbehæftede

1.19. Der, hvor der er komplekse betingelser, konstaterede vi en høj risiko for fejl. Det gælder de godtgørelsesbaserede udgifter og en lille del af de rettighedsbaserede udgifter, hvor der er fastsat komplekse betingelser (en række ordninger for udvikling af landdistrikter). Denne udgiftstype med høj risiko udgør ca. 50,6 % af vores revisionspopulation. Vi anslår fejlforekomsten i denne type udgifter til 4,5 % (2017: 3,7 %), hvilket er over væsentlighedstærsklen på 2 % (jf. ***tekstboks 1.6***).

1.20. De fleste godtgørelsesbaserede EU-midler anvendes på forskningsprojekter (»Konkurrenceevne« — kapitel 5), beskæftigelsesrelaterede projekter (»Samhørighed« — kapitel 6), projekter inden for regionaludvikling og landdistriktsudvikling (»Samhørighed« — kapitel 6 og »Naturressourcer« — kapitel 7) og udviklingsprojekter i ikke-EU-lande (»Et globalt Europa« — kapitel 9) (jf. ***tekstboks 1.7***).

1.21. Denne kompleksitet fører til fejl, der indvirker på vores konklusion vedrørende »Konkurrenceevne« (jf. punkt 5.35), »Samhørighed« (jf. punkt 6.71) og »Naturressourcer« (jf. punkt 7.37).

Vi konstaterede en væsentlig fejlforekomst i udgifterne vedrørende »Konkurrenceevne«, »Samhørighed« og »Naturressourcer«

1.22. Ligesom i 2017 giver vi i år en specifik vurdering af fire FFR-udgiftsområder: »Konkurrenceevne« , »Samhørighed«, »Naturressourcer« og »Administration«.

1.23. Vi foretager ikke et skøn over fejlforekomsten på de andre udgiftsområder, herunder »Sikkerhed og medborgerskab« (kapitel 8) og »Et globalt Europa« (kapitel 9). De udgifter på disse områder, der er omfattet af vores revisionserklæring, beløb sig til i alt 11,0 milliarder euro (9,1 % af de udgifter, der er omfattet af vores revision). Vores arbejde på disse områder bidrager fortsat til vores samlede konklusioner om 2018.

1.24. »Konkurrenceevne« (kapitel 5): Den anslåede fejlforekomst er lavere end i de seneste to år. Ligesom i de foregående år er forskningsudgifterne fortsat et højrisikoområde og den vigtigste fejlkilde. Fejl i forskningsudgifterne vedrører forskellige kategorier af ikkestøtteberettigede omkostninger (især direkte personaleomkostninger og andre *direkte omkostninger*, *indirekte omkostninger* og underleverandøromkostninger).

1.25. »Samhørighed« (kapitel 6): Udgifterne på dette område er overvejende baseret på godtgørelse. De vigtigste fejltyper, som revisionsmyndighederne opdagede, var ikkestøtteberettigede udgifter og brud på reglerne for offentlige udbud. Medlemsstaternes myndigheder anvendte korrektioner vedrørende disse fejl for at få restfejlfrekvensen for programmerne ned under væsentlighedstærsklen på 2 %. Vi fandt imidlertid også fejl, som revisionsmyndighederne ikke havde opdaget, såsom overtrædelser af EU's regler om statsstøtte. Hverken medlemsstaterne eller Kommissionen har anvendt korrektioner vedrørende disse fejl. Vi anslår på grundlag af de fejl, som enten revisionsmyndighederne eller vi opdagede — og under hensyntagen til alle de relevante finansielle korrektioner — at fejlforekomsten er væsentlig.

1.26. »Naturressourcer« (kapitel 7): Dette område er som helhed væsentlig fejlbehæftet. De direkte betalinger fra *Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)*, som tegner sig for 71,8 % af udgifterne på dette område, er imidlertid uden væsentlig fejlforekomst. De direkte betalinger til landbrugere er rettighedsbaserede og omfattet af forenklede regler for arealers støtteberettigelse samt et effektivt kontrolsystem (IFKS — det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem), der gør det muligt at foretage automatiseret krydskontrol mellem databaser. Vi konstaterer fortsat en væsentlig fejlforekomst i de øvrige udgifter (udvikling af landdistrikter, EGFL's markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klimaindsats). Udgifter på disse områder har hovedsagelig form af godtgørelse af omkostninger og er underlagt komplekse støtteberettigelsesbetingelser. Ikkestøtteberettigede modtagere, aktiviteter eller anmeldte omkostninger og indsendelse af unøjagtige oplysninger vedrørende arealer eller dyr tegner sig for mere end halvdelen af den anslåede fejlforekomst på dette FFR-udgiftsområde.

1.27. »Administration« (kapitel 10): Dette område er uden væsentlig fejlforekomst. De fleste administrationsudgifter har form af lønninger, pensioner og tillæg betalt af EU's institutioner og organer.

Støtteberettigelsesfejlene bidrager fortsat mest til den anslåede fejlforekomst i de udgifter, som er underlagt komplekse regler

1.28. Ligesom i de foregående år fokuserede vi nærmere på fejltyperne i de udgifter, som er underlagt komplekse regler (hovedsagelig godtgørelsesbaserede), da det er her, der bliver ved med at være en væsentlig fejlforekomst. ***Tekstboks 1.8*** viser, hvordan den anslåede 2018-fejlforekomst på 4,5 % i udgifterne med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede) fordeler sig på fejltyper. Den viser også de tilsvarende tal for skønnene vedrørende 2017 (3,7 %) og 2016 (4,8 %).

Tekstboks 1.8
Den anslåede 2018-fejlforekomst i udgifterne med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede) fordelt på fejltyper

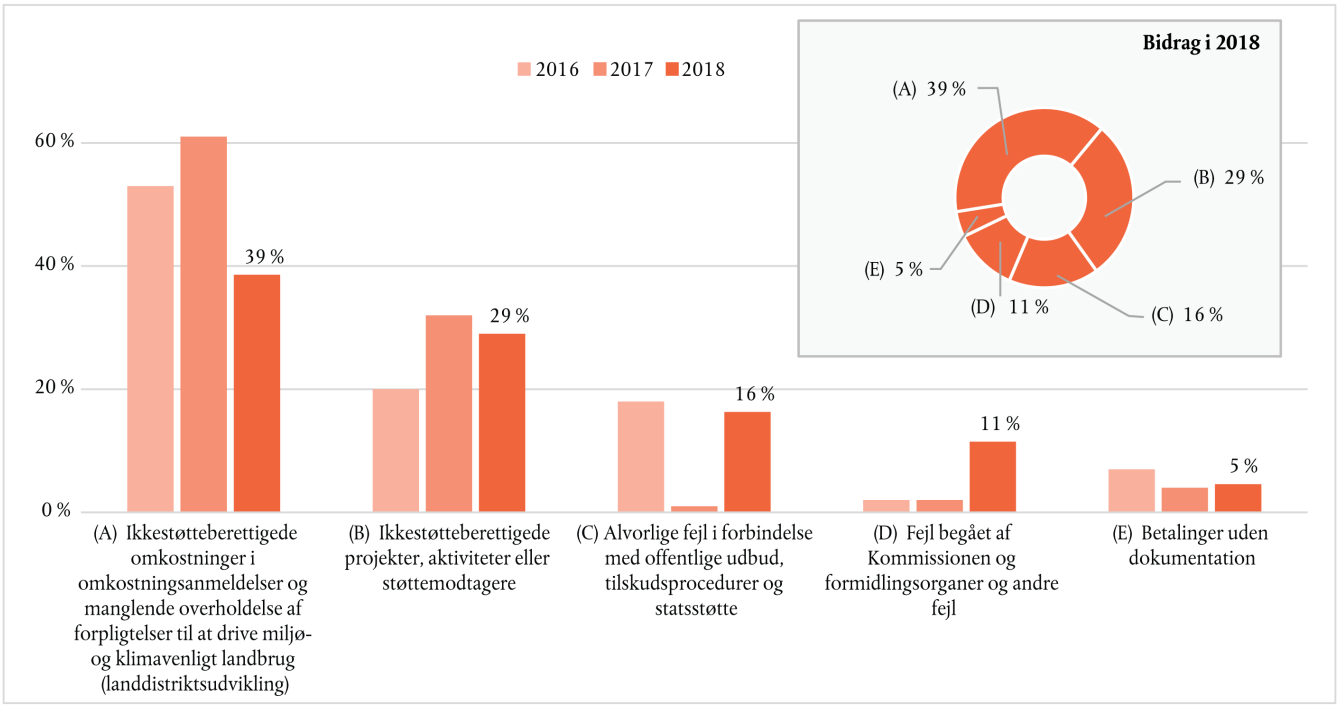

Kilde: Revisionsretten.

1.29. De områder, der bidrog mest til den anslåede 2018-fejlforekomst i udgifterne med høj risiko, var »Samhørighed« (43,0 %), efterfulgt af »Udvikling af landdistrikter, EGFL's markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klimaindsats« under »Naturressourcer« (30,2 %), »Konkurrenceevne« (12,2 %) og »Et globalt Europa« (4,5 %).

1.30. Ligesom i de foregående år bidrog støtteberettigelsesfejl (ikkestøtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser og ikkestøtteberettigede projekter) mest til den anslåede fejlforekomst i udgifterne med høj risiko. Deres indvirkning var imidlertid mindre end i 2017 (2018: 68 %, 2017: 93 %). Dette skyldes, at vi i 2018 konstaterede et betydeligt højere antal fejl i forbindelse med offentlige udbud, statsstøtteregler og tildeling af tilskud. Disse fejl bidrog med 16 % til den anslåede fejlforekomst i udgifterne med høj risiko (2017: 1 %) og fandtes hovedsagelig på områderne »Samhørighed« og »Naturressourcer«.

1.31. Udgifter godkendt under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden tegnede sig dette år for 74 % af de samlede udgifter under »Samhørighed«. Operationer, der medfinansieres af disse fonde, har større tendens til fejl i forbindelse med offentlige udbud (jf. punkt 6.26-6.28).

1.32. »Samhørighed« og »Naturressourcer« tegnede sig for flest administrative fejl begået af *formidlingsorganer* ([20]) (jf. kategorien »Andet« i ***tekstboks 6.2*** og kategorien »Administrative fejl« i ***tekstboks 7.2***). Sådanne fejl omfatter ukorrekte støtteberegninger.

Kommissionens oplysninger vedrørende formel rigtighed

1.33. Artikel 317 i TEUF fastsætter, at Kommissionen har det endelige ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet og forvalter EU's udgifter sammen med medlemsstaterne ([21]). Kommissionen redegør for sine handlinger i tre rapporter, som indgår i »den integrerede regnskabsaflæggelsespakke« ([22]):

a) EU's konsoliderede regnskab (det foreløbige i marts; det endelige i juni)

([20]) I forbindelse med delt forvaltning er formidlingsorganerne nationale myndigheder.
([21]) Artikel 317 i TEUF:
»Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i den i medfør af artikel 322 udstedte forordning gennemfører Kommissionen på eget ansvar budgettet i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.«
([22]) https://ec.europa.eu/info/publications/annual-management-and-performance-report-2018-0_en.

b) den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet (ingen foreløbig udgave; den endelige udgave i juni)

c) rapporten om opfølgning på decharge for det foregående regnskabsår (juli).

1.34. Som fastsat i vores strategi for 2018-2020 agter vi at basere vores revisionserklæring på en *attestationstilgang*, hvilket betyder, at vi i fremtiden agter at give sikkerhed med hensyn til Kommissionens (forvaltnings)erklæring. Vi bygger i den henseende på vores erfaringer med siden 1994 at have anvendt denne tilgang i forbindelse med vores revision vedrørende regnskabernes rigtighed. Med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, samarbejder vi med Kommissionen om at fastlægge de nødvendige betingelser for at kunne gøre fremskridt vedrørende denne tilgang. Et vigtigt element er, at der foreligger rettidige oplysninger til regnskabsudarbejdelse og revision ([23]).

Kommissionens skøn over fejlforekomsten ligger lidt under vores interval

1.35. I den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport præsenterer Kommissionen sin vurdering af risikoen ved betalingen for så vidt angår de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet for 2018. Risikoen ved betalingen er Kommissionens skøn over omfanget af de betalinger, der på betalingstidspunktet ikke var i overensstemmelse med de gældende regler. Dette tal er det, der svarer bedst til vores skøn over fejlforekomsten.

1.36. I ***tekstboks 1.9*** præsenteres Kommissionens tal for risikoen ved betalingen sammen med intervallet for vores skøn over fejlforekomsten. Kommissionens 2018-skøn over risikoen ved betalingen ligger lidt under vores interval, nemlig på 1,7 %. Vi anslår fejlforekomsten til 2,6 % (2017: 2,4 %) i et interval mellem 1,8 % og 3,4 %.

Tekstboks 1.9
Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen sammenholdt med vores skøn

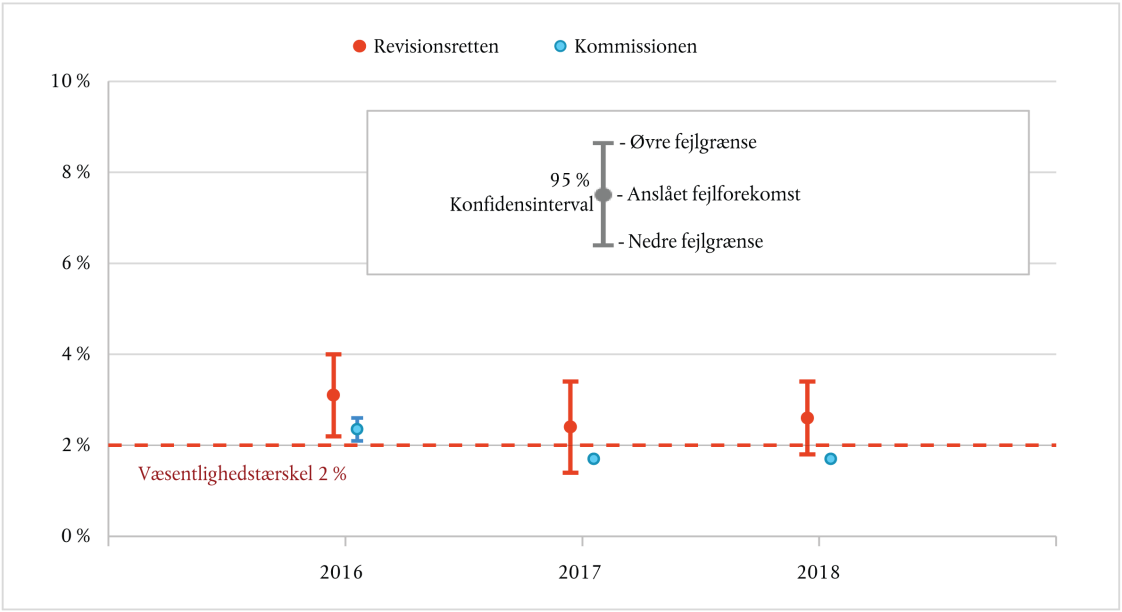

Kilde: Revisionsretten.

([23]) Jf. særberetning nr. 27/2016 »Forvaltning i Kommissionen — bedste praksis?«, anbefaling 2 f).

De enkelte elementer i Kommissionens skøn stemmer ikke altid overens med vores revisionsresultater

1.37. Kommissionen bruger de erklæringer, generaldirektørerne afgiver i deres årlige aktivitetsrapporter, som grundlag for sin samlede vurdering af risikoen ved betalingen på de forskellige politikområder. Risikoen ved betalingen er hovedsagelig baseret på resultaterne af de efterfølgende kontroller, der er udført af Kommissionen på områder under direkte eller indirekte forvaltning eller af nationale myndigheder på områder under delt forvaltning. ***Tekstboks 1.10*** viser grundlaget for fastlæggelsen af risikoen ved betalingen på de forskellige udgiftsområder.

Tekstboks 1.10
Grundlaget for Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen

— »**Konkurrenceevne**« — For så vidt angår Horisont 2020 udtager Kommissionens fælles revisionstjeneste en repræsentativ stikprøve af omkostningsanmeldelser hver 18. måned i gennemsnit. Den anslår risikoen ved betalingen på grundlag af resultaterne af revisioner afsluttet ved udgangen af 2018. Til beregning af 2018-skønnet brugte forsknings-GD'erne resultaterne af revisioner baseret på stikprøver af udgifter fra programmets start til udgangen af februar 2018. Resultaterne af revisionerne henviser i forbindelse med det syvende rammeprogram (Horisont 2020's forgænger) til udgifter afholdt før 2016.

— »**Samhørighed**« — De fleste af 2018-udgifterne havde endnu ikke gennemgået hele kontrolcyklussen. GD REGIO og GD EMPL anslog derfor risikoen ved betalingen ved at anvende enten den bekræftede *samlede restfejlprocent* for udgifter (udgifter fra regnskabsåret 2016-2017) eller den samlede restfejlprocent, som myndighederne rapporterede for regnskabsåret 2017-2018, alt efter hvilken der var højest.

— »**Naturressourcer**« — GD AGRI anvender de nationale kontrolstatistikker, det modtager fra betalingsorganerne. GD'et foretager også justeringer baseret på resultaterne af certificeringsorganernes revisioner, sine egne kontroller og sin faglige vurdering for at nå frem til en justeret fejlforekomst for direkte betalinger, udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger.

— »**Et globalt Europa**« — På dette område baserer Kommissionen hovedsagelig sit skøn over risikoen ved betalingen på en undersøgelse af restfejlfrekvensen, som hvert år udføres på vegne af GD DEVCO og GD NEAR. Formålet med denne undersøgelse er at anslå omfanget af fejl, som er sluppet igennem alle forvaltningskontroller. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen for et givet år (år n) er baseret på kontrakter, som er afsluttet mellem den 1. september i år n-1 og den 31. august i år n. Undersøgelsen omfatter imidlertid ikke kontrakter, hvor den sidste underliggende transaktion er foretaget for mere end fem år siden, og kontrakter, hvor det ikke er muligt at udføre det nødvendige arbejde.

— »**Administration**« — Risikoen ved betalingen er baseret på resultaterne af kontroller af udgifterne i 2018.

1.38. Kommissionen præsenterer risikoen ved betalingen for en specifik gruppe af politikområder og ikke for FFR-udgiftsområderne ([24]). I ***tekstboks 1.11*** sammenholder vi vores skøn over fejlforekomsten på de FFR-udgiftsområder, for hvilke vi giver en specifik vurdering, med de enkelte komponenter i Kommissionens samlede skøn. Vi har taget hensyn til forskellen mellem vores metode til at anslå fejlforekomsten og den måde, hvorpå Kommissionen fremlægger sine tal i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. ([25])

Tekstboks 1.11
Vores skøn over fejlforekomsten og Kommissionens skøn over risikoen ved betalingen vedrørende tre FFR-udgiftsområder

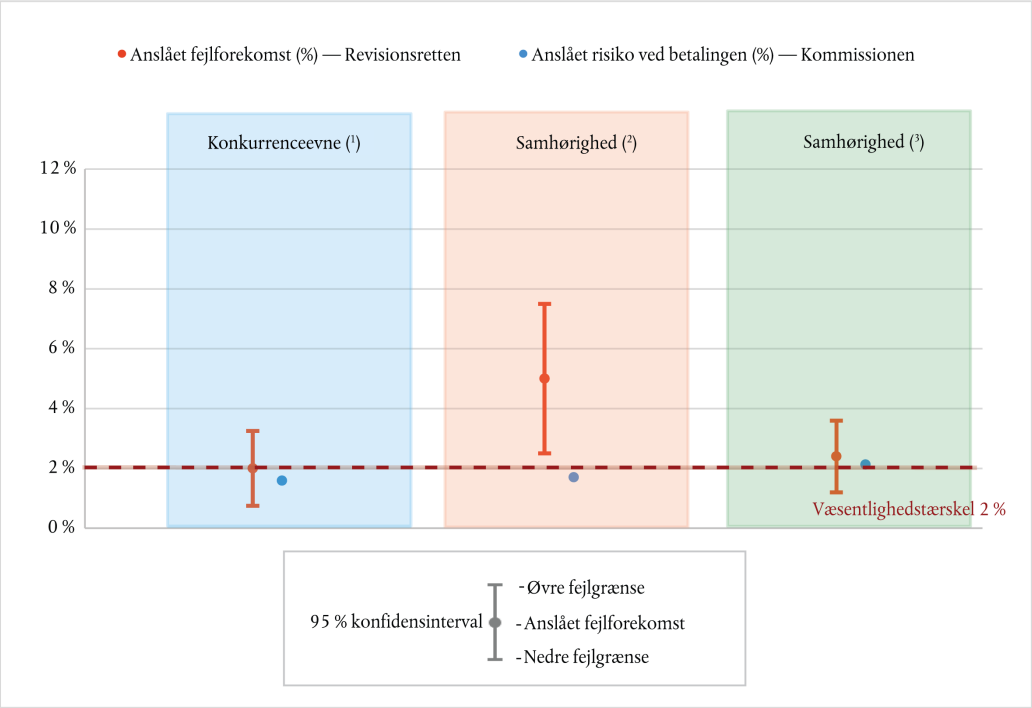

([1]) GD'er og tjenestegrene i Kommissionen: CNECT, EAC, EASME, ECFIN, ENER, ERCEA, FISMA, GROW, INEA, JRC, MOVE, REA, RTD og TAXUD. Nogle GD'er forvalter mere end ét FFR-udgiftsområde (EACEA, ECHO og INEA).

([2]) GD REGIO, GD INEA og GD EMPL.

([3]) GD AGRI, GD CLIMA, GD ENV og GD MARE.

([4]) Hverken vi eller Kommissionen fandt administrationsudgifterne væsentlig fejlbehæftede.

([24]) Vi giver derimod specifikke vurderinger og anslår fejlforekomsten for FFR-udgiftsområderne 1a »Konkurrencedygtighed« , 1b »Samhørighed«, 2 »Naturressourcer« og 5 »Administration«.

([25]) Kommissionen præsenterer f.eks. GD MARE's tal under »Samhørighed, migration og fiskeri«, mens de i ***tekstboks 1.11*** er opført under »Naturressourcer«.

1.39. Vi konstaterede følgende:

— For så vidt angår »**Konkurrencedygtighed**« ligger det samlede skøn over FFR-udgiftsområdets risiko ved betalingen (1,6 %), som vi beregnede på grundlag af oplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, inden for intervallet for vores skøn over den anslåede fejlforekomst (jf. punkt 5.36 og 5.38).

— For så vidt angår »**Samhørighed**« er Kommissionens samlede skøn vedrørende FFR-udgiftsområdet ([26]) 1,7 %, hvilket ligger under intervallet for vores skøn over den anslåede fejlforekomst (jf. punkt 6.56 og 6.74).

— For så vidt angår »**Naturressourcer**« er det samlede skøn over FFR-udgiftsområdets risiko ved betalingen (2,1 %), som vi beregnede på grundlag af oplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, såvel som Kommissionens skøn over både udgifterne til den fælles landbrugspolitik som helhed og udgifterne til direkte betalinger, i overensstemmelse med vores konklusion (jf. punkt 1.38 og 7.37-7.38).

Risikoen ved afslutningen afhænger af de anslåede fremtidige korrektioner og inddrivelser

1.40. Kommissionen fremlægger en yderligere indikator for formel rigtighed i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, nemlig *risikoen ved afslutningen*. Der er tale om risikoen ved betalingen (jf. punkt 1.36) minus de anslåede fremtidige korrektioner og inddrivelser, som forvalterne af EU-midler forventer at foretage vedrørende 2018-udgifterne i de(t) efterfølgende år af de aktuelle programmer.

1.41. Som grundlag for beregningen af sit skøn over fremtidige korrektioner og inddrivelser anvender Kommissionen historiske gennemsnit baseret på transaktioner i de foregående år. For at sikre, at de historiske gennemsnit er relevante i forbindelse med de aktuelle programmer, fastlægger Kommissionens interne vejledning, at GD'erne skal justere dem eller bruge en anden beregningsmetode, hvis det er hensigtsmæssigt, og at de i deres årlige aktivitetsrapporter skal gøre opmærksom på disse justeringer og den tilgang, de har anvendt. De fleste af Kommissionens GD'er justerede deres historiske gennemsnit i 2018.

Vi sender OLAF de sager, hvor der er mistanke om svig

1.42. Vi samarbejder tæt med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om at bekæmpe svig rettet mod EU-budgettet. Vi meddeler OLAF enhver mistanke om svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet til skade for EU's finansielle interesser, som vi identificerer under vores revisionsarbejde (bl.a. vores arbejde vedrørende performance) eller på basis af oplysninger, som vi modtager direkte fra tredjeparter. OLAF følger derefter op på disse sager, afgør om der skal indledes en undersøgelse, og samarbejder i nødvendigt omfang med medlemsstaternes myndigheder.

1.43. Følgende kan oplyses om 2018:

a) Vi vurderede den formelle rigtighed af 728 transaktioner med henblik på årsberetningen og udarbejdede 35 særberetninger

b) Vi sendte OLAF 9 sager med mistanke om svig, som vi havde konstateret i forbindelse med vores revisioner (13 i 2017). Vi henviste ingen sager til OLAF på grundlag af oplysninger, vi havde modtaget fra tredjeparter (6 i 2017).

1.44. De sager med mistanke om svig, som vi identificerede i forbindelse med vores arbejde i 2018 og henviste til OLAF, vedrørte for det meste mistanke om kunstigt skabte betingelser for at modtage EU-finansiering, anmeldelse af omkostninger, som ikke opfyldte støttekriterierne, eller uregelmæssigheder vedrørende udbud. Nogle af de sager med mistanke om svig, som vi sendte til OLAF, omfattede adskillige uregelmæssigheder.

([26]) Jf. tabel B i bilag 2 til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet for 2018, s. 205.

1.45. I 2018 sendte vi OLAF ni sager som følge af vores revisionsarbejde. OLAF har indledt to undersøgelser. I de syv sager, hvor OLAF ikke indledte undersøgelser, havde det en af følgende grunde:

— OLAF mente, at sagen bedre kunne behandles af en national myndighed, en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur, og den blev derfor sendt videre

— Der var allerede en undersøgelse i gang på nationalt plan, som vi ikke kendte til

— Sagen blev afvist af proportionalitetshensyn

— Sagen blev afvist på grund af utilstrækkelig mistanke.

1.46. OLAF har på grundlag af de revisionsoplysninger, det modtog fra os mellem 2010 og 2018, anbefalet inddrivelse af i alt 312,8 millioner euro. De underliggende finansielle henstillinger vedrører 24 sager, som blev identificeret under vores revisionsarbejde ([27]).

Konklusioner

1.47. Hovedformålet med dette kapitel er at underbygge revisionserklæringen.

Resultaterne af revisionen

1.48. Vi konkluderer, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation.

1.1. 1.49. Med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed konkluderer vi, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst. For så vidt angår udgifterne viser resultaterne af vores revision, at den anslåede fejlforekomst er steget lidt i forhold til sidste år. Ligesom sidste år konkluderer vi, at de udgifter, som er underlagt forenklede/mindre komplekse regler (hovedsagelig rettighedsbaserede) er uden væsentlig fejlforekomst. Vi konstaterede kun en væsentlig fejlforekomst i de udgifter, som er underlagt komplekse regler (hovedsagelig godtgørelsesbaserede), og som udgjorde 50,6 % af vores revisionspopulation for dette år.

([27]) Oplysningerne er leveret af OLAF, og vi har ikke undersøgt dem.

BILAG 1.1

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODE

1) Vores revisionstilgang er beskrevet i vores håndbog i finansiel revision og juridisk-kritisk revision, som ligger på vores websted ([1]). Vi bruger en sikkerhedsmodel, når vi planlægger vores arbejde. I vores planlægning overvejer vi risikoen for, at der opstår fejl (den iboende risiko), og risikoen for, at fejl ikke forhindres eller opdages og korrigeres (kontrolrisikoen).

DEL 1 — Tilgang i overensstemmelse med vores strategi for 2018-2020 vedrørende revisionserklæringen

2) I 2018, det første år under vores strategi, forbedrede vi merværdien af vores revisionserklæring.

3) Vores seneste årsberetninger viser forbedringer i forvaltnings- og kontrolsystemerne og med hensyn til at få adgang til oplysninger om lovlighed og formel rigtighed fra de reviderede enheder. I lyset af denne udvikling bestræber vi os på at gøre bedre brug af de reviderede enheders oplysninger om lovlighed og formel rigtighed på områder, hvor dette er muligt. I sidste ende er det vores mål i de kommende år at bevæge os i retning af en attestationstilgang ([2]). I forbindelse med denne tilgang indsamler revisor tilstrækkeligt og egnet bevis til at afgive en konklusion om den sikkerhed, den ansvarlige enhed giver udtryk for. I praksis ville dette betyde, at vi på de områder, hvor vi havde sikret os, at oplysningerne var af tilstrækkelig kvalitet, og kunne opnå sikkerhed fra den reviderede enheds oplysninger om lovlighed og formel rigtighed, ville gennemgå og om nødvendigt genudføre dennes arbejde.

4) I 2017 ændrede vi vores revisionstilgang vedrørende »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, så den tager højde for ændringer i udformningen af kontrolsystemerne for programmeringsperioden 2014-2020. Vores mål er — ud over at bidrage til revisionserklæringen for 2018 — at drage en konklusion om pålideligheden af Kommissionens centrale indikator for formel rigtighed på dette område: restfejlfrekvensen ([3]).

DEL 2 — Revisionstilgang og -metode vedrørende regnskabernes rigtighed

5) Vi undersøger EU's konsoliderede regnskab for at fastslå, om det er rigtigt. Det består af:

   a) det konsoliderede årsregnskab og

   b) beretningerne om budgetgennemførelsen.

6) Det konsoliderede regnskab skal i alt væsentligt give et korrekt billede af:

   a) Den Europæiske Unions finansielle stilling ved årets udgang

   b) resultaterne af dens transaktioner og pengestrømme og

   c) ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår.

7) Vores revision omfatter:

   a) evaluering af regnskabskontrollen

   b) kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og årsafslutningsprocessen fungerer

   c) analyse af de vigtigste regnskabsdata med fokus på sammenhæng og rimelighed

   d) analyse og afstemning af konti og/eller saldi

   e) substansrevision af *forpligtelser*, betalinger og specifikke poster på balancen baseret på repræsentative stikprøver

   f) så vidt muligt, og i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder, anvendelse af arbejde udført af andre revisorer, især i forbindelse med revision af de låntagnings- og långivningsaktiviteter, som Kommissionen forvalter, da der i disse tilfælde foreligger eksterne revisionsattester.

([1]) https://www.eca.europa.eu/da/Pages/AuditMethodology.aspx.
([2]) Jf. ISSAI 4000, punkt 40.
([3]) Jf. vores baggrundspapir: »The ECA's modified approach to the Statement of Assurance audits in Cohesion«, som kan findes på vores websted (https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=44524).

DEL 3 — Revisionstilgang og -metode vedrørende transaktionernes formelle rigtighed

8) Vores nuværende tilgang til at vurdere, om de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er i overensstemmelse med EU's regler og bestemmelser, består primært i at foretage direkte overholdelsestest af en stor, tilfældigt udvalgt stikprøve af transaktioner.

9) Vi overvejer imidlertid, om vi kan gøre effektiv brug af andres kontroller vedrørende formel rigtighed. Hvis vi vil anvende resultaterne af sådanne kontroller i vores revisionsarbejde, undersøger vi i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder den udførende enheds uafhængighed og kompetence samt det udførte arbejdes omfang og tilstrækkelighed.

Hvordan vi tester transaktioner

10) På hvert FFR-udgiftsområde, som vi giver en specifik vurdering af (kapitel 5, 6, 7 og 10) tester vi en repræsentativ stikprøve af transaktioner for at anslå, hvor stor en del af transaktionerne i den samlede population der ikke er formelt rigtige.

11) For hver af de udvalgte transaktioner afgør vi, om betalingsanmodningen eller betalingen vedrører udgifter, der er godkendt i budgettet og specificeret i lovgivningen. Vi undersøger, hvordan beløbet i betalingsanmodningen eller betalingen er beregnet (ved større anmodninger på grundlag af et udvalg af poster, som er repræsentativt for samtlige poster i transaktionen). Vi sporer transaktionen fra bevillingsregnskabet til den endelige modtager (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt) og undersøger på hvert niveau, om betingelserne er opfyldt.

12) For så vidt angår test af indtægtstransaktioner tager vores undersøgelse af moms- og BNI-baserede egne indtægter udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter. Vi undersøger Kommissionens kontrol af disse bidrag fra medlemsstaterne indtil det punkt, hvor de er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og strømmen af afgiftsbeløb — igen indtil det punkt, hvor de er modtaget og registreret af Kommissionen.

13) For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingerne, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Dette gælder alle kategorier af betalinger (inklusive betalinger vedrørende køb af aktiver). Vi undersøger ikke forskud på det tidspunkt, hvor de betales, men først når:

a) den endelige modtager af EU-midlerne (f.eks. en landbruger, et forskningsinstitut eller en virksomhed, der leverer offentligt finansierede arbejder eller tjenesteydelser) har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt, og

b) Kommissionen (eller den institution eller det organ, der forvalter EU-midlerne) har godkendt den endelige anvendelse af midlerne ved at afregne forskuddet.

14) Vores revisionsstikprøve er udformet med henblik på at give et skøn over fejlforekomsten i udgifterne som helhed, ikke i de enkelte transaktioner (f.eks. til et bestemt projekt). Vi bruger *pengeenhedsstikprøvemetoden* til at udvælge betalingsanmodninger eller betalinger og — på lavere niveau — enkelte poster i en transaktion (f.eks. fakturaer vedrørende et projekt eller parceller i en landbrugers betalingsanmodning). De rapporterede fejlforekomster for disse poster kan ikke udlægges som konklusioner om de respektive transaktioner, men indgår direkte i beregningen af fejlforekomsten for EU-udgifterne som helhed.

15) Vi undersøger ikke hvert år transaktioner i samtlige medlemsstater, modtagerstater og -regioner. Omtalen af bestemte medlemsstater, modtagerstater og/eller -regioner med navns nævnelse betyder ikke, at de anførte eksempler ikke forekommer andre steder. De illustrative eksempler i denne beretning kan ikke bruges som grundlag for konklusioner om de pågældende medlemsstater, modtagerstater og/eller -regioner.

16) Vores tilgang er ikke udformet med henblik på at indsamle data om fejlfrekvensen i hele populationen. De tal, der oplyses om antallet af fejl konstateret på et bestemt FFR-udgiftsområde, i udgifter forvaltet af et bestemt GD eller i udgifterne i en bestemt medlemsstat, siger derfor ikke noget om fejlfrekvensen i de EU-finansierede transaktioner eller i de enkelte medlemsstater.

Hvordan vi vurderer og fremlægger resultaterne af testen af transaktioner

17) En fejl i en transaktion kan berøre hele beløbet eller en del af det. Vi vurderer, om fejlene er kvantificerbare eller ikkekvantificerbare, dvs. om det kan måles, hvor stor en del af det undersøgte beløb, der er berørt af fejlen. Fejl, der opdages og korrigeres før vores kontrol og uafhængigt af denne, udelukkes fra beregningen af fejlforekomsten og fejlfrekvensen, da opdagelsen og korrektionen viser, at kontrolsystemerne har fungeret effektivt.

18) Vores kriterier for kvantificering af fejl i forbindelse med offentlige indkøb er beskrevet i dokumentet »Non-compliance with the rules on public procurement — types of irregularities and basis for quantification« ([4]).

19) Vores kvantificering kan være forskellig fra den kvantificering, som Kommissionen eller medlemsstaterne foretager, når de skal beslutte, hvordan de vil reagere på en forkert anvendelse af reglerne for offentlige udbud.

Anslået fejlforekomst

20) Vi fremlægger for de fleste FFR-udgiftsområder og for det samlede EU-budget en »anslået fejlforekomst«. Den anslåede fejlforekomst beregnes kun på grundlag af kvantificerbare fejl og angives i procent. Fejl kan f.eks. være kvantificerbare overtrædelser af gældende forordninger, regler, kontrakter eller *tilskuds*betingelser. Vi anslår også den nedre fejlgrænse og den øvre fejlgrænse.

21) Vi bruger en væsentlighedstærskel på 2 % i forbindelse med vores erklæring. Vi tager endvidere hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst.

22) Vi baserer ikke længere udelukkende vores revisionserklæring på vores samlede skøn over fejlforekomsten. Siden 2016 har vi identificeret områder i EU-budgettet med lav risiko, hvor vi forventer at finde en ikkevæsentlig fejlforekomst, og områder med høj risiko, hvor vi formoder, at der vil være en væsentlig fejlforekomst. Det sætter os i stand til så effektivt som muligt at fastslå, om de konstaterede væsentlige fejl er gennemgribende.

Hvordan vi undersøger systemer og rapporterer resultaterne

23) Kommissionen, de andre EU-institutioner og -organer, medlemsstaternes myndigheder og de modtagende lande og/eller regioner opretter systemer til at styre risiciene for budgettet og til at overvåge/sikre transaktionernes formelle rigtighed. Det er nyttigt at undersøge disse systemer for at identificere områder, hvor der bør ske forbedringer.

24) Der anvendes mange forskellige systemer på de enkelte FFR-udgiftsområder og i forbindelse med indtægterne. Hvert år udtager vi en stikprøve af systemer og fremlægger resultaterne af vores undersøgelser med anbefalinger til forbedringer.

Hvordan vi når frem til erklæringerne i vores revisionserklæring

25) Vi planlægger vores arbejde med henblik på at opnå tilstrækkeligt, relevant og troværdigt revisionsbevis til at underbygge vores erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EU's konsoliderede regnskab. Vi rapporterer om dette arbejde i kapitel 4-10, og erklæringen findes i revisionserklæringen. Vores arbejde sætter os i stand til at afgive en kvalificeret erklæring om, hvorvidt fejlene i populationen ligger over eller under væsentlighedstærsklen.

26) Når vi konstaterer en væsentlig fejlforekomst og vurderer dens indvirkning på revisionserklæringen, skal vi afgøre, om fejlene — eller manglen på revisionsbevis — er »gennemgribende«. I den forbindelse følger vi vejledningen i ISSAI 1705 (og udvider den til at omfatte forhold vedrørende lovlighed og formel rigtighed i overensstemmelse med vores mandat). Hvis der er tale om væsentlige og gennemgribende fejl, afgiver vi en afkræftende erklæring.

27) En fejl eller en mangel på revisionsbevis er gennemgribende, hvis den efter revisors vurdering ikke begrænser sig til specifikke elementer, konti eller poster i regnskabet (dvs. findes spredt i regnskabet eller de testede transaktioner), eller hvis den er begrænset til specifikke elementer, konti eller poster i regnskabet, repræsenterer eller kan repræsentere en væsentlig del af regnskabet, eller vedrører oplysninger, der er grundlæggende for brugernes forståelse af regnskabet.

28) Vores bedste skøn over fejlforekomsten i de samlede udgifter i 2018 er 2,6 %. Vi vurderer ikke, at fejlforekomsten er gennemgribende, da den er begrænset til udgifter, som er underlagt komplekse regler (hovedsagelig godtgørelsesbaserede). Som beskrevet i kapitel 5-7 og 10 varierer den anslåede fejlforekomst for de forskellige FFR-udgiftsområder.

([4]) http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/Guideline_procurement/Quantification_of_public_procurement_errors.pdf.

Mistanke om svig

29) Hvis vi har en begrundet mistanke om svig, meddeler vi dette til OLAF, EU's kontor for bekæmpelse af svig. OLAF har ansvaret for at foretage eventuelle undersøgelser. Vi indberetter hvert år adskillige sager til OLAF.

DEL 4 — Sammenhængen mellem erklæringen om regnskabernes rigtighed og erklæringerne om transaktionernes formelle rigtighed

30) Vi har afgivet:

a) en erklæring om EU's konsoliderede regnskab for det afsluttede regnskabsår og

b) erklæringer om den formelle rigtighed af de indtægter og udgifter, der ligger til grund for regnskabet.

31) Vores arbejde er udført og vores erklæringer er afgivet i overensstemmelse med IFAC's internationale standarder om revision og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer.

32) Disse standarder fastsætter, at når revisor afgiver erklæringer om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed, fører en erklæring med forbehold om transaktionernes formelle rigtighed ikke i sig selv til en erklæring med forbehold om regnskabernes rigtighed.

KAPITEL 2

Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

INDHOLD

	Punkt
Indledning	2.1-2.3
Budgetforvaltningen i 2018	2.4-2.21
Budgettets bevillinger til forpligtelser og betalinger blev næsten udnyttet fuldt ud	2.4-2.7
Gennemførelsen af FFR'en var påvirket af forsinkelserne i gennemførelsen af ESI-fondene	2.8-2.21
Primært på grund af forsinkelser blev store uudnyttede årlige forfinansieringsbeløb vedrørende ESI-fondene tilbagebetalt til EU-budgettet	2.9-2.11
Der var ikke behov for det store beløb i den samlede margen for betalinger	2.12-2.16
De uindfriede forpligtelser stiger fortsat	2.17-2.18
Der er risiko for utilstrækkelige betalingsbevillinger i fremtidige budgetter	2.19-2.21
Forhold i forbindelse med den økonomiske forvaltning relateret til 2018-budgettet og fremtiden	2.22-2.41
Medlemsstaternes absorption af ESI-fondenes midler er fortsat en udfordring	2.22-2.24
Stigningen i garantier øger EU-budgettets risikoeksponering	2.25-2.32
Den Europæiske Investeringsbank — En integrerende del af EU's struktur, som dog har sine egne ansvarlighedsordninger	2.33-2.41
Konklusioner og anbefalinger	2.42-2.48
Konklusioner	2.42-2.47
Anbefalinger	2.48

Bilag 2.1 — EIB's mandater fra EU — hovedkategorier

Bilag 2.2 — Finansielle instrumenter, som EIB-Gruppen forvalter på vegne af EU

Indledning

2.1. Dette kapitel præsenterer vores gennemgang af forhold ved den budgetmæssige og økonomiske forvaltning. På grundlag af vores aktuelle arbejde og de synspunkter, vi har givet udtryk for i vores særberetninger, kortfattede sagsgennemgange, briefingpapirer og udtalelser, identificerer det også nogle af de risici og udfordringer, EU-budgettet står over for i de kommende år.

2.2. Kommissionen forelagde i maj 2018 sit forslag til den nye *flerårige finansielle ramme* (FFR) 2021-2027 ([1]) for Europa-Parlamentet og Rådet (som tilsammen udgør *budgetmyndigheden*). Der pågår i øjeblikket forhandlinger med henblik på at nå til enighed inden udgangen af 2019. Vi har givet udtryk for vores synspunkter om spørgsmålet i et briefingpapir ([2]).

2.3. Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union påvirker ikke budgetregnskabet for 2018. I dele af vores analyse foretager vi prognoser om fremtidige EU-budgetter. I sådanne tilfælde har vi lagt til grund, at udkastet til udtrædelsesaftale mellem Det Forenede Kongerige og EU ([3]) vil blive godkendt og gennemført.

Budgetforvaltningen i 2018

Budgettets bevillinger til forpligtelser og betalinger blev næsten udnyttet fuldt ud

2.4. Budgetmyndigheden fastsætter hvert år en grænse for EU's nye finansielle forpligtelser (*forpligtelsesbevillinger*) og for de betalinger, der kan foretages fra EU-budgettet (*betalingsbevillinger*).

2.5. I 2018 blev forpligtelsesbevillingerne næsten udnyttet fuldt ud. Af de 160,7 milliarder euro i EU-budgettet for 2018 blev 159,9 milliarder euro anvendt (99,5 %) (jf. ***tekstboks 2.1***).

2.6. EU anvendte også næsten alle de disponible betalingsbevillinger i det endelige budget ([4]). Af de 144,8 milliarder euro, der var disponible, blev der foretaget betalinger for 142,7 milliarder euro (98,6 %) ([5]) (jf. ***tekstboks 2.1***). Dette fulgte efter to år, hvor betalingerne var lavere end oprindeligt budgetteret. I 2018 var der en betydelig stigning i medlemsstaternes betalingsanmodninger vedrørende de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) ([6]). Disse fonde tegner sig for ca. 43 % af FFR for 2014-2020 ([7]).

2.7. Forskellen mellem det oprindelige og det endelige budget var lille. De seks ændringsbudgetter, der blev vedtaget i 2018, tilføjede kun 583 millioner euro ([8]) i forpligtelsesbevillinger og 87 millioner euro i betalingsbevillinger.

([1]) Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 — COM(2018) 322 final.
([2]) Briefingpapir: »The Commission's proposal for the 2021-2027 Multiannual Financial Framework«, juli 2018.
([3]) Udkast til aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtrædelse af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 66 I af 19.2.2019, s. 1).
([4]) Det endelige budget omfatter det oprindelige budget og efterfølgende ændringsbudgetter, der vedtages af budgetmyndigheden.
([5]) De samlede betalinger i 2018 var på 156,7 milliarder euro og bestod af betalinger fra det endelige budget for 2018 på 142,7 milliarder euro, *fremførsler* på 1,9 milliarder euro samt *formålsbestemte indtægter* på 12,1 milliard euro. Vi medregner ikke fremførsler og formålsbestemte indtægter, fordi de ikke indgår i det vedtagne budget, og fordi de følger andre regler. For yderligere oplysninger henvises der til del A4-A5 i »Report on budgetary and financial management of the European Commission — for the financial year 2018«.
([6]) ESI-fondene er samhørighedspolitikkens fonde under den foregående FFR samt Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).
([7]) Baseret på Kommissionens oplysninger om tildeling af 464,9 milliarder euro til medlemsstaternes programmer under ESI-fondene og forpligtelsesbevillingerne under FFR for 2014-2020 på 1 087,2 milliarder euro som justeret i den tekniske justering for 2018 — COM(2017) 473.
([8]) Størst var ændringsbudget nr. 3, som bevilgede 500 millioner euro til faciliteten for flygtninge i Tyrkiet som del af anden tranche på 3 milliarder euro til faciliteten i perioden 2018-2019 i henhold til erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016.

Tekstboks 2.1
Budgetgennemførelsen i 2018

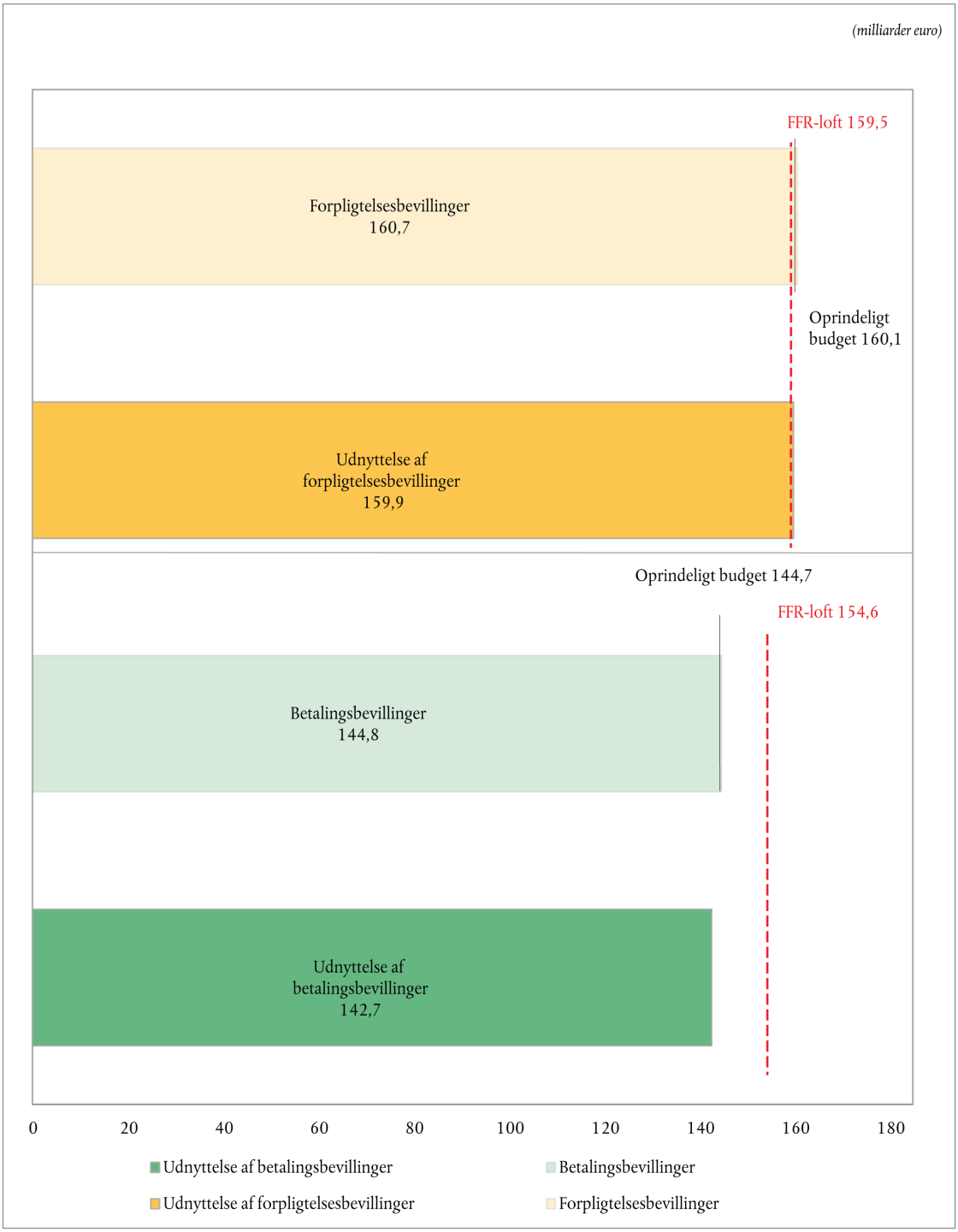

Note: FFR-loftet er det maksimale årlige beløb, der kan anvendes under den nuværende FFR-forordning. Forpligtelsesbevillingerne og anvendelsen af dem må imidlertid gerne overstige loftet med værdien af de særlige instrumenter (jf. artikel 3, stk. 2, i FFR-forordningen).

Kilde: Det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union for regnskabsåret 2018, »Beretningerne om budgetgennemførelsen og forklarende bemærkninger«, bemærkning 4.1-4.3, og den tekniske justering for 2018.

Gennemførelsen af FFR'en var påvirket af forsinkelserne i gennemførelsen af ESI-fondene

2.8. ESI-fondene påvirker planlægningen og gennemførelsen af FFR'en af to vigtige årsager. For det første er de en væsentlig del af FFR'en. For det andet gennemføres de via flerårige *forpligtelser*, og betalingsanmodningerne kan indgives i de efterfølgende år. Som Kommissionen tidligere har bemærket, og vi har bekræftet ([9]), påvirker forsinkelserne i gennemførelsen af ESI-fondene fortsat de sidste år af denne FFR. Vi noterer os, at gennemførelsesgraderne for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) var betydeligt højere end for de andre ESI-fonde. Betalingsanmodninger vedrørende et stort beløb er blevet forsinket og vil blive indgivet i de kommende år. Dette har påvirket anvendelsen af forfinansiering og udviklingen i de uindfriede forpligtelser og vil påvirke behovet for betalingsbevillinger i begyndelsen af den næste FFR som beskrevet nedenfor.

Primært på grund af forsinkelser blev store uudnyttede årlige forfinansieringsbeløb vedrørende ESI-fondene tilbagebetalt til EU-budgettet

2.9. Hvert år modtager medlemsstaterne årlig forfinansiering fra EU-budgettet til aktioner under ESI-fondene (bortset fra ELFUL) ([10]). Hvis en medlemsstat indgiver anmodninger om beløb, der er mindre end den modtagne forfinansiering, tilbagebetales den uudnyttede forfinansiering til EU-budgettet det følgende år. Dette sker som led i den årlige procedure for gennemgang og godkendelse af ESI-fondenes regnskaber, der blev indført under den nuværende FFR og anvendt for første gang i 2017.

2.10. Disse uudnyttede forfinansieringsbeløb genopføres på budgettet som formålsbestemte indtægter. De er øremærket til kun at blive anvendt på de relevante budgetposter, der vedrører ESI-fondene. De bliver til forpligtelses- og betalingsbevillinger oven i de bevillinger, der er på årets budget. Forpligtelsesbevillingerne anvendes straks. Betalingsbevillingerne skal anvendes til betalinger til medlemsstaterne enten det samme eller det følgende år, hvis de ikke skal bortfalde.

2.11. Medlemsstaterne modtog årlig forfinansiering på 6,8 milliarder euro i 2016 og 9,0 milliarder euro i 2017. Primært som følge af forsinkelser i gennemførelsen tilbagebetalte medlemsstaterne store beløb i uudnyttet årlig forfinansiering, nærmere bestemt 6,6 milliarder euro i 2017 og 8,1 milliard euro i 2018. Dette øgede de formålsbestemte indtægter væsentligt i disse to år. De betalingsbevillinger, der opstod som følge af disse tilbagebetalte beløb, blev anvendt til at betale betalingsanmodninger fra medlemsstaterne ud over det godkendte budget for året og beløb sig til 5,4 milliarder euro i 2017 og 6,9 milliarder euro i 2018 (jf. ***tekstboks 2.2*** nedenfor). Hvis disse betalingsbevillinger ikke havde været disponible til genanvendelse, kunne det være blevet nødvendigt at anvende den samlede margen for betalinger i 2018.

([9]) Jf. punkt 2.5-2.16 i vores årsberetning for 2017 og Kommissionens tilhørende svar.

([10]) Med hensyn til ELFUL betaltes forfinansiering kun i de første tre år af perioden 2014-2020 (i medfør af artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013).

Tekstboks 2.2
Beløb betalt med formålsbestemte indtægter

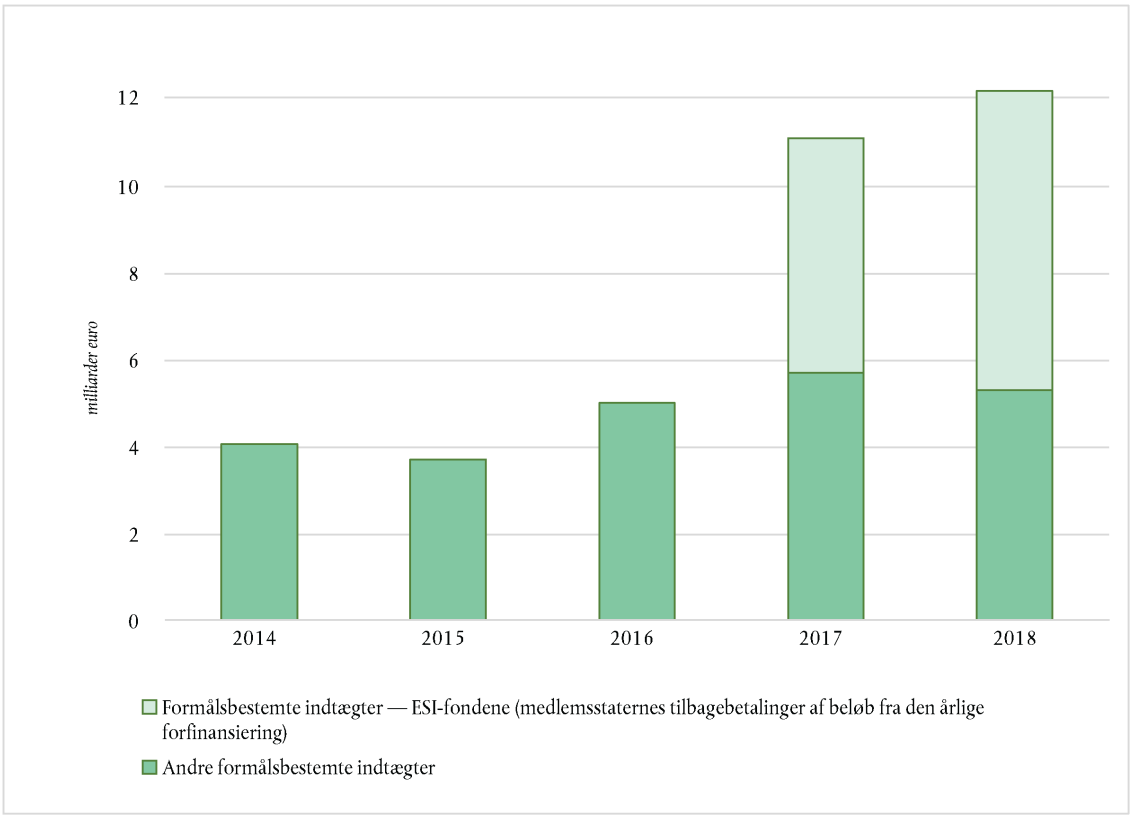

Kilde: Revisionsretten på grundlag af »Reports on budgetary and financial management of the European Commission 2014-2018«.

Der var ikke behov for det store beløb i den samlede margen for betalinger

2.12. Den samlede margen for betalinger er en mekanisme, der blev indført under den nuværende FFR for at gøre betalingsbevillingerne mere fleksible. Formålet er at undgå at løbe tør for betalingsbevillinger, sådan som det skete i de sidste år af den foregående FFR ([11]). Mekanismen gør det muligt at overføre hvert års uudnyttede bevillinger — op til FFR-loftet — så de kan anvendes i senere år.

([11]) Jf. punkt 1.51-1.53 i vores årsberetning for 2012.

2.13. Det disponible beløb i den samlede margen for betalinger, som blev overført til 2018-2020 fra tidligere år, var på 33,7 milliarder euro (2018: 5,3 milliarder euro, 2019: 12,9 milliarder euro og 2020: 15,5 milliarder euro) (jf. ***tekstboks 2.3***). FFR'en fastsatte et loft på 36,5 milliarder euro over anvendelsen af den samlede margen for betalinger i 2018-2020 (2018: 8,0 milliarder euro; 2019: 12,9 milliarder euro og 2020: 15,5 milliarder euro).

Tekstboks 2.3
Disponible beløb i den samlede margen for betalinger og fastsatte lofter

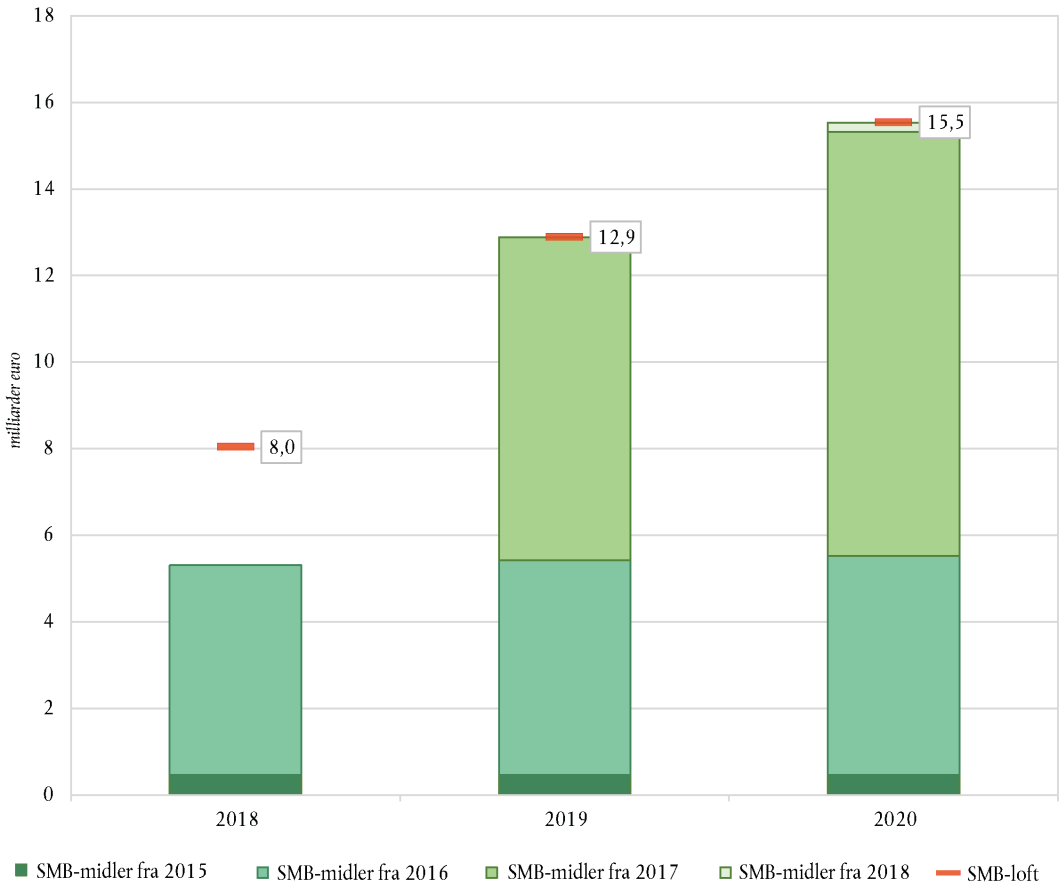

Note: Fordelingen af et bestemt års samlede margen for betalinger er baseret på Kommissionens forventede betalingsbehov.

Kilde: Revisionsretten på grundlag af de tekniske justeringer af FFR'en, beretningerne om budgetgennemførelsen og de forklarende bemærkninger til EU's *konsoliderede regnskab*.

2.14. I 2018 var der ikke behov for yderligere betalinger, og der var derfor ikke behov for de 5,3 milliarder euro, der var disponible i den samlede margen for betalinger fra tidligere år. De kunne imidlertid ikke overføres til de følgende år, fordi 2019-loftet og 2020-loftet for den samlede margen for betalinger var nået. Af samme årsag kunne et yderligere beløb på 11,2 milliarder euro i uudnyttede betalingsbevillinger fra 2018 ([12]) heller ikke overføres til 2019 eller 2020.

([12]) Kun et lille beløb på 219 millioner euro (183 millioner euro i 2011-priser) fra de 11,4 milliarder euro, der var disponible i uudnyttede betalingsbevillinger fra 2018 under den samlede margen for betalinger, blev overført til 2020. Jf. COM(2019) 310, s. 7.

2.15. Ifølge det oprindelige budget for 2019 vil der heller ikke være behov for det års disponible beløb på 12,9 milliarder euro i den samlede margen for betalinger til at dække betalingsbehovene ([13]). Endvidere vil der ifølge budgetforslaget for 2020 ([14]) måske ikke være behov for hele det års disponible beløb på 15,5 milliarder euro i den samlede margen for betalinger. I 2018-2020 vil der således måske ikke være behov for i alt 33,7 milliarder euro, som er disponible i den samlede margen for betalinger.

2.16. Medmindre betalingsbehovet stiger i 2019-2020, vil de 33,7 milliarder euro, der er disponible i den samlede margen for betalinger, henstå uudnyttede ved udgangen af 2020. Sammen med de 11,2 milliarder euro i uudnyttede betalingsbevillinger fra 2018, der ikke kunne overføres til senere år (jf. punkt 2.14), giver dette et samlet beløb på 44,9 milliarder euro i betalingsbevillinger, der kan henstå uudnyttede ved udgangen af 2020. Den fleksibilitet, den samlede margen for betalinger giver, ophører med den nuværende FFR i 2020. Den kan ikke bruges til at dække fleksibilitetsbehov i den næste FFR (jf. punkt 2.19-2.21).

De uindfriede forpligtelser stiger fortsat

2.17. De uindfriede forpligtelser er fortsat med at stige og udgjorde 281,2 milliarder euro ved udgangen af 2018 (2017: 267,3 milliarder euro). De er steget med 36 % (73,7 milliarder euro) i løbet af de syv år siden 2011, dvs. det tilsvarende år i den foregående FFR (jf. ***tekstboks 2.4***). Ifølge Kommissionens langsigtede prognose ([15]) vil de uindfriede forpligtelser udgøre 313,8 milliarder euro ved udgangen af 2023, hvilket er tæt på vores prognose.

Tekstboks 2.4
Uindfriede forpligtelser, forpligtelser og betalinger med prognoser indtil 2023

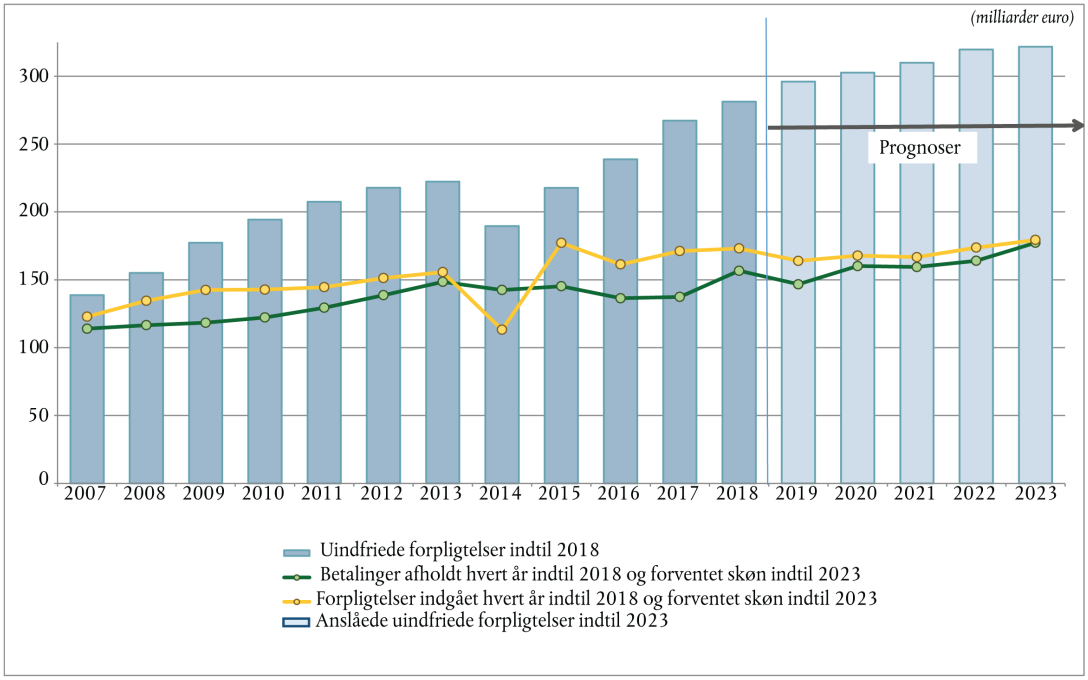

Kilde: Med hensyn til 2007-2018: EU's konsoliderede årsregnskab. Med hensyn til prognoser: Revisionsretten på grundlag af budgettet for 2019 og COM(2018) 687 final — Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Langsigtet prognose for fremtidige ind- og udgående pengestrømme i EU-budgettet (2019-2023).

([13]) Loftet for betalingsbevillinger for 2019 er på 166,7 milliarder euro og omfatter beløbet i den samlede margen for betalinger. Selv om de 12,9 milliarder euro i den samlede margen for betalinger fratrækkes loftet, vil dette stadig være højere end betalingsbevillingerne på 148,2 milliarder euro i det vedtagne budget for 2019.

([14]) Jf. budgetforslaget for 2020: COM(2019) 400.

([15]) COM(2018) 687 — Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Langsigtet prognose for fremtidige ind- og udgående pengestrømme i EU-budgettet (2019-2023).

2.18. Vi har nøje analyseret uindfriede forpligtelser i vores kortfattede sagsgennemgang »Uindfriede forpligtelser i EU-budgettet — en nærmere undersøgelse« ([16]), der dækker perioden frem til udgangen af 2017. Vi konkluderede, at tre hovedårsager medvirkede til deres stigning: den årlige forskel mellem forpligtelser og betalinger, ESI-fondenes langsomme gennemførelse og EU-budgettets voksende størrelse.

Der er risiko for utilstrækkelige betalingsbevillinger i fremtidige budgetter

2.19. Der er risiko for, at der ikke vil være tilstrækkelige betalingsbevillinger til rådighed til at dække alle de beløb, der er forfaldne til betaling i de første år af den nye FFR. Kommissionen angav i sin langsigtede prognose ([17]), at betalingsbevillingerne i 2019 og 2020 vil ligge et godt stykke under lofterne ([18]). Dette tyder på, at de betalingsbehov, som tidligere forventedes dækket i 2019-2020, vil blive overført til de første år af den nye FFR.

2.20. Omfanget af indgivne betalingsanmodninger i perioden 2021-2023 vil i høj grad afhænge af medlemsstaternes gennemførelse af deres *operationelle programmer* under ESI-fondene. Ifølge vores gennemgang vil de betalingsbevillinger, der er disponible i starten af FFR'en for 2021-2027, muligvis ikke være tilstrækkelige til at dække alle betalingskrav i de første år af perioden. Dette kan især være tilfældet for 2021, som er det første år i den nye FFR.

2.21. Ifølge Kommissionens langsigtede prognose vil de betalingsbevillinger for 2021, der vedrører forpligtelser indgået før 2021 under udgiftsområde 1b og 2 ([19]) — som hovedsagelig vedrører ESI-fondene — beløbe sig til 63,7 milliarder euro. Under FFR for 2007-2013 blev ca. 40 % af de forpligtelser under *Samhørighedsfonden*, der stadig var uindfriede ved udgangen af 2013, som var den pågældende FFR's sidste år, betalt i 2014, dvs. det første år af den nuværende FFR. Hvis det antages, at en lignende andel (40 %) af forpligtelserne under ESI-fondene fra den nuværende FFR stadig er uindfriede ved udgangen af 2020 og skal betales i 2021, er det ikke sikkert, at de forventede betalingsbevillinger på 63,7 milliarder euro rækker. De uindfriede forpligtelser under ESI-fondene udgjorde 200,9 milliarder euro ved udgangen af 2018 og vil være endnu højere ved udgangen af 2020; 40 % af de uindfriede forpligtelser under ESI-fondene i 2018 udgør allerede 80 milliarder euro (betydeligt mere end de forventede betalingsbevillinger på 63,7 milliarder euro), hvilket indebærer, at 40 % af de uindfriede forpligtelser i 2020 sandsynligvis vil udgøre et endnu højere beløb. Risikoen for utilstrækkelige betalingsbevillinger er så meget desto større i lyset af, at gennemførelsen af ESI-fondene er blevet endnu mere forsinket end under den foregående FFR, og at der kan indgives flere betalingsanmodninger end i 2014.

Forhold i forbindelse med den økonomiske forvaltning relateret til 2018-budgettet og fremtiden

Medlemsstaternes absorption af ESI-fondenes midler er fortsat en udfordring

2.22. *Absorptionen* af ESI-fondenes midler tog fart i 2018, dvs. den nuværende FFR's femte år. Ved udgangen af året var kun et gennemsnit på 27,3 % af de samlede tildelinger for hele FFR'en imidlertid blevet betalt til medlemsstaterne, i forhold til 33,4 % ved udgangen af 2011, dvs. det tilsvarende år i den foregående FFR. I 2018 blev 10,9 % af de samlede tildelinger betalt, hvilket svarer til den andel af den foregående FFR's tildelinger, som blev betalt i 2011 (11,3 %). Eftersom gennemførelsen i de første år af den nuværende FFR var langsommere end forventet ([20]), er den kumulative udnyttelsesgrad betydeligt lavere end i den foregående FFR. Ud over risikoen for utilstrækkelige betalingsbevillinger i begyndelsen af den næste FFR vil der være et betydeligt overlap mellem FFR-perioderne, hvilket kan medføre, at medlemsstaternes forvaltninger får en stor arbejdsbyrde, og at der ligesom i den nuværende FFR opstår forsinkelser i de første år af FFR'en for 2021-2027.

2.23. Diagrammet i ***tekstboks 2.5*** viser, hvor meget af de samlede tildelinger fra ESI-fondene i den nuværende FFR der var blevet betalt ved udgangen af 2018, og hvor meget der var blevet betalt ved udgangen af 2011, dvs. det tilsvarende år i den foregående FFR. Det viser, at kun Bulgarien, Luxembourg, Østrig, Rumænien og Finland har en hurtigere absorptionsgrad under den nuværende FFR end under den foregående.

([16]) Offentliggjort i april 2019.
([17]) Jf. fodnote 15.
([18]) Dette blev bekræftet af det vedtagne budget for 2019, som indeholdt betalingsbevillinger på 148,2 milliarder euro — 18,5 milliarder euro under loftet på 166,7 milliarder euro.
([19]) Udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed: 48,5 milliarder euro og udgiftsområde 2 — Bæredygtig vækst — naturressourcer: 15,2 milliarder euro.
([20]) Jf. vores årsberetning for 2017, punkt 2.13-2.19.

Tekstboks 2.5
Medlemsstaternes absorptionsgrader i forbindelse med ESI-fondene ved udgangen af 2018 og 2011

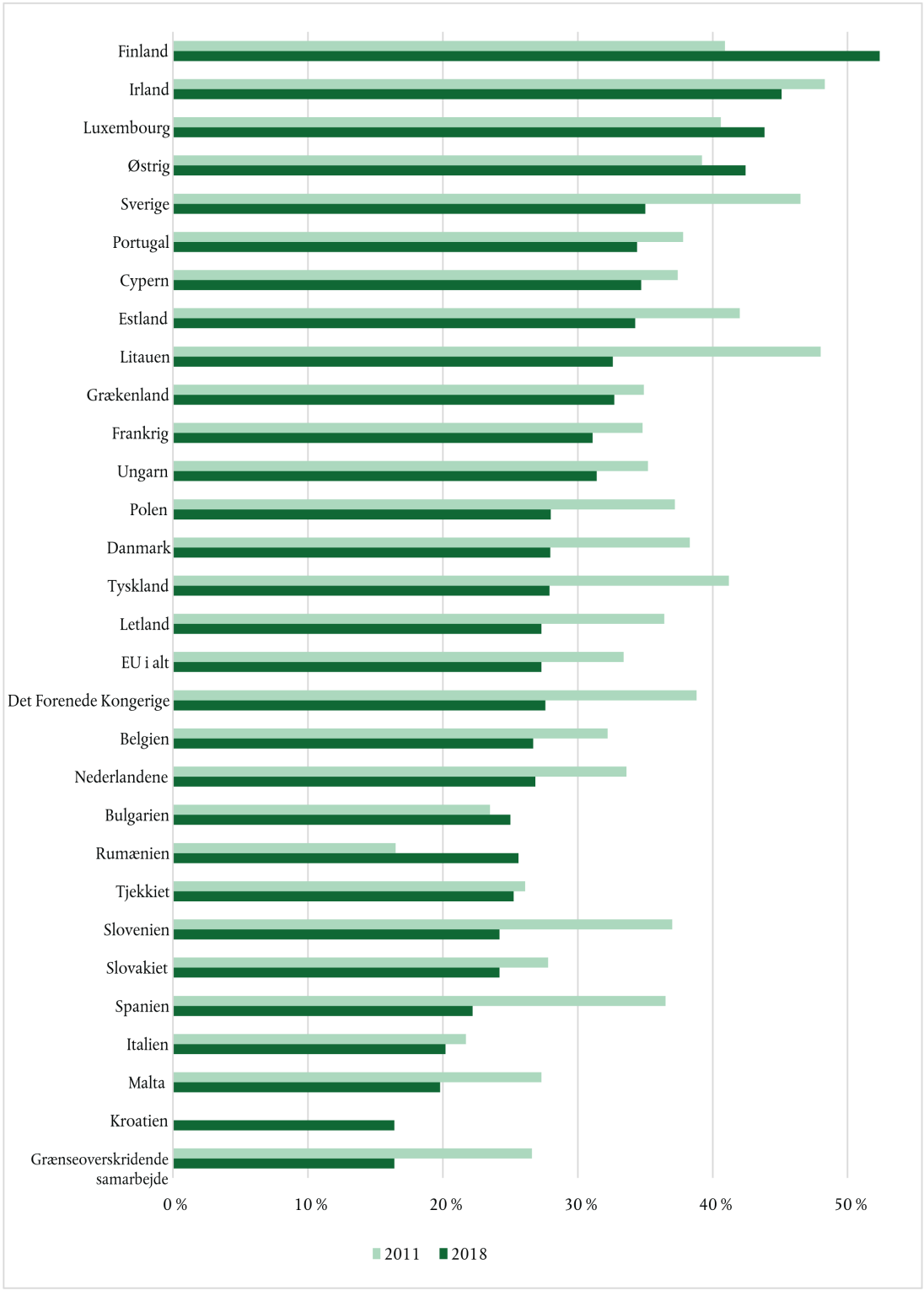

Kilde: Revisionsretten på grundlag af oplysninger fra Kommissionen.

2.24. Den lave absorption af ESI-fondenes midler har bidraget til at øge ESI-fondenes uindfriede forpligtelser. ***Tekstboks 2.6*** nedenfor viser hver medlemsstats uindfriede forpligtelser, både som et beløb i euro og som en procentdel af medlemsstatens offentlige udgifter i 2018.

Tekstboks 2.6
Uindfriede forpligtelser vedrørende ESI-fondene pr. medlemsstat

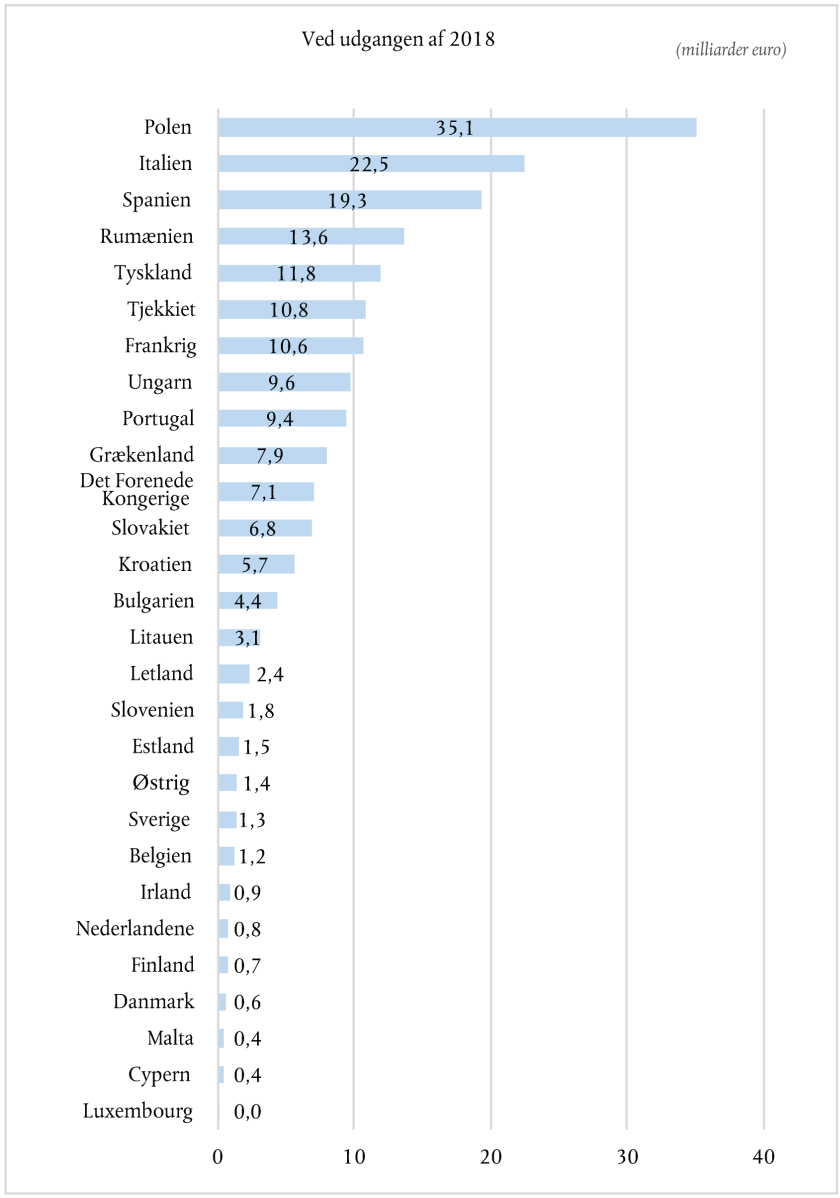

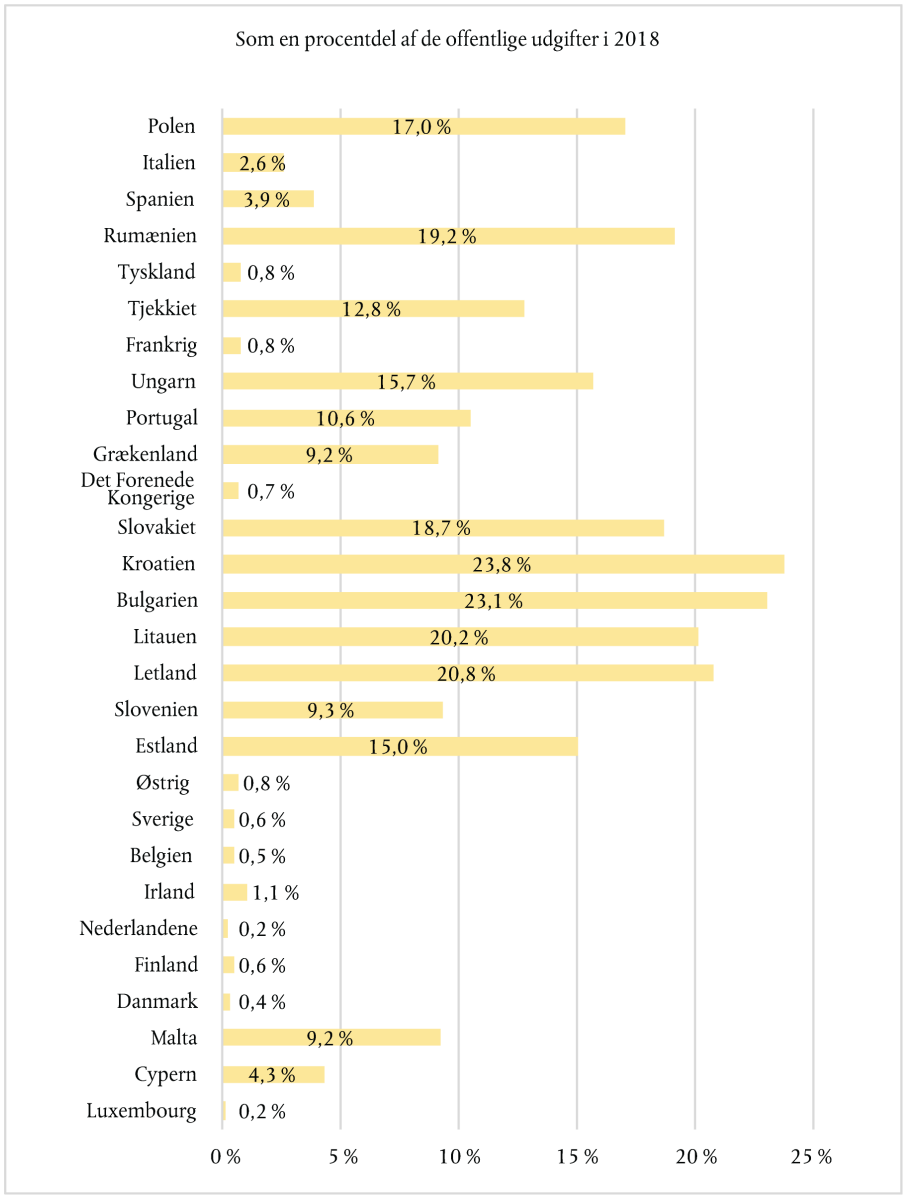

Kilde: Revisionsretten på grundlag af oplysninger fra Kommissionen. Eurostats data om offentlige udgifter i 2018.

Stigningen i garantier øger EU-budgettets risikoeksponering

2.25. Som det fremgår af ***tekstboks 2.7*** nedenfor, er garantierne steget i de seneste år, hvilket hovedsagelig skyldes oprettelsen af garantien under *Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer* (EFSI) og garantien under Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD). Formålet med disse garantier var at tiltrække midler udefra for at øge EU-budgettets eventuelle effekt. Andre garantier med støtte fra EU-budgettet omfatter de garantier vedrørende det *eksterne lånemandat*, der gives til EIB ([21]), og de EU-garantier for låntagnings- og långivningsaktiviteter, der hovedsagelig omfatter lån til medlemsstaterne ([22]), og som har eksisteret i mange år og ligget på et relativt konstant niveau. Denne stigning har imidlertid eksponeret EU-budgettet for potentielle risici, som skal overvåges løbende, så de ikke bliver for store ([23]).

Tekstboks 2.7
EU-budgettets størst mulige og faktiske eksponering for garantier

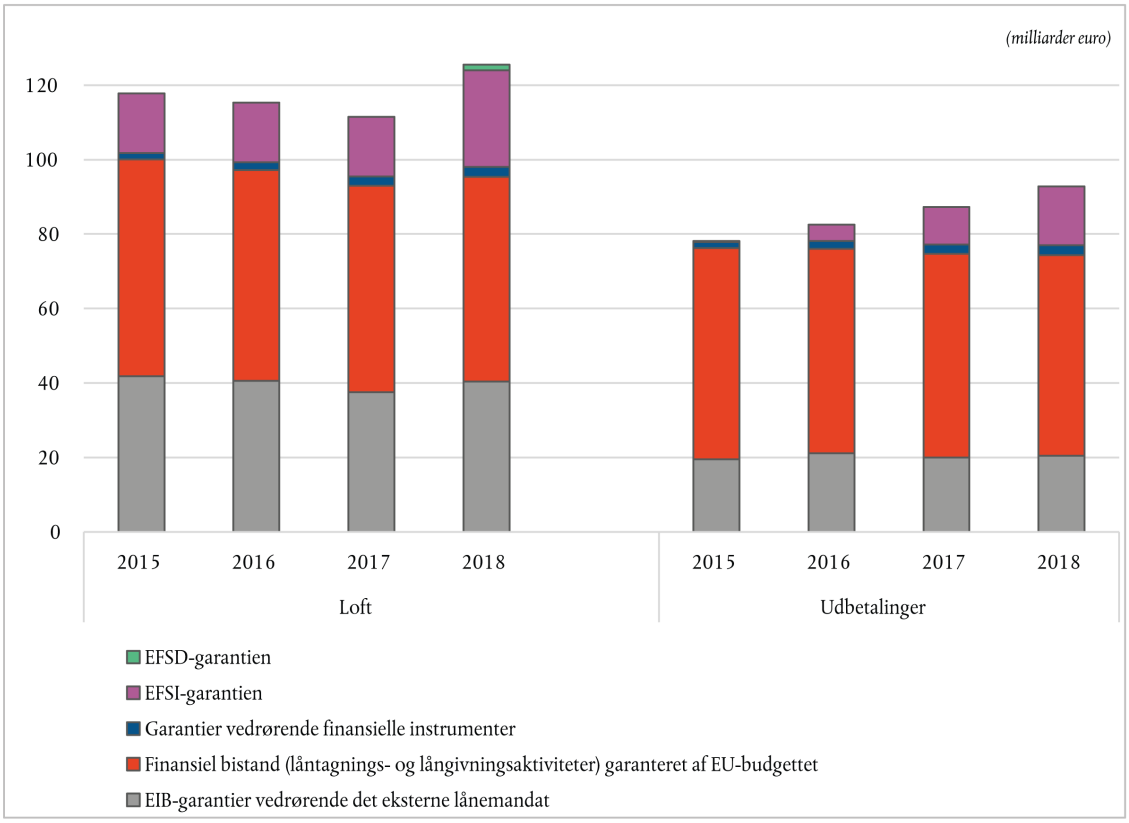

Kilde: Revisionsretten på grundlag af Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2015-2018.

2.26. Lofterne viser EU-budgettets størst mulige eksponering. I 2018 førte forlængelsen af EFSI ([24]) og indførelsen af EFSD-garantien til en forhøjelse af lofterne, som ved udgangen af 2018 var på 125,5 milliarder euro. Den faktiske eksponering vil stige gradvis, efterhånden som der foretages udbetalinger ([25]). Den faktiske eksponering beløb sig til i alt 92,8 milliarder euro ved udgangen af 2018.

([21]) Disse garantier støttes af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland, der fungerer som en likviditetsstødpude mod potentielle tab. Fondens beholdning skal bevares på 9 % af de garanterede lån, der er udestående ved årets udgang. Der foretages betalinger fra garantifonden, når der stilles krav om indfrielse af garantier.

([22]) Jf. punkt 2.42-2.45 i vores årsberetning for 2017 og bemærkning 4.1.1-4.1.3 til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2018.

([23]) EU-budgettet støtter forskellige forpligtelser: balancens faktiske forpligtelser, budgetforpligtelser såsom uindfriede forpligtelser og eventualforpligtelser, som hovedsagelig udgøres af garantier.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2396 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 34).

([25]) Udbetalinger er de beløb, der udbetales til de endelige støttemodtagere, og som er bakket op af garantier.

2.27. Nogle af disse garantier er støttet af garantifonde, der fungerer som en likviditetsstødpude mod potentielle tab. De tre garantifondes aktiver udgjorde ved udgangen af 2018 i alt 8,3 milliarder euro (5,5 milliarder euro i EFSI-garantifonden, 2,5 milliarder euro i Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland og 0,3 milliarder euro i EFSD-garantifonden). Der foretages betalinger fra disse garantifonde, når der stilles krav om indfrielse af garantier. Ved udgangen af 2018 var der ikke stillet betydelige krav om indfrielse til disse garantifonde.

2.28. Fremtidige begivenheder kan føre til krav om indfrielse af garantier, som vil kræve omgående betaling. Kommissionen baserer sin vurdering af risikoen for, at disse begivenheder finder sted, på historisk dokumentation, benchmarks, de konkrete forhold og faglig ekspertise. Et eksempel på en risikovurdering indgår i Kommissionens revurdering af EFSI-garantien som en del af dens forslag om en forlængelse af EFSI ([26]). Kommissionen udarbejder også hvert år en beretning om garantier dækket af budgettet, hvori disse risici analyseres ([27]).

2.29. Der findes forskellige ordninger for øjeblikkelig støtte, når der stilles krav om indfrielse af garantier, f.eks. til garantifondene ([28]). Disse fonde dækker tab vedrørende EU-garantier og er oprettet ved anvendelse af midler fra EU-budgettet inden for FFR-loftets grænser. Under normale omstændigheder kan betalingsbehovene dækkes af disse garantifonde og af betalingsbevillinger op til FFR-loftet. Over FFR-loftet findes der et loft for egne indtægter (jf. ***tekstboks 2.8***) som en sikkerhedsbuffer til at dække ekstreme omstændigheder, f.eks. alvorlige økonomiske tilbageslag. Summen af samtlige egne indtægter, der opkræves fra medlemsstaterne i et givet år, må ikke overstige 1,20 % af summen af alle medlemsstaternes BNI'er. Det disponible beløb mellem FFR-loftet og loftet for egne indtægter, der skal dække betalingsbevillingerne hvert år, varierer og genberegnes hvert år som led i den tekniske justering af FFR'en, uanset omfanget af andre indtægter. I 2018 var det 33,9 milliarder euro, 0,22 % af summen af alle medlemsstaternes BNI'er.

Tekstboks 2.8
FFR-loftet og loftet for egne indtægter

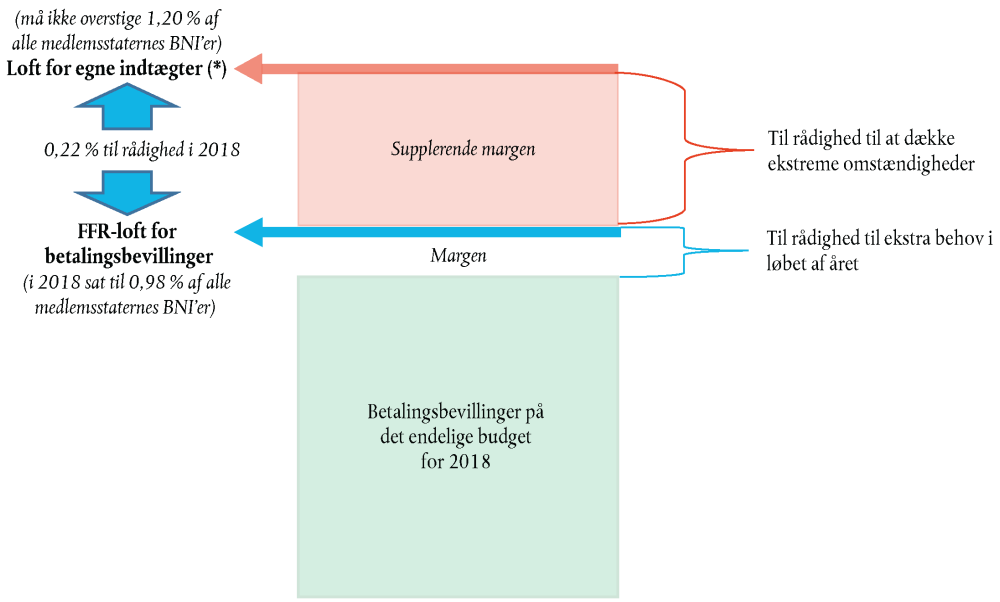

(*) Beregnes uden hensyntagen til andre indtægter

Kilde: Revisionsretten på grundlag af den tekniske justering for 2018.

([26]) SWD(2016) 297 final »Commission staff working document — Evaluation«, som ledsager Kommissionens forslag COM(2016) 597 final.
([27]) Den seneste beretning er COM(2018) 609 final — Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om garantier dækket af det almindelige budget — Situationen pr. 31. december 2017.
([28]) Jf. bemærkning 2.4.1 til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2018.

2.30. Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil reducere summen af medlemsstaternes BNI'er, og inddragelsen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i EU-budgettet vil forhøje FFR-loftet. Kommissionen har med henblik på den næste FFR foreslået at forhøje loftet for egne indtægter med 0,09 % ([29]) til 1,29 % af summen af alle medlemsstaternes BNI'er for at tage hensyn til disse ændringer.

2.31. I FFR for 2021-2027 vil Kommissionen endvidere samle garantifondene i en fælles hensættelsesfond baseret på en effektiv tilførselssats ([30]) for at forbedre forvaltningen af de garantier, der stilles ([31]).

2.32. Den nye *finansforordning* anerkender den stigende betydning af garantier, finansiel bistand og *finansielle instrumenter*. Den har konsolideret alle relevante *bestemmelser* i et nyt afsnit X (artikel 208-220) for at behandle spørgsmålene på dette område. I vores udtalelse om finansforordningen hilste vi medtagelsen af afsnit X velkommen ([32]).

Den Europæiske Investeringsbank — En integrerende del af EU's struktur, som dog har sine egne ansvarlighedsordninger

2.33. EIB-Gruppen har til formål ([33]) at yde lån, garantier og andre former for støtte uden fortjeneste for øje med henblik på at tjene EU's interesser. Ved udgangen af 2018 udgjorde de samlede udestående lån ydet af EIB-Gruppen 536 milliarder euro (2017: 548) ([34]).

2.34. En del af EIB-Gruppens aktiviteter er omfattet af en række mandater fra EU (jf. ***bilag 2.1***). I de seneste år har EU i stigende grad gjort brug af finansielle instrumenter og budgetgarantier stillet til EIB-Gruppen for at dække dele af sine finansieringsaktiviteter. Den mest markante stigning er sket gennem EFSI siden 2015. EIB havde ved udgangen af 2018 underskrevet kontrakter vedrørende EFSI-støttede finansielle operationer til en værdi af i alt 53,6 milliarder euro (2017: 36,7 milliarder euro). Vi offentliggjorde i 2019 en særberetning om driften af EFSI, hvori vi beskriver, hvilke tiltag vi mener er nødvendige for at gøre EFSI til en fuldstændig succes ([35]). Vi har desuden tidligere rapporteret om EIB-Gruppens forvaltning af andre EU-midler ([36]).

([29]) COM(2018) 325 — Forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter.
([30]) Det er den sats, der anvendes til at fastsætte den beholdning af kontanter og andre likvide midler, som fonden har behov for med henblik på at kunne indfri garantier.
([31]) Artikel 213 i finansforordningen (forordning (EU, Euratom) 2018/1046).
([32]) Udtalelse nr. 1/2017 om forslag til revision af finansforordningen.
([33]) EIB-Gruppen består af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Investeringsfond (EIF) og EU's platform for mikrofinansiering.
([34]) EIB-Gruppens finansielle beretning for 2018, s. 44.
([35]) Særberetning nr. 3/2019 »Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer: En indsats er nødvendig for at gøre EFSI til en fuldstændig succes«.
([36]) Jf. f.eks. særberetning nr. 19/2016 »Gennemførelse af EU's budget gennem finansielle instrumenter — hvad man kan lære af programperioden 2007-2013«, særberetning nr. 1/2018 »Fælles assistance til projekter i de europæiske regioner (Jaspersinitiativet) — tid til bedre målretning«.

2.35. ***Tekstboks 2.9*** viser forpligtelser og betalinger fra EU til EIB-Gruppen hvert år siden 2007, navnlig vedrørende gebyrer for rådgivningstjenester og forvaltning af EU-midler og overførsler vedrørende finansielle instrumenter. Beløbene omfatter udgifter fra alle dele af budgettet, undtagen FFR-udgiftsområde 5 »Administration«. De fleste af udgifterne er fra FFR-udgiftsområde 1 »Intelligent og inklusiv vækst« og udgiftsområde 4 »Et globalt Europa«. I perioden 2007-2018 blev der forpligtet et samlet beløb på i alt 14,7 milliarder euro fra EU-budgettet til EIB-Gruppen, og et samlet beløb på 12,3 milliarder euro blev betalt ([37]). Diagrammet viser en solid langsigtet tendens for betalinger til EIB-Gruppen med variationer fra år til år ([38]).

Tekstboks 2.9
Årlige forpligtelser og betalinger til EIB-Gruppen

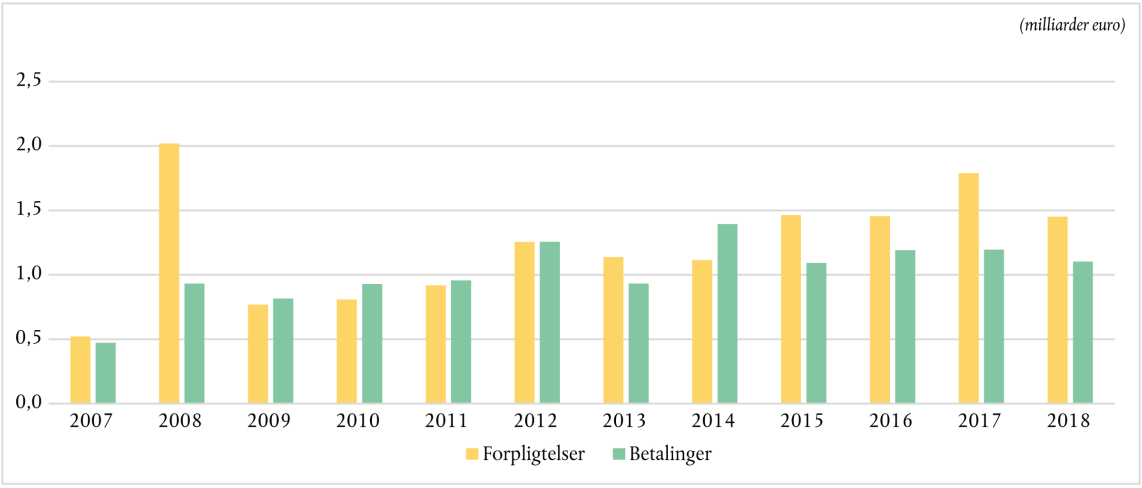

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

2.36. ***Tekstboks 2.10*** viser forpligtelser og betalinger fra EU-budgettet siden 2007 i forbindelse med de årlige tilførsler til Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland og EFSI-garantifonden ([39]). I samme periode blev der vedrørende tilførsler til de to garantifonde forpligtet 9,8 milliarder euro og betalt 7,1 milliard euro, hovedparten i perioden 2015-2018.

Tekstboks 2.10
Årlige forpligtelser og betalinger til de to garantifonde

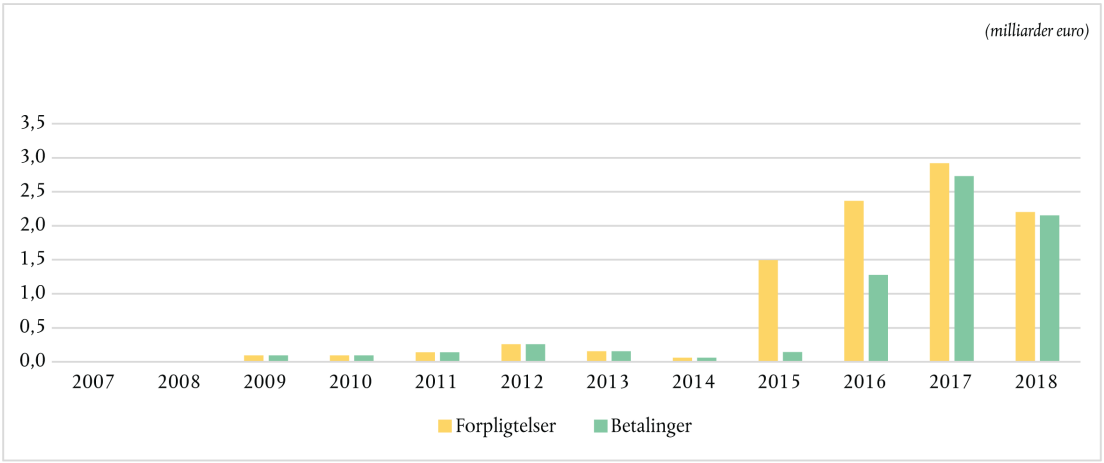

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

([37]) Disse beløb omfatter forpligtelser og betalinger fra EU-budgettet og EUF.
([38]) Det høje niveau i 2008 faldt sammen med starten af den 10. EUF. Det høje beløb i 2008 skyldes EUF'ernes bogføring af forpligtelser, som indebærer, at alle forpligtelser for hele programperioden indgås i begyndelsen af den syvårige periode. EU-budgettet bogfører forpligtelser på årsbasis.
([39]) EFSI-garantifonden forvaltes af Kommissionen, mens Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland forvaltes af EIB.

2.37. De to diagrammer viser EIB-Gruppens voksende betydning med tiden som partner i gennemførelsen af EU's budget. Den mest markante stigning skyldtes tilførslerne til EFSI-garantifonden.

2.38. Forbindelsen mellem EU-budgettet og EIB-Gruppen er kompleks og betydelig, selv om EIB-Gruppen ikke er omfattet af budgettet. EU-budgettet yder sin støtte via forskellige budgetposter på mange forskellige måder, herunder direkte tilskud, EU-budgetgarantier bakket op af garantifonde og EU-finansiering, der tildeles EIB-Gruppen via medlemsstaternes myndigheder inden for rammerne af delt eller *indirekte forvaltning*. På EU's vegne forvalter EIB-Gruppen også et stort antal finansielle instrumenter, der støtter forskellige EU-politikker (jf. ***bilag 2.2***). EIB meddelte os, at næsten 35 % af dens årlige udlånsvolumen i 2018 stammede fra mandataftaler, hvoraf en stor del er indgået med EU.

2.39. Først på et meget sent trin i revisionen gav EIB os oplysninger om det finansielle omfang af de EU-mandater under dens forvaltning, som finansieres via EU-budgettet eller EUF'erne, og vi havde derfor ikke mulighed for at foretage en solid analyse eller kontrol af de fremlagte oplysninger. I ***tekstboks 2.11*** beskriver vi de vigtigste komponenter i den økonomiske forbindelse mellem EU-budgettet og EUF'erne på den ene side og EIB-Gruppen på den anden side. Diagrammet viser forvaltningsforholdet og pengestrømmen mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EIB-Gruppen.

Tekstboks 2.11
Forvaltningsforholdet og pengestrømmen mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EIB-Gruppen

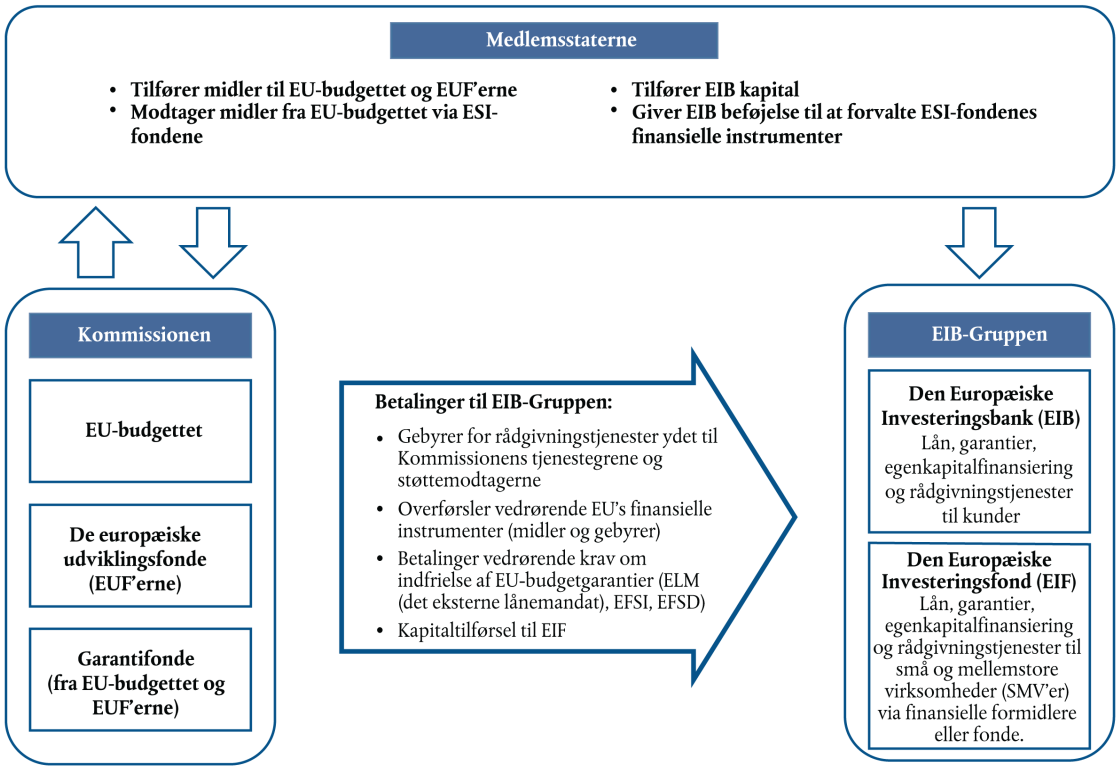

Kilde: Revisionsretten.

2.40. På grundlag af en foreløbig og delvis aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet indgik i april 2019, forventes EIB-Gruppen at spille en vigtig rolle i gennemførelsen af EU's politikker i den næste FFR gennem InvestEU-programmet, som bygger på erfaringerne med EFSI (jf. ***tekstboks 2.12***).

Tekstboks 2.12
InvestEU-programmet

InvestEU-programmet omfatter InvestEU-fonden, InvestEU-rådgivningsplatformen og InvestEU-portalen. Det skal støtte konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse gennem investeringer og innovation i EU.

Kommissionen foreslog InvestEU-programmet baseret på den model, der anvendes i EFSI-budgetgarantien. Programmet sigter mod at mobilisere 650 milliarder euro i yderligere investeringer gennem en garantistillelse fra EU-budgettet på 38 milliarder euro. Garantiens tilførselssats forventes at være 40 %, hvilket betyder, at programmet vil overføre 15,2 milliarder euro fra EU-budgettet til at dække eventuelle krav om indfrielse af garantier.

EU's vigtigste gennemførelsespartner vil være EIB-Gruppen.

Kilde: Kommissionens forslag COM(2018) 439.

2.41. EIB-Gruppen er ikke en EU-institution, men ikke desto mindre en integrerende del af EU's struktur og oprettet i henhold til EU-traktaterne med henblik på at tjene EU's mål. For at tage hensyn til dens særlige art har den dog andre ledelses- og forvaltningsordninger end dem, der gælder for EU's budget. På nuværende tidspunkt hører de af EIB-Gruppens operationer, der ikke finansieres over EU-budgettet, men tjener samme EU-mål, ikke under vores revisionsmandat. Dette betyder, at Revisionsretten ikke er i stand til at give et fuldstændigt billede af alle EIB-Gruppens operationer. I vores briefingpapir om fremtiden for EU's finanser (februar 2018) foreslog vi, at vi også bør få til opgave at revidere de EIB-operationer, der ikke er relateret til EU-budgettet. Dette ville ikke forhindre EIB i at bevare sine nuværende revisionsordninger med private revisionsfirmaer for så vidt angår regnskabernes rigtighed. Europa-Parlamentet støttede vores forslag i sin beslutning om den årlige rapport om kontrol med EIB's finansielle aktiviteter for 2017 ([40]).

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

2.42. Baseret på vores bemærkninger fremhæver vi nedenfor de væsentligste spørgsmål, der påvirkede EU's budgetmæssige og økonomiske forvaltning i 2018, hvoraf nogle kan indebære risici for fremtidige budgetter, navnlig i de første år af den næste FFR.

2.43. Forpligtelses- og betalingsbevillingerne i det endelige budget blev næsten udnyttet fuldt ud (jf. punkt 2.4-2.7).

2.44. Forsinkelserne i gennemførelsen af ESI-fondene har påvirket gennemførelsen af FFR på forskellige måder og kan også påvirke den kommende FFR:

— Store årlige forfinansieringsbeløb blev tilbagebetalt til EU-budgettet (jf. punkt 2.8-2.11).

— Der var ikke behov for det store beløb i den samlede margen for betalinger, men det kan ikke overføres til den nye FFR (jf. punkt 2.12-2.16).

— De høje uindfriede forpligtelser skyldes hovedsagelig den langsomme gennemførelse af ESI-fondene, men også den årlige forskel mellem forpligtelser og betalinger og EU-budgettets voksende størrelse. De uindfriede forpligtelser fortsatte med at stige i 2018 (jf. punkt 2.17-2.18).

— Der er risiko for utilstrækkelige betalingsbevillinger i de første år af den nye FFR (jf. punkt 2.19-2.21).

2.45. Samlet set var medlemsstaternes absorption af ESI-fondenes midler lavere end i det tilsvarende år i den foregående FFR (jf. punkt 2.22-2.24).

([40]) Jf. punkt 72 i 8_TA-PROV (2019)0036 — Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 2019 om årlig rapport om kontrol med EIB's finansielle aktiviteter for 2017 (2018/2151(INI))

2.46. De garantier, der støttes af EU-budgettet, er steget i de seneste år. Dette øger EU-budgettets risikoeksponering. De tab, som Kommissionen forventer, er dækket af garantifondene, som den nye FFR vil samle i en fælles hensættelsesfond (jf. punkt 2.25-2.32).

2.47. EIB-Gruppen er en integrerende del af EU's struktur. I de seneste år har EU i stigende grad gjort brug af finansielle instrumenter og budgetgarantier stillet til EIB-Gruppen. Den forventes også at spille en vigtig rolle i gennemførelsen af EU's politikker i den næste FFR. EIB-Gruppen har en kompleks forbindelse med EU-budgettet, men andre ansvarlighedsordninger end EU-institutionerne. På nuværende tidspunkt hører de af EIB-Gruppens operationer, der ikke finansieres over EU-budgettet, men tjener samme EU-mål, ikke under vores revisionsmandat. Dette betyder, at Revisionsretten ikke er i stand til at give et fuldstændigt billede af forbindelsen mellem EIB-Gruppens operationer og EU-budgettet. Vi opretholder derfor vores forslag om, at vi bør få til opgave at revidere de EIB-operationer, der ikke er relateret til EU-budgettet (jf. punkt 2.33-2.41).

Anbefalinger

2.48. Vi fremsætter følgende anbefalinger til Kommissionen:

Anbefaling 2.1

Kommissionen bør træffe foranstaltninger til at undgå unødigt pres på niveauet for betalingsbevillinger i de første år af FFR for 2021-2027. Sådanne foranstaltninger kan omfatte:

a) at forbedre nøjagtigheden af prognoser for betalingsbehov

b) at opfordre Europa-Parlamentet og Rådet til:

   i) at skabe en god balance mellem de budgetterede forpligtelses- og betalingsbevillinger for den næste FFR. Dette kan opnås ved at øge betalingsbevillingerne, ændre frigørelsesreglerne og/eller sænke forpligtelsesbevillingerne

   ii) i den forbindelse at tage hensyn til muligheden for et højt betalingsanmodningsbeløb i 2021 og 2022 og det forhold, at de uudnyttede betalingsbevillinger ikke kan overføres til den næste FFR

c) at lette en rettidig vedtagelse af den retlige ramme og fremme medlemsstaternes tidlige planlægning af programmer.

Tidsramme: begyndelsen af perioden efter 2020.

Anbefaling 2.2

Kommissionen bør, så snart den fælles hensættelsesfond er oprettet, sikre effektiv forvaltning og ajourført overvågning af EU-budgettets eksponering for de dermed forbundne garantier. I den forbindelse bør Kommissionen basere sin beregning af den effektive tilførselssats på en forsigtig metode, der bygger på anerkendt god praksis.

Tidsramme: begyndelsen af perioden efter 2020.

Anbefaling 2.3

Kommissionen bør årligt forelægge budgetmyndigheden oplysninger om det samlede omfang og fordelingen af de midler, som overføres fra EU-budgettet til de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen.

Dette vil give budgetmyndigheden relevante oplysninger til støtte for dens arbejde med kontrol af EIB-Gruppen og dens operationer og samtidig øge gennemsigtigheden af disse operationer.

Tidsramme: medio 2020.

BILAG 2.1

EIB'S MANDATER FRA EU — HOVEDKATEGORIER

EIB meddelte os, at den inddeler mandaterne fra EU i seks hovedkategorier baseret på deres underliggende struktur, deres udformning og anvendelsen af partnernes midler.

Mandatkategorier	Eksempler
Mandater vedrørende ***risikodeling*** — Partnernes midler anvendes til at yde first loss piece-beskyttelse for de støtteberettigede operationer. Baseret på en mekanisme for deling af de risici, der er forbundet med de underliggende *transaktioner* i porteføljen (eller delporteføljen) af lån, på grundlag af på forhånd definerede risikodelingsbetingelser og i overensstemmelse med mobiliseringsmålene for partnernes bidrag.	InnovFin — EU-finansiering af innovation er et program under EU's forsknings- og innovationsprogram Horisont 2020 med finansieringsredskaber, der dækker en bred vifte af lån, garantier og egenkapitalfinansiering. EFSI — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer er et initiativ, der er lanceret i fællesskab af EIB-Gruppen og Kommissionen med det formål at afhjælpe det aktuelle investeringsunderskud i EU.
Mandater vedrørende ***porteføljegarantier*** — Partneren stiller en garanti, der dækker en på forhånd fastlagt andel af EIB's eksponering op til et maksimalt samlet loft.	Det eksterne lånemandat (ELM) er den retlige ramme for at give EIB en EU-garanti mod tab i forbindelse med lån og lånegarantier vedrørende projekter uden for EU.
Mandater vedrørende ***direkte investeringer af midler fra tredjeparter*** — EIB investerer partnernes midler direkte.	Cotonou-investeringsfaciliteten — Cotonouaftalen er en aftale mellem EU og Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet. EIB står for forvaltningen af den investeringsfacilitet, der er oprettet i Cotonouaftalen.
Mandater vedrørende ***blanding*** — EIB anmoder om adgang til ekstern tilskudsfinansiering fra sag til sag. Baseret på en kombination af lån og andre finansielle instrumenter med forskellige finansielle betingelser og karakteristika (såsom tilskud, lån og garantier).	AIP — Investeringsplatformen for Afrika er en finansiel mekanisme, som kombinerer tilskud med andre ressourcer, f.eks. lån fra udviklingsfinansieringsinstitutioner, for at mobilisere yderligere finansiering til udvikling og øge virkningerne af EU-bistanden. NIP — Investeringsplatformen for naboskabsområdet er en mekanisme, der har til formål at mobilisere yderligere midler til at finansiere kapitalintensive infrastrukturprojekter i de af EU's partnerlande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik.
Trustfonde — Donorernes midler samles i en trustfond, der forvaltes af EIB; disse midler kan enten anvendes udelukkende af EIB eller af alle støtteberettigede finansielle institutioner.	EPTATF — Det Østlige Partnerskabs forvaltningsfond for teknisk bistand er en multidonortrustfond, der omfatter flere sektorer. ERIF — Fonden for initiativet med henblik på økonomisk modstandsdygtighed har til formål at støtte kapaciteten i økonomierne i de sydlige nabolande og på Vestbalkan på opfordring fra Det Europæiske Råd.
Mandater vedrørende ***garantiinstrumenter*** — EIB påtager sig at foretage en betaling, hvis betingelserne i garantien er opfyldt.	PF4EE — Instrumentet til privatfinansiering af energieffektivitet er en aftale mellem EIB og Kommissionen, der er finansieret af LIFE-programmet, og som giver kreditrisikobeskyttelse til finansielle formidlere, der medfinansierer energieffektivitetsprojekter i samarbejde med EIB.

BILAG 2.2

FINANSIELLE INSTRUMENTER, SOM EIB-GRUPPEN FORVALTER PÅ VEGNE AF EU

	Finansielle instrumenter — pr. 31. december 2018	Forvaltes af
1	Garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer	EIF
2	Erasmus+ — Studielånsgarantifaciliteten	EIF
3	Garantifaciliteten for *små og mellemstore virksomheder*(SMV'er) under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP)	EIF
4	Egenkapitalfaciliteten under det flerårige program for initiativ og iværksætterånd (ETFSU 2001)	EIF
5	Kapacitetsopbygning inden for beskæftigelse og social innovation	EIF
6	Faciliteten for hurtigt voksende og innovative SMV'er under CIP	EIF
7	Pilotprojekter inden for teknologioverførsel	EIF
8	Garantier og kapacitetsopbygning vedrørende beskæftigelse og social innovation — mikrofinansiering og socialt iværksætteri	EIF
9	Den europæiske mikrofinansieringsfond Progress	EIF
10	Den europæiske mikrofinansieringsgarantifacilitet Progress	EIF
11	Lånegarantifaciliteten under EU-programmet for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (COSME)	EIF
12	Egenkapitalfaciliteten for vækst under COSME	EIF
13	Garantifacilitet I under faciliteten for virksomhedsudvikling og innovation på Vestbalkan (WB EDIF)	EIF
14	Garantifacilitet II under WB EDIF	EIF
15	Garantifacilitet II under WB EDIF — Serbien	EIF
16	Garantifacilitet II under WB EDIF — Ungdomsarbejdsløshed	EIF
17	EU's SMV-initiativ	EIF
18	EIF — InnovFin-egenkapitalfaciliteten for forskning og innovation under Horisont 2020	EIF
19	Finansieringsfaciliteten med risikodeling under syvende rammeprogram	EIF/EIB
20	EU-finansiering af innovation (InnovFin), SMV-garantifaciliteten under Horisont 2020	EIF/EIB
21	InnovFin-lånefaciliteten for forskning og innovation under Horisont 2020	EIB
22	Instrumentet til privatfinansiering af energieffektivitet (PF4EE)	EIB
23	Låneinstrumentet med risikodeling under Connecting Europe-faciliteten	EIB
24	Faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFF)	EIB
25	Investeringsplatformen for naboskabsområdet (NIP) — EU's vidtgående og brede frihandelsområde	EIB
26	Risikokapitalfaciliteten for de sydlige nabolande (finansieres via NIP)	EIB
27	EU's program for handel og konkurrencedygtighed i Marokko, Tunesien, Egypten og Jordan (finansieres via NIP)	EIB
28	Investeringsplatformen for Afrika (AIP)	EIB

	Finansielle instrumenter — pr. 31. december 2018	Forvaltes af
29	Investeringsfacilitet for Centralasien (IFCA)	EIB
30	Den asiatiske investeringsfacilitet (AIF)	EIB
31	Den latinamerikanske investeringsfacilitet (LAIF)	EIB
32	Den caribiske investeringsfacilitet (CIF)	EIB
33	Stillehavsområdets investeringsfacilitet (IFP)	EIB

KAPITEL 3

Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

INDHOLD

	Punkt
Indledning	3.1
Del 1 — Hvad fortæller EU-budgettets resultatindikatorer os?	3.2-3.35
Afsnit A — Indikatorerne viser betydelig variation i resultaterne og antyder moderate fremskridt generelt	3.7-3.20
Udgiftsområde 1a: Indikatorerne viser gode fremskridt for Erasmus+ og EFSI og moderate fremskridt for Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten	3.13
Udgiftsområde 1b: Indikatorerne viser et forholdsvist lavt fremskridt for samhørighed-området som følge af en sen start	3.14
Udgiftsområde 2: Det var ikke muligt at fastslå fremskridt for de fleste udgifter på området »Naturressourcer« på grundlag af indikatorerne	3.15
Udgiftsområde 3: Indikatorerne for »Sikkerhed og medborgerskab« viser to programmer med gode fremskridt, et med moderat fremskridt og et, som halter bagud	3.16-3.17
Udgiftsområde 4: Indikatorerne viser generelt fornuftige fremskridt for programmerne under »Et globalt Europa«	3.18-3.19
Særlige instrumenter: Utilstrækkelige oplysninger om de opnåede fremskridt	3.20
Afsnit B — Indikatorerne gav ikke altid et godt billede af de faktiske fremskridt	3.21-3.35
Mange indikatorer var ikke godt valgt	3.22-3.27
Det var ikke muligt at beregne fremskridt vedrørende mange indikatorer	3.28-3.30
For nogle programmer var de tilgængelige data af utilstrækkelig kvalitet	3.31-3.33
Nogle programmer indeholder mål, der ikke er ambitiøse nok	3.34-3.35
Del 2 — Resultaterne af Revisionsrettens forvaltningsrevisioner: De væsentligste konklusioner og anbefalinger	3.36-3.71
Indledning	3.36
Udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« og 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	3.37-3.49
Udgiftsområde 2 »Naturressourcer«	3.50-3.52
Udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab« og 4 »Et globalt Europa«	3.53-3.61
Udgiftsområde 5 »Administration«	3.62-3.64
Beretningerne om emnet »Et velfungerende indre marked og en bæredygtig monetær union«	3.65-3.71
Del 3 — Opfølgning af anbefalinger	3.72-3.78
Vi analyserede gennemførelsen af alle 2015-anbefalingerne til Kommissionen	3.73-3.74
Hvordan har Kommissionen adresseret vores anbefalinger?	3.75-3.78
Konklusioner og anbefalinger	3.79-3.85
Konklusioner	3.79-3.83
Anbefalinger	3.84-3.85

Bilag 3.1 — Liste over programmer i vores stikprøve

Bilag 3.2 — 2018-henstillinger til medlemsstaterne

Bilag 3.3 — Detaljeret status for 2015-anbefalingerne i de respektive beretninger

Bilag 3.4 — Opnåede forbedringer og resterende svagheder i delvist gennemførte anbefalinger i de respektive beretninger

Bilag 3.5 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om resultatrammespørgsmål

Indledning

3.1. I dette kapitel analyserer vi hvert år en række aspekter vedrørende *performance*: De *resultater*, der er opnået med EU's budget, som gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne ([1]). I år har vi nærmere bestemt set på:

1) hvad EU-budgettets resultatindikatorer fortæller os

2) de vigtigste resultater fra vores særberetninger om performance i 2018

3) gennemførelsen af anbefalingerne i de særberetninger, vi offentliggjorde i 2015.

Del 1 — Hvad fortæller EU-budgettets resultatindikatorer os?

3.2. De sidste to år har vi undersøgt, om Kommissionens tilgang til resultatrapportering svarede til god praksis. Vi vurderede også, om Kommissionen havde anvendt resultatoplysningerne hensigtsmæssigt i sin beslutningstagning. I år har vi analyseret de resultatoplysninger, som Kommissionen har udsendt. Vi har navnlig set på resultatindikatorerne i:

i) de programerklæringer, der ledsagede budgetforslaget for 2019 ([2])

ii) programgennemførelsesoversigten vedrørende EU-budgettet for 2014-2020 (PPO'en), som blev udsendt første gang i maj 2018 ([3]).

3.3. I PPO'en er hvert program tildelt to sider. Der er en halv sides resumé af de overordnede og de specifikke mål og en halv sides resumé af de opnåede fremskridt for et udvalg af indikatorer. Der redegøres dog ikke klart for rationalet bag udvælgelsen af indikatorer. Offentliggørelsen af PPO'en er et stort skridt fremad og viser Kommissionens vilje til at udarbejde læsevenlige rapporter. Kommissionen angav, at PPO'en var et uddrag af de programerklæringer, der ledsagede budgetforslaget for 2019. Dokumentet var udformet med henblik på at præsentere alle EU's udgiftsprogrammer (2014-2020) på en klar og ensartet måde, forklare, hvad det enkelte program handler om, og hvordan det skal gavne EU's borgere, give oplysninger om status over gennemførelsen, præsentere programmets resultatramme og fremhæve nylige, centrale resultater.

3.4. Programerklæringerne er et dokument på 557 sider, som ikke er særlig læsevenligt. Det indeholder ikke en oversigt over, hvordan det går med de 60 programmer under FFR for 2014-2020.

3.5. Til vores analyse udvalgte vi 22 af de 60 udgiftsprogrammer, idet vi valgte de fire programmer, som havde de største planlagte udgifter for hvert af de fem udgiftsområder i den *flerårige finansielle ramme* (FFR) for 2014-2020, plus to programmer for særlige instrumenter. De 22 udvalgte programmer dækkede 97 % af den finansielle programmering for syvårsperioden (jf. ***bilag 3.1*** for en liste over programmerne).

3.6. I afsnit A giver vi et overordnet resumé af de oplysninger, som leveres af EU-budgettets resultatindikatorer. Ved fortolkningen af denne analyse bør der tages højde for begrænsningerne i de oplysninger, der leveres af EU-budgettets resultatindikatorer, jf. vores beskrivelse i afsnit B.

([1]) Artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

([2]) Jf. forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019 — arbejdsdokument — del 1 — programerklæringer for aktionsudgifterne — COM(2018)600 — maj 2018.

([3]) Jf. »EU Budget 2014-2020 Programmes' Performance Overview — Extract from programme statements of operational expenditure — Draft Budget 2019 — COM(2018)600 — May 2018«.

Afsnit A — Indikatorerne viser betydelig variation i resultaterne og antyder moderate fremskridt generelt

3.7. Det er en udfordrende opgave at måle resultaterne af EU's prioriteter, politikker og programmer. Det kan være vanskeligt at isolere EU-budgettets effekt fra effekten af nationale budgetter og eksterne faktorer. En effektiv resultatovervågning er imidlertid vigtig for at forstå situationen, identificere opstående problemer og træffe evidensbaserede beslutninger for at sikre god performance.

3.8. Vi fokuserede vores gennemgang på de kvantitative oplysninger, der fremgår af resultatindikatorerne. Som vi bemærkede i årsberetningen for 2016 ([4]), giver Kommissionen ikke oplysninger om de underliggende datas pålidelighed i programerklæringerne.

3.9. Vi angiver to sæt af resultatoplysninger for hvert af de undersøgte programmer:

— Fremskridt beregnet fra basislinjen ([5]) hen imod målet i henhold til de data, som er tilgængelige i programerklæringerne. Denne metode er almindeligt anvendt og er let at beregne ([6]). Kommissionen henviste til denne tilgang i sine retningslinjer for bedre regulering, hvor den gav følgende råd: »*Effektens* forventede betydning bør vurderes som forandringer i forhold til basislinjen« ([7]).

— Fremskridt beregnet fra nul mod målet som anført i Kommissionens PPO ([8]). De fremlagte tal afviger fra tallene i første led ovenfor, fordi de er baseret på et udvalg af indikatorer foretaget af Kommissionen og generelt blev beregnet som det seneste faktiske resultat divideret med målværdien uden hensyntagen til basislinjen. De omfattede også prognoser i form af procentsatser for fremskridt hen imod målet, som er meget højere for to programmer, nemlig *Samhørighedsfonden* og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU). Dette forklarer det meste af forskellen mellem vores beregninger, som er baseret på programerklæringerne, og de overordnede beregninger, som er baseret på PPO'en.

Tekstboks 3.1 illustrerer forskellene mellem disse to måder at beregne fremskridt på.

Tekstboks 3.1
Forskellige måder at beregne fremskridt på

	Basislinje	Faktisk resultat	Mål	Fremskridt	Fremskridt %
Beregnet fremskridt fra basislinje hen imod mål	40	70	100	30	30/(100 – 40) = 50 %
Beregnet fremskridt fra nul hen imod mål	40	70	100	70	70/100 = 70 %

Kilde: Revisionsretten.

3.10. Procentangivelserne for fremskridtet fra basislinjen er gennemsnittene af alle indikatorer fra et program, for hvilke de nødvendige data var tilgængelige i programerklæringerne. Vi mener, at sådanne gennemsnit bør give en nyttig indikation af programmets performance, hvis alle resultatindikatorer er af den fornødne kvalitet. For Kommissionens PPO beregnede vi det gennemsnitlige fremskridt for de udvalgte indikatorer. Vi beregnede også vægtede gennemsnit for hvert FFR-udgiftsområde baseret på den finansielle programmering for 2014-2020 for begge typer af fremskridtsindikatorer. Vi bemærker, at sådanne oplysninger kan have deres begrænsninger, og at man får et bedre og mere fuldstændigt billede af performance ved at supplere dem med kvalitative oplysninger.

([4]) *Bemærk*: I anbefaling 5 i kapitel 3 i årsberetningen for 2016 (punkt 3.77) opfordrede vi til, at Kommissionen »i de centrale resultatrapporter oplyser, om de afgivne resultatoplysninger efter Kommissionens bedste overbevisning er af tilstrækkelig god kvalitet«.

([5]) Basislinjerne afhang af de tilgængelige oplysninger, men var i princippet de data om det relevante programaspekt, som var tilgængelige den 1.12014.

([6]) Jf. f.eks. »Measuring distance to the Sustainable Development Goal (SDG) targets — An assessment of where OECD countries stand«, juni 2017, OECD, s. 15, tabel 3. »Pros and cons of different normalisation procedures«.

([7]) Jf. Kommissionens arbejdsdokument — Better Regulation Guidelines, SWD(2017) 350 final af 7.7.2017, s. 26.

([8]) Som forklaret i PPO'ens notat om metode, s. 2.

3.11. Adgangen til resultatoplysninger varierede afhængigt af programforvaltningsmetoden. For så vidt angår programmer under *direkte forvaltning* af Kommissionen var de seneste tilgængelige data generelt fra slutningen af 2017. For så vidt angår programmer under *delt forvaltning* var de seneste data leveret af medlemsstaterne generelt fra slutningen af 2016. Data for programmer under *indirekte forvaltning* var primært fra 2017 eller 2016, men i nogle tilfælde tilbage fra 2015 eller endnu tidligere. I vores stikprøve var de seneste tilgængelige data fra 2016 i 42 % af tilfældene og fra 2017 i 48 % af tilfældene.

3.12. Det forventede fremskridt ifølge resultatindikatorerne fra 2014 til 2020 er i de fleste tilfælde ikke lineært, men hvis det havde været lineært, ville det have været 43 % i 2016 og 57 % i 2017 ([9]). Samlet set viser de data, som Kommissionen stillede til rådighed, en betydelig variation mellem programresultaterne med et moderat fremskridt generelt (jf. ***tekstboks 3.2***).

Tekstboks 3.2
Samlet stikprøve på 22 programmer — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

FFR-udgiftsområde	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
1a — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	147	57	46 %	71 %
1b — Økonomisk, social og territorial sammenhørighed	87	60	31 %	40 %
2 — Naturressourcer	105	54	31 %	51 %
3 — Sikkerhed og medborgerskab	74	48	49 %	64 %
4 — Et globalt Europa	65	49	49 %	68 %
Særlige instrumenter	2	1	100 %	100 %
I alt	480	269		

Bemærk: På grund af manglende data indgår EGFL og EUSF ikke i beregningerne af det vægtede gennemsnit for fremskridt hen imod målet (både hvad angår beregningen på grundlag af programerklæringerne og beregningen på grundlag af PPO'en).

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 1a: Indikatorerne viser gode fremskridt for Erasmus+ og EFSI og moderate fremskridt for Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten

3.13. Vi analyserede indikatorerne for fire af de 23 programmer under FFR-udgiftsområde 1a, »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« (jf. også kapitel 5):

— Det målte fremskridt for rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont 2020) var moderat på 40 % (jf. ***tekstboks 3.3***). Kommissionens PPO gav et mere positivt billede af de fremskridt, der var gjort. Baseret på de syv indikatorer, Kommissionen havde udvalgt til sin PPO, beregnede vi det gennemsnitlige fremskridt hen imod målet til 73 %.

([9]) Efter henholdsvis tre og fire år ud af syv.

— Det var ikke muligt at måle fremskridtet for Connecting Europe-faciliteten (CEF) for så vidt angår 31 af de 44 indikatorer på grund af manglende data. De øvrige indikatorer viste et moderat fremskridt på 37 %. Tallene i PPO'en repræsenterer kun summen af tilskudsaftaler, dvs. budget*absorptionen* frem for performance.

— I Kommissionens PPO blev fremskridtet for EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt (Erasmus+) vurderet til 100 %. Denne måling sammenlignede imidlertid de faktiske resultater med 2017-delmålet og ikke med 2020-målet. Fremskridtet fra basislinjen på 69 % er baseret på de 26 indikatorer, som det kunne beregnes for.

— Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) har fastsat et mål om at mobilisere 500 milliarder euro i investeringer i 2020. Det faktiske tal i 2017 var 256,3 milliarder euro. PPO'en sammenlignede resultaterne med den målsætning på 315 milliarder euro for medio 2018, som oprindeligt var fastsat for programmets første tre år. PPO-udvælgelsen af seks indikatorer viste en opnåelse på 100 % af midtvejsmålene for 2017 ([10]).

Tekstboks 3.3
FFR-udgiftsområde 1a — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
Horisont 2020	52	13	40 %	73 %
CEF	44	13	37 %	23 %
Erasmus+	38	26	69 %	100 %
EFSI	13	5	82 %	100 %
I alt	147	57		
Vægtede gennemsnit			46 %	71 %

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 1b: Indikatorerne viser et forholdsvist lavt fremskridt for samhørighedsområdet som følge af en sen start

3.14. Mens det procentuelle fremskridt i forhold til basislinjen (31 %) var forholdsvis lille, viste det tal, vi beregnede på grundlag af Kommissionens PPO (40 %), et moderat fremskridt for FFR-udgiftsområde 1b, »Økonomisk, social og territorial samhørighed« baseret på prognoser i stedet for faktiske data. Disse resultater kan primært forklares med den sene vedtagelse af lovgivningen og den efterfølgende forsinkelse med gennemførelsen af samhørighedsprogrammerne, dvs. Samhørighedsfonden, EFRU og Den Europæiske Socialfond (ESF). Dette udgiftsområde omfatter fire programmer (jf. også kapitel 6), som alle indgik i vores stikprøve:

— Indikatorerne for Samhørighedsfonden og EFRU viste ringe fremskridt, bl.a. fordi kun resultater for fuldt ud gennemførte operationer ([11]) blev indberettet. Selv hvis der tages hensyn til prognoser uden kildehenvisning, viste det tal, vi beregnede på grundlag af Kommissionens PPO, kun moderate fremskridt på 35 % for Samhørighedsfonden og 34 % for EFRU (jf. ***tekstboks 3.4***).

([10]) *Bemærk:* Med henblik på at beregne fremskridtet fra basislinjen antog vi, at basislinjen for indikatorerne var nul, selv om denne oplysning ikke fremgik af programerklæringerne.

([11]) Der er en ændring af den relevante lovgivning på vej, som vil gøre det muligt at rapportere delvist gennemførte operationer.

— For ESF kunne fremskridtet fra basislinjen på 75 % kun beregnes på grundlag af tre af de 13 indikatorer. Det tal, vi beregnede på grundlag af Kommissionens PPO ([12]), var lavere, nemlig 55 %.

— For Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede beregnede vi et moderat fremskridt fra basislinjen på 39 % for den eneste specifikke målindikator, som måler »antallet af personer, der modtager bistand fra fonden«. Den overordnede procentsats for fremskridt, som vi har beregnet, var højere og nåede 50 %, da den ene generelle målindikator for »mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse« viste et fremskridt på 61 %.

Tekstboks 3.4
FFR-udgiftsområde 1b — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
EFRU	50	42	13 %	34 %
ESF	13	3	75 %	55 %
Samhørighedsfonden	22	13	26 %	35 %
Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede	2	2	50 %	100 %
I alt	87	60		
Vægtede gennemsnit			31 %	40 %

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 2: Det var ikke muligt at fastslå fremskridt for de fleste udgifter på området »Naturressourcer« på grundlag af indikatorerne

3.15. Det vægtede gennemsnitlige fremskridt for udgiftsområde 2 »Naturressourcer«, baseret på vores stikprøve, var 31 % (jf. ***tekstboks 3.5***) — sammen med udgiftsområde 1b det laveste for alle FFR-udgiftsområder. EU gennemfører sin politik under FFR-udgiftsområde 2 gennem fem programmer (jf. også kapitel 7), hvoraf de fire største indgik i vores stikprøve:

— For *Den Europæiske Garantifond for Landbruget* (EGFL) kunne vi, primært på grund af manglen på kvantitative mål, kun beregne fremskridtet fra basislinjen for én af de 27 indikatorer i programerklæringen. Den pågældende indikator — procentdel af udgifter (EGFL+ELFUL) med statistikker eller 100 % kontroller — er ikke tilstrækkelig til at give et repræsentativt billede af programmets resultater. EGFL tegner sig for fire femtedele af udgifterne på udgiftsområde 2.

([12]) Baseret på fem indikatorer.

— For *Den Europæiske Fond for Udvikling af Landdistrikterne* (ELFUL) var fremskridtet på 28 %, baseret på 24 indikatorer. I de fleste tilfælde afspejlede dette tal kun resultater i det første gennemførelsesår. De nyeste data var fra 2016, og langt de fleste af de programmer for udvikling af landdistrikterne, som medlemsstaterne og regionerne gennemfører ELFUL igennem, startede i 2015. Fremskridtet var bedre for de ti indikatorer, som Kommissionen havde udvalgt til PPO'en.

— For *Den Europæiske Hav- og Fiskerifond* (EHFF) og Programmet for Miljø- og Klimaindsatsen (LIFE) kunne vi beregne fremskridtet fra basislinjen for over halvdelen af indikatorerne. Resultatet var 58 % for EHFF (baseret på otte af de 15 indikatorer) og 77 % for LIFE (baseret på 21 af de 33 indikatorer).

Tekstboks 3.5
FFR-udgiftsområde 2 — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
EGFL	27	1	Ikke relevant	Ikke relevant
ELFUL	30	24	28 %	51 %
EHFF	15	8	58 %	33 %
LIFE	33	21	77 %	89 %
I alt	105	54		
Vægtede gennemsnit ekskl. EGFL			31 %	51 %

Bemærk: På grund af manglende data indgår EGFL ikke i beregningerne af det vægtede gennemsnit for fremskridt hen imod målet (både hvad angår beregningen på grundlag af programerklæringerne og beregningen på grundlag af PPO'en).

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 3: Indikatorerne for »Sikkerhed og medborgerskab« viser to programmer med gode fremskridt, et med moderat fremskridt og et, som halter bagud

3.16. Vi udvalgte fire ud af 11 programmer under FFR's udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab« (jf. også kapitel 8): Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed, Fødevarer og Foder og programmet Et kreativt Europa. Deres kombinerede vægtede gennemsnitlige fremskridt fra basislinjen var et overordnet fornuftigt fremskridt på 49 % (jf. ***tekstboks 3.6***).

3.17. Det gennemsnitlige fremskridt, når det kunne beregnes på grundlag af 2017-data, viste, at både Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (53 %) og Fonden for Intern Sikkerhed (56 %) var på rette vej. Programmet Et kreativt Europa viste et moderat fremskridt på 41 %, mens Fødevarer og Foder-programmet så ud til at halte bagefter med et fremskridt på 20 %.

Tekstboks 3.6
FFR-udgiftsområde 3 — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden	23	20	53 %	60 %
Fonden for Intern Sikkerhed	20	19	56 %	55 %
Fødevarer og Foder	7	2	20 %	81 %
Programmet »Et Kreativt Europa«	24	7	41 %	84 %
I alt	74	48		
Vægtede gennemsnit			49 %	64 %

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 4: Indikatorerne viser generelt fornuftige fremskridt for programmerne under »Et globalt Europa«

3.18. Vi analyserede fire af de 15 programmer under FFR-udgiftsområde 4 »Et globalt Europa«: instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), instrumentet for førtiltrædelsesstøtte (IPA II) og instrumentet for humanitær bistand (jf. også kapitel 9). Det vægtede gennemsnitlige fremskridt fra basislinjen var generelt fornuftigt på 49 % (for de 49 — ud af i alt 65 — indikatorer, som det kunne beregnes for, jf. ***tekstboks 3.7***).

3.19. For alle programmerne med undtagelse af DCI viste Kommissionens PPO et langt større fremskridt, hvilket skyldes udvælgelsen af indikatorer. For DCI's vedkommende beregnede Kommissionen undtagelsesvis fremskridt hen imod målet fra basislinjen uden at forklare i programerklæringen, at denne metode var blevet benyttet.

Tekstboks 3.7
FFR-udgiftsområde 4 — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
DCI	11	11	50 %	31 %
ENI	24	18	46 %	79 %
IPA II	19	11	41 %	94 %
Humanitær bistand	11	9	67 %	93 %
I alt	65	49		
Vægtede gennemsnit			49 %	68 %

Kilde: Revisionsretten.

Særlige instrumenter: Utilstrækkelige oplysninger om de opnåede fremskridt

3.20. Programerklæringerne anfører, at målene for de to særlige instrumenter under FFR for 2014-2020 blev nået, men dette er ikke underbygget:

— Kommissionen var af den opfattelse, at målet var blevet nået for 2017 for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF), idet kombinationen af de trufne foranstaltninger dækkede 100 % af den befolkning, som var berørt af en krisesituation. Informationerne om faktiske resultater i de programerklæringer, der blev udsendt i maj 2018, indeholdt imidlertid kun nogle oplysninger om fire af de ti støtteansøgninger, som blev modtaget i 2017.

— Det rapporteredes, at antallet af afskedigede medarbejdere, som var blevet integreret på arbejdsmarkedet igen, nåede 57 %, hvilket er over målet på 50 %. Det mål, som er angivet i lovgivningen ([13]), var imidlertid et andet, idet det henviser til »støttemodtagere, der … finder varig beskæftigelse så hurtigt som muligt«.

Tekstboks 3.8
Særlige instrumenter — Fremskridt ifølge EU-budgettets resultatindikatorer

Program	Antal indikatorer		Gennemsnitligt fremskridt hen imod mål beregnet ved forskellige metoder (jf. punkt 3.9)	
	I alt	Fremskridt fra basislinje måleligt	på grundlag af programerklæringer	på grundlag af PPO'en
EUSF	1	0	Ikke relevant	Ikke relevant
EGF	1	1	100 %	100 %
I alt	2	1		
Vægtede gennemsnit ekskl. EUSF			100 %	100 %

Bemærk: På grund af manglende data indgår EUSF ikke i beregningerne af det vægtede gennemsnit for fremskridt hen imod målet (både hvad angår beregningen på grundlag af programerklæringerne og beregningen på grundlag af PPO'en).

Kilde: Revisionsretten.

Afsnit B — Indikatorerne gav ikke altid et godt billede af de faktiske fremskridt

3.21. I dette afsnit fokuserer vi på de svagheder, vi identificerede i de resultatoplysninger, som Kommissionen stillede til rådighed. De retsakter, som ligger til grund for programmerne for den flerårige finansielle ramme 2014-2020, definerer de resultatindikatorer, som Kommissionen skal rapportere om.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855).

Mange indikatorer var ikke godt valgt

Indikatorerne fokuserede hovedsagelig på input og output frem for resultater og effekt

3.22. Resultatovervågning kræver, at man holder øje med programmets *input*, *output*, resultater og effekt (jf. ***tabel 3.1***). Input- og outputindikatorer er vigtige for den daglige forvaltning af offentlige udgiftsprogrammer. Resultat- og effektindikatorer er mere nyttige, når det drejer sig om at vurdere fremskridtet hen imod programmål, og de er derfor mere relevante for resultatrapporter på højt niveau såsom programerklæringerne.

Tabel 3.1
Input, output, resultater og effekt

	Indikatordefinition	Illustrative eksempler på indikatorer fra programerklæringerne
Input	De finansielle, menneskelige og materielle ressourcer, som stilles til rådighed til gennemførelsen af programmet	— Samlede investeringer i energibesparelse og -effektivitet (ELFUL) — % af samlede *direkte betalinger* som er afkoblet (EGFL) — Omfanget af investeringer i projekter af fælles interesse (CEF)
Output [1]	Interventionens specifikke resultater	— Antallet af interventioner til at støtte gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram (LIFE) — Samlet længde af nye eller forbedrede sporvogns- og metrolinjer (EFRU) — Antal studerende og praktikanter, der deltager i programmet, efter land, sektor, aktion og køn (Erasmus+)
Resultater	Interventionens umiddelbare virkning med særlig reference til de direkte adressater	— Antal job skabt gennem støttede LEADER-projekter (ELFUL) — Nedgang i det årlige primære energiforbrug i offentlige bygninger (EFRU) — Patentansøgninger og tildelte patenter vedrørende fremtidige og fremspirende teknologier (Horisont 2020)
Effekt	Interventionens tilsigtede virkning i form af effekten på økonomien/samfundet i bredere forstand ud over de personer, som berøres direkte af interventionen	— EU's landbrugseksports andel på verdensmarkedet (EGFL) — Værdien af akvakulturproduktionen i EU (EHFF) — Andel af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug (Samhørighedsfonden)

[1] For definitionerne af »output«, »resultat« og »effekt« jf. artikel 2 i *finansforordningen* for EU's almindelige budget (juli 2018) og s. 49 i retningslinjerne for bedre regulering (SWD(2017) 350 final).

Kilde: Revisionsretten.

3.23. Vores analyse viser, at over 60 % af indikatorerne i programerklæringerne var input- eller outputindikatorer [14] (jf. ***tekstboks 3.9***). Denne overvægt af input- og outputindikatorer gør oplysningerne om fremskridt med hensyn til at nå målene mindre anvendelige [15].

[14] I nogle tilfælde afveg vores klassifikation af indikatorer fra den, som anvendes af Kommissionen eller er fastsat i den relevante EU-lovgivning.

[15] Dette påpeges også i OECD's »Best Practices for Performance Budgeting« udsendt af OECD Public Governance Directorate Public Governance Committee (GOV/PGC/SBO(2018)7, 23. november 2018). »Best practice 3« indebærer bl.a., at: regeringer skal anvende en blanding af resultatforanstaltninger og finde en balance mellem behovet for at måle de politiske resultater på længere sigt og behovet for at overvåge fremskridtet på kort sigt.

Tekstboks 3.9
Høj andel af input- og outputindikatorer

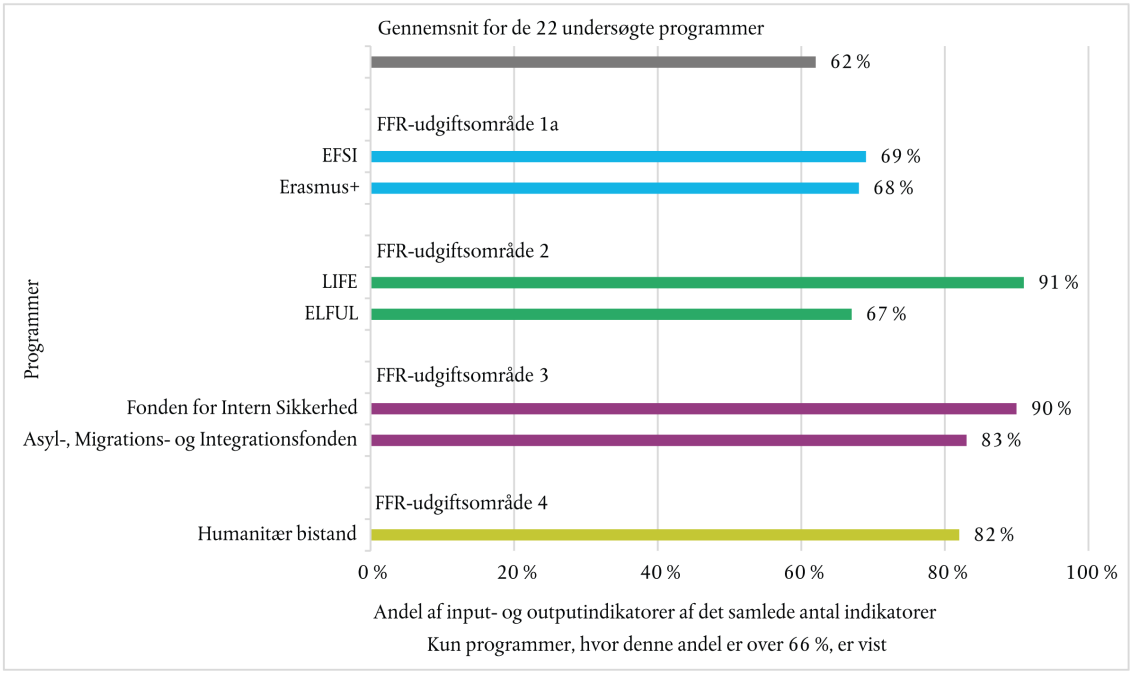

Kilde: Revisionsretten.

Nogle resultatindikatorer var ikke klart knyttet til EU's udgifter

3.24. Et af programerklæringernes centrale mål er at give oplysninger for hvert enkelt udgiftsprogram om fremskridt for så vidt angår programmets resultater og om bidrag til EU's vigtigste politikker og mål ([16]). Dette mål nås bedst gennem resultat- og effektindikatorer, som er tæt knyttet til programmålene, og som kan påvirkes meningsfuldt af det pågældende EU-program ([17]).

([16]) COM(2018) 600 (maj 2018): Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019 — arbejdsdokument — del 1 — programerklæringer for aktionsudgifterne, s. 5.
([17]) Hvis det er relevant, også af den ledsagende ikke-udgiftspolitik (f.eks. gennem EU-lovgivning).

3.25. Vi konstaterede tilfælde, hvor de anvendte indikatorer var næsten helt irrelevante for effekten af EU's udgifter (jf. ***tabel 3.2***). I visse tilfælde fremhævede programerklæringerne sågar den omstændighed, at programmerne ikke påvirkede indikatorerne ([18]).

Tabel 3.2
Eksempler på indikatorer med uklare forbindelser til EU's udgifter og mål

Program	Erklæret mål	Indikator	Analyse
Humanitær bistand	I specifikke situationer at yde bistand, hjælp og beskyttelse til befolkninger i tredjelande, der er ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, med henblik på opfyldelse af de humanitære behov, der opstår i disse forskellige situationer.	Antal døde som følge af naturkatastrofer	Indikatoren påvirkes kun meget indirekte af gennemførelsen af programmet
EGFL	At give Kommissionen rimelig sikkerhed for, at medlemsstaterne har etableret forvaltnings- og kontrolsystemer til at beskytte EU's finansielle interesser.	Procentdel af udgifter (EGFL + ELFUL) med statistikker eller 100 % kontrol	Målet og indikatoren relaterer ikke direkte til programmets resultater

Kilde: Revisionsretten.

Ingen indikator for visse aspekter af en del programmål

3.26. Programerklæringer har en hierarkisk struktur, hvor målene er organiseret i to niveauer: »generelle mål« på et højt niveau, og »specifikke mål« på et lavere niveau ([19]). Hvert mål (generelt eller specifikt) har mindst én indikator, og som regel flere. Forbindelsen mellem generelle og specifikke mål er klar i de fleste tilfælde, men den anføres ikke eksplicit i programerklæringerne. Visse specifikke mål kan knyttes til mere end et overordnet mål, og omvendt.

3.27. Vores analyse af de 22 programerklæringer, der var udvalgt til gennemgang, viste, at visse aspekter af målene ikke var dækket af en indikator, f.eks.:

— Samhørighedsfonden: Specifik målsætning 4 (fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalse i vigtige netinfrastrukturer) havde seks indikatorer, men ingen af dem handlede om afskaffelse af flaskehalse i vigtige netinfrastrukturer.

— DCI: Specifik målsætning 1 (mindskelse af fattigdom og fremme af en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende) havde fem indikatorer, men ingen af dem omfattede bæredygtig udvikling i miljømæssig henseende.

— EFRU: Specifik målsætning 9 (fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling«) havde fire indikatorer, som behandlede social inklusion, men ingen indikator, som behandlede fattigdom eller forskelsbehandling.

([18]) I en fodnote til to generelle målindikatorer fra programmet for humanitær bistand (antal døde som følge af naturkatastrofer som registreret i EM-DAT databasen og antal lande klassificeret med meget høj risiko for katastrofer i INFORM-indekset), understreges det, at en meget stor del af det årlige resultat og den årlige udvikling for denne indikator afhænger af eksterne faktorer, som ligger helt uden for Kommissionens kontrol, og at det er vanskeligt at bedømme den humanitære bistands specifikke bidrag til udviklingen af denne indikator.

([19]) Alle programmer havde specifikke mål. Nogle programmer havde imidlertid ingen generelle mål.

Det var ikke muligt at beregne fremskridt vedrørende mange indikatorer

3.28. I afsnit A præsenterede vi vores fremskridtsprocenter for de forskellige udgiftsområder under den flerårige finansielle ramme. Som vist i ***tekstboks 3.10*** nedenfor var det imidlertid umuligt at beregne denne procentdel for næsten halvdelen af indikatorerne i vores stikprøve (44 %), hovedsagelig fordi:

— der enten ikke var noget specifikt, kvantificeret mål (målet var f.eks. defineret som »at øge«, »at bevare« osv.), og/eller

— basislinjeværdien ikke var oplyst

— der ikke forelå data om de opnåede fremskridt

— basislinjen, dataene om de opnåede fremskridt og målet ikke var præsenteret i samme format.

Tekstboks 3.10
Fremskridt hen imod målet kan ikke beregnes for næsten halvdelen af alle indikatorer

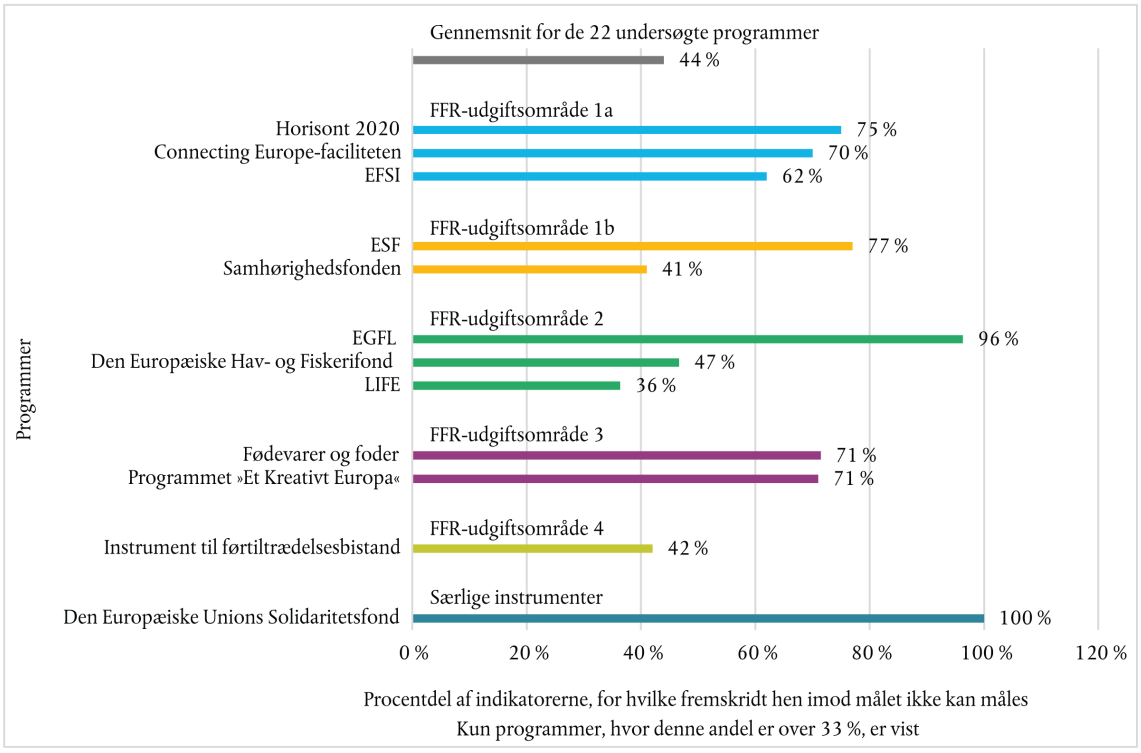

Kilde: Revisionsretten.

3.29. EGFL og Horisont 2020 er to eksempler på programmer, for hvilke det ikke var muligt at beregne fremskridtsprocenten vedrørende mange indikatorer (henholdsvis 26 af de 27 indikatorer og 39 af de 52 indikatorer). For EUSF var der kun en indikator ([20]), for hvilken det ikke var muligt at beregne fremskridtet på grundlag af den store mængde tilgængelige data.

3.30. Årlige delmål manglede i mange tilfælde. I de tilfælde, hvor der fandtes delmål, fremsatte Kommissionen *forbehold* med hensyn til, hvordan de anvendes ([21]), mens vi betragter dem som vigtige for performanceovervågningen.

([20]) Antallet af personer, som har modtaget hjælp til at klare en krisesituation, som har påvirket deres levevilkår.

([21]) GD REGIO påpeger i sin årlige aktivitetsrapport, bilag 11, resultattabellerne, at med hensyn til delmålene i de følgende tabeller bør det også bemærkes, at de udgør rent indikative skøn, som ikke bør anvendes til at identificere tilfælde af manglende performance.

For nogle programmer var de tilgængelige data af utilstrækkelig kvalitet

For nogle programmer havde mange indikatorer ingen data efter 2015 eller slet ingen data for de opnåede fremskridt

3.31. Vi bemærkede, at for nogle programmer (jf. ***tekstboks 3.11***) havde over 25 % af indikatorerne ingen data efter 2015 eller slet ingen data for de opnåede fremskridt. Vi bemærkede også, at resultatrammen omfattede bestemte indikatorer trods kendte problemer med adgangen til data ([22]).

3.32. I sin henstilling vedrørende *dechargen* for regnskabsåret 2017 fremhævede Rådet »behovet for at medtage ajourførte resultatoplysninger i resultatrapporteringen om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå målene« ([23]). Tilsvarende opfordrede Europa-Parlamentet i sin decharge for 2017 Kommissionen til »i sin resultatrapportering at inkludere, herunder i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, ajourførte resultatoplysninger om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå målene« ([24]).

Tekstboks 3.11
Ingen nylige data eller ingen aktuelle data overhovedet for mange indikatorer

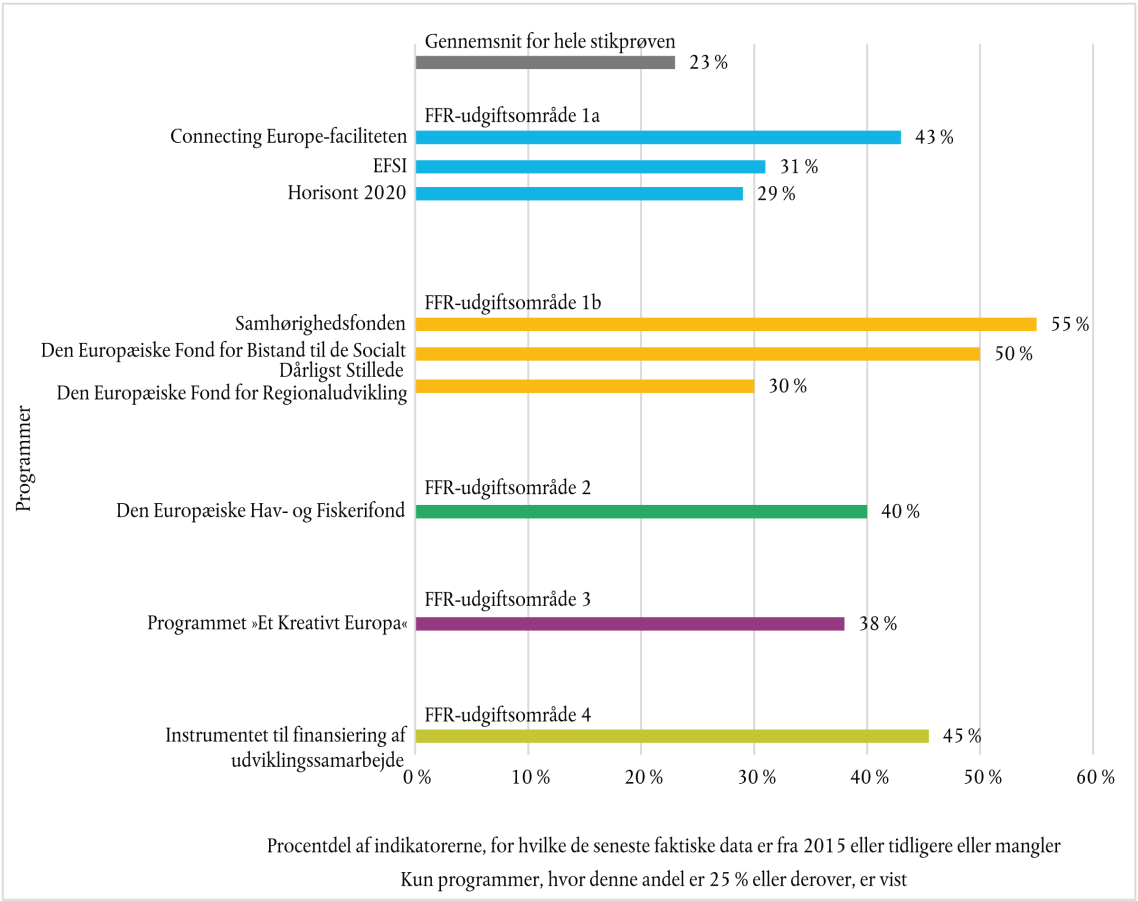

Kilde: Revisionsretten.

([22]) F.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), specifik målsætning 1, indikator 2, andel af elever, der starter i 1. klasse, som afslutter grundskolen, fordelt på køn, for hvilken en fodnote angiver, at det dog bør bemærkes, at denne indikator ikke er tilgængelig endnu, idet metoden ikke er defineret, og der ikke foreligger data. Det vil tage tre til fem år, før denne indikator kan anvendes, ifølge UNESCO, som er førende for så vidt angår uddannelsesrelaterede mål for bæredygtig udvikling.

([23]) »Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017«, kapitel 3, punkt 3.

([24]) »Decharge 2017: EU's almindelige budget — Kommissionen og forvaltningsorganerne« P8_TA(2019)0242, punkt 236.

Andre problemer med hensyn til datakvaliteten

3.33. Der er en række andre problemer med hensyn til datakvaliteten, som komplicerer analysen af fremskridtene yderligere, f.eks.:

— **Væsentlige ændringer af en indikators omfang, hvilket fører til uoverensstemmelser mellem basislinjen, dataene om de gjorte fremskridt og målet**, f.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), specifik målsætning 2, indikator 2, antal projekter finansieret af DCI for at fremme demokrati, retsstatsprincippet, god forvaltning og respekten for menneskerettighederne i DCI-*modtager*landene. De koder i Det Fælles Relexinformationssystem (CRIS), som anvendes til at udtrække data for denne indikator, blev udvidet betydeligt fra 2016 for at dække en bredere vifte af sektorer, som indgår i indikatoren.

— **Basislinje, delmål og data om opnåede fremskridt foreligger i forskellige formater, hvilket gør det umuligt at bedømme det opnåede fremskridt**, f.eks. Horisont 2020-programmet, specifik målsætning 8-12, indikator 2. Resultaterne (antal patentansøgninger) for disse indikatorer er ikke i samme format som basislinjen og målet, som viser antal patentansøgninger med en finansiering på 10 millioner euro.

— **Forældede indikatorbasislinjer, hvilket fører til urealistiske resultater med hensyn til fremskridt hen imod målet og afstand til målet**, f.eks. EFRU-programmet, generelt mål 1, indikator 3, udledning af drivhusgasser (også anvendt til Samhørighedsfonden, generelt mål 1, indikator 1). Basislinjen for en planlagt reduktion i udledningen af drivhusgasser på 20 % i 2020 er år 1990, men ifølge programerklæringerne var der allerede sket en reduktion på 19,8 %, før programmerne begyndte i 2014.

Nogle programmer indeholder mål, der ikke er ambitiøse nok

3.34. En række programmer (17 af de 22 undersøgte programmer) indeholdt mål, som efter vores mening var uambitiøse. Det kan være et spørgsmål om faglig vurdering, hvor ambitiøst et mål er. Vi identificerede følgende kategorier, som vi anså for at være utvetydigt uambitiøse:

1) **Mål, som er nået fuldt ud inden for de første par år af den syvårige periode for programgennemførelsen**: F.eks. EHFF-indikatoren om EU-fiskerflådens lønsomhed pr. flådesegment, hvor målet om en gennemsnitlig nettofortjenstmargin for EU's fiskeflåde på 10-12 % allerede var nået i 2015.

2) **Særligt lave mål**: F.eks. målet for Samhørighedsfondens indikator om samlet længde af ny jernbanelinje, som var sat til 64 km (TEN-T) for hele programperioden, dvs. ca. 9 km pr. år for hele EU ([25]).

3) **Mål svarende til eller tæt på basislinjen**: F.eks. Horisont 2020-indikatoren om patentansøgninger og tildelte patenter inden for de forskellige støtteteknologier og industrielle teknologier for specifik målsætning 5, industrielt lederskab, hvis mål var endnu lavere end basislinjen ([26]).

([25]) Det samlede net i EU udgør over 13 8000 km jernbanelinjer.
([26]) Basislinjen og målet var henholdsvis 3,2 og 3,0 patentansøgninger pr. 10 millioner euro finansiering.

3.35. ***Tekstboks 3.12*** viser de programmer, for hvilke andelen af sådanne indikatorer med uambitiøse mål var 15 % eller derover.

Tekstboks 3.12
Mange uambitiøse mål for nogle programmer

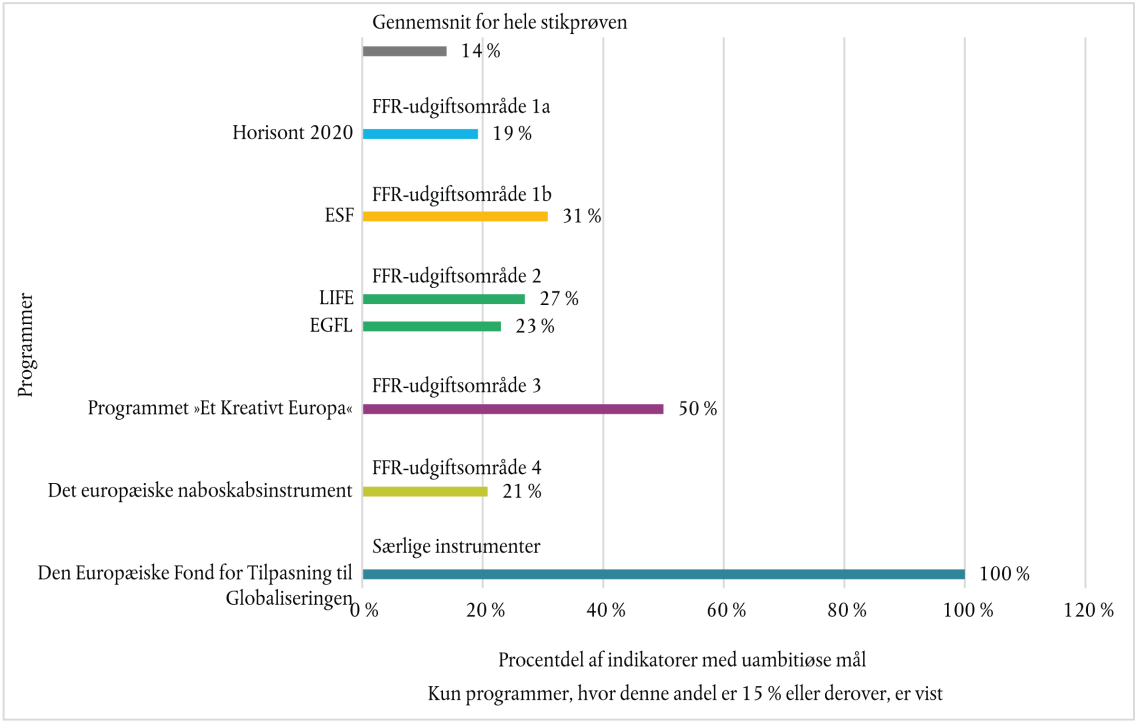

Kilde: Revisionsretten.

Del 2 — Resultaterne af Revisionsrettens forvaltningsrevisioner: De væsentligste konklusioner og anbefalinger

Indledning

3.36. Vi offentliggør hvert år en række særberetninger, hvor vi undersøger, i hvor høj grad principperne for *forsvarlig økonomisk forvaltning* er overholdt ved gennemførelsen af EU-budgettet. I 2018 offentliggjorde vi 35 særberetninger ([27]) ([28]). De dækkede alle udgiftsområderne i FFR ([29]) og indeholdt i alt 380 anbefalinger om en bred vifte af emner (jf. ***tekstboks 3.13***). De offentliggjorte svar på vores beretninger viser, at de reviderede enheder fuldt ud accepterede 78 % af vores anbefalinger, sammenlignet med 68 % i 2017 (jf. ***tekstboks 3.14***). ***Bilag 3.2*** er et sammendrag af de anbefalinger, der er fremsat til medlemsstaterne i vores 2018-særberetninger.

([27]) https://www.eca.europa.eu.
([28]) Vores publikationer i 2018 omfattede også ni analysebaserede produkter, nemlig to horisontale analyser, seks briefingpapirer og en kortfattet sagsgennemgang.
([29]) 1a (»Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«), 1b (»Økonomisk, social og territorial samhørighed«), 2 (»Bæredygtig vækst: naturressourcer«), 3 (»Sikkerhed og medborgerskab«), 4 (»Et globalt Europa«), 5 (»Administration«).

Tekstboks 3.13
Vores anbefalinger dækker en bred vifte af emner

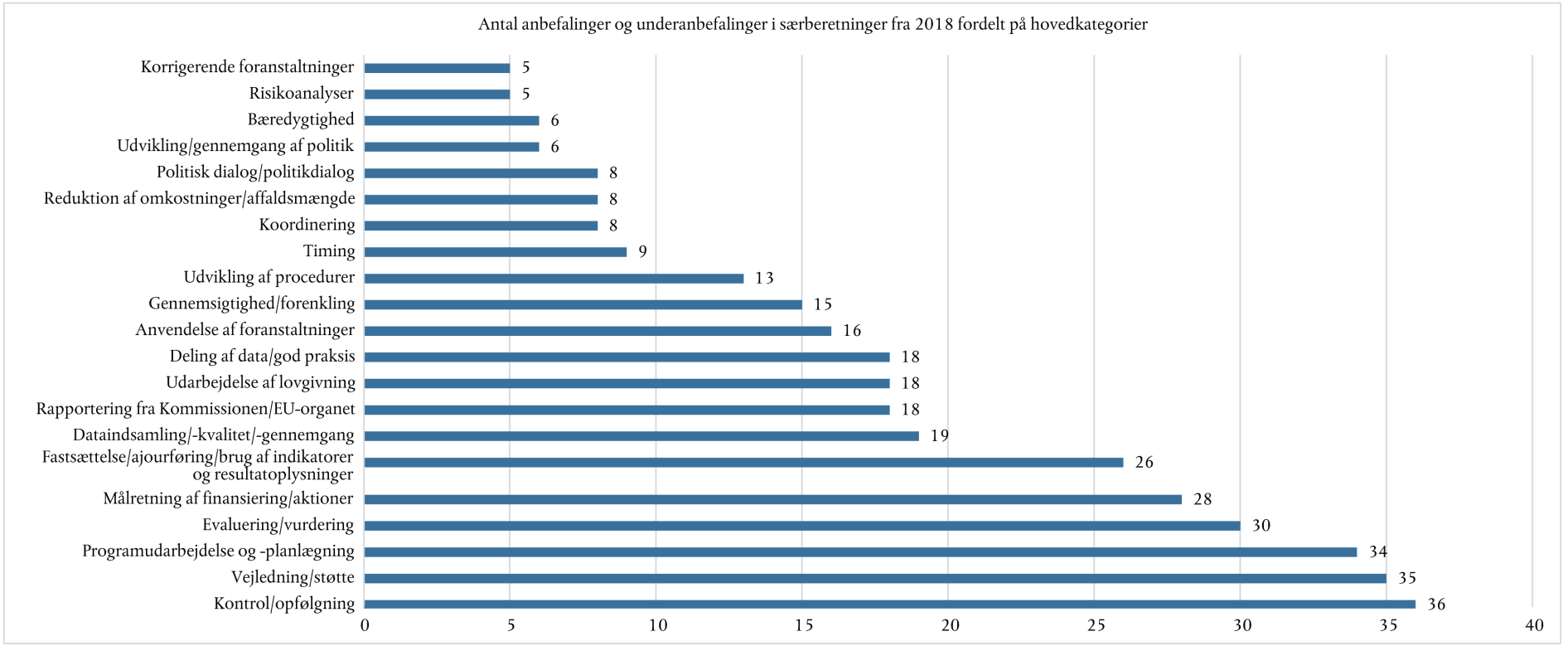

Kilde: Revisionsretten.

Tekstboks 3.14
De enheder, vi reviderede, accepterede langt de fleste af vores anbefalinger

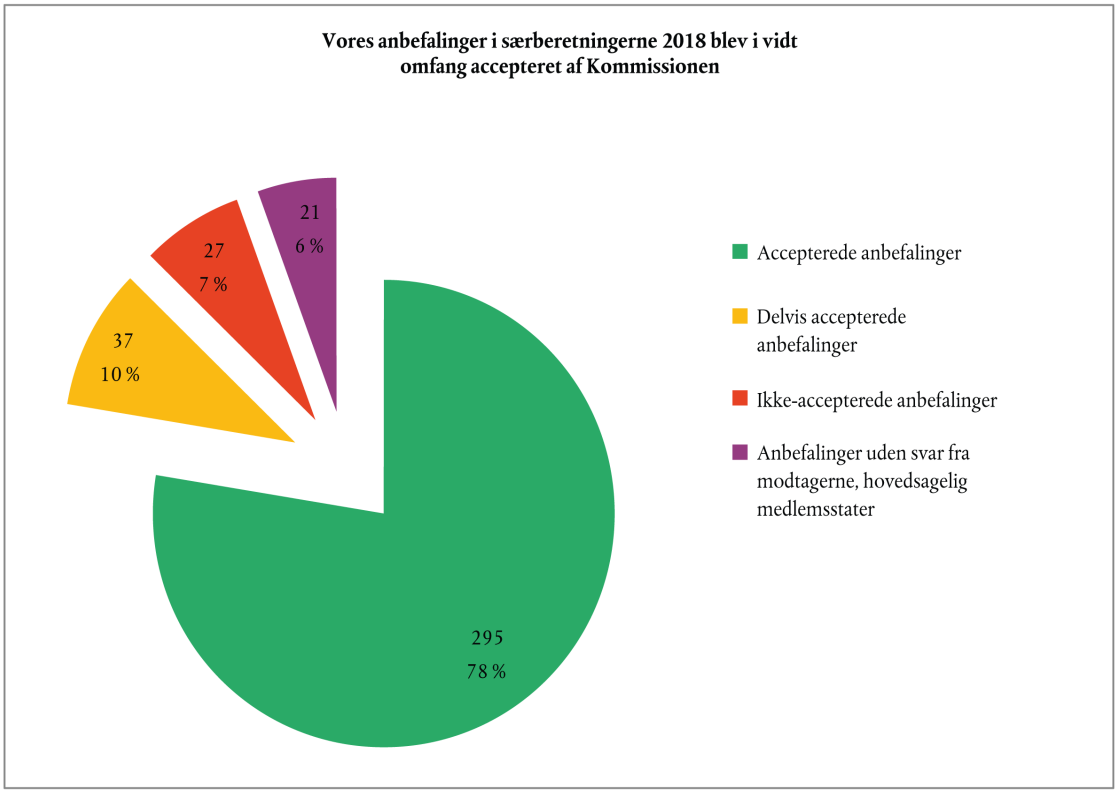

Kilde: Revisionsretten.

Udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« og 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«

3.37. I 2018 offentliggjorde vi 12 særberetninger vedrørende disse FFR-udgiftsområder ([30]). Vi vil gerne gøre opmærksom på nogle af de centrale konklusioner og anbefalinger fra seks af disse beretninger.

a) Særberetning nr. 8/2018 — Holdbarheden af EU's støtte til produktive investeringer i virksomheder

3.38. Vi fandt, at de reviderede projekter generelt havde leveret det planlagte output, og at dette output i de fleste tilfælde stadig eksisterede og blev anvendt. I en femtedel af tilfældene varede de opnåede resultater imidlertid ikke ved. Vi konkluderede, at dette primært skyldtes, at Kommissionen og de nationale og regionale myndigheder ikke havde lagt tilstrækkelig vægt på resultaternes holdbarhed på såvel program- som projektniveau.

3.39. Vi anbefalede, at

— Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af *operationelle programmer* er særlig opmærksom på, hvordan medlemsstaterne adresserer holdbarheden af projektresultater

— medlemsstaterne forbedrer projektudvælgelsesprocedurer og -kriterier.

([30]) *Bemærk:* Særberetninger om EU's miljø- og klimaindsats er medtaget under udgiftsområde 2 nedenfor.

b) Særberetning nr. 9/2018 — Offentlig-private partnerskaber i EU

3.40. Vi konstaterede, at selv om OPP'erne havde potentiale til at opnå hurtigere politikgennemførelse og sikre gode vedligeholdelsesniveauer gennem deres levetid, blev de reviderede EU-støttede OPP'er ikke altid forvaltet effektivt og gav ikke tilstrækkelig valuta for pengene. Potentielle fordele ved de reviderede OPP'er blev ofte ikke opnået, da de — ligesom traditionelt udbudte projekter — oplevede forsinkelser, omkostningsstigninger og underudnyttelse af projektresultaterne. Hertil kommer manglen på hensigtsmæssige analyser af OPP'ernes potentiale til at give yderligere valuta for pengene samt manglen på hensigtsmæssige strategier for brugen af OPP'er og på institutionelle og retlige rammer.

3.41. Vi anbefalede, at Kommissionen og medlemsstaterne ikke advokerer for en mere intensiv og udbredt brug af OPP'er, før de identificerede problemer er blevet adresseret.

c) Særberetning nr. 12/2018 — Bredbånd i EU's medlemsstater

3.42. Vi fandt, at selv om bredbåndsdækningen generelt var forbedret i hele EU, ville alle målene for 2020 ikke blive opfyldt. Alle medlemsstaterne havde udviklet bredbåndsstrategier, men målene for de undersøgte strategier var ikke altid i overensstemmelse med Europa 2020. Desuden havde ikke alle de besøgte medlemsstater etableret passende lovgivningsmæssige rammer for konkurrencen mellem udbydere. Endelig håndteredes finansieringsbehovene for bredbåndsinfrastruktur i landdistrikter og forstadsområder ikke altid korrekt.

3.43. Vi anbefalede, at

— medlemsstaterne udvikler nye planer for perioden efter 2020

— Kommissionen præciserer anvendelsen af retningslinjerne for *statsstøtte* og støtter medlemsstaternes indsats for at fremme mere konkurrence på området levering af bredbåndstjenester

— Den Europæiske Investeringsbank koncentrerer sin støtte om små og mellemstore projekter i områder, hvor der er størst behov for støtte fra den offentlige sektor.

d) Særberetning nr. 17/2018 — Absorption

3.44. Vi konstaterede med hensyn til både programmeringsperioden 2007-2013 og programmeringsperioden 2014-2020, at den sene vedtagelse af den lovgivningsmæssige ramme førte til sen vedtagelse af de operationelle programmer. Dette havde en afsmittende virkning på, hvornår anvendelsen af de tildelte midler begyndte. Mens nogle af Kommissionens foranstaltninger førte til en markant øget absorption i perioden 2007-2013, blev resultaterne ikke skænket megen opmærksomhed.

3.45. Vi anbefalede, at Kommissionen

— forelægger en tidsplan for de lovgivende myndigheder med henblik på at sikre, at gennemførelsen kan begynde i starten af programperioden

— sikrer, at der fokuseres på at levere resultater.

e) Særberetning nr. 30/2018 — Passagerrettigheder

3.46. Vi konstaterede, at de vigtigste former for offentlig transport var omfattet af forordningerne, hvilket gør EU's ramme for passagerrettigheder enestående på verdensplan. Mange passagerer var imidlertid ikke tilstrækkeligt bevidste om deres rettigheder og kunne ofte ikke drage fordel af dem på grund af problemer med håndhævelse. Desuden afhænger beskyttelsens omfang af, hvilket transportmiddel der benyttes, selv om de centrale rettigheder skal beskytte alle passagerer på tværs af alle fire former for offentlig transport.

3.47. Vi anbefalede, at Kommissionen

— forbedrer sammenhængen, klarheden og effektiviteten af rammen for passagerrettigheder i EU

— træffer foranstaltninger til at fremme og koordinere de nationale håndhævelsesorganers iværksættelse af oplysningskampagner

— i sine forslag til ændring af de eksisterende forordninger adresserer behovet for at give de nationale håndhævelsesorganer yderligere værktøjer til håndhævelse af passagerrettigheder.

f) Særberetning nr. 28/2018 — Horisont 2020

3.48. Vores overordnede konklusion i denne særberetning var, at de fleste af Kommissionens forenklingsforanstaltninger har været effektive med hensyn til at mindske den administrative byrde for modtagerne af støtte under Horisont 2020, selv om ikke alle foranstaltninger gav det ønskede resultat, og der stadig er mulighed for forbedringer. Støttemodtagerne har brug for vejledning og redskaber med større brugervenlighed, og Kommissionen skal afprøve nye finansieringsordningers hensigtsmæssighed og anvendelighed yderligere. Stabilitet i reglerne er også vigtigt, og selv om støttemodtagerne er i stand til at tilpasse sig kompleksitet, kan hyppige ændringer af vejledning skabe forvirring og usikkerhed.

3.49. Vi anbefalede, at Kommissionen

— kommunikerer bedre med ansøgere og støttemodtagere

— intensiverer afprøvningen af faste beløb

— undersøger muligheden for større brug af forslagsevalueringer i to faser

— på ny bør gennemgår vederlagsbetingelserne for evalueringseksperter

— øger anerkendelsen af kvalitetsstemplet

— sikrer stabilitet i regler og vejledning for deltagere

— forbedrer kvaliteten af outsourcede revisioner

— forenkler redskaber og vejledning for SMV'er yderligere.

Udgiftsområde 2 »Naturressourcer«

3.50. Vi offentliggjorde otte særberetninger om bæredygtig vækst og naturressourcer og foranstaltninger på miljø- og klimaområdet. Vi offentliggjorde også et briefingpapir om fremtiden for *den fælles landbrugspolitik*, fulgt af udtalelse nr. 7/2018 om forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020.

3.51. Vores særberetninger om de forskellige aspekter af landbrugspolitikken omfattede anbefalinger til at forbedre performance for den fælles landbrugspolitiks instrumenter, finansiering og ordninger, som følger:

— I særberetning nr. 5/2018 fremhævede vi de potentielle synergier mellem politikken for vedvarende energi og de fonde, der skal fremme bæredygtig udvikling af landdistrikterne, men bemærkede, at disse synergier for det meste ikke var opnået. Vores anbefalinger adresserede bæredygtigheden af fremtidens vedvarende energipolitik.

— I særberetning nr. 10/2018 konkluderede vi, at *grundbetalingsordningen* for landbrugere operationelt er på rette spor, men dens effekt med hensyn til at forenkle, målrette og sikre konvergens i støtteniveauerne er begrænset. Vi anbefalede, at de foreslåede indkomststøtteforanstaltninger for landbrugere forsynes med hensigtsmæssige operationelle målsætninger og basislinjer, som gør det muligt at måle deres resultater.

— Særberetning nr. 11/2018 undersøgte de nye muligheder for finansiering af landdistriktsprojekter, som var enklere, men ikke fokuserede på resultater. Vi anbefalede, at Kommissionen undersøger mulighederne for at gå væk fra godtgørelse af omkostninger og i stedet går i retning af godtgørelse baseret på resultater.

3.52. De øvrige særberetninger, som dækkede politikområder såsom energi, klima, miljø, luftkvalitet og dyrevelfærd, omfattede også anbefalinger, som sigtede mod at forbedre EU-budgettets resultater gennem forbedrede synergier mellem sektorer og større ansvarlighed. Nogle eksempler:

— integrering af luftkvalitetspolitikken i andre EU-politikker (særberetning nr. 23/2018)

— styrkelse af forbindelserne mellem krydsoverensstemmelsesordningen og dyrevelfærd (særberetning nr. 31/2018)

— forbedring af sammenhængen mellem rammerne for landbrug, klima, miljø og forskning med henblik på at forbedre jordbeskyttelsen (særberetning nr. 33/2018

— forbedring af vigtige elementer vedrørende styring og ansvar i EU-programmet for kommerciel demonstration af miljømæssigt forsvarlig opsamling og lagring af CO_2 og innovative teknologier for vedvarende energi (særberetning nr. 24/2018)

— forbedring af projektudvælgelsen baseret på objektive og relevante kriterier for projekter til forebyggelse af oversvømmelser (særberetning nr. 25/2018), opsamling af CO_2 eller innovative projekter om vedvarende energi (særberetning nr. 24/2018).

Udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab« og 4 »Et globalt Europa«

3.53. Vi offentliggjorde otte særberetninger vedrørende disse FFR-udgiftsområder. Vi vil gerne gøre opmærksom på nogle centrale konklusioner og anbefalinger i fire af disse beretninger.

a) Særberetning nr. 7/2018 — Tyrkiet

3.54. Vi konstaterede, at bistanden generelt var godt udformet, og at projekterne havde leveret deres output. EU-bistanden havde imidlertid ikke i tilstrækkeligt omfang adresseret nogle af landets grundlæggende behov for at forbedre god regeringsførelse og retsstaten, hvilket primært skyldtes manglende politisk vilje og den omstændighed, at Kommissionen kun sjældent havde knyttet betingelser til bistanden. Desuden var der i mange tilfælde risiko for, at resultaterne ikke ville vare ved. Vi mente derfor, at finansieringens effektivitet var begrænset.

3.55. Vi anbefalede, at Kommissionen og i relevante tilfælde EU-Udenrigstjenesten:

— målretter midlerne under førtiltrædelsesinstrumentet mere specifikt til områder, hvor der er presserende behov for reformer

— forbedrer sektortilgangsvurderingerne

— øger brugen af konditionalitet

— forbedrer overvågningen af projekternes performance

— reducerer efterslæb gennem selektiv anvendelse af indirekte forvaltning

b) Særberetning nr. 20/2018 — Den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur (APSA)

3.56. Vi konstaterede, at EU-støtten, som blev finansieret under Den Europæiske Udviklingsfond, havde haft begrænset effekt og burde have nyt fokus. Selv om der var udarbejdet en bred strategisk ramme, havde EU's støtte til APSA længe fokuseret på at bidrage til dækningen af de grundlæggende driftsomkostninger. De mangelfulde bidrag fra Den Afrikanske Unions medlemsstater havde betydet, at APSA i mange år havde været meget afhængig af donorstøtte. På trods af EU's finansielle bidrag til APSA's komponenter, var der store kapacitetsforskelle, og en række udfordringer var uløste.

3.57. Vi anbefalede, at Kommissionen og i relevante tilfælde EU-Udenrigstjenesten

— fremmer Den Afrikanske Unions ejerskab af APSA med henblik på at opnå finansiel uafhængighed og ændrer EU-støttens fokus fra driftsomkostninger til kapacitetsopbygningsforanstaltninger

— gør interventionerne konsekvent resultatbaserede, reducerer forsinkelserne i forbindelse med kontraktindgåelse og anvendelsen af finansiering med tilbagevirkende kraft, forbedrer overvågningen og bruger finansieringsinstrumenterne på en konsekvent måde.

c) Særberetning nr. 27/2018 — Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

3.58. Vi konstaterede, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet i en udfordrende kontekst hurtigt mobiliserede 3 milliarder euro, så der kunne reageres hurtigt på flygtningekrisen. Ikke desto mindre havde den ikke fuldt ud nået sit mål om at koordinere denne reaktion effektivt. De reviderede projekter gav nyttig støtte til flygtninge; de fleste af dem havde leveret deres output, men halvdelen af dem havde endnu ikke opnået de forventede udfald. Vi konstaterede endvidere, at der var muligheder for at øge produktiviteten i projekter for kontant bistand. Vi konkluderede derfor, at faciliteten kunne have været mere effektiv, og at den kunne levere mere valuta for pengene.

3.59. Vi anbefalede, at Kommissionen

— tager mere effektivt hånd om flygtningenes behov for kommunal infrastruktur og socioøkonomisk støtte

— forbedrer strømliningen og komplementariteten i bistanden via en klar opgavefordeling mellem forskellige finansieringskilder

— gennemfører en strategi for overgangen fra humanitær bistand til udviklingsbistand

— forbedrer produktiviteten i projekter med kontant bistand

— arbejder med de tyrkiske myndigheder med henblik på at sikre internationale NGO'er bedre arbejdsforhold

— udvider overvågningen og rapporteringen vedrørende faciliteten for flygtninge i Tyrkiet.

d) Særberetning nr. 32/2018 — EU's trustfond for Afrika

3.60. Vi konstaterede, at EUTF for Afrika er et fleksibelt instrument. I betragtning af de hidtil usete udfordringer bør fonden være mere fokuseret. EUTF for Afrika var hurtigere end traditionelle instrumenter til at iværksætte projekter, men trustfondens projekter oplevede de samme forsinkelser som traditionel udviklingsbistand. Selv om de reviderede projekter var i en tidlig gennemførelsesfase, var de begyndt at levere output.

3.61. Vi anbefalede, at Kommissionen

— forbedrer kvaliteten af målene for EUTF for Afrika

— ændrer proceduren for projektudvælgelse

— træffer foranstaltninger til at fremskynde gennemførelsen

— forbedrer overvågningen af EUTF for Afrika.

Udgiftsområde 5 »Administration«

3.62. I 2018 offentliggjorde vi tre særberetninger inden for dette område. Vi vil gerne gøre opmærksom på nogle centrale konklusioner og anbefalinger i en af disse beretninger.

a) Særberetning nr. 34/2018 — EU-institutionernes udgifter til kontorlokaler

3.63. Vi konstaterede, at institutionerne samlet set forvaltede deres udgifter til kontorlokaler effektivt, men at bygningsstrategier ikke altid var officielt dokumenteret. Institutionerne samarbejdede og anvendte de samme beslutningstagningsprincipper. De oplysninger, der indsendtes til *budgetmyndigheden*, gav imidlertid ikke mulighed for at foretage sammenligninger og effektivitetsanalyser. Finansieringsmekanismerne vedrørende de store byggeprojekter, som vi analyserede, var ofte komplekse, hvilket forringede gennemsigtigheden. De fleste af disse projekter var ramt af forsinkelser, hvilket i nogle tilfælde resulterede i meromkostninger.

3.64. Vi anbefalede, at institutionerne:

— ajourfører og officielt dokumenterer deres bygningsstrategier og løbende ajourfører deres planlægningsdokumenter

— skaber øget budgetgennemsigtighed med hensyn til brugen af finansieringsmekanismer til byggeprojekter

— fastlægger hensigtsmæssige ledelsesprocedurer for store bygge- og renoveringsprojekter

— sikrer større ensartethed i dataene og forbedrer overvågningen af bygningsporteføljen.

Beretningerne om emnet »Et velfungerende indre marked og en bæredygtig monetær union«

3.65. Endelig offentliggjorde vi fire særberetninger om emnet »Et velfungerende indre marked og en bæredygtig monetær union«. Vi vil gerne gøre opmærksom på nogle centrale konklusioner og anbefalinger i tre af disse beretninger:

a) Særberetning nr. 2/2018 — Er ECB's krisestyring for banker effektiv i operationel henseende?

3.66. Denne revision vurderede den operationelle effektivitet af Den Europæiske Centralbanks (ECB's) forvaltning af en specifik tilsynsopgave — krisestyring. ECB havde etableret en ramme for krisestyring, men havde behov for at adresse nogle mangler i udformningen og tegn på ineffektiv gennemførelse. Procedurerne for vurdering af bankernes genopretningsplaner var på plads, og de ansvarlige for bedømmelsen havde adgang til nyttige redskaber og vejledning. Resultaterne af vurderingerne af genopretningsplanen blev imidlertid ikke anvendt systematisk til kriseidentifikation og -respons. ECB havde ikke et system til at anvende bankspecifikke udløsere, som kunne markere eventuelle forringelser af en banks finansielle tilstand. Desuden var systemer og vejledninger for at vurdere en hurtig tidlig indgriben underudviklet, ligesom der var behov for at forbedre ledelsesrapportering om svage bankers aktivkvalitet og tilsvarende lokal kapacitet.

3.67. Vi anbefalede, at ECB:

— videreudvikler sin vejledning til tidlig vurdering, herunder hurtig kriserespons

— definerer et klart sæt af indikatorer for kriseidentifikation og -respons

— forbedrer overvågningen og anvendelsen af oplysninger i genopretningsplaner.

b) Særberetning nr. 3/2018 — Revision af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU)

3.68. Vi undersøgte Kommissionens gennemførelse af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, som sigter mod at identificere, forebygge og behandle makroøkonomiske ubalancer, som kan påvirke den økonomiske stabilitet negativt. Vi konstaterede, at selv om PMU'en generelt var godt udformet, implementerede Kommissionen den ikke på en måde, der kan sikre effektiv forebyggelse og korrektion af ubalancer. Mere generelt viste de landespecifikke henstillinger, som udstedes af Kommissionen, flere svagheder; klassificeringen af medlemsstater med ubalancer manglede gennemsigtighed; Kommissionens dybdegående analyser var af god standard, men var blevet mindre synlige, og der manglede offentlig bevidsthed om proceduren og dens implikationer. Desuden lettede proceduren ikke den tidlige identificering af ubalancer tilstrækkeligt, idet den anvendte indikatorer baseret på forældede data og glidende gennemsnit, hvilket gjorde den blind over for nylige hændelser.

3.69. Vi anbefalede, at Kommissionen forbedrer visse aspekter af sin forvaltning betydeligt og giver PMU'en en mere fremtrædende plads.

c) Særberetning nr. 18/2018 — Er det vigtigste mål for stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del realiseret?

3.70. Vi konstaterede, at stabilitets- og vækstpagten i flere medlemsstater med høj gæld ikke havde leveret tilstrækkelige fremskridt hen imod de mellemfristede målsætninger inden for en rimelig tidsperiode. Kommissionen havde udøvet sine skønsbeføjelser i meget stort omfang med hensyn til at fastlægge regler for gennemførelsen og træffe individuelle afgørelser om at reducere tilpasningskravene.

3.71. Vi anbefalede, at Kommissionen:

— ændrer de påkrævede tilpasninger i den såkaldte tilpasningsmatrix for at øge budgettilpasningskravene for medlemsstater med gældskvoter på over 60 % og håndtere de kumulative virkninger af tilladte afvigelser i forbindelse med anvendelsen af flere klausuler

— reformerer den aktuelle anvendelse af fleksibilitetsklausulerne, idet fleksibiliteten begrænses til reformernes faktiske finanspolitiske omkostninger, og sikrer, at investeringsbestemmelsen afskaffes i sin nuværende form og reformeres med henblik på at sikre, at alle afvigelser fra den oprindelige sti i retning af MTO'en (dvs. i alle de år, der følger efter bevillingen af klausulen) vedrører investeringer og fører til en forhøjelse af de offentlige investeringer i forhold til BNP

— sikrer konsistens mellem kravene under den forebyggende og den korrigerende del

— sørger for, at de landespecifikke henstillinger omfatter mere præcise krav med en bedre forklaring af kravene og de risici, der opstår, hvis de ikke gennemføres rettidigt.

Del 3 — Opfølgning af anbefalinger

3.72. Hvert år undersøger vi, i hvilket omfang de enheder, vi har revideret, har truffet foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger. Denne opfølgning af vores anbefalinger er et vigtigt trin i cyklussen i en forvaltningsrevision. Den giver feedback om effekten af vores arbejde og tilskynder de enheder, vi reviderer, til at gennemføre vores anbefalinger.

Vi analyserede gennemførelsen af alle 2015-anbefalingerne til Kommissionen

3.73. I de foregående år analyserede vi kun et udvalg af de anbefalinger, der var fremsat tre år tidligere. I år analyserede vi alle 185 anbefalinger til Kommissionen i de 25 særberetninger, der blev vedtaget i 2015. Vi undersøgte ikke gennemførelsen af én anbefaling, fordi den ikke længere var relevant. Vi fulgte heller ikke op på de 48 anbefalinger, som var rettet til medlemsstaterne.

3.74. Vi foretog vores opfølgning på grundlag af dokumentgennemgange og samtaler med ansatte i Kommissionen. For at sikre en rimelig og afbalanceret gennemgang sendte vi derefter vores resultater til Kommissionen og tog hensyn til dens svar i vores endelige analyse.

Hvordan har Kommissionen adresseret vores anbefalinger?

3.75. Med hensyn til de 184 anbefalinger, vi fulgte op på, konkluderede vi, at Kommissionen havde gennemført 114 (62 %) fuldt ud. Den havde gennemført 26 af de øvrige anbefalinger (14 %) i de fleste henseender og 33 (18 %) i nogle henseender, mens 11 (6 %) ikke var gennemført (jf. ***tekstboks 3.15***). ***Bilag 3.3*** viser gennemførelsesstatus for anbefalingerne i detaljer.

Tekstboks 3.15
Gennemførelse af vores forvaltningsrevisionsbaserede anbefalinger fra 2015

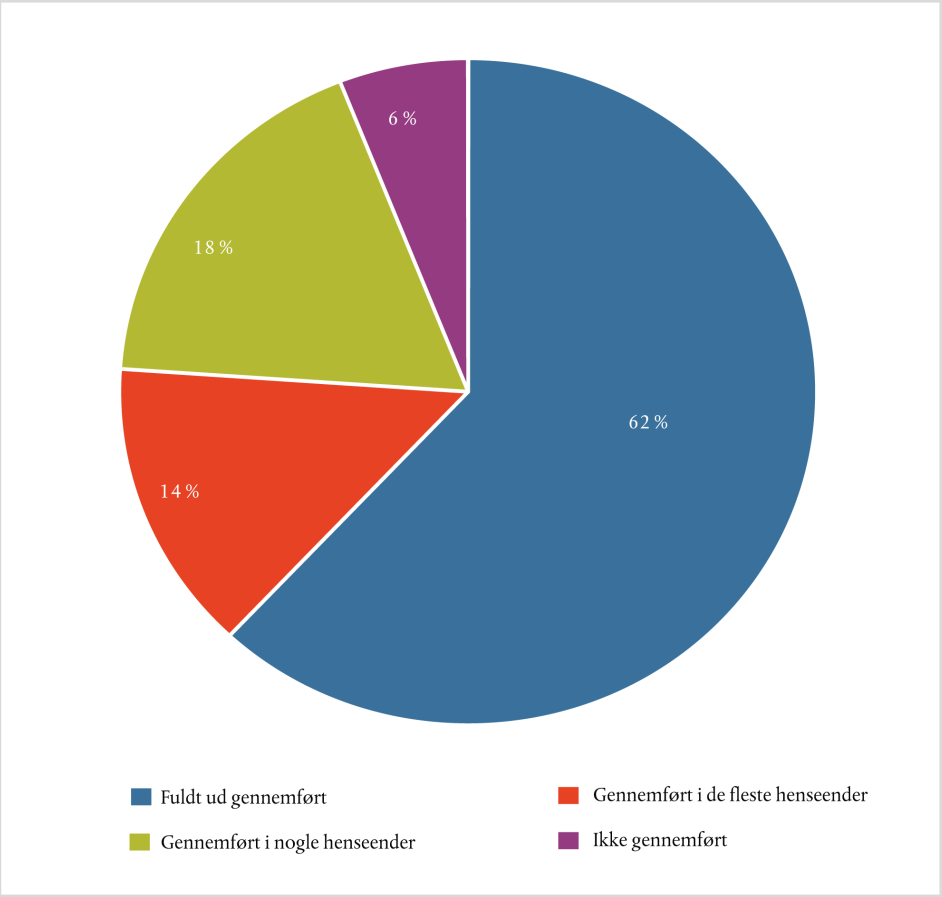

Kilde: Revisionsretten.

3.76. På nogle områder havde Kommissionen været særligt effektiv med hensyn til at gennemføre vores anbefalinger. For så vidt angår tre særberetninger vedrørende vedvarende energi i Østafrika (særberetning nr. 15/2015), finansiel bistand til lande i vanskeligheder (særberetning nr. 18/2015) og teknisk bistand til Grækenland (særberetning nr. 19/2015) var alle anbefalinger blevet gennemført fuldt ud.

3.77. Kommissionen accepterede ikke 15 anbefalinger og accepterede 17 delvis. Imidlertid blev 10 af de 17 delvis accepterede anbefalinger med tiden gennemført fuldt ud, mens to af de afviste anbefalinger blev adresseret fuldt ud, og yderligere to blev adresseret til en vis grad.

3.78. Vores konklusion var, at vores forvaltningsrevisioner havde ført til flere vigtige forbedringer, selv om nogle af de påviste svagheder endnu ikke var blevet udbedret. ***Bilag 3.4*** beskriver de resterende svagheder for de delvis gennemførte anbefalinger.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

1) *Indikatorerne viser betydelig variation i resultaterne og antyder moderate fremskridt generelt (punkt 3.7-3.20)*

3.79. Samlet set indikerer dataene i programerklæringerne, at der er gjort moderate fremskridt hen imod målet. Den sene og langsomme start for både samhørighedsprogrammet og programmet for udvikling af landdistrikterne var en vigtig begrænsende faktor.

2) *Indikatorerne gav ikke altid et godt billede af de faktiske fremskridt (punkt 3.21-3.35)*

3.80. Såvel det beregnede fremskridt hen imod målet fra basislinjen som fremskridtet hen imod målet som rapporteret af Kommissionen i PPO'en bør behandles med forsigtighed af forskellige grunde:

a) *Mange indikatorer var ikke godt valgt (punkt 3.22-3.27)*

— Indikatorerne fokuserede på input og output frem for på resultater og effekt

— Visse indikatorer målte ikke EU-budgettets resultater

— Der var ingen indikatorer for visse aspekter af nogle programmål.

b) *Det var ikke muligt at beregne fremskridt vedrørende mange indikatorer (punkt 3.28-3.30)*

— For næsten halvdelen af indikatorerne var det ikke muligt at beregne fremskridtet hen imod målet fra basislinjen. Dette kan have forskellige forklaringer, men den primære årsag var, at der ikke fandtes tal for basislinje, fremskridt og/eller mål.

c) *For nogle programmer var de tilgængelige data af utilstrækkelig kvalitet (punkt 3.31-3.33)*

— For nogle programmer havde adskillige indikatorer ingen data efter 2015 eller slet ingen data for de opnåede fremskridt

— En række andre problemer med hensyn til datakvaliteten komplicerede analysen af fremskridtene yderligere.

d) *Nogle programmer indeholder mål, der ikke er ambitiøse nok (punkt 3.34-3.35)*

— Mange programmer indeholdt mål, som efter vores mening var uambitiøse. I syv programmer udgjorde disse mål mindst 15 % af alle målene.

3.81. ***Tekstboks 3.16*** sammenfatter vores konklusioner om i hvilket omfang programmerne var særlig påvirket af de svagheder, der er identificeret i litra a)-d) ovenfor:

a) programmer med en andel af input- og outputindikatorer på over 66 %

b) programmer, hvor fremskridtet ikke kunne måles for over 33 % af indikatorerne

c) programmer, hvor mindst 25 % af indikatorerne ikke havde data efter 2015 eller slet ingen data for de opnåede fremskridt

d) programmer, hvor mindst 15 % af indikatorerne havde uambitiøse mål.

Det viser, at der ikke er et eneste program i vores stikprøve, som ikke er berørt af disse svagheder.

Tekstboks 3.16
Sammendrag af konklusioner

Analyserede programmer og % af finansiel programmering 2014-2020 i stikprøven i hver tekstboks	Gennemsnitligt fremskridt mod mål: Revisionsrettens beregning (fra basislinje)		
	Gennemsnitligt fremskridt mod mål 20 % eller derunder	Gennemsnitligt fremskridt mod mål over 20 % og under 50 %	Gennemsnitligt fremskridt mod mål 50 % eller derover
Resultatramme med ingen af de fire identificerede svagheder			
Resultatramme med en af de fire identificerede svagheder	EFRU, Fødevarer og Foder 21 % af den finansielle programmering i stikprøven	ELFUL, ENI, IPA II 13 % af den finansielle programmering i stikprøven	Erasmus+, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed, instrument til finansiering af udviklingssamarbejde, Humanitær bistand, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen 6 % af den finansielle programmering i stikprøven
Resultatramme med mindst to af de fire identificerede svagheder		Horisont 2020, CEF, Samhørighedsfonden, Programmet »Et Kreativt Europa« 17 % af den finansielle programmering i stikprøven	EFSI, ESF, EHFF, LIFE 11 % af den finansielle programmering i stikprøven

Bemærk Fremskridt hen imod målet kunne ikke beregnes for EGFL og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (32 % af den finansielle programmering i stikprøven).

Kilde: Revisionsretten.

3.82. I punkt 3.36-3.71 præsenterer vi de vigtigste konklusioner og anbefalinger fra et udvalg af de særberetninger, vi offentliggjorde i 2018.

3.83. Dette års opfølgning af tidligere anbefalinger (jf. punkt 3.72-3.78) bekræftede ligesom tidligere år, at 76 % af de anbefalinger, vi vurderede, var blevet gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender. I 18 % af tilfældene var anbefalingerne kun blevet gennemført i nogle henseender, og der er stadig væsentlige svagheder. Kun 6 % af anbefalingerne var ikke blevet gennemført.

Anbefalinger

3.84. ***Bilag 3.5*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de tre anbefalinger, vi fremsatte i kapitel 3 i vores årsberetning for 2015. Alle tre anbefalinger var blevet gennemført i nogle henseender.

3.85. På grundlag af vores konklusioner for 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger:

Anbefaling 3.1 — Kommissionen bør tilskynde til, at der i programerklæringerne medtages indikatorer, som:

a) med en bedre balance mellem input, output, resultater og effekt giver mere relevante oplysninger om det, der opnås med EU's udgiftsprogrammer

b) har en klar forbindelse til de aktioner, der finansieres af EU's udgiftsprogrammer

c) afspejler resultaterne af EU's udgiftsprogrammer snarere end den opnåede performance i Kommissionen og de andre organer, der gennemfører programmerne

d) dækker programmålene.

Gennemførelsesdato: ved udsendelsen i 2022 af programerklæringerne vedrørende 2023-budgettet.

Anbefaling 3.2 — Med henblik på at kunne beregne fremskridt hen imod målet fra basislinjen bør Kommissionen for alle programmer foreslå resultatrammer, hvis resultatindikatorer har nedenstående karakteristika. Hvis Kommissionen ikke mener, at dette er nyttigt i forbindelse med en specifik indikator, bør den forklare sit valg i programerklæringerne.

a) Kvantitative basislinjer med angivelse af det relevante år

b) Kvantitative delmål

c) Kvantitative mål med angivelse af det relevante år

d) Data med det fornødne kvalitetsniveau, så det er let at beregne fremskridt hen imod målet fra basislinjen.

Gennemførelsesdato: ved udsendelsen i 2022 af programerklæringerne vedrørende 2023-budgettet.

Anbefaling 3.3 — Kommissionen bør sigte mod at modtage rettidige resultatoplysninger for alle resultatindikatorer, f.eks. ved at indføre nye rapporteringsredskaber på internetplatforme.

Gennemførelsesdato: projektiværksættelse i 2021.

Anbefaling 3.4 — Kommissionen bør dokumentere de foreslåede mål, så budgetmyndigheden kan vurdere ambitionsniveauet. Dette vil kræve forslag til mål for alle indikatorerne i udgiftsprogrammerne.

Gennemførelsesdato: ved udsendelsen i 2022 af programerklæringerne vedrørende 2023-budgettet.

Anbefaling 3.5 — Kommissionen bør forbedre programgennemførelsesoversigten yderligere, især ved at:

a) anvende én metode til beregning af fremskridt hen imod målet fra basislinjen. Hvis Kommissionen ikke mener, at dette er muligt i forbindelse med en specifik indikator, bør den forklare sit valg i programgennemførelsesoversigten

b) forklare rationalet bag udvælgelsen af resultatindikatorer for hvert enkelt program.

Gennemførelsesdato: 2021-udgaven af programgennemførelsesoversigten.

BILAG 3.1

LISTE OVER PROGRAMMER I VORES STIKPRØVE

FFR-udgiftsområde	Akronym	Programmets navn
1a	CEF	Connecting Europe-faciliteten
1a	EFSI	Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer
1a	Erasmus+	EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt
1a	Horisont 2020	Rammeprogrammet for forskning og innovation
1b	—	Samhørighedsfonden
1b	EFRU	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling:
1b	ESF	Den Europæiske Socialfond
1b	—	Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede
2	ELFUL	Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne
2	EGFL	Den Europæiske Garantifond for Landbruget
2	EHFF	Den Europæiske Hav- og Fiskerifond
2	LIFE	Programmet for miljø- og klimaindsatsen
3	—	Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden
3	—	Programmet »Et Kreativt Europa«
3	—	Fødevarer og Foder
3	—	Fonden for Intern Sikkerhed
4	DCI	Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde
4	ENI	Det europæiske naboskabsinstrument
4	IPA II	Instrumentet til førtiltrædelsesbistand
4	—	Humanitær bistand
Særlige instrumenter	EGF	Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen
Særlige instrumenter	EUSF	Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

Kilde: Revisionsretten.

BILAG 3.2

2018-HENSTILLINGER TIL MEDLEMSSTATERNE

SB nummer	SB-titel	Anbefaling til medlemsstaterne, antal og område/sammendrag
5/2018	»Vedvarende energi til bæredygtig udvikling af landdistrikterne: De potentielle synergier er betydelige, men for det meste ikke opnået«.	1. Proofing for landdistrikterne af den fremtidige politik for vedvarende energi (dvs. at der ved udformningen af den fremtidige politik for vedvarende energi tages højde for omstændighederne og behovene i landsbysamfundene og deres økonomi) 5. Bedre projektudvælgelse under hensyntagen til den værdi, der tilføres landdistrikterne, og projekternes levedygtighed *Bemærk:* Anbefaling 1 var henvendt til Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, og anbefaling 5 til Kommissionen med medlemsstaterne.
6/2018	Arbejdskraftens frie bevægelighed — den grundlæggende frihed er sikret, men en bedre målretning af EU-midlerne ville støtte arbejdskraftens mobilitet	1. a) Undersøge borgernes kendskab til eksisterende værktøjer vedrørende formidling af oplysninger om arbejdstageres frie bevægelighed og om indberetning af forskelsbehandling. 3. Forbedre indsamlingen og brugen af data om mønstre for og strømme af arbejdskraftmobilitet og om ubalancer på arbejdsmarkedet 5. b) Forbedre overvågningen af EaSI-Eures' effektivitet, navnlig hvad angår jobformidlinger *Bemærk:* Anbefaling 1 a), 3 og 5 b) er henvendt til både Kommissionen og medlemsstaterne. 6. Adressering af begrænsningerne ved Euresportalen for jobmobilitet
8/2018	EU's støtte til produktive investeringer i virksomheder — der er behov for mere fokus på holdbare resultater	1. a) Fremme af holdbare resultater 2. Hensyntagen til holdbarhed i udvælgelsesprocedurer 3. Fremhævelse af holdbarhed i forbindelse med overvågning og rapportering 4. Hensyntagen til holdbarhed i forbindelse med evalueringer *Bemærk:* Anbefaling 4 er henvendt til både Kommissionen og medlemsstaterne. 5. b) Konsekvent anvendelse af klare korrigerende foranstaltninger
9/2018	Offentlig-private partnerskaber i EU: Omfattende mangler og begrænsede fordele	1. Der bør ikke advokeres for en mere intensiv og udbredt brug af OPP'er, før de identificerede problemer er adresseret, og følgende anbefalinger er gennemført med succes *Bemærk:* Anbefaling 1 er henvendt til både Kommissionen og medlemsstaterne. 2. Afbøde den finansielle virkning, som forsinkelser og genforhandlinger har på de omkostninger, som den offentlige partner må bære 3. a) Basere udvælgelsen af OPP-muligheden på grundige komparative analyser for at finde den bedste udbudsmulighed 4. a) Fastlæggelse af klare OPP-politikker og -strategier 5. b) Forbedring af EU-rammen for bedre effektivitet i OPP-projekter

SB nummer	SB-titel	Anbefaling til medlemsstaterne, antal og område/sammendrag
12/2018	Bredbånd i EU's medlemsstater: På trods af fremskridt vil ikke alle Europa 2020-målene blive nået	2. Strategisk planlægning (dvs. medlemsstaterne udvikler reviderede planer for, hvordan de vil opfylde høje mål for bredbånd efter 2020) 4. Lovgivningsmæssige rammer (dvs. medlemsstaterne gennemgår deres nationale tilsynsmyndigheds mandat i henhold til EU's reviderede lovgivningsmæssige rammer for telekommunikationsvirksomheder)
21/2018	Udvælgelsen og overvågningen af EFRU- og ESF-projekter i perioden 2014-2020 er stadig primært outputorienteret	1. Resultatorienteret udvælgelse (dvs. medlemsstaterne har udvælgelseskriterier, som kræver, at støttemodtagerne definerer mindst en ægte resultatindikator og en vurdering af disse forventede resultater og indikatorer medtages i ansøgningens vurderingsrapport) 2. a) Resultatorienteret overvågning (dvs. medlemsstaterne medtager i tilskudsaftalen kvantificerede resultatindikatorer, der bidrager til at opfylde resultatindikatorerne på OP-niveau)
33/2018	Bekæmpelse af ørkendannelse i EU: En stigende trussel, der kræver en større indsats	1. Anbefaling henvendt til »Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne«: Forståelse af jordbundsforringelse og ørkendannelse i EU

Kilde: Revisionsretten.

BILAG 3.3

DETALJERET STATUS FOR 2015-ANBEFALINGERNE I DE RESPEKTIVE BERETNINGER

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 01/2015	Transport ad indre vandveje i Europa: Ingen væsentlige forbedringer med hensyn til transportandel og besejlingsforhold siden 2001	1	52, anbefaling 1 a)					x	
		2	52, anbefaling 1 b)			x			
		3	54, anbefaling 2 a)			x			
		4	54, anbefaling 2 b)			x			
		5	54, anbefaling 2 c)					x	
SB 02/2015	EU's finansiering af rensningsanlæg for byspildevand i Donaus opland: Der er brug for en yderligere indsats for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde EU's spildevandspolitiske mål	1	108, anbefaling 1 a)				x		
		2	108, anbefaling 1 b)	x					
		3	108, anbefaling 1 c)	x					
		4	108, anbefaling 1 d)	x					
		5	108, anbefaling 1 e)	x					
		6	110, anbefaling 2 a)			x			
		7	110, anbefaling 2 b)	x					
		8	115, anbefaling 3 a)				x		
		9	115, anbefaling 3 b)				x		
		10	115, anbefaling 3 c)		x				
		11	115, anbefaling 3 d)			x			
		12	115, anbefaling 3 e)	x					
		13	117, anbefaling 4 a)				x		
		14	117, anbefaling 4 b)		x				
		15	119, anbefaling 5 a)	x					
		16	119, anbefaling 5 b)				x		
SB 03/2015	EU's ungdomsgaranti: De første skridt er taget, men der venter gennemførelsesrisici forude.	1	89, anbefaling 1					x	
		2	90, anbefaling 2	x					
		3	91, anbefaling 3	x					

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 04/2015	Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?	1	90, anbefaling 1		x				
		2	90, anbefaling 2				x		
		3	90, anbefaling 3	x					
		4	93, anbefaling 4			x			
SB 05/2015	Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?	1	98, anbefaling 1	x					
		2	99, anbefaling 2	x					
		3	100, anbefaling 3		x				
		4	101, anbefaling 4	x					
		5	102, anbefaling 5					x	
		6	103, anbefaling 6						x
SB 06/2015	EU ETS — integritet og gennemførelse	1	91, anbefaling 1 a)			x			
		2	91, anbefaling 1 b)	x					
		3	91, anbefaling 1 c)	x					
		4	92, anbefaling 2			x			
		5	93, anbefaling 3 a)			x			
		6	93, anbefaling 3 b)		x				
		7	93, anbefaling 3 c)	x					
		8	93, anbefaling 3 d)					x	
		9	93, anbefaling 3 e)					x	
		10	94, anbefaling 4 a)	x					
		11	94, anbefaling 4 b)	x					
		12	94, anbefaling 4 c)					x	
		13	94, anbefaling 4 d)					x	
		14	94, anbefaling 4 e)					x	
		15	94, anbefaling 4 f)					x	
		16	96, anbefaling 5 a)	x					
		17	96, anbefaling 5 b)	x					

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
		18	96, anbefaling 5 c)					x	
		19	97, anbefaling 6 a)	x					
		20	97, anbefaling 6 b)					x	
		21	97, anbefaling 6 c)					x	
SB 07/2015	EU's politimission i Afghanistan: blandede resultater (EU-Udenrigstjenesten)	1	81, anbefaling 1	x					
		2	85, anbefaling 2 a)			x			
		3	85, anbefaling 2 b)	x					
		4	85, anbefaling 2 c)	x					
		5	86, anbefaling 3 a)	x					
		6	86, anbefaling 3 b)			x			
		7	86, anbefaling 3 c)	x					
		8	86, anbefaling 3 d)			x			
		9	86, anbefaling 3 e)			x			
		10	86, anbefaling 3 f)			x			
		11	87, anbefaling 4					x	
		12	88, anbefaling 5 a)			x			
		13	88, anbefaling 5 b)		x				
SB 08/2015	Sikrer EU's finansielle støtte til mikroiværksættere en tilstrækkelig dækning af disses behov?	1	68, anbefaling 1		x				
		2	68, anbefaling 2	x					
		3	69, anbefaling 3		x				
		4	72, anbefaling 4				x		
SB 09/2015	EU's støtte til bekæmpelse af tortur og afskaffelse af dødsstraf	1	54, anbefaling 1	x					
		2	55, anbefaling 2	x					
		3	55, anbefaling 3	x					
		4	55, anbefaling 4				x		
		5	56, anbefaling 5	x					
		6	56, anbefaling 6				x		

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 10/2015	Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige udbud i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres	1	99, anbefaling 1 a)		x				
		2	99, anbefaling 1 b)					x	
		3	100, anbefaling 2				x		
		4	101, anbefaling 3	x					
		5	104, anbefaling 4	x					
		6	102, anbefaling 5		x				
		7	105, anbefaling 6 a)			x			
		8	105, anbefaling 6 b)					x	
SB 11/2015	Forvalter Kommissionen EU's fiskeripartnerskabsaftaler hensigtsmæssigt?	1	90, anbefaling 1 a)	x					
		2	90, anbefaling 1 b)			x			
		3	90, anbefaling 1 c)	x					
		4	90, anbefaling 1 d)	x					
		5	90, anbefaling 1 e)	x					
		6	93, anbefaling 2 a)			x			
		7	93, anbefaling 2 b)	x					
		8	93, anbefaling 2 c)	x					
		9	95, anbefaling 3 a)	x					
		10	95, anbefaling 3 b)	x					
		11	95, anbefaling 3 c)	x					
SB 12/2015	EU's prioritet om at fremme en videnbaseret økonomi i landdistrikterne er blevet påvirket af dårlig forvaltning af videnoverførsels- og rådgivningsforanstaltninger	1	94, anbefaling 1 a)					x	
		2	94, anbefaling 1 b)		x				
		3	94, anbefaling 1 c)					x	
		4	94, anbefaling 1 d)		x				
		5	96, anbefaling 2 a)					x	
		6	96, anbefaling 2 b)		x				
		7	98, anbefaling 3 a)		x				
		8	98, anbefaling 3 b)		x				

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
		9	100, anbefaling 4 a)					x	
		10	100, anbefaling 4 b)			x			
		11	102, anbefaling 5		x				
SB 13/2015	EU's støtte til træproducerende lande under FLEGT-handlingsplanen	1	58, anbefaling 1		x				
		2	58, anbefaling 2	x					
		3	58, anbefaling 3	x					
		4	58, anbefaling 4	x					
		5	59, anbefaling 5		x				
		6	59, anbefaling 6	x					
SB 14/2015	AVS-finansieringsfaciliteten: Giver den merværdi? (EIB)	1	40, anbefaling 1	x					
		2	41, anbefaling 2	x					
SB 15/2015	AVS-EU-energifacilitetens støtte til fremme af vedvarende energi i Østafrika	1	42, anbefaling 1 i)	x					
		2	42, anbefaling 1 ii)	x					
		3	43, anbefaling 2 i)	x					
		4	43, anbefaling 2 ii)	x					
		5	43, anbefaling 2 iii)	x					
		6	43, anbefaling 2 iv)	x					
		7	43, anbefaling 2 v)	x					
		8	44, anbefaling 3 i)	x					
		9	44, anbefaling 3 ii)	x					
SB 16/2015	Bedre energiforsyningssikkerhed gennem udvikling af det indre energimarked: Der er behov for en yderligere indsats	1	115, anbefaling 1	x					
		2	116, anbefaling 2 a)					x	
		3	116, anbefaling 2 b)	x					
		4	117, anbefaling 3		x				
		5	118, anbefaling 4	x					
		6	121, anbefaling 5 a)	x					
		7	121, anbefaling 5 b)	x					

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
		8	122, anbefaling 6 a)	x					
		9	122, anbefaling 6 b)	x					
		10	122, anbefaling 6 c)	x					
		11	123, anbefaling 7 a)	x					
		12	123, anbefaling 7 b)			x			
		13	123, anbefaling 7 c)		x				
		14	125, anbefaling 8		x				
		15	126, anbefaling 9			x			
SB 17/2015	Kommissionens støtte til indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen: ESF-finansieringen er blevet omdirigeret, men der fokuseres ikke nok på resultater	1	81, anbefaling 1					x	
		2	84, anbefaling 2 a)		x				
		3	84, anbefaling 2 b)			x			
		4	84, anbefaling 2 c)			x			
		5	84, anbefaling 2 d)	x					
		6	86, anbefaling 3		x				
SB 18/2015	Finansiel bistand til lande i vanskeligheder	1	182, anbefaling 1	x					
		2	183, anbefaling 2	x					
		3	184, anbefaling 3	x					
		4	189, anbefaling 4	x					
		5	190, anbefaling 5	x					
		6	191, anbefaling 6	x					
		7	192, anbefaling 7	x					
		8	194, anbefaling 8	x					
		9	204, anbefaling 9	x					

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 19/2015	En mere resultatorienteret tilgang er nødvendig for at forbedre leveringen af teknisk bistand til Grækenland	1	75, anbefaling 1	x					
		2	76, anbefaling 2	x					
		3	76, anbefaling 3	x					
		4	76, anbefaling 4	x					
		5	76, anbefaling 5	x					
		6	78, anbefaling 6	x					
		7	78, anbefaling 7	x					
SB 20/2015	Omkostningseffektiviteten af EU's landdistriktsstøtte til ikke-produktive investeringer i landbruget	1	74, anbefaling 1 a)			x			
		2	74, anbefaling 1 b)					x	
		3	75, anbefaling 2 a)					x	
		4	75, anbefaling 2 b)	x					
		5	77, anbefaling 3 a)			x			
		6	77, anbefaling 3 b)					x	
		7	80, anbefaling 4 a)					x	
		8	80, anbefaling 4 b)	x					
		9	80, anbefaling 4 c)					x	
		10	80, anbefaling 4 d)	x					
		11	80, anbefaling 4 e)	x					
		12	81, anbefaling 5 a)					x	
		13	81, anbefaling 5 b)	x					
SB 21/2015	Analyse af de risici, der knytter sig til anvendelsen af en resultatorienteret tilgang i forbindelse med EU's udviklings- og samarbejdsforanstaltninger	1	83, anbefaling 1		x				
		2	83, anbefaling 2		x				
		3	83, anbefaling 3	x					
		4	83, anbefaling 4	x					
		5	83, anbefaling 5	x					

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 22/2015	EU's tilsyn med kreditvurderingsbureauer er veletableret, men endnu ikke fuldt ud effektivt (ESMA)	1	110, anbefaling 1	x					
		2	110, anbefaling 2	x					
		3	110, anbefaling 3	x					
		4	110, anbefaling 4	x					
		5	110, anbefaling 5	x					
		6	110, anbefaling 6			x			
		7	110, anbefaling 7			x			
		8	110, anbefaling 8	x					
SB 23/2015	Vandkvaliteten i Donaus opland: Det går fremad med at gennemføre vandrammedirektivet, men der er stadig et stykke vej	1	172, anbefaling 1 a)	x					
		2	172, anbefaling 1 b)	x					
		3	172, anbefaling 1 c)	x					
		4	172, anbefaling 1 d)					x	
		5	172, anbefaling 1 e)					x	
		6	172, anbefaling 1 f)					x	
		7	182, anbefaling 2 a)	x					
		8	182, anbefaling 2 b)					x	
		9	182, anbefaling 2 c)					x	
		10	182, anbefaling 2 d)					x	
		11	191, anbefaling 3 a)	x					
		12	191, anbefaling 3 b)			x			
		13	191, anbefaling 3 c)	x					
		14	191, anbefaling 3 d)			x			
		15	191, anbefaling 3 e)			x			
		16	191, anbefaling 3 f)					x	
		17	191, anbefaling 3 g)					x	

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
SB 24/2015	Bekæmpelse af momssvig inden for Fællesskabet: Der er behov for mere handling	1	113, anbefaling 1	x					
		2	114, anbefaling 2					x	
		3	114, anbefaling 3	x					
		4	115, anbefaling 4 a)	x					
		5	115, anbefaling 4 b)	x					
		6	115, anbefaling 4 c)	x					
		7	115, anbefaling 4 d)	x					
		8	115, anbefaling 4 e)	x					
		9	116, anbefaling 5					x	
		10	116, anbefaling 6				x		
		11	117, anbefaling 7				x		
		12	118, anbefaling 8	x					
		13	118, anbefaling 9					x	
		14	118, anbefaling 10					x	
		15	119, anbefaling 11					x	
		16	120, anbefaling 12	x					
		17	121, anbefaling 13	x					
		18	122, anbefaling 14					x	
SB 25/2015	EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene	1	101, anbefaling 1 a)					x	
		2	101, anbefaling 1 b)			x			
		3	101, anbefaling 1 c)					x	
		4	101, anbefaling 1 d)			x			
		5	106, anbefaling 2 a)					x	
		6	106, anbefaling 2 b)		x				
		7	106, anbefaling 2 c)					x	

SB	Titel	Nr.	Punkt	Fuldt ud implementeret	Gennemført i de fleste henseender	Gennemført i nogle henseender	Ikke gennemført	Kunne ikke kontrolleres	Ikke længere relevant
		8	106, anbefaling 2 d)					x	
		9	109, anbefaling 3 a)			x			
		10	109, anbefaling 3 b)					x	

BILAG 3.4

OPNÅEDE FORBEDRINGER OG RESTERENDE SVAGHEDER I DELVIST GENNEMFØRTE ANBEFALINGER I DE RESPEKTIVE BERETNINGER

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 01/2015	Transport ad indre vandveje i Europa: Ingen væsentlige forbedringer med hensyn til transportandel og besejlingsforhold siden 2001	2	52, anbefaling 1 b)	Gennemført i nogle henseender	Tildelingskriterierne for indkaldelser af forslag til CEF, herunder indkaldelser, som giver fortrinsret til indre vandveje, henviser til de foreslåede aktioners relevans, modenhed, effekt og kvalitet.	Der er ingen forbedringer med hensyn til ESI-fondene. Kommissionen kan ikke pålægge medlemsstaterne at udvælge mere relevante eller avancerede projekter. Kommissionen retter ikke sine midler mod projekter med detaljerede planer for fjernelse af flaskehalse.
		3	54, anbefaling 2 a)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen gennemfører undersøgelser vedrørende potentialet i transport ad vandveje. De årlige CNC-arbejdsplaner indeholder oplysninger om potentielle fordele ved indlandsskibsfart.	Der er ikke dokumentation for effektive koordineringsbestræbelser på tværs af medlemsstaterne.
		4	54, anbefaling 2 b)	Gennemført i nogle henseender	De årlige CNC-arbejdsplaner er afsluttet med medlemsstaterne og tager højde for de nyeste oplysninger, der er modtaget fra dem og interessenter, samt for resultaterne af de seneste indkaldelser af forslag.	Der er ikke dokumentation for, at Kommissionen og medlemsstaterne har aftalt specifikke og opnåelige mål og præcise delmål med henblik på at fjerne flaskehalse i korridorer, at koordinationen mellem medlemsstaterne er effektiv eller at de vedtagne årlige CNC-arbejdsplaner kan håndhæves.
SB 02/2015	EU's finansiering af rensningsanlæg for byspildevand i Donaus opland: Der er brug for en yderligere indsats for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde EU's spildevandspolitiske mål	6	110, anbefaling 2 a)	Gennemført i nogle henseender	For byer med over 2 000 indbyggere giver de nye formater for at indberette oplysninger under artikel 17 i direktivet om rensning af byspildevand oplysninger om planlagte investeringer med henblik på opfyldelse.	Sådanne oplysninger er ikke indsamlet for byer med under 2 000 indbyggere.
		10	115, anbefaling 3 c)	Gennemført i de fleste henseender	Der er blevet gennemført en særlig undersøgelse. De efterfølgende anbefalinger overvejes i øjeblikket inden for rammerne af evalueringen af direktivet om rensning af byspildevand.	GD ENV's konklusion vedrørende vores anbefaling, dvs. behovet for obligatoriske målinger af overløb, afventes fortsat.
		11	115, anbefaling 3 d)	Gennemført i nogle henseender	Kvaliteten af cost-benefit-analyserne er forbedret, hvilket i nogle tilfælde gør det muligt at reducere overdimensionerede rensningsanlæg.	Der er stadig risiko for overdimensionerede rensningsanlæg.
		14	117, anbefaling 4 b)	Gennemført i de fleste henseender	I marts 2016 vedtog Kommissionen forslaget om forordningen om gødningsprodukter.	Den reviderede forordning om gødningsprodukter er endnu ikke vedtaget. Om slam fra rensningsanlæg kan optages på listen over gødning afhænger af resultatet af igangværende tekniske undersøgelser.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 04/2015	Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?	1	90, anbefaling 1	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen har formelt gennemført anbefalingen. For at præcisere hensigten med og anvendelsen af teknisk bistand har Kommissionen udsendt en vejledning til medlemsstaterne. For at overvåge medlemsstaternes gennemførelse har Kommissionen (som vi anbefalede det) indført en opdeling i rapporteringsskemaet mellem administrative omkostninger og andre omkostninger for at overvåge medlemsstaternes brug af teknisk bistand (ud over de regionale landdistriktsnetværk). Vejledning leveret til medlemsstaterne om anvendelsesområdet og støtteberettigede omkostninger for teknisk bistand. Kommissionen indførte den anbefalede opdeling mellem administrative omkostninger og andre omkostninger i overvågningsskemaet for teknisk bistand.	Det er tvivlsomt, om de trufne foranstaltninger som følge af anbefalingerne giver merværdi. Mens Kommissionen har gennemført anbefaling 1 (præcisere og overvåge), adresserede dens indsats ikke vores underliggende resultater i beretningen, dvs. at en stor del af medlemsstaternes udgifter til teknisk bistand reelt udgør budgetstøtte. Det er ikke i strid med EU-reglerne at anvende teknisk bistand til generelle administrative omkostninger, og det tillades derfor af Kommissionen. Som en del af overvågningen kunne en egentlig evaluering af disse omkostninger og en sammenligning mellem medlemsstaterne bidrage til at identificere bedste/værste praksis, som kan indgå i vejledningen og anbefalingerne til medlemsstaterne.
		4	93, anbefaling 4	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen anbefalede alle medlemsstaterne at inkludere et passende performancesystem for at vurdere den tekniske bistands bidrag til politikken, herunder SMART-mål.	Kommissionen gjorde ifølge de oplysninger, der var tilgængelige for revisorerne, ikke en tilstrækkelig indsats for at etablere resultatrammen i Kommissionen. Gennem anbefalingen i Kommissionens observationsbreve med henblik på godkendelse af landdistriktsprogrammet 2014-2020 tilskyndede Kommissionen medlemsstaterne til at opstille passende indikatorer for teknisk bistand, men dette er ikke obligatorisk. Fra Kommissionen forelå der ingen oplysninger om status for gennemførelsen af resultatrammen på medlemsstatsniveau. Der forelå kun en meget lille mængde af den fornødne overvågningsdata, og disse data blev ikke anvendt i praksis. Indikatorerne for regionale landdistriktsnetværk og for de øvrige omkostninger (som også omfatter teknisk bistand til kapacitetsopbygning) er ikke afbalanceret under hensyntagen til den relative størrelse af de udgifter, der er relateret til disse poster.
SB 05/2015	Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?	3	100, anbefaling 3	Gennemført i de fleste henseender	Bedre tilpasning af løftestangseffekten til specifikke målgrupper inden for udvikling af landdistrikterne og en planlagt standardløftestangseffekt i den nye EIF AGRI garantifacilitet (dvs. 1 euro investeret af EU-fonden resulterer i en samlet investering på 5 euro). Øgede revolverende effekter knyttet til en strammere styring af fondene og mindre overkapitalisering.	Kommissionen har ikke defineret præcise mål for revolverende effekter. Det er uafklaret, hvilken faktisk effekt en strengere styring af fondene har på de revolverende effekter.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 06/2015	EU ETS — integritet og gennemførelse	1	91, anbefaling 1 a)	Gennemført i nogle henseender	En taskforce for råvarederivater med medlemmer fra ESMA (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) og Kommissionen, GD FISMA, er pr. maj 2019 i færd med at udvikle yderligere aktiviteter. Kommissionen vil gennemføre en revurdering af de potentielle risici, der er forbundet med at tillade undtagelser fra MiFID II til overholdende erhvervsdrivende og mindre markedsaktører, som en del af midtvejsevalueringen af MiFID først i 2020.	Resultaterne af risikovurderingen og potentielle korrigerende foranstaltninger foreligger endnu ikke.
		4	92, anbefaling 2	Gennemført i nogle henseender	Undersøgelsen, som kommer til at danne grundlag for vurderingen af ETS' juridiske status, blev afsluttet og godkendt i december 2018. Denne undersøgelse vil sætte Kommissionen i stand til at analysere, hvordan den skal reagere.	Kommissionen har stadig ikke analyseret kvoternes juridiske status og deres fordele og ulemper, og Kommissionen er derfor ikke klar over, om der er behov for tiltag og i givet fald af hvilken art.
		5	93, anbefaling 3 a)	Gennemført i nogle henseender	MiFID II og MAR finder anvendelse, hvilket ændrer status for alle ETS-kvoter til finansielle instrumenter. Dette medfører også rapportering og dataindsamling, som gør det lettere at kontrollere ETS-transaktioner. De fleste medlemsstater anvender »reverse charge«-mekanismen for moms, hvilket mindsker risikoen for momssvig.	Kommissionen har stadig ikke analyseret og reageret (korrigerende) på den nyligt vedtagne MiFID II-pakke. Der er desuden stadig mangler i den grænseoverskridende koordinering.
		6	93, anbefaling 3 b)	Gennemført i de fleste henseender	Forbedret kontrolramme under MiFID II og forslaget til en ny registerforordning. Øget og systematisk udveksling af oplysninger, vejledning og koordination fra Kommissionen til medlemsstaterne.	MiFID II-pakken finder nu anvendelse, og dens resultater skal evalueres. Den nye registerforordning er blevet vedtaget af Kommissionen, og efter en periode med lovgivningsmæssig kontrol, der varede indtil den 12. maj 2019, afventer den nu offentliggørelse i EU-Tidende. Den finder anvendelse fra 2021 og kan først vurderes til den tid.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 07/2015	EU's politimission i Afghanistan: blandede resultater (EU-Udenrigstjenesten)	2	85, anbefaling 2 a)	Gennemført i nogle henseender	Dokumentation af undervisning for internationalt kontraktansat og udstationeret personale før deployering.	Ingen dokumentation af de faktiske undervisningsforløb. Ingen landespecifikke elementer. Ingen dokumentation for undervisning af lokalt personale før deployering.
		6	86, anbefaling 3 b)	Gennemført i nogle henseender	Det udsendte personales bevidsthed om lokal kultur er øget gennem specifik undervisning.	Den tilgængelige dokumentation viser ikke gennemførelse af anbefalingen for lokale undervisere/praktikanter.
		8	86, anbefaling 3 d)	Gennemført i nogle henseender	Den reviderede enhed har leveret nogen dokumentation for behovsvurderinger vedrørende mentoraktiviteter.	Der er ikke blevet identificeret dokumentation for mentorsagsakter, mentordelmål og mentorlogbøger.
		9	86, anbefaling 3 e)	Gennemført i nogle henseender	Skriftlig overdragelsesinformation kræves af alt udrejsende personale med specifikke retningslinjer for forskellige målbefolkninger og situationer.	I støttedokumenterne fandtes ingen specifikke retningslinjer for overdragelse for mentorer.
		10	86, anbefaling 3 f)	Gennemført i nogle henseender	EU-Udenrigstjenesten har indført en forbedret model for at styrke forbindelserne mellem gennemførelsesplaner for missionen og den operationelle planlægning og overvågning.	Revisorerne har ikke fundet specifikke instruktioner eller dokumentation for synergier med mentoraktiviteter eller en stærk forbindelse til MIP-delmål.
		12	88, anbefaling 5 a)	Gennemført i nogle henseender	Både Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har forbedret deres retningslinjer for risici i forbindelse med nedlukning af missioner. Elementer af standardiseret central støtte fra hovedsædet er allerede under udarbejdelse eller er blevet delvist gennemført, f.eks. støtteplatformen for missioner.	Der er endnu ikke udarbejdet en omfattende og fælles strategi for EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen for nedskæringen og lukningen af FSFP-missioner. Den svaghed, der består i, at nedlukningsplaner for missioner først skal indsendes tre måneder før udløbet af mandatets operationelle fase, er ikke blevet afhjulpet. De tilgængelige retningslinjer indeholder ikke en omfattende behandling af forskellige risici i forbindelse med nedskærings- og lukningsprocessen.
		13	88, anbefaling 5 b)	Gennemført i de fleste henseender	Udvikling af forbedret støtte fra hovedsædet: Støtteplatform for missionen, Enterprise Resources Planning IT-system, standardiserede lager- og regnskabssystemer, Warehouse II-projektet for at levere forbedret kapacitet: Alle disse giver stordriftsfordele osv.	Revisorerne fandt ingen specifikke instruktioner eller dokumentation for, hvordan man undgår akkumulering af aktiver og forebygger, at der akkumuleres aktiver på en måde, der indebærer finansielle risici. De fandt heller ingen eksempler på rettidige centrale instruktioner fra EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til FSFP-missioner med henblik på at undgå akkumulering af aktiver.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 08/2015	Sikrer EU's finansielle støtte til mikroiværksættere en tilstrækkelig dækning af disses behov?	1	68, anbefaling 1	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen har udsendt retningslinjer for ex ante-vurdering for OP'er, om ex ante-konditionalitet og om de tematiske mål. Den har også leveret særskilte detaljerede retningslinjer for ex ante-vurdering af finansielle instrumenter.	Da der ikke findes nogen specifik indikator for mikroiværksættere, foreligger der stadig ingen tilgængelige informationer for 2014-2020-perioden om, hvor mange støttemidler der er tildelt til mikroiværksættere.
		3	69, anbefaling 3	Gennemført i de fleste henseender	Kravene for oprettelse af finansielle instrumenter for perioden 2014-2020 omfatter passende foranstaltninger til at identificere specifikke markedsbehov og udforme passende instrumenter. Ved at deltage i overvågningsudvalg i en rådgivende funktion har Kommissionen mulighed for at komme med anbefalinger om kriterierne for at udvælge operationer og andre emner, som er relevante for gennemførelsen af programmet.	Med hensyn til støtteordningen bør Kommissionen for at adressere anbefalingen effektivt gennemgå de støttekriterier, der diskuteres i overvågningsudvalgene, og gøre reel brug af muligheden for at fremsætte anbefalinger, hvor det er nødvendigt.
SB 10/2015	Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige udbud i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres	1	99, anbefaling 1 a)	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen har opdateret kategoriseringen i IMS, så den nu omfatter 26 underkategorier for fejl i forbindelse med offentlige udbud. Desuden er man ved at afslutte forberedelserne til at etablere analyseredskabet. Så snart de ønskede dashboards er blevet testet med godt resultat, vil redskabet blive stillet til rådighed for alle brugere. Der er allerede gennemført analyser af databasen, og resultaterne er sendt til nationale myndigheder.	Aktuelt indeholder kun omkring en fjerdedel af sagerne i IMS detaljerede oplysninger om underkategorien. Dette vil blive bedre, efterhånden som nye sager oprettes, og gamle sager lukkes. Analyseredskabet og grænsefladerne mellem IMS og medlemsstaternes databaser er på et fremskredet stade, men mangler endnu at blive færdiggjort.
		6	102, anbefaling 5	Gennemført i de fleste henseender	For nogle overtrædelsesprocedurer og afbrydelser af betalinger er der identificeret systematiske problemer med offentlige udbud. Kommissionen bør fortsætte med afbrydelser og suspensioner af betalinger, når det er begrundet ved alvorlige mangler i forbindelse med offentlige indkøb.	Kommissionens revisioner vedrørende lovlighed og formel rigtighed bør føre til finansielle nettokorrektioner ved fejl i offentlige udbud i tilfælde af alvorlige, systematiske mangler, som ikke opdages og korrigeres af medlemsstaterne før indsendelsen. I 2018 begyndte Kommissionen at gennemføre juridisk-kritiske revisioner.
		7	105, anbefaling 6 a)	Gennemført i nogle henseender	Forbedring af gennemførelsen af e-udbud i medlemsstaterne. De er godt på vej til at opfylde de deadlines, der er fastsat i direktivet.	Yderligere trin af e-udbud mangler stadig at blive gennemført som fastsat i direktivet (e-fakturering i april 2019). Kommissionen bør indtrængende opfordre alle medlemsstater til at deltage aktivt i og benytte ARACHNE-databasen.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 11/2015	Forvalter Kommissionen EU's fiskeripartnerskabsaftaler hensigtsmæssigt?	2	90, anbefaling 1 b)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionens tjenestegrene fremmer ensartede tekniske bestemmelser i fiskeripartnerskabsaftaler på regionalt niveau.	Da der imidlertid ikke foreligger dokumenterede regionale strategier, skal der stadig gøres fremskridt med hensyn til Kommissionens definition og dokumentation af regionale strategier.
		6	93, anbefaling 2 a)	Gennemført i nogle henseender	GD MARE har truffet foranstaltninger til at forenkle licensprocessen, bl.a. ved at benytte direkte kommunikation med tredjelandspartneren.	Der er dog stadig svagheder i de nuværende procedurer for overvågning af licensprocessen. Der skal gøres fremskridt med hensyn til Kommissionens overvågning og opfølgningen på licensprocessen.
SB 12/2015	EU's prioritet om at fremme en videnbaseret økonomi i landdistrikterne er blevet påvirket af dårlig forvaltning af videnoverførsels- og rådgivningsforanstaltniger	2	94, anbefaling 1 b)	Gennemført i de fleste henseender	Retningslinjerne for foranstaltning 1 blev opdateret med et afsnit om analysen af uddannelsesbehov.	Oplysningerne i retningslinjerne er ikke detaljerede nok med hensyn til, hvordan man gennemfører en tilbagevendende analyse af uddannelsesbehov.
		4	94, anbefaling 1 d)	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen har opdateret retningslinjerne for foranstaltning 2 med et særligt afsnit om behovet for, at medlemsstaterne opretter rådgivningstjenester.	Medlemsstaternes overholdelse med hensyn til oprettelse af rådgivningstjenester overvåges ikke af Kommissionen i overvågningsudvalgene og de årlige statusmøder.
		6	96, anbefaling 2 b)	Gennemført i de fleste henseender	Retningslinjerne for foranstaltning 2 og offentlige indkøb blev opdateret med information om interne leveringer.	Kommissionens overvågning af medlemsstaternes procedurer som krævet i vores anbefaling er ikke tilstrækkelig.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
		7	98, anbefaling 3 a)	Gennemført i de fleste henseender	Anbefalingen til Kommissionen om at styrke kontrollen af omkostningernes rimelighed er blevet gennemført, og anbefalingen om, at Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om at sikre effektive kontrolsystemer for forvaltningsmyndighederne, navnlig med hensyn til risikoen for svig og projektomkostningers rimelighed, er blevet gennemført i de fleste henseender. GD AGRI's nye tjeklister til at teste overholdelse, som har været anvendt siden begyndelsen af 2018, har styrket kontrollen af omkostningernes rimelighed. Desuden har Kommissionen udsendt et vejledningsdokument om kontrol og sanktionsregler inden for udvikling af landdistrikterne til medlemsstaterne. Bilag 1 til dette dokument indeholder tjeklisterne, som vi anbefalede til at vurdere udformningen af kontrolsystemer i relation til de risici, der er knyttet til omkostningerne ved projekterne til udvikling af landdistrikterne.	Kommissionen leverede begrænset dokumentation for yderligere uddannelse til forvaltningsmyndigheder vedrørende spørgsmålet om omkostningers rimelighed, når der ikke anvendes forenklede omkostninger. Selv om de har nogle mål til fælles, er kontrol af omkostningers rimelighed og anvendelse af forenklede omkostninger ikke det samme. Muligheden for forenklede omkostninger dækker kun en lille del af de samlede udgifter til udvikling af landdistrikterne (jf. særberetning nr. 11/2018), og der er derfor stadig behov for, at forvaltningsmyndighederne vurderer omkostningers rimelighed. (Kommissionen har ikke identificeret yderligere eksempler på bedste praksis i administrative procedurer til at vurdere omkostningers rimelighed i ENRD-platformen).
		8	98, anbefaling 3 b)	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen traf flere foranstaltninger, herunder indførelse og godkendelse af partnerskabsaftaler, og en strengere tilgang til at sikre EU-fondenes komplementaritet i programmeringsperioden 2014-2020 i forhold til den foregående periode.	Diskussionsemnerne for de tværtjenstlige grupper er generelle og dækker ikke individuelle programforanstaltninger. Desuden fandt vores beretning (særberetning nr. 16/2017) mangler med hensyn til partnerskabsaftaler og programmer for udvikling af landdistrikterne med hensyn til tværsektoriel komplementaritet og synergier.
		10	100, anbefaling 4 b)	Gennemført i nogle henseender	Retningslinjerne for foranstaltning 1, »Videnoverførsel og informationsaktioner«, blev opdateret med et afsnit om analysen af uddannelsesbehov.	De opdaterede retningslinjer for foranstaltning 1 giver ikke klar vejledning om udførelsen af medlemsstaternes feedbackprocedurer. Selv om eksemplet på standardmetode fra vores beretning også omfatter evaluering af uddannelsesprogrammer, er dette ikke nævnt i vejledningsteksten, og den almindelige opfattelse er muligvis, at metoden kun er til analyse af behov.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
		11	102, anbefaling 5	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen er begyndt at udføre overensstemmelsesrevisioner inden for viden og innovation.	Flere planlagte revisioner blev ikke gennemført i praksis, og en mulig årsag til dette er den lave score fra risikoanalysen. Vores revisorer anerkender, at GD AGRI begyndte at udføre overensstemmelsesrevisioner inden for videnoverførsel og innovation efter udsendelsen af vores særberetning på dette område. Ifølge GD AGRI's MAWP 2016-2018 (s. 49) er forklaringen på fraværet af revisioner før særberetning nr. 12/2015 imidlertid det lave udgiftsniveau i programmeringsperioden 2007-2013. Vi har ingen sikkerhed for, at risikoprofilen for videnoverførsel og rådgivningstjenester er blev øget i det omfang, der er anført i Kommissionens svar.
SB 13/2015	EU's støtte til træproducerende lande under FLEGT-handlingsplanen	1	58, anbefaling 1	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen udarbejdede en generel arbejdsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) for 2018-2022, som omfatter aktiviteter med deadlines (målår), en ansvarlig part (Kommissionen og/eller medlemsstaterne) og forventede resultater. Kommissionen indgik en kontrakt med en ekstern organisation (CIFOR), som gør det muligt at skabe en omfattende handlingsplan og et overvågnings- og evalueringssystem med indikatorer, mål og basislinjeværdier. Kommissionen udvikler en database for FLEGT-resultater, som registrerer fremskridtet i de lande, der har underskrevet en frivillig partnerskabsaftale.	Arbejdsplanen indgås for 2018-2022 i stedet for 2016-2020. Den forskellige tidsramme indvirker på overvågningen af og rapporteringen om FLEGT-programmet (jf. anbefaling 5). Den foreløbige arbejdsplan er endnu ikke formelt bindende for Kommissionen, idet den mangler alle de nødvendige godkendelser. Den mangler også et særligt gennemførelsesbudget, hvilket gør overvågning af resultaterne og ansvarlighed vanskeligere.
		5	59, anbefaling 5	Gennemført i de fleste henseender	Arbejdsplanen, der skal fungere som basis for den nødvendige rapportering, er blevet udarbejdet. I 2016 blev der udarbejdet en evaluering af FLEGT, hvilket er en god erstatning for en ren fremskridtsrapport. Kommissionen vil udarbejde den næste fremskridtsrapport i 2019. Den bør dække aktiviteterne i arbejdsplanen, som omfatter de vigtigste rapporteringselementer i henhold til vores anbefaling.	Arbejdsplanen mangler aktuelt alle de nødvendige godkendelser. Fristen for 2018-fremskridtsrapporten er ikke blevet overholdt.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 16/2015	Bedre energiforsyningssikkerhed gennem udvikling af det indre energimarked: Der er behov for en yderligere indsats	4	117, anbefaling 3	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen gjorde fremskridt med udviklingen og gennemførelsen af den lovgivningsmæssige ramme.	Gennemførelsen er stadig i gang. Problemet med den manglende markedseffektivitet mangler stadig at blive løst.
		12	123, anbefaling 7 b)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen anvender redskaber til at modellere energimarkeder, og metoderne til cost-benefit-analyser bliver stadig bedre.	Kommissionen har delvis accepteret og gennemført anbefalingen. Det kan have betydelige ressourcemæssige implikationer for enten Kommissionen eller ACER at skabe analyse- og modelleringskapacitet internt.
		13	123, anbefaling 7 c)	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen samarbejder med ENTSO-E og ENTSO-G, så behovsvurderingen fungerer som input til planlægningen af infrastruktur i relation til de indre energimarked i EU.	Godkendelsen af den nye model, som ENTSO'erne skal forelægge, afventer.
		14	125, anbefaling 8	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen justerede sine planlægningsprocedurer og navnlig prioritering og finansiering af projekter af fælles interesse.	Godkendelsen af den nye model, som ENTSO'erne skal forelægge, afventer.
		15	126, anbefaling 9	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen har taget den grundlæggende idé i anbefalingen op.	Kommissionen har ikke fremsat lovforslag.
SB 17/2015	Kommissionens støtte til indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen: ESF-finansieringen er blevet omdirigeret, men der fokuseres ikke nok på resultater	2	84, anbefaling 2 a)	Gennemført i de fleste henseender	Kravet om at forklare de tilsigtede effekter med hensyn til deres forventede effektivitet i forhold til EU- og OP-mål er fastsat i den lovgivningsmæssige ramme for ESI-fondene (jf. artikel 30 i forordningen m fælles bestemmelser).	Svagheder i anvendelsen af kravet om at begrunde den forventede effekt af ændringerne på EU's strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
		3	84, anbefaling 2 b)	Gennemført i nogle henseender	Tjekliste, som dokumenterer konklusionerne af vurderingen af OP-ændringer (inklusive OP's bidrag til Europa 2020-strategien og opnåelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed, de forventede resultater, indikatorer og resultatramme).	Tjeklisten dokumenterede ikke analysen af rimeligheden af de ekstra resultater.
		4	84, anbefaling 2 c)	Gennemført i nogle henseender	Omprogrammering/omfordeling af midler rapporteres i de årlige gennemførelsesrapporter.	Tidligere og forventet effektivitet knyttet til OP-ændringerne rapporteres ikke tilstrækkelige i de årlige gennemførelsesrapporter.
		6	86, anbefaling 3	Gennemført i de fleste henseender	Tjeklister dokumenterer overensstemmelses- og sandsynlighedskontroller udført af Kommissionen vedrørende data rapporteret i de årlige gennemførelsesrapporter. Der er planlagt revisioner af resultatoplysningernes pålidelighed.	Der er ikke dokumentation for systematisk pålidelighedskontrol af data i de årlige gennemførelsesrapporter eller kontrol af informationer, som modtages efter forespørgsel.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 20/2015	Omkostningseffektiviteten af EU's landdistriktsstøtte til ikke-produktive investeringer i landbruget	1	74, anbefaling 1 a)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen har udsendt teknisk vejledning vedrørende den årlige gennemførelsesrapport. Desuden støtter Kommissionen medlemsstaterne med rapportering i den årlige gennemførelsesrapport gennem møderne i overvågningsudvalget.	Anbefalingen om, at Kommissionen udfører overvågningen gennem medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter, er stadig i gang, og dens gennemførelse kan først verificeres efter midtvejsevalueringen i 2019.
		5	77, anbefaling 3 a)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen har indført vejledning for at tilskynde medlemsstaterne til at opstille supplerende resultatindikatorer.	Da vejledningen ikke er et bindende og obligatorisk dokument for medlemsstaterne, kan Kommissionen ikke »garantere«, i hvilket omfang medlemsstaterne faktisk fulgte vejledningen og definerede de supplerende specifikke indikatorer. Først efter de forbedrede evalueringer af de årlige gennemførelsesrapporter i 2019 kan det vurderes, i hvilket omfang Kommissionens indsats sikrede den anbefalede overvågning eller vurdering af de ikke-produktive investeringers resultater under evalueringerne for programperioden 2014-2020.
SB 21/2015	Analyse af de risici, der knytter sig til anvendelsen af en resultatorienteret tilgang i forbindelse med EU's udviklings- og samarbejdsforanstaltninger	1	83, anbefaling 1	Gennemført i de fleste henseender	Et arbejdsdokument med titlen »A Revised EU International Cooperation and Development Results Framework in line with the Sustainable Development Goals of the 2030 Agenda for Sustainable Development and the New European Consensus on Development«— SWD(2018)444 — blev udsendt i oktober 2018 og indeholder et bilag dedikeret til resultatrelateret terminologi.	En praktisk guide om styring af EU-interventioner for internationalt samarbejde, som omfatter oversigter til præcisering af centrale begreber og terminologi i forbindelse med resultater, var endnu ikke tilgængeligt på opfølgningstidspunktet. Desuden forekom der stadig uoverensstemmelser i anvendelse af terminologien i centrale metodedokumenter. F.eks. indeholdt et diagram præsenteret af Kommissionen i dens værktøjskasse for evaluatorer af EU's udviklingsaktioner stadig definitioner, som ikke var i overensstemmelse med den terminologi, der blev vedtaget i forbindelse med resultatrammen. Desuden mangler der fortsat mål og basislinjer i nogle handlingsdokumenter.
		2	83, anbefaling 2	Gennemført i de fleste henseender	Kommissionen har indført flere foranstaltninger for at sikre, at der skabes en klar forbindelse mellem aktioner og forventede resultater, herunder tværgående spørgsmål, især instruktioner og en skabelon for at udfylde handlingsdokumenter og relevante bestemmelser i håndbogen for resultatorienteret overvågning.	Nogle retningslinjer manglede stadig at blive færdiggjort, herunder en praktisk guide for styring af EU-interventioner for internationalt samarbejde.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 22/2015	EU's tilsyn med kreditvurderingsbureauer er veletableret, men endnu ikke fuldt ud effektivt (ESMA)	6	110, anbefaling 6	Gennemført i nogle henseender	ESMA har opdateret sine »Spørgsmål og svar« om anvendelsen af forordningen om kreditvurderingsbureauer ved at tilføje et nyt afsnit (del V) om offentliggørelse og præsentation af kreditvurderinger.	Færdiggørelse af den igangværende høring og udsendelse af en endelige rapport med henblik på udsendelse af retningslinjerne om krav til offentliggørelse for kreditvurderinger.
		7	110, anbefaling 7	Gennemført i nogle henseender	Integration af CEREP-systemet med RADAR-rapporteringssystemet. Under integreringsprocessen gennemgik ESMA dataene på vurderingsniveau i begge systemer og korrigerede identificerede uoverensstemmelser, hvilket førte til forbedret datakvalitet.	På trods af det arbejde, ESMA hidtil har udført for at forbedre informationsindholdet i CEREP, er følgende oplysninger stadig ikke tilgængelige: gennemsnitlig misligholdelsesrate, gennemsnitlige transitionsmatricer, multi-query downloads, oplysninger om og forklaring af korrektioner af tidligere fejl i rapporterede data, oplysninger om metodeændringer.
SB 23/2015	Vandkvaliteten i Donaus opland: Det går fremad med at gennemføre vandrammedirektivet, men der er stadig et stykke vej	12	191, anbefaling 3 b)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen fortsætter med at udføre vurderingen af mindstekravene med hensyn til deres eksistens og relevans og vurderer GLM-normernes eksistens og hensigtsmæssighed.	Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling.
		14	191, anbefaling 3 d)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen identificerede potentielle muligheder for streamlining.	Kommissionen har allerede taget konkrete skridt til at gennemføre denne anbefaling, og den bør fortsætte med at fremme dem i den næste rapporteringsproces under nitratdirektivet (2020) og vandrammedirektivet (2022).
		15	191, anbefaling 3 e)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen er i færd med at forberede og planlægger at udsende anbefalinger til flere medlemsstater vedrørende inkludering af miljø- og ressourceomkostninger i omkostningsdækningen i den næste gennemførelsesrapport.	I forbindelse med den fælles gennemførelsesstrategi vedtog medlemsstaterne for nylig at arbejde på en teknisk rapport, som skal identificere de aktuelle modeller for omkostningsdækning for vandforsyning i overensstemmelse med kravene i vandrammedirektivets artikel 9 (inklusive på området for diffus forurening). Behovet for data og oplysninger på dette område skal undersøges. Der vil blive oprettet en ad hoc-arbejdsgruppe for økonomi, som skal udføre denne opgave under ledelse af den strategiske koordinationsgruppe. Denne opgave forventes at blive afsluttet ved udgangen af 2020 (jf. arbejdsprogrammet for den fælles gennemførelsesstrategi 2019-2021).

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
SB 25/2015	EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene	2	101, anbefaling 1 b)	Gennemført i nogle henseender	Som vi anbefalede har Kommissionen fremmet anvendelse af bedste praksis til mindskning af risikoen for dødvægt ved at sikre, at programmerne for udvikling af landdistrikterne indeholder effektive ordninger for komplementaritet. Forud for godkendelsen af medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne sendte GD AGRI bemærkninger om forbedringer til forvaltningsmyndighederne med anmodning om, at de skulle indgå i efterfølgende versioner.	Kommissionen har ikke udsendt et specifikt vejledningsdokument om, hvordan risikoen for dødvægt kan mindskes, eller hvordan det undgås, at midlerne til udvikling af landdistrikterne blot erstatter andre midler. Der er ikke dokumentation for, at dødvægten effektivt er blevet mindsket for 2017-2020-programmerne. GD AGRI vil foretage en indledende vurdering af dette på grundlag af 2019-midtvejsevalueringen. Kommissionen har ikke dokumenteret, at risikoen for at erstatte nationale midler med ELFUL-midler er mindsket.
		4	101, anbefaling 1 d)	Gennemført i nogle henseender	GD AGRI har forbedret undersøgelsen af ordningerne til at sikre komplementaritet mellem EU-fondene som følge af større opmærksomhed på disse spørgsmål og ved hjælp af de nyligt oprettede partnerskabsaftaler. GD AGRI skønner, at de første konklusioner om vurderingen af deres effektivitet vil kunne udledes af midtvejsevalueringen af programmerne i 2019, som vi anbefalede.	Effektiviteten af ordningerne til at sikre komplementaritet mellem de forskellige EU-fonde i den indeværende programperiode er stadig ukendt. De årlige gennemførelsesrapporter vil først foreligge senere i 2019. Vores særberetning nr. 16/2017 konstaterede mangler med hensyn til partnerskabsaftaler og programmer for udvikling af landdistrikterne med hensyn til tværsektoriel komplementaritet og synergier.
		6	106, anbefaling 2 b)	Gennemført i de fleste henseender	Anbefalingen til Kommissionen om at styrke kontrollen af omkostningernes rimelighed er blevet gennemført, og anbefalingen om, at Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om at sikre effektive kontrolsystemer for forvaltningsmyndighederne, navnlig med hensyn til risikoen for svig og projektomkostningers rimelighed, er blevet gennemført i de fleste henseender. GD AGRI's nye tjeklister til overensstemmelsestest, som har været anvendt siden begyndelsen af 2018, har styrket kontrollen af omkostningernes rimelighed. Desuden har Kommissionen udsendt et vejledningsdokument om kontrol og sanktionsregler inden for udvikling af landdistrikterne til medlemsstaterne. Bilag 1 til dette dokument indeholder tjeklisterne, som vi anbefalede til at vurdere udformningen af kontrolsystemer i relation til de risici, der er knyttet til omkostningerne ved projekterne til udvikling af landdistrikterne.	Kommissionen har ikke fremlagt yderligere dokumentation for supplerende uddannelse af forvaltningsmyndighederne om omkostningernes rimelighed siden vores opfølgning i 2017. Kommissionen har ikke identificeret yderligere eksempler på bedste praksis i administrative procedurer til at vurdere omkostningers rimelighed i ENRD-platformen.

SB	Titel	Nr.	Punkt	Revisionsrettens endelige vurdering	Forbedringer	Svagheder
		9	109, anbefaling 3 a)	Gennemført i nogle henseender	Kommissionen har givet vejledning om evalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikterne til forvaltningsmyndigheder gennem det europæiske netværk for landdistriktsudviklings websted og gennem dets evalueringshelpdesk.	Indsamlingen af de nødvendige data til vurdering af resultatindikatorer og programresultater er generelt stadig utilstrækkelig. Ifølge Kommissionens svar på opfølgningsrevisionen agter Kommissionen at vurdere »oplysninger, som gør det muligt at drage konklusioner om produktivitet og effektivitet af de anvendte midler i forbindelse med de evalueringer, der er fastsat i den fælles overvågnings- og evalueringsramme« i 2019.

BILAG 3.5

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM RESULTATRAMMESPØRGSMÅL

År	Revisionsrettens anbefalinger	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt ud gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør omsætte de overordnede mål i lovgivningen vedrørende Horisont 2020 til operationelle mål i arbejdsprogrammerne, så de kan bruges til at vurdere resultaterne af arbejdsprogrammerne og indkaldelserne og effektivt anvendes som drivkraft for resultater.			x			
	Anbefaling 2: Kommissionen bør præcisere forbindelserne mellem Europa 2020-strategien (2010-2020), den flerårige finansielle ramme (2014-2020) og Kommissionens prioriteter (2015-2019) nærmere — f.eks. i den strategiske planlægning og rapporteringsprocessen (2016-2020). Det vil kunne styrke overvågnings- og rapporteringsordningerne og sætte Kommissionen i stand til at redegøre effektivt for EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene.			x			
	Anbefaling 3: Kommissionen bør i alle sine aktiviteter anvende begreberne input, output, resultat og virkning konsekvent og i overensstemmelse med sine retningslinjer for bedre regulering.			x			

Kilde: Revisionsretten.

KAPITEL 4

Indtægter

INDHOLD

	Punkt
Indledning	4.1-4.4
Kort beskrivelse af indtægterne	4.2-4.3
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.4
Transaktionernes formelle rigtighed	4.5
Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer og de årlige aktivitetsrapporter	4.6-4.22
Svagheder i medlemsstaternes forvaltning af traditionelle egne indtægter	4.7-4.10
Svagheder i Kommissionens kontrol af medlemsstaternes opgørelser over traditionelle egne indtægter	4.11-4.13
Antallet af BNI- og momsforbehold er samlet set uændret, men antallet af udestående punkter vedrørende de traditionelle egne indtægter er steget	4.14-4.15
Vi bemærkede forsinkelser i Kommissionens opfølgning og lukning af udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter	4.16
Kommissionen forventer at afslutte sin flerårige BNI-kontrolcyklus i 2019, men vil fortsat vurdere globaliseringens effekt på nationalregnskaberne indtil 2024	4.17-4.20
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	4.21-4.22
Konklusion og anbefalinger	4.23-4.25
Konklusion	4.23
Anbefalinger	4.24-4.25

Bilag 4.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende indtægter

Bilag 4.2 — Antal udestående BNI-forbehold, momsforbehold og punkter vedrørende traditionelle egne indtægter pr. 31.12.2018

Bilag 4.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om indtægter

Indledning

4.1. Dette kapitel præsenterer vores revisionsresultater vedrørende indtægterne, som omfatter *egne indtægter* og andre indtægter. Indtægternes fordeling i 2018 vises i ***tekstboks 4.1***.

Tekstboks 4.1
Indtægter — Fordeling i 2018

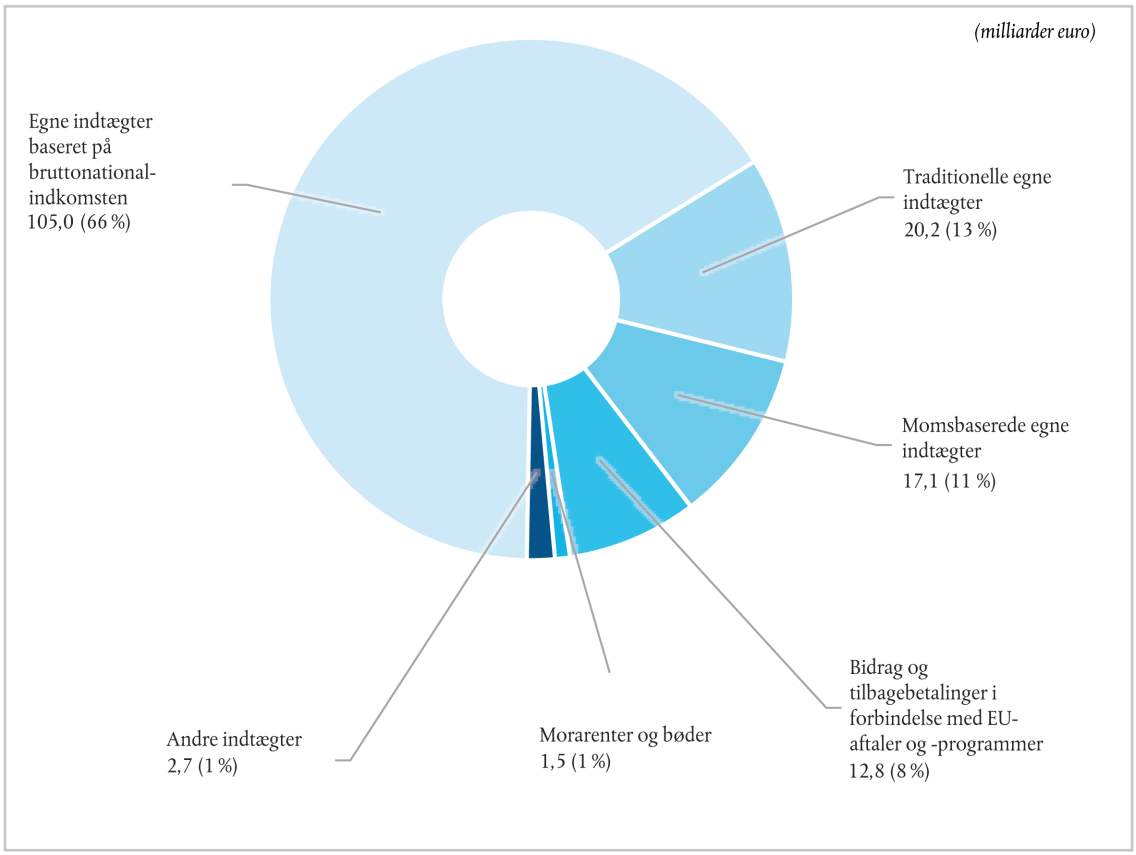

Samlede indtægter i 2018 [1] **159,3 milliarder euro**

[1] Dette beløb repræsenterer EU's faktiske budgetindtægter. Beløbet på 163,1 milliard euro i resultatopgørelsen er beregnet ved hjælp af det periodiseringsbaserede system.

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede årsregnskab* for 2018.

Kort beskrivelse af indtægterne

4.2. De fleste indtægter (90 %) kommer fra de tre kategorier af egne indtægter:

a) **Egne indtægter baseret på *bruttonationalindkomsten* (BNI)** udgør 66 % af EU's indtægter og bruges til at skabe balance på EU-budgettet, når indtægterne fra alle andre kilder er beregnet. Hver medlemsstat bidrager proportionelt på grundlag af sin BNI [1].

[1] Det første bidrag er beregnet på basis af et BNI-overslag. Forskelle mellem overslaget og den endelige BNI justeres i de efterfølgende år og påvirker den indbyrdes fordeling af medlemsstaternes bidrag til EU's egne indtægter, men ikke det samlede beløb, der inkasseres.

b) ***Traditionelle egne indtægter*** udgør 13 % af EU's indtægter. De omfatter hovedsagelig told på importerede varer. Disse indtægtstyper inkasseres af medlemsstaterne. 80 % af det samlede beløb går til EU-budgettet, og medlemsstaterne tilbageholder 20 % til dækning af inkasseringsomkostningerne

c) ***Momsbaserede egne indtægter*** udgør 11 % af EU's indtægter. Medlemsstaternes bidrag til denne indtægt beregnes ved at anvende en ensartet sats ([2]) på deres harmoniserede momsgrundlag.

4.3. Indtægterne omfatter også beløb modtaget fra andre kilder. Den mest betydelige af disse kilder er *bidrag* og tilbagebetalinger i forbindelse med EU-*aftaler* og -programmer ([3]) (8 % af EU's indtægter).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.4. Med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er fastsat i ***bilag 1.1***, opnåede vi sikkerhed for vores revisionserklæring om indtægterne ved at vurdere centrale udvalgte systemer, suppleret med test af transaktioner. Vi undersøgte følgende vedrørende indtægterne i 2018:

a) Vi undersøgte en stikprøve på 55 indtægtsordrer ([4]) fra Kommissionen. Stikprøven var udformet, så den var repræsentativ for samtlige indtægtskilder

b) Vi undersøgte følgende systemer i Kommissionen:

i) systemerne til sikring af, at medlemsstaternes BNI- og momsdata er passende som grundlag for beregningen af deres bidrag til EU's egne indtægter, samt systemerne til beregning og inkassering af disse bidrag ([5])

ii) systemerne til forvaltning af traditionelle egne indtægter, kontrol af pålideligheden af medlemsstaternes rapportering og sikring af, at medlemsstaterne har effektive systemer til at inkassere, rapportere om og stille de korrekte beløb i traditionelle indtægter til rådighed

iii) systemerne til forvaltning af bøder og strafgebyrer

iv) systemerne til beregning af beløbene fra korrektionsmekanismerne

c) Vi undersøgte regnskabssystemerne for traditionelle egne indtægter ([6]) i tre udvalgte medlemsstater (Italien, Frankrig og Spanien) ([7])

d) Vi undersøgte pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD Budget og Eurostat.

Transaktionernes formelle rigtighed

4.5. Dette afsnit præsenterer vores bemærkninger om transaktionernes *formelle rigtighed*. Vi har baseret vores konklusion om den formelle rigtighed af de indtægtstransaktioner, der ligger til grund for EU-regnskaberne, på vores vurdering af Kommissionens systemer til beregning og inkassering af indtægter ([8]) og vores undersøgelse af en stikprøve på 55 indtægtsordrer, hvoraf ingen var behæftet med *kvantificerbare fejl*. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i ***bilag 4.1***.

Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer og de årlige aktivitetsrapporter

4.6. Som forklaret i punkt 4.4 udvalgte vi en række systemer til undersøgelse. Bemærkningerne i det følgende påvirker ikke vores samlede erklæring om den formelle rigtighed af EU's indtægter (jf. kapitel 1). De fremhæver imidlertid enten svagheder, som har betydning for individuelle kategorier af egne indtægter, eller områder, hvor beregningen og inkasseringen af indtægter kan forbedres.

([2]) Momsbidragssatsen er reduceret til 0,15 % for Tyskland, Nederlandene og Sverige, mens den er på 0,3 % for de øvrige medlemsstater.
([3]) Der er hovedsagelig tale om indtægter vedrørende EGFL og ELFUL (især *regnskabsafslutning* og *uregelmæssigheder*), ikke-EU-landes deltagelse i forskningsprogrammer samt andre bidrag og tilbagebetalinger til EU-programmer og -aktiviteter.
([4]) En indtægtsordre er et dokument, hvor Kommissionen registrerer skyldige beløb.
([5]) Vores udgangspunkt var de aftalte BNI-data og det harmoniserede momsgrundlag, som medlemsstaterne havde udarbejdet. Vi foretog ikke direkte test af de statistikker og data, Kommissionen og medlemsstaterne havde produceret.
([6]) Ved vores revision brugte vi data fra de besøgte medlemsstaters regnskabssystemer for traditionelle egne indtægter. Vi kunne ikke revidere indførsler, som ikke var blevet angivet, eller som var sluppet uden om toldkontrollen.
([7]) Disse tre medlemsstater blev udvalgt på grundlag af størrelsen af deres bidrag til traditionelle egne indtægter og vores risikovurdering.
([8]) Jf. punkt 12 i ***bilag 1.1.***

Svagheder i medlemsstaternes forvaltning af traditionelle egne indtægter

4.7. Hver medlemsstat sender Kommissionen en månedlig opgørelse over den told, den har inkasseret (A-regnskabet), og en kvartalsopgørelse over de fastlagte afgifter, der endnu ikke er inkasseret (B-regnskabet). Det er af afgørende betydning for beregningen af de traditionelle egne indtægter, at disse opgørelser er pålidelige.

4.8. Vi analyserede udarbejdelsen af A- og B-regnskabet i Italien, Frankrig og Spanien og procedurerne for inkassering af de beløb i egne indtægter, som skulle betales til EU-budgettet.

4.9. Vi identificerede ingen væsentlige problemer for så vidt angår udarbejdelsen af de månedlige opgørelser over toldafgifter opkrævet i Italien og Frankrig. Men i Spanien fandt vi svagheder i kontrolsystemerne vedrørende udarbejdelsen af disse opgørelser (jf. ***tekstboks 4.2***).

Tekstboks 4.2
Svagheder i kontrolsystemerne vedrørende de traditionelle egne indtægter i Spanien

Vi konstaterede, at der manglede overvågning af de ændringer, der var foretaget i Spaniens regnskabssystem vedrørende de traditionelle egne indtægter. Landets A-regnskabsopgørelse for maj 2018 indeholdt en postering, som reducerede de beløb, der blev stillet til rådighed for EU-budgettet, med en halv million euro. Spaniens nationale myndigheder forklarede, at en regnskabsfører havde foretaget denne postering manuelt for at kompensere for en automatisk postering, som regnskabssystemet havde oprettet i 2008. Der var imidlertid ingen dokumentation for, at regnskabsførerens overordnede havde godkendt denne postering.

Efter at have undersøgt sagen konkluderede de spanske myndigheder, at reduktionen fra maj 2018 ikke skulle være foretaget, og korrigerede denne fejl. Dette viser svagheder i kontrolsystemerne, som skulle have forhindret denne postering i første omgang.

4.10. I de tre medlemsstater, vi besøgte, noterede vi svagheder i forvaltningen af fastlagte afgifter, der endnu ikke var inkasseret. Svagheder vedrørte navnlig forsinkelser i tvangsinddrivelsen af toldskyld og sen registrering eller afskrivning af gæld i regnskabssystemet ([9]). Vi fandt lignende svagheder i andre medlemsstater i de foregående år ([10]). Kommissionen konstaterer og indberetter også fortsat mangler vedrørende B-regnskabet under sine inspektionsbesøg. Vi har tidligere fremsat anbefalinger vedrørende B-regnskabet ([11]), men disse er endnu ikke blevet fuldt ud gennemført.

Svagheder i Kommissionens kontrol af medlemsstaternes opgørelser over traditionelle egne indtægter

4.11. Vi undersøgte Kommissionens systemer til kontrol af pålideligheden af medlemsstaternes rapportering og sikring af, at medlemsstaterne har effektive systemer til at inkassere, rapportere om og stille de korrekte beløb i traditionelle indtægter til rådighed. Vi fokuserede på Kommissionens årlige inspektioner i medlemsstaterne og konsekvenskontroller af A- og B-regnskabsopgørelser.

4.12. Vi konstaterede, at Kommissionens inspektionsprogram for 2018 ikke var tilstrækkeligt understøttet af en struktureret og dokumenteret risikovurdering, og at den ikke rangordnede medlemsstaterne efter risikoniveau eller redegjorde for effekten af eller sandsynligheden for risici. Vi kunne derfor ikke bekræfte, at inspektionerne dækkede områderne med størst risiko tilstrækkeligt.

4.13. Desuden bemærkede vi, at Kommissionen, når den modtog opgørelserne over de traditionelle egne indtægter hver måned eller hvert kvartal, hverken foretog en systematisk analyse af usædvanlige ændringer i opgørelserne eller indsamlede relevante oplysninger, som kunne forklare disse ændringer.

Antallet af BNI- og momsforbehold er samlet set uændret, men antallet af udestående punkter vedrørende de traditionelle egne indtægter er steget

4.14. Når Kommissionen konstaterer mulige overtrædelser af forordningerne om egne indtægter ([12]) i de data, medlemsstaterne har indsendt, holder den dataene åbne for mulige ændringer, indtil den er overbevist om, at dataene er i overensstemmelse med reglerne. I forbindelse med BNI og moms kaldes dette at fastsætte et forbehold, og i forbindelse med traditionelle egne indtægter kaldes den tilsvarende procedure at angive et udestående punkt. Kommissionen fastlægger efter at have indhentet de nødvendige oplysninger fra medlemsstaterne, hvilken effekt forbeholdene og de udestående punkter vil have på EU-budgettet.

([9]) Vi konstaterede ikke nogen væsentlig indvirkning på de beløb, som skal inddrives fra medlemsstaterne og er angivet i EU's konsoliderede regnskab.
([10]) Jf. punkt 4.15 i vores årsberetning for 2017, punkt 4.15 i vores årsberetning for 2016, punkt 4.18 i vores årsberetning for 2015, punkt 4.22 i vores årsberetning for 2014, punkt 2.16 i vores årsberetning for 2013 og punkt 2.32 og 2.33 i vores årsberetning for 2012.
([11]) Jf. ***bilag 4.3***, anbefaling nr. 2 og 3.
([12]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39) og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 af 26. maj 2014 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 29).

4.15. ***Bilag 4.2*** giver et overblik over udestående forbehold og udestående punkter som følge af Kommissionens kontroller og inspektioner. Samlet set er antallet af BNI-forbehold ([13]) og momsforbehold stort set det samme som året før, hvorimod antallet af udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter steg med 14 %.

Vi bemærkede forsinkelser i Kommissionens opfølgning og lukning af udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter

4.16. Vores gennemgang af udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter med finansiel virkning afslørede nogle forsinkelser i Kommissionens opfølgning og lukning af disse punkter. Vi bemærkede desuden, at 27 % af de åbne punkter havde været udestående i mere end fem år.

Kommissionen forventer at afslutte sin flerårige BNI-kontrolcyklus i 2019, men vil fortsat vurdere globaliseringens effekt på nationalregnskaberne indtil 2024

4.17. Kommissionen fortsatte med at gennemføre sin flerårige BNI-kontrol i medlemsstaterne, og den forventer at afslutte den ved udgangen af 2019. Denne kontrol undersøger, hvorvidt de udarbejdelsesprocedurer, medlemsstaterne anvender til deres nationalregnskaber, er i overensstemmelse med ENS 2010 ([14]), og hvorvidt BNI-dataene er sammenlignelige, pålidelige og fuldstændige ([15]).

4.18. I 2018 fastsatte Kommissionen et generelt forbehold vedrørende Frankrigs BNI-overslag. Det gjorde den undtagelsesvist, fordi Frankrig havde givet utilstrækkelige oplysninger om udarbejdelsen af sit BNI (jf. ***tekstboks 4.3***). Manglen på tilstrækkelige oplysninger fra Frankrig hindrer den rettidige afslutning af Kommissionens kontrolcyklus og øger risikoen for, at det bliver nødvendigt at korrigere landets bidrag på et senere tidspunkt. Den kan også påvirke beregningen af andre medlemsstaters bidrag.

Tekstboks 4.3
Kommissionen reagerede hurtigt for at beskytte EU's finansielle interesser ved at fastsætte et generelt forbehold vedrørende Frankrigs BNI-data

Kommissionen kontrollerer sammenligneligheden, pålideligheden og fuldstændigheden af de data, som medlemsstaterne har anvendt til at udarbejde deres BNI, med henblik på at beregne bidragene til EU's egne indtægter. Dette omfatter kontrol af medlemsstaternes BNI-oversigter. Disse oversigter beskriver de udarbejdelseskilder og -metoder, som er anvendt til at anslå BNI.

Frankrigs oprindelige BNI-oversigt var af utilstrækkelig kvalitet for så vidt angår format, indhold og detaljer. Kommissionen var derfor ikke i stand til at gennemføre sin kontrol i overensstemmelse med den tidsplan, den havde aftalt med medlemsstaterne. Kommissionen brugte Frankrigs BNI-data til at beregne landets bidrag, men fastsatte ikke desto mindre et generelt forbehold vedrørende disse data på grund af betænkeligheder for så vidt angår deres kvalitet. Kommissionen bruger undtagelsesvist denne kategori af forbehold, når den mener, at der er en betydelig risiko for manglende beskyttelse af EU's finansielle interesser.

4.19. I vores årsberetning for 2016 rapporterede vi, at Kommissionen ville være nødt til at udføre yderligere arbejde for at vurdere globaliseringens potentielle effekt på BNI-dataene ([16]). I 2018 fortsatte den samarbejdet med medlemsstaterne om at udvikle en metode til at vurdere globaliseringens effekt på udarbejdelsen af BNI-data, især med hensyn til store multinationale selskabers flytning.

4.20. Kommissionen og medlemsstaterne blev enige om udgangen af 2024 som frist for de nødvendige forbedringer. Dette indebærer, at Kommissionen ved udgangen af kontrolcyklussen er nødt til at fastsætte forbehold vedrørende globalisering for at holde medlemsstaternes BNI-data åbne for mulige ændringer i deres skøn over multinationale aktiviteter.

([13]) Der er to hovedkategorier af BNI-forbehold — specifikke og generelle. Specifikke forbehold er opdelt i transaktionsspecifikke, tværgående og processpecifikke forbehold. I dette punkt henviser vi til transaktionsspecifikke forbehold. Der var ingen udestående tværgående forbehold ved udgangen af 2018. Der er fastsat processpecifikke forbehold vedrørende alle medlemsstater for at sikre, at de under kontrolcyklussen kan tage hensyn til resultaterne af Kommissionens arbejde, når de beregner deres BNI-baserede egne indtægter for 2010 og fremefter. Jf. punkt 4.18 vedrørende generelle forbehold.

([14]) ENS 2010 (det europæiske national- og regionalregnskabssystem) er EU's internationalt kompatible regnskabssystem. Det bruges til at give en systematisk og detaljeret beskrivelse af en økonomi. Jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

([15]) Jf. artikel 5 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNI-forordningen) (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1). Forordningen blev erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/516 af 19. marts 2019 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser og om ophævelse af Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 (BNI-forordningen) (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 19), jf. især artikel 5, stk. 2.

([16]) Jf. punkt 4.10-4.13 og 4.23 i vores årsberetning for 2016.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

4.21. Oplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter for 2018 fra GD Budget og Eurostat bekræfter vores bemærkninger og konklusioner. GD Budget har for tredje år i træk fastsat et *forbehold* med hensyn til værdien af de traditionelle egne indtægter, som Det Forenede Kongerige har opkrævet, idet landet ikke har stillet de unddragne toldafgifter, som skyldes undervurderede tekstil- og fodtøjsimporter fra Kina, til rådighed for EU-budgettet. Vi noterer os, at omfanget af dette års forbehold er udvidet til at omfatte andre medlemsstaters potentielle tab af traditionelle egne indtægter som følge af ovennævnte undervurdering, som der endnu ikke er blevet sat tal på.

4.22. I vores årsberetning for 2017 ([17]) rapporterede vi om den *traktatbrudsprocedure* ([18]), som blev indledt mod Det Forenede Kongerige, fordi landet ikke havde truffet hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at afbøde risikoen for toldsvig ved undervurdering. I 2018 sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige og beregnede det samlede tab for EU-budgettet (hovedbeløb og renter) til 2,8 milliarder euro ([19]). I marts 2019 indbragte Kommissionen sagen for Domstolen.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

4.23. Det samlede revisionsbevis indikerer, at fejlforekomsten i indtægterne ikke var væsentlig. De indtægtsrelaterede systemer, som vi undersøgte, var generelt effektive. De centrale interne kontroller vedrørende traditionelle egne indtægter, som vi vurderede i Kommissionen og i bestemte medlemsstater, var delvis effektive (jf. punkt 4.7-4.13).

Anbefalinger

4.24. ***Bilag 4.3*** viser resultaterne af vores opfølgning på de fem anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015. Kommissionen havde gennemført én anbefaling i nogle henseender, tre var gennemført i de fleste henseender og én var gennemført fuldt ud.

4.25. På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger for Kommissionen:

Anbefaling 4.1

Kommissionen bør gennemføre en mere struktureret og dokumenteret risikovurdering med henblik på planlægningen af sine inspektioner vedrørende traditionelle egne indtægter, som bl.a. omfatter en analyse af hver enkelt medlemsstats risikoniveau og af risici i forbindelse med udarbejdelsen af A- og B-regnskabet (jf. punkt 4.12).

Tidsramme: ved udgangen af 2020

Anbefaling 4.2

Kommissionen bør styrke omfanget af sin månedlige og kvartalsvise kontrol af A- og B-regnskabsopgørelser over traditionelle egne udgifter ved at foretage en mere indgående analyse af usædvanlige ændringer med henblik på at sikre en hurtig reaktion på potentielle usædvanlige forhold (jf. punkt 4.9 og 4.13).

Tidsramme: ved udgangen af 2020

([17]) Jf. punkt 4.17 i vores årsberetning for 2017.
([18]) Dette er den vigtigste håndhævelsesforanstaltning, som Kommissionen kan træffe, når en medlemsstat ikke anvender EU-retten.
([19]) Kravet mod Det Forenede Kongerige udgør samlet et beløb på 3,5 milliarder euro, når denne traktatbrudssag medregnes. Dette er registreret i EU's konsoliderede regnskab for 2018 som en del af det beløb, der skal inddrives fra medlemsstaterne.

BILAG 4.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE INDTÆGTER

	2018	**2017**
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt:	**55**	55
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	**Uden væsentlig fejlforekomst**	Uden væsentlig fejlforekomst

BILAG 4.2

ANTAL UDESTÅENDE BNI-FORBEHOLD, MOMSFORBEHOLD OG PUNKTER VEDRØRENDE TRADITIONELLE EGNE INDTÆGTER PR. 31.12.2018

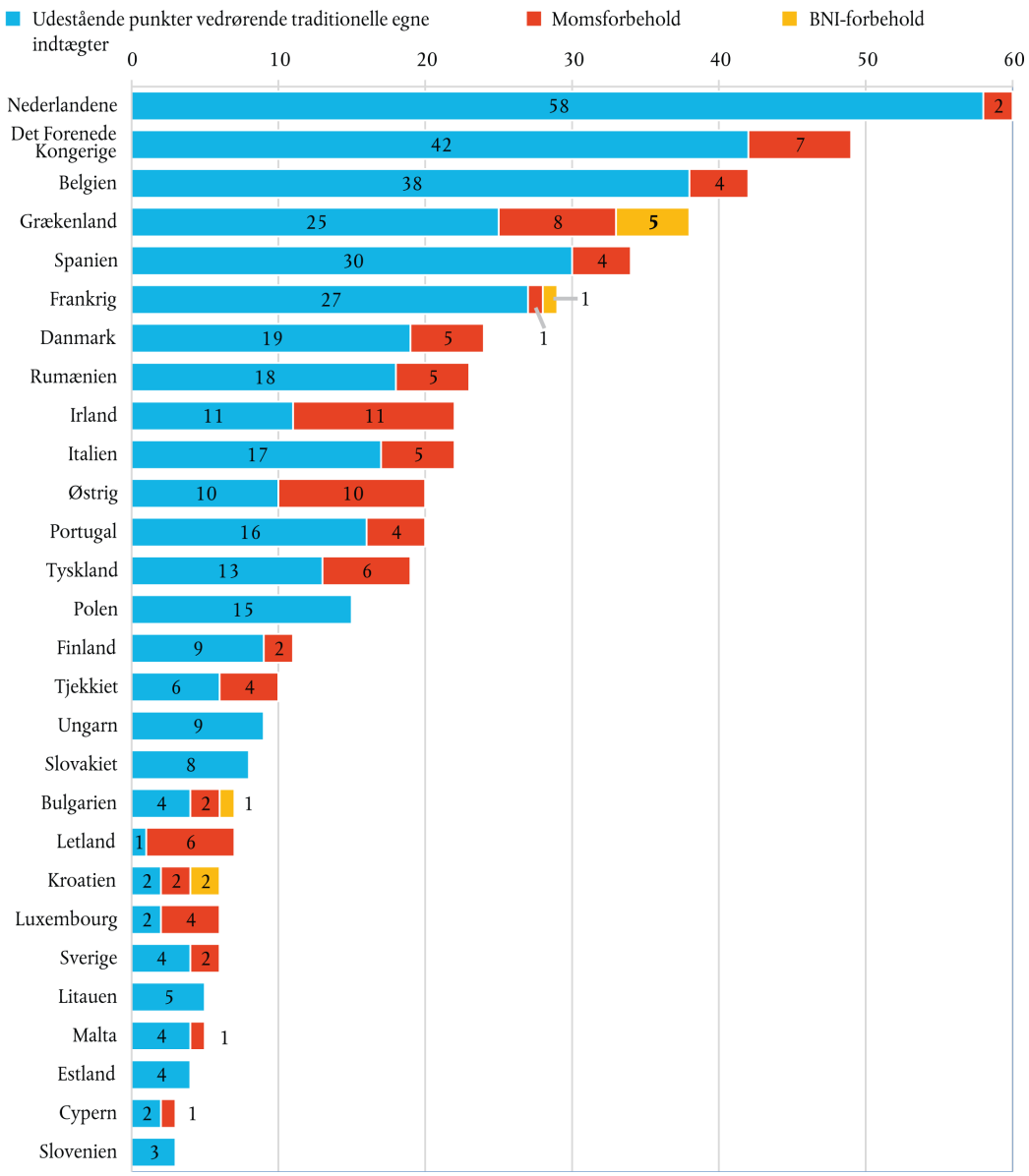

	Udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter	Momsforbehold	BNI-forbehold
I ALT 31.12.2018	**402**	**96**	**9**
I ALT 31.12.2017	354	92	7

Kilde: Revisionsretten ([1]).

([1]) Tallene for BNI-forbehold omfatter kun transaktionsspecifikke forbehold (som vedrører en medlemsstats udarbejdelse af specifikke komponenter i nationalregnskabet). Der er også processpecifikke BNI-forbehold udestående for alle medlemsstater vedrørende dataindsamlingen fra og med 2010 (undtagen for Kroatien, hvor forbeholdene dækker perioden fra og med 2013) og et generelt forbehold for Frankrig (jf. punkt 4.18).

BILAG 4.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM INDTÆGTER

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	Kommissionen bør: **Anbefaling 1**: tage de nødvendige skridt til at sikre, at de økonomiske aktører bliver behandlet ens i alle medlemsstaterne med hensyn til frister for meddelelse om gæld efter en efterfølgende revision		X				
	Anbefaling 2:: give medlemsstaterne vejledning for at forbedre deres forvaltning af posterne i B-regnskabet		X				
	Anbefaling 3:: sikre, at medlemsstaterne anmelder og overdrager de beløb, der er inkasseret fra B-regnskabet, korrekt		X				
	Anbefaling 4: så vidt muligt gøre det nemmere at inddrive toldskyld, når debitorerne ikke har hjemme i en EU-medlemsstat			X			
	Anbefaling 5: forbedre kontrollen af beregningerne af EØS-/EFTA-bidragene og -korrektionsmekanismerne.	X					

Bemærkninger om vores analyse af de fremskridt, der er sket:

Anbefaling 1: Kommissionen har fremsat et forslag til direktiv om en EU-retlig ramme for toldovertrædelser og -sanktioner (som endnu ikke er blevet godkendt i Rådet) og overvejede at foretage en undersøgelse i alle medlemsstater med henblik på om nødvendigt at indlede en retlig undersøgelse.

Anbefaling 2: Kommissionen gennemførte adskillige oplysningsaktiviteter og udsendte to vejledningsdokumenter, som bidrager til at forbedre medlemsstaternes forvaltning af B-regnskabet. Vi mener imidlertid, at Kommissionen kan yde mere praktisk vejledning om bogføring under de forskellige kolonner i A- og B-regnskabsopgørelserne (som fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/194 af 8. februar 2018, jf. punkt 4.10).

Anbefaling 3: Der er ikke længere uoverensstemmelser mellem visse medlemsstaters A- og B-regnskabsopgørelser. I én medlemsstat eksisterer problemet stadig, men i et mindre omfang end i de foregående år. Kommissionen anfører, at den fortsat vil følge op på problemet, indtil det er løst (jf. punkt 4.10).

Anbefaling 4: EU-toldkodeksens ikrafttræden i 2016 gav yderligere muligheder for at sikre, at relevante data indsamles. Disse forbedringer løste dog ikke problemet fuldstændig. Kommissionen er i gang med at vurdere effektiviteten af EU-toldkodeksens bestemmelser med hensyn til at adressere de forhold, vi identificerede vedrørende inddrivelsen af toldskyld. Dette arbejde er stadig i gang.

Anbefaling 5: Kommissionen forbedrede og styrkede procedurer og tjeklister for beregningerne af bidrag fra Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)/Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) og korrektionsmekanismerne.

KAPITEL 5

Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

INDHOLD

	Punkt
Indledning	5.1-5.8
Kort beskrivelse af »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«	5.2-5.6
Revisionens omfang og revisionsmetoden	5.7-5.8
Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed	5.9-5.36
Et betydeligt antal af de konstaterede kvantificerbare fejl vedrørte ikkestøtteberettigede personaleomkostninger	5.16-5.17
Hyppige fejl i andre direkte omkostninger	5.18
Private enheder, navnlig SMV'er og nytilkomne, begår oftere fejl	5.19
De fleste ikkekvantificerbare fejl vedrørte tidsregistrering og forsinkelser i fordelingen af midler	5.20-5.21
Horisont 2020: Store forskningsinfrastrukturomkostninger — omstændelige forudgående kontrolprocedurer med ringe effekt på fejlforebyggelse	5.22
Erasmus+: Forskelle mellem nationale regler og EU-regler	5.23
Erasmus+: Tilskudsforvaltningen i EACEA bør forbedres yderligere	5.24-5.26
De årlige aktivitetsrapporter giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning	5.27-5.30
Gennemgang af oplysninger om formel rigtighed fra den reviderede enhed	5.31-5.36
Konklusion og anbefalinger	5.37-5.40
Konklusion	5.37-5.38
Anbefalinger	5.39-5.40
Del 2: Performancespørgsmål i forbindelse med forsknings- og innovationsprojekter	5.41-5.43
De fleste projekter leverede de forventede output og resultater	5.43

Bilag 5.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

Bilag 5.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

Indledning

5.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater på FFR-underudgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«. ***Tekstboks 5.1*** giver en oversigt over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette underudgiftsområde i 2018.

Tekstboks 5.1
FFR-underudgiftsområdet »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« — Fordeling i 2018

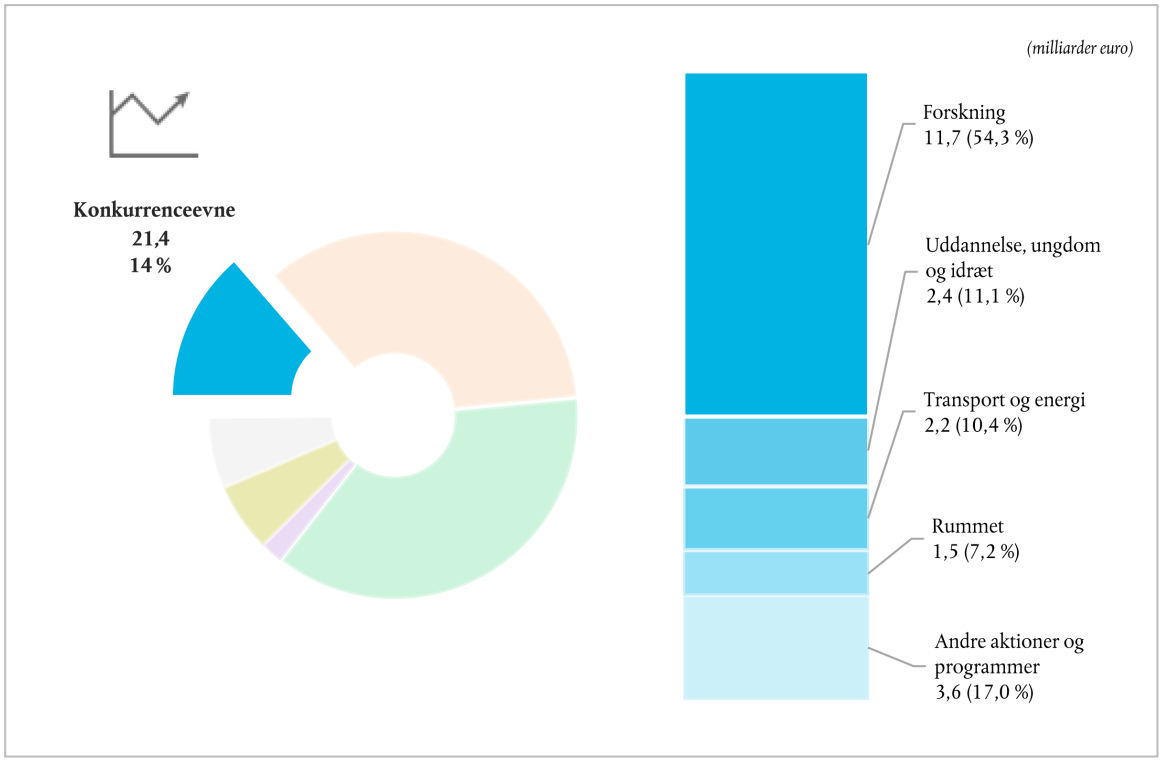

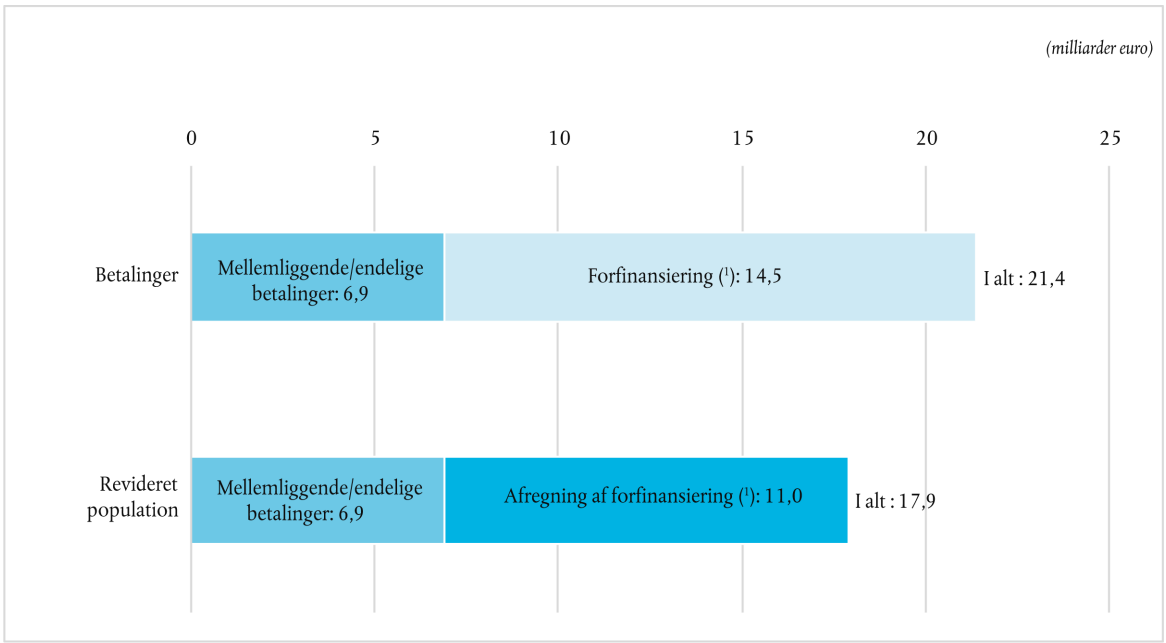

(1) I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (yderligere oplysninger findes i ***bilag 1.1***, punkt 13).

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede* årsregnskab for 2018.

Kort beskrivelse af »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

5.2. De programmer, der finansieres af de midler, der bevilges til dette underudgiftsområde, er en central del af det europæiske projekt og sigter mod at fremme et inklusivt samfund, stimulere væksten og skabe beskæftigelse i EU.

5.3. Dette politikområde omfatter udgifter til forskning og innovation, uddannelse, transeuropæiske net inden for energi, transport og telekommunikation, rumprogrammer og virksomhedsudvikling. De vigtigste programmer, der finansieres under dette underudgiftsområde, er det syvende rammeprogram (RP7) ([1]) og Horisont 2020 ([2]) inden for forskning og innovation og Erasmus+ i forbindelse med uddannelse, ungdom og idræt.

5.4. Området omfatter også store infrastrukturprojekter som rumprogrammerne Galileo (EU's verdensomspændende satellitnavigationssystem og EGNOS (den europæiske geostationære navigations-overlay-tjeneste), EU's bidrag til den internationale termonukleare reaktor samt Connecting Europe-faciliteten (CEF).

5.5. De fleste af udgifterne til disse programmer forvaltes direkte af Kommissionen og udbetales i form af *tilskud* til offentlige eller private støttemodtagere, der deltager i projekter. Kommissionen yder forskud til støttemodtagerne, når tilskudsaftalen eller finansieringsafgørelsen er underskrevet, og godtgør de EU-finansierede omkostninger, som støttemodtagerne anmelder, og fratrækker de udbetalte forskud. For så vidt angår Erasmus+ forvaltes udgifterne primært af nationale agenturer på vegne af Kommissionen (ca. 80 % af tilskuddene), og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur tager sig af de resterende 20 %.

5.6. Den største risiko med hensyn til transaktionernes *formelle rigtighed* er, at støttemodtagerne anmelder ikkestøtteberettigede omkostninger, og at dette ikke opdages eller korrigeres, før de godtgøres. Denne risiko er særlig høj for programmer med komplekse regler vedrørende godtgørelse af støtteberettigede udgifter, som f.eks. forskningsprogrammer. Disse regler kan fejlfortolkes af støttemodtagerne, navnlig dem, der er mindre fortrolige med reglerne, f.eks. *små og mellemstore virksomheder* (SMV'er) og førstegangsdeltagere eller deltagere i tredjelande.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

5.7. Med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, undersøgte vi en stikprøve på 130 transaktioner med henblik på at give en specifik vurdering, jf. ***bilag 1.1***. Stikprøven var udformet med henblik på at være repræsentativ for hele spektret af udgifter under dette FFR-underudgiftsområde ([3]). Den bestod af 81 transaktioner inden for forskning og innovation (22 under RP7 og 59 under Horisont 2020) og 49 transaktioner under andre programmer og aktiviteter, herunder især Erasmus+, CEF og rumprogrammer. De reviderede støttemodtagere var etablerede i 19 medlemsstater og 4 tredjelande. Vores mål var at bidrage til den samlede *revisionserklæring* som beskrevet i ***bilag 1.1***.

5.8. Vi så også på følgende for så vidt angår »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« i 2018:

— Vi undersøgte pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD), EACEA og Forvaltningsorganet for SMV'er (EASME), sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb, fremtidige korrektioner og inddrivelser og angivelsen af dem i Kommissionens årlige forvaltnings- og resultatrapport

— Vi undersøgte pålideligheden af Kommissionens efterfølgende revisionsarbejde vedrørende transaktionernes formelle rigtighed i Horisont 2020. Vi udførte dette arbejde i lyset af vores strategi om i fremtiden at anvende en *attestationstilgang*.

— ***Del 2*** i dette kapitel har fokus på Kommissionens rapportering om *performance* i forbindelse med forsknings- og innovationsprojekter.

([1]) Det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2007-2013).
([2]) Rammeprogrammet for forskning og innovation 2014-2020 (Horisont 2020).
([3]) Denne stikprøve var opdelt i to hovedstrata på basis af vores vurdering af risikoen med hensyn til formel rigtighed. Det første stratum omfattede højrisikoområder (navnlig RP7 og Horisont 2020) med en intensiveret revisionsdækning samt andre højrisikoområder (f.eks. CEF). Det andet stratum omfattede udgifter med lav risiko såsom administrationsudgifter og rumprogrammerne.

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

5.9. En oversigt over resultaterne af testen af *transaktioner* vises i ***bilag 5.1***. Af de 130 transaktioner, vi undersøgte, var 54 (41,5 %) behæftet med *fejl*. På grundlag af de 31 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten på FFR-udgiftsområde 1a som helhed, herunder udgifter med lav risiko, er 2,0 % ([4]). Dette tal er lavere end de to foregående år, hvor den *anslåede fejlforekomst* var godt 4 %.

5.10. Der bør tages hensyn til den store forskelligartethed af de programmer og udgiftstyper, der indgår i vores revisionspopulation på dette underudgiftsområde, og de forskellige risikoniveauer — og dermed fejl — dette indebærer (jf. ***tekstboks 5.2***).

Tekstboks 5.2
Fordelingen af revisionspopulationen i 2018 for FFR-udgiftsområde 1a

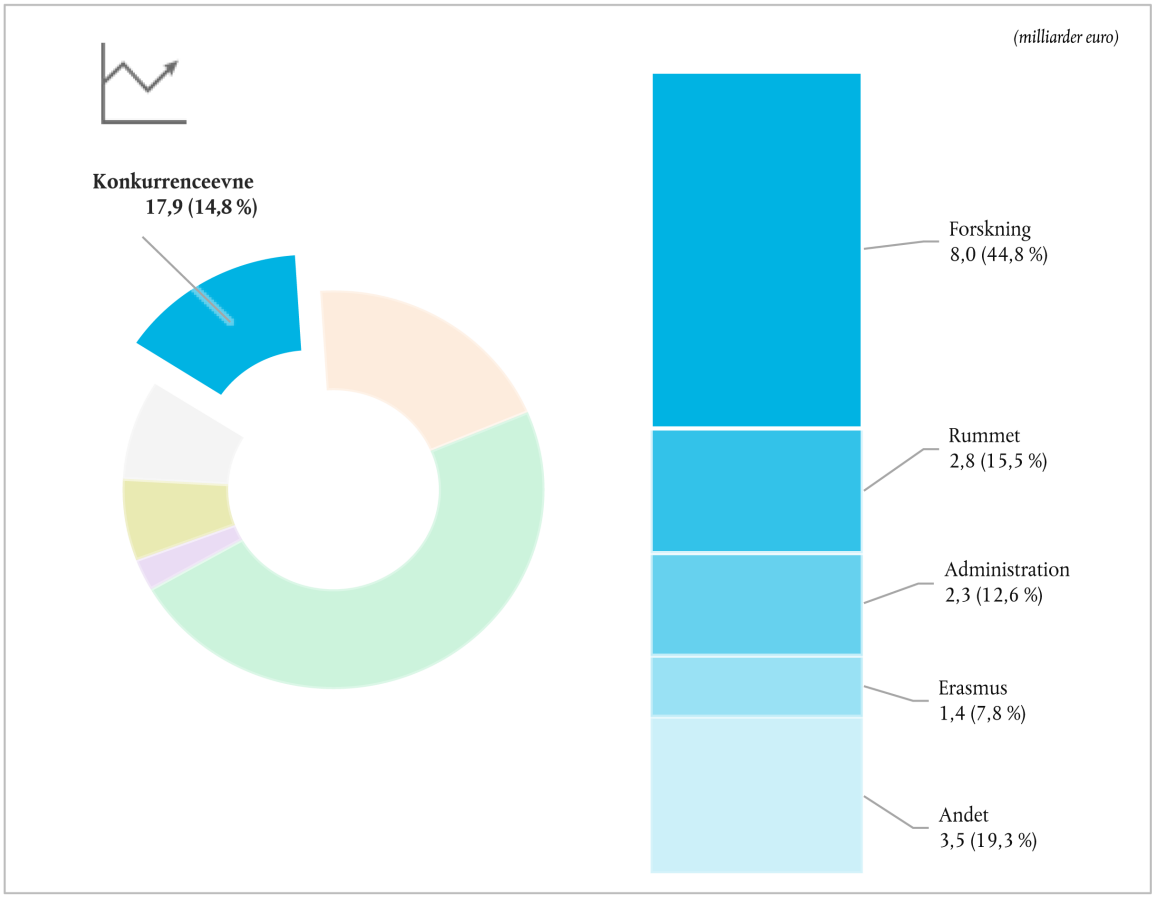

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

([4]) Vi baserer vores beregning af fejlforekomsten på en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at den anslåede fejlforekomst i populationen ligger mellem 0,7 % og 3,2 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

5.11. ***Tekstboks 5.3*** indeholder en oversigt over den anslåede fejlforekomst i 2018 og skelner mellem forskning og andre transaktioner.

Tekstboks 5.3
FFR-underudgiftsområdet »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« — Fordeling i 2018

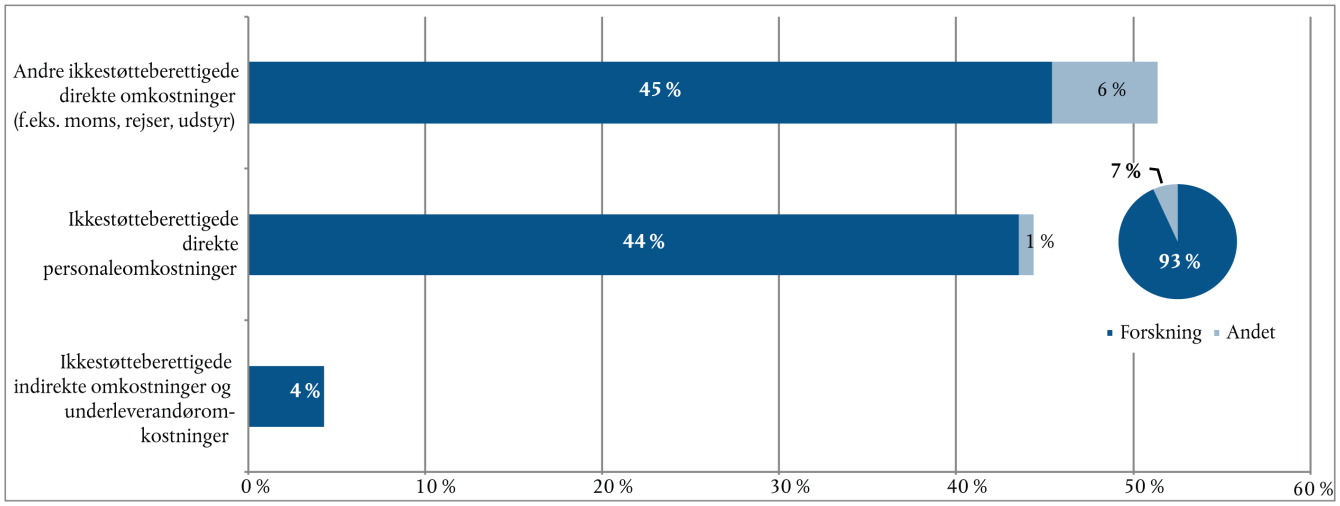

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

5.12. Ligesom i de foregående år er forskningsudgifter fortsat et højrisikoområde og den vigtigste fejlkilde. Vi fandt *kvantificerbare fejl* i relation til ikkestøtteberettigede omkostninger i 27 af stikprøvens 81 transaktioner vedrørende forskning og innovation (8 under RP7 og 19 under Horisont 2020), og de tegner sig for 94 % af den fejlforekomst, vi har anslået for dette underudgiftsområde i 2018.

5.13. Dette er det første år, hvor Horisont 2020 har udgjort en væsentlig del af forskningsprojekterne i vores stikprøve (over 70 %). De forenklingsforanstaltninger, der er indført med dette program, navnlig indførelsen af en fast sats for *indirekte omkostninger* og støttemodtagernes mulighed for at anvende faste årlige produktive timer ved beregning af timesatsen, har mindsket risikoen for fejl. Dette kan have bidraget til faldet i den samlede fejlforekomst for dette underudgiftsområde. Men på trods af forbedringerne i programmets udformning og Kommissionens kontrolstrategi viser vores resultater, at forskningsudgifterne alene stadig er behæftet med væsentlige fejl. Kommissionen anslår selv, at fejlforekomsten for Horisont 2020 fortsat ligger over *væsentlighedstærsklen* på 2 % (jf. punkt. 5.28).

5.14. For andre programmer og aktiviteter fandt vi kvantificerbare fejl i 4 af stikprøvens 49 transaktioner. Fejlene vedrørte projekter under Erasmus+ og CEF-programmerne og bestod i:

a) støttemodtagernes anmeldelse af omkostninger vedrørende ikkestøtteberettigede aktiviteter eller ukorrekt beregning af studerendes mobilitet eller rejsegodtgørelser (Erasmus+)

b) ukorrekt beregning af personaleomkostninger eller, i et tilfælde, anmeldelse af ikkestøtteberettiget moms i opgørelsen over omkostninger (CEF).

5.15. Kommissionen havde truffet korrigerende foranstaltninger, som direkte påvirkede fire af transaktionerne i vores stikprøve. Disse foranstaltninger havde ikke megen *effekt* på vores beregninger, eftersom de kun reducerede den anslåede fejlforekomst for dette kapitel med 0,1 procentpoint. For så vidt angår otte kvantificerbare fejl begået af støttemodtagerne indeholdt godtgørelsesanmodningen tilstrækkelige oplysninger til, at Kommissionen, de nationale myndigheder eller den uafhængige revisor kunne forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før udgifterne blev godkendt. Eksemplerne omfattede bl.a. anvendelse af en forkert metode til beregning af personaleomkostninger og medtagelse af ikkestøtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelsen. Hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 0,3 procentpoint lavere.

Et betydeligt antal af de konstaterede kvantificerbare fejl vedrørte ikkestøtteberettigede personaleomkostninger

5.16. Med en finansieringsmodel, der er baseret på godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, er reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger komplekse, og beregningen af disse omkostninger er fortsat en af de største kilder til fejl i omkostningsanmeldelserne. Selv om finansieringsreglerne for Horisont 2020 generelt er enklere end for RP7, er metoden til beregning af personaleomkostninger i visse henseender blevet mere kompleks, hvilket øger risikoen for fejl. Disse konstateringer fremgår også af vores særberetning nr. 28/2018 ([5]), hvori vi fremhævede de vanskeligheder, visse ændringer har skabt for støttemodtagerne.

5.17. Et af de elementer, der blev indført med Horisont 2020, som hyppigt giver anledning til fejl, er reglen om at anvende den årlige timesats fra det senest afsluttede regnskabsår ved anmeldelse af omkostninger vedrørende det efterfølgende (ikkeafsluttede) rapporteringsår. Denne regel er svær at anvende og afspejler ikke altid støttemodtagerens faktiske omkostninger, fordi den ikke tager hensyn til eventuelle lønforhøjelser fra det ene år til det andet.

Hyppige fejl i andre direkte omkostninger

5.18. Andelen af andre direkte omkostninger i den anslåede fejlforekomst er højere end sidste år. Nogle af fejlene vedrørte udstyrsomkostninger, hvor hele beløbet fejlagtigt var debiteret EU-projekter. De store infrastrukturomkostninger, som visse støttemodtagere anmeldte, bidrog også til den anslåede fejlforekomst (yderligere oplysninger findes under punkt 5.22). Andre fejlkilder omfattede bl.a. ikkestøtteberettiget moms og godtgørelse af rejseomkostninger, der ikke vedrørte det reviderede EU-projekt.

Private enheder, navnlig SMV'er og nytilkomne, begår oftere fejl

5.19. En af strategierne for at fremme europæisk forskning er at øge den private sektors deltagelse, navnlig nystartede virksomheder og SMV'er. Over 50 % af de konstaterede kvantificerbare fejl (17 ud af 31) vedrørte finansiering til private støttemodtagere, selv om disse transaktioner kun udgjorde 39 (30 %) af stikprøvens 130 transaktioner. Nytilkomne og SMV'er udgjorde ca. 10 % af den samlede stikprøve, men tegner sig for en andel på 30 % af de kvantificerbare fejl. En særligt hyppigt forekommende fejlkilde i vores revisioner er SMV'ers ukorrekte anmeldelse af lønomkostninger. Disse resultater viser, at SMV'er og nytilkomne er mere tilbøjelige til at begå fejl end andre støttemodtagere — et mønster, der også bekræftes i Kommissionens revisioner. Der gives et eksempel i ***tekstboks 5.4***.

Tekstboks 5.4
Flere fejl i en enkelt anmeldelse fra en SMV

En SMV i sundhedssektoren i Det Forenede Kongerige anmeldte personale- og underleverandøromkostninger samt andre omkostninger på i alt 1,1 million euro i rapporteringsperioden for sit første EU-projekt. Ni ud af 10 af de reviderede poster indeholdt væsentlige fejl, som udgjorde mellem 10 % og 36 % af værdien af de enkelte kontrollerede poster. Støttemodtageren anvendte f.eks. ikke en metode til at beregne personaleomkostninger, som var i overensstemmelse med Horisont 2020-reglerne.

De fleste ikkekvantificerbare fejl vedrørte tidsregistrering og forsinkelser i fordelingen af midler

5.20. I stikprøvens 130 transaktioner konstaterede vi også 38 ikkekvantificerbare fejl vedrørende manglende overholdelse af finansieringsreglerne ([6]). Disse fejl optrådte oftere inden for forsknings- og innovationsprojekter og vedrørte primært svagheder i støttemodtagernes tidsregistreringssystemer, der ofte ikke opfylder de grundlæggende krav og derfor ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for pålideligheden af de udførte arbejdstimer på de finansierede projekter.

5.21. Vi fandt også flere forsinkelser i projektkoordinatorens fordeling af EU-midler til de øvrige projektdeltagere. Selv om nogle af disse forsinkelser var forståelige, kan de have alvorlige økonomiske konsekvenser for projektdeltagere, især SMV'er.

([5]) Særberetning nr. 28/2018 »De fleste af de forenklingsforanstaltninger, der blev indført i Horisont 2020, har gjort livet lettere for støttemodtagerne, men der er stadig mulighed for forbedringer«.

([6]) 15 transaktioner indeholdt både kvantificerbare og ikkekvantificerbare fejl.

Horisont 2020: Store forskningsinfrastrukturomkostninger — omstændelige forudgående kontrolprocedurer med ringe effekt på fejlforebyggelse

5.22. Under Horisont 2020 kan støttemodtagerne anmelde anlægs- og driftsomkostninger for store forskningsinfrastrukturprojekter, hvis de opfylder visse betingelser og efter at have opnået en positiv forudgående vurdering af deres omkostningsberegningsmetoder af Kommissionen. Den forudgående vurdering er meget tids- og ressourcekrævende og kan tage op til to år og kræve, at Kommissionen aflægger adskillige besøg hos *støttemodtageren*. Dette var tilfældet med en af de støttemodtagere, vi reviderede, der havde anmeldt omkostninger for store forskningsinfrastrukturprojekter. Derudover kunne vi konstatere, at der på trods af den omfattende forudgående vurdering stadig kunne opstå fejl i anvendelsen af beregningsmetoden. I to ud af tre tilfælde med anmeldelser af omkostninger for store forskningsinfrastrukturprojekter konstaterede vi således, at disse omkostninger var overvurderet med henholdsvis 75 000 euro (12 % af omkostningerne) og 130 000 euro (30 % af omkostningerne) på grund af forkert anvendelse af beregningsmetoden.

Erasmus+: Forskelle mellem nationale regler og EU-regler

5.23. Under vores revisioner konstaterede vi, at modtagere af EU-finansiering var nødt til at følge nationale regler, der ikke var i fuld overensstemmelse med EU-principperne (jf. ***tekstboks 5.5***).

Tekstboks 5.5
Eksempler, hvor nationale regler og EU-regler ikke er i fuld overensstemmelse

Eksempel 1

Ifølge erhvervsuddannelsesordningen under Erasmus+ er personale, der ledsager udvekslingsstuderende, berettiget til dagpenge i størrelsesordenen 90 euro til 144 euro for ophold på op til 14 dage og 70 % af dette beløb for længere ophold. Under *forenklede omkostninger* udbetaler EU dagpengene til den organisation, hvor personalet, der ledsager de studerende, er ansat. I Slovenien fastsætter de nationale regler imidlertid et beløb på 44 euro om dagen for de dagpenge (kun til måltider), som vi reviderede. Dette er, selv hvis de beløb, der betales for indlogering medregnes, betydeligt mindre end den støtte, den modtagende organisation får udbetalt fra Erasmus+-budgettet.

Eksempel 2

I Slovakiet reviderede vi et Erasmus+-projekt, der blev gennemført på en skole, hvis budget er knyttet til et højere regionalt organ. Vi konstaterede, at når skolen modtager Erasmus+-finansieringen fra det nationale agentur, er den ifølge de nationale finansielle regler for offentlige myndigheder forpligtet til at overføre midlerne til det højere regionale organ. Skolen får derefter midlerne tilbage nogle dage senere, når den får midlerne tildelt via Erasmus+-projektet. Disse overførsler af midlerne mellem skolen og det regionale organ er unødvendige for projektgennemførelsen og kan indebære finansielle og gennemførelsesmæssige risici.

Erasmus+: Tilskudsforvaltningen i EACEA bør forbedres yderligere

5.24. I 2017 rapporterede Europa-Kommissionens interne revisionstjeneste (IAS) om tilskudsforvaltningens fase 1 for Erasmus+ og Kreativt Europa (fra indkaldelsen til kontrakternes underskrivelse). I 2018 gennemførte IAS en opfølgning og kunne konkludere, at dens revisionsanbefalinger var blevet gennemført tilstrækkeligt og effektivt.

5.25. I 2018 gik IAS videre til at revidere tilskudsforvaltningens fase II (fra projektovervågning til udbetaling). Dette medførte fire bemærkninger og anbefalinger, hvoraf en var kritisk (funktionen af interne kontrolsystemer), to var meget vigtige og en var vigtig. På grundlag af en begrænset opfølgende revision mener IAS, at de underliggende risici er blevet delvist afhjulpet, efter at EACEA traf øjeblikkelige foranstaltninger. IAS har derfor nedjusteret anbefalingen fra »kritisk« til »meget vigtig«. Alle anbefalinger er fortsat åbne, selv om ingen af dem har overskredet tidsfristen, og deres gennemførelse er i gang.

5.26. Som anført i EACEA's årlige aktivitetsrapport for 2018 og bekræftet i vores gennemgang anerkender forvaltningsorganet, at der er behov for betydelige forbedringer af det interne kontrolsystems funktionsmåde, hvilket for andet år i træk medfører et forbehold vedrørende det interne kontrolsystem.

De årlige aktivitetsrapporter giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning

5.27. De årlige aktivitetsrapporter, vi undersøgte ([7]), gav en rimelig vurdering af GD'ernes og agenturernes økonomiske forvaltning for så vidt angår de underliggende transaktioners formelle rigtighed. Generelt bekræftede oplysningerne vores revisionsresultater og konklusioner.

5.28. Ligesom i de foregående år er der i rapporterne fra alle de GD'er, der gennemfører udgifter til forskning og innovation, taget forbehold med hensyn til betalinger til godtgørelse af omkostninger anmeldt under RP7, fordi restfejlfrekvensen er over 2 % ([8]). For så vidt angår Horisont 2020 har Kommissionen på grundlag af sine egne revisioner rapporteret en forventet repræsentativ fejlforekomst på 3,32 % og en restfejlfrekvens på 2,22 %.

5.29. Kommissionen har indført en procedure for at sikre, at systemiske fejl begået af støttemodtagere, der opdages under en revision, rettes i igangværende projekter. Hvad angår RP7-programmet, blev proceduren gennemført i 3 932 tilfælde ud af 6 821 GD RTD projekter med mulige systemiske fejl. Ved udgangen af 2018 var gennemførelsesgraden for korrektion af systemiske fejl således kun 57,6 %. Dette er lavere end den forventede gennemførelsesgrad på dette tidspunkt og øger risikoen for manglende inddrivelse.

5.30. Vi bemærkede desuden, at GD RTD ved udgangen af 2018 havde 26 åbne anbefalinger fra IAS, hvoraf ni skulle have været gennemført. Ingen af de anbefalinger, hvor tidsfristen var overskredet, blev klassificeret som »meget vigtige«. En »meget vigtig« åben anbefaling, som for nylig blev fremsat af IAS, vedrører overvågningen af støttemodtagernes overholdelse af kontraktmæssige forpligtelser og rapporteringsforpligtelser for så vidt angår formidling og udnyttelse af projektresultater. Korrekt formidling og udnyttelse bidrager til den overordnede effektivitet af finansiering af forskning og innovation. Vi bemærkede, at projektvurderingsrapporterne relativt hyppigt angav forhold vedrørende overholdelse af disse krav, hvilket bekræfter behovet for en større indsats i denne henseende (jf. punkt 5.43).

Gennemgang af oplysninger om formel rigtighed fra den reviderede enhed

5.31. Som en del af vores strategi for 2018-2020 sigter vi mod at gøre bedre brug af Kommissionens oplysninger om formel rigtighed. Kommissionen bruger resultaterne af sit efterfølgende revisionsarbejde som basis for beregningen af *risikobeløbet ved betaling*. For Horisont 2020 udvalgte vi en stikprøve på 20 revisionssager, der var lukket inden 1. maj 2018, fra Kommissionens første repræsentative stikprøve. Vores mål var at medtage revisioner, der var udført af både Kommissionen selv og af de eksterne revisorer, der var indgået kontrakt med, og at fastslå, om vi kan forlade os på resultaterne. Vi udvalgte tilfældigt fem revisioner udført af den fælles revisionstjeneste ([9]) og 15 revisioner udført af eksterne revisorer — fem for hver af de tre private revisionsfirmaer, der udfører revisioner på vegne af Kommissionen. Vi medtog ikke resultaterne af dette arbejde i vores test af transaktioner vedrørende udgifter i 2018.

5.32. I den første fase af vores vurdering reviderede vi revisionssagerne (arbejdspapirer og tilhørende dokumentation) hos den fælles revisionstjeneste og hos de private revisionsfirmaer. På grundlag af denne revision identificerede vi 11 revisioner, hvor der var behov for yderligere revisionsprocedurer, navnlig fordi vi på grund af behovet for at indhente tilhørende dokumentation og/eller uoverensstemmelser i arbejdspapirerne ikke var i stand til at bekræfte revisionskonklusionerne. Vi udførte enten disse yderligere revisionsprocedurer ved skrivebordsgennemgang (der blev indhentet yderligere dokumenter fra støttemodtagerne i tre tilfælde) eller ved et revisionsbesøg hos støttemodtageren (i otte tilfælde).

5.33. Disse yderligere revisionsprocedurer afslørede svagheder i dokumentationen, konsekvensen i stikprøvetagningen og rapporteringen samt i kvaliteten af revisionsprocedurerne i nogle af de reviderede sager. Vi fandt f.eks. ikkestøtteberettigede beløb, der ikke var blevet opdaget af revisorerne på grund af utilstrækkelig testning under deres revision, og fejl i beregningen af de anmeldte personaleomkostninger. Selv om den finansielle indvirkning ikke var væsentlig i nogle tilfælde, kunne vi i 10 ([10]) af stikprøvens 20 revisionssager ikke forlade os på revisionskonklusionerne. Vi kan derfor ikke på nuværende tidspunkt bruge resultaterne af Kommissionens revisionsarbejde.

([7]) Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD), Generaldirektoratet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) og Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME).

([8]) Kommissionen rapporterer en flerårig repræsentativ fejlforekomst vedrørende RP7-udgifter på 5,26 %. Den rapporterer kun restfejlfrekvenser for hvert enkelt involveret generaldirektorat; de varierer, men ligger altid over 2 %.

([9]) Den fælles revisionstjeneste for udgifter inden for Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation ved Europa-Kommissionens GD for Forskning og Innovation.

([10]) I to af disse sager, som vedrører SMV-projekter i fase 1, forlader den interne revisionstjeneste sig blot på forudgående kontrolprocedurer udført af andre tjenestegrene i Kommissionen.

5.34. Foruden ovennævnte konstaterede vi et problem vedrørende metoden til beregning af fejlforekomsten for Horisont 2020. De efterfølgende revisioner sigter mod størst mulig dækning af de godkendte omkostninger, men omfatter sjældent alle omkostningerne. Fejlforekomsten beregnes som en andel af alle godkendte omkostninger i stedet for det faktisk reviderede beløb. Det betyder, at nævneren i fejlberegningen er højere, så fejlforekomsten bliver undervurderet. I de tilfælde, hvor de konstaterede fejl er systemiske, ekstrapoleres fejlen, hvilket delvis kompenserer for ovennævnte undervurdering. Da ikkesystemiske fejl imidlertid ikke ekstrapoleres, er den samlede fejlforekomst ikke desto mindre sat for lavt. En for lav ansættelse af fejlfrekvensen kan ikke kvantificeres. Det er derefter umuligt at afgøre, om indvirkningen af denne for lave ansættelse er væsentlig.

5.35. Som følge heraf vil vi i 2019 gennemføre endnu et revisionsforløb af nyere revisioner, der er afsluttet siden vores første udvælgelse, for at få et revisionsbevis med en større population som grundlag for vores vurdering. Det vil samtidig give os mulighed for at tage højde for eventuelle efterfølgende forbedringer sammenlignet med de revisioner, der blev foretaget i begyndelsen af Horisont 2020-programmet og blev kontrolleret i 2018.

5.36. Vi reviderede også oplysningerne i Kommissionens forvaltnings- og resultatrapport for 2018 vedrørende den anslåede risiko ved betaling for de politikområder, som hører under FFR-underudgiftsområde 1a. Kommissionen beregner ikke en enkelt frekvens for hele underudgiftsområdet, men to separate frekvenser — en for området »Forskning, industri, rummet, energi og transport« (1,9 %) og en for området »Andre interne politikker« (0,7 %). Baseret på Kommissionens tal beregnede vi, at frekvensen for FFR 1a som helhed var på 1,6 %. Denne procentdel er inden for rammen af vores eget skøn over fejlforekomsten. Vi mener imidlertid, at den er sat for lavt på grund af det metodologiske forhold, som er nævnt i punkt 5.34 ovenfor.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

5.37. Det samlede revisionsbevis, vi har opnået og beskrevet i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne under »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« var på væsentlighedstærsklen. Vores test af transaktioner på dette underudgiftsområde i FFR viste samlet set en anslået fejlforekomst på 2,0 % (jf. ***bilag 5.1***). Vores resultater indikerer imidlertid, at forskningsudgifter fortsat udgør et højrisikoområde og er den vigtigste fejlkilde.

5.38. Det *risikobeløb ved betaling*, som er beskrevet i den årlige forvaltnings- og resultatrapport, er inden for rammen af vores skøn over fejlforekomsten (jf. punkt 5.36).

Anbefalinger

5.39. ***Bilag 5.2*** viser resultaterne af vores opfølgning på de fire anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015, samt de fire, vi fremsatte i vores årsberetning for 2017, for hvilke tidsfristen for gennemførelse var ved udgangen af 2018. Kommissionen havde gennemført fire anbefalinger fuldt ud og gennemført fire i de fleste henseender.

5.40. På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger til Kommissionen:

Anbefaling 5.1

Kommissionen bør udføre mere målrettede kontroller af SMV'ers og nytilkomnes omkostningsanmeldelser og forbedre sin oplysningskampagne om finansieringsregler, så den er målrettet disse vigtige støttemodtagere.

Måldato for gennemførelsen: 2020

Anbefaling 5.2

Kommissionen bør i det næste rammeprogram for forskning og innovation forenkle reglerne for beregning af personaleomkostninger yderligere og vurdere merværdien af ordningen for store forskningsinfrastrukturomkostninger, og hvorvidt dens metode kan forbedres.

Måldato for gennemførelsen: udgangen af 2020

Anbefaling 5.3

Kommissionen bør for så vidt angår Horisont 2020 adressere de bemærkninger, som er fremsat i forbindelse med vores gennemgang af de efterfølgende revisioner i forbindelse med dokumentationen, konsekvensen i stikprøvetagningen og rapporteringen samt kvaliteten af revisionsprocedurerne.

Måldato for gennemførelsen: medio 2020

Anbefaling 5.4

Kommissionen bør straks adressere konklusionerne fra Kommissionens interne revisionstjeneste vedrørende:

— EACEA's interne kontrolsystemer for tilskudsforvaltningsprocessen for Erasmus+

— overvågningen af overholdelse af kontraktmæssige forpligtelser og rapporteringsforpligtelser for så vidt angår formidling og udnyttelse inden for forsknings- og innovationsprojekter.

Måldato for gennemførelsen: medio 2020

Del 2: Performancespørgsmål i forbindelse med forsknings- og innovationsprojekter

5.41. Vi vurderede Kommissionens rapportering om performance i 50 af stikprøvens forsknings- og innovationsprojekter ([11]). 21 af disse projekter var allerede afsluttet. Vi vurderede ikke direkte kvaliteten af den gennemførte forskning eller projekternes effekt med hensyn til at nå det politiske mål om at forbedre forskning og innovation.

5.42. For hvert projekt gennemgik vi den evalueringsrapport, som den projektansvarlige fra Kommissionen udfylder som led i kontrollen, før de anmeldte omkostninger godtgøres. Vi noterede os den projektansvarliges konklusion om, hvorvidt:

— de rapporterede fremskridt med hensyn til *output* og *resultater* stemte overens med de mål, der var fastsat i tilskudsaftalen

— omkostningerne i tilknytning til projektet var rimelige i lyset af de rapporterede fremskridt

— projektets output og resultater var blevet formidlet i overensstemmelse med kravene i tilskudsaftalen.

De fleste projekter leverede de forventede output og resultater

5.43. Ifølge Kommissionens rapporter havde de fleste projekter leveret de forventede output og resultater. Kommissionens rapporter viste imidlertid også, at flere projekter var blevet påvirket af forskellige forhold, der reducerede deres performance:

— I 10 tilfælde stemte de rapporterede fremskridt kun delvis overens med de mål, der var aftalt med Kommissionen, og i to tilfælde stemte de ikke overens med disse mål

— I tre tilfælde mente Kommissionen ikke, at de rapporterede omkostninger var rimelige i lyset af de opnåede fremskridt

— I 10 tilfælde var projekternes output og resultater kun delvis blevet formidlet. I to tilfælde havde der slet ikke været formidlingsaktiviteter.

([11]) Vi vurderede performance i samarbejdsprojekter med flere deltagere og udelukkede transaktioner såsom mobilitetsbetalinger til individuelle forskere.

BILAG 5.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ OMRÅDET »KONKURRENCEEVNE FOR VÆKST OG BESKÆFTIGELSE«

	2018	2017
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt:	**130**	130
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	**2,0 %**	4,2 %
Øvre fejlgrænse (UEL)	3,2 %	
Nedre fejlgrænse (LEL)	0,7 %	

BILAG 5.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE OMRÅDET »KONKURRENCEEVNE FOR VÆKST OG BESKÆFTIGELSE«

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt ud gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	**Anbefaling 1:** Kommissionen, de nationale myndigheder og de uafhængige revisorer bør gøre brug af alle disponible oplysninger til at forhindre eller opdage og korrigere fejl, før der udbetales godtgørelse		X				
	Anbefaling 2: Kommissionen bør udstede vejledning til støttemodtagerne om de specifikke forskelle i Horisont 2020 i forhold til FP7 og lignende programmer	X					
	Anbefaling 3: Kommissionen bør udstede fælles retningslinjer til gennemførelsesorganerne for udgifter til forskning og innovation for at sikre, at støttemodtagerne bliver behandlet ens ved anvendelse af revisionsanbefalingerne for inddrivelse af ikkestøtteberettigede omkostninger	X					
	Anbefaling 4: Kommissionen bør nøje overvåge gennemførelsen af ekstrapolerede korrektioner på grundlag af sine efterfølgende revisioner af godtgjorte omkostninger under RP7.		X				

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt ud gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2017	Ved udgangen af 2018 bør Kommissionen: **Anbefaling 1:** hvad angår Horisont 2020, yderligere forenkle reglerne for personaleomkostninger, gennemgå metoden til beregning af personaleomkostninger og færdiggøre listen over forhold i visse lande.		X				
	Anbefaling 2: hvad angår CEF, forbedre kendskabsniveauet blandt støttemodtagerne med hensyn til støtteberettigelsesreglerne, navnlig ved at skelne klart mellem en gennemførelseskontrakt og en underentreprise		X				
	Anbefaling 3: straks afhjælpe de svagheder, som blev afdækket af IAS: — i EACEA's tilskudsforvaltningsproces for Erasmus+ — i forbindelse med overvågningen af forsknings- og innovationsprojekter.	X					

KAPITEL 6

Økonomisk, social og territorial samhørighed

INDHOLD

	Punkt
Indledning	6.1-6.12
Kort beskrivelse af udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	6.2-6.6
Politiske målsætninger og udgiftsinstrumenter	6.2
Gennemførelse og kontrol- og sikkerhedsrammen	6.3-6.6
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.7-6.12
Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed	6.13-6.70
Resultaterne af vores gennemgang af transaktioner og genudførelse af revisionsarbejde	6.14-6.40
Ikkestøtteberettigede udgifter og projekter	6.19-6.24
Overtrædelse af reglerne for det indre marked	6.25-6.32
Manglende overholdelse af reglerne om anvendelse af finansielle instrumenter	6.33-6.38
Uberettiget tilbageholdelse af EU-midler fra støttemodtagerne medførte sene betalinger	6.39-6.40
Vores vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde	6.41-6.50
Kommissionens kontrolarbejde og rapportering af restfejlfrekvensen i sine årlige aktivitetsrapporter	6.51-6.70
Kommissionens kontrol vedrørende programmeringsperioden 2014-2020	6.51-6.64
Afslutningsordninger	6.65-6.70
Konklusion og anbefalinger	6.71-6.77
Konklusion	6.71-6.75
Anbefalinger	6.76-6.77
Del 2 — Vurdering af projekternes performance	6.78-6.88

Bilag 6.1 — Resultaterne af testen af transaktioner

Bilag 6.2 — Oplysninger om EU's indsats i medlemsstaterne

Bilag 6.3 — Opfølgning på tidligere anbefalinger

Indledning

6.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-underudgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«. De betalinger, der var omfattet af vores revision, vedrørte afslutningen af *programmeringsperioden* 2007-2013 og gennemførelsen af programmeringsperioden 2014-2020. I ***tekstboks 6.1*** findes en oversigt over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette underudgiftsområde i 2018. Jf. punkt 6.7 for yderligere oplysninger om revisionspopulationen for 2018.

Tekstboks 6.1
FFR-underudgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed« — Fordeling i 2018

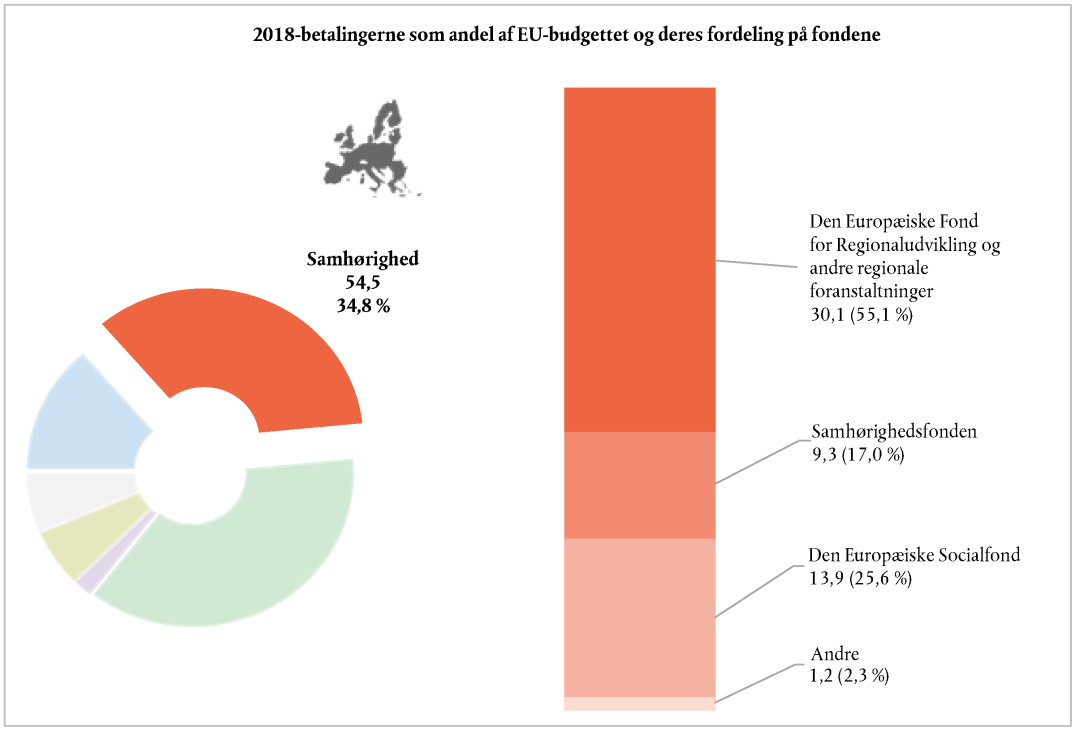

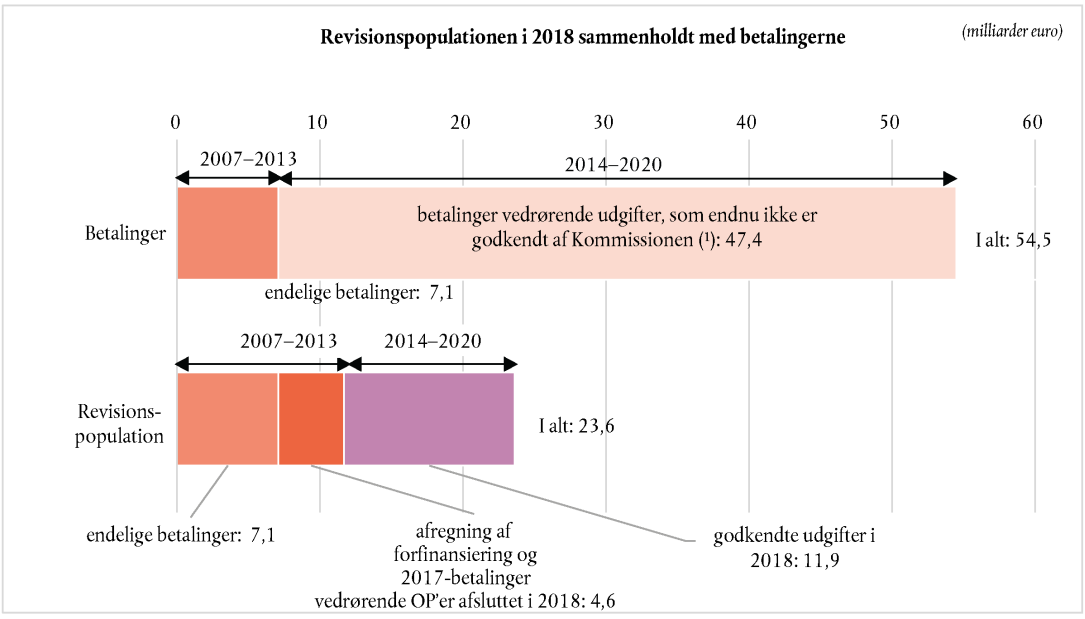

(1) Tallet 47,4 milliarder euro omfatter årlige forskud og mellemliggende betalinger vedrørende programmeringsperioden 2014-2020, som ikke var medtaget i de regnskaber, der ligger til grund for de kontrolpakker, Kommissionen godkendte i 2018. I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. ***bilag 1.1***, punkt 13) betragtes disse betalinger som forfinansiering, og de indgår derfor ikke i revisionspopulationen i forbindelse med årsberetningen for 2018.

Kilde: EU's *konsoliderede regnskab* for 2018.

Kort beskrivelse af udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«

Politiske målsætninger og udgiftsinstrumenter

6.2. Udgifterne under dette underudgiftsområde har som fokus at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem de forskellige medlemsstater og regioner i EU og styrke alle regioners konkurrenceevne ([1]). Disse mål søges opfyldt ved hjælp af følgende fonde/instrumenter:

— Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der har til formål at udligne de største regionale skævheder gennem finansiel støtte til etablering af infrastruktur og til produktive investeringer i jobskabelse, hovedsagelig rettet mod virksomheder

— Samhørighedsfonden, der med henblik på at fremme bæredygtig udvikling finansierer miljø- og transportprojekter i medlemsstater, hvis *BNI* pr. indbygger er mindre end 90 % af gennemsnittet i EU

— Den Europæiske Socialfond (ESF), som sigter mod at befordre et højt beskæftigelsesniveau og skabe flere og bedre job, herunder foranstaltninger gennem ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (UBI), som er rettet mod regioner med en høj ungdomsarbejdsløshed

— andre mindre ordninger, f.eks. det europæiske naboskabsinstrument, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) og et bidrag til *Connecting Europe-faciliteten*.

Gennemførelse og kontrol- og sikkerhedsrammen

6.3. Medlemsstaterne forelægger generelt flerårige *operationelle programmer* (OP'er) i begyndelsen af hver programmeringsperiode for hele FFR'ens varighed. Efter at Kommissionen har godkendt et OP, deler den ([2]) og medlemsstaten ansvaret for at gennemføre det. *Støttemodtagerne* modtager godtgørelse via medlemsstaternes myndigheder, og EU-budgettet medfinansierer de afholdte og betalte støtteberettigede omkostninger til *operationer*, der er godkendt i henhold til betingelserne for OP'et.

6.4. Den reviderede kontrol- og sikkerhedsramme for programmeringsperioden 2014-2020 har til formål at sikre, at restfejlfrekvensen ([3]) for disse godtgørelser vedrørende OP'er holder sig under den *væsentlighedstærskel* på 2 %, der er fastlagt i forordningen ([4]). Hovedelementerne i den reviderede kontrol- og sikkerhedsramme er:

— det arbejde, der udføres af *revisionsmyndighederne* i forbindelse med udgifterne i årsregnskaberne. Arbejdet fører til en årlig kontrolrapport, der forelægges for Kommissionen som en del af medlemsstaternes »kontrolpakker« ([5]). Den oplyser om restfejlfrekvensen for OP'et (eller gruppen af OP'er) og indeholder en revisionserklæring om den formelle rigtighed af de anmeldte udgifter og om forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktion

— den årlige godkendelse af regnskaber. Med henblik herpå foretager Kommissionen primært administrativ kontrol af, hvorvidt regnskaberne er fuldstændige og nøjagtige, før den godkender dem og frigiver de 10 %, der blev tilbageholdt som sikkerhed ([6])

— Kommissionens efterfølgende skrivebordsgennemgange af hver kontrolpakke og revisioner vedrørende *formel rigtighed* i medlemsstaterne. Kommissionen foretager denne kontrol for at drage konklusioner om og validere de *restfejlfrekvenser*, som revisionsmyndighederne indberetter. Den offentliggør disse i sin *årlige aktivitetsrapport* (ÅAR) for det følgende år.

6.5. Den proces, der skal gå forud for afslutningen af OP'er fra programmeringsperioden 2007-2013, kan sammenlignes med den, der beskrives i punkt 6.4, som omfatter vurdering af kontrolpakker i programmeringsperioden 2014-2020.

6.6. Vi gav en detaljeret beskrivelse af kontrol- og sikkerhedsrammen i vores årsberetning for 2017 ([7]). Jf. også ***figur 6.1*** nedenfor.

([1]) Jf. artikel 174-178 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47).

([2]) GD for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL).

([3]) I de årlige aktivitetsrapporter taler Kommissionen om »restrisikoraten« i forbindelse med afslutningen af programmeringsperioden 2007-2013 og om den »samlede restfejlfrekvens« i forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020. I dette kapitel bruger vi konsekvent udtrykket »restfejlfrekvens(er)«.

([4]) Artikel 28, stk. 11, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5) (*forordningen om fælles bestemmelser*).

([5]) Kontrolpakkerne består af en forvaltningserklæring, en årlig oversigt, det attesterede årsregnskab, en årlig kontrolrapport og en revisionserklæring.

([6]) Artikel 130 i forordning (EU) nr. 1303/2013 (»forordningen om fælles bestemmelser«) begrænser godtgørelsen af mellemliggende betalinger til 90 %. De resterende 10 % frigives efter godkendelse af regnskaberne.

([7]) Punkt 6.5-6.15.

Figur 6.1
Kontrol- og sikkerhedsrammen for programmeringsperioden 2014-2020

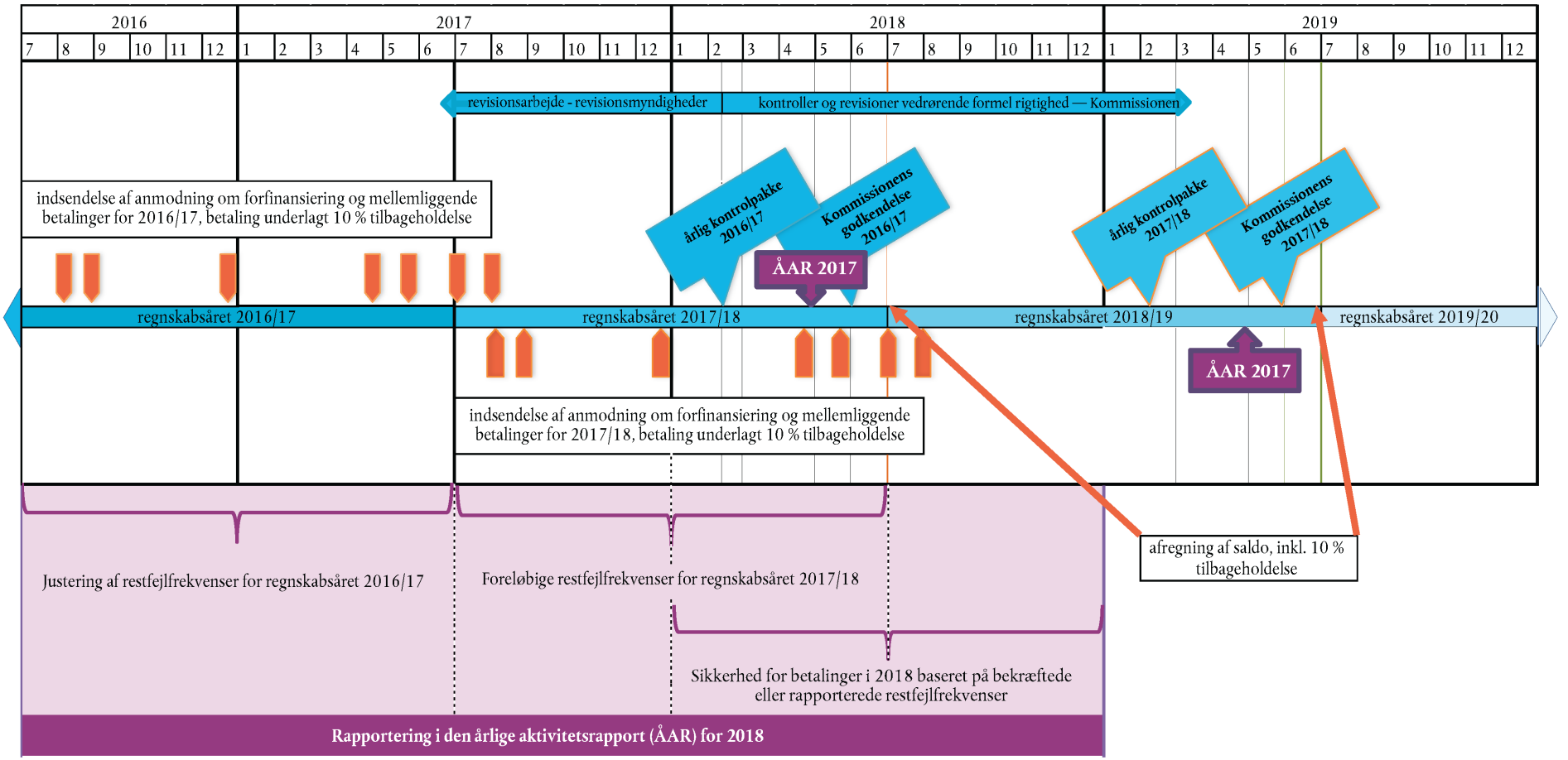

Kilde: Revisionsretten.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

6.7. I 2018 godkendte Kommissionen regnskaber med udgifter for 248 ud af 419 godkendte OP'er (ca. 11,9 milliarder euro). Disse regnskaber kom fra 202 kontrolpakker, der var indsendt af samtlige 28 medlemsstater for programmeringsperioden 2014-2020. Endvidere afsluttede eller delvis afsluttede ([8]) Kommissionen 217 OP'er (ca. 11,7 milliarder euro) fra programmeringsperioden 2007-2013. Vores revisionspopulation (ca. 23,6 milliarder euro) bestod af udgifter medtaget i disse kontrolpakker for regnskabsåret 2016/17 (perioden 2014-2020) og de udgifter, der var attesteret af *attesteringsmyndighederne* og lå til grund for revisionsmyndighedernes endelige kontrolrapporter for 2007-2013.

6.8. Vores mål var at bidrage til den samlede revisionserklæring som beskrevet i ***bilag 1.1***. Ved at tage hensyn til karakteristikaene for kontrol- og sikkerhedsrammen for dette udgiftsområde tilstræbte vi også at foretage en vurdering af, hvor stor tillid der kan fæstes til revisionsmyndighedernes og Kommissionens arbejde. Dette gjorde vi med henblik på eventuelt at gøre større brug af deres arbejde fremover og i den forbindelse fastlægge, hvor der er behov for yderligere forbedringer.

6.9. Med henblik på ***del 1*** i dette kapitel, der har fokus på formel rigtighed, undersøgte vi — med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er beskrevet i ***bilag 1.1*** — følgende under »Økonomisk, social og territorial samhørighed« i 2018:

a) en stikprøve på 220 transaktioner, som revisionsmyndighederne allerede havde kontrolleret; stikprøven var statistisk repræsentativ for hele spektret af udgifter på FFR-underudgiftsområde 1b

b) det arbejde, revisionsmyndighederne havde udført for at validere de oplysninger, der er indeholdt i de 24 kontrol-/afslutningspakker, også ved hjælp af stikprøven på 220 transaktioner

c) Kommissionens revisionsarbejde efter regnskabernes godkendelse for at kontrollere aspekter vedrørende formel rigtighed i kontrolpakkerne for 2014-2020

d) Kommissionens arbejde i forbindelse med gennemgang og validering af de indberettede fejlfrekvenser i kontrol-/afslutningspakkerne for 2018. Vi så også på relevansen og pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra GD REGIO og GD EMPL og angivelsen af dem i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

6.10. Vi udtog stikprøven i to faser. Først valgte vi 24 kontrol-/afslutningspakker (15 fra programmeringsperioden 2014-2020 og ni fra programmeringsperioden 2007-2013), som dækker 53 af de 465 OP'er, hvor der var en afregning fra Kommissionen fra EU-budgettet i 2018. Inden for disse OP'er valgte vi derefter transaktioner, som revisionsmyndighederne allerede havde kontrolleret. ***Bilag 6.2*** indeholder en oversigt over den reviderede stikprøve opdelt efter medlemsstater.

6.11. Vores revisionsarbejde i år var det samme som det, vi beskrev detaljeret i vores årsberetning for 2017 ([9]).

6.12. For så vidt angår ***del 2*** i dette kapitel vurderede vi medlemsstaternes systemer til performancemåling og -rapportering. Vi kontrollerede også revisionsmyndighedernes og Kommissionens arbejde med at sikre performancedataenes tilstrækkelighed og pålidelighed. Når vi genudførte revisioner af fysisk afsluttede operationer, vurderede vi også, i hvilket omfang myndighederne rapporterede, om de opstillede mål for output- og resultatindikatorer var blevet opfyldt.

Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed

6.13. Denne del af kapitlet består af tre underafsnit. Det første vedrører vores test af dette års stikprøve på 220 transaktioner med henblik på at få indsigt i de vigtigste kilder til fejl og indhente materiale til den samlede revisionserklæring. Det andet underafsnit omhandler vores vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde, og det tredje vedrører Kommissionens arbejde. Resultaterne af alle underafsnit danner grundlag for, at vi kan drage en konklusion om oplysningerne om formel rigtighed i de to ansvarlige GD'ers årlige aktivitetsrapporter og Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

([8]) Hvis spørgsmål, der har en væsentlig indvirkning, er uafsluttede, afregner Kommissionen kun det ikkeanfægtede beløb. Saldoen afregnes, og OP'et afsluttes, når alle udestående spørgsmål er løst.

([9]) Punkt 6.21-6.23.

Resultaterne af vores gennemgang af transaktioner og genudførelse af revisionsarbejde

6.14. ***Bilag 6.1*** indeholder en oversigt over resultaterne af vores test af transaktioner. I de 220 transaktioner, vi undersøgte, identificerede og kvantificerede vi 36 fejl, som revisionsmyndighederne ikke havde opdaget. Under hensyntagen til de 60 fejl, som revisionsmyndighederne allerede havde fundet, og de korrektioner, som programmyndighederne havde anvendt (til en samlet værdi af 314 millioner euro for begge programmeringsperioder), anslår vi fejlforekomsten til 5,0 % ([10]). Antallet og indvirkningen af de fejl, vi fandt for transaktioner i perioden 2014-2020, var højere end for transaktioner vedrørende afslutning i perioden 2007-2013.

6.15. Revisionsmyndighederne havde rapporteret 60 kvantificerbare fejl i kontrol-/afslutningspakkerne for de 220 transaktioner, vi udtog til stikprøven. De vedrørte navnlig ikkestøtteberettigede omkostninger (37) og offentlige udbud (18) ([11]) efterfulgt af manglende væsentlig dokumentation (3).

6.16. Medlemsstaternes myndigheder anvendte *finansielle korrektioner* og ekstrapolerede dem efter behov med henblik på at bringe restfejlfrekvenserne ned under væsentlighedstærsklen på 2 %.

6.17. ***Tekstboks 6.2*** viser, hvordan de fejl, vi fandt, fordeler sig på kategorier. Den viser også fordelingen på opdagelseskilder af samtlige opdagede fejl, dvs. også dem, revisionsmyndighederne havde rapporteret i forbindelse med de transaktioner, vi undersøgte. Ikkestøtteberettigede omkostninger bidrog mest til den anslåede fejlforekomst, efterfulgt af manglende overholdelse af reglerne om *statsstøtte* og offentlige udbud. Punkt 6.19-6.40 indeholder flere oplysninger om disse fejl.

Tekstboks 6.2
»Økonomisk, social og territorial samhørighed« — Fordeling af fejl

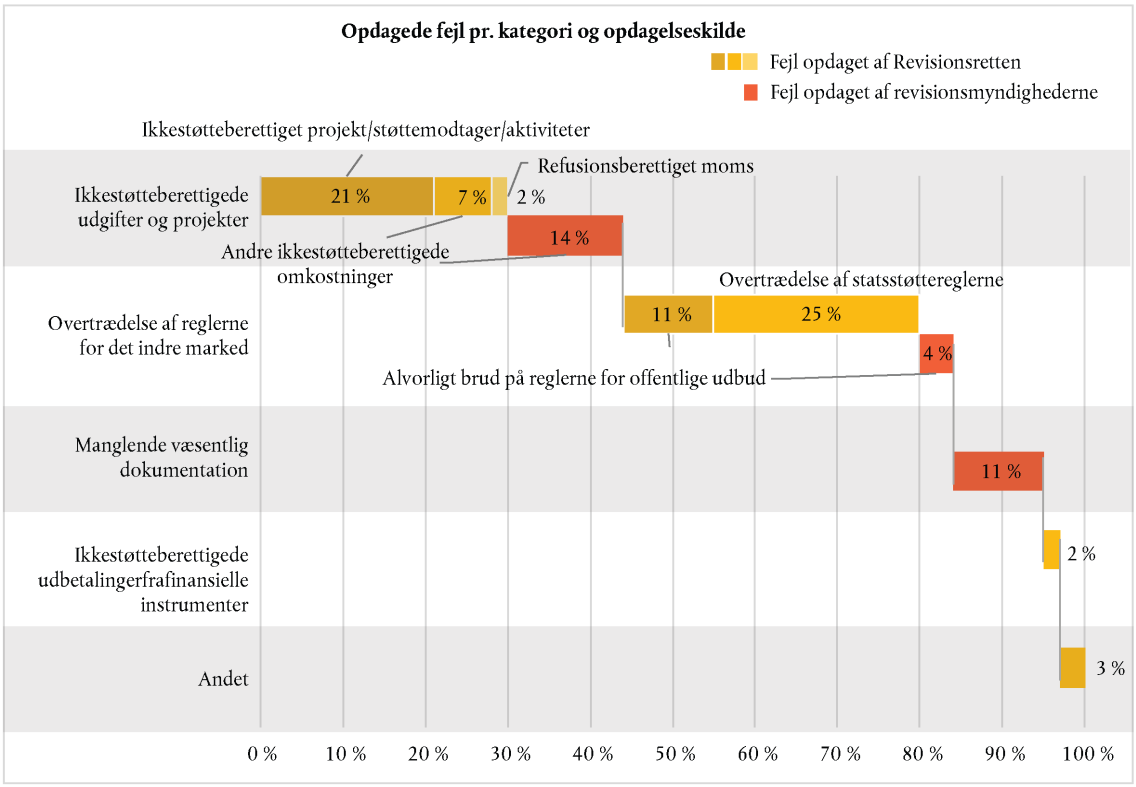

Kilde: Revisionsretten.

([10]) Vi baserer vores beregning af fejlforekomsten på en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at den anslåede fejlforekomst i populationen ligger mellem 2,5 % og 7,5 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

([11]) En enkelt transaktion kan være berørt af mere end én fejltype.

6.18. Antallet af opdagede fejl og deres indvirkning tyder på, at der stadig er vedvarende svagheder med hensyn til den formelle rigtighed af de udgifter, som forvaltningsmyndighederne anmelder. Dette revisionsresultat bekræfter resultaterne af Kommissionens juridisk-kritiske revisioner i 2018, hvor det i fem ud af 26 tilfælde blev konkluderet, at der var væsentlige mangler vedrørende overholdelsen af det centrale krav nr. 4 om tilstrækkelige forvaltningsverificeringer.

Ikkestøtteberettigede udgifter og projekter

6.19. Når medlemsstaternes myndigheder anmelder udgifter til Kommissionen, attesterer de, at udgifterne er i overensstemmelse med en række specifikke bestemmelser i EU-lovgivningen eller national lovgivning, og at støtten blev givet til støttemodtagere eller operationer, der opfylder støtteberettigelseskravene for OP'er.

6.20. Ikkestøtteberettigede udgifter og projekter er de største fejlkilder under både EFRU/Samhørighedsfonden og ESF. I 7 % af de transaktioner, vi undersøgte, konstaterede vi, at projekterne ikke var i overensstemmelse med enten EU's eller medlemsstatens støtteberettigelsesregler. Disse tilfælde tegner sig for 44 % af samtlige kvantificerbare fejl eller ca. 1,9 procentpoint af den anslåede fejlforekomst.

6.21. De primære årsager til ikkestøtteberettigede udgifter var projektaktiviteter eller deltagere, som ikke opfyldte støtteberettigelsesreglerne. Halvdelen af de operationer, hvor vi konstaterede ikkestøtteberettigede udgifter, var behæftet med denne fejl, og de udgjorde 21 % af den anslåede fejlforekomst.

6.22. Ifølge EU-reglerne er momsudgifter kun berettiget til medfinansiering, hvis de ikke er refusionsberettigede ifølge national momslovgivning. Ligesom sidste år fandt vi tilfælde, hvor medlemsstaternes myndigheder havde anmeldt refusionsberettiget moms som støtteberettigede udgifter, denne gang i 11 projekter under fire OP'er. Otte af disse fejl fandt sted i Polen som beskrevet i vores sidste årsberetning. I alle disse tilfælde fortolkede revisionsmyndighederne støtteberettigelsesreglerne forkert og rapporterede ikke en uregelmæssighed. Vi kvantificerede ikke disse otte fejl, fordi Kommissionen anvendte finansielle korrektioner. I vores kortfattede sagsgennemgang om moms ([12]) gav vi flere oplysninger om dette emne og forklarede, at momsgodtgørelse er en hyppig fejlkilde, eftersom reglerne ofte anvendes på en inkonsekvent måde.

Forenklingsforanstaltninger kunne forebygge uregelmæssigheder

6.23. En væsentlig kilde til kompleksitet for støttemodtagerne er, når de nationale støtteberettigelseskrav er mere vidtgående end kravene i EU-lovgivningen ([13]). Tre fejl, som vi opdagede, kunne have været undgået, hvis medlemsstaternes myndigheder ikke havde fastsat så komplekse nationale betingelser for støtteberettigelse (jf. eksemplet i ***tekstboks 6.3***).

Tekstboks 6.3
Komplekse nationale betingelser for støtteberettigelse — et eksempel

Støtteberettigelsesreglerne for et polsk OP omfattede en betingelse, der forbød anvendelsen af EU-tilskud, hvis en anden enhed udførte samme type forretningsaktivitet på samme adresse. Dette krav, som er mere vidtgående end EU-bestemmelserne, blev gentaget i tilskudsaftalen.

Da en støttemodtager (en advokat) oprettede sin virksomhed på samme adresse som et andet advokatkontor, var projektet ikke berettiget til medfinansiering.

Vi fandt også komplekse nationale betingelser for støtteberettigelse i Tyskland.

6.24. En forenklingsforanstaltning, der kan reducere den administrative byrde for støttemodtagerne, er derimod brugen af forenklede omkostningsmuligheder. Når vi reviderede transaktioner, hvor der var anvendt forenklede omkostningsmuligheder, konstaterede vi, at sandsynligheden for fejl var mindre. Vi bemærker dog, at forenklede omkostningsmuligheder stadig kun i begrænset omfang anvendes i tilfælde, hvor de kunne være hensigtsmæssige.

([12]) Kortfattet sagsgennemgang »Momsgodtgørelse på samhørighedsområdet — en suboptimal anvendelse af EU-midler med risiko for fejl«, november 2018 (https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/RCR-VAT/RCR-VAT_DA.pdf).

([13]) »Forenkling af gennemførelsen af samhørighedspolitikken efter 2020«, maj 2018, punkt 23 (https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BRP_Cohesion_simplification/Briefing_paper_Cohesion_simplification_DA.pdf).

Overtrædelse af reglerne for det indre marked

6.25. I år konstaterede vi 16 overtrædelser af reglerne for det indre marked, hvoraf vi kvantificerede otte. De vigtigste overtrædelser af reglerne i 2018 vedrørte offentlige udbud eller statsstøtte.

Trods mange korrektioner er offentlige udbud stadig en væsentlig fejlkilde

6.26. Offentlige udbud er et centralt instrument til at anvende offentlige midler sparsommeligt og effektivt og til at oprette et indre marked. I år undersøgte vi 129 udbud vedrørende bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og vareleveringer. Langt størstedelen af disse udbud gjaldt projekter, der medfinansieres via OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden, hvor sandsynligheden for fejl er større.

6.27. Under deres arbejde havde revisionsmyndighederne opdaget 18 tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud i de transaktioner, vi undersøgte, som f.eks. manglende afholdelse af udbud, ukorrekt anvendelse af udvælgelseskriterierne og mangler i udbudsspecifikationerne. Myndighederne pålagde systematisk faste korrektioner på mellem 5 % og 100 %, som det er fastlagt i Kommissionens retningslinjer ([14]).

6.28. I ni udbudsprocedurer konstaterede vi tilfælde af manglende overholdelse af EU's og/eller de nationale regler for offentlige udbud, som revisionsmyndighederne ikke havde opdaget (jf. ***tekstboks 6.4***). De fleste af de fejl, vi opdagede, vedrørte kontrakter med en værdi over EU-tærsklerne ([15]). To af fejlene var alvorlige overtrædelser, som medførte en uberettiget begrænsning af konkurrencen, og vi rapporterede disse som kvantificerbare fejl. De tegnede sig for 6 % af samtlige kvantificerbare fejl, vi konstaterede, eller ca. 0,7 procentpoint af den anslåede fejlforekomst. Andre fejl vedrørende udbud omfattede manglende overholdelse af offentliggørelses- og gennemsigtighedskravene.

Tekstboks 6.4
Et eksempel på overtrædelse af reglerne for offentlige udbud

I programmeringsperioden 2007-2013 tildelte en støttemodtagende offentlig myndighed i Italien en treårig kontrakt til en privat virksomhed. De aftalte tjenesteydelser omfattede overvågning, administration, rapportering og gennemførelse af korrektioner. I overensstemmelse med betingelserne i udbudsbekendtgørelsen forlængede støttemodtageren efterfølgende kontraktperioden med tre år mere. Ved den anden periodes afslutning kontaktede støttemodtageren kontrahenten med henblik på levering af supplerende tjenesteydelser og indgik en ny kontrakt for yderligere 15 måneder. De supplerende tjenesteydelser var forventede, og andre virksomheder på markedet var i stand til at levere dem. Tildelingen af de supplerende tjenesteydelser uden en udbudsprocedure gjorde, at omkostningerne ikke var berettigede til EU-medfinansiering.

Revisionsmyndigheden fandt fejlagtigt ingen uregelmæssigheder i støttemodtagerens tilgang.

Vi konstaterede et andet uregelmæssigt offentligt udbud i Ungarn.

Fire projekter var ikke støtteberettigede som følge af en overtrædelse af statsstøttereglerne

6.29. Statsstøtte, som ikke ligger under »de minimis« -loftet, er i princippet uforenelig med det indre marked, da den kan fordreje samhandelen mellem medlemsstaterne. Der er dog undtagelser fra denne regel, navnlig hvis projektet er omfattet af den generelle gruppefritagelsesforordning ([16]). Medlemsstaterne skal anmelde andre tilfælde af statsstøtte, så Kommissionen kan vurdere dens forenelighed.

6.30. I år fandt vi syv EFRU-projekter i Spanien, Frankrig og Portugal, som var i strid med EU's statsstøtteregler. Vi mener, at fem af disse projekter, der alle fandt sted i Portugal, burde have fået mindre eller ingen offentlig finansiering fra EU og/eller medlemsstaten. Disse fejl udgør ca. 1,6 procentpoint af den anslåede fejlforekomst.

([14]) Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 final af 19.12.2013 om fastsættelse og godkendelse af retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner, Kommissionen skal anvende på udgifter finansieret af Unionen under delt forvaltning, for manglende overholdelse af reglerne om offentlige indkøb.

([15]) I henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([16]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

6.31. Tre af disse fem kvantificerede fejl vedrørende statsstøtte har relation til en manglende tilskyndelsesvirkning og viser en systemisk svaghed. EU-reglerne bygger på den forudsætning, at der udelukkende bør gives statsstøtte, hvis den støtter aktiviteter, som ellers ikke ville have fundet sted. Denne »tilskyndelsesvirkning« antages automatisk for ordninger under den generelle gruppefritagelsesforordning, hvis arbejdet starter efter datoen for ansøgningen om støtte ([17]).

6.32. Kommissionen havde tidligere identificeret flere operationer, som er berørt af denne fejl. Forvaltningsmyndigheden for det pågældende OP udelukkede operationer fra regnskaber ([18]), hvor Kommissionen opdagede denne type fejl. Både Kommissionen og forvaltningsmyndighederne var klar over, at der var tale om et systemisk problem. Selv om medlemsstaten ændrede sine nationale regler for at sikre overensstemmelse med EU's regler og undgå yderligere uregelmæssigheder, traf ingen part tilstrækkelige korrigerende foranstaltninger til enten at fjerne disse fejl i regnskaberne for 2016/17 eller udligne den potentielle indvirkning ved hjælp af en tilsvarende *finansiel korrektion*. Kommissionen godkendte regnskaberne efter ændringen af reglerne.

Manglende overholdelse af reglerne om anvendelse af finansielle instrumenter

Uregelmæssige udbetalinger fra finansielle instrumenter bidrog mindre til den anslåede fejlforekomst end i 2017

6.33. Indtil udgangen af regnskabsåret 2016/17 blev der betalt 2,9 milliarder euro i forskud til *finansielle instrumenter*, hvoraf 2,3 milliarder euro blev anmeldt mellem 1. juli 2016 og 30. juni 2017 (17 % af det samlede beløb, der blev betalt som EU-medfinansiering). I løbet af regnskabsåret 2016/17 blev der udbetalt 1,3 milliarder euro (43 %) til de endelige modtagere.

6.34. Vores revision omfattede udbetalinger til fem finansielle instrumenter (to fra programmeringsperioden 2014-2020 og tre fra 2007-2013). Vi undersøgte 30 garantier og 100 lån for disse fem instrumenter, hvad angår de finansielle formidlere. I år konstaterede vi 14 tilfælde af ikkestøtteberettigede udbetalinger til de endelige modtagere, og de vedrørte tre af de instrumenter, vi undersøgte. Der var enten tale om ikkestøtteberettigede lån eller ikkestøtteberettigede endelige modtagere og om annullerede udbetalinger, som medlemsstaten fejlagtigt havde registreret som betalt. Eftersom andelen af finansielle instrumenter inden for revisionspopulationen var meget lavere i 2018 end i 2017, bidrog disse fejl i mindre omfang til den anslåede fejlforekomst for 2018 ([19]).

6.35. Oplysningerne om et finansielt instruments performance og den reelle anvendelse af midlerne (dvs. støtteberettigede udgifter ved afslutningen) er baseret på de data, som medlemsstaterne indberetter. Selv om Kommissionen i de senere år har gjort en stor indsats for at forbedre datakvaliteten, konstaterer vi stadig uregelmæssigheder i gennemførelsesrapporterne. I 2018 var dette tilfældet for to af de fem finansielle instrumenter, vi undersøgte (ét for hver periode). I ét tilfælde rapporterede fondsforvalteren to annullerede lån som udbetalinger, hvilket førte til ikkestøtteberettigede udgifter.

Svaghederne i revisionsordningerne for finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen, er blevet tacklet, men ikke fuldstændig løst

6.36. I 2017 påpegede vi behovet for væsentlige forbedringer i revisionsordningerne for de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen, og fremhævede, at revisionsmyndighederne ikke har nogen juridisk ret til at gennemføre kontrol på stedet for at opnå sikkerhed med hensyn til den formelle rigtighed hos den finansielle formidler. Kommissionen accepterede vores anbefaling på dette punkt og mente, at den ville blive gennemført med *omnibusforordningens* ikrafttrædelse.

6.37. I betragtning af problemets alvor og dets horisontale indvirkning på alle de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen, fulgte vi op på vores anbefalinger fra sidste år.

([17]) Artikel 6 i den generelle gruppefritagelsesforordning.
([18]) Jf. artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.
([19]) Punkt 6.30 og tekstboks 6.4 i vores årsberetning for 2017.

6.38. Med omnibusforordningen blev der indført et nyt krav ([20]) om, at revisionsmyndighederne skal foretage systemrevisioner og revisioner af operationer vedrørende finansielle instrumenter hos de finansielle formidlere, også når det gælder de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen. *SMV-initiativprogrammer* oprettet før 2. august 2018 er ikke omfattet af den endelige vedtagne tekst. Eftersom alle de seks SMV-initiativprogrammer, der er vedtaget hidtil, blev oprettet før denne dato, er der endnu ikke fastlagt passende revisionsordninger for dem alle sammen.

Uberettiget tilbageholdelse af EU-midler fra støttemodtagerne medførte sene betalinger

6.39. Ifølge EU-reglerne skal medlemsstaternes myndigheder normalt betale støttemodtagerne det fulde offentlige bidrag (herunder EU-støtte) senest 90 dage efter støttemodtagerens indgivelse af en betalingsanmodning, medmindre der foreligger visse betingelser for afbrydelse af betalingen ([21]). I to medlemsstater havde forvaltningsmyndighederne ikke overholdt denne regel i seks af de 220 transaktioner, vi undersøgte.

6.40. I fire tilfælde i Tyskland modtog støttemodtageren først det fulde beløb, efter at regnskaberne for 2016/17 var sendt til Kommissionen (otte måneder efter regnskabsårets afslutning). I to tilfælde var beløbene endnu ikke blevet udbetalt på tidspunktet for vores revision. I Frankrig og Tyskland har denne praksis til formål i en vis grad at udligne effekten af Kommissionens tilbageholdelse af 10 %, indtil regnskaberne er godkendt, ved en uretmæssig tilbageholdelse af den samme procentdel fra godtgørelsen til støttemodtagerne.

Vores vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde

6.41. Revisionsmyndighedernes arbejde er en kritisk del af sikkerheds- og kontrolrammen for samhørighedsudgifterne. Vores revision af deres arbejde er del af en proces, som kan betyde, at vi muligvis vil øge brugen af Kommissionens sikkerhedsmodel i fremtiden. I år foretog vi en vurdering af 15 ud af 126 revisionsmyndigheders arbejde.

6.42. I alle de kontrol- og afslutningspakker, vi undersøgte, havde revisionsmyndighederne rapporteret en restfejlfrekvens på under 2 %. Fejl, som revisionsmyndighederne ikke opdagede eller korrigerede, påvirker disse frekvenser. Kommissionens eget arbejde førte til, at den rapporterede en restfejlfrekvens på over 2 % for fire kontrolpakker i vores stikprøve. De yderligere fejl, vi opdagede i vores stikprøve af transaktioner, som revisionsmyndighederne havde undersøgt i 24 kontrol-/afslutningspakker, gav os tilstrækkeligt bevis til at konkludere, at restfejlfrekvensen for fire andre af de 15 kontrolpakker for perioden 2014-2020 og én af de ni afslutningspakker for perioden 2007-2013 var over 2 %.

6.43. I 2018 rapporterede revisionsmyndighederne for første gang fejl ved hjælp af en fælles typologi, som Kommissionen og medlemsstaterne var blevet enige om ([22]). ***Tekstboks 6.5*** sammenligner de fejltyper, der hyppigst rapporteres af revisionsmyndighederne (RM'erne), med de yderligere fejl, som hyppigst opdages af Kommissionen og os. Resultaterne viser, at de mest almindelige typer af uregelmæssigheder for hvert revisionsorgan er ikkestøtteberettigede udgifter og offentlige udbud. Det fremgår dog også, at trods de mange uregelmæssigheder, som revisionsmyndighederne konstaterede, er de projekter, vi undersøgte, fortsat behæftet med fejl, der ikke er blevet opdaget eller korrigeret af alle de interne kontrolinstanser på et tidligere tidspunkt (punkt 6.32 giver et eksempel på dette).

([20]) Artikel 272, stk. 14.
([21]) Artikel 132 i forordningen om fælles bestemmelser.
([22]) Jf. side 68 i den årlige aktivitetsrapport for GD REGIO for 2018 og side 56 i den årlige aktivitetsrapport for GD EMPL for 2018.

Tekstboks 6.5
De hyppigste fejltyper, der blev opdaget af revisionsorganerne

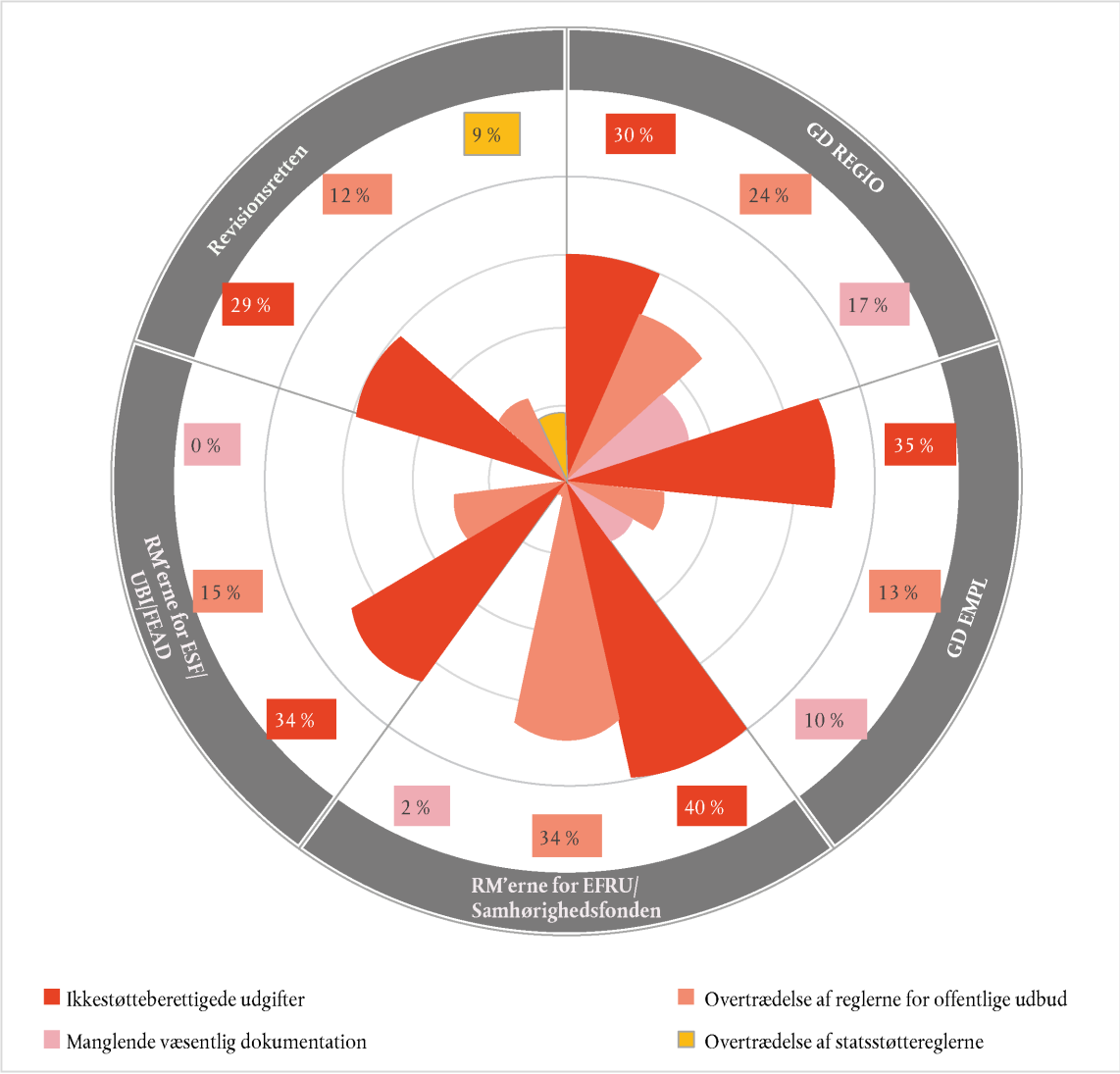

Kilde: Revisionsretten.

Svagheder i nogle revisionsmyndigheders stikprøveudtagning påvirkede repræsentativiteten

6.44. På grund af det store antal operationer, der medfinansieres af hvert OP, er revisionsmyndighederne nødt til at bruge stikprøver for at afgive en udtalelse om, hvorvidt udgifterne er støtteberettigede. For at få et pålideligt resultat skal prøverne være repræsentative for den reviderede population og som hovedregel være baseret på en statistisk gyldig metode ([23]). Vi kontrollerede revisionsmyndighedernes stikprøvemetode for de 24 kontrol-/afslutningspakker, vi undersøgte.

([23]) Artikel 127 i forordningen om fælles bestemmelser.

6.45. Vi konstaterede svagheder såsom utilstrækkelig stikprøvestørrelse, overrepræsentation af visse operationer og ukorrekt brug af stikprøveparametre i seks af de 24 pakker (fire af dem for 2014-2020). To af disse svagheder påvirkede i et vist omfang repræsentativiteten af stikprøverne og derfor også nøjagtigheden af de rapporterede restfejlfrekvenser. Vi giver et eksempel i ***tekstboks 6.6***.

Tekstboks 6.6
Svagheder i stikprøveudtagningen

GD EMPL identificerede svagheder i den stikprøvemetode, der blev anvendt for et tysk OP: Generaldirektoratet bemærkede, at én foranstaltning var stærkt overrepræsenteret i stikprøven i betragtning af dens vægt i populationen som helhed. Vi deler denne opfattelse og mener, at den valgte metode påvirkede stikprøvens repræsentativitet for de anmeldte udgifter.

Trods forbedringer er der stadig mangler i den måde, hvorpå revisionsmyndighederne dokumenterer deres arbejde

6.46. De internationale revisionsstandarder pålægger revisorer at dokumentere deres kontrol, herunder med tydelige henvisninger til alle de dokumenter, der er mest relevante for de reviderede udgifter. Dette gør det muligt for dem at være ansvarlige for deres arbejde og hjælper interne eller eksterne kontrollører til at drage konklusioner om omfanget og kvaliteten af kontrollen. Utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige spørgsmål eller svar i tjeklister øger risikoen for ikke at opdage ikkestøtteberettigede udgifter. Risikoen forøges yderligere, hvis revisionsmyndigheden har begrænset adgang til den underliggende dokumentation, sådan som vi konstaterede i et tilfælde, hvor en international organisations komplekse udbudsregler skulle anvendes.

6.47. For 156 af stikprøvens 220 transaktioner (71 %) var vi i stand til at drage konklusioner på grundlag af vores revision af revisionsmyndighedernes arbejde. I 64 transaktioner (29 %) identificerede vi mangler med hensyn til omfang, kvalitet og/eller dokumentation af dette arbejde, som betød, at vi måtte genudføre de relevante revisionshandlinger. Manglerne vedrørte 14 af de 24 kontrol/afslutningspakker, vi undersøgte. I 48 transaktioner (22 % af det samlede antal) betød manglerne, at vi var nødt til at besøge støttemodtageren. I 24 af de 64 transaktioner (i 13 kontrol-/afslutningspakker), hvor vi genudførte revisionsarbejdet, konstaterede vi kvantificerbare fejl, der ikke var blevet identificeret af revisionsmyndigheden.

6.48. Vores resultater viser en forbedring i forhold til sidste år, hvor vi var nødt til at genudføre over halvdelen af alle revisionshandlinger, en tredjedel af dem hos støttemodtagerne. Vi bemærkede også god praksis med hensyn til revisionsmyndighedernes dokumentation af deres arbejde (jf. ***tekstboks 6.7***).

Tekstboks 6.7
God praksis i en revisionsmyndigheds arbejde

I den litauiske revisionsmyndigheds tjeklister for programmeringsperioden 2014-2020 gives en udførlig forklaring af revisionens omfang. Tjeklisterne skal udfyldes af revisorerne for at beskrive, hvad der er gjort, og give nærmere oplysninger om de reviderede poster. Den tjekliste, vi gennemgik, gav os derfor mulighed for som ekstern kontrollør at drage vores egne konklusioner, der næsten udelukkende var baseret på denne dokumentation.

Fire revisionsmyndigheders ukorrekte behandling af fejl havde en indvirkning på de restfejlfrekvenser, de rapporterede

6.49. Restfejlfrekvensernes korrekte beregning og pålidelighed afhænger bl.a. af, hvordan opdagede fejl håndteres.

6.50. I syv transaktioner konstaterede vi, at revisionsmyndighederne havde opdaget en uregelmæssighed, men brugte oplysningerne forkert ved beregningen af fejlfrekvensen (jf. kategorien »Andet« i ***tekstboks 6.2***). I disse tilfælde, hvor fejlen blev beregnet forkert, eller uregelmæssigheden slet ikke blev rapporteret, ansatte revisionsmyndighederne fejlfrekvensen for de pågældende transaktioner for lavt, hvilket indvirkede på vores skøn over fejlforekomsten.

Kommissionens kontrolarbejde og rapportering af restfejlfrekvensen i sine årlige aktivitetsrapporter

Kommissionens kontrol vedrørende programmeringsperioden 2014-2020

6.51. De årlige aktivitetsrapporter er Kommissionens vigtigste redskab til rapportering af, om den har rimelig sikkerhed for, at medlemsstaternes kontrolprocedurer kan sikre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

Kommissionen har gjort en indsats for at forbedre sine ordninger for rapportering om formel rigtighed

6.52. Sidste år påpegede vi, at rapporteringskravene for de årlige aktivitetsrapporter ikke er blevet tilpasset tilstrækkeligt til den nye kontrol- og sikkerhedsramme for 2014-2020 ([24]). I sine årlige aktivitetsrapporter for 2018 ajourførte Kommissionen sin nøgleresultatindikator (KPI) for formel rigtighed og beregnede en restfejlfrekvens for regnskabsåret 2016/17. KPI'en dækker udgifter, for hvilke Kommissionen kunne opnå den nødvendige sikkerhed fra revisionsmyndighederne og sit eget arbejde vedrørende formel rigtighed. Den neutraliserer også indvirkningen af forskud, der betales til finansielle instrumenter.

6.53. De rapporterede KPI'er var under 2 % for begge GD'er. Eftersom revisionsresultaterne for flere OP'er stadig drøftedes (jf. punkt 6.64), rapporterede begge GD'er også restfejlfrekvenser for det »værst tænkelige scenario«, og disse lå over væsentlighedstærsklen på 2 % ([25]).

6.54. De respektive generaldirektører afgav en forvaltningserklæring for de udgifter, der var blevet afholdt i 2018. I den forbindelse anslog GD'erne risikobeløbet ved hjælp af den bekræftede restfejlfrekvens for regnskabsåret 2016/17 eller den restfejlfrekvens, som revisionsmyndighederne rapporterede for regnskabsåret 2017/18, alt efter hvad der var højest. Hvis der ikke var indsendt nogen kontrolpakke for regnskabsåret 2016/17, blev det højeste tal af de 2 % eller den rapporterede restfejlfrekvens for 2017/18 anvendt.

6.55. Som fastsat i finansforordningen omfatter tallene for 2018 udgifter, der endnu ikke har været igennem hele kontrolcyklussen ([26]). Først fra og med 2020 vil disse udgifter have været igennem hele kontrolcyklussen.

6.56. Kommissionen anvendte de to GD'ers anslåede risikobeløb som grundlag for sine oplysninger om »Økonomisk, social og territorial samhørighed« i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2018. Den rapporterede derfor et samlet risikobeløb ved betalingen, som var beregnet ud fra de relevante 2018-udgifter (jf. også punkt 6.54 og 6.55), på 1,7 % ([27]). Efter vores opfattelse er dette tal udtryk for, at omfanget af uregelmæssigheder er undervurderet.

([24]) Punkt 6.55-6.57 og anbefaling 4 i vores årsberetning for 2017.
([25]) Jf. GD REGIO's årlige aktivitetsrapport, fodnote 12 og GD EMPL's årlige aktivitetsrapport, fodnote 38.
([26]) Jf. anbefaling 4, nr. i), i årsberetningen for 2017.
([27]) Dette tal er beregnet for alle forvaltningsmetoder og omfatter udgifter vedrørende både programmeringsperioden 2007-2013 og programmeringsperioden 2014-2020.

6.57. I ***tekstboks 6.8*** giver vi et overblik over restfejlfrekvensen for regnskabsåret 2016/17 og den anslåede risiko vedrørende de relevante 2018-udgifter, der i de årlige aktivitetsrapporter for 2018 blev rapporteret for programmeringsperioden 2014-2020.

Tekstboks 6.8
Oversigt over de årlige aktivitetsrapporters oplysninger om programmeringsperioden 2014-2020

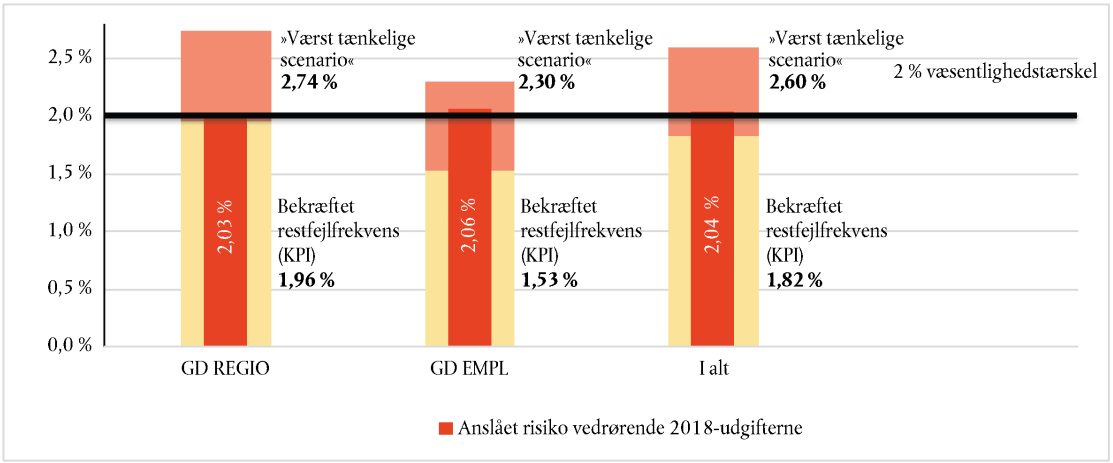

Kilde: Revisionsretten på grundlag af GD REGIO's og GD EMPL's årlige aktivitetsrapporter for 2018.

Juridisk-kritiske revisioner hjælper Kommissionen til at vurdere udgifternes formelle rigtighed, men den restfejlfrekvens, der er rapporteret som en KPI, kan kun betragtes som et minimum

6.58. Kommissionen foretager juridisk-kritiske revisioner, hvor den gennemgår og vurderer pålideligheden af revisionsmyndighedernes arbejde. Formålet er at få rimelig sikkerhed for, at ingen alvorlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne forbliver uopdagede, urapporterede og dermed ukorrigerede, når regnskaberne er indsendt til Kommissionen.

6.59. Kommissionen udvælger OP'er til sine juridisk-kritiske revisioner på baggrund af en årlig risikovurdering. Programmer med en høj risikoscore og dermed stor sandsynlighed for en væsentlig fejlforekomst prioriteres.

6.60. I 2018 foretog Kommissionen 26 juridisk-kritiske revisioner vedrørende de 202 kontrolpakker for regnskabsåret 2016/17. Disse revisioner dækkede 193 operationer (inkl. fire besøg hos støttemodtagere) og 25 kontrolpakker i 13 medlemsstater. Vi gennemgik otte af Kommissionens revisioner i otte medlemsstater.

6.61. I 21 (81 %) af Kommissionens 26 juridisk-kritiske revisioner konkluderede den, at den rapporterede fejlfrekvens i revisionsmyndighedens årlige kontrolrapport var sat for lavt. 14 (54 %) af disse revisioner resulterede i en fejlfrekvens på over 2 %.

6.62. Kommissionens risikobaserede tilgang til at udvælge OP'er er ikke udformet med henblik på at give en samlet restfejlfrekvens rapporteret som en KPI. Kommissionen kan ikke overføre resultaterne af sine juridisk-kritiske revisioner til OP'er, hvor den kun har udført en skrivebordsgennemgang. OP'er, der ikke udvælges til juridisk-kritisk revision, udgør i sagens natur en revisionsrisiko for, at fejl ikke opdages. Den samlede restfejlfrekvens, Kommissionen præsenterer som en KPI, bør derfor betragtes som en minimumssats.

6.63. Når Kommissionen udvælger et OP til juridisk-kritisk revision, fastsætter dens procedurer, at revisioner af operationer kan udvælges til genudførelse ved hjælp af tilfældig stikprøveudtagning, en risikobaseret tilgang eller en kombination af begge metoder. Kommissionen ekstrapolerer dog aldrig resultaterne af sine revisioner. Derfor er den genberegnede fejlfrekvens for OP'et, som bidrager til KPI'en, også kun et minimum.

6.64. Kommissionen gav i sit svar til vores årsberetning for 2017 ([28]) udtryk for sin vilje til at færdiggøre arbejdet vedrørende udgifternes formelle rigtighed inden for ni måneder. Af de otte juridisk-kritiske revisioner, vi gennemgik, var kun én afsluttet i maj 2019. De fejl, Kommissionen fandt, og de restfejlfrekvenser, den offentliggjorde, kan stadig ændre sig efter en *kontradiktorisk procedure* med medlemsstaterne om forhold, der bl.a. vedrører resultaterne af den supplerende kontrol, som revisionsmyndighederne har bedt om. I de årlige aktivitetsrapporter for 2018 anfører GD'erne, at yderligere arbejde med at vurdere restfejlfrekvensernes pålidelighed kan blive udført i efterfølgende år. Dette indebærer, at Kommissionens konklusion for regnskabsåret 2016/17 endnu ikke er endelig.

Afslutningsordninger

Perioden 2007-2013

6.65. For programmeringsperioden 2007-2013 havde medlemsstaterne indtil den 31. marts 2017 ([29]) til at indsende afslutningspakker til Kommissionen. Ved udgangen af 2018 havde Kommissionen afviklet uindfriede EU-forpligtelser for 358 ud af 440 OP'er.

6.66. I 2018 afsluttede Kommissionen kun de OP'er (eller dele af OP'er), hvor den havde sikkerhed for, at restfejlfrekvensen lå under væsentlighedstærsklen. I én af de ni afslutningspakker, vi undersøgte, opdagede vi dog yderligere fejl, som i væsentlig grad påvirkede restfejlfrekvensen for de ikkeanfægtede udgifter (vores genberegning gav en frekvens på over 2 %).

6.67. I én ungarsk afslutningspakke identificerede Kommissionen flere spørgsmål, der ikke kunne løses. Vi konstaterede, at indvirkningen af de potentielle uregelmæssigheder ikke var behandlet konsekvent. Der er en risiko for, at den endelige saldo indeholder uregelmæssige beløb.

Perioden 2014-2020

6.68. Kontrol- og sikkerhedsrammen for programmeringsperioden 2014-2020 har til formål at forenkle afslutningen af OP'er ved at indføre en procedure for den årlige undersøgelse og godkendelse af regnskaberne, der omfatter aspekter vedrørende formel rigtighed. Forordningen om fælles bestemmelser tildeler specifikke roller til hver programmyndighed i medlemsstaterne og til Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af årsregnskaberne og kontrollen og valideringen af de finansielle oplysninger, der gives i kontrolpakkerne, herunder en vurdering af restfejlfrekvensernes pålidelighed. Samtidig fastsætter forordningens artikel 148 en dokumentopbevaringsperiode, navnlig for små operationer, som er kortere end den, der gjaldt i programmeringsperioden 2007-2013.

6.69. I forbindelse med afslutningen af OP'er for programmeringsperioden 2014-2020 pålægger forordningen om fælles bestemmelse hver medlemsstat at indgive en endelig rapport om gennemførelsen af hvert OP, men uden tilstrækkeligt at specificere dens indhold og dato for indgivelse. De fleste af bestemmelserne om afslutningen af programmerne vedrørende 2014-2020 udsætter endvidere den endelige vurdering af støtteberettigelsen af anmeldte omkostninger for nogle operationer til et senere tidspunkt, dvs. normalt til afslutningen. Dette er tilfældet i forbindelse med investeringer fra finansielle instrumenter, afregningen af statsstøtteforskud, den endelige vurdering af indtægtsskabende projekter, behandlingen af ikkefungerende projekter osv.

6.70. Modsat hvad der er tilfældet i forbindelse med vurderingen af årsregnskaber, definerer forordningen om fælles bestemmelser hverken hver aktørs rolle i processen eller det arbejde, der skal gøres for at genoverveje og om nødvendigt justere indvirkningen af mulige ikkestøtteberettigede omkostninger på restfejlfrekvenserne for de berørte år. Disse aspekter bør klarlægges i rette tid, så medlemsstaterne forstår, hvad Kommissionen forventer af dem i forbindelse med afslutningen af programmerne vedrørende 2014-2020. Enhver usikkerhed i denne sammenhæng kan også påvirke medlemsstaternes kapacitet til at udføre den nødvendige kontrol for at sikre, at de endelige støtteberettigede udgifter for hvert OP ved afslutningen har en restfejlfrekvens på under 2 %, eftersom dokumentopbevaringsperioden kan udløbe, hvis nogle opgaver udskydes helt til programmets afslutning (udgangen af 2025).

([28]) Jf. Kommissionens svar til punkt 6.67 i årsberetningen for 2017.
([29]) Undtagen Kroatien.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

6.71. Det samlede revisionsbevis, vi har opnået og beskrevet i dette kapitel, indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne vedrørende »Økonomisk, social og territorial samhørighed« var væsentlig (jf. punkt 6.14-6.40). Vores test af transaktioner på dette underudgiftsområde i FFR viste samlet set en anslået fejlforekomst på 5,0 % (jf. ***bilag 6.1***).

6.72. De svagheder, vi konstaterede i arbejdet fra adskillige revisionsmyndigheder, som var omfattet af vores stikprøve (jf. punkt 6.41-6.50), begrænser på nuværende tidspunkt, i hvor høj grad der kan fæstes tillid til dette arbejde.

6.73. På grund af dette og de forhold, vi identificerede i Kommissionens eget arbejde (jf. punkt 6.51-6.70), er de restfejlfrekvenser, som blev fremlagt for regnskabsåret 2016/17 i Kommissionens årlige aktivitetsrapporter (som KPI'er), sat for lavt, og vi kan ikke på nuværende tidspunkt forlade os på dem. På grund af de yderligere fejl, vi opdagede, lå den genberegnede frekvens over væsentlighedstærsklen på 2 % for otte ud af 15 kontrolpakker for perioden 2014-2020 og én ud af ni afslutningspakker for 2007-2013.

6.74. Kommissionen præsenterer i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport en anslået risiko ved betalingen for »Økonomisk, social og territorial samhørighed«. Denne sats vedrører imidlertid udgifter, der endnu ikke har været igennem hele kontrolcyklussen (dvs. at Kommissionen endnu ikke har opnået sikkerhed fra revisionsmyndighederne og gennem sit eget revisionsarbejde), og som ikke er de samme udgifter, som vi reviderede. Derfor kan vi ikke forlade os på denne sats.

6.75. Den nye kontrol- og sikkerhedsramme blev udformet med henblik på at sikre, at de årlige restfejlfrekvenser ligger under 2 %. Vores revision viste imidlertid, at der er behov for yderligere forbedringer, navnlig med hensyn til forvaltningsmyndighedernes, revisionsmyndighedernes og Kommissionens gennemførelse af rammen.

Anbefalinger

6.76. ***Bilag 6.3*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de fem anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015, og de fire anbefalinger i årsberetningen for 2017, som krævede øjeblikkelig handling. Kommissionen havde gennemført to af disse anbefalinger fuldt ud, mens fire var blevet gennemført i de fleste henseender, én var blevet gennemført i nogle henseender, og to slet ikke var blevet gennemført. Vi mener, at sidste års anbefaling 1, 2, 4, nr. ii), og 6, som vedrører forhold, vi konstaterede igen i år, stadig er relevante.

6.77. På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger til Kommissionen:

Anbefaling 6.1 — Revisionsordninger for SMV-initiativprogrammer

Kommissionen bør sikre, at:

a) enten revisionsmyndigheden eller en revisor udvalgt af EIB-Gruppen foretager regelmæssige kontroller på baggrund af en repræsentativ stikprøve af udbetalinger til de endelige modtagere hos de finansielle formidlere

b) der, såfremt sådanne kontroller er utilstrækkelige, udvikles og gennemføres passende kontrolforanstaltninger for at forhindre, at der er mulighed for væsentlige regelstridige udgifter ved afslutningen.

Måldato for gennemførelsen: straks

Anbefaling 6.2 — Uregelmæssig tilbageholdelse af betalinger

Kommissionen bør tage de nødvendige skridt til at sikre, at de tjeklister, der anvendes af forvaltnings- og revisionsmyndighederne, indeholder kontrol af overensstemmelse med artikel 132 i forordningen om fælles bestemmelser, hvori det hedder, at støttemodtagerne skal modtage de samlede støtteberettigede udgifter senest 90 dage fra datoen for indgivelsen af den tilhørende betalingsanmodning. Hvor det er relevant, bør Kommissionen fremsætte passende anbefalinger til programmyndighederne og tilskynde dem til at følge korrekt praksis i fremtiden.

Måldato for gennemførelsen: straks

Anbefaling 6.3 — Afslutningsordninger for 2014-2020

Kommissionen bør tackle svagheder og sikre, at ingen programmer afsluttes med et væsentligt niveau af regelstridige udgifter. Kommissionen bør:

a) identificere de væsentligste risici, der kan påvirke den formelle rigtighed af programmernes afslutning

b) hvor det er relevant udvikle målrettet vejledning om afslutningsordningerne, som omfatter passende og rettidige korrigerende foranstaltninger.

Måldato for gennemførelsen: a) maj 2020 og b) december 2022

Del 2 — Vurdering af projekternes performance

6.78. I forbindelse med undersøgelsen af 208 transaktioner (som ikke vedrørte finansielle instrumenter og operationer under FEAD-OP'er), vurderede vi elementer i performancesystemet (navnlig om OP'erne havde output- og resultatindikatorer, der var relevante for deres mål, og om output- og resultatmålene i projektdokumenterne ([30]) svarede til OP'ernes mål for de enkelte prioritetsakser). Vi undersøgte også, om medlemsstaterne havde etableret en database med oplysninger om performance på projektniveau, og i hvilket omfang revisionsmyndighederne kontrollerede disse oplysningers pålidelighed.

6.79. Vi genudførte revisioner af 26 operationer, som var fysisk afsluttet på tidspunktet for vores revision. Vi vurderede disse operationers performance, dvs. om myndighederne rapporterede, om, hvorvidt målene for hver indikator var opfyldt, og om målene blev nået.

Resultatindikatorer er ikke altid en integreret del af performancesystemernes udformning på projektniveau

6.80. I henhold til de relevante EU-regler for dette udgiftsområde skal støttemodtagerne definere og rapportere om output. Medlemsstaterne har også mulighed for at fastsætte resultatindikatorer, der forbinder projektresultaterne med de tilsvarende indikatorer for OP'ets prioritetsakse. Fastsættelse af resultatindikatorer, hvor det er muligt og giver mening, er god praksis, da det giver myndighederne mulighed for at måle det specifikke bidrag, som et projekt yder til målene for den tilsvarende prioritetsakse.

6.81. Vores revisionsresultater i den forbindelse ligner dem fra tidligere år. Vi konstaterede en række svagheder i måden, hvorpå medlemsstaternes myndigheder havde opstillet performanceindikatorer på både OP- og projektniveau.

([30]) Projektansøgninger, tilskudsaftaler, kontrakter og/eller afgørelser om medfinansiering.

6.82. I 110 tilfælde havde myndighederne ikke opstillet resultat- eller outputindikatorer på projektniveau, og i tre tilfælde havde de slet ikke nogen indikatorer eller mål til måling af projekternes performance. Under disse omstændigheder er det ikke muligt at afgøre, om projekterne bidrog til at nå de overordnede programmål. 41 af disse tilfælde vedrører perioden 2007-2013. Vores revisionsresultater er sammenfattet i ***tekstboks 6.9***.

Tekstboks 6.9
Vurdering af elementer i performancesystemerne

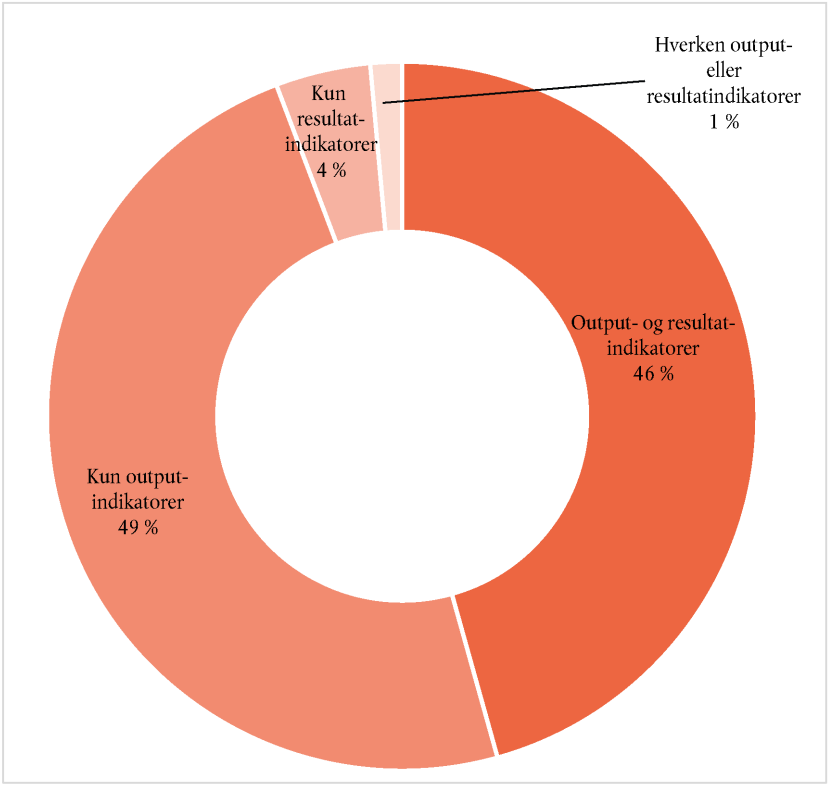

Kilde: Revisionsretten.

6.83. I 5 af de 205 projekter, hvor medlemsstaterne havde defineret enten en outputindikator, en resultatindikator eller begge dele, var der ingen forbindelse mellem dem og OP-målene.

Medlemsstaterne har indført overvågningssystemer for at registrere oplysninger om performance

6.84. Der var overvågningssystemer i alle de 14 medlemsstater, vi undersøgte for 2018. De var også operationelle i alle medlemsstater undtagen én (Slovenien), hvor systemet ikke blev fuldt operationelt før i 2019.

6.85. I perioden 2014-2020 skal revisionsmyndighederne undersøge pålideligheden af performancedataene. Vi konstaterede, at de generelt foretager kontrol af projekternes performance under deres revisioner af operationer. I Polen og Portugal konkluderede vi dog, at revisionsmyndigheden havde begrænset sin kontrol til outputmål.

6.86. I 2018 foretog Kommissionen revisioner for at få sikkerhed for, at medlemsstaterne indberetter pålidelige data om indikatorerne. Den konkluderede, at selv om der findes IT-systemer til at overvåge performancedataene, er der stadig væsentlige mangler, som kompromitterer datapålideligheden.

Afsluttede projekter har ikke altid fuldt ud nået deres performancemål

6.87. Af de 26 afsluttede projekter, hvor vi undersøgte, om målene var nået, konstaterede vi, at 17 havde både resultat- og outputindikatorer. Det var blevet rapporteret, at de var nået fuldt ud i seks projekter (23 %) og delvis nået i 11 projekter (42 %).

6.88. Med hensyn til de resterende ni projekter, hvor der kun var fastsat enten en outputindikator eller en resultatindikator, konstaterede vi, at det i fire tilfælde (16 %) var blevet rapporteret, at indikatorerne var nået fuldt ud. Vi kunne ikke vurdere, om performancemålene var nået i de resterende fem projekter (19 %), da der manglede relevante oplysninger.

BILAG 6.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER

	2018	**2017**
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	**220**	217
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	**5,0 %**	3,0 %
Øvre fejlgrænse (ØF)	7,5 %	
Nedre fejlgrænse (NF)	2,5 %	

BILAG 6.2

OPLYSNINGER OM EU'S INDSATS I MEDLEMSSTATERNE

En oversigt over vores stikprøve udvalgt blandt OP'er, hvor der var en afregning fra Kommissionen i 2018, og antallet af de kvantificerbare fejl, vi fandt pr. medlemsstat. (Beløbene i cirklerne angiver de anmeldte udgifter i millioner euro)

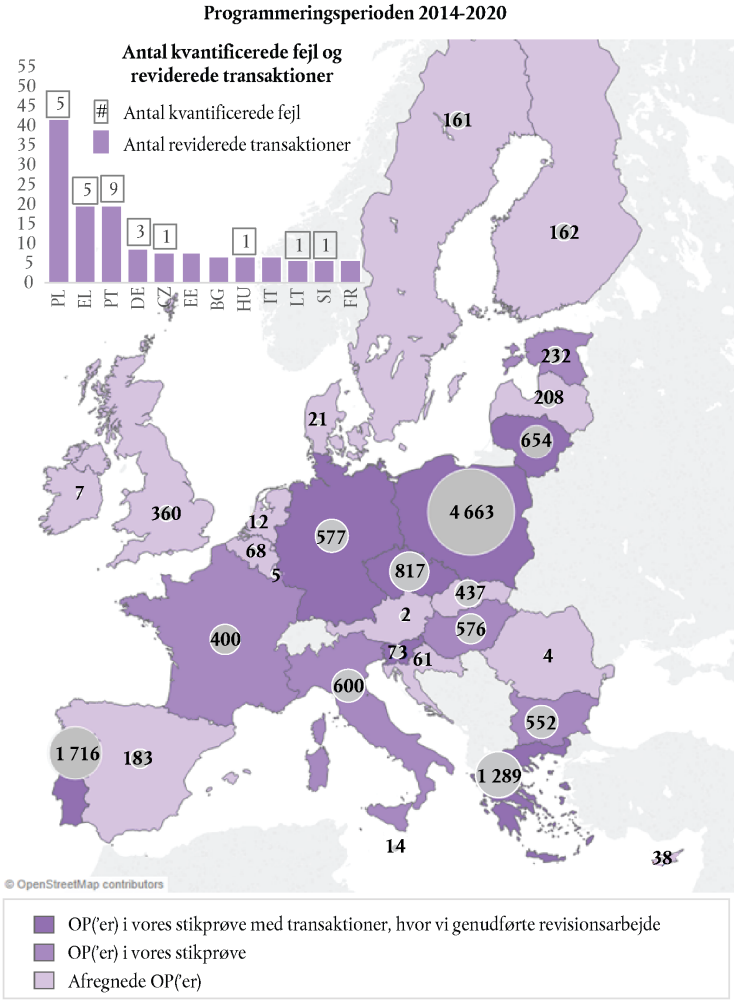

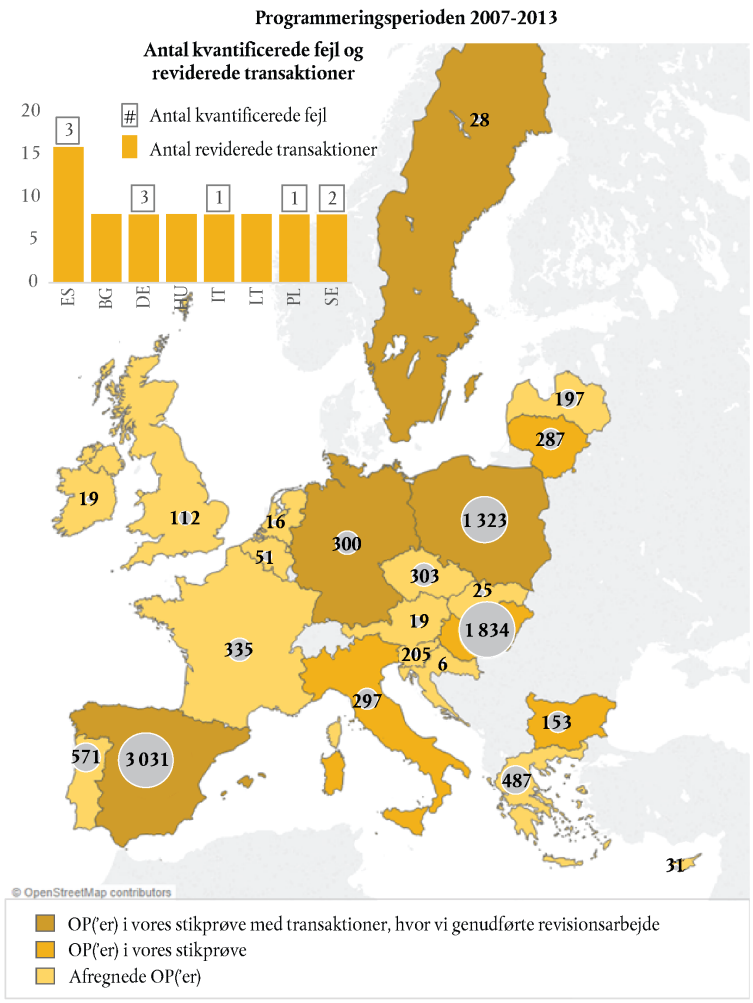

Kilder: Kort ©OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 license (CC BY-SA).

BILAG 6.3

OPFØLGNING PÅ TIDLIGERE ANBEFALINGER

E = GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion, R = GD for Regionalpolitik og Bypolitik, X = Fælles vurdering for begge generaldirektorater

År	Revisionsrettens anbefalinger	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant inden for de gældende rammer	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	**Anbefaling 1**: Kommissionen bør grundlæggende genoverveje ESI-fondenes udformning og gennemførelsesmekanisme samt tage hensyn til forslagene fra højniveaugruppen om forenkling, når den udarbejder sit lovgivningsforslag vedrørende den næste programmeringsperiode. (måldato for gennemførelsen: de endelige resultater bør foreligge, før Kommissionen fremlægger sit forslag vedrørende perioden efter 2020)		X [1]				
	Anbefaling 2: Kommissionen bør udnytte erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 og rapportere om en målrettet analyse af de nationale støtteberettigelsesregler for programmeringsperioden 2014-2020. På grundlag heraf bør den vejlede medlemsstaterne i, hvordan de kan forenkle reglerne og undgå unødvendigt komplekse og/eller besværlige regler, der ikke tilfører nogen merværdi med hensyn til de resultater, der skal opnås med politikken (»overregulering«), navnlig når de resulterer i væsentlige og/eller gentagne fejl (måldato for gennemførelsen: udgangen af 2018)		X [2]				
	Anbefaling 3: Kommissionen bør forelægge et forslag til lovgivning for Rådet og Parlamentet med henblik på ved en retsakt med samme værdi at ændre forordning (EF) nr. 1083/2006 med hensyn til udvidelsen af støtteberettigelsesperioden for finansielle instrumenter under delt forvaltning. Der er behov for en ændring af forordningen for at give medlemsstaterne retssikkerhed. (måldato for gennemførelsen: straks)				X [3]		
	Anbefaling 4: Med henblik på programmeringsperioden 2014-2020 bør Kommissionen over for medlemsstaterne præcisere begrebet refusionsberettiget moms, navnlig i forbindelse med offentlige støttemodtagere, så man undgår, at begrebet »ikkerefusionsberettiget« moms fortolkes forskelligt, og at EU-midler anvendes suboptimalt (måldato for gennemførelsen: medio 2017)	X					
	Anbefaling 5: Kommissionen bør sikre, at alle udgifterne i relation til finansielle instrumenter vedrørende EFRU og ESF i programmeringsperioden 2007-2013 medtages i de afsluttende anmeldelser så tidligt, at revisionsmyndighederne kan udføre deres kontrol. Desuden bør Kommissionen tilskynde alle de medlemsstater, der gennemførte finansielle instrumenter, til at foretage specifikke revisioner vedrørende gennemførelsen af disse instrumenter med henblik på afslutningen (måldato for gennemførelsen: straks)	X					

År	Revisionsrettens anbefalinger	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant inden for de gældende rammer	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2017	**Anbefaling 1:** Kommissionen bør sikre, at de revisionsordninger for finansielle instrumenter, der forvaltes af EIF, er hensigtsmæssige for så vidt angår de finansielle formidlere. Når EIB/EIF anvender aftalte procedurer med eksterne revisorer, bør Kommissionen definere minimumsbetingelserne for sådanne kontrakter med henblik på behovet for at give sikkerhed, navnlig forpligtelsen til tilstrækkeligt revisionsarbejde på medlemsstatsniveau. (gennemførelsesdato: straks)		X ([4])				
	Anbefaling 2: Kommissionen bør foreslå lovændringer for den finansielle ramme for perioden efter 2020, som udelukker godtgørelse af moms til offentlige organer fra EU-midler (gennemførelsesdato: før vedtagelsen af den lovgivningsmæssige ramme for perioden efter 2020)				X ([5])		
	Anbefaling 3: Kommissionen bør tackle de svagheder, vi har identificeret i dens kontrol af revisionsmyndighedernes arbejde i forbindelse med Kommissionens revisioner af den formelle rigtighed (gennemførelsesdato: straks)		X ([6])				
	Anbefaling 6: Kommissionen bør udføre tilstrækkelig kontrol af den formelle rigtighed med henblik på at drage en konklusion om effektiviteten af revisionsmyndighedernes arbejde og opnå rimelig sikkerhed for udgifternes formelle rigtighed senest i de årlige aktivitetsrapporter, som den offentliggør efter det år, hvor regnskaberne er godkendt (gennemførelsesdato: straks)			X ([7])			

([1]) På trods af Kommissionens forenklingsindsats indeholder forslaget til forordning om fælles bestemmelser for den næste programmeringsperiode nogle elementer, som udgør en risiko for reglernes overholdelse og forsvarlig økonomisk forvaltning, som det blev fremhævet i vores udtalelse nr. 6/2018 om Kommissionens forslag af 29. maj 2018 til forordning om fælles bestemmelser, COM(2018) 375 final og i briefingpapiret fra juni 2019 »Levering af performance på samhørighedsområdet«.

([2]) Kommissionen har ikke rapporteret om en målrettet analyse af de nationale støtteberettigelsesregler. Den yder dog vejledning til medlemsstaterne og rapporterer om praksis inden for overregulering, der identificeres under deres revisioner.

([3]) Kommissionen accepterede ikke denne anbefaling.

([4]) Jf. punkt 6.36-6.38.

([5]) Kommissionen fremsatte et alternativt forslag om at gøre momsen støtteberettiget for projekter med samlede omkostninger under 5 millioner euro. Dette løser ikke problemet — af de årsager, der redegøres nærmere for i vores kortfattede sagsgennemgang om moms.

([6]) Jf. punkt 6.58-6.64.

([7]) Kommissionen var kun i stand til afslutte én af otte revisioner inden for ni måneder. Jf. punkt 6.64.

KAPITEL 7

Naturressourcer

INDHOLD

	Punkt
Indledning	7.1-7.7
Kort beskrivelse af »Naturressourcer«	7.3-7.5
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.6-7.7
Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed	7.8-7.36
De direkte betalinger som helhed var uden væsentlig fejlforekomst	7.11-7.18
Størstedelen af de direkte betalinger, vi testede, var ikke behæftet med fejl	7.13-7.15
Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem begrænser fejlforekomsten i direkte betalinger	7.16-7.18
Andre udgiftsområder: Komplekse betingelser for støtteberettigelse øger risikoen for fejl	7.19-7.26
Udvikling af landdistrikterne	7.20-7.24
Markedsforanstaltninger	7.25
Fiskeri, miljø og klimaindsats	7.26
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	7.27-7.36
GD AGRI's rapport om den formelle rigtighed af udgifterne til den fælles landbrugspolitik	7.27-7.35
GD CLIMA's årlige aktivitetsrapport	7.36
Konklusion og anbefalinger	7.37-7.40
Konklusion	7.37-7.38
Anbefalinger	7.39-7.40
Del 2: Performance	7.41-7.64
Performancevurdering af aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne	7.43-7.48
De fleste af aktionerne leverede de forventede output	7.45
Medlemsstaterne kontrollerede generelt omkostningernes rimelighed, men gjorde kun begrænset brug af forenklede omkostningsmuligheder	7.46-7.48
Overvågnings- og evalueringsrammen for den fælles landbrugspolitik	7.49-7.64
Svagheder i resultatindikatorerne for udgifter til udvikling af landdistrikterne	7.52-7.60
Tilsvarende svagheder i resultatindikatorerne for direkte betalinger	7.61-7.64
Konklusion og anbefalinger	7.65-7.66
Konklusion	7.65-7.66
Anbefalinger	

Bilag 7.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende »Naturressourcer«

Bilag 7.2 — Oplysninger om EU-aktioner i medlemsstaterne og regionerne

Bilag 7.3 — Opfølgning på tidligere anbefalinger

Indledning

7.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-udgiftsområdet »Naturressourcer«. I ***tekstboks 7.1*** findes en oversigt over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette udgiftsområde i 2018.

Tekstboks 7.1
FFR-udgiftsområde 2 »Naturressourcer« — Fordeling i 2018

Fordeling af betalinger:

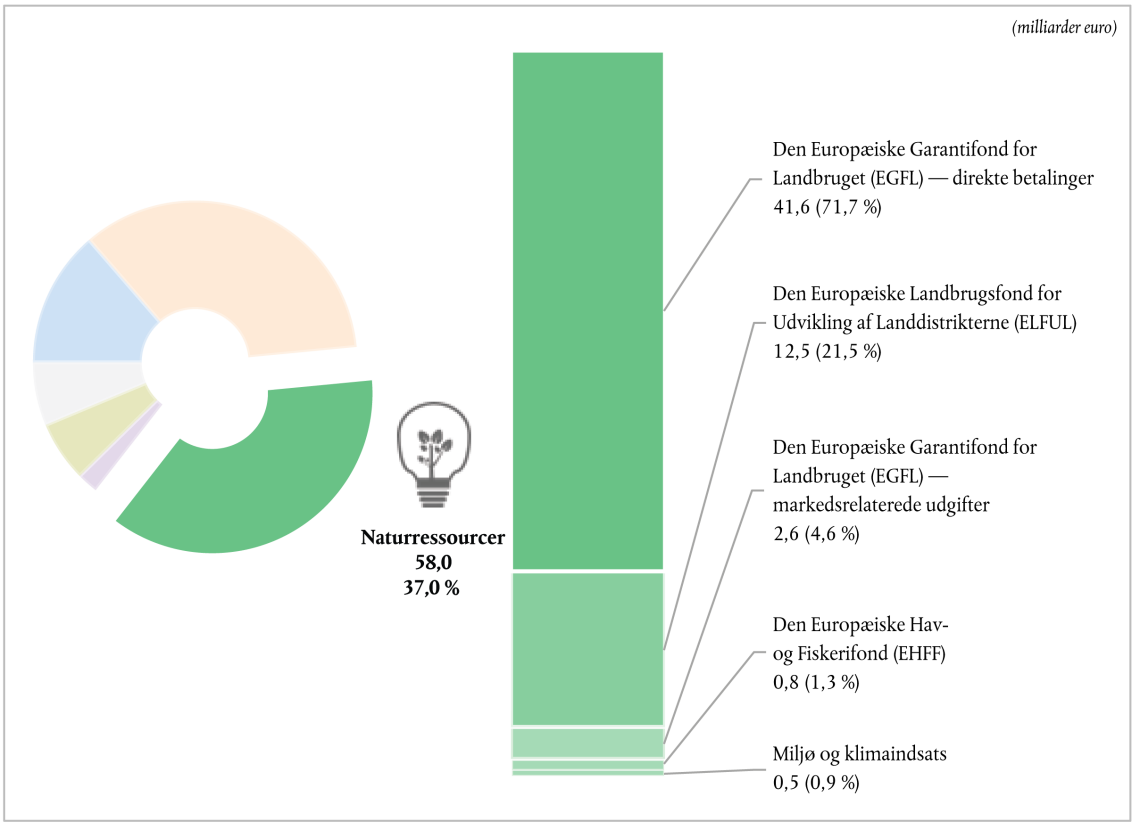

Betalinger og revideret population:

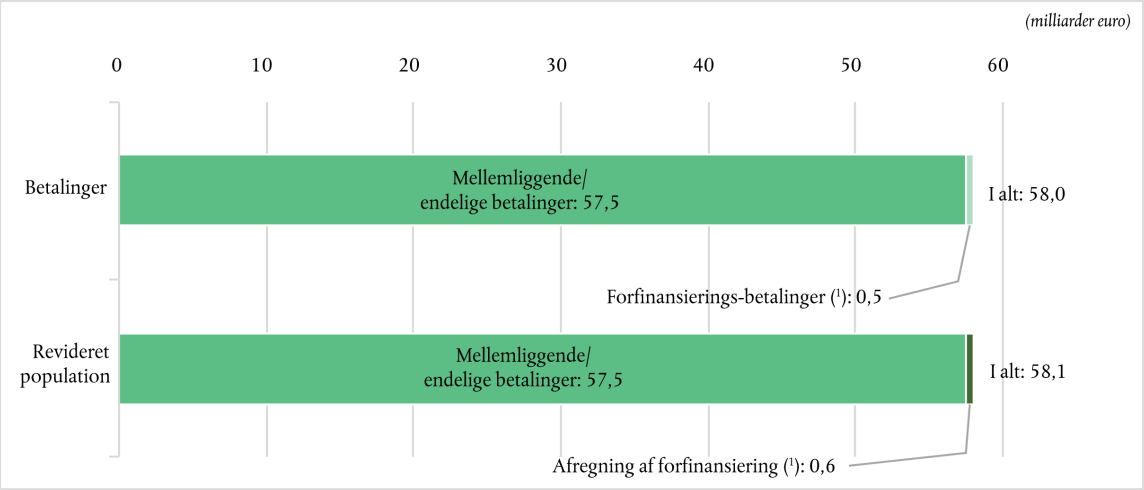

(1) I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. ***bilag 1.1***, punkt 13).

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede årsregnskab* for 2018.

7.2. ***Del 1*** i dette kapitel beskriver vores revisionsresultater vedrørende *den formelle rigtighed*. I dette kapitels ***del 2***, der har fokus på *performance*, undersøger vi i) resultaterne af en stikprøve af aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne og ii), hvordan Kommissionen og medlemsstaterne måler og rapporterer om performance i forbindelse med udgifterne til landbrug og udvikling af landdistrikterne, gennem *den fælles ramme for overvågning og evaluering* ([1]).

Kort beskrivelse af »Naturressourcer«

7.3. Den *fælles landbrugspolitik* tegner sig for 98 % af udgifterne til »Naturressourcer«. De tre generelle mål, som er fastsat for den fælles landbrugspolitik i EU-lovgivningen, er ([2]):

a) bæredygtig fødevareproduktion med fokus på landbrugsindkomster, produktivitet i landbruget og prisstabilitet

b) bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik med fokus på udledning af drivhusgasser, biodiversitet, jord og vand

c) afbalanceret territorial udvikling.

7.4. Kommissionen og navnlig Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med *betalingsorganerne* i medlemsstaterne. Siden 2015 har EU-retten krævet, at uafhængige *certificeringsorganer* i medlemsstaterne afgiver en årlig udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af betalingsorganernes udgifter. Udgifterne til den fælles landbrugspolitik hører under tre brede kategorier:

— *direkte betalinger* til landbrugerne, som finansieres fuldt ud over EU-budgettet

— *markedsforanstaltninger* på landbrugsområdet, som også finansieres fuldt ud over EU-budgettet, bortset fra visse foranstaltninger, der medfinansieres af medlemsstaterne, f.eks. salgsfremstød og skoleordningen for frugt, grøntsager og mælk

— medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne, som medfinansieres over EU-budgettet.

7.5. Dette FFR-udgiftsområde dækker også EU's udgifter til den *fælles fiskeripolitik* og dele af EU's udgifter til miljø og klimaindsats.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

7.6. Med henblik på ***del 1*** i dette kapitel om *transaktionernes* formelle rigtighed undersøgte vi med anvendelse af den revisionstilgang og -metode, der er beskrevet i ***bilag 1.1***, jf. punkt 11, en stikprøve på 251 transaktioner ([3]). Stikprøven var udformet, så den var repræsentativ for hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde. Den bestod af transaktioner fra 22 medlemsstater ([4]). Vores mål var at bidrage til den samlede *revisionserklæring* som beskrevet i ***bilag 1.1***. I 2018 undersøgte vi også følgende under »Naturressourcer«:

a) oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD AGRI og fra Generaldirektoratet for Klima (GD CLIMA), sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb og angivelsen af dem i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

([1]) Artikel 110, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

([2]) Artikel 110, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

([3]) Stikprøven bestod af 95 direkte betalinger, 14 markedsforanstaltninger, 136 betalinger under programmer for udvikling af landdistrikterne og 6 betalinger til fiskeri, miljø og klimaindsats.

([4]) Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige. Stikprøven omfattede også tre transaktioner under *direkte forvaltning*.

b) udvalgte systemer, som omhandlede vigtige elementer i Kommissionens interne kontrolramme for den fælles landbrugspolitik: betalingsorganernes kontroldata og statistikker, certificeringsorganernes arbejde, GD AGRI's kontroller af certificeringsorganernes arbejde, GD AGRI's revisioner i medlemsstaterne og dets beregninger af *fejl*forekomster, der er offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport.

7.7. Med henblik på ***del 2*** i dette kapitel, der har fokus på performance, undersøgte vi:

a) gennemførelsen af og omkostningerne til stikprøvens aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne

b) Kommissionens og medlemsstaternes performancemåling og -rapportering under den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik.

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

7.8. ***Bilag 7.1*** indeholder en oversigt over resultaterne af testen af transaktioner. 193 (77 %) af de 251 transaktioner, vi undersøgte, var uden fejl. På grundlag af de 46 fejl ([5]), vi kvantificerede, anslår vi fejlforekomsten på området »Naturressourcer« til at være 2,4 % ([6]).

7.9. ***Tekstboks 7.2*** viser en fordeling af den *anslåede fejlforekomst* for 2018. Fejl vedrørende ikkestøtteberettigede *modtagere*, aktiviteter eller anmeldte omkostninger udgør mere end en tredjedel af den anslåede fejlforekomst på 2,4 %.

Tekstboks 7.2
Ikkestøtteberettigede modtagere, aktiviteter eller anmeldte omkostninger udgjorde den største fejlkategori

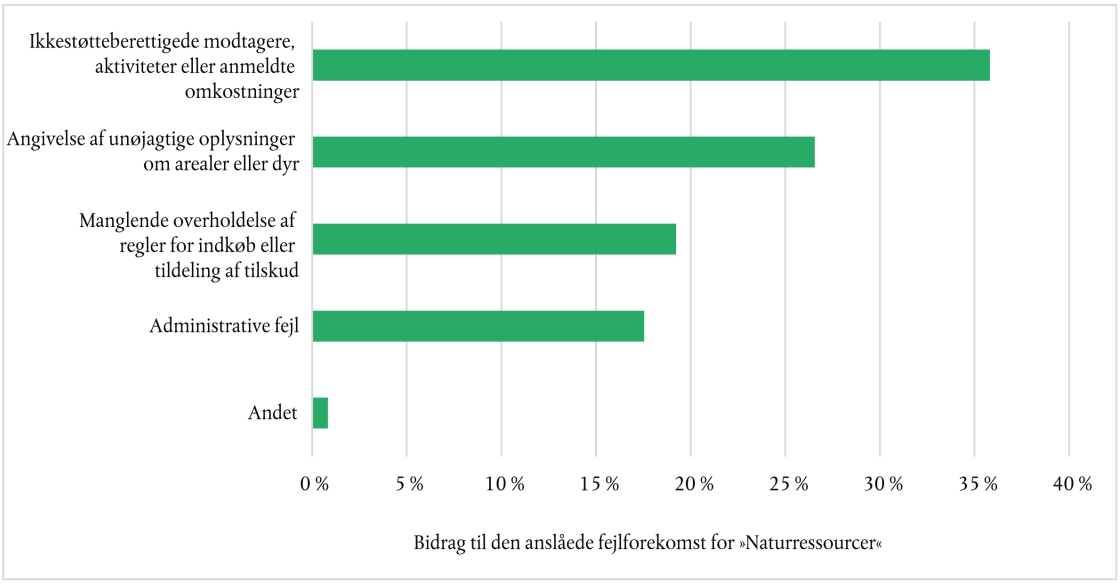

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

7.10. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder havde truffet korrigerende foranstaltninger, som direkte påvirkede 53 af transaktionerne i vores stikprøve. Disse foranstaltninger var relevante for vores beregninger, da de reducerede fejlforekomsten for dette kapitel med 0,6 procentpoint. Med hensyn til 12 kvantificerbare fejl havde de nationale myndigheder tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller opdage og korrigere fejlene, før de anmeldte udgifterne til Kommissionen. Hvis de nationale myndigheder havde anvendt alle de oplysninger, de havde til rådighed, korrekt, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 0,6 procentpoint lavere.

([5]) Vi konstaterede også 12 tilfælde af manglende regeloverholdelse, som ikke havde nogen finansiel indvirkning.
([6]) Vi baserer vores beregning af fejlforekomsten på en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at den anslåede fejlforekomst i populationen ligger mellem 1,2 % og 3,6 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

De direkte betalinger som helhed var uden væsentlig fejlforekomst

7.11. Vores arbejde støtter den konklusion, at de direkte betalinger som helhed var uden væsentlig fejlforekomst. Disse tegner sig for 72 % af udgifterne under FFR-udgiftsområdet »Naturressourcer«.

7.12. Fire primære EGFL-ordninger tegner sig for 92 % af alle direkte betalinger:

a) to ordninger, der yder *afkoblet indkomststøtte* ([7]), som er baseret på det landbrugsareal, som angives af landbrugerne: »*grundbetalingsordningen*« (16,3 milliarder euro i 2018) og »*den generelle arealbetalingsordning*« (4,2 milliarder euro i 2018)

b) en betaling, som har til formål at støtte landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, almindeligt kendt som den »*grønne*« betaling (11,7 milliarder euro i 2018)

c) *koblet støtte* knyttet til specifikke typer landbrugsprodukter (f.eks. oksekød og kalvekød, mælk eller proteinafgrøder) (5,9 milliarder euro i 2018).

Størstedelen af de direkte betalinger, vi testede, var ikke behæftet med fejl

7.13. Vi testede 95 direkte betalinger og dækkede alle hovedordningerne. Vi besøgte 50 bedrifter for at kontrollere, at støttemodtagerne havde overholdt reglerne, men vi besøgte ikke de resterende 45, da vi havde indhentet tilstrækkelige beviser for overholdelsen fra satellitbilleder samt fra *ortobilleder* og dokumentation fremlagt af betalingsorganerne.

7.14. Vi konstaterede, at 77 transaktioner ikke var behæftet med fejl. De direkte betalinger til landbrugere er rettighedsbaserede: Støttemodtagerne modtager betaling, hvis de opfylder bestemte betingelser. Der er en lavere risiko for fejl i sådanne betalinger, hvis de vedhæftede betingelser ikke er for komplekse (jf. punkt 1.16 og 1.18).

7.15. Uden at dette rejser tvivl om vores positive konklusion om de direkte betalinger, konstaterede vi mindre overbetalinger (under 5 %) i 11 tilfælde, navnlig som følge af, at landbrugerne havde sat antallet af støtteberettigede hektar eller dyr for højt i deres støtteansøgninger. Vi fandt fejl, der oversteg 5 % af det undersøgte beløb, i to direkte betalinger, herunder ét tilfælde, hvor fejlen oversteg 20 %. For så vidt angår fem betalinger konstaterede vi overholdelsesproblemer uden nogen finansiel indvirkning.

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem begrænser fejlforekomsten i direkte betalinger

7.16. Det vigtigste redskab til forvaltning af direkte betalinger er det *integrerede forvaltnings- og kontrolsystem* (IFKS) ([8]), som omfatter *markidentifikationssystemet* (LPIS). IFKS forbinder databaser over bedrifter, ansøgninger og landbrugsområder, som betalingsorganerne anvender til udførelse af administrativ krydskontrol af alle støtteansøgninger. LPIS er et geografisk informationssystem med geodatasæt fra mange kilder, som tilsammen udgør en fortegnelse over alle landbrugsarealer i medlemsstaterne.

7.17. Vores resultater bekræfter, at LPIS yder et væsentligt bidrag til forebyggelse og reduktion af fejlforekomster ([9]). Som vi tidligere har bemærket, har medlemsstaternes handlingsplaner, som Kommissionen fører tilsyn med, forbedret pålideligheden af data om arealstøtteberettigelse i LPIS ([10]).

7.18. Indførelsen af den *geospatiale støtteansøgning* ([11]) i IFKS, som giver landbrugerne mulighed for at indsende betalingsanmodninger online, og det forhold, at betalingsorganerne nu foretager foreløbige krydskontroller af landbrugernes støtteansøgninger, har også bidraget til at nedbringe fejlforekomsten i direkte betalinger ([12]).

([7]) Der ydes afkoblede betalinger for støtteberettigede landbrugsarealer, uanset om de bruges til produktion eller ej.
([8]) https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/income-support/controls-and-transparency/managing-payments_da.
([9]) Jf. punkt 7.17 i årsberetningen for 2015, punkt 7.13 i årsberetningen for 2016 og punkt 7.16 i årsberetningen for 2017.
([10]) Jf. punkt 7.17 i årsberetningen for 2015.
([11]) Jf. punkt 7.46-7.55 i vores årsberetning for 2017.
([12]) Jf. punkt 7.15 i vores årsberetning for 2016 og punkt 7.16 i vores årsberetning for 2017.

Andre udgiftsområder: Komplekse betingelser for støtteberettigelse øger risikoen for fejl

7.19. Vi kontrollerede 136 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne, 14 markedsforanstaltninger og 6 transaktioner vedrørende udgifter inden for fiskeri, miljø og klimaindsats. De fleste udgifter på dette område er godtgørelsesbaserede og omfattet af komplekse betingelser for støtteberettigelse, der øger risikoen for fejl (jf. punkt 1.16, 1.19 og 1.20). ***Bilag 7.2*** giver en oversigt over resultaterne af testen af transaktioner for hver medlemsstat.

Udvikling af landdistrikterne

7.20. Kommissionen har godkendt 118 nationale og regionale programmer for udvikling af landdistrikterne i medlemsstaterne i 2014-2020 ([13]). Disse programmer omfatter 20 foranstaltninger og 67 delforanstaltninger, som hører ind under to brede udgiftskategorier:

a) støtte til investeringsprojekter til fremme af social og økonomisk udvikling i landdistrikterne

b) betalinger baseret på de dyrkede arealer eller på antallet af dyr.

7.21. Foranstaltningerne og delforanstaltningerne reguleres af specifikke gennemførelsesbestemmelser og er omfattet af generelt komplekse betingelser for støtteberettigelse. Vores test af transaktioner omfattede 16 foranstaltninger under 30 programmer i 18 medlemsstater.

7.22. Af de 136 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne, som vi testede, var 104 ikke behæftet med fejl, og 20 var behæftet med fejl på under 20 % af det undersøgte beløb. I seks tilfælde fandt vi fejl med en indvirkning, som svarede til eller oversteg 20 %. For så vidt angår seks betalinger konstaterede vi overholdelsesproblemer uden nogen finansiel indvirkning.

7.23. Vi undersøgte 66 betalinger til investeringsprojekter, såsom modernisering af bedrifter, projekter til virksomhedsudvikling og støtte til basale tjenester og landsbyfornyelse i landdistrikterne. Vi kvantificerede 11 fejl, herunder tre tilfælde, hvor støttemodtagerne ikke opfyldte betingelserne for støtteberettigelse (jf. ***tekstboks 7.3***), og syv projekter med ikkestøtteberettigede anmeldte omkostninger. I den resterende transaktion konstaterede vi en fejl, der skyldtes manglende overholdelse af reglerne for tildeling af *tilskud*.

Tekstboks 7.3
Nogle støttemodtagere overholdt ikke støtteberettigelsesreglerne for investeringer i bedriften og projekter til virksomhedsudvikling

I Polen indsendte en *støttemodtager* sammen med andre familiemedlemmer en fælles ansøgning om støtte til bygning af en svinestald med plads til op til 600 søer. Hver af de fælles støttemodtagere ansøgte om maksimumsstøtten, som var på ca. 215 000 euro. Eftersom formålet med foranstaltningen var at støtte udviklingen af små og mellemstore bedrifter, fastsatte betingelserne for støtteberettigelse, at ansøgernes bedrifter ikke må have en økonomisk størrelse på over 250 000 euro eller et areal på over 300 hektar. Støttemodtagerne hævdede, at de drev selvstændige virksomheder. Vi konstaterede, at de havde andele i en familievirksomhed, som drives på samme sted. Når man tog støttemodtagerens andel af familievirksomheden i betragtning, oversteg hans samlede landbrugsvirksomhed loftet for økonomisk størrelse. Vi havde tidligere konstateret store støtteberettigelsesfejl i flere medlemsstater vedrørende støttemodtagere, som ikke opfyldte betingelserne for støtte til *små og mellemstore virksomheder* ([14]).

I Estland modtog en støttemodtager etableringsstøtte som en ung landbruger, der etablerer sig på en landbrugsbedrift. Støtteberettigelsesreglerne fastsatte, at alle medlemmer af bestyrelsen skal være unge landbrugere for at sikre, at unge landbrugere udøver kontrol over bedriften i hele virksomhedsetableringsperioden. Efter udbetaling af den første støtterate, men stadig inden for etableringsperioden, antog bestyrelsen et medlem mere, som ikke var en ung landbruger. Dermed var støttemodtageren ikke længere berettiget til støtte. De estiske myndigheder udbetalte den anden rate uden at konstatere, at betingelserne for støtteberettigelse var blevet overtrådt.

I Italien opdagede vi endnu en ikkestøtteberettiget modtager, som havde modtaget etableringsstøtte som en ung landbruger. Årsagen til denne fejl svarede til den, der er beskrevet i den estiske sag ovenfor. De italienske myndigheder besluttede efter vores revisionsbesøg at inddrive betalingen.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

([14]) Jf. punkt 7.26 i vores årsberetning for 2016.

7.24. Vi undersøgte 70 transaktioner, som var baseret på landbrugernes angivelser af areal eller antal dyr, f.eks. betalinger for overholdelsen af *forpligtelser til at drive miljø- og klimavenligt landbrug*, kompensationsbetalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger eller betalinger for økologisk landbrug. Blandt disse konstaterede vi 14 tilfælde, hvor det støtteberettigede areal eller antal dyr var sat for højt — i 10 tilfælde dog under 5 % for højt. Vi konstaterede også ét tilfælde, hvor betalingsorganet havde beregnet støtten forkert.

Markedsforanstaltninger

7.25. Markedsforanstaltningerne på landbrugsområdet udgør et antal forskellige ordninger, der er underlagt en række betingelser for støtteberettigelse. Blandt de 14 udtagne transaktioner konstaterede vi tre tilfælde, hvor betalingsorganerne havde godtgjort ikkestøtteberettigede omkostninger, og ét tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for *offentlige udbud*.

Fiskeri, miljø og klimaindsats

7.26. Der er også forskel på udvælgelseskriterierne og støtteberettigelseskravene for projekter inden for politikområderne fiskeri, miljø og klimaindsats. Blandt de seks undersøgte transaktioner fandt vi tre projekter, der ikke overholdt alle betingelserne for støtteberettigelse, og de har derfor en indvirkning på fejlforekomsten.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

GD AGRI's rapport om den formelle rigtighed af udgifterne til den fælles landbrugspolitik

7.27. Betalinger under den fælles landbrugspolitik kontrolleres ved hjælp af IFKS (jf. punkt 7.16-7.18 for direkte betalinger) samt andre kontrolsystemer (jf. ***tekstboks 7.4***). Direktøren for hvert af de 76 betalingsorganer sender GD AGRI en årlig forvaltningserklæring om kontrolsystemernes effektivitet og en rapport med resultaterne af betalingsorganets administrative kontrol og kontrol på stedet (»kontrolstatistikker«). For at give yderligere sikkerhed har certificeringsorganerne siden 2015 skullet afgive en årlig udtalelse for hvert betalingsorgan om lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som medlemsstaterne har anmodet om at få godtgjort ([15]).

([15]) Jf. vores særberetning nr. 7/2017: Certificeringsorganernes nye rolle i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik: et positivt skridt i retning af en model med én enkelt revision, men der er væsentlige svagheder, der skal afhjælpes.

Tekstboks 7.4
Den fælles landbrugspolitiks sikkerhedsmodel 2014-2020

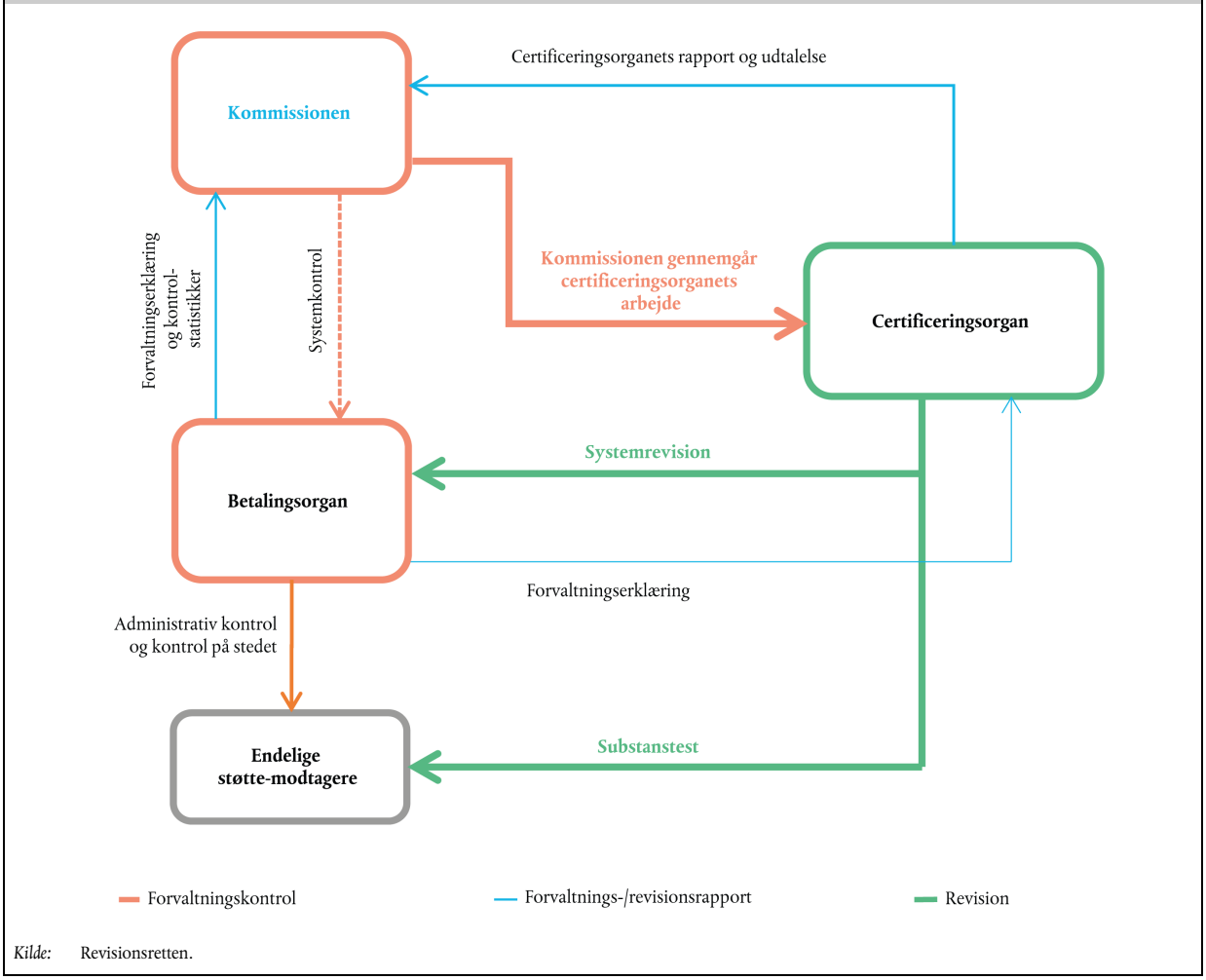

Kilde: Revisionsretten.

7.28. GD AGRI anvender de nationale kontrolstatistikker, det modtager fra betalingsorganerne. GD'et foretager også justeringer baseret på resultaterne af certificeringsorganernes revisioner, sine egne kontroller og sin faglige vurdering for at nå frem til »justerede fejlforekomster« for direkte betalinger, udvikling af landdistrikterne og markedsforanstaltninger. Derefter trækkes de anslåede ([16]) fremtidige *finansielle korrektioner* og inddrivelser fra dette tal for at beregne det endelige risikobeløb (jf. ***tekstboks 7.5***).

Tekstboks 7.5
GD AGRI's oplysninger om formel rigtighed

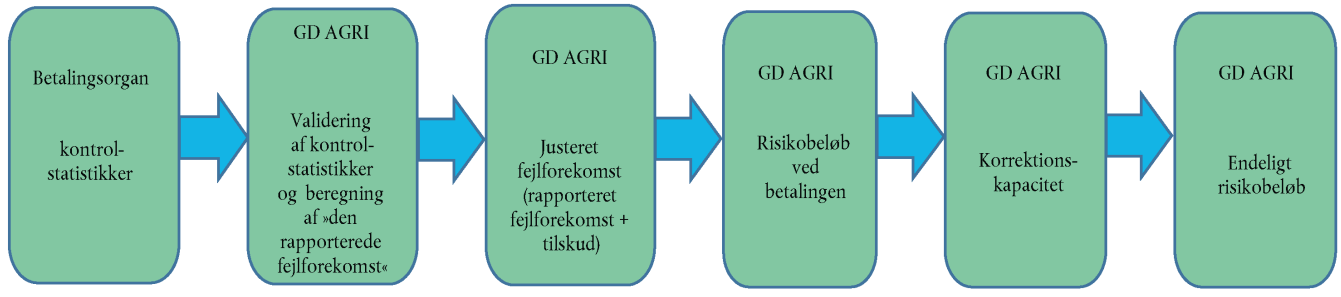

Kilde: Revisionsretten.

7.29. Vi gennemgik GD AGRI's rapporter om sine 18 kontrolbesøg hos certificeringsorganer i 2018, og for fem betalingsorganer ([17]) undersøgte vi:

— GD AGRI's og certificeringsorganernes kontrol af kontrolstatistikkerne

— GD AGRI's beregning af den justerede fejlforekomst.

7.30. Vi gennemgik endvidere GD AGRI's samlede beregning af den justerede fejlforekomst for den fælles landbrugspolitik, beregningen af de anslåede fremtidige korrektioner og inddrivelser og beregningen af det endelige risikobeløb som præsenteret i GD'ets årlige aktivitetsrapport.

GD AGRI anvendte sin metode konsekvent

7.31. GD AGRI anvendte sin metode konsekvent i sin gennemgang af betalingsorganernes kontrolstatistikker, sine besøg hos certificeringsorganerne og sin præsentation af oplysninger om formel rigtighed i sin årlige aktivitetsrapport. De ændringer, der for nylig blev indført i GD AGRI's revisionshåndbog, er i overensstemmelser med vores ([18]) anbefalinger og anbefalingerne fra Kommissionens interne revisionstjeneste ([19]).

GD AGRI's kontrolbesøg viste mangler i certificeringsorganernes arbejde

7.32. I 2018 gennemførte GD AGRI 18 kontrolbesøg hos 17 certificeringsorganer og konstaterede flere mangler, bl.a. følgende:

— Stikprøvemetoden i ni certificeringsorganer var ikke i fuld overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer, og for tre af organerne konstaterede Kommissionen, at dette svækkede repræsentativiteten af certificeringsorganernes stikprøver.

— Ni certificeringsorganer, herunder otte af de ovennævnte, kontrollerede ikke betingelserne for støtteberettigelse eller forpligtelserne vedrørende landbrug tilstrækkeligt.

([16]) GD AGRI bruger et justeret rullende gennemsnit af finansielle korrektioner og inddrivelser til at anslå sin *korrektionskapacitet*.
([17]) Spanien (Andalusien og Aragón), Italien (AGREA), Polen og Det Forenede Kongerige (Skotland).
([18]) I punkt 7.67 (anbefaling 5) i vores årsberetning for 2015 anbefalede vi, at Kommissionen ajourførte GD AGRI's revisionshåndbog med grundige gennemgange af revisionshandlinger og dokumentationskrav med henblik på efterprøvelsen af de data, medlemsstaterne leverer, og som bruges til at beregne de finansielle korrektioner.
([19]) Efter sin revision i 2017 af GD AGRI's kontrolstrategi for den fælles landbrugspolitik 2014-2020 anbefalede den interne revisionstjeneste, at GD AGRI burde styrke sin procedure for beregning af finansielle korrektioner og om nødvendigt ajourføre revisionshåndbogen.

7.33. Over de seneste fire år (2015-2018) har GD AGRI gennemført kontrolbesøg vedrørende udvalgte udgiftskategorier hos ca. 80 % af certificeringsorganerne og konkluderet, at det kan stole fuldt ud på deres arbejde i ca. en fjerdedel af tilfældene. ***Tekstboks 7.6*** indeholder en oversigt over resultaterne af de 18 kontrolbesøg, der blev gennemført i 2018. Som vi bemærkede sidste år, er der behov for fortsatte forbedringer i certificeringsorganernes arbejde, hvis Kommissionen skal anvende deres arbejde som sin primære kilde til sikkerhed for så vidt angår den formelle rigtighed af udgifterne til den fælles landbrugspolitik ([20]).

Tekstboks 7.6
Oversigt over resultaterne af GD AGRI's kontrolbesøg i 2018 vedrørende udvalgte udgiftskategorier, der kontrolleres af certificeringsorganerne

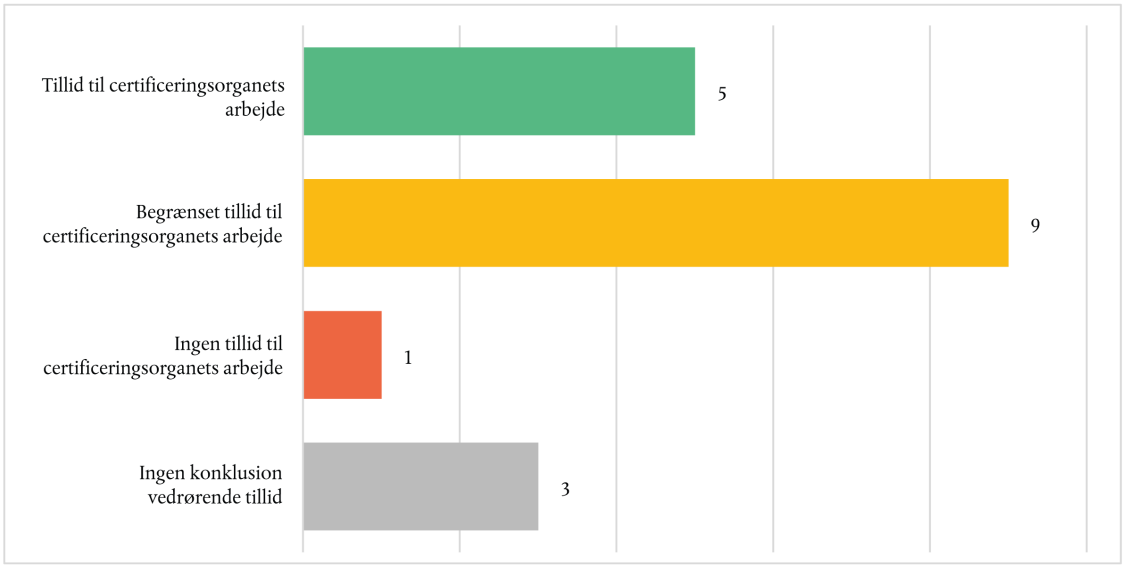

Kilde: Revisionsretten på grundlag af GD AGRI's kontroller.

De justeringer af medlemsstaternes rapporterede fejlforekomster, som GD AGRI foretager på grundlag af faste satser, udgør en betydelig del af de offentliggjorte fejlforekomster

7.34. Medlemsstaterne rapporterede på baggrund af deres betalingsorganers kontrolstatistikker en samlet fejlforekomst tæt på 1 % ([21]) for udgifterne til den fælles landbrugspolitik som helhed. Vi gennemgik GD AGRI's justeringer af medlemsstaternes fejlforekomster (jf. punkt 7.28). GD AGRI beregnede som i de foregående år størstedelen af sine justeringer på grundlag af sine egne kontroller af betalingsorganernes systemer og udgifter. GD AGRI beregnede størstedelen af disse justeringer ved at anvende faste satser, som skulle afspejle vigtigheden og omfanget af de svagheder, det fandt i kontrolsystemerne.

7.35. I GD AGRI's årlige aktivitetsrapport anslås risikobeløbet ved betalingen til ca. 2,1 % for udgifterne til den fælles landbrugspolitik som helhed og til ca. 1,8 % for de direkte betalinger. Kommissionen fremlægger også disse resultater i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

GD CLIMA's årlige aktivitetsrapport

7.36. Vi gennemgik GD CLIMA's årlige aktivitetsrapport. Rapporten blev udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens interne instruktioner. Da vi ikke udtog stikprøver på området for klimaindsatsen i 2018, har vi ingen revisionsresultater, som vi kan sammenligne med GD CLIMA's oplysninger om udgifternes formelle rigtighed.

([20]) Jf. punkt 7.37 i vores årsberetning for 2017.

([21]) Medlemsstaterne skal indsende to sæt statistiske data til GD AGRI senest den 15. juli hvert år: kontroldata (en omfattende database, som indeholder alle de støttemodtagere, som har indsendt ansøgninger, med angivelse af, om de var underlagt administrativ kontrol og kontrol på stedet og med angivelse af resultaterne af kontrollerne) og kontrolstatistikker (sammenfattede resultater af kontrollerne under de vigtigste budgetposter).

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

7.37. Det samlede revisionsbevis, vi har indhentet og præsenteret i dette kapitel, indikerer, at den anslåede fejlforekomst i udgifterne under »Naturressourcer« som helhed var væsentlig. For »Naturressourcer« som helhed viste vores test af transaktioner en samlet fejlforekomst på 2,4 % (jf. ***bilag 7.1***). Vores resultater indikerer dog, at fejlforekomsten ikke var væsentlig for de direkte betalinger fra EGFL, som udgør 72 % af udgifterne under dette FFR-udgiftsområde.

7.38. Det skøn over risikobeløbene ved betalingen for udgifterne til den fælles landbrugspolitik og de direkte betalinger, som Kommissionen offentliggjorde i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport (jf. punkt 7.35), er i overensstemmelse med vores konklusion.

Anbefalinger

7.39. ***Bilag 7.3*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de seks anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015. Kommissionen havde gennemført disse anbefalinger fuldt ud.

7.40. I vores årsberetning for 2017 fremsatte vi anbefalinger til Kommissionen med en måldato for gennemførelse ved udgangen af 2019. De vedrørte medlemsstaternes foranstaltninger til adressering af årsagerne til fejl og kvaliteten af certificeringsorganernes arbejde. Disse anbefalinger er også relevante for dette års resultater og konklusioner, og vi vil følge op på dem, når det bliver aktuelt.

Del 2: Performance

7.41. I 2018 offentliggjorde vi otte særberetninger om udgifterne til bæredygtig anvendelse af naturressourcer. Særberetninger om den fælles landbrugspolitik undersøgte vedvarende energi i landdistrikter, grundbetalingsordningen, mulighederne for finansiering af projekter for landdistriktsprojekter og dyrevelfærd. Vi undersøgte endvidere rapporter om luftforurening, CO_2-opsamling og -lagring, forebyggelse af oversvømmelser og ørkendannelse. Vi offentliggjorde desuden et briefingpapir om den fælles landbrugspolitiks fremtid og en udtalelse om lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik efter 2020 (jf. punkt 3.50-3.52).

7.42. I forbindelse med vores test af transaktionernes formelle rigtighed i 2018 undersøgte vi:

a) gennemførelsen af og omkostningerne til stikprøvens aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne, med fokus på *output*

b) Kommissionens og medlemsstaternes performancemåling og -rapportering under den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik med fokus på *resultaterne* af aktionerne.

Performancevurdering af aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne

7.43. Vi gennemgik 113 stikprøveudtagne aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne ([22]) i 18 medlemsstater inden for rammerne af 13 foranstaltninger, herunder:

— kompensationsbetalinger til landbrugere, der forpligter sig til at drive miljø- og klimavenligt landbrug eller landbrug i områder med naturlige begrænsninger

— støtte til modernisering af bedrifter, f.eks. opførelse af bygninger eller indkøb af nyt udstyr

— ydelse af etableringsstøtte til unge landbrugere

— støtte til basale tjenester og landsbyfornyelse i landdistrikter.

([22]) På grundlag af stikprøvens 136 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne undersøgte vi de 113 aktioner, der er godkendt under den nuværende programmeringsperiode (2014-2020).

7.44. Vi undersøgte, om:

— aktionerne havde leveret de forventede output

— medlemsstaterne havde kontrolleret rimeligheden af de udgifter, der var anmeldt vedrørende investeringsprojekter

— der var gjort passende brug af *forenklede omkostningsmuligheder*.

De fleste af aktionerne leverede de forventede output

7.45. Da vores revision fandt sted, var 103 af de 113 aktioner, vi undersøgte, blevet gennemført. I de 10 tilfælde, hvor aktionerne ikke havde leveret de planlagte output, var det enten, fordi investeringerne ikke var blevet gennemført i overensstemmelse med de gældende regler og specifikationer, eller fordi støttemodtageren havde sat det støtteberettigede landbrugsareal for højt.

Medlemsstaterne kontrollerede generelt omkostningernes rimelighed, men gjorde kun begrænset brug af forenklede omkostningsmuligheder

7.46. I 47 af de 49 bedriftsinvesteringer og projekter til virksomhedsudvikling, vi undersøgte, havde medlemsstaterne indført procedurer til kontrol af, om de anmeldte omkostninger var rimelige, f.eks. ved hjælp af udbud, referenceomkostninger eller sammenligning af tilbud. I ét af disse tilfælde blev de fastsatte procedurer imidlertid ikke fulgt korrekt.

7.47. Vi har tidligere påpeget, at forenklede omkostningsmuligheder for nogle projekter har potentiale til at forenkle administrationen og holde projektomkostningerne under kontrol ([23]). Dette gælder især for foranstaltninger, der omfatter aktioner med de samme typer aktiviteter og udgifter ([24]).

7.48. Medlemsstaterne anvendte forenklede omkostningsmuligheder, f.eks. faste beløb eller faste satser, i tre af de 49 projekter (jf. eksemplet i ***tekstboks 7.7***). De nationale myndigheder kunne have anvendt forenklede omkostningsmuligheder på i det mindste nogle omkostninger i yderligere 16 projekter. Vi fremsatte i vores særberetning nr. 11/2018 anbefalinger til Kommissionen med henblik på at fremme hensigtsmæssig brug af forenklede omkostningsmuligheder.

Tekstboks 7.7
Et eksempel på brug af forenklede omkostningsmuligheder

I Finland finansierede EU-budgettet de indirekte omkostninger til et lokalt udviklingsprojekt via faste satser. De nationale myndigheder identificerede de indirekte omkostningskategorier på forhånd og beregnede finansieringen som en fast procentdel af projektets direkte omkostninger.

Overvågnings- og evalueringsrammen for den fælles landbrugspolitik

7.49. Den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) for den fælles landbrugspolitik er et sæt regler, procedurer og indikatorer, hvis formål er at give en omfattende og regelmæssig vurdering af hver enkelt foranstaltnings fremskridt, effektivitet og produktivitet i forhold til målene i den fælles landbrugspolitik ([25]). Indikatorerne har til formål at: a) beskrive det produkt, der er opnået via et tiltag under den fælles landbrugspolitik (*output*indikatorer), b) måle umiddelbare ændringer som følge heraf (*resultatindikatorer*) og c) vise de langsigtede konsekvenser af et tiltag med hensyn til dets bidrag til opfyldelsen af den fælles landbrugspolitiks generelle mål (*effekt*indikatorer) ([26]). Ifølge CMEF'en skal Kommissionen og medlemsstaterne foretage evalueringer på grundlag af en flerårig plan ([27]).

7.50. Vi gennemgik indikatorerne for 113 betalinger til udvikling af landdistrikterne og 95 direkte betalinger, idet vi tog højde for definitionerne i ***tekstboks 7.8***. Vi fokuserede på resultatindikatorerne, som skal have en direkte forbindelse til aktionerne. Denne undersøgelse supplerede vores arbejde vedrørende brugen af performanceindikatorer på programniveau, som vi redegør for i ***kapitel 3***.

([23]) Jf. punkt 7.63 i vores årsberetning for 2017.
([24]) Jf. punkt 56 i vores særberetning nr. 11/2018: »De nye muligheder for finansiering af landdistriktsprojekter: enklere, men ikke fokuseret på resultater«.
([25]) https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cap-glance/cmef_da.
([26]) Særberetning nr. 1/2016: »Er Kommissionens system til resultatmåling i relation til landbrugeres indkomst hensigtsmæssigt udformet og baseret på solide data?«
([27]) Medlemsstaterne skulle indsende de første evalueringer for perioden 2014-2020 ved udgangen af juni 2019.

Tekstboks 7.8
Definition af *input*, output, resultat og effekt

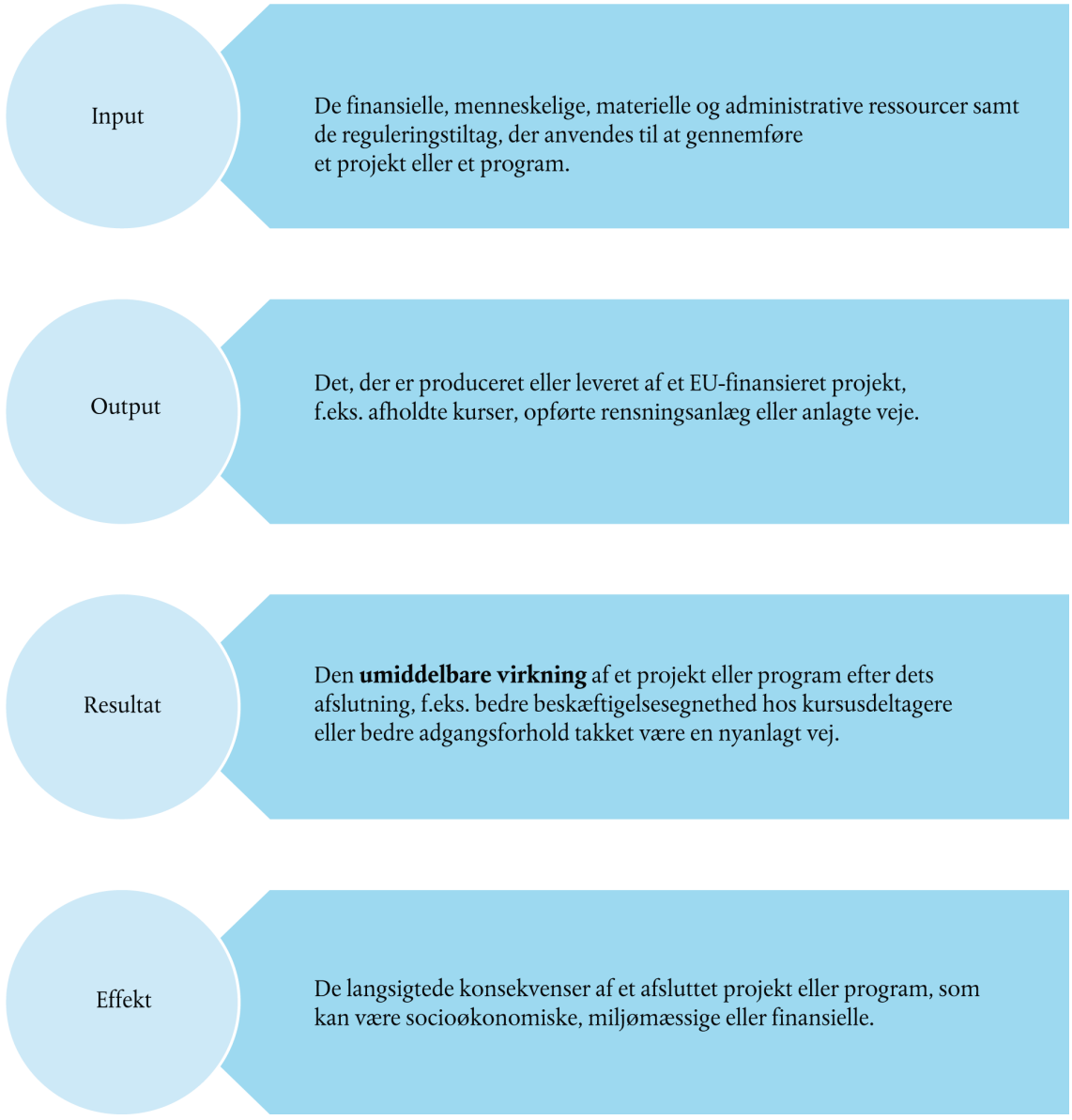

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

7.51. Vi medtog vores tidligere resultater vedrørende CMEF'en ([28]). Vi har tidligere bemærket, at overvågnings- og evalueringssystemet bør give oplysninger om, hvor udgifterne afholdes på en effektiv og produktiv måde, og hvor de ikke gør det. Resultatindikatorerne bør navnlig vise de direkte og umiddelbare virkninger af aktioner, dvs. hvad der rent faktisk er opnået med udgiften ([29]).

([28]) Navnlig vores særberetning nr. 12/2013: »Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?«, særberetning nr. 12/2015: »EU's prioritet om at fremme en videnbaseret økonomi i landdistrikterne er blevet påvirket af dårlig forvaltning af videnoverførsels- og rådgivningsforanstaltninger«, særberetning nr. 1/2016: »Er Kommissionens system til resultatmåling i relation til landbrugeres indkomst hensigtsmæssigt udformet og baseret på solide data?«, særberetning nr. 10/2017: »EU's støtte til unge landbrugere bør målrettes bedre med henblik på at fremme et effektivt generationsskifte«, særberetning nr. 16/2017: »Udvikling af landdistrikterne: behov for mindre kompleksitet og større fokus på resultater«.

([29]) Særberetning nr. 12/2013: »Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?«.

Svagheder i resultatindikatorerne for udgifter til udvikling af landdistrikterne

7.52. Vi har tidligere rapporteret, at det med aktionerne vedrørende udvikling af landdistrikterne måske ikke vil lykkes at opnå de tilsigtede resultater, selv om aktionerne leverer de aftalte fysiske output ([30]). Vi konstaterede i år, at de fleste aktioner havde leveret de forventede output (jf. punkt 7.45), men at der fortsat var flere svagheder med hensyn til brugen af resultatindikatorer i forbindelse med udgifter til udvikling af landdistrikterne. Resultaterne af vores gennemgang er sammenfattet i ***tekstboks 7.9*** og beskrives i punkterne nedenfor.

Tekstboks 7.9
Svagheder i performancemålingen og -rapporteringen i forbindelse med udgifter til udvikling af landdistrikterne

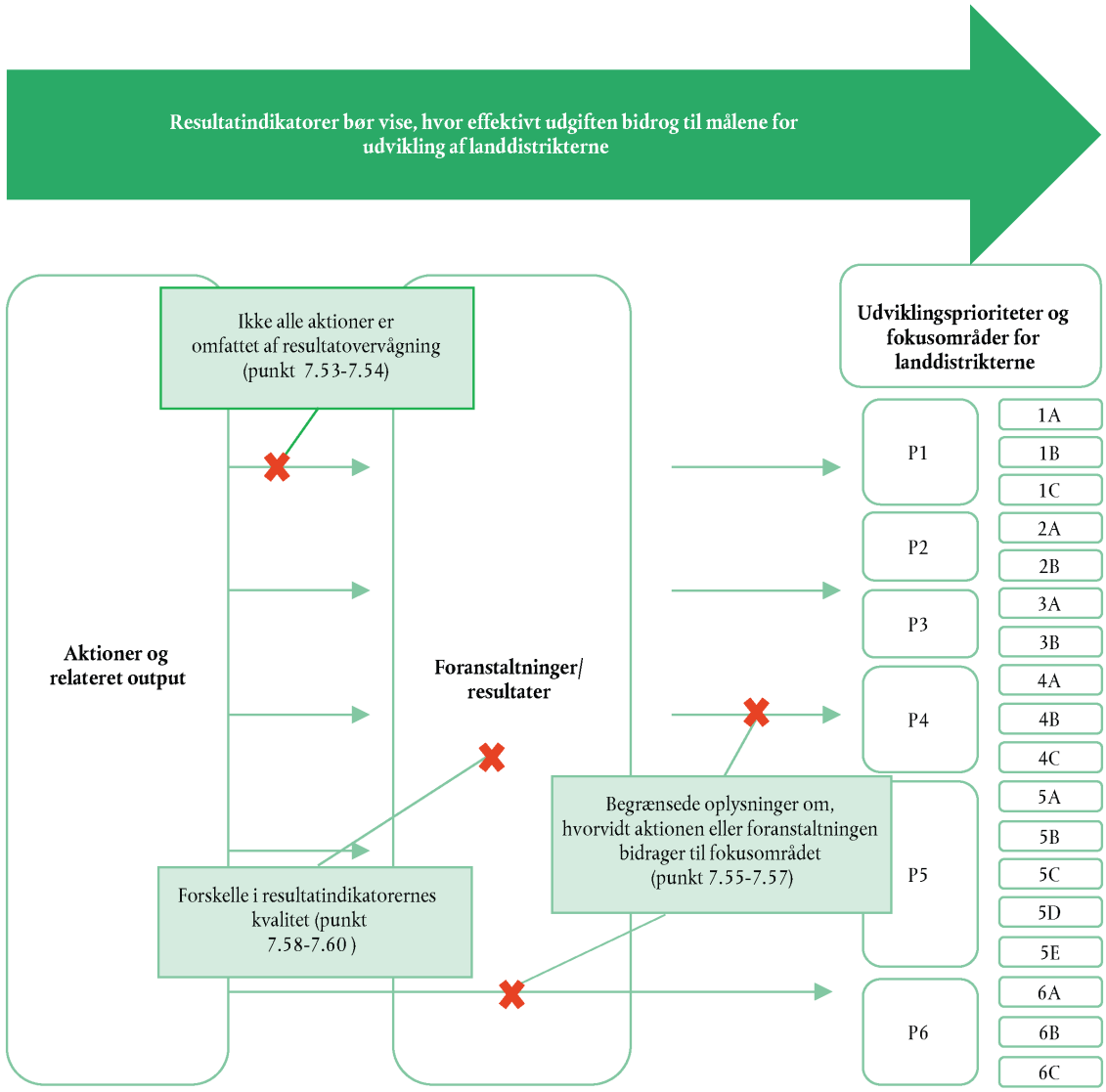

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

([30]) Jf. punkt 79 i særberetning nr. 25/2015: »EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene«.

CMEF-resultatindikatorer dækker ikke alle udgifter til udvikling af landdistrikterne

7.53. Af de 113 aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne, vi undersøgte, konstaterede vi, at 35 ikke havde nogen relevant resultatindikator, der målte de umiddelbare og direkte virkninger af aktionen (jf. ***tekstboks 7.10***). Dette var tilfældet med foranstaltning 13 (»Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger«) og med fem andre delforanstaltninger ([31]).

7.54. Vi konstaterede, at i 15 af de 35 projekter, der ikke havde en CMEF-resultatindikator, udfyldte medlemsstaterne hullet i rapporteringen ved at fastsætte deres egne nationale indikatorer (jf. ***tekstboks 7.10***).

Tekstboks 7.10
20 ud af 113 projekter vedrørende udvikling af landdistrikterne (18 %) var ikke omfattet af resultatovervågning

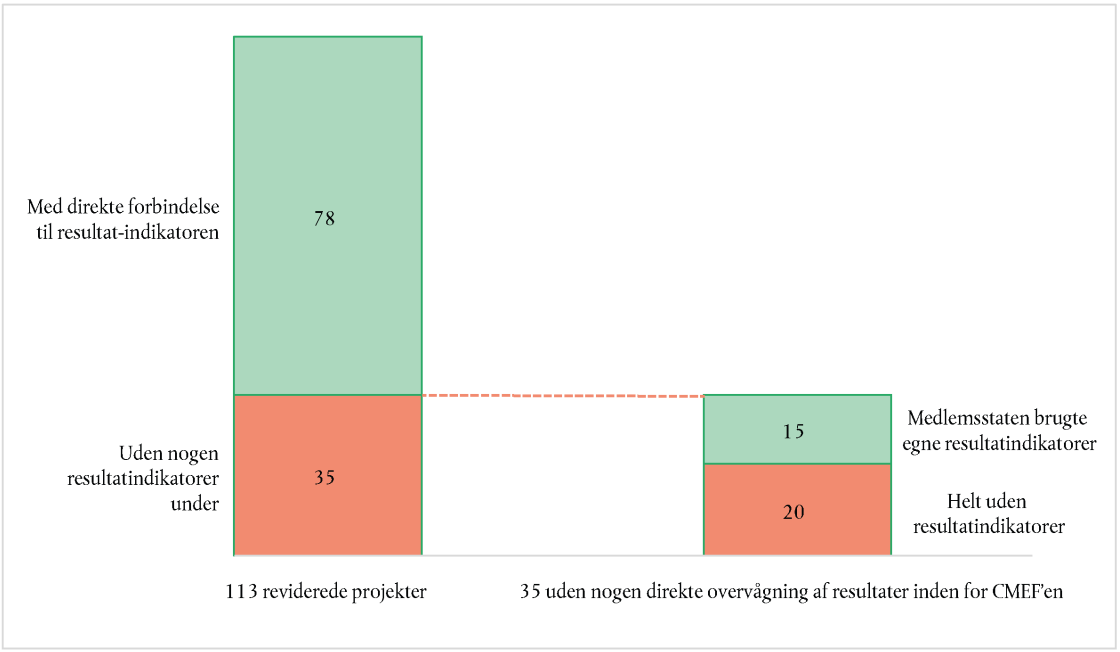

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

Begrænsede oplysninger om, hvorvidt udgifterne bidrager til fokusområdet

7.55. I 5 af de 14 fokusområder, vi undersøgte, var der ingen forbindelse mellem deres mål og de underliggende resultatindikatorer. Som følge heraf findes der begrænsede oplysninger om, hvorvidt de støttede aktioner bidrog til opnåelsen af målene.

7.56. Fokusområde 2B er f.eks. udformet med henblik på »fremme af tilstrækkeligt kvalificerede landbrugeres adgang til landbrugssektoren og generationsskifte«. De fleste udgifter under dette fokusområde består af etableringsstøtte til unge landbrugere. Den eneste resultatindikator er »procentdel af landbrugsbedrifter med forretningsudviklingsplaner/-investeringer for unge landbrugere, som har fået støtte«. Denne indikator indeholder begrænsede oplysninger om kvalifikationerne hos de landbrugere, der går ind i landbrugssektoren, og de faktiske generationsskifter.

([31]) 1.2 (»Demonstration og information«), 4.2 (»Investeringer i forarbejdning/afsætning og/eller udvikling af landbrugsprodukter«), 4.3 (»Investeringer i infrastruktur af betydning for udviklingen, moderniseringen eller tilpasningen af landbrug og skovbrug«), 8.3 (»Forebyggelse af skader på skovene som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser«) og 19.4 (»Støtte til løbende omkostninger og animeringsomkostninger«).

7.57. Vi fandt tre tilfælde, hvor kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med udvælgelsen af aktioner ikke havde nogen forbindelse til de relaterede performanceindikatorer (jf. eksempler i ***tekstboks 7.11***). Disse aktioner bidrog derfor ikke til fokusområdets mål.

Tekstboks 7.11
Projekter uden forbindelse til målene for fokusområdet

I Tyskland blev et projekt vedrørende bygning af en dæmning med henblik på at forhindre oversvømmelse for at beskytte en middelalderby gennemført og rapporteret under fokusområde 3B »Støtte til bedriftsrisikoforebyggelse og -styring«. Den tilknyttede risikoindikator var »Procentdel af bedrifter, der deltager i risikostyringsordninger«.

De svenske myndigheder rapporterede støtte til arrangementer til fremme og markedsføring af landbrugsaktiviteter som et bidrag til fokusområde 4B »Bedre vandforvaltning«. Resultatindikatoren for dette fokusområde var »Procentdel af landbrugsjord under forvaltningskontrakter for at forbedre vandforvaltningen«.

De fleste resultatindikatorer har begrænsninger og mangler

7.58. Få resultatindikatorer måler den direkte virkning af støtten. 17 af de 25 resultatindikatorer for udvikling af landdistrikterne målte niveauet af den ydede støtte, og ikke om støtten havde bidraget effektivt til fokusområdet ([32]).

7.59. Nogle resultatindikatorer er upræcise. En af indikatorerne til måling af virkningerne af foranstaltning 7 (»basale tjenester og landsbyfornyelse i landdistrikter«) er »procentdelen af befolkningen i landdistrikter, der drager fordel af forbedrede tjenester/infrastruktur«. »Befolkning« defineres som »størrelsen på befolkningen i området (f.eks. kommune, gruppe af kommuner …), der drager fordel af tjenesten/infrastrukturen«. I sådanne tilfælde kan medlemsstater angive hele befolkningen i den kommune, hvor en aktion er blevet gennemført, uanset det faktiske antal brugere, der drager fordel af aktionen. Vi har allerede påpeget dette problem i forbindelse med den tidligere *programmeringsperiode* ([33]) (2007-2013).

7.60. Seks af resultatindikatorerne anvender undersøgelser af stikprøver fra afsluttede transaktioner inden for fokusområdet. Beregningsmetoden er baseret på generelle retningslinjer, der blev udstedt af Kommissionen, efter at gennemførelsen af projekter allerede var påbegyndt.

Tilsvarende svagheder i resultatindikatorerne for direkte betalinger

7.61. Vores undersøgelse af stikprøven af direkte betalinger bekræftede de største svagheder i performanceovervågningen af dem, hvilket vi redegjorde for i to særberetninger: nr. 1/2016: »Er Kommissionens system til resultatmåling i relation til landbrugeres indkomst hensigtsmæssigt udformet og baseret på solide data?« og særberetning nr. 10/2017: »EU's støtte til unge landbrugere bør målrettes bedre med henblik på at fremme et effektivt generationsskifte«.

7.62. Et af målene for direkte betalinger til unge landbrugere er at »forbedre landbrugets konkurrenceevne«. De underliggende resultatindikatorer er dog ikke klart relateret til formålet med betalingerne, da de måler »merværdi for primærproducenter i fødevarekæden«, »EU's handel med landbrugsprodukter« og »råvarepriser i EU sammenlignet med verdenspriserne« ([34]).

7.63. Vi har tidligere rapporteret om performance i forbindelse med de grønne betalinger ([35]). Vi konstaterede, at Kommissionens resultatindikator, der måler »områder, der er omfattet af grønne metoder«, kun i begrænset omfang kan anvendes til overvågning af de resultater, der opnås ved hjælp af forgrønnelsesordningen.

([32]) »Procentdel af landbrugsbedrifterne, der via et regionalt udviklingsprogram modtager støtte til investeringer i omstrukturering eller modernisering«, angiver f.eks. det samlede antal landbrugsbedrifter, der har modtaget støtte til investeringer i omstrukturering og/eller modernisering under foranstaltning 4, divideret med det samlede antal landbrugsbedrifter i basisåret.

([33]) Jf. punkt 81 i vores særberetning nr. 25/2015. »EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene«.

([34]) Jf. punkt 71 og 90 i vores særberetning nr. 10/2017: »EU's støtte til unge landbrugere bør målrettes bedre med henblik på at fremme et effektivt generationsskifte«.

([35]) Jf. punkt 7.43-7.54 i vores årsberetning for 2016 og punkt 26-33 i vores særberetning nr. 21/2017: »Forgrønnelse: en mere kompleks indkomststøtteordning, som endnu ikke er miljømæssigt effektiv«.

7.64. Efter tørkerne i 2017 og 2018 gav nogle medlemsstater landbrugere tilladelse til at anvende jord, som var anmeldt som »miljømæssige fokusområder« ([36]) (primært braklagt jord), til produktion. Medlemsstaterne rapporterede output og resultater baseret på, at landbrugerne oprindeligt anmeldte jorden som miljømæssige fokusområder, snarere end på den faktiske brug af jorden. Dette påvirkede pålideligheden af resultaterne og resultatindikatorerne for grønne betalinger negativt.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

7.65. Størstedelen af de gennemførte aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne, vi undersøgte, havde leveret det forventede output. Medlemsstaterne fulgte generelt procedurer til kontrol af, om projektomkostningerne var rimelige, men de gjorde kun begrænset brug af forenklede omkostningsmuligheder.

7.66. Vi konstaterede flere svagheder i den måde, hvorpå Kommissionen og medlemsstaterne brugte performanceindikatorerne fra CMEF'en til performancemåling og -rapportering i forbindelse med landbrugsudgifter og udgifter til udvikling af landdistrikterne under den nuværende programmeringsperiode 2014-2020. I sit forslag om at indføre en performancebaseret gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020 definerede Kommissionen fælles output-, resultat- og effektindikatorer ([37]). I vores udtalelse nr. 7/2018, hvor vi hilste overgangen til en performancebaseret model velkommen, vurderede vi, at disse indikatorer endnu ikke var færdigudviklede ([38]), og fremsatte specifikke bemærkninger til de foreslåede indikatorer ([39]).

Anbefalinger

Anbefaling 7.1 — Afhjælpning af svagheder inden for den fælles landbrugspolitiks performancemåling og -rapportering

For perioden efter 2020 bør Kommissionen tage højde for de svagheder, vi identificerede i den nuværende ramme, med henblik på at sikre, at resultatindikatorer måler aktionernes virkninger korrekt, og at de har en klar forbindelse til de relaterede interventioner og politiske målsætninger (jf. punkt 7.52-7.64).

Måldato for gennemførelse: 2020

([36]) Landbrugere med et areal af agerjord på mere end 15 hektar skal sikre, at mindst 5 % af det areal er et miljømæssigt fokusområde, som er reserveret til miljøvenlige elementer, f.eks. braklagt jord eller hække og træer.

([37]) Jf. bilag I til COM(2018) 392: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013.

([38]) Udtalelse nr. 7/2018, punkt 70.

([39]) Udtalelse nr. 7/2018, bilag I.

BILAG 7.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE »NATURRESSOURCER«

	2018	2017
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Direkte betalinger	**95**	121
Markedsforanstaltninger, udvikling af landdistrikterne, fiskeri, miljø og klimaindsats	**156**	109
Transaktioner i alt vedrørende »Naturressourcer«	**251**	230
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst: »Naturressourcer«	**2,4 %**	2,4 %
Øvre fejlgrænse (ØF)	3,6 %	
Nedre fejlgrænse (NF)	1,2 %	

BILAG 7.2

OPLYSNINGER OM EU-AKTIONER I MEDLEMSSTATERNE OG REGIONERNE

OVERSIGT OVER RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE MARKEDSFORANSTALTNINGER, UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE, FISKERI, MILJØ OG KLIMAINDSATS FOR HVER MEDLEMSSTAT [1]

Nederlandene	
Transaktioner uden fejl:	3
Ikkekvantificerede fejl:	1
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Det Forenede Kongerige	
Transaktioner uden fejl:	3
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	1
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Tyskland	
Transaktioner uden fejl:	15
Ikkekvantificerede fejl:	1
Kvantificerede fejl < 20 %:	4
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	20

Sverige	
Transaktioner uden fejl:	2
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	2
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Finland	
Transaktioner uden fejl:	6
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	2
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	8

Letland
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Litauen
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Irsko
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Danmark
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Estland	
Transaktioner uden fejl:	3
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	1
I alt:	4

Polen	
Transaktioner uden fejl:	5
Ikkekvantificerede fejl:	1
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	3
I alt:	9

Belgie	
Transaktioner uden fejl:	1
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	1
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	2

Tjekkiet	
Transaktioner uden fejl:	4
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Lucembursko
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Slovakiet	
Transaktioner uden fejl:	2
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	2
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Francie	
Transaktioner uden fejl:	18
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	4
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	22

Østrig	
Transaktioner uden fejl:	4
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Portugalsko	
Transaktioner uden fejl:	2
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	3
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	5

Ungarn	
Transaktioner uden fejl:	5
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	5

Španělsko	
Transaktioner uden fejl:	9
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	9

Rumænien	
Transaktioner uden fejl:	11
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	1
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	1
I alt:	13

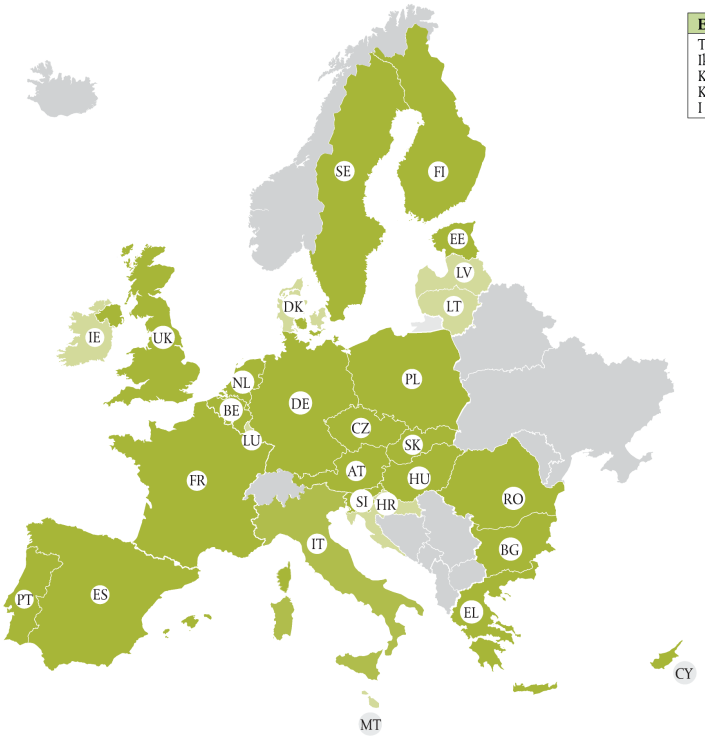

Italien	
Transaktioner uden fejl:	12
Ikkekvantificerede fejl:	2
Kvantificerede fejl < 20 %:	2
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	2
I alt:	18

Slovenien	
Transaktioner uden fejl:	1
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	1

Kroatien
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Malta
Ingen transaktioner undersøgt for 2018

Grækenland	
Transaktioner uden fejl:	5
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	1
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	1
I alt:	7

Cypern	
Transaktioner uden fejl:	-
Ikkekvantificerede fejl:	-
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	2
I alt:	2

Bulgarien	
Transaktioner uden fejl:	3
Ikkekvantificerede fejl:	1
Kvantificerede fejl < 20 %:	-
Kvantificerede fejl ≥ 20 %:	-
I alt:	4

Som led i revisionsarbejdet udarbejder vi skøn over den sandsynlige fejlforekomst i populationen som helhed. Vores arbejde bygger på en stikprøvemetode, hvor sandsynligheden for udvælgelse er proportional med transaktionens størrelse, og giver derfor ingen oplysninger om fejlfrekvensen i de populationer, vi reviderer (dette ville kræve en tilfældig udvælgelse af transaktioner). Ovenstående tal angiver således ikke fejlfrekvensen, hverken i de EU-finansierede transaktioner eller i de enkelte medlemsstater, og fejlfrekvensen i de stikprøver, vi udtager i de forskellige medlemsstater, siger ikke noget om den relative fejlforekomst i disse medlemsstater.

Kilde: Revisionsretten.

[1] Med undtagelse af de tre undersøgte transaktioner under direkte forvaltning.

BILAG 7.3

OPFØLGNING PÅ TIDLIGERE ANBEFALINGER

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke længere relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	*7.67. Ud fra denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2015 anbefaler vi, at Kommissionen for så vidt angår EGFL:*						
	Anbefaling 1: fortsætter bestræbelserne på at følge op på tilfælde, hvor national lovgivning ikke stemmer overens med EU's lovgivning, og benytter alle de retsmidler, den råder over, navnlig suspendering af betalinger	X					
	Anbefaling 2: årligt overvåger resultaterne af medlemsstaternes kvalitetsvurderinger af LPIS og kontrollerer, at alle medlemsstater med negative vurderinger virkelig træffer de nødvendige afhjælpende foranstaltninger	X					
	for så vidt angår udvikling af landdistrikterne:						
	Anbefaling 3: sikrer, at alle medlemsstaternes handlingsplaner til afhjælpning af fejl i udvikling af landdistrikterne omfatter effektive aktioner vedrørende offentlige indkøb	X					
	for så vidt angår EGFL og udvikling af landdistrikterne:						
	Anbefaling 4: overvåger og aktivt støtter godkendelsesorganernes forbedring af deres arbejde og metoder med hensyn til udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, så de giver pålidelige oplysninger til brug i forbindelse med Kommissionens overslag over den justerede fejlforekomst	X					
	Anbefaling 5: ajourfører GD AGRI's revisionshåndbog med grundige gennemgange af revisionshandlinger og dokumentationskrav med henblik på efterprøvelsen af de data, medlemsstaterne leverer, og som bruges til at beregne de finansielle korrektioner	X					
	for så vidt angår fiskeri:						
	Anbefaling 6: forbedrer opfyldelsen af de internationale revisionsstandarder i forbindelse med GD MARE's juridisk-kritiske revisioner	X					

KAPITEL 8

Sikkerhed og medborgerskab

INDHOLD

	Punkt
Indledning	8.1-8.5
Kort beskrivelse af dette FFR-udgiftsområde	8.2-8.4
Revisionens omfang og revisionsmetoden	8.5
Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed	8.6-8.17
Undersøgelse af udvalgte systemer	8.8-8.16
Delt forvaltning af AMIF og ISF	8.8-8.10
Direkte/indirekte forvaltning af AMIF og ISF	8.11-8.13
Programmet »Fødevarer og foder«	8.14-8.16
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	8.17
Konklusion og anbefalinger	8.18
Del 2: Performance	8.19-8.20

Indledning

8.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-udgiftsområdet »Sikkerhed og medborgerskab«. I ***tekstboks 8.1*** findes en oversigt over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette udgiftsområde i 2018.

Tekstboks 8.1
FFR-udgiftsområdet »Sikkerhed og medborgerskab« — Fordeling i 2018

Betalinger:

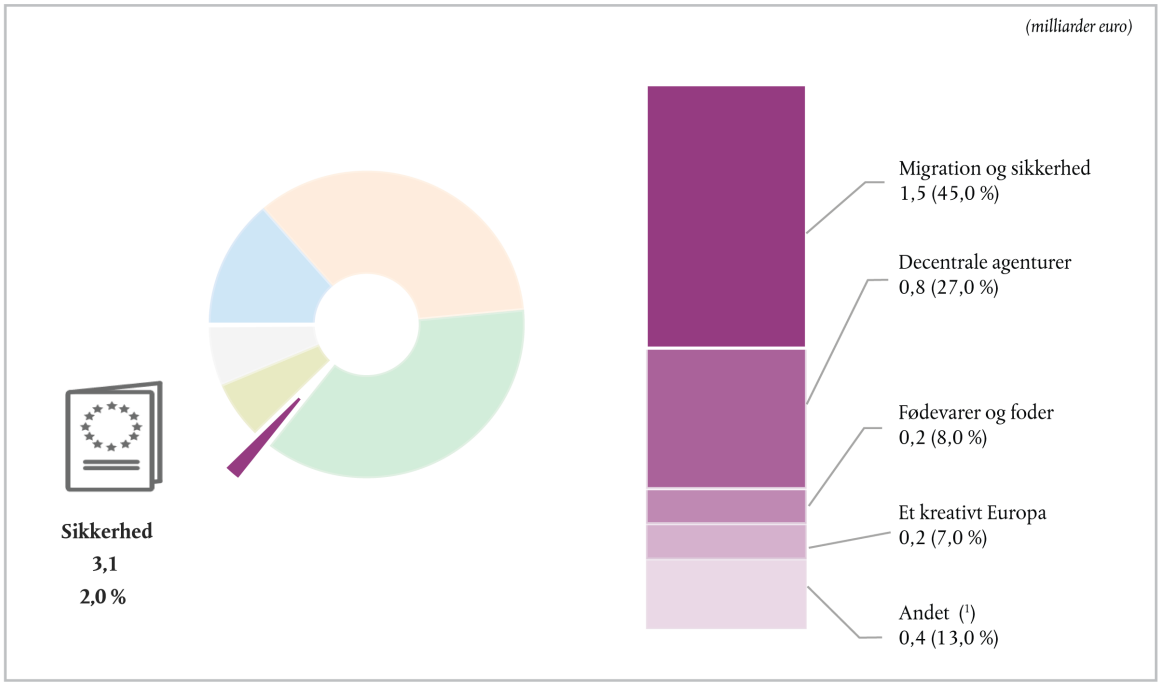

Betalinger og revisionspopulation:

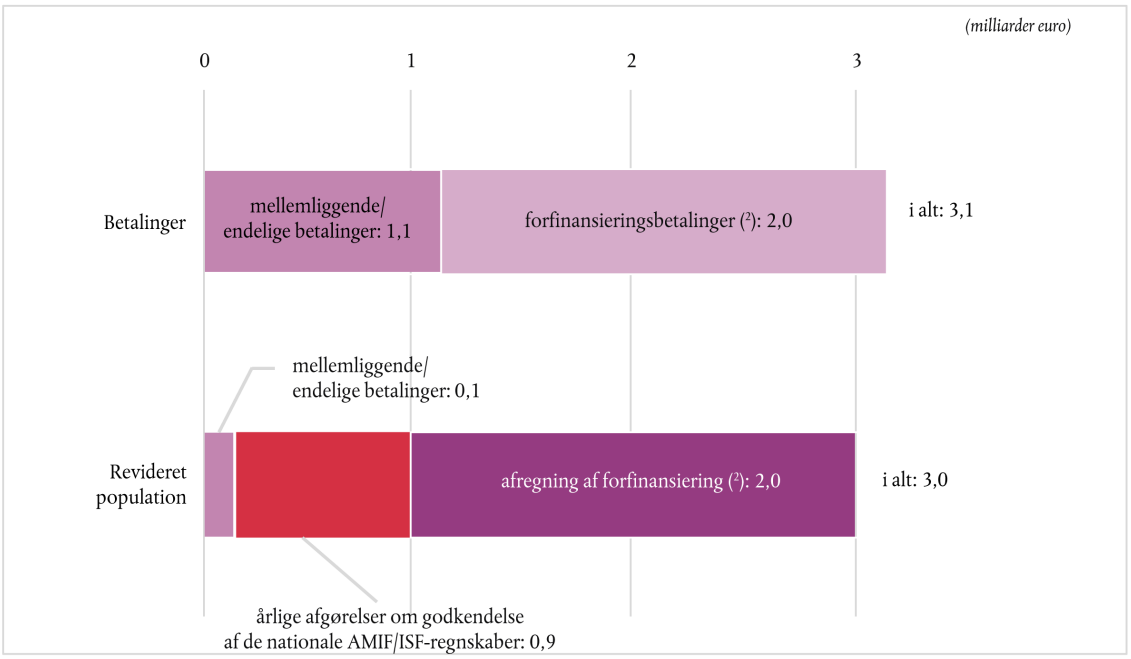

(1) Dataene omfatter udgifter vedrørende forbrugere, retfærdighed, rettigheder, lighed og medborgerskab.

(2) Forskud og afregninger er i overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. ***bilag 1.1***, punkt 13).

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede årsregnskab* for 2018.

Kort beskrivelse af dette FFR-udgiftsområde

8.2. Dette udgiftsområde omfatter forskellige politikker, hvis fælles målsætning er at styrke begrebet unionsborgerskab ved at skabe et område med frihed, retfærdighed og sikkerhed uden indre grænser.

8.3. Som det fremgår af ***tekstboks 8.1***, er der afholdt flest udgifter på området migration og sikkerhed. Hovedparten af udgifterne er således afholdt over blot to fonde — Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden ([1]) (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) ([2]). Forvaltningen af de fleste midler under AMIF og ISF er delt mellem medlemsstaterne og Kommissionens GD for Migration og Indre Anliggender (GD HOME). Målet med AMIF er at bidrage til en effektiv forvaltning af migrationsstrømmene samt tilvejebringe en fælles EU-tilgang til asyl- og indvandringsspørgsmål. ISF sigter mod at opnå et højt sikkerhedsniveau i EU. Fonden omfatter to instrumenter ([3]): ISF — Grænser og visum og ISF — Politi. Førstnævnte yder støtte til harmoniserede grænseforvaltningsforanstaltninger og udvikling af en fælles visumpolitik, mens sidstnævnte fokuserer på samarbejdet mellem retshåndhævelsesorganer og på at forbedre evnen til at håndtere sikkerhedsrelaterede risici og kriser.

8.4. En anden væsentlig del af udgiftsområdets budget er midlerne til 13 decentrale agenturer ([4]), der deltager aktivt i gennemførelsen af EU's nøgleprioriteter inden for migration og sikkerhed, retligt samarbejde og sundhed. Herefter følger programmet »Fødevarer og foder«, der har til formål at sikre menneskers, dyrs og planters sundhed i alle led i fødevarekæden, og »Et Kreativt Europa« — EU-rammeprogrammet for støtte til kultursektoren og den audiovisuelle sektor. Endelig omfatter budgettet en række programmer, der sigter mod at nå det generelle mål om at styrke området sikkerhed og medborgerskab, nemlig programmerne om retfærdighed og forbrugere samt om rettigheder, lighed og medborgerskab.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

8.5. Med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er fastsat i ***bilag 1.1***, undersøgte vi en stikprøve på 18 *transaktioner*, som var udformet med henblik på at hjælpe os til at få et billede af budgetudgifterne som helhed, men ikke med henblik på at være repræsentativ for hele spektret af udgifter på dette FFR-udgiftsområde (dvs. at vi ikke beregnede den samlede fejlforekomst på dette udgiftsområde). Dette valg skyldtes, at niveauet for betalingerne på dette politikområde i 2018 var relativt lavt (ca. 2 % af EU-totalen). Stikprøven bestod af syv transaktioner under *delt forvaltning* med medlemsstaterne ([5]), seks under Kommissionens *direkte forvaltning*, to under Kommissionens *indirekte forvaltning* og tre, der involverede afregning af forskud til agenturer. Vi så også på følgende for så vidt angår »Sikkerhed og medborgerskab« i 2018:

a) Vi undersøgte de vigtigste systemer, som GD HOME og medlemsstaterne bruger til at give sikkerhed for den formelle rigtighed af betalingerne fra AMIF og ISF, og de systemer, som Kommissionens GD for Sundhed og Fødevaresikkerhed (GD SANTE) bruger til at give sikkerhed for den formelle rigtighed af betalingerne under programmet »Fødevarer og foder«

b) Vi undersøgte pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD HOME og GD SANTE og sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb, fremtidige korrektioner og inddrivelser

c) Med henblik på dette kapitels del 2 fokuserede vi på resultatindikatorer for AMIF og ISF.

([1]) Retsakten om oprettelse af AMIF kan findes på EUR-Lex-webstedet.
([2]) De to fonde erstattede Solid-programmet, som kørte i den foregående programmeringsperiode.
([3]) Retsakterne om oprettelse af disse instrumenter kan findes på EUR-Lex-webstedet: ISF — Grænser og visum og ISF — Politi.
([4]) Sundhed: ECDC, EFSA, EMA, ECHA-Biocides. Indre anliggender: Frontex, EASO, Europol, Cepol, eu-LISA, EMCDDA. Retfærdighed: Eurojust, FRA, EIGE. Særlige årsberetninger med vores erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af hvert af disse agenturers transaktioner kan findes på Revisionsrettens websted.
([5]) I Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Litauen, Rumænien og Sverige.

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

8.6. Af de 18 transaktioner, vi undersøgte, var tre (17 %) behæftet med *fejl*, hvoraf én var kvantificerbar og over væsentlighedstærsklen på 2 %. Dette var en transaktion vedrørende delt forvaltning under AMIF i Spanien (fejl på 9,4 %), forklaret i ***tekstboks 8.2***. Da det ikke var hensigten, at denne stikprøve skulle være repræsentativ for udgifterne på dette FFR-udgiftsområde, har vi ikke beregnet den samlede fejlforekomst.

Tekstboks 8.2
Der var ikke altid tilstrækkeligt bevis for udførelsen af tolkning

I Spanien støtter AMIF de nationale myndigheders behandling af asylansøgninger ved at medfinansiere tolkning for enkeltpersoner, som søger international beskyttelse. Vi kontrollerede optegnelserne for en stikprøve på ti tolkesessioner med henblik på at fastlægge, om betalingsbetingelserne var opfyldt. Vi konstaterede, at optegnelserne for en enkelt session ikke stemte overens med de timer, der var søgt om godtgørelse for, at de ikke angav, hvor mange personer der modtog støtte, og at de ikke var behørigt underskrevet af en embedsmand fra den spanske asyltjeneste. Udgifterne til denne foranstaltning var derfor sat for højt.

8.7. Vi konstaterede desuden, at udvælgelses- og tildelingskriterierne var blevet anvendt forkert i to transaktioner — den ene vedrørende et tilskud og den anden i forbindelse med en kontrakt om levering af tjenesteydelser. Manglende overholdelse af regler om udvælgelse og offentlige udbud kan potentielt have indflydelse på, om de anmeldte omkostninger er støtteberettigede, og kan undergrave den forsvarlige økonomiske forvaltning af EU's udgifter. Vi beskriver hvordan i ***tekstboks 8.3***.

Tekstboks 8.3
Mangler i anvendelsen af reglerne om offentlige udbud

Ifølge EU-retten skal de omkostninger, som modtagerne af EU-midler har afholdt, være rimelige og berettigede og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig med hensyn til sparsommelighed og produktivitet.

EU's Forvaltningsorgan for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur gav et tilskud under kulturprogrammet til et museum i Nederlandene. De generelle bestemmelser i tilskudsaftalen fastsatte, at støttemodtageren ved indkøb af varer eller tjenesteydelser skulle tildele kontrakten til det laveste eller det økonomisk mest fordelagtige bud.

Vi kontrollerede et udbud, som støttemodtageren havde iværksat vedrørende redigering og offentliggørelse af tre bøger. Vi konstaterede, at opfordringen til at afgive tilbud ikke indeholdt klare kriterier for støtteberettigelse og tildeling og heller ikke angav, om tildelingsbeslutningen ville tilgodese buddet med den laveste pris eller det økonomisk mest fordelagtige bud. Under evalueringen af tilbuddene justerede støttemodtageren desuden prisen på et af tilbuddene uden at høre tilbudsgiveren og anvendte tildelingskriterier, som ikke fremgik af opfordringen til at afgive tilbud.

Støttemodtageren garanterede således ikke, at udgifterne i forbindelse med denne kontrakt var rimelige, berettigede eller i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Forvaltningsorganet kan forhindre lignende situationer i at opstå i fremtiden ved at styrke vejledningen til støttemodtagerne og den administrative kontrol af deres udbud.

Undersøgelse af udvalgte systemer

Delt forvaltning af AMIF og ISF

8.8. Fire år inde i den syvårige programmeringsperiode har medlemsstaterne øget gennemførelsesgraden for deres nationale programmer betydeligt. De uudnyttede beløb stiger imidlertid fortsat, hvilket kan øge presset på de nationale myndigheder, når programmerne nærmer sig deres afslutning. ***Tekstboks 8.4*** viser de årlige betalinger, som medlemsstaterne har rapporteret i deres regnskaber siden begyndelsen af programmeringsperioden og indsendt til Kommissionen til godkendelse og efterfølgende refusion.

Tekstboks 8.4
Tempoet i betalingerne fra de nationale programmer under AMIF og ISF er steget, men det disponible budget stiger også fortsat

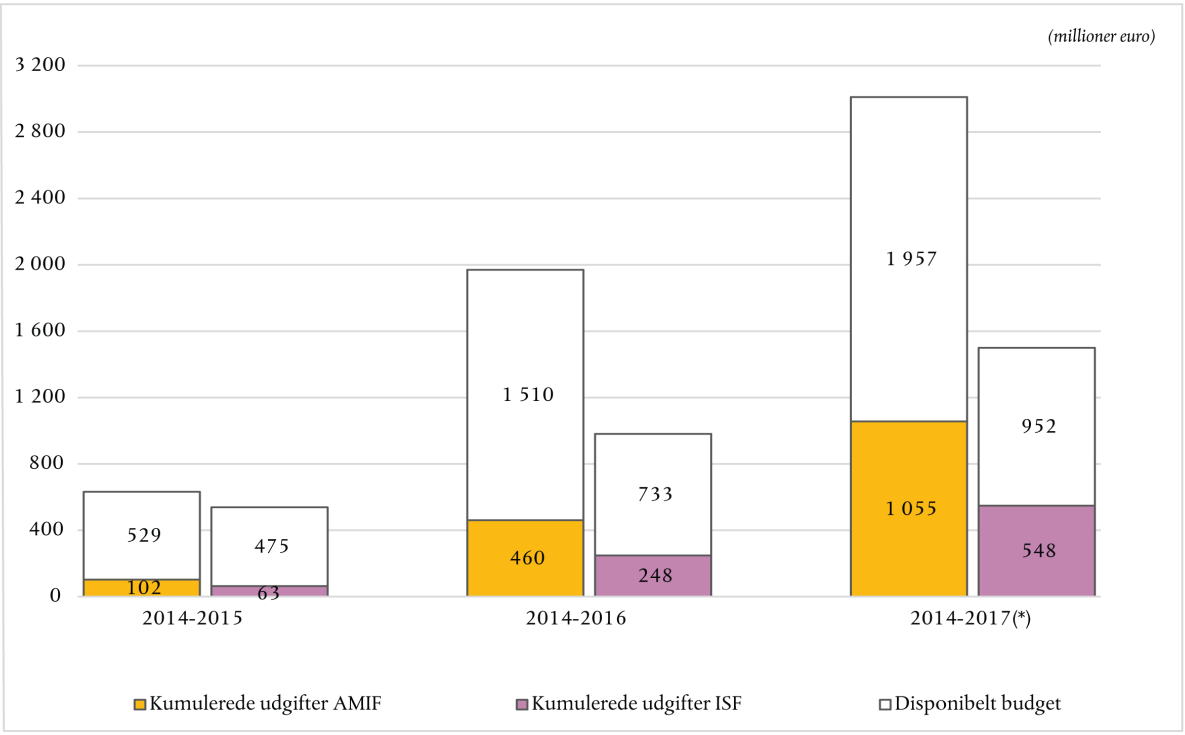

(*) Udgifter under AMIF/ISF på medlemsstatsniveau anmeldes til og godkendes af Kommissionen i det følgende år. Dermed omfatter Kommissionens budgetgennemførelse for 2018 medlemsstaternes udgifter fra 2017.

Kilde: Revisionsretten.

8.9. Vi reviderede forvaltnings- og kontrolsystemerne hos syv myndigheder med ansvar for gennemførelse af nationale programmer under AMIF/ISF i medlemsstaterne ([6]). Vores mål var at få bekræftet, at myndighedernes kontrol var tilstrækkelig med hensyn til a) udvælgelse og tildeling af tilskud, b) verifikation og godkendelse af udgifter, c) revisionsspor og d) udarbejdelse af årsregnskaberne ([7]). Alle myndighederne havde udarbejdet detaljerede procedurer, som generelt var tilstrækkelige til at opfylde kravene i AMIF- og ISF-forordningerne. Vi udvalgte også 70 sager (ti fra hver national myndighed, som vi besøgte) og undersøgte, om disse procedurer var fulgt korrekt.

([6]) Belgien, Tyskland, Spanien, Grækenland og Sverige for så vidt angår AMIF. Litauen og Rumænien for så vidt angår ISF.
([7]) For centrale kontrolkrav til de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/646.

8.10. Vores revision afslørede følgende svagheder:

Tekstboks 8.5
Systemsvagheder i relation til AMIF og ISF

Medlemsstaterne	
Svaghed	**Potentiel indvirkning**
a) **Udvælgelse og tildeling af tilskud:** Ved evalueringen af forslag til foranstaltninger under AMIF foretog den ansvarlige myndighed i Sverige ikke en rangordning af projekterne og fastsatte ikke en tærskel, under hvilken projekter ville blive afvist.	Projekter mindre produktive end tilsigtet.
b) **Verifikation og godkendelse af udgifter:** Den rumænske myndighed med ansvar for det nationale program under ISF kontrollerede ikke systematisk, om udgifterne rent faktisk var afholdt, når den gennemførte kontrol på stedet hos støttemodtagerne. I Sverige var kontrollen med dobbeltfinansiering ikke udtømmende. Den kontrol, som i Spanien og Sverige blev foretaget af de ansvarlige myndigheder for de respektive nationale programmer under AMIF, var ikke tilstrækkelig til at sikre, at støttemodtagerne opfylder medlemsstaternes og/eller EU's regler om udbud.	Manglende påvisning af ikkestøtteberettigede udgifter og uregelmæssigheder i udbud.
c) **Revisionsspor:** Den tyske myndighed med ansvar for det nationale program under AMIF dokumenterede ikke i tilstrækkeligt omfang arbejde i det evalueringsudvalg, som tildelte tilskud til projektansøgere.	Manglende gennemsigtighed i tildelingsprocessen.
d) **Udarbejdelse af årsregnskaberne for AMIF/ISF:** Den belgiske myndighed med ansvar for det nationale program under AMIF havde ikke truffet hensigtsmæssige IT-foranstaltninger til lagring af de finansielle data, der blev anvendt til at udarbejde årsregnskabet. I Spanien var procedurerne for udarbejdelse af årsregnskabet for AMIF ikke altid tilstrækkelige til at forhindre, at de rapporterede beløb oversteg den maksimale EU-medfinansieringssats.	Manglende pålidelighed af de rapporterede data.

Direkte/indirekte forvaltning af AMIF og ISF

8.11. Vi gennemgik GD HOME's interne procedurer for evaluering af AMIF- og ISF-tilskudsansøgninger (herunder ansøgninger om katastrofebistand) og dets administrative kontrol til validering af støttemodtageres betalingsanmodninger. Vi konstaterede, at dets forvaltning af indkaldelser af forslag og tilskudsansøgninger var effektiv: Ansøgerne modtager hensigtsmæssige instrukser og holdes fuldt informeret om tildelingsafgørelser, og evalueringsudvalgets anbefalinger tages generelt i betragtning, før en tilskudsaftale underskrives.

8.12. For så vidt angår verifikation og godkendelse af betalingsanmodninger konstaterede vi, at GD HOME har en omfattende risikobaseret kontrolstrategi, som omfatter den sædvanlige forudgående kontrol, dybdegående skrivebordskontrol og efterfølgende revision.

8.13. Vores revision afslørede imidlertid også nogle svagheder, som vist i den følgende tabel:

Tekstboks 8.6
Systemsvagheder i relation til AMIF og ISF

Kommissionen	
Svaghed	**Potentiel indvirkning**
a) Forsinkelser i vedtagelsen af årlige arbejdsprogrammer, evalueringen af tilskudsansøgninger og underskrivelsen af tilskudsaftaler.	Sen gennemførelse af finansierede projekter, som kan være mindre effektive end tilsigtet.
b) Visse tilskud til nødhjælp blev givet uden indhentning af alle de oplysninger, som er nødvendige for en udtømmende vurdering af nødvendigheden og rimeligheden af foranstaltninger eller omkostninger.	Projekter mindre effektive end tilsigtet.
c) Evalueringen af visse forslag var ikke altid i fuld overensstemmelse med Kommissionens interne retningslinjer.	Projekter mindre effektive end tilsigtet.
d) Ved sin forudgående administrative kontrol af betalingsanmodninger undersøgte Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad den underbyggende dokumentation vedrørende udbud, som den havde udbedt sig fra støttemodtagerne.	Manglende påvisning af ikkestøtteberettigede udgifter og uregelmæssigheder i udbud.

Programmet »Fødevarer og foder«

8.14. Vi gennemgik GD SANTE's interne procedurer for evaluering og godkendelse af nationale programmer og hasteforanstaltninger under forordningen om fødevarer og foder ([8]) og dets administrative kontrol forud for accept og validering af medlemsstaternes betalingsanmodninger. Vi konstaterede, at GD'ets kontroller er utilstrækkelige i denne henseende.

8.15. Vores revisionsarbejde viste, at gennemførelsen af tilskud overvåges hele året, og at Kommissionen accepterer foreløbige rapporter, endelige rapporter og betalingsanmodninger inden for de lovbestemte tidsfrister og som fastsat i dens egne interne procedurer. For så vidt angår validering af betalingsanmodninger har GD SANTE udarbejdet en omfattende risikobaseret kontrolramme, som omfatter den sædvanlige forudgående kontrol, dybdegående skrivebordskontrol, forudgående kontrol på stedet og efterfølgende revision.

8.16. Vores arbejde afslørede dog følgende svagheder:

Tekstboks 8.7
Systemsvagheder i kontrollen med fødevarer og foder

Kommissionen	
Svaghed	**Potentiel indvirkning**
a) Kommissionen har ikke gennemgået enhedsomkostningerne og de lofter, den bruger til at godkende budgetterne for de nationale programmer. I henhold til den relevante kommissionsafgørelse skulle den have gjort dette i 2016. De tilskud, som blev tildelt i 2017 og 2018, var derfor baseret på gamle data.	De godkendte budgetter afspejler ikke de reelle omkostninger.
b) Ved sin forudgående administrative kontrol af betalingsanmodninger undersøgte Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad den underbyggende dokumentation vedrørende udbud, som den havde udbedt sig fra støttemodtagerne.	Manglende påvisning af ikkestøtteberettigede udgifter og uregelmæssigheder i udbud.

([8]) Forordning (EU) nr. 652/2014 kan findes på EUR-Lex-webstedet.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

8.17. Vi gennemgik de årlige aktivitetsrapporter fra GD HOME og GD SANTE, men vi fandt ikke nogen oplysninger, der kunne være i strid med vores revisionsresultater. Vores begrænsede stikprøve for 2019 (blot 18 transaktioner) er imidlertid ikke tilstrækkelig til, at vi kan sammenligne resultaterne af vores revision med de to GD'ers oplysninger om udgifternes formelle rigtighed.

Konklusion og anbefalinger

8.18. Omfanget af vores revision vedrørende dette FFR-udgiftsområde (jf. punkt 8.5) giver ikke mulighed for en kvantificeret konklusion om fejlforekomsten. Vores arbejde fremhævede dog et væsentligt forhold, hvor der er plads til forbedring:

Anbefaling 8.1 — Kontrol vedrørende udbud

På grundlag af vores revisionsresultater for 2018 anbefaler vi, at Kommissionen sikrer, at den ved sin administrative kontrol af betalingsanmodninger systematisk anvender den dokumentation, den har krævet fra sine tilskudsmodtagere, med henblik på behørigt at undersøge lovligheden og den formelle rigtighed af de udbud, som disse tilskudsmodtagere har afholdt.

Kommissionen bør også pålægge medlemsstaternes myndigheder med ansvar for de nationale programmer under AMIF og ISF at foretage tilstrækkelig kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed af de udbud, som afholdes af fondenes støttemodtagere, i forbindelse med den administrative kontrol af støttemodtagernes betalingsanmodninger.

Tidsramme: i løbet af 2020.

Del 2: Performance

8.19. Ud over at kontrollere den formelle rigtighed vurderede vi i år også performancerelaterede aspekter for så vidt angår tre af de syv AMIF-/ISF-transaktioner under delt forvaltning, som indgik i vores stikprøve. Vi udvalgte tre projekter, som var afsluttede eller næsten afsluttede, og foretog kontroller på stedet i medlemsstaterne.

8.20. AMIF- og ISF-forordningerne fastsætter fælles outputindikatorer for de nationale programmer. Disse indikatorer er ofte generelle og bør, hvis det er nødvendigt, specificeres yderligere på projektniveau.

— Vi konstaterede med hensyn til ét AMIF-projekt (tolkning for enkeltpersoner, som ansøger om flygtningestatus), at dette ikke var gjort. Myndighederne indsamlede kun oplysninger om, hvor mange gange der blev anvendt tolk, og havde ingen data om de mest anvendte eller nødvendige sprog eller om tilgængeligheden af tolkning opdelt efter sted og sprog.

— I ét projekt under ISF — Grænser og visum var de fælles outputindkatorer slet ikke relevante, men den ansvarlige myndighed havde ikke erstattet dem med projektspecifikke indikatorer. Formålet med projektet var at sikre, at grænsepolitiets kommunikationsudstyr kunne anvendes døgnet rundt. Støttemodtageren havde ikke indført nogen midler til angivelse af, hvor lang tid systemet var ude af drift, eller hvordan nedetiden udviklede sig efter gennemførelsen af de ISF-finansierede foranstaltninger.

I begge tilfælde var det vanskeligt at måle projektets indvirkning nøjagtigt.

KAPITEL 9

Et globalt Europa

INDHOLD

	Punkt
Indledning	9.1-9.7
Kort beskrivelse af »Et globalt Europa«	9.3-9.5
Revisionens omfang og revisionsmetoden	9.6-9.7
Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed	9.8-9.21
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	9.14-9.21
GD NEAR's 2018-undersøgelse af restfejlfrekvensen	9.14-9.17
GD ECHO's årlige aktivitetsrapport	9.18-9.20
GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport og undersøgelse af restfejlfrekvensen	9.21
Konklusioner og anbefalinger	9.22-9.24
Anbefalinger	9.23-9.24
Del 2 — Performance	9.25-9.27

Bilag 9.1 — Aktionsudgifter pr. delegation i 2018

Bilag 9.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende »Et globalt Europa«

Indledning

9.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-udgiftsområdet »Et globalt Europa«. I ***tekstboks 9.1*** findes en oversigt over de vigtigste aktiviteter og udgifter under dette udgiftsområde i 2018.

Tekstboks 9.1
FFR-udgiftsområdet »Et globalt Europa« — Fordeling i 2018

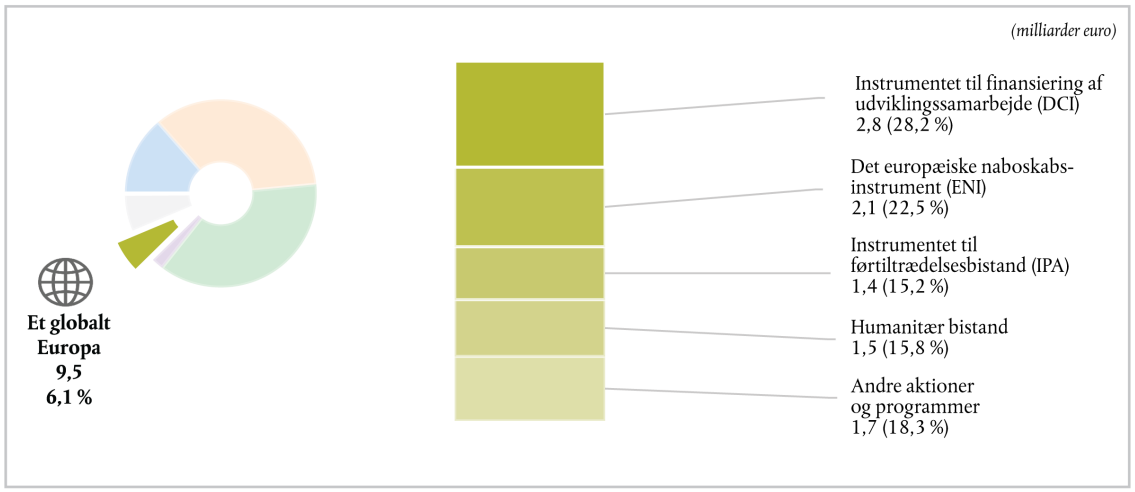

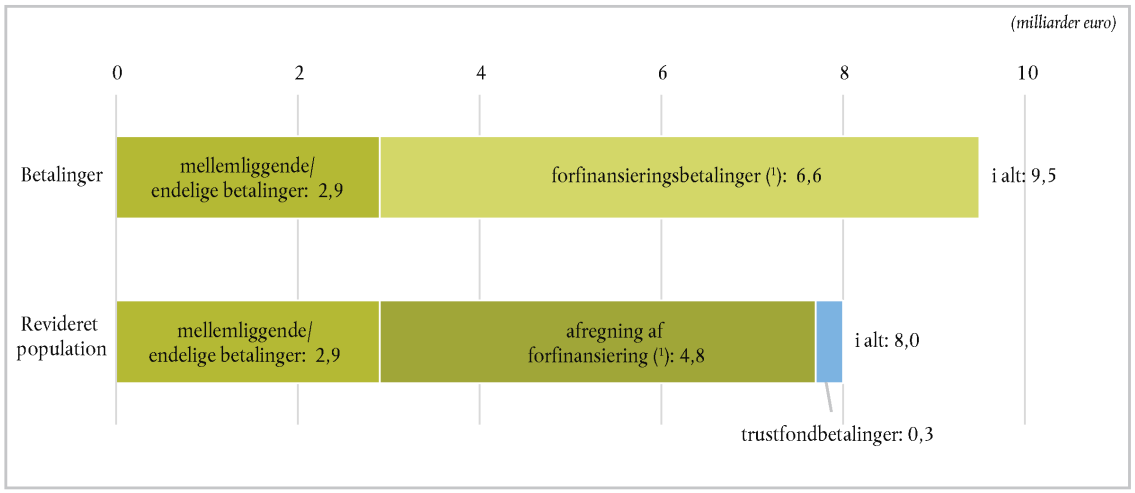

(1) I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. ***bilag 1.1***, punkt 13).

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede årsregnskab* for 2018.

9.2. ***Del 1*** i dette kapitel beskriver vores revisionsresultater vedrørende *den formelle rigtighed*, mens ***del 2*** fokuserer på *performance*.

Kort beskrivelse af »Et globalt Europa«

9.3. »Et globalt Europa« dækker udgifterne til alle eksterne foranstaltninger (udenrigspolitik), der finansieres over EU's almindelige budget. Disse foranstaltninger:

— fremmer EU's værdier i resten af verden, f.eks. demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

— tackler store globale udfordringer som f.eks. klimaforandringer og tab af biodiversitet

— øger *effekten* af EU's udviklingssamarbejde med det formål at hjælpe med til at udrydde fattigdom

— fremmer stabilitet og sikkerhed i kandidat- og naboskabslande

— styrker den europæiske solidaritet efter naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer

— forbedrer kriseforebyggelse og konfliktløsning, bevarer freden, styrker den internationale sikkerhed og fremmer internationalt samarbejde

— promoverer EU-interesser og gensidige interesser i udlandet ved at støtte den eksterne dimension af EU's politikker.

9.4. De generaldirektorater, der primært er involveret i gennemførelsen af budgettet for EU's optræden udadtil, er Generaldirektoratet for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO), Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR), Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger (GD ECHO) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI).

9.5. I 2018 beløb betalingerne til »Et globalt Europa« sig til 9,5 milliarder euro ([1]), som blev udbetalt i mere end 150 lande (jf. ***bilag 9.1***) ved hjælp af en række forskellige instrumenter (jf. ***tekstboks 9.1***) og leveringsmetoder ([2]).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

9.6. Med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er fastsat i ***bilag 1.1***, undersøgte vi en stikprøve på 58 *transaktioner* plus seks transaktioner, som blev taget fra undersøgelserne af restfejlfrekvensen ([3]) og tilpasset ([4]). Stikprøven var udformet med henblik på at hjælpe os til at få et billede af udgifterne i 2018 på tværs af budgettet som helhed, ikke med henblik på at være repræsentativ for udgifterne på dette FFR-udgiftsområde. Antallet af reviderede transaktioner var ikke tilstrækkeligt til at anslå *fejl*forekomsten ([5]). Vi har derfor ikke beregnet en fejlforekomst for dette FFR-udgiftsområde.

9.7. Vi så også på følgende for så vidt angår »Et Globalt Europa« i 2018:

a) Vi undersøgte pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i de *årlige aktivitetsrapporter* fra GD ECHO og GD DEVCO ([6]) og sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb, fremtidige korrektioner og inddrivelser

b) Med henblik på dette kapitels ***del 2*** undersøgte vi 15 projekter fra fire EU-delegationer ([7]) ud fra et performanceperspektiv. GD NEAR havde gennemført 12 af disse projekter og GD DEVCO de øvrige tre.

([1]) Endeligt gennemførte betalinger, herunder med formålsbestemte indtægter.

([2]) Såsom kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder/vareindkøb/tjenesteydelser, tilskud, speciallån, lånegarantier og finansiel bistand, budgetstøtte og andre specifikke former for budgettilskud.

([3]) GD NEAR og GD DEVCO får hvert år udført undersøgelser af restfejlfrekvensen med henblik på at anslå omfanget af de fejl på deres ansvarsområde, som alle forvaltningens kontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl ikke har kunnet forhindre. En undersøgelse af restfejlfrekvensen er ikke en erklæringsopgave eller en revision. Den foretages efter GD'ernes respektive metoder og håndbøger.

([4]) Ved vores gennemgang af undersøgelser af restfejlfrekvensen har vi konstateret, at metoden bag GD DEVCO's undersøgelse af restfejlfrekvensen omfatter langt færre kontroller på stedet (op til ni) end vores revisionsarbejde. Endvidere giver både GD DEVCO's og GD NEAR's undersøgelser af restfejlfrekvensen færre muligheder for at undersøge udbud. Vi vægtede derfor resultatet af undersøgelserne af fejlfrekvensen for at tage hensyn til andelen af overensstemmelsesfejl vedrørende reglerne for *offentlige udbud* (baseret på vores revisionsresultater vedrørende »Et Globalt Europa« i vores DAS-revisioner for 2014-2017).

([5]) Vores stikprøve omfattede 19 transaktioner fra GD NEAR, 18 fra GD DEVCO, 10 fra GD ECHO og 11 andre transaktioner. For så vidt angår den del af vores population, som var omfattet af GD NEAR's og GD DEVCO's undersøgelser af restfejlfrekvensen i 2018 (9 %), lod vi resultaterne af disse undersøgelser indgå i vores beregning.

([6]) Arbejdet vedrørende GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport præsenteres i detaljer i vores årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond.

([7]) Algeriet, Ukraine, Bosnien-Hercegovina og Laos.

Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed

9.8. Af de 58 transaktioner, vi undersøgte, var 11 (19 %) behæftet med fejl. Vi identificerede fem *kvantificerbare fejl*, som havde en finansiel effekt på de beløb, der blev afholdt over EU-budgettet. Vi fandt også seks tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser, især udbudsregler. Ved vores undersøgelse af transaktionernes rigtighed stødte vi på eksempler på effektive eksterne kontroller, og vi beskriver et af disse i ***tekstboks 9.2***. Vi præsenterer også et revisionsresultat vedrørende ikkestøtteberettigede udgifter (jf. ***tekstboks 9.3***) og et andet vedrørende manglende overholdelse af kontrakttildelingsprocedurer (jf. ***tekstboks 9.4***).

Tekstboks 9.2
Det er vigtigt, at Kommissionens kontrol er effektiv

GD NEAR

Vi reviderede de udgifter, som en ikkestatslig organisation (NGO) havde anmeldt under en *tilskud*saftale, der var indgået med Kommissionen og blev forvaltet af en EU-delegation. Ifølge kontrakten skulle NGO'en foreslå en række juridiske ændringer for at optimere statens indtægter fra kulbrinteproduktion. EU-tilskuddet beløb sig til 200 000 euro.

Den finansielle revision, der blev udført af en ekstern revisor på Kommissionens vegne ved projektets afslutning, påviste ikkestøtteberettigede udgifter for 9 650 euro, som skyldtes anvendelsen af en forkert vekselkurs. Kommissionen udstedte en indtægtsordre for at korrigere denne fejl.

Tekstboks 9.3
Ikkestøtteberettigede udgifter i omkostningsanmeldelser

GD DEVCO

Vi reviderede de udgifter, som en international organisation havde anmeldt inden for rammerne af en *delegationsaftale* indgået med Kommissionen. Foranstaltningens titel var »Global Alliance on Health and Pollution«, og den havde som formål at modvirke menneskers udsættelse for giftige stoffer i lav- og mellemindkomstlande.

Foranstaltningens samlede anslåede budget var på over 6 millioner euro, og det maksimale EU-bidrag var fastsat til 5 millioner euro.

Den relevante dokumentation viser, at 31 flybilletter til en værdi af 13 300 euro blev debiteret projektet i forbindelse med et refleksionsmøde i Jamaica. Dette var ikke en planlagt del af projektet. Omkostningerne er ikke støtteberettigede, da de ikke er i overensstemmelse med støtteberettigelsesreglerne.

Tekstboks 9.4
Manglende overholdelse af kontrakttildelingsprocedurer

GD NEAR

EU's finansforordning fastsætter, at tilskud skal være underlagt principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Vi gennemgik den procedure, efter hvilken Kommissionen iværksatte en indkaldelse af interessetilkendegivelser vedrørende reparation af broerne over floderne Seversky Donets og Borovaya i Ukraine. Projektets budget var på 2 millioner euro.

Vores arbejde viste, at Kommissionen havde offentliggjort indkaldelsen af interessetilkendegivelser uden klare tildelingskriterier, hvilket resulterede i et ufuldstændigt evalueringsskema.

Endelig overholdt evalueringsudvalget ikke procedurerne for underretning af ansøgere, der fik afslag, idet der ikke blev givet oplysninger om opnåede point, om afvisningsårsager og om muligheder for at klage over tildelingen.

I dette tilfælde overholdt Kommissionen ikke principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

9.9. Når EU-midler tildeles via *budgetstøtte* og gennemføres via et multidonorprojekt, hvor den »teoretiske tilgang« anvendes (jf. punkt 9.12), er fejlforekomsten i de underliggende transaktioner lav. I 2018 gennemgik vi 13 transaktioner vedrørende multidonorprojekter med den »teoretiske tilgang« og to budgetstøttetransaktioner og opdagede en fejl i den førstnævnte kategori.

9.10. Budgetstøtte er et finansielt bidrag enten til en stats almindelige budget eller til dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål. Budgetstøttebetalinger på 885 millioner euro blev finansieret over det almindelige budget i 2018. Vi undersøgte, om Kommissionen havde overholdt de specifikke betingelser for at afholde budgetstøttebetalinger til partnerlande, og om den havde kontrolleret, at de generelle støtteberettigelsesbetingelser (f.eks. tilfredsstillende fremskridt i forvaltningen af de offentlige finanser) var blevet opfyldt, inden udbetalingen fandt sted.

9.11. De retlige bestemmelser giver imidlertid brede fortolkningsmuligheder, og Kommissionen har et betydeligt spillerum, når den skal afgøre, om et *modtager*land har opfyldt de generelle betingelser ([8]).

([8]) Kontrol af partnerlandes offentlige finanser ligger ikke inden for omfanget af vores revisioner med henblik på revisionserklæringen. Budgetstøttens produktivitet og effektivitet behandles i en række særberetninger, senest i SB nr. 35/2016 om indtægter i Afrika, SB nr. 32/2016 om EU's bistand til Ukraine og SB nr. 30/2016 om effektiviteten af EU's støtte til prioriterede sektorer i Honduras.

9.12. Under den »teoretiske tilgang«, hvor Kommissionens bidrag til multidonorprojekter sammenlægges med andre donorers bidrag og ikke øremærkes til specifikke identificerbare udgiftsposter, går Kommissionen ud fra, at EU's støtteberettigelsesregler er overholdt, såfremt der i de samlede beløb er tilstrækkelig mange støtteberettigede udgifter til at dække EU-bidraget. Ved vores substanstest tog vi hensyn til denne tilgang.

Betalingerne til internationale organisationer afholdt over det almindelige budget beløb sig i 2018 til 2,6 milliarder euro. Vi kan ikke fastslå, på hvor stor en del af dette beløb Kommissionen har anvendt den »teoretiske tilgang«, fordi den ikke overvåger dette.

9.13. I tre transaktioner gennemført af internationale organisationer (FN's Børnefond (UNICEF) og Verdensfødevareprogrammet (WFP)) oplevede vi et manglende samarbejde med hensyn til rettidig fremsendelse af væsentlig dokumentation. Dette påvirkede vores revisionsplanlægning i 2018 i alvorlig grad. Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ([9]) fastlægger Revisionsrettens ret til at modtage alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af dens opgaver. I vores udtalelse nr. 10/2018 ([10]) anbefaler vi, at Kommissionen overvejer at styrke de internationale organisationers forpligtelse til at sende os de nødvendige dokumenter, så vi kan gennemføre vores revisioner.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

GD NEAR's 2018-undersøgelse af restfejlfrekvensen

9.14. I 2018 fik GD NEAR udført sin fjerde undersøgelse af *restfejlfrekvensen* af en ekstern kontrahent. Formålet med undersøgelsen var at beregne, hvor mange fejl på GD NEAR's ansvarsområde dets interne kontrolsystem ikke havde opdaget, og hvor mange det havde opdaget, men ikke korrigeret. Undersøgelsen er et vigtigt element, som generaldirektøren baserer sin forvaltningserklæring på.

9.15. Undersøgelsen gennemgår en repræsentativ stikprøve af transaktioner gennemført inden for rammerne af kontrakter, der var blevet afsluttet mellem september 2017 og august 2018 (jf. ***tekstboks 9.5***). GD NEAR har justeret sin metode, siden den blev udviklet i 2012.

Tekstboks 9.5

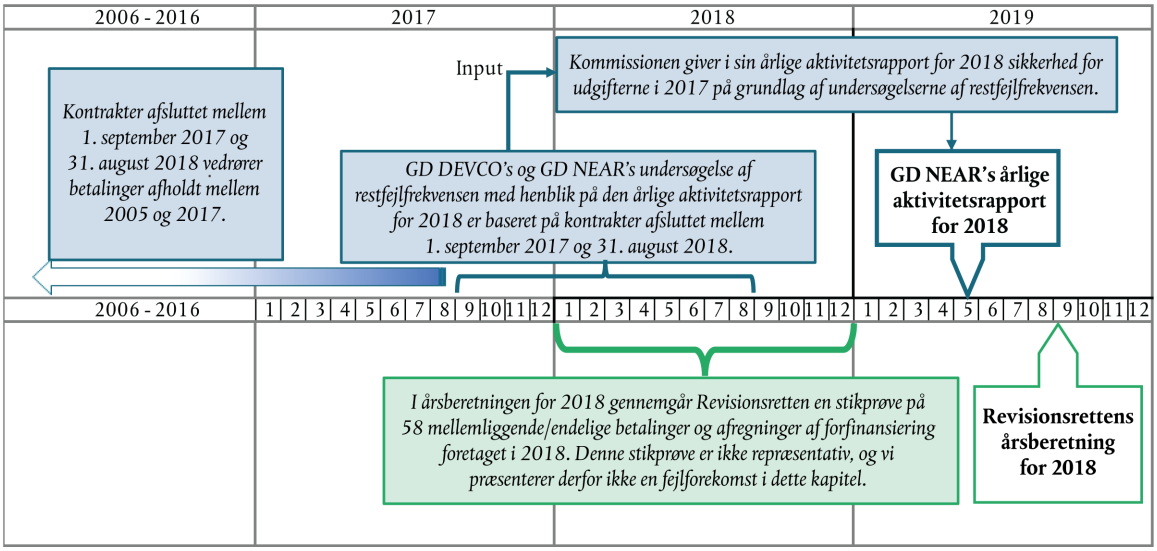

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

([9]) Revisionsrettens ret til adgang til dokumentation er fastlagt i artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde: »[Enhver] fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet (…) afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.«

([10]) Revisionsrettens udtalelse nr. 10/2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, punkt 18.

9.16. GD NEAR præsenterede *resultaterne* af 2018-undersøgelsen af restfejlfrekvensen i sin årlige aktivitetsrapport. Den anslåede samlede restfejlfrekvens for GD'et var 0,72 %, dvs. under den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat.

9.17. I vores gennemgang af undersøgelsen af restfejlfrekvensen bemærkede vi, som også nævnt i vores årsberetning for 2016, at der er plads til forbedring med hensyn til det skøn, revisorerne må foretage, når de skal beregne den anslåede forekomst af fejl i individuelle transaktioner. Desuden konstaterede vi, at antallet af transaktioner, hvor der ikke var gennemført substansrevision, idet man havde forladt sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde ([11]), var fordoblet. Formålet med undersøgelsen af restfejlfrekvensen er at måle de fejl, der er sluppet igennem alle kontroller til at forebygge, opdage og korrigere fejl. Undersøgelsen måler imidlertid ikke disse fejl, eftersom den fuldt ud bygger på resultaterne af tidligere kontroller for så vidt angår 23,6 % ([12]) af transaktionerne i stikprøven. Overdreven anvendelse af andres revisionsarbejde kan påvirke restfejlfrekvensen og dermed indvirke negativt på opfyldelsen af hovedformålet med undersøgelsen.

GD ECHO's årlige aktivitetsrapport

9.18. Vi gennemgik GD NEAR's årlige aktivitetsrapport vedrørende regnskabsåret 2018.

9.19. GD ECHO anslog, at det samlede risikobeløb på betalingstidspunktet i relation til udgifter godkendt i 2018 (1,8 milliarder euro) var på 12,5 millioner euro (0,69 % af de godkendte udgifter i 2018). Af dette samlede risikobeløb anslog generaldirektoratet, at 7,2 millioner euro (57,8 %) ville blive korrigeret som led i dets kontrol i de efterfølgende år. Generaldirektøren erklærede derfor, at GD'ets finansielle eksponering var under væsentlighedstærsklen på 2 %. Eftersom vi ikke har en repræsentativ stikprøve, ud fra hvilken vi kan anslå en fejlforekomst for FFR-udgiftsområdet »Et Globalt Europa«, kan vi ikke udtale os om, om erklæringen er i strid med resultaterne af vores revisionsarbejde. Desuden vedrører blot en mindre del af vores kontrol (17 %) transaktioner under GD ECHO's ansvarsområde.

9.20. Med hensyn til GD ECHO's korrektionskapacitet konstaterede vi, at der — trods GD ECHO's bestræbelser på at udelukke inddrivelser af *forfinansiering*, annullerede indtægtsordrer og optjente renter fra beregningen — er uopdagede fejl, som svækker pålideligheden af tallene for 2018 og fører til en overvurdering af GD'ets korrektionskapacitet. Det er vanskeligt at kvantificere omfanget af denne mangel, men den nævnes ikke i generaldirektørens erklæring.

GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport og undersøgelse af restfejlfrekvensen

9.21. Det arbejde, som er udført vedrørende GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport for 2018 og undersøgelsen af restfejlfrekvensen, præsenteres nærmere i vores årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond (jf. punkt 28-37).

Konklusioner og anbefalinger

9.22. Stikprøven var udformet med henblik på at hjælpe os til at få et billede af udgifterne i 2018 på tværs af budgettet som helhed, ikke med henblik på at være repræsentativ for udgifterne på dette FFR-udgiftsområde. Antallet af reviderede transaktioner var ikke tilstrækkeligt til at anslå fejlforekomsten. Vi har derfor ikke beregnet en fejlforekomst for dette FFR-udgiftsområde (jf. punkt 9.6). Vores undersøgelse af transaktioner og systemer fremhævede dog tre væsentlige områder, hvor der er plads til forbedring.

Anbefalinger

9.23. ***Bilag 9.2*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de tre anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015 ([13]). Kommissionen har gennemført to af dem fuldt ud og én delvis.

9.24. På grundlag af vores revisionsresultater vedrørende 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger til Kommissionen:

Anbefaling 9.1

Kommissionen bør senest i 2020 tage skridt til at styrke de internationale organisationers forpligtelse i medfør af TEUF til på Revisionsrettens begæring at sende den alle de dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af dens opgaver

([11]) I 2018 forlod kontrahenten sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde vedrørende 118 IPA- og ENI-transaktioner (23,6 %), sammenlignet med 57 (12,2 %) i 2017 og 55 (13,0 %) i 2016.

([12]) 118 ud af 501 transaktioner, hvor kontrahenten forlod sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde (ENI+IPA+IMBC).

([13]) Vi valgte beretningen for 2015 til dette års opfølgning, da der er gået tid nok til, at Kommissionen kunne have gennemført vores anbefalinger.

Anbefaling 9.2

Kommissionen bør senest i 2020 tage skridt til at justere GD NEAR's metode vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen for at begrænse de tilfælde, hvor der fuldt ud anvendes tidligere kontrolarbejde, og nøje overvåge gennemførelsen af denne metode

Anbefaling 9.3

Kommissionen bør revidere beregningen af GD ECHO's korrektionskapacitet for 2019 ved ikke at medregne inddrivelser af ikke anvendt forfinansiering.

Del 2 — Performance

9.25. Vi vurderede performancerelaterede aspekter i forbindelse med 15 afsluttede transaktioner i vores stikprøve. Vi foretog kontroller på stedet, da vi besøgte fire EU-delegationer i Ukraine, Algeriet, Bosnien-Hercegovina og Laos.

9.26. For hvert projekt vurderede vi, hvorvidt der var fastsat klare indikatorer for *output* og udfald. Vi kontrollerede også, om projekternes outputmål var nået som planlagt for så vidt angår kvantitet, kvalitet og timing. Vi foretog yderligere kontrol af projekternes godkendte omkostninger med henblik på at kontrollere, at disse var i overensstemmelse med de godkendte finansielle bud.

9.27. Alle de undersøgte projekter havde klare og relevante resultatindikatorer. Deres logiske rammer var velstrukturerede, og deres output var realistiske og opnåelige. Vi konstaterede imidlertid et problem, som forringede resultaterne i et af projekterne (jf. ***tekstboks 9.6***).

Tekstboks 9.6
Performancerelaterede forhold vedrørende de besøgte projekter

Vi reviderede et program for institutionsopbygning, som sigtede mod at opbygge kapacitet hos civilberedskabs- og redningsenheder i Republikken Serbien og i Bosnien-Hercegovina, så de kunne reagere på oversvømmelsesrelaterede kriser.

De outputmål, der var knyttet til uddannelsesaktiviteterne, var kun delvis nået. Deltagelsen var betydeligt lavere end planlagt (under 50 %). Eksempler:

Henholdsvis 20 og 32 personer deltog i workshopper i Brčko og Brod, men der var forventet 60 deltagere til hvert arrangement.

En fælles demonstrationsøvelse med 50 deltagere var planlagt, men den blev erstattet af en øvelse med realdata om kommunikation i en nødsituation, hvor seks personer deltog.

Vi betragter disse tal som et tegn på dårlig planlægning, idet de logiske rammer fastsatte alt for optimistiske outputindikatorer.

BILAG 9.1

AKTIONSUDGIFTER PR. DELEGATION I 2018

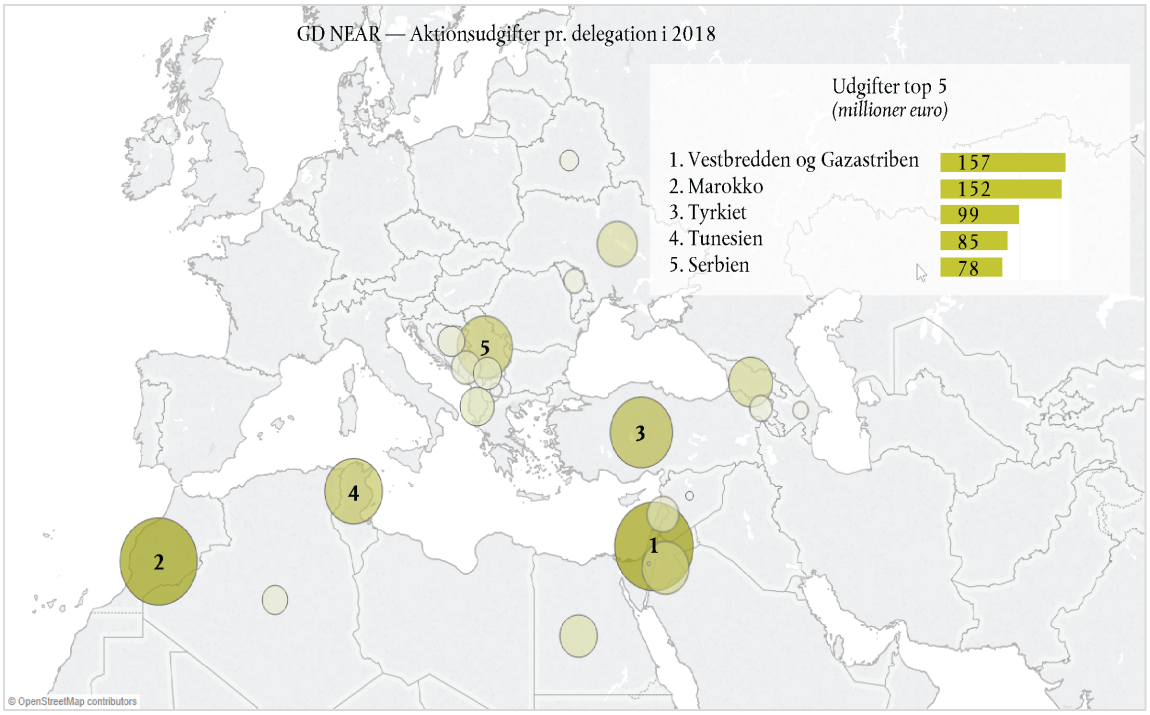

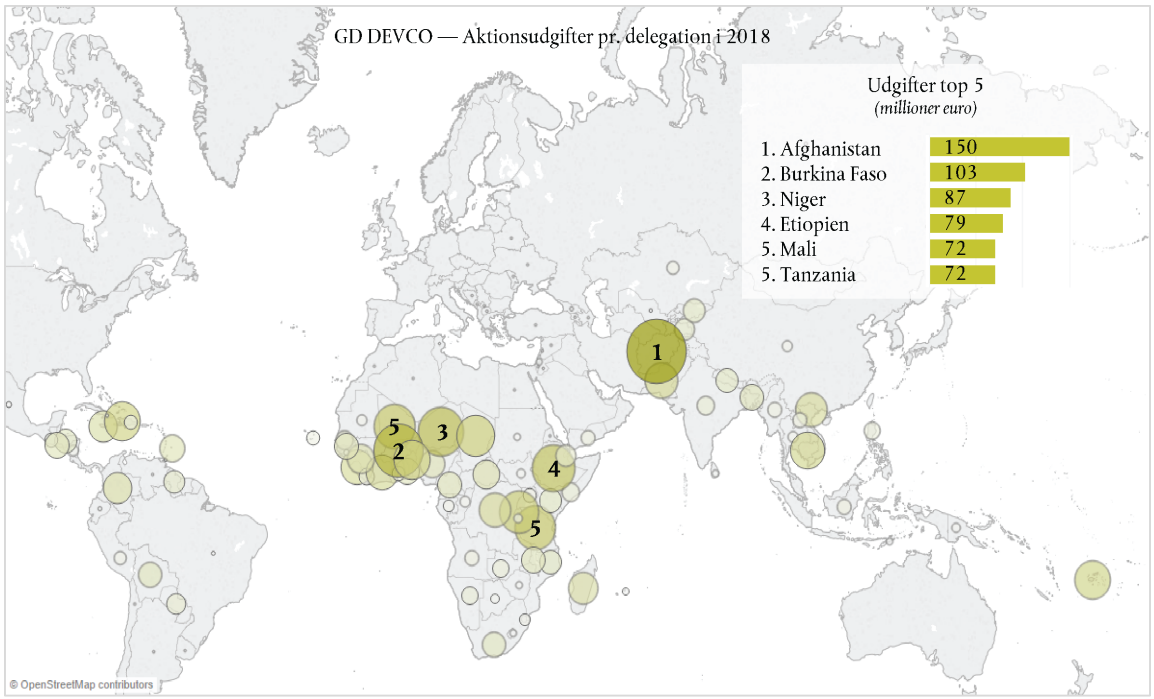

Kilder: Kort ©OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA), og Den Europæiske Revisionsret på grundlag af Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2018.

BILAG 9.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE »ET GLOBALT EUROPA«

År	Revisionsrettens anbefalinger	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	**Anbefaling 1:** GD DEVCO og GD NEAR højner kvaliteten af de udgiftskontroller, som gennemføres på modtagernes initiativ, navnlig ved at indføre nye foranstaltninger, som f.eks. anvendelse af et kvalitetsskema til at kontrollere kvaliteten af det arbejde, der udføres af de revisorer, modtagerne selv har indgået kontrakt med, og ændring af revisorernes mandat					X	
	Anbefaling 2: GD NEAR træffer foranstaltninger til at sikre, at de midler, der kanaliseres gennem et twinninginstrument, overholder reglen om forbud mod fortjeneste og er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning	X					
	Anbefaling 3: GD NEAR ændrer metoden til beregning af restfejlfrekvensen for at tilvejebringe statistisk nøjagtige oplysninger om risikobeløbet for IPA-betalinger under *indirekte forvaltning*.	X					

KAPITEL 10

Administration

INDHOLD

	Punkt
Indledning	10.1-10.5
Kort beskrivelse af dette FFR-udgiftsområde	10.3
Revisionens omfang og revisionsmetoden	10.4-10.5
Transaktionernes formelle rigtighed	10.6-10.13
Bemærkninger om stikprøven af transaktioner	10.7-10.8
Kommissionen	10.8
Bemærkninger om offentlige udbud med henblik på at forbedre personers og bygningers sikkerhed	10.9-10.13
Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger	10.14
Konklusion og anbefalinger	10.15-10.17
Konklusion	10.15
Anbefalinger	10.16-10.17

Bilag 10.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet »Administration«

Bilag 10.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende udgiftsområdet »Administration«

Indledning

10.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende FFR-udgiftsområdet »Administration« ([1]). ***Tekstboks 10.1*** giver en oversigt over udgifterne pr. institution og organ i 2018.

Tekstboks 10.1
FFR-udgiftsområde 5 »Administration« — Fordeling i 2018

Betalinger:

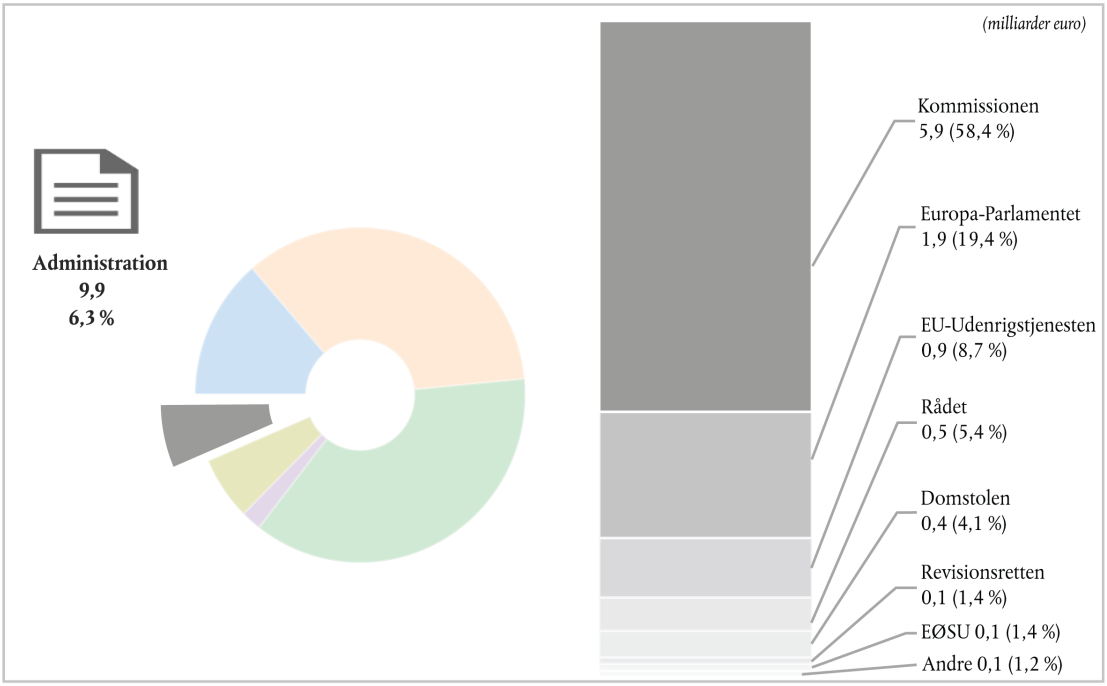

Betalinger og revisionspopulation:

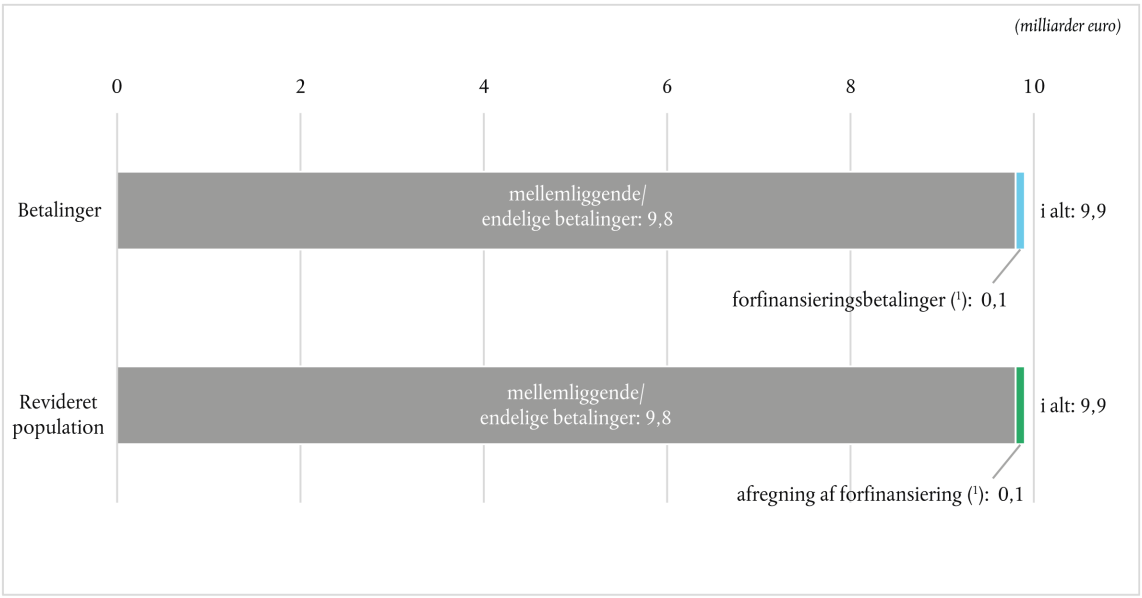

([1]) I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. ***bilag 1.1***, punkt 13).

Kilde: Den Europæiske Unions *konsoliderede årsregnskab* for 2018.

([1]) Dette omfatter administrationsudgifterne i alle EU's institutioner og organer samt pensioner og betalinger til Europaskolerne.

10.2. Vi rapporterer særskilt om EU's agenturer og andre organer ([2]) og om Europaskolerne ([3]). Finansiel revision af Den Europæiske Centralbank indgår ikke i vores mandat.

Kort beskrivelse af dette FFR-udgiftsområde

10.3. Administrationsudgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer, som tegner sig for ca. 60 % af det samlede beløb, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi. Vores revisioner gennem mange år viser, at der kun er lav risiko forbundet med disse udgifter.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

10.4. Med anvendelse af den revisionstilgang og de revisionsmetoder, der er fastsat i ***bilag 1.1***, undersøgte vi følgende vedrørende FFR-udgiftsområde 5 i 2018:

a) en stikprøve på 45 *transaktioner* i overensstemmelse med punkt 11 i ***bilag 1.1***. Stikprøven var udformet, så den var repræsentativ for de udgifter, der var afholdt under dette FFR-udgiftsområde (jf. ***tekstboks 10.1*** og punkt 10.3). Vores mål var at bidrage til den samlede revisionserklæring som beskrevet i ***bilag 1.1***

b) Vi undersøgte *offentlige udbud*, som Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Domstolen havde afholdt med henblik på at forbedre personers og bygningers sikkerhed ([4])

c) Vi undersøgte, om oplysningerne om *formel rigtighed* i de *årlige aktivitetsrapporter* fra alle EU's institutioner og organer — herunder fra de generaldirektorater (GD'er) og kontorer i Kommissionen, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne ([5]) — var pålidelige og i store træk stemte overens med vores egne *resultater*.

10.5. Revisionsrettens egne udgifter revideres af et eksternt firma ([6]). Resultaterne af dets revision af vores årsregnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, præsenteres i punkt 10.7.

Transaktionernes formelle rigtighed

10.6. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i ***bilag 10.1***. Af de 45 transaktioner, vi undersøgte, var 13 (28,9 %) behæftet med *fejl*. De fejl, vi har kvantificeret, giver en *anslået fejlforekomst*, som ligger under *væsentlighedstærsklen*.

Bemærkninger om stikprøven af transaktioner

10.7. Ud over de forhold, der behandles i punkt 10.9-10.13, konstaterede vi ingen specifikke forhold for så vidt angår Parlamentet, Rådet, Domstolen, Revisionsretten ([7]), Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

([2]) Vores særlige årsberetninger om agenturer og andre organer offentliggøres i EU-Tidende.
([3]) Vi udarbejder en særlig årsberetning om Europaskolerne, der sendes til Europaskolernes Øverste Råd. Vi sender også en kopi af denne beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
([4]) Vores revision omfattede fire udbud afholdt af Europa-Parlamentet, ét afholdt af Rådet, fem afholdt af Kommissionen og tre afholdt af Domstolen. Vores udvælgelse af disse udbud var skønsmæssig.
([5]) GD for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed (HR), Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), Kontorerne for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB) og i Luxembourg (OIL) og GD for Informationsteknologi (DIGIT).
([6]) PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.
([7]) I den eksterne revisors beretning om årsregnskabet, som der henvises til i punkt 10.5, hedder det, at »årsregnskabet giver et retvisende billede af Den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. 31. december 2018 samt af resultaterne af dens transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår«.

Kommissionen

10.8. Vi konstaterede et større antal svagheder i den interne kontrol vedrørende forvaltningen af familietillæg til personale end i de foregående år ([8]). Vi bemærkede navnlig, at PMO ikke foretog tilstrækkelig overvågning af, om personalemapperne blev ajourført nøjagtigt og rettidigt for at sikre, at grundlaget for beregningen af lønninger og tillæg var korrekt. Trods en meget omtalt reform af familietillægssystemet i Frankrig ajourførte PMO f.eks. ikke sine oversigter over de familietillæg, der udbetales af de franske myndigheder og skal fratrækkes de tilsvarende tillæg, der udbetales af EU-institutionerne ([9]).Vi konstaterede endvidere med hensyn til udbetaling af husstandstillæg, at ægtefællens årsindkomst kun kontrolleres hvert fjerde år. Endelig kontrollerede PMO ikke regelmæssigt, om pensionister med en justeringskoefficient på deres pension faktisk boede på deres angivne bopæl.

Bemærkninger om offentlige udbud med henblik på at forbedre personers og bygningers sikkerhed

10.9. På grund af terroristangreb i de seneste år har institutionerne fundet det nødvendigt så hurtigt som muligt at styrke beskyttelsen af mennesker og bygninger. Vi undersøgte derfor tretten udbud, som Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Domstolen afholdt på dette område mellem 2015 og 2018.

10.10. Vi fokuserede i den forbindelse på fastlæggelsen af behov, valget af udbudsprocedure, udbudsgennemførelsen på alle stadier og udvælgelsen af kontrahenter. Vi konstaterede svagheder i de udbud, der blev afholdt af Parlamentet og Kommissionen. Disse svagheder skyldtes hovedsagelig, at kontrakterne blev indgået hurtigt.

10.11. Til indkøb af specifikt sikkerhedsrelateret bygge- og anlægsarbejde gjorde Parlamentet brug af rammekontrakter, der allerede var indgået. Udformningen af disse rammekontrakter gjorde det muligt for Parlamentet at bestille arbejde, som ikke var omfattet af den oprindelige prisliste, på grundlag af et enkelt tilbud fra kontrahenten. Parlamentet anvendte denne fremgangsmåde i to af de fire udbud, vi undersøgte, hvilket kan have medført, at arbejdet ikke blev indkøbt til den laveste pris ([10]).

10.12. I to af de fem sager ([11]), vi reviderede hos Kommissionen, konstaterede vi, at den havde afholdt udbud med forhandling, selv om *finansforordningens* kriterier for dette ikke var opfyldt. I den første sag blev kontrakten opdelt for at gøre det muligt at købe videoovervågningsudstyr gennem et udbud med forhandling, som var beregnet til kontrakter af mellemstor værdi i henhold til de regler, der gjaldt på daværende tidspunkt ([12]). I den anden sag påberåbte Kommissionen sig bestemmelsen om »yderst påtrængende tilfælde« for at indgå kontrakt om bygge- og anlægsarbejde efter et udbud med forhandling med en enkelt kandidat uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse ([13]). Eftersom Kommissionen allerede havde brugt flere måneder på at iværksætte udbuddet, kunne den imidlertid hverken dokumentere, at der var tale om et yderst påtrængende tilfælde, eller at det var umuligt at overholde de frister, der gælder for standardprocedurerne.

10.13. Endvidere var tre af de udbud, vi undersøgte hos Kommissionen, behæftet med mangler i forbindelse med evalueringsprocessen. I én sag opfyldte tilbudsgiveren ikke det ene af minimumskravene i udbudsbetingelserne, og i de to andre sager havde Kommissionen ikke foretaget behørig kontrol af, om kriterierne for udelukkelse og udvælgelse var overholdt.

Årlige aktivitetsrapporter og andre forvaltningsordninger

10.14. De årlige aktivitetsrapporter, vi gennemgik, identificerede ingen væsentlige fejlforekomster. Dette er i overensstemmelse med vores egne revisionsresultater.

([8]) Jf. årsberetningen for 2017, punkt 10.12, og årsberetningen for 2015, punkt 9.12.
([9]) I henhold til artikel 67, stk. 2, i vedtægten for EU-tjenestemænd.
([10]) Vi rapporterede samme type konstatering i punkt 10.9 i vores årsberetning for 2017.
([11]) Én kontrakt af lav værdi, tre kontrakter af mellemstor værdi og én kontrakt af en værdi over den tærskel, der er fastsat i direktivet om offentlige indkøb.
([12]) Artikel 136a i finansforordningen fra 2016 (mellem 60 001 euro og 135 000 euro).
([13]) Artikel 134, stk. 1, litra c), i finansforordningen fra 2016.

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

10.15. Det samlede revisionsbevis indikerer, at fejlforekomsten i udgifterne under »Administration« ikke var væsentlig (f. ***bilag 10.1***).

Anbefalinger

10.16. ***Bilag 10.2*** viser resultaterne af vores opfølgning på de fire anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015. Tre af anbefalingerne fulgte vi ikke op på, fordi vores revisionsarbejde vedrørende 2018 ikke omfattede den slags transaktioner, som de omhandlede. Den institution, som den fjerde anbefaling vedrørte, har nu gennemført den i nogle henseender (jf. også punkt 10.8).

10.17. På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusion vedrørende 2018 anbefaler vi følgende:

Anbefaling 10.1

Kommissionen bør hurtigst muligt forbedre sine systemer til forvaltning af vedtægtsmæssige familietillæg ved at foretage hyppigere kontrol af de ansattes personlige situation og styrke kontrollen af, om de ansattes erklæringer om tillæg modtaget fra andre kilder er korrekte, især når der gennemføres reformer af familietillægssystemerne i medlemsstaterne.

BILAG 10.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ UDGIFTSOMRÅDET »ADMINISTRATION«

	2018	2017
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt:	**45**	55
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	**Uden væsentlig fejlforekomst**	Uden væsentlig fejlforekomst

BILAG 10.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE UDGIFTSOMRÅDET »ADMINISTRATION«

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket				
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	ikke relevant (*)
			I de fleste henseender	I nogle henseender		
2015	**Anbefaling 1:** Europa-Parlamentet bør gennemgå sin ramme for kontrol af anvendelsen af de budgetbevillinger, der tildeles de politiske grupper. Endvidere bør Europa-Parlamentet give bedre vejledning via styrket overvågning af gruppernes anvendelse af reglerne for godkendelse og betaling af udgifter og af reglerne vedrørende indkøbsprocedurer (jf. punkt 9.11).					X
	Anbefaling 2: Europa-Kommissionen bør forbedre sine overvågningssystemer med henblik på at sikre rettidig ajourføring af de oplysninger om de ansattes personlige forhold, der kan påvirke beregningen af familietillæg (jf. punkt 9.12).			X		
	Anbefaling 3: Tjenesten For EU's Optræden Udadtil bør sørge for, at alle stadier i procedurerne for udvælgelse af de lokale medarbejdere, der ansættes i delegationerne, dokumenteres korrekt (jf. punkt 9.13).					X
	Anbefaling 4: Med hensyn til kontrakter med en værdi på mindre end 60 000 euro bør Tjenesten for EU's Optræden Udadtil forbedre sine retningslinjer for udformning, samordning og gennemførelse af indkøbsprocedurer i delegationerne (jf. punkt 9.14).					X

(*) Vores revisionsarbejde vedrørende 2018 omfattede ikke en undersøgelse af denne slags transaktioner. Der vil blive fulgt op på disse anbefalinger i senere år.

INSTITUTIONERNES SVAR TIL ÅRSBERETNINGEN OM BUDGETGENNEMFØRELSEN I REGNSKABSÅRET 2018

INDHOLD

Side

Svar til kapitel 1 — Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger

Kommissionens svar 209

Svar til kapitel 2 — Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

Kommissionens svar 213

Svar til kapitel 3 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

Kommissionens svar 217

Svar til kapitel 4 — Indtægter

Kommissionens svar 245

Svar til kapitel 5 — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Kommissionens svar 247

Svar til kapitel 6 — Økonomisk, social og territorial samhørighed

Kommissionens svar 251

Svar til kapitel 7 — Naturressourcer

Kommissionens svar 259

Svar til kapitel 8 — Sikkerhed og medborgerskab

Kommissionens svar 263

Svar til kapitel 9 — Et globalt Europa

Kommissionens svar 265

Svar til kapitel 10 — Administration

Europa-Parlamentets svar 267

Kommissionens svar 268

Kapitel 1 — Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2018

Transaktionernes formelle rigtighed

1.15 b) Kommissionen noterer sig med tilfredshed de løbende forbedringer af effektiviteten af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er indført for at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der afholdes over EU-budgettet, og at Revisionsretten bekræfter, at **der kun er konstateret en væsentlig fejlforekomst i visse udgiftstyper.** Den samlede fejlforekomst er fortsat lav hsammenlignet med årene før 2017.

1.16, første led: Kommissionen er enig i, at **reglernes kompleksitet** bidrager til en større fejlrisiko. Den arbejder derfor løbende på at **forenkle reglerne** i det omfang, det er muligt (se også Kommissionens svar på punkt 1.18), og øge anvendelsen af mere enkle gennemførelsesmekanismer såsom forenklede omkostningsmuligheder. Mindre bureaukrati for støttemodtagerne var et af de vejledende principper bag Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme, der også tog hensyn til Revisionsrettens anbefalinger.

Sideløbende hermed har Kommissionen i år fortsat ydet støtte til alle programmyndigheder i medlemsstaterne gennem forskellige foranstaltninger, møder og vejledninger med henblik på bedre at forebygge og korrigere fejl og generelt styrke deres evne til at tackle bestemmelserne i indeværende programmeringsperiode. Disse foranstaltninger fokuserede navnlig på behovet for at fremme anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder og fremme øget gennemsigtighed i de offentlige udbudsprocedurer efter gennemførelsen af den ajourførte handlingsplan for offentlige udbud.

1.18. Kommissionen konstaterer med tilfredshed, at **næsten halvdelen af de reviderede udgifter var uden væsentlig fejlforekomst.** Der er kun konstateret en væsentlig fejlforekomst i visse udgiftstyper (godtgørelsesbaserede udgifter). For denne type udgifter er Revisionsrettens konklusion i overensstemmelse med Kommissionens vurdering i dens årlige forvaltnings- og resultatrapport for 2018.

1.19. Kommissionen sigter løbende mod at foreslå **så enkle regler som muligt** for programmer med henblik på at mindske risikoen for fejl. Den sigter dog også mod at fastsætte ambitiøse mål med henblik på at øge programmernes effektivitet og målrette støtten, hvilket kan kræve regler af en vis kompleksitet. Lovligheden og den formelle rigtighed skal således afvejes i forhold til gennemførelsen af de politiske målsætninger, idet man også må holde sig gennemførelsesomkostningerne for øje. Se også Kommissionens svar på punkt 1.16, første led.

1.21. **På området »Landbrug«** bemærker Kommissionen, at de direkte betalinger under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), der tegner sig for 71,8 % af udgifterne på dette område, er uden væsentlig fejlforekomst. **På området »Konkurrenceevne«** ligger fejlforekomsten på væsentlighedstærsklen på 2 %.

1.22. Se Kommissionens svar på punkt 1.21.

1.24. **Inden for politikområdet »Konkurrenceevne«** bemærker Kommissionen, at Revisionsretten anser ikkeforskningsrelaterede udgifter for at være mindre risikobetonede.

Som forklaret i finansieringsoversigten til forslaget til retsakt bekræfter Kommissionen, at den med hensyn til Horisont 2020 finder, at en fejlrisiko på mellem 2 % og 5 % på årsbasis er realistisk under hensyntagen til de iboende risici, der er forbundet med programudformningen og omkostningerne til kontrol. Kommissionen sigter dog mod opnå en fejlforekomst, der ligger så tæt som muligt på 2 % ved programmets afslutning.

1.25. **På området »Samhørighed«** understreger Kommissionen betydningen af det arbejde, der udføres af revisionsmyndighederne med hensyn til at opdage fejl. Det førte til betydelige finansielle korrektioner, før regnskaberne for 2014-2020 blev forelagt for Kommissionen, eller programmerne for 2007-2013 kunne afsluttes.

Kommissionen bemærker, at en divergerende fortolkning af gældende nationale regler eller EU-regler påvirkede den fejlforekomst, som Revisionsretten havde beregnet (se Kommissionens svar på punkt 6.14).

Kommissionen vil fortsat **arbejde tæt sammen med forvaltnings- og revisionsmyndighederne** gennem forskellige vejledninger, tekniske møder og fælles revisionsværktøjer for over tid at sikre en restfejlfrekvens under væsentlighedstærsklen.

Kommissionen understreger, at der er en række operationelle programmer, for hvilke der er afbrydelses- og suspensionsprocedurer i gang med henblik på at gennemføre handlingsplaner, herunder finansielle korrektioner. Den rapporterer om de svagheder, der er konstateret, og de foranstaltninger, der er truffet på en gennemsigtig måde i de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene.

1.26. **På området »Landbrug«** er Kommissionen tilfreds med Revisionsrettens konklusion om, at de direkte betalinger fra EFGL, der tegner sig for 71,8 % af udgifterne under området »Naturressourcer« eller 41,6 mia. EUR, er uden væsentlig fejlforekomst. Denne konklusion er i overensstemmelse med den fejlforekomst for disse udgifter, som Kommissionen har anslået i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018.

1.27. **På området »Administration«** bekræftede Kommissionens egne kontrolsystemer også, at disse udgifter var uden væsentlig fejlforekomst.

1.28. Se Kommissionens svar på punkt 1.19 og 1.26.

1.30. **På området »Samhørighed«** deler Kommissionen ikke Revisionsrettens vurdering af tre væsentlige fejl vedrørende perioden 2014-2020 og to fejl vedrørende perioden 2007-2013 for så vidt angår samhørighedspolitikken. Dette skyldes divergerende fortolkninger af gældende nationale regler eller EU-regler, som havde en indvirkning på den beregnede fejlforekomst. Kommissionen henviser til de mest pessimistiske scenarier i de respektive årlige aktivitetsrapporter for 2018 vedrørende samhørighedspolitikken, som efter dens opfattelse afspejler en rimelig vurdering af fejlforekomsten, når der tages hensyn til de aftalte fejl.

Kommissionen understreger, at den med hensyn til de konstaterede fejl vil foretage den nødvendige opfølgning og træffe eventuelle foranstaltninger, som den måtte finde nødvendige.

1.31. Kommissionen bemærker, at revisionsmyndighederne på området »Samhørighed« identificerede størstedelen af overtrædelserne af reglerne om offentlige udbud i forbindelse med de transaktioner, som Revisionsretten undersøgte. Dette viser revisionsmyndighedernes forbedrede evne til at opdage denne type fejl. Kommissionen vil dog fortsætte sin indsats for at sikre en bedre opdagelse af disse problemer ved hjælp af forvaltningskontrol på første niveau, navnlig inden for rammerne af gennemførelsen af dens ajourførte handlingsplan for offentlige udbud.

Kommissionens oplysninger vedrørende formel rigtighed

1.33. **Kommissionen giver højeste prioritet til sikringen af, at EU-budgettet forvaltes korrekt og er beskyttet mod fejl og svig.**

Kommissionen har for at leve op til sit ansvar indført en solid, gennemsigtig og effektiv revisions- og ansvarlighedsmodel samt en robust intern kontrolramme. Inden for denne ramme, og eventuelt i samarbejde med medlemsstater og bemyndigede enheder, træffer Kommissionens tjenestegrene foranstaltninger til at forebygge fejl, uregelmæssigheder og svig og til at afhjælpe situationen, når disse opstår.

På grundlag af revisionserklæringerne fra Kommissionens ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede (der bl.a. fastslår, at oplysningerne i deres årlige aktivitetsrapporter giver et retvisende billede) påtager kommissærkollegiet sig det politiske ansvar for forvaltningen af EU-budgettet.

Kommissionen rapporterer på en gennemsigtig måde om de svagheder, der er konstateret i dens forvaltnings- og kontrolsystemer. Disse svagheder understreges af de forbehold, som Kommissionens tjenestegrene har taget i deres årlige aktivitetsrapporter og offentliggjort i den årlige forvaltnings- og resultatrapport. Kommissionens tjenestegrene er forpligtet til at udarbejde handlingsplaner for, hvordan de relevante svagheder skal afhjælpes, når der tages et forbehold.

1.34. Med hensyn til revisionserklæringen **gentager Kommissionen sin støtte til den pilotstrategi for samhørighedspolitikken**, som Revisionsretten følger. En fælles og harmoniseret forståelse af den overordnede revisionsramme er en væsentlig forudsætning for en sådan tilgang med henblik på at sikre en stabil rapporteringsramme, et solidt revisionssystem for både medlemsstaterne og Kommissionen og muliggøre fælles revision. Kommissionen er rede til at fortsætte drøftelsen med Revisionsretten med henblik på at nå frem til en sådan fælles forståelse.

1.37. Selv om EU's udgifter er underlagt fælles kontrol, kan de enkelte udgiftsprogrammer være meget forskellige fra det ene politikområde til det andet. Derfor **er det nødvendigt at tilpasse kontrolstrategierne til forskellige forvaltningsmetoder, politikområder og/eller specifikke finansieringsprocedurer og de dermed forbundne risici.** Denne tilgang gør det muligt for GD'erne at identificere de svagheder, der påvirker de specifikke udgiftsprogrammer (eller dele heraf), og træffe målrettede foranstaltninger til at afhjælpe dem.

Tekstboks 1.10 — Grundlaget for Kommissionens skøn over risikobeløbet ved betaling

Andet led: For at bidrage til virksomhedernes rapportering om 2018-udgifterne anslog både GD REGIO og GD EMPL risikobeløbet ved betaling og ved afslutning ved at anvende den mest forsigtige tilgang baseret på de bekræftede restfejlprocenter for 2016-2017. De ikkebekræftede restfejlprocenter for 2017-2018 anvendes kun, hvis de er højere end de bekræftede satser for 2016-2017. Kommissionen understreger, at på det tidspunkt, hvor de årlige aktivitetsrapporter underskrives, dækkes de anmeldte udgifter i kalenderåret af tilbageholdelsen på 10 % af EU's mellemliggende betalinger.

*Fjerde led:***Under politikområdet »Et globalt Europa«** er de undersøgelser af restfejlfrekvensen, der udføres af DEVCO og NEAR, hver især baseret på repræsentative stikprøver af ca. 500 transaktioner. Kommissionen mener, at udelukkelsen af gamle kontrakter forbedrer vurderingen af den risiko, der er relevant for rapporteringsåret.

1.39, andet led: Kommissionen er af den opfattelse, at det risikobeløb ved betaling, der er anført i den **årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport**, giver et retvisende billede af risikoen for lovligheden og den formelle rigtighed af de relevante **udgifter under »Samhørighed«** i 2018, som vedrører en anden periode end den, der blev revideret af Revisionsretten.

1.39, tredje led: **Inden for politikområdet »Landbrug«** er Kommissionen meget tilfreds med, at Revisionsrettens revisionskonklusion er i overensstemmelse med den risiko ved betalinger, der er anført i den **årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport** og GD AGRI's **årlige aktivitetsrapport.** Disse lave fejlprocenter (se punkt 7.35) giver en rimelig sikkerhed for revisionserklæringen fra generaldirektøren for GD AGRI (se også Kommissionens svar på punkt 7.35 og 7.37).

1.40. Det er Kommissionens mål, at fejlforekomsten skal være på under 2 % ved afslutningen af programmernes livscyklus (se den **årlige forvaltnings- og resultatrapport**, s. 151-152).

Den omstændighed, at EU's finansielle programmer er flerårige, gør det muligt at rette fejl, selv efter at betalingerne er foretaget, i årene frem til afslutningen af programmerne. Kommissionen har anslået de samlede fremtidige korrektioner til 0,9 % af de samlede relevante 2018-udgifter. Sammenlignet med det anslåede risikobeløb ved betaling anslås risikobeløbet ved afslutning derfor til 0,8 % af de samlede relevante 2018-udgifter.

1.41. De fremtidige korrektioner beregnes efter en fælles metode, dvs. på grundlag af historiske gennemsnit justeret efter behov, navnlig for at neutralisere elementer, som ikke længere er relevante. Som følge heraf er de anslåede fremtidige korrektioner forsigtige og afspejler Kommissionens tjenestegrenes faktiske korrigerende effekt.

Konklusioner

1.49. Kommissionen konstaterer med tilfredshed, at ca. halvdelen af de reviderede udgifter var uden væsentlig fejlforekomst. Der er kun konstateret en væsentlig fejlforekomst i visse udgiftstyper (godtgørelsesbaserede udgifter). Den samlede fejlforekomst er fortsat lav sammenlignet med årene før 2017.

Kapitel 2 — Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Budgetforvaltningen i 2018

2.8. I 2018 blev **gennemførelsen af programmer under samhørighedspolitikken** betydeligt fremskyndet. Projektudvælgelsessatsen for EFRU og Samhørighedsfonden ved udgangen af 2018 nåede op på 76,6 %, hvilket er 4,2 procentpoint højere end i 2007-2013 i samme referenceperiode. Udvælgelsessatsen for ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ved udgangen af 2018 nåede op på 70 %, hvilket efter Kommissionens opfattelse ligger på et niveau, der svarer til 2007-2013.

I 2018 blev det vedtagne budget gennemført fuldt ud, herunder formålsbestemte indtægter.

Der gøres fortsat en indsats for at fremskynde gennemførelsen på stedet. Kommissionen overvåger nøje programmer, der anses for at være i fare, for at bidrage til at forhindre underudnyttelse og mulig frigørelse. Der er etableret en tæt dialog med de berørte medlemsstater for at forbedre situationen. Kommissionens tjenestegrene yder betydelig støtte til medlemsstaterne, herunder teknisk bistand og rådgivning.

Gennemførelsen af **programmerne for udvikling af landdistrikterne** for 2014-2020, der finansieres af ELFUL, påvirkes ikke af forsinkelser og er fortsat på fuld hastighed.

2.9-2.11. Kommissionen deler ikke Revisionsrettens vurdering af hovedårsagen til den uudnyttede **forfinansiering**.

Gennemførelsen af fondene under samhørighedspolitikken har vist, at forfinansieringssatserne for perioden 2014-2020 var for høje. Derfor blev den uudnyttede årlige forfinansiering tilbagebetalt til EU-budgettet.

Medlovgivernes indførelse af **reglen om automatisk frigørelse** med n+3 i stedet for n+2 motiverede desuden ikke til hurtigere gennemførelse af budgettet.

For at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning samt rettidig gennemførelse i 2021-2027 omfatter Kommissionens forslag til forordning om fælles bestemmelser (COM(2018) 375) en regel om automatisk frigørelse med n+2 i stedet for den nuværende n+3-regel. Af samme grund er niveauet for forfinansiering blevet reduceret til en årlig betaling på 0,5 % af den samlede støtte fra fondene.

Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne er ikke omfattet af punkt 2.9-2.11, da forfinansieringen kun udbetales i de første tre år af programmeringsperioden, dvs. 2014-2016 (i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013).

2.18. Efter en forsinket start skrider gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken godt fremad.

2.19-2.21. Når Kommissionen foreslår **betalingslofterne for den næste flerårige finansielle ramme**, har den taget hensyn til alle de faktorer, der er relevante for betalingsoverslagene på dette tidspunkt, herunder den faktiske gennemførelse af EU's budget i de foregående år og de forventede behov i 2021-2027.

Disse overslag omfatter også Kommissionens forslag om at nedsætte den årlige forfinansiering til programmerne for 2014-2020 fra 3 % for perioden 2020-2023 til 1 % for årene 2021-2023 (se COM(2018) 614). Dette forslag er endnu ikke blevet drøftet i Rådet.

Efter en forsinket start skrider gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken godt fremad. Kommissionen mener, at projektudvælgelsessatsen for programmerne under samhørighedspolitikken for 2014-2020 ultimo december 2018, jf. svaret på punkt 2.8, var højere end på det tilsvarende tidspunkt for programmeringsperioden 2007-2013. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at gennemførelsen af ESI-fondene ikke har været mere forsinket end i den foregående FFR.

Forhold i forbindelse med den finansielle forvaltning relateret til 2018-budgettet og fremtiden

2.22 og 2.23. Den sene vedtagelse af FFR for 2014-2020 og den deraf følgende forsinkede vedtagelse af forordningen om fælles bestemmelser (seks måneder senere end for 2007-2013) betød, at **gennemførelsen af samhørighedspolitikkens programmer for 2014-2020** blev iværksat for sent. Gennemførelsen er imidlertid nået op på fuld hastighed fra og med 2018.

Overlapningen mellem programmeringsperioder er en naturlig følge af, at der er flerårige programmer med en n+2/n+3-regel om automatisk frigørelse.

For så vidt angår risikoen for utilstrækkelige betalingsbevillinger i begyndelsen af den næste FFR, henvises til Kommissionens svar på punkt 2.8 og punkt 2.19-2.21.

2.26. Kommissionen understreger, at den faktiske **eksponering af EU's budget for garantier** ikke skal bæres af et enkelt årligt budget. Den eksponering, der bæres af det årlige budget, er kun en del af den faktiske eksponering, og en del heraf beskyttes af en likviditetsbuffer (se også punkt 2.27).

2.28. Kommissionen påpeger, at for så vidt angår risikostyringen af **EFSD**, der opererer på nye markeder og i skrøbelige lande med en højere risiko end de transaktioner, der garanteres i medlemsstaterne, bistås den af den tekniske evalueringsgruppe for garantier, hvis medlemmer er risikoeksperter, som er personligt udstationeret af finansielle institutioner, der fungerer som gennemførelsespartnere.

Konklusioner og anbefalinger

2.44. Den sene vedtagelse af FFR for 2014-2020 og den deraf følgende forsinkede vedtagelse af forordningen om fælles bestemmelser betød, at gennemførelsen af **samhørighedspolitikkens programmer for 2014-2020** blev iværksat for sent. Gennemførelsen af programmerne skrider imidlertid godt fremad fra og med 2018.

Kommissionens tjenestegrene yder betydelig støtte til medlemsstaterne for at fremskynde gennemførelsen på stedet.

Kommissionen understreger også, at gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne for 2014-2020, som finansieres af ELFUL, ikke påvirkes af forsinkelser og fortsat er på fuld hastighed.

2.44, første led: Gennemførelsen af fondene under samhørighedspolitikken har vist, at **forfinansieringssatserne** for 2014-2020 var for høje. Derfor blev den uudnyttede årlige forfinansiering tilbagebetalt til EU-budgettet.

Medlovgivernes indførelse af **reglen om automatisk frigørelse** med n+3 i stedet for n+2 motiverede desuden ikke til hurtigere gennemførelse af budgettet.

For at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning samt rettidig gennemførelse i 2021-2027 omfatter Kommissionens forslag til forordning om fælles bestemmelser (COM(2018) 375) en regel om automatisk frigørelse med n+2 i stedet for den nuværende n+3-regel. Af samme grund er niveauet for forfinansiering blevet reduceret til en årlig betaling på 0,5 % af den samlede støtte fra fondene.

2.44, andet led: Kommissionens forslag til den næste FFR tager hensyn til, at **den samlede margen for betalinger** ikke kan overføres til den næste FFR.

2.44, tredje led: Efter en forsinket start skrider gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken godt fremad. Kommissionen mener, at **projektudvælgelsessatsen** for programmerne under samhørighedspolitikken for 2014-2020 ultimo december 2018, jf. svaret på punkt 2.8, var højere end på det tilsvarende tidspunkt for programmeringsperioden 2007-2013.

2.44, fjerde led: Kommissionens forslag om **betalingslofterne** i begyndelsen af den næste FFR tager hensyn til de anslåede behov samt de eventuelle begrænsninger af loftet for egne indtægter for disse år.

2.45. **Gennemførelsen af ESI-fondene** blev fortsat løbende forbedret i 2018 i forhold til de foregående år. Der blev opnået fuld gennemførelse af det vedtagne budget i 2018. Se også Kommissionens svar på punkt 2.8 og 2.22.

Anbefaling 2.1 (niveauet for betalingsbevillinger)

a) Kommissionen accepterer anbefalingen i det omfang, det er muligt, under hensyntagen til usikkerheden og nøjagtigheden af medlemsstaternes prognoser for gennemførelsen af ESI-fondene — som er den vigtigste drivkraft bag de samlede betalingsoverslag

b) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme indeholder ambitiøse og realistiske forpligtelsesniveauer for de fremtidige udgiftsprogrammer. I den forbindelse har Kommissionen også foreslået ændringer af frigørelsesreglerne.

På grundlag af de seneste prognoser for betalingsbehovene efter 2020 foreslog Kommissionen også årlige lofter for betalinger svarende til de forventede behov og gennemførelsen af den nye generation af programmer samt de udestående forpligtelser fra de tidligere finansielle rammer.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har fremlagt sine lovforslag om samhørighedspolitikken i god tid før starten af programmeringsperioden 2021-2027. Samtidig understreger den, at ansvaret for vedtagelsen af de retlige rammer ligger hos Europa-Parlamentet og Rådet.

Anbefaling 2.2 (fælles hensættelsesfond)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen vil fortsat modtage og overvåge de garanterede udeståender, der er dækket af de tre garantifonde (ELM, EFSI, EFSD), og den vil fortsætte med at sende regelmæssige rapporter til budgetmyndigheden i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen. Metoden for beregning af den effektive tilførselssats vil blive fastlagt i en delegeret retsakt. I overensstemmelse med finansforordningen vil den blive indfaset efter en forsigtig tilgang (artikel 213, stk. 2) under hensyn til den indledende fase af oprettelsen af den samlede hensættelse.

Anbefaling 2.3 (finansielle instrumenter forvaltet af EIB-Gruppen)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen vil fortsat forelægge budgetmyndigheden en detaljeret årlig rapport om alle finansielle instrumenter. Denne rapport vil også indeholde det samlede beløb og fordelingen af de midler, der er overført til de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen.

Kapitel 3 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Indledning

3.1. **Kommissionen har forpligtet sig til at forbedre resultatrammen for EU-budgettet.** Denne forbedring vil ske løbende, men gradvist og navnlig i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme. Den kræver også fuldt engagement hos alle andre enheder, der gennemfører EU-budgettet, navnlig medlemsstaterne.

Resultatrammen for EU-budgettet består af tre elementer, nemlig **a) lovbestemt rapportering om indikatorer**, der indgår i programmernes retsgrundlag, **b) overvågning af programgennemførelsen** ved hjælp af en langt bredere vifte af både kvantitative og kvalitative oplysninger samt **c) regelmæssige evalueringer**, hvor programresultaterne evalueres. Indikatorerne kan pege i retning af, hvad der bør fokuseres på, når det vurderes, hvilke programmer der potentielt kan give anledning til bekymring med hensyn til resultater, men der er behov for yderligere kvantitative og kvalitative oplysninger for at forstå, om der er tale om reelle problemer, hvori de består, og hvordan de kan afhjælpes.

Del 1 — Hvad fortæller EU-resultatindikatorerne os?

3.3. Den metoderelaterede bemærkning, der ledsager programgennemførelsesoversigten, vedrører udvælgelsen af indikatorer: »Der er udvalgt en række indikatorer på grundlag af visse kriterier som f.eks. relevans, datatilgængelighed osv.«

3.4. Kommissionen erkender, at programerklæringerne kan gøres mere letlæselige og er i gang med at gøre dette, men understreger, at man helst skal være specialist for at kunne forstå de mange oplysninger i dem — bl.a. hvad angår de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå programmålene i henhold til artikel 41, stk. 3, litra h), i finansforordningen. Netop derfor er Kommissionen begyndt at offentliggøre programgennemførelsesoversigten for at sikre en mere letlæselig samling af oplysninger om programresultaterne.

3.6. **Kommissionen er fast besluttet på at indsamle, analysere, offentliggøre og handle på grundlag af resultatoplysninger af høj kvalitet.** For at få en bedre forståelse af den nuværende resultatrapportering på grundlag af indikatorer har Kommissionen foretaget en intern analyse af de resultatdata for alle udgiftsprogrammer, der var til rådighed i marts 2019, og som blev offentliggjort i de programerklæringer, der ledsagede budgetforslaget for 2020.

Desuden er resultatrammen for EU's budget baseret på flere elementer. Et af de vigtige elementer består i at overvåge fremskridtene på grundlag af resultatindikatorer. Fremskridt målt på udvalgte indikatorer viser imidlertid kun en del af det samlede billede og kan ikke bruges til at drage faste konklusioner om et programs resultater. Som Revisionsretten selv påpeger i punkt 3.8, suppleres indikatoroplysningerne af kvalitative oplysninger, herunder eksempler på resultater, der giver et mere fuldstændigt billede af effektiviteten, også og navnlig i tilfælde, hvor der mangler indikatordata, eller når basislinjen ajourføres.

Sektion A — Indikatorerne viser betydelig variation i resultaterne og antyder moderate fremskridt generelt

3.7. **OECD** [1]**har fremhævet den nuværende resultatramme for EU's budget som den bedste på verdensplan.** Kommissionen erkender, at enhver resultatramme nødvendigvis skal forbedres løbende, og der arbejdes videre med at forbedre systemet, bl.a. i kraft af Kommissionens forslag til næste generation af finansielle programmer. Der er mange udfordringer forbundet med dataindsamling og -udveksling, navnlig for programmer under delt forvaltning. Disse og andre faktorer, herunder programmernes flerårige karakter, gør det til en udfordrende opgave at rapportere om resultater vedrørende EU-budgettet.

3.8. Kommissionen er indstillet på at udarbejde pålidelige rapporter af høj kvalitet om EU-budgettets resultater. I den forbindelse gør den brug af data fra medlemsstaterne og andre kilder. I instrukserne fra de centrale tjenester anmodes Kommissionens tjenestegrene om at fremlægge omfattende resultatoplysninger for hvert program og sikre, at de fremlagte oplysninger er pålidelige og af høj kvalitet.

Kilderne til resultatindikatorerne oplyses systematisk i de årlige aktivitetsrapporter. Desuden blev de ansvarlige for risikostyring og intern kontrol i vejledningen til de årlige aktivitetsrapporter for 2018 anmodet om at erklære, at de oplysninger, der blev fremlagt i både del 1 og 2 i de årlige aktivitetsrapporter, var pålidelige, fuldstændige og nøjagtige.

[1] https://www.oecd.org/gov/budgeting/budgeting-and-performance-in-the-eu-oecd-review.pdf

3.9, andet led: Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering, nemlig at beregningen af fremskridt generelt er mere retvisende, når der tages udgangspunkt i basislinjen. Det er dog ikke alle programmer, der har fastsatte numeriske basislinjer i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, og derfor blev det af hensyn til sammenligneligheden besluttet at beregne det overordnede fremskridt.

Kommissionen mener, at det er legitimt at anvende prognoser baseret på vedtagne projekter ud over de faktiske tal for gennemførelsen i forbindelse med investeringsprogrammer såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden. Det har en informativ effekt og giver både eksperter og beslutningstagere mulighed for at drage konklusioner om gennemførelsen og dermed systemet som helhed med henblik på at opfylde det tilsigtede mål.

3.10. **Kommissionen er af den opfattelse, at det har sine begrænsninger at samle resultater målt ud fra indikatorer i programmer og overskrifter.** Kommissionen har bevidst ikke beregnet en gennemsnitlig afstand til målet for hvert program. Et enkelt tal kan ikke fuldt ud afspejle den kompleksitet, der er forbundet med at bruge milliarder af euro.

3.11. Kommissionen er fast besluttet på at forbedre indsamlingen af data og gøre dem lettere tilgængelige, navnlig med henblik på delt forvaltning, hvor forsinkelserne i øjeblikket er længst. Med henblik herpå foreslog Kommissionen i maj 2018 en cyklus med rapportering hver anden måned i henhold til artikel 37, stk. 1, i den foreslåede forordning om fælles bestemmelser (COM(2018) 375).

3.12. Opnåelsen af resultater er i de fleste tilfælde ikke en proces, der forløber lineært over tid. Derimod starter den kun langsomt i gennemførelsesfasen. Det forventes derfor, at fremskridtene i forhold til basislinjen i de fleste tilfælde vil være langsommere end den faste procentsats, som Revisionsretten har angivet. De fremskridt, der gøres, bør også afspejle forsinkelser i gennemførelsen. **Med dette in mente mener Kommissionen, at fremdriften i forhold til basislinjen generelt forløber planmæssigt.** Kommissionen er dog enig i, at det er nødvendigt nøje at overvåge de fremskridt, der gøres med gennemførelsen, og træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af mangler.

Udgiftsområde 1a: Indikatorerne viser gode fremskridt for Erasmus+ og EFSI og moderate fremskridt for Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten

3.13, første led: Kommissionen understreger, at indikatorerne til programgennemførelsesoversigten primært blev udvalgt på grundlag af dataenes relevans og tilgængelighed snarere end indikatorernes værdi. Faktisk er der i rapporten for hvert udgiftsområde tilfælde, hvor vurderingen af fremskridtene giver et bedre resultat, hvis den baseres på programerklæringerne frem for programgennemførelsesoversigten. Kommissionen er enig i, at det fremover er nødvendigt at foretage mere detaljerede analyser og udspecificere de bagvedliggende antagelser bedre.

3.13, andet led: I programgennemførelsesoversigten for 2019 er der gjort **en betydelig indsats for at forbedre indberetningen af data om Connecting Europe-faciliteten.** Connecting Europe-faciliteten finansierer store, langsigtede infrastrukturprojekter og projekter, der skal koordineres i et netværk. Disse projekter skal ofte udvikles under flere på hinanden følgende finansielle rammer, og der kan være en betydelig forsinkelse fra det tidspunkt, hvor projektet iværksættes, til de data, der er nødvendige for at måle resultaterne, foreligger. Kommissionens forslag om en videreførelse af faciliteten har skærpet fokus på resultatrammen, idet der bl.a. er fastsat bestemmelser om gennemsigtige, ansvarlige og passende overvågnings- og rapporteringsforanstaltninger med henblik på at vurdere programmets fremskridt og fremme dets resultater.

3.13, tredje led: Kommissionen har i sin programgennemførelsesoversigt gjort det klart, at de resultater, der er opnået i kraft af programmet **Erasmus+**, sammenlignes med 2017. Programmet er **godt på vej** til at nå sine mål inden 2020.

3.13, fjerde led: Kommissionen bemærker, at det oprindelige mål for **Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer** (EFSI) var at mobilisere 315 mia. EUR i investeringer inden juli 2018. Den 30. december 2017 trådte forordningen om en udvidelse og styrkelse af EFSI (EFSI 2.0-forordningen) i kraft. Den forlænger varigheden af EFSI til udgangen af 2020 og øger fondens investeringsmål til 500 mia. EUR. Ifølge denne forordning skal den EU-garanti, der er nødvendig for, at EFSI kan støtte investeringer, stige fra 16 mia. EUR til kun 26 mia. EUR fra og med juli 2018 (dvs. efter den indledende periode). Derfor blev EFSI-resultaterne ved udgangen af 2017 sammenlignet med det oprindelige investeringsmål på 315 mia. EUR.

Udgiftsområde 1b: Indikatorerne viser et forholdsvist lavt fremskridt for samhørighedsområdet som følge af en sen start

3.14. Prognoser — baseret på vedtagne igangværende projekter — er afgørende oplysninger i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen. Ud over data om den faktiske gennemførelse giver de indsigt i projektpipelinen, som måske rummer de mest værdifulde oplysninger i forbindelse med gennemførelsen, når der er tale om en investeringstung politik med en lang tidshorisont på f.eks. Samhørighedsområdet.

Udgiftsområde 2: Det var ikke muligt at fastslå fremskridt for de fleste udgifter på området »Naturressourcer« på grundlag af indikatorerne

3.15. Kommissionen bemærker, at **Den Europæiske Garantifond for Landbruget** på grund af sin etårige karakter ikke er så befordrende for fastsættelse af flerårige mål. Der arbejdes dog på at udvikle værktøjer og parametre, der skal sikre, at der også kan foretages midtvejsrapportering om resultater vedrørende denne fond.

3.15, første led: Kommissionen bemærker, at det ikke er muligt at beregne fremskridt i forhold til basislinjen for mere end én af de 27 indikatorer ved brug af den metode, som Revisionsretten anvender (som forklaret i punkt 3.9 og tekstboks 3.1).

Kommissionen mener dog, at der kan foretages en vurdering af fremskridtene i forhold til basislinjen for alle 27 indikatorer. De valgte indikatorer gør det således muligt at overvåge fremskridtene.

Ved en omfattende analyse af de 27 indikatorer i programerklæringen bør der tages hensyn til de særlige forhold i landbrugssektoren og EGFL-udgifterne.

Udgiftsområde 3: Indikatorerne for »Sikkerhed og medborgerskab« viser to programmer med gode fremskridt, et med moderat fremskridt og et, som halter bagud

3.17. Kommissionen bemærker, at der ved vurderingen af resultaterne af **Fødevarer og Foder-programmet** skal tages hensyn til, at det er vanskeligt at forudsige udbrud af dyre- og plantesygdomme. Alle arbejdsprogrammer er vedtaget og gennemført som planlagt.

Udgiftsområde 4: Indikatorerne viser generelt fornuftige fremskridt for programmerne under »Et globalt Europa«

3.19. Den metode, der anvendes til at fastlægge indikatorer og mål for **instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde**, beskrives i EU's reviderede internationale samarbejds- og udviklingsresultatramme (SWD(2018) 444).

Særlige instrumenter: Utilstrækkelige oplysninger om de opnåede fremskridt

3.20, første led: Kommissionen bemærker, at indikatoren kun tager hensyn til de katastrofer, der opfylder kriterierne for støtteberettigelse. De seks sager fra 2017 var stadig ved at blive undersøgt, og derfor blev de ikke medtaget i beregningen, da det endnu ikke stod klart, om de opfyldte kriterierne for støtteberettigelse. Endelig blev to af de 10 ansøgninger i 2017 ikke godkendt (oversvømmelser i Murcia og brande i Donana).

Sektion B — Indikatorerne gav ikke altid et godt billede af de faktiske fremskridt

3.21. Med hensyn til undertitlen »Mange indikatorer var dårligt udvalgt« **bemærker Kommissionen, at resultatindikatorerne for EU's finansielle programmer er fastlagt i de retsakter, der ligger til grund for disse programmer.** Indikatorerne er fastlagt gennem forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Kommissionen er forpligtet til regelmæssigt at rapportere om alle de indikatorer, der er fastlagt i lovgivningen.

3.22. En høj andel af input-/outputindikatorer betyder ikke, at indikatorerne er dårligt udvalgt. Kommissionen er enig i, at resultat- og effektindikatorer er mere velegnede til at måle selve resultaterne. Der er imidlertid behov for resultatindikatorer for at kunne rapportere om fremskridtene, især i forbindelse med investeringstunge projekter med en lang tidshorisont. Det er derfor vores opfattelse, at der er behov for en balance mellem de forskellige typer af indikatorer, og denne balance bør være programspecifik.

3.23. **Kommissionen er af den opfattelse, at det faktum, at input- og outputindikatorerne udgør 60 % af indikatorerne, ikke nødvendigvis gør de frembragte oplysninger mindre anvendelige. Kommissionen er enig i, at der bør være en balance mellem de forskellige indikatortyper, men den rette balance kan godt variere blandt de forskellige programmer.** EU-budgettets resultatramme omfatter også et velstruktureret system med (foreløbige og efterfølgende) evalueringer som fastsat i retningslinjerne for bedre regulering. Formålet med dette system er netop at kunne skelne mellem et programs forskellige virkninger.

3.24. Kommissionen bemærker, at det er meget vanskeligt at vælge resultatindikatorer, der kun påvirkes af selve programmets direkte virkninger. Mere bredt favnende resultatindikatorer vil uvægerligt blive påvirket af en lang række andre faktorer. Kommissionen bestræber sig derfor på at anvende en række indikatorer, der gør det muligt at rapportere om og beskrive programmernes resultater bedst muligt. Dette kan dog til tider være meget udfordrende, bl.a. på grund af programmernes karakter.

Der gøres imidlertid en indsats for at udvælge resultat- og effektindikatorer, der beskriver programmerne bedst muligt, navnlig hvad angår det næste sæt indikatorer i den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020. Desuden bemærker Kommissionen, at EU's udgiftsprogrammers effekt kun vil fremstå klart ved en fuldgyldig evaluering med brug af de rette kontrolvariabler.

3.25. For så vidt angår tabel 3.2 er Kommissionen enig i, at indikatorer for **området for humanitær bistand** i nogle tilfælde kun har en indirekte forbindelse til den EU-finansierede humanitære indsats, og at en række eksterne faktorer har indflydelse på indikatorernes værdi. I forbindelse med den næste FFR vil der således blive gjort en indsats for at gøre indikatorerne for EU's humanitære indsats mere relevante, dvs. at sikre klarere forbindelser mellem alle indikatorer og de pågældende udgifter og mål.

For så vidt angår EGFL er effektive forvaltnings- og kontrolsystemer også af afgørende betydning for at sikre, at programmerne gennemføres på en måde, der fører til opfyldelse af målene. Derfor er det nødvendigt, at indikatoren i programerklæringen måler, i hvilket omfang udgifterne kontrolleres.

3.26. Kommissionen anerkender, at programerklæringerne ikke er struktureret på en sådan måde, at de skaber en klar forbindelse mellem de specifikke mål og det generelle mål. For udgiftsprogrammerne efter 2020 er der imidlertid fastlagt en klar hierarkisk struktur, der knytter de specifikke mål til det generelle mål og indikatorer til de specifikke mål. Desuden er budgetkontoplanen ved at blive revideret, og den vil blive struktureret ud fra specifikke mål. Disse foranstaltninger vil gøre Kommissionens budgetrelaterede resultatdokumenter væsentlig mere velstrukturerede og brugervenlige.

3.27. Der skal altid foretages en afvejning mellem på den ene side en udtømmende liste over indikatorer, der dækker alle aspekter af målene, og på den anden side de anvendte ressourcer.

3.27, andet led: Målene for **instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde** er i sagens natur meget brede og kan ikke omfattes af et begrænset antal indikatorer. Ikke desto mindre overvåges tiltag vedrørende klimaændringer og miljø hvert år ved hjælp af metodologien for Riomarkørerne, som er udviklet af OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC).

3.28. Som nævnt ovenfor forbedrer Kommissionen løbende sin resultatrapportering, bl.a. med hjælp fra medlemsstaterne og andre rapporterende enheder. I sin analyse af de foreliggende datasæt i marts 2019 konstaterede Kommissionen, at 63 % af indikatorerne har komplette resultatoplysninger, dvs. datapunkter, basislinjer og mål, og Kommissionen anser dette for at være et rimeligt tal. For så vidt angår resultatrammen for udgiftsprogrammerne for perioden efter 2020 har Kommissionen nu iværksat et bredt projekt, der har til formål at sikre, at disse underliggende resultatoplysninger fastlægges for programmerne på en sammenhængende måde og i overensstemmelse med en aftalt tidsplan.

3.28, fjerde led: Kommissionen bemærker, at basislinjen i konkrete sager også ændres, når de officielle statistiske data ajourføres.

3.29. For **EGFL** vurderes det, at de udvalgte indikatorer gør det muligt at vurdere fremskridtene (se Kommissionens svar på punkt 3.15, første led).

Kommissionen er endvidere fast besluttet på at sikre, at resultatrapporteringen vedrørende EGFL, Horisont 2020 og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond løbende forbedres, navnlig for den næste FFR-periode, for hvilke der foreslås skærpede overvågningsbestemmelser og strømlinede indikatorer på grundlag af erfaringerne fra en række evalueringer.

3.30. I de tilfælde, som Revisionsretten henviser til, anerkender Kommissionen, at det er nyttigt at fastsætte årlige delmål for overvågning af resultaterne. Kommissionen bemærker dog, at nogle programmer i 2014-2020-cyklussen ikke har sådanne delmål, eller at der — i tilfælde af delt forvaltning — ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder om de indberettede værdier. Hvor det er relevant, er Kommissionen også her indstillet på at forbedre situationen for de finansielle programmer efter 2020, hvor Parlamentets, Rådets og medlemsstaternes støtte vil være af afgørende betydning.

3.31. Med hensyn til undertitlen »For nogle programmer var de tilgængelige data af utilstrækkelig kvalitet« bemærker Kommissionen, at datatilgængeligheden og -kvaliteten i høj grad afhænger af de rapporteringsforpligtelser, der fastlægges i lovgivningsprocessen. Kommissionen har kun begrænsede muligheder for at påvirke kvaliteten af de data, som medlemsstaterne og de offentlige myndigheder indberetter. Kommissionen bemærker, at tre fjerdedele af indikatorerne havde de nyeste tilgængelige data. For nogle programmers vedkommende vil der først foreligge data senere i gennemførelsesperioden.

3.32. **Kommissionen tager Europa-Parlamentets og Rådets henstillinger meget alvorligt og fremlægger altid de seneste tilgængelige oplysninger i sine resultatrapporter.** Som allerede anført er det vanskeligt at sikre fuldt ud ajourførte data i et performancebaseret system, der er så komplekst som det, der gælder for EU-budgettet, og i betragtning af den nuværende retlige ramme. Kommissionen bestræber sig på at opnå forbedringer med hensyn til at fremlægge så ajourførte oplysninger som muligt i sin rapportering, men bemærker igen, at dette i høj grad afhænger af rettidig og pålidelig dataindberetning fra medlemsstaterne og andre tredjeparter. Kommissionen påpeger desuden, at enhver rapportering altid vil være et øjebliksbillede af en situation på et bestemt tidspunkt, da de underliggende data sjældent er statiske.

3.33. **Kommissionen erkender, at der er visse begrænsede problemer med hensyn til datakvaliteten, som vedrører indikatorer, men fastholder, at resultatrammen samlet set er robust. Kommissionen understreger desuden, at den er fast besluttet på at forbedre performance- og rapporteringssystemet i den næste budgetcyklus.**

3.33, andet led: Kommissionen er fast besluttet på at sikre, at datakvaliteten forbedres for de centrale resultatindikatorer, herunder de indberettede oplysninger om patentansøgninger og publikationer. Dette afspejles i den jævnligt ajourførte sektion med projektresultater på Horisont-resultattavlen, som offentliggøres på onlineportalen vedrørende finansiering og muligheder.

3.34. Kommissionen accepterer, at visse indikatormål måske ikke er tilstrækkelig ambitiøse, men fastholder, at resultatrammen samlet set er robust. Kommissionen understreger desuden, at den er fast besluttet på at forbedre systemet i den næste flerårige finansielle ramme.

3.34, andet punkt: Navnlig hvad angår Samhørighedsfonden (i betragtning af jernbanesektoren i de medlemsstater, der er berettiget til disse investeringer) blev den politiske prioritering rettet mod genopbygning og opgradering af jernbanenettet, idet målet var at nå op på 2 829 km. Målet for nye jernbanelinjer, der finansieres af EFRU, var noget højere, nemlig 580 km, men dog kun 14 % af målet for genopbyggede og opgraderede banestrækninger.

3.35. Kommissionen erkender, at målene for visse indikatorer i nogle programmer måske ikke er tilstrækkelig ambitiøse. For at udpege disse indikatorer og mål er det nødvendigt at foretage en detaljeret vurdering af indikatorernes betydning og baggrund.

Del 2 — Resultaterne af Revisionsrettens forvaltningsrevisioner: de væsentligste konklusioner og anbefalinger

Udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« og 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«

a) Særberetning nr. 8/2018 — Holdbarheden af EU's støtte til produktive investeringer i virksomheder

*3.38.*Kommissionen bemærker, at de projekter, som Revisionsretten har revideret, generelt har leveret de planlagte output, og at disse output i de fleste tilfælde stadig eksisterede og blev anvendt.

Sammenlignet med programmeringsperioden 2000-2006 har EU's forvaltningstilgang til spørgsmålet om investeringernes holdbarhed udviklet sig betydeligt i 2007-2013. Dette afspejles ikke kun i de specifikke og styrkede lovgivningsmæssige bestemmelser, men også i den vægt, der lægges på strategisk planlægning af store projekter, og i Kommissionens efterfølgende evalueringer på programniveau i forbindelse med samhørighedspolitikken.

Hvad angår de opnåede resultater, fremhævede Kommissionen på tidspunktet for revisionen, at der manglede data for mange af de reviderede projekter, snarere end at der var tale om en overvægt af svage eller ikke holdbare resultater.

3.39, første led: Kommissionen bemærker, at denne anbefaling vedrører godkendelsesprocessen for operationelle programmer i perioden efter 2020.

b) Særberetning nr. 9/2018 — Offentlig-private partnerskaber i EU

3.40 og 3.41. Offentlig-private partnerskaber (OPP'er) er et af de værktøjer, der stilles til rådighed for medlemsstaterne og projektlederne som hjælpemiddel til gennemførelse af politikken. Kommissionen bidrager til udveksling af bedste praksis og tilbyder målrettet teknisk bistand. Derudover analyserer den regelmæssigt de nationale OPP-rammer, ligesom den fremsætter politiske anbefalinger til, hvordan de kan forbedres (»det europæiske semester«), hvor det er relevant. Med hensyn til det europæiske semester og Europa 2020-strategien tilskyndes der dog ikke specifikt til mere intensiv brug af OPP'er. Med hensyn til sektorspecifikke instrumenter har Kommissionen ikke retshjemmel til at anmode medlemsstaterne om at anvende flere eller færre OPP'er i forhold til andre metoder til frembringelse af resultater. I forbindelse med delt forvaltning af de europæiske struktur- og investeringsfonde overlades det til medlemsstaterne at bestemme, om de vil anvende OPP'er.

c) Særberetning nr. 12/2018 — Bredbånd i EU's medlemsstater

3.42 og 3.43. Kommissionen overvåger bredbåndsmålene i den digitale dagsorden og offentliggør relevante data i indekset for digitalisering af økonomi og samfund.

Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at gennemgå fremskridtene med deres nationale bredbåndsplaner og opdatere dem med en tidshorisont frem til 2025.

Kommissionen minder om, at det endelige ansvar for håndhævelsen af lovgivningen ligger hos de nationale tilsynsmyndigheder. I sit forslag til reviderede EU-regler for telekommunikation (den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation) foreslog Kommissionen udvidede bestemmelser om de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed og reguleringsmæssige kapacitet, herunder disponible ressourcer, beføjelse til at pålægge sanktioner direkte og harmonisering af en minimumsliste over opgaver.

I økonomisk mindre rentable områder har Kommissionen også foreslået reviderede telekommunikationsregler for at tilskynde til udrulning.

Desuden vejleder Kommissionen medlemsstaterne om anvendelsen af statsstøtte til bredbåndsområdet, og det vil den fortsat gøre.

Kommissionen har oprettet en handlingsplan for bredbånd i landdistrikter, som fokuserer på udfordringen med bredbånd i landdistrikterne, navnlig i kraft af udveksling af bedste praksis gennem netværket af kompetencekontorer vedrørende bredbånd, målrettede missioner i medlemsstaterne, tættere overvågning af bredbåndsudgifterne i ESIF-regi og ajourførte retningslinjer for investeringer i bredbånd.

d) Særberetning nr. 17/2018 — Absorption

*3.44.*Kommissionen minder om, at datoen for vedtagelse af den lovgivningsmæssige ramme i høj grad afhænger af medlovgiverne. Kommissionen understreger desuden, at selv om en hurtig vedtagelse af den lovgivningsmæssige ramme er vigtig for påbegyndelsen af programmets gennemførelse, har andre faktorer, herunder frigørelsesreglen, forfinansieringsniveauet og udpegelseskravene for 2014-2020, også haft en betydelig indvirkning på gennemførelsen.

Kommissionen bemærker med tilfredshed, at de foranstaltninger, som den har truffet i tæt samarbejde med de berørte programmyndigheder, navnlig gennem den taskforce for bedre gennemførelse, som den har nedsat, har ført til en markant øget absorption i perioden 2007-2013. På baggrund af den efterfølgende evaluering af programmeringsperioden 2007-2013 og den 7. rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed understreger Kommissionen desuden, at samhørighedspolitikken samlet set har frembragt gode resultater.

3.45, første led: For perioden 2021-2027 fremlagde Kommissionen sit forslag til forordning om fælles bestemmelser (COM(2018) 375) allerede den 29. maj 2018, dvs. 30 måneder før støtteberettigelsesperiodens planlagte start. Den har også indledt uformelle forhandlinger om partnerskabsaftaler med medlemsstaterne forud for medlovgiverens vedtagelse af den retlige ramme.

3.45, andet led: Kommissionens tjenestegrene har fortsat ydet betydelig støtte til medlemsstaterne, herunder teknisk bistand og rådgivning, med henblik på at forbedre deres kapacitet til at gennemføre midlerne, samtidig med at der fokuseres på at levere resultater.

Nøje overvågning gør det muligt at udarbejde handlingsplaner, der er skræddersyet til hvert programs behov, og følge op på de specifikke spørgsmål, der rejses, og dermed sikre en vedvarende gennemførelse, uden at det går ud over leveringen af resultater.

e) Særberetning nr. 30/2018 — Passagerrettigheder

3.47, første led: Kommissionen har accepteret anbefalingerne.

3.47, andet led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling i betragtning af, at den har spillet en vigtig rolle med hensyn til at øge passagerbevidstheden. Den indvilger også i at styrke den eksisterende vejledning yderligere.

3.47, tredje led: Kommissionen har accepteret anbefalingen og vil benytte sin initiativret til at overveje og foreslå løsninger på de resterende udfordringer for håndhævelsen.

f) Særberetning nr. 28/2018 — Horisont 2020

*3.48.*Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering for så vidt angår Horisont 2020. Kommissionen har accepteret alle anbefalinger i rapporten. Kommissionen er derfor gået i gang med at gennemføre anbefalingerne.

Udgiftsområde 2 »Naturressourcer«

3.51, første led: Kommissionen anerkender, at projekter vedrørende vedvarende energi har potentiale til at bidrage til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne.

Den mener, at den nu har taget hånd om udformningen af en bæredygtig fremtidig politik for vedvarende energi gennem den nyligt vedtagne lovgivning, nemlig den nye forordning om forvaltning af energiunionen (forordning (EU) 2018/1999), LULUCF-forordningen (forordning (EU) 2018/841) og det omarbejdede direktiv om vedvarende energi (direktiv (EU) 2018/2001).

Inden for disse rammer kan medlemsstaterne ved udarbejdelsen og færdiggørelsen af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner tage hensyn til forholdene og behovene i deres landdistrikter.

Det er fortsat op til medlemsstaterne/regionerne at afgøre, om ELFUL-finansieringens potentiale er udnyttet i denne forbindelse, nemlig ved udformningen af deres programmer for udvikling af landdistrikterne og ved afvejningen af forskellige målsætninger for deres strategier for udvikling af landdistrikterne.

3.51, andet led: Kommissionen har forpligtet sig til at tage hensyn til al tilgængelig dokumentation for politikkens resultater indtil nu og til at anvende disse oplysninger, når den analyserer specifikke løsninger for fremtiden i den konsekvensanalyse, der ligger til grund for Kommissionens forslag til den fælles landbrugspolitik efter 2020. Kommissionen har også forpligtet sig til at overveje, hvordan resultaterne af interventionstyperne, herunder eventuelt indkomststøtte, skal vurderes.

3.51, tredje led: Formålet med at anvende forenklede omkostningsmuligheder er at mindske den administrative byrde for myndigheder og støttemodtagere. Ordningen med godtgørelse af forenklede omkostninger burde føre til de samme resultater som konventionelle godtgørelsessystemer, men på en enklere og hurtigere måde. Kommissionen har indvilliget i at overveje, hvordan man kan bevæge sig i retning af systemer, som baserer medlemsstaternes godtgørelse på gennemførelsen af politikker.

3.52, andet led: Kommissionen har styrket forbindelserne mellem krydsoverensstemmelsessystemet og dyrevelfærden, navnlig ved at øge udvekslingen af bedste praksis og delingen af resultaterne af kontrollen af krydsoverensstemmelse med medlemsstaterne som anbefalet af Revisionsretten. Dette blev gjort i forbindelse med møder i ekspertgruppen om krydsoverensstemmelse, der blev afholdt i 2018.

3.52, femte led: Hvad angår særberetning nr. 25/2018, påhviler det medlemsstaterne at udvælge projekterne (herunder prioritere dem). For så vidt angår ESI-midlerne, tillægger de retlige bestemmelser ikke Kommissionen en sådan rolle under delt forvaltning med hensyn til fastsættelse af kriterier for udvælgelse af operationer, iværksættelse af forslagsindkaldelser, evaluering og udvælgelse af projekter til finansiering. Det er op til medlemsstaterne at tilrettelægge denne proces. Det er der ikke ændret ved i Kommissionens forslag for perioden 2021-2027. Da finansieringsforudsætningerne (kaldet forudsætninger) imidlertid skal overholde bestemmelserne for støtte under EFRU/Samhørighedsfonden, har Kommissionen for perioden 2021-2027 foreslået, at investeringerne i risikoforebyggelse og -styring skal følge en national eller regional katastroferisikostyringsplan. Dette er en strategi, der læner sig op ad strategien for perioden 2014-2020, men som er styrket, og som giver mulighed for at anskue alle risici i et integrationsperspektiv.

Udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab« og 4 »Et globalt Europa«

a) Særberetning nr. 7/2018 — Tyrkiet

3.55, første led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

Kommissionen noterer sig måldatoen for gennemførelsen og vil overveje at omprioritere i forbindelse med 2018-programmeringen under hensyntagen til de politiske retningslinjer.

Kommissionen bemærker, at fremskridt på så følsomme områder som dette ikke blot afhænger af den tildelte IPA-finansiering, men, hvad der er endnu vigtigere, af de tyrkiske myndigheders velvilje.

3.55, første led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.55, tredje led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.55, fjerde led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.55, femte led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

b) Særberetning nr. 20/2018 — Den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur (APSA)

3.56. EU-støtten til den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur (APSA), både for så vidt angår kompetencer og finansielt ejerskab, har været et vigtigt bidrag til udviklingen af denne arkitektur, om end de forventede resultater ikke er opnået på systematisk vis.

Bidrag til løn eller andre driftsomkostninger er ikke et problem i sig selv, så længe det er forbundet med opnåelse af resultater og udgør en del af en bredere støttestrategi med en klar exitstrategi.

3.57, første led: Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har accepteret anbefalingen. Ad hoc-støtte til driftsomkostninger kan imidlertid stadig være relevant under visse forhold.

3.57, andet led: Kommissionen har accepteret anbefalingen.

c) Særberetning nr. 27/2018 — Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

3.59, første led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

Kommissionen mener, at støtte til samme type aktiviteter gennem parallelle instrumenter gav mulighed for komplementaritet og ikke førte til dobbeltarbejde eller overlapning, ligesom det gav Kommissionen mulighed for at reagere hurtigere, fordi forskellige instrumenter blev mobiliseret på forskellige tidspunkter.

3.59, første led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.59, tredje led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.59, fjerde led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

Kommissionen bemærker, at gennemførelsen af denne anbefaling ikke udelukkende afhænger af Kommissionen, men også af partnernes villighed til at acceptere disse betingelser.

3.59, femte led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

På trods af den manglende adgang til modtagernes navne har partnerne etableret robuste kontrolmekanismer. Partnerne og Kommissionen vil fortsat slå til lyd for bedre adgang til primære data over for den tyrkiske regering under behørig hensyntagen til den gældende lovgivning.

3.59, sjette led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

Kommissionen vil fortsat drøfte dette spørgsmål med de tyrkiske myndigheder for at sikre fuld dataadgang for gennemførelsespartnerne under behørig hensyntagen til den gældende lovgivning.

Kommissionen bemærker, at det ikke er formålet med faciliteten at koordinere al EU-bistand til flygtninge i Tyrkiet. Dens overvågnings- og rapporteringsmandat omfatter kun bistand under faciliteten. Kommissionen er allerede i en anden sammenhæng ved at udarbejde en global rapport om gennemførelsen af bistand i forbindelse med migrationskrisen, som vil supplere den specifikke rapportering om faciliteten.

d) Særberetning nr. 32/2018 — EU's trustfond for Afrika

*3.60.*EU's trustfond blev udformet som et gennemførelsesredskab med fleksible mål, som skulle kunne reagere på behov og nye udfordringer som følge af de forskelligartede komplekse kriser, der berører de tre regioner.

3.61, første led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.61, andet led: Kommissionen har delvist accepteret denne anbefaling.

3.61, tredje led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

3.61, fjerde led: Kommissionen har accepteret denne anbefaling.

Udgiftsområde 5 »Administration«

a) Særberetning nr. 34/2018 — EU-institutionernes udgifter til kontorlokaler

3.64, første led: Hvad angår bygningsstrategien, er hovedprincipperne i Kommissionens politik for fast ejendom som skitseret i meddelelsen COM(2007) 501 i det store og hele ajourført ([2]).

([2]) Denne politik kan revideres i lyset af udviklingen i de nye arbejdsmetoder, som er ved at blive indført, og resultaterne af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

Kommissionen har kun delvist accepteret anbefalingen, da planlægningsdokumenterne (den flerårige politiske ramme og det arbejdsdokument om bygninger, der ledsager budgetforslaget) allerede ajourføres en gang om året.

3.64, andet led: Kommissionen accepterer ikke anbefalingen, men vil vurdere mulighederne for forbedringer.

Kommissionen kan i det arbejdsdokument om bygninger, der ledsager budgetforslaget, hvert år fremlægge oplysninger om de forskud, der vil blive udbetalt til de forskellige projekter.

3.64, tredje led: Kommissionen har delvist accepteret anbefalingen, da den mener, at den nødvendige procedure for bygningsforvaltning er på plads. Dette kan blive taget op til fornyet overvejelse på mellemlang sigt.

3.64, fjerde led: Kommissionen har accepteret anbefalingen og ønsker at understrege, at det i forbindelse med fast ejendom er den enkelte institutions størrelse, behov og placering, der fører til de særlige karakteristika, som kan have stor betydning for resultaterne af sammenligningen.

Beretningerne om emnet »Et velfungerende indre marked og en bæredygtig monetær union«

b) Særberetning nr. 3/2018 — Proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU)

*3.68.*Samlet set har Kommissionen et positivt indtryk af gennemførelsen af PMU'en. Revisionsretten har forhørt sig hos medlemmerne af Udvalget for Økonomisk Politik, og kun ca. 10 % af dem anså PMU'en for at være ineffektiv. For at gøre gennemførelsen mere gennemsigtig har Kommissionen i PMU-kompendiet offentliggjort de principper, der følges for at udpege og vurdere ubalancer, og indført PMU-vurderingsmatrixer i de dybdegående undersøgelser. Hvad angår Kommissionens analyses profil, fremlægges konklusionerne fra de dybdegående undersøgelser i en meddelelse fra Kommissionen, der ledsager undersøgelserne, og ikke i selve undersøgelserne, da der i disse ifølge forordningen skal tages hensyn til den generelle sammenhæng. Endelig betragtes den indledende udpegelse af ubalancer ikke som et system for tidlig varsling, og den er derfor baseret på variabler af høj datakvalitet. I Kommissionens grundige analyse gøres der imidlertid brug af de seneste makroøkonomiske prognoser, som i kraft af deres udformning tager hensyn til de generelle markedsvilkår, herunder eventuelle nationale betingelser, der afspejler afsmitning udefra.

*3.69.*Kommissionen accepterer de fleste af Revisionsrettens anbefalinger og er fast besluttet på at gennemføre dem. Faktisk rettes fokus i mange af anbefalingerne i beretningen mod at styrke og forbedre en række aspekter af PMU'en, som Kommissionen allerede er i færd med at tage hånd om.

c) Særberetning nr. 18/2018 — Er det vigtigste mål for stabilitets- og vækstpagtens forebyggende del realiseret?

*3.70.*Kommissionen er i øjeblikket ved at gennemføre de anbefalinger, som den har accepteret. Rådet udsendte sine konklusioner om beretningen i december 2018. Det opfordrede Kommissionen til at tage hensyn til Revisionsrettens resultater og anbefalinger og rapportere tilbage til Rådet inden for to år. Kommissionen har accepteret denne tidsfrist.

3.71, første led: Kommissionen har ændret parametrene i tilpasningsmatrixen som led i en mere omfattende revision af fleksibiliteten inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, som blev offentliggjort i maj 2018. Kommissionen har ikke accepteret anbefalingen om at håndtere de kumulative virkninger af tilladte afvigelser, da forordning (EF) nr. 1466/97 udtrykkeligt fastsætter en tilladt afvigelse på 0,25 % af BNP, og Kommissionen ikke kan pålægge restriktioner i denne henseende.

3.71, andet led: Kommissionen har ikke accepteret de anbefalinger, som der henvises til i denne sætning, dvs. anbefaling 2a) og 2b). Den midlertidige afvigelse i henhold til strukturreformklausulen er ikke direkte knyttet til de faktiske budgetmæssige omkostninger ved reformen, fordi en række meget gavnlige strukturreformer ikke altid skaber større direkte budgetmæssige omkostninger, selv om disse reformer medfører væsentlige økonomiske og politiske omkostninger. I sådanne tilfælde ville en direkte forbindelse mellem den midlertidige afvigelse og de budgetmæssige omkostninger effektivt fjerne klausulens karakter af tilskyndende incitament. Kommissionen har heller ikke accepteret anbefalingen om at ophæve investeringsbestemmelsen i dens nuværende form, da den anser bestemmelsen for at være et vigtigt element i den fleksibilitetspakke, der blev indført i 2015.

3.71, tredje led: Kommissionen vil undersøge disse spørgsmål som led i den kommende revision af twopack- og sixpack-lovgivningen. Parametrene i tilpasningsmatrixen stiller allerede højere krav til dybt forgældede medlemsstater.

3.71, fjerde led: Kommissionen gennemførte disse anbefalinger i god tid før den nylige offentliggørelse af sin forårspakke fra 2019.

Del 3 — Opfølgning af anbefalinger

3.75. De 11 anbefalinger, der slet ikke er gennemført, blev ikke accepteret af Kommissionen.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

3.79. Opnåelsen af resultater er i de fleste tilfælde ikke en proces, der forløber lineært over tid. Derimod starter den kun langsomt i gennemførelsesfasen. **I betragtning af dette og den sene opstart af visse programmer mener Kommissionen, at der overordnet set er gjort fremskridt.** Kommissionen er enig i, at det er nødvendigt nøje at overvåge de fremskridt, der gøres med gennemførelsen, og træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af mangler. Kommissionen er af den opfattelse, at det har sine begrænsninger at samle resultater målt ud fra indikatorer i programmer og overskrifter. Kommissionen har bevidst ikke beregnet en gennemsnitlig afstand til målet for hvert program. **Et enkelt tal kan ikke fuldt ud afspejle den kompleksitet, der er forbundet med at bruge milliarder af euro.**

3.80. **OECD** ([3]) **har fremhævet den nuværende resultatramme for EU's budget som den bedste på verdensplan. Kommissionen har fremsat forslag om at forbedre den yderligere i den kommende finansielle ramme.** Der er dog mange udfordringer forbundet med dataindsamling og -udveksling, navnlig for programmer under delt forvaltning. Disse og andre faktorer, herunder programmernes flerårige karakter, gør det til en udfordrende opgave at rapportere om resultater vedrørende EU-budgettet.

a) første led: Resultatindikatorerne for EU's finansielle programmer er fastlagt i de retsakter, der ligger til grund for programmerne. Kommissionen er enig i, at resultat- og effektindikatorer er vigtige for at måle performance. Det er nødvendigt at finde den rette balance mellem de forskellige former for indikatorer.

Andet led: Kommissionen er enig i, at alle indikatorer bør bidrage til at måle EU-budgettets resultater.

Tredje led: Der skal altid foretages en afvejning mellem på den ene side en udtømmende liste over indikatorer, der dækker alle aspekter af målene, og på den anden side de anvendte ressourcer.

b) første led: Kommissionen forbedrer løbende sin resultatrapportering, bl.a. med hjælp fra medlemsstaterne og andre indberettende enheder. I sin analyse af de foreliggende datasæt i marts 2019 konstaterede Kommissionen, at 63 % af indikatorerne har komplette resultatoplysninger, dvs. datapunkter, basislinjer og mål, og Kommissionen anser dette for at være et rimeligt tal. For så vidt angår resultatrammen for udgiftsprogrammerne for perioden efter 2020 har Kommissionen nu iværksat et bredt projekt, der har til formål at sikre, at disse underliggende resultatoplysninger fastlægges for programmerne på en sammenhængende måde og i overensstemmelse med en aftalt tidsplan.

c) første led: Adgangen til data af høj kvalitet afhænger i vid udstrækning af de rapporteringsforpligtelser, der følger af lovgivningen. Kommissionen har kun begrænsede muligheder for at påvirke kvaliteten af de data, som medlemsstaterne og de offentlige myndigheder indberetter. Kommissionen bemærker, at tre fjerdedele af indikatorerne havde de nyeste tilgængelige data. For nogle programmers vedkommende vil der først foreligge data senere i gennemførelsesperioden.

d) første led: Kommissionen accepterer, at visse indikatormål måske ikke er tilstrækkelig ambitiøse, men fastholder, at resultatrammen samlet set er robust. Kommissionen understreger desuden, at den er fast besluttet på at forbedre systemet i den næste flerårige finansielle ramme.

3.81. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at datatilgængeligheden kunne forbedres. Kommissionen mener imidlertid, at der skal opnås en balance mellem de forskellige typer indikatorer, men at der ikke findes en bestemt fordeling mellem input- og outputindikatorer, som automatisk indebærer en svaghed (se Kommissionens svar på punkt 3.23). Den omstændighed, at de opnåede fremskridt ikke kan beregnes, hænger både sammen med datatilgængeligheden og den måde, hvorpå de tilgængelige data bruges til at beregne disse fremskridt (se Kommissionens svar på punkt 3.28). Der kan være opstillet uambitiøse mål for nogle indikatorer i visse programmer, men det er i de fleste tilfælde ikke ligetil at identificere disse (se Kommissionens svar på punkt 3.35).

([3]) https://www.oecd.org/gov/budgeting/budgeting-and-performance-in-the-eu-oecd-review.pdf

Anbefalinger

Anbefaling 3.1 (indikatorer i programerklæringerne)

Kommissionen accepterer anbefalingen. I henhold til finansforordningen skal Kommissionen i programerklæringerne rapportere om alle de indikatorer, der er fastsat i retsgrundlaget for de udgiftsprogrammer, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget på grundlag af forslag fra Kommissionen.

a) Kommissionen mener, at det er nødvendigt med en passende balance mellem typer af indikatorer for at overvåge og evaluere resultaterne, og denne balance bør afspejle de enkelte programmers særlige karakter.

Anbefaling 3.2 (resultatrammer for programmerne)

Kommissionen accepterer denne anbefaling. Kommissionen bemærker, at det vil være nødvendigt at anvende et begrænset antal indikatorer, som det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte kvantitative basislinjer, delmål eller mål for.

d) Kommissionen bemærker, at den skal tage hensyn til såvel gennemførligheden som omkostningerne og til, at der kræves et tilsvarende tilsagn fra især medlemsstaterne og støttemodtagerne om at indsende data af høj kvalitet til tiden.

Anbefaling 3.3 (rettidige oplysninger for alle resultatindikatorer)

Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen bemærker, at den skal tage hensyn til såvel gennemførligheden som omkostningerne og til, at der kræves et tilsvarende tilsagn fra især medlemsstaterne og støttemodtagerne om at indsende data af høj kvalitet til tiden.

Anbefaling 3.4 (Dokumentation af mål)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Anbefaling 3.5 (forbedring af programgennemførelsesoversigten)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

a) Kommissionen mener, at den først vil være i stand til at gennemføre denne del af anbefalingen ved starten af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

Bilag 3.3 — Detaljeret status for 2015-anbefalingerne i de respektive beretninger

Særberetning nr. 1/2015: Transport ad indre vandveje i Europa — Ingen væsentlige forbedringer med hensyn til transportandel og besejlingsforhold siden 2001

Svar på punkt 52, anbefaling 1, litra a): Kommissionen bemærker, at denne anbefaling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 54, anbefaling 2, litra a): Kommissionen har truffet de foranstaltninger, som var mulige inden for den tidsramme, der var fastsat for gennemførelsen af anbefalingen, og betragter den som gennemført. Den har undersøgt situationen i sektoren for sejlads ad indre vandveje ved hjælp af en særlig markedsobservationsanalyse. Selve strategien vil blive revideret i forbindelse med revisionen af hele TEN-T-rammen (se anbefaling 2c nedenfor).

Svar på punkt 54, anbefaling 2, litra c): Denne foranstaltning vil blive afsluttet med revisionen af TEN-T-forordningen, som ventes fuldført den 31. december 2023.

Særberetning nr. 2/2015: EU's finansiering af rensningsanlæg for byspildevand i Donaus opland — Der er brug for en yderligere indsats for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde EU's spildevandspolitiske mål

Svar på punkt 108, anbefaling 1, litra a): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 110, anbefaling 2, litra a): Kommissionen har fuldt ud gennemført den del af anbefaling 2, litra a), som den har accepteret. Der indberettes finansielle oplysninger for størstedelen af spildevandsbelastningen (alle byområder over 2 000 personækvivalenter (PE)). Det er kun byområder på under 2 000 PE, der ikke indberetter. Dette begrundes med følgende: a) Det vil indebære en urimelig ekstra administrativ byrde, b) det vil øge forsinkelserne i indberetningen (Revisionsretten anbefaler andre steder at reducere den forsinkede indberetning), og c) der findes ingen udtrykkelig indberetningspligt i direktivet.

Svar på punkt 115, anbefaling 3, litra a): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 115, anbefaling 3, litra b): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 115, anbefaling 3, litra c): Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Svar på punkt 115, anbefaling 3, litra d): Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionen har truffet de anbefalede foranstaltninger.

For programmeringsperioden 2014-2020 er der fastsat krav om indberetning af finansielle instrumenter i artikel 46 i forordningen om fælles bestemmelser (forordning (EU) nr. 1303/2013) og bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 821/2014. I sidstnævnte er der fastlagt en model for rapportering vedrørende finansielle instrumenter. I afsnit VIII i rapporteringsmodellen skal medlemsstaterne give oplysninger om størrelsen af andre bidrag uden for EU's struktur- og investeringsfonde, der er fremskaffet ved brug af finansielle instrumenter, herunder offentlige og/eller private bidrag, som der er indgået forpligtelser for i finansieringsaftalen, og som er udbetalt til de endelige modtagere.

Svar på punkt 117, anbefaling 4, litra a): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 117, anbefaling 4, litra b): Denne anbefaling er delvist gennemført.

Svar på punkt 119, anbefaling 5, litra b): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Særberetning nr. 3/2015: EU's ungdomsgaranti: De første skridt er taget, men der venter gennemførelsesrisici forude

Svar på punkt 89, anbefaling 1: Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Særberetning nr. 4/2015: Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?

Svar på punkt 90, anbefaling 1: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. I henhold til princippet om delt forvaltning beskriver medlemsstaterne i deres programmer for udvikling af landdistrikterne, hvordan teknisk bistand vil blive anvendt, ligesom de kan foretage en samlet vurdering af, hvordan den gennemføres.

Det bør desuden understreges, at overvågningsindikatorerne kun omfatter en del af de oplysninger, der er nødvendige for evalueringen, og at evalueringen går langt videre end dataanalyse af overvågningstabellerne. De fælles evalueringsspørgsmål vedrørende udvikling af landdistrikterne, som er fastsat i bilag V til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014, omfatter spørgsmål 20: »I hvilket omfang har teknisk bistand bidraget til at nå de mål, som er fastsat i artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og i artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013?«

Den efterfølgende evaluering af programmerne for udvikling af landdistrikterne forventes udarbejdet og forelagt Kommissionen senest i december 2024.

Svar på punkt 90, anbefaling 2: Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 93, anbefaling 4: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. I overvågningstabel B2.3 skelnes der i forbindelse med støtte til teknisk bistand — fra andre kilder end det nationale landdistriktsnetværk — mellem de samlede offentlige udgifter til administrative omkostninger og andre omkostninger, idet sidstnævnte omfatter studier og uddannelse. Principielt skal der ved fastlæggelsen af yderligere indikatoroplysninger, der skal indsamles af medlemsstaterne og regionerne, sikres balance mellem den ekstra værdi på den ene side og den administrative byrde på den anden. Derfor sættes der bevidst en grænse for den mængde detaljerede oplysninger, der indsamles på dette niveau.

Kommissionen er ikke i stand til at fremlægge forudgående dokumentation for de endelige resultater af evalueringen. Under delt forvaltning foretages evalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikterne i medlemsstaterne eller regionerne i overensstemmelse med den fælles evalueringstilgang, der er fastlagt i artikel 14 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014.

Særberetning nr. 5/2015: Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?

Svar på punkt 100, anbefaling 3: Medlovgiverne har ikke fremsat retlige krav om at opstille mål for revolverende virkninger. Årsagen hertil er, at ethvert finansielt instrument og dets udformning har sin helt særlige revolverende karakter. Denne afhænger også af eksterne faktorer såsom markedsefterspørgsel og økonomisk udvikling. Kommissionen har ligeledes kun fastsat supplerende gennemførelsesbestemmelser vedrørende revolverende virkninger i gennemførelsesforordning (EU) nr. 964/2014 og (EU) 2016/1157. Disse findes i afsnittene om udlånspolitik. De retlige rammer og gennemførelsesbestemmelserne kan kun fastlægge principper for fastsættelse af mål og forvaltning af tilbagebetalte midler.

Navnlig kan den forventede udlånsvolumen og det forventede renteinterval ikke fastsættes på forhånd på EU-plan med foruddefinerede mål. De skal vurderes fra sag til sag i forbindelse med den forudgående vurdering af hvert enkelt finansielt instrument (i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EU) nr. 1303/2013), og de skal tages i betragtning ved bestemmelse af instrumentets art (revolverende eller ikkerevolverende). Aspektet vedrørende gearing skal også undersøges i forbindelse med den forudgående vurdering. Midler, der tilbagebetales til det finansielle instrument, skal enten genanvendes i instrumentet (revolvere) eller — efter tilbagebetaling til forvaltningsmyndigheden eller holdingfonden — anvendes i overensstemmelse med artikel 44 (til de samme formål i henhold til en prioritet før støtteberettigelsesperiodens ophør) eller artikel 45 (i overensstemmelse med programmets mål efter støtteberettigelsesperiodens ophør) i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Med disse bestemmelser som ændret i omnibusforordningen (forordning (EU, Euratom) 2018/1046) betragter Kommissionen anbefalingen som gennemført med undtagelse af de mål, der kun kan fastsættes i den forudgående vurdering af hvert enkelt finansielt instrument, og som Kommissionen ikke kan fastsætte horisontalt.

Særberetning nr. 8/2015: Sikrer EU's finansielle støtte til mikroiværksættere en tilstrækkelig dækning af disses behov?

Svar på punkt 68, anbefaling 1: For så vidt angår de resterende svagheder, som Revisionsretten nævner i bilag 3.4, bør det bemærkes, at forvaltningsmyndighederne selv kan vælge, om de vil medtage specifikke indikatorer i et operationelt program. Forordningen indeholder imidlertid bestemmelser om en obligatorisk fælles outputindikator for enheder (forordning (EU) nr. 1304/2013, bilag I (2)).

Svar på punkt 72, anbefaling 4: Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Særberetning nr. 9/2015: EU's støtte til bekæmpelse af tortur og afskaffelse af dødsstraf

Svar på punkt 55, anbefaling 4: Kommissionen er enig i Revisionsrettens konklusion om, at denne anbefaling ikke er blevet gennemført, men gentager, at den ikke accepterer anbefalingen.

Svar på punkt 56, anbefaling 6: Kommissionen er enig i Revisionsrettens konklusion om, at denne anbefaling ikke er blevet gennemført, men gentager, at den ikke accepterer anbefalingen.

Særberetning nr. 12/2015: EU's prioritet om at fremme en videnbaseret økonomi i landdistrikterne er blevet påvirket af dårlig forvaltning af videnoverførsels- og rådgivningsforanstaltninger

Svar på punkt 94, anbefaling 1, litra b): Revisionsrettens anbefaling anses for at være fuldt gennemført. Der findes forskellige metoder til at foretage gentagne analyser af uddannelsesbehovene, og den mest hensigtsmæssige tilgang afhænger af udformningen af det pågældende landbrugsfaglige viden- og innovationssystem (AKIS), som varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Derfor kan den mest effektive måde at foretage en sådan behovsvurdering på kun beskrives i generelle vendinger i foranstaltningsarket.

Kommissionens opdatering af foranstaltningsarket anses for at sikre en passende detaljeringsgrad og være tilstrækkelig til, at medlemsstaterne kan foretage gentagne behovsvurderinger.

Svar på punkt 94, anbefaling 1, litra d): Revisionsrettens anbefaling anses for at være fuldt gennemført. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne godkendes og tilføjes kun til programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvis en medlemsstat påviser et underliggende strategisk behov. Dette krav fremgår tydeligt af strategien i programmet for udvikling af landdistrikterne, som igen er baseret på SWOT-analysen og den deraf følgende behovsvurdering, som hver medlemsstat har skullet foretage ved indledningen af programmeringsfasen for udvikling af landdistrikter.

På de årlige revisionsmøder og møderne i tilsynsudvalgene vurderes de årlige gennemførelsesrapporter, som beretter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen af alle de programmerede foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne. I tilfælde af problemer med gennemførelsen eller forsinkelse af denne analyseres situationen, og der træffes afhjælpende foranstaltninger.

Svar på punkt 96, anbefaling 2, litra b): Revisionsrettens anbefaling vedrørende vejledninger og offentlige indkøb, herunder oplysninger om intern levering, anses for at være gennemført fuldt ud.

Med hensyn til overvågningen af medlemsstaternes procedurer ved overensstemmelsesrevisioner henvises til Kommissionens svar på anbefaling 5 i forbindelse med særberetning nr. 12/2015.

Svar på punkt 98, anbefaling 3, litra a): Revisionsrettens anbefaling anses for at være fuldt gennemført. Kommissionen giver vejledning, der medvirker til at afklare visse juridiske fortolkninger og til at udbrede eksempler på god praksis ved gennemførelse af EU-retten i medlemsstaterne.

Spørgsmålet om omkostningernes rimelighed drøftes regelmæssigt med medlemsstaterne i forskellige sammenhænge, senest på seminaret om fejlfrekvensen i juni 2018, hvor aspekter vedrørende omkostningernes rimelighed og brugen af forenklede omkostningsmuligheder blev drøftet.

Der kan tilrettelægges uddannelsesforløb efter anmodning fra medlemsstaterne, og der er allerede afholdt flere kurser om dette emne. Det skal også bemærkes, at der har været en væsentlig stigning i brugen af forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvilket betyder, at medlemsstaterne foretager vurderinger af omkostningernes rimelighed mindre hyppigt.

Svar på punkt 98, anbefaling 3, litra b): Revisionsrettens anbefaling anses for at være fuldt gennemført. I henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal de årlige revisionsmøder mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater i 2017 og 2019 omfatte alle programmer. På disse møder skal der tages hensyn til statusrapporterne om gennemførelsen af partnerskabsaftalen. Statusrapporterne skal bl.a. indeholde oplysninger om gennemførelsen af mekanismer til sikring af koordinering mellem EU's struktur- og investeringsfonde og andre finansieringsinstrumenter på EU-plan og nationalt plan samt med Den Europæiske Investeringsbank. Revisionsmøderne bidrager til at sikre komplementaritet og synergier mellem programmerne under EU's struktur- og investeringsfonde i en given medlemsstat og skaber et grundlag for at foretage forbedringer, når det er nødvendigt.

Svar på punkt 100, anbefaling 4, litra b): Kommissionen mener fortsat ikke, at den er ansvarlig for at overvåge, at der er etableret feedbacksystemer for at forbedre de kommende uddannelsesforløb.

For så vidt angår pålidelige oplysninger om effektive videnoverførsels- og rådgivningstjenester af høj kvalitet, anføres de fælles evalueringsspørgsmål vedrørende udvikling af landdistrikterne i bilag V til gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014. Evalueringsspørgsmål 1 vedrørende fokusområde 1A har følgende ordlyd: »I hvilket omfang har interventioner under landdistriktsudviklingsprogrammet bidraget til innovation, samarbejde og udvikling af vidensbasen i landdistrikterne?« Dette spørgsmål skal besvares i den uddybende årlige gennemførelsesrapport, som fremlægges i 2019 og i den efterfølgende evaluering.

Revisionsrettens anbefaling anses derfor for at være fuldt gennemført.

Svar på punkt 102, anbefaling 5: Kommissionen mener, at denne anbefaling er fuldt gennemført. Hvad angår de revisioner på området videnoverførsel og innovation, der ikke er blevet gennemført i praksis, er der i det flerårige arbejdsprogram for 2016-2019 foretaget planlægning for år n+2, dvs. 2018-2019. Efter en ny central risikovurdering i 2017 var deres risikoscore lavere på grund af de lavere udgifter, og i betragtning af de til rådighed værende ressourcer blev det besluttet at medtage andre revisioner (med en højere risiko og flere udgifter).

Efter særberetningens færdiggørelse blev risikoprofilen for revisionsområdet øget. Som følge heraf gennemførte GD AGRI fem udvalgte revisioner (i AT, DK, FR, IT og SE). Det bør bemærkes, at antallet af udvalgte transaktioner stadig er begrænset som følge af, at udgifterne er meget lave, selv om risikofaktoren for revisionsfeltet er øget i risikoanalysen.

Ved den nye revisionstilgang, som GD AGRI har anvendt siden juli 2018, fokuseres der desuden på certificeringsorganets arbejde vedrørende alle foranstaltninger ud over IFKS-foranstaltninger, bl.a. vedrørende videnoverførsel og innovation. Hvis en sådan foranstaltning er omfattet af godkendelsesorganets stikprøve 1, vil den også blive udvalgt af GD AGRI i forbindelse med dets revision.

Særberetning nr. 13/2015: EU-støtte til træproducerende lande under FLEGT-handlingsplanen

Svar på punkt 58, anbefaling 1: Kommissionen accepterede delvist denne anbefaling i 2015, da øremærkning af et budget til gennemførelse af FLEGT-handlingsplanen kun er mulig for tematiske programmer/budgetposter. For perioden 2014-2020 har Kommissionen øremærket 145 mio. EUR til gennemførelse af FLEGT-handlingsplanen under budgetposten for det tematiske program og udarbejdet årlige handlingsplaner med nærmere oplysninger om, hvilke indsatsområder i FLEGT-handlingsplanen der skulle finansieres.

Særberetning nr. 16/2015: Bedre energiforsyningssikkerhed gennem udvikling af det indre energimarked: Der er behov for en yderligere indsats

Svar på punkt 117, anbefaling 3: Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud ved at udvide de lovgivningsmæssige rammer og etablere en platform.

Svar på punkt 123, anbefaling 7, litra b): Kommissionen har delvist accepteret anbefalingen og truffet de ønskede foranstaltninger vedrørende de accepterede elementer.

Svar på punkt 126, anbefaling 9: Kommissionen har ikke accepteret anbefalingen. Den har imidlertid truffet de foranstaltninger, som den betragter som nødvendige for at tage fat på de underliggende spørgsmål.

Særberetning nr. 17/2015: Kommissionens støtte til indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen: ESF-finansieringen er blevet omdirigeret, men der fokuseres ikke nok på resultater

Svar på punkt 84, anbefaling 2, litra a): Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Kommissionen insisterer på, at undersøgelsen af mulighederne for at forbedre resultaterne er en løbende standardpraksis. Kommissionen behandler alle anmodninger om omprogrammering, uanset om de skyldes et behov for at indarbejde nye midler, idet målet først og fremmest er at opnå bedre resultater. Kommissionen drøfter disse spørgsmål indgående med medlemsstaten. Kommissionen havde hidtil ikke taget initiativ til at foreslå nye ændringer, da det ville have været unødvendigt og meget ineffektivt.

Svar på punkt 84, anbefaling 2, litra b): Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Kommissionen insisterer på, at denne vurdering foretages omhyggeligt og altid har været standardpraksis. Det betragtes som unødvendigt og ineffektivt at rapportere om alle detaljer i vurderingsprocessen og om elementer, der kræves i forordningerne og altid har været standardpraksis, og derfor foreligger der ikke detaljerede oplysninger om tjeklisterne.

Svar på punkt 84, anbefaling 2, litra c): Kommissionen insisterer på, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud i det omfang, at den fortsat er relevant. Denne anbefaling har mistet sin relevans i perioden 2014-2020, da de årlige gennemførelsesrapporter ikke længere anses for at være det rette middel til formidling af detaljerede oplysninger, men kun til formidling af sammenfattede oplysninger. Kommissionen insisterer på, at der formidles tilstrækkelige relevante oplysninger i de årlige gennemførelsesrapporter, og at der gives mere detaljerede oplysninger ved hjælp af andre rapporteringsmidler (f.eks. evalueringsrapporter, tekniske møder og overvågningsudvalg — hvis drøftelser afspejles i referater og noter til sagen).

Svar på punkt 86, anbefaling 3: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Kommissionen insisterer på, at systematisk sandsynligheds- og pålidelighedskontrol foretages som standardpraksis. Der er dokumentation for, at dette er standardpraksis (vejledningsdokumenter fra evalueringsenheden og fra ESF's koordinationsenhed, tjeklister i forbindelse med accept af rapporter). Det ville være unødvendigt og ineffektivt at dokumentere hver enkelt kontrol, der er foretaget.

Særberetning nr. 20/2015: Omkostningseffektiviteten af EU's landdistriktsstøtte til ikke-produktive investeringer i landbruget

Svar på punkt 74, anbefaling 1, litra a): I henhold til artikel 75 i forordning (EU) nr. 1305/2013 vil medlemsstaterne forelægge Kommissionen den uddybende årlige gennemførelsesrapport for 2018 i slutningen af juni 2019. Kommissionen kan først fuldføre den pågældende overvågning på det tidspunkt.

Svar på punkt 77, anbefaling 3, litra a): Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført, da den krævede indsats for at rådgive medlemsstaterne om indførelse af yderligere indikatorer er fuldført. Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne gennem en række fælles kontekst-, resultat- og outputindikatorer under det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020.

Selve evalueringerne foretages af eller på vegne af medlemsstaterne, mens Kommissionens tjenestegrene har ansvaret for at sammenfatte dem på EU-plan. De obligatoriske elementer i det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020, der er indeholdt i gennemførelsesretsakten, omfatter en liste over de indikatorer, der skal anvendes til at registrere politikkens resultater. Ud over at kræve anvendelse af disse indikatorer kan Kommissionen kun tilråde og tilskynde medlemsstaterne til at opstille supplerende indikatorer.

Anbefalingen om at »tilråde de medlemsstater, der yder en betydelig støtte til ikke-produktive investeringer, at opstille specifikke resultatindikatorer for de typer af ikke-produktive investeringer, der oftest finansieres« er gennemført i kraft af retningslinjerne i dokumentet »Assessment of RDP results: How to prepare for reporting on evaluation in 2017« (vurdering af resultaterne af programmerne for udvikling af landdistrikterne: forberedelse på rapportering om evalueringer i 2017).

Kommissionen kan ikke forpligte medlemsstaterne til at opstille sådanne supplerende indikatorer, da dette ville række ud over de obligatoriske elementer i rammerne for det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020.

Svar på punkt 81, anbefaling 5, litra b): Direktoratet for sikring og revision under GD AGRI vil fortsat medtage Revisionsrettens konklusioner i sit forberedende arbejde med relation til det flerårige arbejdsprogram. Revisionsrettens konklusioner er nogle af de standardkriterier, der anvendes ved fastlæggelse af det flerårige arbejdsprogram.

Særberetning nr. 23/2015: Vandkvaliteten i Donaus opland: Det går fremad med at gennemføre vandrammedirektivet, men der er stadig et stykke vej

Svar på punkt 172, anbefaling 1, litra d): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 172, anbefaling 1, litra e): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 172, anbefaling 1, litra f): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 182, anbefaling 2, litra b): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 182, anbefaling 2, litra c): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 182, anbefaling 2, litra d): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 191, anbefaling 3, litra b): Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Svar på punkt 191, anbefaling 3, litra e): Der er planlagt yderligere arbejde, og denne anbefaling forventes gennemført fuldt ud ved udgangen af 2020.

Svar på punkt 191, anbefaling 3, litra f): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Svar på punkt 191, anbefaling 3, litra g): Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Særberetning nr. 24/2015: Bekæmpelse af momssvig inden for Fællesskabet: Der er behov for mere handling

Svar på punkt 116, anbefaling 6: Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling. Den er blevet overhalet af Kommissionens forslag om et »endeligt momssystem«, som i øjeblikket drøftes af Rådet og har til formål at ændre det nuværende momssystem for handel inden for EU og indføre nye regler om rapporteringsforpligtelser.

Svar på punkt 117, anbefaling 7: Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling. Den sektorspecifikke ordning med omvendt betalingspligt som foranstaltning til bekæmpelse af svig er frivillig og primært rettet mod specifikke nationale problemer med svig. Kommissionens forslag om et »endeligt momssystem«, som i øjeblikket drøftes af Rådet, indeholder bestemmelser om afskaffelse af den sektorspecifikke ordning med omvendt betalingspligt (i forbindelse med varer i første fase), da den strukturelt tager hånd om problemet med svig inden for EU.

Særberetning nr. 25/2015: EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene

Svar på punkt 101, anbefaling 1, litra b): Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud.

Medlemsstaterne har etableret platformen for udveksling af bedste praksis (det europæiske netværk for landdistriktsudvikling), som de anvender i forbindelse med projekter, og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen udveksles i den nuværende programmeringsperiode 2014-2020. Yderligere vurderinger af den potentielle dødvægt kan kun foretages fra sag til sag og i forbindelse med programevaluering, som Kommissionen har udstedt retningslinjer for.

Desuden har Kommissionen med vedtagelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 afbødet risikoen for manglende merværdi for EU-midlerne.

Svar på punkt 101, anbefaling 1, litra d): Kommissionen mener, at denne anbefaling er delvist gennemført, da gennemførelsen er i gang. Der etableres regelmæssige kontakter mellem Kommissionens forskellige tjenestegrene. Når programmer for udvikling af landdistrikterne godkendes eller ændres, inddrages andre af Kommissionens tjenestegrene i processen via formelle konsultationer på tværs af tjenestegrene, og deres bidrag tages i betragtning. Desuden foretages ændringerne af partnerskabsaftalerne også i fællesskab. De uddybende årlige gennemførelsesrapporter for 2018, der skal forelægges i 2019, skal give mere viden om effektiviteten af de ordninger, der skal sikre komplementaritet mellem EU-bevillingerne. Der blev offentliggjort en revideret vejledning om de årlige gennemførelsesrapporter i september 2018.

Svar på punkt 106, anbefaling 2, litra b): Kommissionen mener, at denne anbefaling er fuldt gennemført. Kommissionen har ved flere lejligheder præsenteret de nye muligheder, der blev indført med omnibusforordningen om forenklede omkostningsmuligheder (forordning (EU, Euratom) 2018/1046). Der har bl.a. været en præsentation i Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, i forbindelse med det europæiske innovationspartnerskabs seminar om landbrugets produktivitet og bæredygtighed (EIP-AGRI) i oktober 2018 samt på mødet blandt de spanske udbetalende organer i november 2018. Ved disse præsentationer blev det drøftet, hvordan brugen af forenklede omkostningsmuligheder kan fjerne behovet for at vurdere omkostningernes rimelighed, og hvordan medlemsstaterne kan overvinde eventuelle problemer vedrørende dette aspekt. Det europæiske netværk for landdistriktsudvikling vil den 20. juni 2019 afholde en workshop med titlen »Simplified Cost Options: experience gained and new opportunities« (forenklede omkostningsmuligheder: erfaringer og nye muligheder).

Svar på punkt 109, anbefaling 3, litra a): Kommissionen agter at vurdere, hvilken effektivitet og gennemslagskraft der kan opnås i kraft af midlerne under programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med den fælles ramme for overvågning og evaluering (artikel 110 i forordning (EU) nr. 1306/2013). Denne vurdering vil blive foretaget på grundlag af de foreløbige evalueringer, som medlemsstaterne har fremlagt i 2019, og efterfølgende evalueringer, der er sendt til Kommissionen inden udgangen af 2024 (artikel 78 i forordning (EU) nr. 1305/2013).

Bilag 3.4 — Opnåede forbedringer og resterende svagheder i delvist gennemførte anbefalinger i de respektive beretninger

Særberetning nr. 1/2015: Transport ad indre vandveje i Europa — Ingen væsentlige forbedringer med hensyn til transportandel og besejlingsforhold siden 2001

Punkt 54, anbefaling 2, litra a): Der er ingen dokumentation for effektiv koordinering blandt medlemsstaterne.

Svar: Det blev anbefalet at foretage dybtgående analyser med henblik på videreudvikling af strategien. Kommissionen har truffet de foranstaltninger, som var mulige inden for den tidsramme, der var fastsat for gennemførelsen af anbefalingen, og betragter den som gennemført. Den har undersøgt situationen i sektoren for sejlads ad indre vandveje ved hjælp af en særlig markedsobservationsanalyse. Derudover foretager den også undersøgelser vedrørende potentialet for vandvejstransport (havne og indre vandveje) på basis af forskellige scenarier for udviklingen i EU's økonomi og infrastruktur. Selve strategien vil blive revideret i forbindelse med revisionen af hele TEN-T-rammen. Kommissionens undersøgelser vedrørende potentialet for vandvejstransport (havne og indre vandveje) på basis af forskellige scenarier for udviklingen i EU's økonomi, industrielle tendenser og udviklingen af TEN-T skulle efter planen afsluttes i februar 2019. På grund af forsinkelser hos den konsulent, der står for undersøgelsen, og behovet for at foretage væsentlige forbedringer af undersøgelsen er Kommissionens tjenestegrene imidlertid stadig i færd med at godkende den endelige rapport.

På baggrund af drøftelser med Rådet og Europa-Parlamentet har Kommissionen indledt samarbejdet med medlemsstaterne og interessenterne om at forberede det fremtidige Naiades III-program, der skal iværksættes efter 2020, for at gøre sektoren for sejlads ad indre vandveje endnu mere effektiv.

Særberetning nr. 2/2015: EU's finansiering af rensningsanlæg for byspildevand i Donaus opland — Der er brug for en yderligere indsats for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde EU's spildevandspolitiske mål

Punkt 110, anbefaling 2, litra a): Der er ikke indsamlet oplysninger af denne art for byområder med under 2 000 personækvivalenter.

Svar: Kommissionen har taget behørigt hensyn til anbefaling 2, litra a), men ikke accepteret den del af anbefalingen, der vedrører byområder med under 2 000 personækvivalenter. Kommissionen har ikke accepteret anbefalingen om at anmode medlemsstaterne om oplysninger om de finansielle beløb for byområder på under 2 000 personækvivalenter. Dette begrundes med følgende: a) Det vil indebære en urimelig ekstra administrativ byrde, b) det vil øge forsinkelserne i indberetningen (Revisionsretten anbefaler andre steder at reducere den forsinkede indberetning), og c) der findes ingen udtrykkelig indberetningspligt i direktivet.

Punkt 115, anbefaling 3, litra c): GD ENV har endnu ikke draget en endelig konklusion vedrørende vores anbefaling vedrørende behovet for obligatoriske målinger af overløb.

Svar: Som opfølgning på Revisionsrettens anbefaling har Kommissionen foretaget en særlig undersøgelse af spørgsmålet om overløb efter voldsomt vejr og medtaget dette spørgsmål i forbindelse med evalueringen af direktivet om rensning af byspildevand. Evalueringen er snart tilendebragt og vil blive offentliggjort i fjerde kvartal af 2019. Evalueringen er bagudskuende, men der fokuseres også på den resterende indvirkning fra overløb af både husspildevand og afstrømmende regnvand i et scenarie med fuld overensstemmelse. Der er udarbejdet modeller på dette område, og konklusionerne vil blive indarbejdet i evalueringsarbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (som forventes at foreligge i fjerde kvartal af 2019). På grundlag af konklusionerne fra evalueringen kan Kommissionen beslutte at foretage en konsekvensanalyse af, hvorvidt direktivet om rensning af byspildevand bør ændres, bl.a. med hensyn til at opstille krav vedrørende målinger og regler for overløb. På denne baggrund mener Kommissionen, at anbefalingen nu er fuldt gennemført.

Punkt 115, anbefaling 3, litra d): Der er stadig risiko for overdimensionerede spildevandsrensningsanlæg.

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionen har truffet de anbefalede foranstaltninger.

For programmeringsperioden 2014-2020 er der fastsat krav om indberetning af finansielle instrumenter i artikel 46 i forordningen om fælles bestemmelser (forordning (EU) nr. 1303/2013) og bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 821/2014. I sidstnævnte er der fastlagt en model for rapportering vedrørende finansielle instrumenter. I afsnit VIII i rapporteringsmodellen skal medlemsstaterne give oplysninger om størrelsen af andre bidrag uden for EU's struktur- og investeringsfonde, der er fremskaffet ved brug af finansielle instrumenter, herunder offentlige og/eller private bidrag, som der er indgået forpligtelser for i finansieringsaftalen, og som er udbetalt til de endelige modtagere.

Punkt 117, anbefaling 4, litra b): Den reviderede gødningsforordning er endnu ikke vedtaget. Hvorvidt spildevandsslam skal medtages på listen over gødningsstoffer, afhænger af resultaterne af en igangværende teknisk undersøgelse.

Svar: Gødningsforordningen blev vedtaget i maj og vil blive offentliggjort den 25. juni. Ved en delegeret retsakt på grundlag af STRUBIAS-undersøgelsen kan der indføres nye kategorier af komponentmaterialer i bilag 2 til forordningen om regler for nyttiggørelse af visse materialer, f.eks. aske og salt fra nedbør, der er genvundet fra spildevandsslam, og som sælges på markedet som gødningsstoffer med CE-mærket (EU-overensstemmelsesmærkningen).

Særberetning nr. 4/2015: Teknisk bistand: Hvad har bistanden bidraget med på området landbrug og udvikling af landdistrikterne?

Punkt 90, anbefaling 1: Merværdien af de foranstaltninger, der er truffet på baggrund af anbefalingen, er tvivlsom. Kommissionen har gennemført anbefaling 1 (præcisering og overvågning), men ved dens foranstaltninger tages der ikke hånd om vores underliggende konklusion i rapporten om, at der for så vidt angår en stor del af medlemsstaternes udgifter til teknisk bistand »reelt [er] tale om budgetstøtte«. Det er ikke i strid med EU's bestemmelser at bruge teknisk bistand til at dække generelle administrative omkostninger, og derfor tillader Kommissionen det. En korrekt vurdering af disse omkostninger og en sammenligning blandt medlemsstaterne som en del af overvågningen kan bidrage til at udpege bedste/værste praksis, der skal medtages i vejledningen og henstillingerne til medlemsstaterne.

Svar: I henhold til princippet om delt forvaltning beskriver medlemsstaterne i deres programmer for udvikling af landdistrikterne, hvordan teknisk bistand vil blive anvendt, ligesom de kan foretage en samlet vurdering af, hvordan den gennemføres.

Det bør desuden understreges, at overvågningsindikatorerne kun omfatter en del af de oplysninger, der er nødvendige for evalueringen, og at evalueringen går langt videre end dataanalyse af overvågningstabellerne. De fælles evalueringsspørgsmål vedrørende udvikling af landdistrikterne, som er fastsat i bilag V til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014, omfatter spørgsmål 20: »I hvilket omfang har teknisk bistand bidraget til at nå de mål, som er fastsat i artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og i artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013?«

Den efterfølgende evaluering af programmerne for udvikling af landdistrikterne forventes udarbejdet og forelagt Kommissionen senest i december 2024.

Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Punkt 93, anbefaling 4: Ifølge revisorernes oplysninger har Kommissionen ikke truffet tilstrækkelige foranstaltninger for at fastlægge resultatrammen på kommissionsniveau. Kommissionen har gennem anbefalingerne i sine revisionsskrivelser vedrørende landdistriktsudviklingsprogrammet for 2014-2020 opfordret medlemsstaterne til at fastsætte passende indikatorer for teknisk bistand, men dette er ikke obligatorisk. Kommissionen har ikke haft nogen oplysninger om status for gennemførelsen af resultatrammen på medlemsstatsniveau. Der forelå kun meget få af de nødvendige overvågningsdata, og de blev ikke anvendt i praksis. Indikatorerne for nationale landdistriktsnetværk og for de øvrige omkostninger (som også omfatter teknisk bistand til kapacitetsopbygning) er ikke afbalancerede således, at der tages hensyn til den relative størrelse af de udgifter, der vedrører disse poster.

Svar: I overvågningstabel B2.3 skelnes der i forbindelse med støtte til teknisk bistand — fra andre kilder end det nationale landdistriktsnetværk — mellem de samlede offentlige udgifter til administrative omkostninger og andre omkostninger, idet sidstnævnte omfatter studier og uddannelse. Principielt skal der ved fastlæggelsen af yderligere indikatoroplysninger, der skal indsamles af medlemsstaterne og regionerne, sikres balance mellem den ekstra værdi på den ene side og den administrative byrde på den anden. Derfor sættes der bevidst en grænse for den mængde detaljerede oplysninger, der indsamles på dette niveau.

Kommissionen er ikke i stand til at fremlægge forudgående dokumentation for de endelige resultater af evalueringen. Under delt forvaltning foretages evalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikterne i medlemsstaterne eller regionerne i overensstemmelse med den fælles evalueringstilgang, der er fastlagt i artikel 14 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014.

Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Særberetning nr. 5/2015: Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?

Punkt 100, anbefaling 3: Kommissionen har ikke opstillet præcise mål for revolverende virkninger. Den faktiske effekt af en strengere forvaltning af midlerne er fortsat ikke fastslået for så vidt angår revolverende virkninger.

Medlovgiverne har ikke fremsat retlige krav om at opstille mål for revolverende virkninger. Årsagen hertil er, at ethvert finansielt instrument og dets udformning har sin helt særlige revolverende karakter. Denne afhænger også af eksterne faktorer såsom markedsefterspørgsel og økonomisk udvikling. Kommissionen har ligeledes kun fastsat supplerende gennemførelsesbestemmelser vedrørende revolverende virkninger i gennemførelsesforordning (EU) nr. 964/2014 og (EU) 2016/1157. Disse findes i afsnittene om udlånspolitik. De retlige rammer og gennemførelsesbestemmelserne kan kun fastlægge principper for fastsættelse af mål og forvaltning af tilbagebetalte midler.

Navnlig kan den forventede udlånsvolumen og det forventede renteinterval ikke fastsættes på forhånd på EU-plan med foruddefinerede mål. De skal vurderes fra sag til sag i forbindelse med den forudgående vurdering af hvert enkelt finansielt instrument (i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EU) nr. 1303/2013), og de skal tages i betragtning ved bestemmelse af instrumentets art (revolverende eller ikkerevolverende). Aspektet vedrørende gearing skal også undersøges i forbindelse med den forudgående vurdering. Midler, der tilbagebetales til det finansielle instrument, skal enten genanvendes i instrumentet (revolvere) eller — efter tilbagebetaling til forvaltningsmyndigheden eller holdingfonden — anvendes i overensstemmelse med artikel 44 (til de samme formål i henhold til en prioritet før støtteberettigelsesperiodens ophør) eller artikel 45 (i overensstemmelse med programmets mål efter støtteberettigelsesperiodens ophør) i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Med disse bestemmelser som ændret i omnibusforordningen (forordning (EU, Euratom) 2018/1046) betragter Kommissionen anbefalingen som gennemført med undtagelse af de mål, der kun kan fastsættes i den forudgående vurdering af hvert enkelt finansielt instrument, og som Kommissionen ikke kan fastsætte horisontalt.

Særberetning nr. 7/2015: EU's politimission i Afghanistan: blandede resultater (EU-Udenrigstjenesten)

Punkt 85, anbefaling 2, litra a): Der er ikke dokumentation for den egentlige uddannelse. Der er ikke tale om landespecifikke elementer. Der er ikke dokumentation for uddannelse før deployering af lokalt ansatte.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 86, anbefaling 3, litra b): Den tilgængelige dokumentation viser ikke, at anbefalingen er gennemført for så vidt angår lokale undervisere/elever.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 86, anbefaling 3, litra d): Der er ikke fundet dokumentation for sagsakter vedrørende mentorordninger, delmål og mentorlogbøger.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 86, anbefaling 3, litra e): Der er ikke fundet specifikke retningslinjer for overdragelsesprocedurer for mentorer i bilagene.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 86, anbefaling 3, litra f): Revisorerne har ikke fundet specifikke instrukser/dokumentation for synergier med mentoraktiviteter og for klare forbindelser mellem projektmål og MIP-delmål.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 88, anbefaling 5, litra a): Der er endnu ikke udarbejdet nogen omfattende og fælles strategi for EU-Udenrigstjenesten/Kommissionen vedrørende nedskæring og lukning af FSFP-missioner. Den svaghed, at planerne for lukning af missioner først skal fremlægges tre måneder før afslutningen af mandatets operationelle fase, er ikke blevet afhjulpet. De tilgængelige retningslinjer omhandler ikke i tilstrækkelig grad de forskellige risici, der er forbundet med nedskæring og afslutning.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Punkt 88, anbefaling 5, litra b): Revisorerne har ikke fundet specifikke instrukser/dokumentation for, hvordan man undgår akkumulering af aktiver og eksponering for finansielle risici i forbindelse med akkumulerede aktiver. Der er heller ikke fundet eksempler på rettidige centrale instrukser/dokumentation fra EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til FSFP-missioner med henblik på at undgå akkumulering af aktiver.

Svar: EU-Udenrigstjenesten er enig i Revisionsrettens vurdering.

Særberetning nr. 8/2015: Sikrer EU's finansielle støtte til mikroiværksættere en tilstrækkelig dækning af disses behov?

Punkt 68, anbefaling 1: Da der ikke er en specifik indikator for mikroiværksættere, foreligger der stadig ingen oplysninger for perioden 2014-2020 om, hvor stor en del af tilskudsmidlerne der er tildelt mikroiværksættere.

Svar: For så vidt angår de resterende svagheder, som Revisionsretten nævner i bilag 3.4, bør det bemærkes, at forvaltningsmyndighederne selv kan vælge, om de vil medtage specifikke indikatorer i et operationelt program. Forordningen indeholder imidlertid bestemmelser om en obligatorisk fælles outputindikator for enheder (forordning (EU) nr. 1304/2013, bilag I (2)).

Særberetning nr. 10/2015: Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige indkøb i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres

Punkt 99, anbefaling 1, litra a): I dag er det kun en fjerdedel af sagerne i systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), der omfatter detaljerede oplysninger om underkategorier. Denne situation vil blive forbedret, efterhånden som nye sager bliver registreret, og gamle sager afsluttes. Der er gjort store fremskridt med hensyn til analyseværktøjet og grænsefladerne mellem databaserne i systemet til indberetning af uregelmæssigheder og medlemsstaternes databaser, men arbejdet er endnu ikke afsluttet.

Svar: Systemet til indberetning af uregelmæssigheder er blevet opdateret for at medtage en specifik kategori af uregelmæssigheder i forbindelse med overtrædelser vedrørende reglerne for offentlige indkøb. Denne kategori er inddelt i 26 særlige typologier, hvor hovedårsagerne til overtrædelserne beskrives i detaljer. Denne kategorisering er i fuld overensstemmelse med den, der anvendes af GD REGIO og de nationale revisionsmyndigheder.

Det er nødvendigt at indhente en kritisk masse af data, før de analytiske muligheder ved denne nye kategorisering kan udnyttes. I dag omfatter 7 593 (38 %) af de 19 891 uregelmæssigheder, der vedrører overtrædelse af reglerne for offentlige indkøb, oplysninger baseret på denne nye kategorisering. Således vil der gradvist kunne foretages en meningsfuld analyse af disse data, efterhånden som medlemsstaterne ajourfører ældre uregelmæssigheder og tilføjer nye.

Situationen forbedres derfor løbende, og Kommissionen minder de nationale myndigheder om at ajourføre oplysningerne og så vidt muligt være opmærksomme på datakvaliteten (den særlige undergruppe under COCOLAF-udvalget eller de årlige koordineringsmøder med revisionsmyndighederne).

Punkt 105, anbefaling 6, litra a): Der mangler stadig at blive gennemført en række faser med relation til e-udbud som fastsat i direktivet (e-fakturering senest i april 2019).

Kommissionen bør opfordre alle medlemsstater til at deltage aktivt i og anvende ARACHNE-databasen.

Svar: Den sidste juridisk bindende fase vedrørende e-indkøb (elektronisk indgivelse af bud) blev iværksat i oktober 2018. Som led i strategien for det indre marked støtter Kommissionen udviklingen af kontraktregistre i medlemsstaterne. Kontraktregistre bidrager væsentligt til at gøre data mere gennemsigtige i forbindelse med offentlige udbud. Der er nedsat en arbejdsgruppe under forummet for e-indkøb med deltagelse af mange interessenter (EXEP), der skal udveksle god praksis, og som også har udarbejdet retningslinjer for kontraktregistre.

For så vidt angår datamineringsværktøjer er Kommissionen i færd med at træffe de anbefalede foranstaltninger. Kommissionen fremmer aktivt de ansvarlige nationale myndigheders brug af ARACHNE — et forebyggende risikovurderingsredskab, som den har udviklet. Dette redskab kan sikre betydelige forbedringer af både forvaltningskontrollen og forebyggelsen og registreringen af forskellige risici med relation til f.eks. offentlige udbudsprocedurer, interessekonflikter og koncentration af støtte hos bestemte operatører. Det kan desuden bidrage til at udpege røde flag, der indikerer mistanke om svig. Kommissionen er opmærksom på, at der anvendes andre lignende datamineringsværktøjer, og bakker op om dette.

Følgende foranstaltninger er blevet iværksat:

1) Teknisk bistand og hjælp til kapacitetsopbygning til medlemsstaterne, navnlig »prioriterede lande«, i forbindelse med gennemførelse af kravene om e-indkøb i direktiverne om offentlige indkøb inden udgangen af 2018.

2) Udveksling af bedste praksis til støtte for overgangen til e-indkøb via EXEP — multiinteressentforummet om e-indkøb (seneste EXEP-møde fandt sted den 22. maj 2019). En konference om digital omstilling i offentlige indkøb fandt sted den 18. oktober 2018.

3) Udveksling af bedste praksis og støtte til gennemførelsen (navnlig via aktiviteterne i Det Europæiske Multi-stakeholderforum for Elektronisk Fakturering) af EU's e-faktureringsstandard, der blev offentliggjort i 2017, med en frist i april 2019.

4) Håndtering af juridiske spørgsmål vedrørende e-indkøb (statsstøtte, fortolkning af direktivet osv.).

Særberetning nr. 11/2015: Forvalter Kommissionen EU's fiskeripartnerskabsaftaler hensigtsmæssigt?

Punkt 90, anbefaling 1, litra b): Da der imidlertid ikke er nogen dokumenterede regionale strategier, er der stadig behov for fremskridt med hensyn til Kommissionens definition og dokumentation af regionale strategier.

Svar: Kommissionen noterer sig Revisionsrettens endelige vurdering. Den mener, at hver enkelt evaluering, der foretages i forbindelse med forhandlingerne om en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, allerede tager hensyn til den regionale kontekst og sigter mod at sikre sammenhæng mellem bestemmelserne i forskellige partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri i samme region.

Kommissionen vil ikke desto mindre fastlægge yderligere regionale strategier i forbindelse med partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri i den overordnede evaluering af de partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, der er planlagt for 2020/21.

Punkt 93, anbefaling 2, litra a): De nuværende procedurer for overvågning af licensprocessen er dog stadig behæftet med svagheder. Der skal fortsat gøres fremskridt med hensyn til Kommissionens overvågning og opfølgningen af licensprocessen.

Svar: Kommissionen noterer sig Revisionsrettens endelige vurdering. Kommissionens tjenestegrene, der forvalter licensprocessen, er allerede i stand til at kontrollere dataenes nøjagtighed og fuldstændighed på grundlag af eksisterende interne retningslinjer og registrere alle anmodninger, der modtages, i en database.

For at strømline processen yderligere er der blevet udviklet et IT-projekt, som gennemføres i øjeblikket. Takket være dette projekt bør licensprocessen være fuldt automatiseret ved udgangen af 2021.

Særberetning nr. 12/2015: EU's prioritet om at fremme en videnbaseret økonomi i landdistrikterne er blevet påvirket af dårlig forvaltning af videnoverførsels- og rådgivningsforanstaltninger

Punkt 94, anbefaling 1, litra b): Vejledningen indeholder ikke tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om, hvordan der kan foretages gentagne analyser af uddannelsesbehovene.

Svar: Der findes forskellige metoder til at foretage gentagne analyser af uddannelsesbehovene, og den mest hensigtsmæssige tilgang afhænger af udformningen af det pågældende landbrugsfaglige viden- og innovationssystem (AKIS), som varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Derfor kan den mest effektive måde at foretage en sådan behovsvurdering på kun beskrives i generelle vendinger i foranstaltningsarket.

Kommissionens opdatering af foranstaltningsarket anses for at sikre en passende detaljeringsgrad og være tilstrækkelig til, at medlemsstaterne kan foretage gentagne behovsvurderinger.

Revisionsrettens anbefaling anses derfor for at være fuldt gennemført.

Punkt 94, anbefaling 1, litra d): Medlemsstaternes overholdelse af kravet om oprettelse af rådgivningstjenester overvåges ikke af Kommissionen i overvågningsudvalgene eller i forbindelse med de årlige revisionsmøder.

Svar: Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne godkendes og tilføjes kun til programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvis en medlemsstat påviser et underliggende strategisk behov. Dette krav fremgår tydeligt af strategien i programmet for udvikling af landdistrikterne, som igen er baseret på SWOT-analysen og den deraf følgende behovsvurdering, som hver medlemsstat har skullet foretage ved indledningen af programmeringsfasen for udvikling af landdistrikter.

På de årlige revisionsmøder og møderne i tilsynsudvalgene vurderes de årlige gennemførelsesrapporter, som beretter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen af alle de programmerede foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne. I tilfælde af problemer med gennemførelsen eller forsinkelse af denne analyseres situationen, og der træffes afhjælpende foranstaltninger.

Revisionsrettens anbefaling anses derfor for at være fuldt gennemført.

Punkt 96, anbefaling 2, litra b): Kommissionens overvågning af medlemsstaternes procedurer som krævet i vores henstilling er ikke tilstrækkelig.

Svar: Revisionsrettens anbefaling vedrørende vejledninger og offentlige indkøb, herunder oplysninger om intern levering, anses for at være gennemført fuldt ud.

Med hensyn til overvågningen af medlemsstaternes procedurer ved overensstemmelsesrevisioner henvises til Kommissionens svar på anbefaling 5 i forbindelse med særberetning nr. 12/2015.

Punkt 98, anbefaling 3, litra a): Kommissionen har kun forelagt forvaltningsmyndighederne begrænset dokumentation om supplerende uddannelse, hvori den behandler spørgsmålet om omkostningernes rimelighed, når der ikke anvendes forenklede omkostningsmuligheder. Kontrol af omkostningernes rimelighed og anvendelse af forenklede omkostninger er kendetegnet ved en række fælles mål, men der er tale om to forskellige problematikker. De forenklede omkostningsmuligheder omfatter kun en lille del af de samlede udgifter til udvikling af landdistrikterne (se særberetning nr. 11/2018), og derfor er det fortsat nødvendigt, at forvaltningsmyndighederne foretager en vurdering af omkostningernes rimelighed. (Kommissionen har ikke fremhævet yderligere eksempler på bedste praksis i forbindelse med administrative procedurer for vurdering af omkostningers rimelighed på ENRD's platform).

Svar: Kommissionen giver vejledning, der medvirker til at afklare visse juridiske fortolkninger og til at udbrede eksempler på god praksis ved gennemførelse af EU-retten i medlemsstaterne.

Spørgsmålet om omkostningernes rimelighed drøftes regelmæssigt med medlemsstaterne i forskellige sammenhænge, senest på seminaret om fejlfrekvensen i juni 2018, hvor aspekter vedrørende omkostningernes rimelighed og brugen af forenklede omkostningsmuligheder blev drøftet.

Der kan tilrettelægges uddannelsesforløb efter anmodning fra medlemsstaterne, og der er allerede afholdt flere kurser om dette emne. Det skal også bemærkes, at der har været en væsentlig stigning i brugen af forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvilket betyder, at medlemsstaterne foretager vurderinger af omkostningernes rimelighed mindre hyppigt.

I den henseende anses Revisionsrettens anbefaling for at være gennemført fuldt ud.

Punkt 98, anbefaling 3, litra b): De tværtjenstlige gruppers debatemner er af generel art og dækker ikke individuelle programforanstaltninger. Endvidere blev der i en tidligere beretning (særberetning 16/2017) fundet mangler, der påvirkede partnerskabsaftalerne og programmerne for udvikling af landdistrikterne med hensyn til tværsektoriel komplementaritet og synergier.

Svar: I henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal de årlige revisionsmøder mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater i 2017 og 2019 omfatte alle programmer. På disse møder skal der tages hensyn til statusrapporterne om gennemførelsen af partnerskabsaftalen. Statusrapporterne skal bl.a. indeholde oplysninger om gennemførelsen af mekanismer til sikring af koordinering mellem EU's struktur- og investeringsfonde og andre finansieringsinstrumenter på EU-plan og nationalt plan samt med Den Europæiske Investeringsbank. Revisionsmøderne bidrager til at sikre komplementaritet og synergier mellem programmerne under EU's struktur- og investeringsfonde i en given medlemsstat og skaber et grundlag for at foretage forbedringer, når det er nødvendigt.

Revisionsrettens anbefaling anses derfor for at være fuldt gennemført.

Punkt 100, anbefaling 4, litra b): Den ajourførte vejledning vedrørende foranstaltning 1 indeholder ikke klare retningslinjer for medlemsstaternes gennemførelse af feedbackprocedurer. Selv om eksemplet med standardmetoder fra vores beretning også omfatter evaluering af uddannelsesprogrammer, er dette ikke nævnt i vejledningen, og den fælles forståelse kan være, at metoden kun skal anvendes til at analysere behov.

Svar: Kommissionen mener fortsat ikke, at den er ansvarlig for at overvåge, at der er etableret feedbacksystemer for at forbedre de kommende uddannelsesforløb.

For så vidt angår pålidelige oplysninger om effektive videnoverførsels- og rådgivningstjenester af høj kvalitet, anføres de fælles evalueringsspørgsmål vedrørende udvikling af landdistrikterne i bilag V til gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014. Evalueringsspørgsmål 1 vedrørende fokusområde 1A har følgende ordlyd: »I hvilket omfang har interventioner under landdistriktsudviklingsprogrammet bidraget til innovation, samarbejde og udvikling af vidensbasen i landdistrikterne?« Dette spørgsmål skal besvares i den uddybende årlige gennemførelsesrapport, som fremlægges i 2019 og i den efterfølgende evaluering.

Revisionsrettens anbefaling anses derfor for at være fuldt gennemført.

Punkt 102, anbefaling 5: Flere planlagte revisioner blev ikke gennemført i praksis, og en mulig årsag hertil er den lave score i risikoanalysen.

Vores revisorer anerkender, at GD AGRI er begyndt at foretage overensstemmelsesrevisioner med fokus på videnoverførsel og innovation efter offentliggørelsen af vores særberetning på dette område. I GD AGRI's flerårige arbejdsprogram for 2016-2018 (s. 49) begrundes manglen på revisioner før offentliggørelsen af særberetning nr. 12/2015 imidlertid med lave udgifter i programperioden 2007-2013.

Vi har ikke sikkerhed for, at risikoprofilen for videnoverførsel og rådgivningsforanstaltninger er blevet forhøjet i det omfang, der er anført i Kommissionens svar.

Svar: Hvad angår de revisioner på området videnoverførsel og innovation, der ikke er blevet gennemført i praksis, er der i det flerårige arbejdsprogram for 2016-2019 foretaget planlægning for år n+2, dvs. 2018-2019. Efter en ny central risikovurdering i 2017 var deres risikoscore lavere på grund af de lavere udgifter, og i betragtning af de til rådighed værende ressourcer blev det besluttet at medtage andre revisioner (med en højere risiko og flere udgifter).

Efter særberetningens færdiggørelse blev risikoprofilen for revisionsområdet øget. Som følge heraf gennemførte GD AGRI fem udvalgte revisioner (i AT, DK, FR, IT og SE). Det bør bemærkes, at antallet af udvalgte transaktioner stadig er begrænset som følge af, at udgifterne er meget lave, selv om risikofaktoren for revisionsfeltet er øget i risikoanalysen.

Ved den nye revisionstilgang, som GD AGRI har anvendt siden juli 2018, fokuseres der desuden på certificeringsorganets arbejde vedrørende alle foranstaltninger ud over IFKS-foranstaltninger, bl.a. vedrørende videnoverførsel og innovation. Hvis en sådan foranstaltning er omfattet af godkendelsesorganets stikprøve 1, vil den også blive udvalgt af GD AGRI i forbindelse med dets revision.

Kommissionen mener, at denne anbefaling er fuldt gennemført.

Særberetning nr. 13/2015: EU-støtte til træproducerende lande under FLEGT-handlingsplanen

Punkt 58, anbefaling 1: Arbejdsplanen er udarbejdet for 2018-2022 i stedet for 2016-2020. Den forskudte tidsramme har indflydelse på overvågningen af FLEGT-programmet og rapporteringen om det (se anbefaling 5).

Udkastet til arbejdsplanen er endnu ikke formelt bindende for Kommissionen, idet de nødvendige godkendelser mangler.

Der mangler også et specifikt gennemførelsesbudget, hvilket gør det mere vanskeligt at sikre resultatovervågning og ansvarlighed.

Svar: Kommissionen mindede om, at denne anbefaling til dels blev accepteret i 2015, da øremærkning af et budget til gennemførelse af FLEGT-handlingsplanen kun er mulig for tematiske programmer/budgetposter.

Udkastet til FLEGT-arbejdsplanen blev godkendt af medlemsstaterne i september 2018. Udkastet til arbejdsplanen er derfor blevet godkendt af en række ansvarlige parter. Desuden er udkastet til FLEGT-arbejdsplanen et ledsagedokument til den kommende EU-meddelelse om skovrydning og skovforringelse. Når denne meddelelse er vedtaget, vil FLEGT-arbejdsplanen automatisk blive et arbejdsdokument og derfor formelt være bindende for Kommissionen.

Punkt 59, anbefaling 5: Arbejdsplanen mangler alle de nødvendige godkendelser til dato. Fristen for situationsrapporten for 2018 er ikke blevet overholdt.

Svar: Kommissionen agter at udarbejde situationsrapporten for de første to år (2018-2019) inden udgangen af 2019.

Særberetning nr. 16/2015: Bedre energiforsyningssikkerhed gennem udvikling af det indre energimarked: Der er behov for en yderligere indsats

Punkt 117, anbefaling 3: Gennemførelsen er stadig i gang. Der skal stadig findes en løsning på problemet med det ineffektive marked.

Svar: Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud ved at udvide de lovgivningsmæssige rammer og etablere en platform.

Hvad angår Revisionsrettens bemærkning om manglende effektivitet på markedet, som der skal rettes op på, understreger Kommissionen, at Revisionsretten ikke har anbefalet at fjerne alle problemer og prisforvridninger fra markedet, men at gennemføre særlige foranstaltninger (handelsmekanismer) for at forbedre situationen.

Efter Kommissionens mening bør anbefalingen ikke fortolkes i forhold til foranstaltningernes virkning, da denne ikke vil blive realiseret direkte, og da den også vil afhænge af faktorer, som Kommissionen ikke har indflydelse på (økonomiske aktørers adfærd, markedsforhold, lovgivningsmæssige rammer osv.). Desuden vil en løsning af problemet med manglende effektivitet på markedet i det væsentlige henhøre under medlemsstaternes og de økonomiske aktørers ansvarsområde.

Punkt 123, anbefaling 7, litra b): Kommissionen har delvist godkendt og gennemført anbefalingen. Hvis der skal skabes analytisk kapacitet og kapacitet til at udarbejde modeller internt, kunne det få betydelige ressourcemæssige konsekvenser enten for Kommissionen eller ACER.

Svar: Kommissionen har delvist accepteret anbefalingen og truffet de ønskede foranstaltninger vedrørende de accepterede elementer.

Punkt 126, anbefaling 9: Kommissionen har ikke fremsat lovforslag.

Svar: Kommissionen har ikke accepteret anbefalingen. Den har imidlertid truffet de foranstaltninger, som den betragter som nødvendige for at tage fat på de underliggende spørgsmål.

Særberetning 17/2015: Kommissionens støtte til indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen: ESF-finansieringen er blevet omdirigeret, men der fokuseres ikke nok på resultater

Punkt 84, anbefaling 2, litra a): Svagheder med hensyn til at opfylde kravet om at retfærdiggøre ændringernes forventede indvirkning på EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Kommissionen insisterer på, at undersøgelsen af mulighederne for at forbedre resultaterne er en løbende standardpraksis. Kommissionen behandler alle anmodninger om omprogrammering, uanset om de skyldes et behov for at indarbejde nye midler, idet målet først og fremmest er at opnå bedre resultater. Kommissionen drøfter disse spørgsmål indgående med medlemsstaten. Kommissionen havde hidtil ikke taget initiativ til at foreslå nye ændringer, da det ville have været unødvendigt og meget ineffektivt.

Punkt 84, anbefaling 2, litra b): Tjeklisten kunne ikke dokumentere analysen af, at de supplerende resultater var rimelige.

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud.

Kommissionen insisterer på, at denne vurdering foretages omhyggeligt og altid har været standardpraksis. Det betragtes som unødvendigt og ineffektivt at rapportere om alle detaljer i vurderingsprocessen og om elementer, der kræves i forordningerne og altid har været standardpraksis, og derfor foreligger der ikke detaljerede oplysninger om tjeklisterne.

Punkt 84, anbefaling 2, litra c): I de årlige gennemførelsesrapporter rapporteres der ikke tilstrækkeligt om hidtidig og forventet effektivitet i forbindelse med ændringerne af de operationelle programmer.

Svar: Kommissionen insisterer på, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud i det omfang, at den fortsat er relevant. Denne anbefaling har mistet sin relevans i perioden 2014-2020, da de årlige gennemførelsesrapporter ikke længere anses for at være det rette middel til formidling af detaljerede oplysninger, men kun til formidling af sammenfattede oplysninger. Kommissionen insisterer på, at der formidles tilstrækkelige relevante oplysninger i de årlige gennemførelsesrapporter, og at der gives mere detaljerede oplysninger ved hjælp af andre rapporteringsmidler (f.eks. evalueringsrapporter, tekniske møder og overvågningsudvalg — hvis drøftelser afspejles i referater og noter til sagen).

Punkt 86, anbefaling 3: Der er ingen dokumentation for systematisk sandsynlighedskontrol af data fra den årlige gennemførelsesrapport eller kontrol af oplysninger, der modtages efter ad hoc-anmodninger.

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionen insisterer på, at systematisk sandsynligheds- og pålidelighedskontrol foretages som standardpraksis. Der er dokumentation for, at dette er standardpraksis (vejledningsdokumenter fra evalueringsenheden og fra ESF's koordinationsenhed, tjeklister i forbindelse med accept af rapporter). Det ville være unødvendigt og ineffektivt at dokumentere hver enkelt kontrol, der er foretaget.

Særberetning nr. 20/2015: Omkostningseffektiviteten af EU's landdistriktsstøtte til ikke-produktive investeringer i landbruget

Punkt 74, anbefaling 1, litra a): Anbefalingen om, at Kommissionen skal foretage overvågning gennem medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter, er stadig ved at blive gennemført, og den endelige gennemførelse kan først kontrolleres efter den foreløbige evaluering i 2019.

Svar: I henhold til artikel 75 i forordning (EU) nr. 1305/2013 vil medlemsstaterne forelægge Kommissionen den uddybende årlige gennemførelsesrapport for 2018 i slutningen af juni 2019. Kommissionen kan først fuldføre den pågældende overvågning på det tidspunkt.

Punkt 77, anbefaling 3, litra a): Da vejledningen ikke er et bindende og obligatorisk dokument for medlemsstaterne, kan Kommissionen ikke »sikre«, at medlemsstaterne faktisk har fulgt retningslinjerne og opstillet de ekstra specifikke indikatorer. Kun på baggrund af de uddybende evalueringer af de årlige gennemførelsesrapporter i 2019 kan det vurderes, i hvilket omfang Kommissionens foranstaltninger har sikret den anbefalede overvågning eller vurdering af ikke-produktive investeringers bidrag i forbindelse med evalueringerne af programmeringsperioden 2014-2020.

Svar: Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne gennem en række fælles kontekst-, resultat- og outputindikatorer under det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020.

Selve evalueringerne foretages af eller på vegne af medlemsstaterne, mens Kommissionens tjenestegrene har ansvaret for at sammenfatte dem på EU-plan. De obligatoriske elementer i det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020, der er indeholdt i gennemførelsesretsakten, omfatter en liste over de indikatorer, der skal anvendes til at registrere politikkens resultater. Ud over at kræve anvendelse af disse indikatorer kan Kommissionen kun tilråde og tilskynde medlemsstaterne til at opstille supplerende indikatorer.

Anbefalingen om at »tilråde de medlemsstater, der yder en betydelig støtte til ikke-produktive investeringer, at opstille specifikke resultatindikatorer for de typer af ikke-produktive investeringer, der oftest finansieres« er gennemført i kraft af retningslinjerne i dokumentet »Assessment of RDP results: How to prepare for reporting on evaluation in 2017« (vurdering af resultaterne af programmerne for udvikling af landdistrikterne: forberedelse på rapportering om evalueringer i 2017).

Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført, da den krævede indsats for at rådgive medlemsstaterne om indførelse af yderligere indikatorer er fuldført.

Kommissionen kan ikke forpligte medlemsstaterne til at opstille sådanne supplerende indikatorer, da dette ville række ud over de obligatoriske elementer i rammerne for det fælles overvågnings- og evalueringssystem for 2014-2020.

Særberetning nr. 21/2015: Analyse af de risici, der knytter sig til anvendelsen af en resultatorienteret tilgang i forbindelse med EU's udviklings- og samarbejdsforanstaltninger

Punkt 83, anbefaling 1: På det tidspunkt, hvor opfølgningen fandt sted, forelå der endnu ikke en praktisk vejledning i forvaltning af EU-interventioner i forbindelse med internationalt samarbejde, herunder datablade, der skal præcisere centrale begreber og termer vedrørende resultaterne. Desuden var der stadig uoverensstemmelser i brugen af terminologi i de vigtigste dokumenter vedrørende metoder. Eksempelvis indeholdt et diagram, som Kommissionen fremlagde i sin værktøjskasse for bedømmere af EU's udviklingsaktioner, stadig definitioner, som ikke var i overensstemmelse med den terminologi, der blev vedtaget i forbindelse med resultatrammen. Derudover mangler der stadig mål og basislinjer i nogle af redegørelserne for foranstaltningerne.

Svar: Revisionen af den praktiske vejledning er stadig i gang, men terminologien vedrørende resultaterne er blevet strømlinet yderligere i andre reviderede og nye dokumenter. Modellen for udviklingsforanstaltninger, der er vedlagt som bilag til kapitel 6 i DEVCO Companion, er for nylig blevet revideret for at forbedre den overordnede sammenhæng i terminologien. Denne indsats er blevet udvidet, så den også omfatter bilagene til 2018 PRAG for så vidt angår terminologi og de nyligt offentliggjorte retningslinjer for sektoren (2018). Den metodologiske sektorindikatorvejledning giver detaljerede oplysninger om resultatkæden på sektorniveau. Den ydede indsats danner grundlag for den igangværende revision af den praktiske vejledning.

Særberetning nr. 23/2015: Vandkvaliteten i Donaus opland: Det går fremad med at gennemføre vandrammedirektivet, men der er stadig et stykke vej

Punkt 191, anbefaling 3, litra d): Kommissionen har allerede truffet konkrete foranstaltninger til at gennemføre denne anbefaling, og den bør fortsat videreføre dem i den næste rapporteringsproces under nitratdirektivet (2020) og vandrammedirektivet (2022).

Svar: Kommissionen har accepteret denne anbefaling og bemærker, at den har arbejdet på at strømline overvågningen og rapporteringen i henhold til nitratdirektivet og vandrammedirektivet.

Særberetning nr. 25/2015: EU's støtte til infrastruktur i landdistrikterne har potentiale til at give væsentlig mere valuta for pengene

Punkt 101, anbefaling 1, litra b): Kommissionen har ikke udstedt nogen specifik vejledning om, hvordan risikoen for dødvægt kan mindskes, eller hvordan det sikres, at LDP-midlerne ikke blot erstatter andre midler. Der findes ingen dokumentation for, at dødvægten er blevet afbødet effektivt for så vidt angår programmerne for 2017-2020. GD AGRI agter at foretage en indledende vurdering af dette på grundlag af den foreløbige evaluering fra 2019. Kommissionen har ingen dokumentation for, at risikoen for at erstatte nationale midler med EFRU-midler er blevet afbødet.

Svar: Kommissionen mener, at anbefalingen er gennemført fuldt ud.

Medlemsstaterne har etableret platformen for udveksling af bedste praksis (det europæiske netværk for landdistriktsudvikling), som de anvender i forbindelse med projekter, og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen udveksles i den nuværende programmeringsperiode 2014-2020. Yderligere vurderinger af den potentielle dødvægt kan kun foretages fra sag til sag og i forbindelse med programevaluering, som Kommissionen har udstedt retningslinjer for.

Desuden har Kommissionen med vedtagelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 afbødet risikoen for manglende merværdi for EU-midlerne.

Punkt 101, anbefaling 1, litra d): Der er endnu ingen dokumentation for, hvor effektive de ordninger, der skal sikre komplementaritet mellem de forskellige EU-fonde i den nuværende programmeringsperiode, er. De årlige gennemførelsesrapporter vil først foreligge senere i 2019. I en tidligere beretning (særberetning nr. 16/2017) blev der fundet mangler, som påvirkede partnerskabsaftalerne og programmerne for udvikling af landdistrikterne med hensyn til tværsektoriel komplementaritet og synergier.

Svar: Der etableres regelmæssige kontakter mellem Kommissionens forskellige tjenestegrene. Når programmer for udvikling af landdistrikterne godkendes eller ændres, inddrages andre af Kommissionens tjenestegrene i processen via formelle konsultationer på tværs af tjenestegrene, og deres bidrag tages i betragtning. Desuden foretages ændringerne af partnerskabsaftalerne også i fællesskab. De uddybende årlige gennemførelsesrapporter for 2018, der skal forelægges i 2019, skal give mere viden om effektiviteten af de ordninger, der skal sikre komplementaritet mellem EU-bevillingerne. Der blev offentliggjort en revideret vejledning om de årlige gennemførelsesrapporter i september 2018.

Kommissionen mener, at denne anbefaling er delvist gennemført, da gennemførelsen er i gang.

Punkt 106, anbefaling 2, litra b): Kommissionen har ikke fremlagt yderligere dokumentation for yderligere MA-uddannelse i omkostningers rimelighed siden vores opfølgning i 2017. Kommissionen har ikke fremhævet yderligere eksempler på bedste praksis i forbindelse med administrative procedurer for vurdering af omkostningers rimelighed på ENRD's platform.

Svar: Kommissionen har ved flere lejligheder præsenteret de nye muligheder, der blev indført med omnibusforordningen om forenklede omkostningsmuligheder (forordning (EU, Euratom) 2018/1046). Der har bl.a. været en præsentation i Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, i forbindelse med det europæiske innovationspartnerskabs seminar om landbrugets produktivitet og bæredygtighed (EIP-AGRI) i oktober 2018 samt på mødet blandt de spanske udbetalende organer i november 2018. Ved disse præsentationer blev det drøftet, hvordan brugen af forenklede omkostningsmuligheder kan fjerne behovet for at vurdere omkostningernes rimelighed, og hvordan medlemsstaterne kan overvinde eventuelle problemer vedrørende dette aspekt. Det europæiske netværk for landdistriktsudvikling vil den 20. juni 2019 afholde en workshop med titlen »Simplified Cost Options: experience gained and new opportunities« (forenklede omkostningsmuligheder: erfaringer og nye muligheder).

Kommissionen mener, at denne anbefaling er fuldt gennemført.

Punkt 109, anbefaling 3, litra a): Indsamlingen af de data, der er nødvendige for at vurdere resultatindikatorerne og programresultaterne generelt, er stadig utilstrækkelig. Ifølge Kommissionens svar på den opfølgende revision har Kommissionen til hensigt at vurdere oplysninger, der gør det muligt at drage konklusioner om effektiviteten af de midler, som bruges i de evalueringer, der er planlagt i den fælles overvågnings- og evalueringsramme i 2019.

Svar: Kommissionen agter at vurdere, hvilken effektivitet og gennemslagskraft der kan opnås i kraft af midlerne under programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med den fælles ramme for overvågning og evaluering (artikel 110 i forordning (EU) nr. 1306/2013). Denne vurdering vil blive foretaget på grundlag af de foreløbige evalueringer, som medlemsstaterne har fremlagt i 2019, og efterfølgende evalueringer, der er sendt til Kommissionen inden udgangen af 2024 (artikel 78 i forordning (EU) nr. 1305/2013).

Bilag 3.5 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om resultatrammespørgsmål

Anbefaling 1: *Kommissionen bør omsætte de overordnede mål i lovgivningen vedrørende Horisont 2020 til operationelle mål i arbejdsprogrammerne, så de kan bruges til at vurdere resultaterne af arbejdsprogrammerne og indkaldelserne og effektivt anvendes som drivkraft for resultater.*

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionen har udarbejdet en intern vejledning i udarbejdelse af arbejdsprogrammerne. Af denne vejledning fremgår det, at Horisont 2020 gennemføres ved brug af arbejdsprogrammer, der fastsætter mål, budgetter og tidsfrister for indkaldelser af forslag (hvilket er et yderligere skridt i processen). Desuden kræves der brug af indikatorer, hvor det er muligt (afhængigt af, hvilken slags foranstaltning der er tale om).

Ovennævnte vejledning var allerede relevant for arbejdsprogrammerne for 2016-2017 og 2018-2020, hvor der blev gjort en yderligere indsats for at sikre, at de overordnede mål blev omsat til et mere operationelt niveau ved at forbedre erklæringerne om den forventede virkning for hver indkaldelse. Dette arbejde vil blive videreført og styrket med henblik på det fremtidige program for at styrke forbindelsen mellem programmålene og de aktiviteter, der gennemføres, ved hjælp af en bedre interventionslogik og bedre udformning af indikatorer (centrale virkningsveje).

I forbindelse med vejledningen blev der desuden oprettet en gruppe med ansvar for strategisk forskning og innovation, der har til formål at sikre politisk sammenhæng i Horisont 2020 ved at fokusere på strategiske prioriteter og forbindelser med EU's politikker. Denne gruppe udstikker retningslinjer for den strategiske programmering af Horisont 2020 og for emner, der går på tværs af forskellige dele, navnlig for så vidt angår centrale elementer såsom klimaindsats, internationalt samarbejde, ligestilling mellem kønnene, samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber.

Anbefaling 2: *Kommissionen bør præcisere forbindelserne mellem Europa 2020-strategien (2010-2020), den flerårige finansielle ramme (2014-2020) og Kommissionens prioriteter (2015-2019) nærmere — f.eks. i den strategiske planlægning og rapporteringsprocessen (2016-2020). Det vil kunne styrke overvågnings- og rapporteringsordningerne og sætte Kommissionen i stand til at redegøre effektivt for EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene.*

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionens politiske prioriteter defineres klart i formand Jean-Claude Junckers politiske retningslinjer. De udgør en køreplan for Kommissionens handling, som er fuldt ud konsekvent og kompatibel med Europa 2020 som Europas langsigtede vækststrategi. Forskellen i omfang mellem prioriteterne og Europa 2020 afspejler Kommissionens pligt til at reagere på udfordringer, som er fremkommet eller er blevet mere fremherskende siden udviklingen af Europa 2020-strategien, som f.eks. Migration.

Fra 2016 og fremefter og baseret på de strategiske planer, som Kommissionens enkelte tjenestegrene har udarbejdet, vil de årlige aktivitetsrapporter for Kommissionens tjenestegrene samt den årlige forvaltnings- og resultatrapport (vedtaget den 13. juni 2017) fra Kommissionen forklare, hvordan specifikke mål bidrager til de politiske prioriteter, og yderligere præcisere forbindelsen til Europa 2020.

Anbefaling 3: *Kommissionen bør i alle sine aktiviteter anvende begreberne input, output, resultat og virkning konsekvent og i overensstemmelse med sine retningslinjer for bedre regulering.*

Svar: Kommissionen mener, at denne anbefaling er gennemført fuldt ud. Kommissionen har indført en række sammenhængende definitioner gennem den ajourførte vejledning i bedre regulering, den reviderede finansforordning og Kommissionens forslag til de finansielle programmer for perioden efter 2020.

Kapitel 4 — Indtægter

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Undersøgelse af elementer i de interne kontrolsystemer og de årlige aktivitetsrapporter

4.9. Kommissionen vil følge op på det problem, som Revisionsretten har påpeget i Spanien, og medlemsstaten få pålagt at træffe passende foranstaltninger til at håndtere og afhjælpe de konstaterede svagheder i **kontrolsystemerne**.

4.10. Kommissionen følger løbende op på eventuelle mangler, der er konstateret for **B-regnskabet** og medlemsstaterne holdes økonomisk ansvarlige for eventuelle tab af traditionelle egne indtægter som følge af deres administrative fejl.

Kommissionen vil i sin sædvanlige opfølgning på Revisionsrettens resultater følge op på de problemer, der er konstateret i forbindelse med Revisionsrettens revision i visse medlemsstater, og medlemsstaterne vil få pålagt at træffe passende foranstaltninger til at håndtere og løse disse problemer.

4.12. Kommissionen er af den opfattelse, at dens **inspektionsplan** dækkede områderne med størst risiko, nemlig svindel med værdiansættelse (se den britiske sag med et anslået tab af traditionelle egne indtægter på 3 mia. EUR, inklusive renter) og unddragelse af antidumpingtold på solpaneler.

Under hensyntagen til omfanget af **det potentielle tab af traditionelle egne indtægter** blev disse inspektionsemner prioriteret i 2018 og 2019 og omfattede alle medlemsstaterne.

Ved udarbejdelsen af inspektionsplanen anvender Kommissionen en række forskellige interne og eksterne risikoindikatorer, der er dokumenteret i det årlige inspektionsprogram.

4.13. Der foretages systematiske afstemninger af **beløb, der er inddrevet** fra B-regnskabet og betalt til EU-budgettet via A-regnskabsopgørelsen. Desuden kontrollerer Kommissionens bemyndigede kontrollører alle opgørelser over traditionelle egne indtægter ved forberedelsen af deres kontrol på stedet af usædvanlige ændringer og særegenheder i disse opgørelser, og eventuelle problemer drøftes med den pågældende medlemsstat.

Desuden har Kommissionen allerede rettet direkte henvendelse til medlemsstaterne for særligt tydelige stigninger i de aggregerede oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet via A- og B-regnskabsopgørelserne. For eksempel blev Det Forenede Kongerige kontaktet med det samme i 2017 i forbindelse med en enkelt sag vedrørende over 155 mio. GBP.

4.16. Kommissionen anerkender de forsinkelser, som Revisionsretten har bemærket. Der gøres en øget indsats for rettidigt og hurtigt at følge op på udestående punkter under hensyntagen til de prioriteter og begrænsninger, der følger af Kommissionens øvrige arbejde.

Tekstboks 4.3 — Frankrig gjorde sin ajourførte BNI-oversigt tilgængelig i marts 2019

Det er Kommissionens opfattelse, at Frankrig bør forbedre sin kvalitet yderligere i overensstemmelse med vejledningen om BNI-oversigter i ENS 2010.

4.19. De foranstaltninger, Kommissionen har truffet i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at løse de **statistiske problemer, som globaliseringen skaber for BNI-dataene**, skrider planmæssigt frem. Disse foranstaltninger vil sætte Kommissionen i stand til at identificere manglerne i den statistiske behandling af de globaliseringsrelaterede fænomener og fastsætte BNI-forbehold, hvor det er nødvendigt, inden udgangen af 2019 og dermed beskytte EU's finansielle interesser.

Konklusion og anbefalinger

Anbefaling 4.1 (risikovurdering for planlægning af inspektioner vedrørende traditionelle egne indtægter)

Kommissionen accepterer anbefaling 4.1.

Kommissionen vil overveje at ændre sin risikovurdering og den måde, den dokumenteres på, i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger.

Anbefaling 4.2 (kontrol af A- og B-regnskabsopgørelser over traditionelle egne indtægter)

Kommissionen accepterer anbefaling 4.2 med forbehold af resultaterne af testfasen som beskrevet nedenfor.

Kommissionen vil undersøge, hvordan en styrket skrivebordskontrol, der fokuserer på usædvanlige ændringer i opgørelserne over traditionelle egne indtægter, kan skabe en effektiv merværdi, når det drejer sig om at opdage fejl. Forudsat at resultaterne i testfasen er positive, vil de eksisterende interne instrukser blive tilpasset i overensstemmelse med anbefalingen. Se også Kommissionens svar på punkt 4.13.

Bilag 4.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om indtægter

Anbefaling 1 (forældelse af meddelelser om toldskyld)

Kommissionens forslag til direktiv om Unionens retlige rammer for toldovertrædelser og -sanktioner (COM(2013) 884 final) ville, hvis det bliver vedtaget, til en vis grad harmonisere de forskellige medlemsstaters forskellige behandling af økonomiske operatører i denne henseende.

I forbindelse med de specifikke retlige undersøgelser, som Kommissionen foretager i de forskellige medlemsstater, er Kommissionens tjenestegrene i øjeblikket i færd med at træffe de nødvendige foranstaltninger i den henseende. Der blev iværksat en horisontal undersøgelse tidligere i 2019.

Anbefaling 2 (forvaltning af poster opført i B-regnskabet)

Kompendiet indeholder en omfattende og systematisk praktisk vejledning til medlemsstaterne. Det blev ajourført i 2018. Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/194, der trådte i kraft den 1. september 2018, giver yderligere juridisk afklaring af, hvordan A- og B-regnskabet over traditionelle egne indtægter skal udarbejdes. Allerede nu får medlemsstaterne på hvert møde i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter en oversigt over de mangler (herunder dem, der vedrører ukorrekt indberetning via A- og B-regnskabet), som Kommissionens tjenestegrene har konstateret i forbindelse med deres kontroller på stedet, og de informeres om Kommissionens tjenestegrenes vurdering af, hvordan disse mangler kan afhjælpes. Mere praktisk vejledning om bogføring i de forskellige kolonner i A- og B-regnskabet vil blive drøftet på et kommende møde i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Her får medlemsstaterne klare retningslinjer for, hvordan de skal forvalte deres B-regnskab korrekt.

Anbefaling 3 (medlemsstaterne: rapportering om og overdragelse af de beløb, der er registreret i B-regnskabet)

Kommissionen vil fortsætte med at følge op på uoverensstemmelserne mellem A- og B-regnskabet, indtil problemet er løst. Revisionsretten påpeger med rette, at disse uoverensstemmelser er blevet væsentligt reduceret.

Anbefaling 4 (inddrivelse af toldskyld)

Selv om EU-toldkodeksens ikrafttræden den 1. maj 2016 ikke har løst dette problem fuldt ud, har EU-toldkodeksen dog givet yderligere instrumenter til at sikre inddrivelse af gæld. Brugen af obligatoriske garantier er blevet udvidet betydeligt.

Kommissionen vil fortsætte med en omhyggelig undersøgelse af dette spørgsmål inden for rammerne af den tidligere lovede vurdering med henblik på at afslutte den inden udgangen af 2019.

Kapitel 5 — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

5.15. Kommissionen har et sundt system af **forudgående kontroller**, herunder detaljerede automatiserede tjeklister, skriftlige vejledninger og løbende uddannelse. Det er en stående udfordring at forbedre dette system uden at pålægge støttemodtagerne yderligere administrative byrder, så de kan fokusere på at opfylde deres forsknings- og innovationsmål, og samtidig sikre, at betalingerne til forskere falder omgående.

For så vidt angår **uafhængige revisorer**, der attesterer udgiftsanmeldelser (6 af de 8 tilfælde, der er nævnt af Revisionsretten), er dette et velkendt problem, der er omhandlet i tidligere beretninger. Kommissionen har arrangeret adskillige møder for støttemodtagere og uafhængige attesterende revisorer for at højne bevidstheden om de mest almindelige fejl. Desuden er der givet feedback til attesterende revisorer, som har begået fejl, og der anvendes en mere brugervenlig skabelon til revisionsattester i forbindelse med Horisont 2020. I forbindelse med FP7 vurderes revisionsattesterne at kunne mindske fejlforekomsten med 50 % i forhold til ikke-attesterede anmeldelser. Så selv om det erkendes, at de ikke påviser alle fejl, er de derfor et vigtigt redskab til nedbringelse af den samlede fejlforekomst.

5.16. Der blev indført en række **forenklinger i Horisont 2020**, og der blev taget skridt til lade støttemodtagere benytte deres normale regnskabspraksis, når det er muligt. Kommissionen vil dog fortsætte sin forenkling under hensyntagen til bemærkningerne i Revisionsrettens særberetning nr. 28/2018.

5.17. Indførelsen af en formel til beregning af én årlig timesats er en vigtig forenkling af Horisont 2020. For at øge fleksibiliteten tillader Kommissionen også beregninger baseret på en månedlig sats. Der har været en række informationsaktioner om dette emne, hvilket bør mindske antallet af fejl i fremtiden. Ikke desto mindre vil Kommissionen revurdere denne regel til næste rammeprogram.

5.19. Et vigtigt mål for Horisont 2020 var at øge **nytilkomnes** og **små og mellemstore virksomheders** (SMV'er) deltagelse i rammeprogrammet. Ved udgangen af 2018 var 61,4 % af deltagerne nytilkomne deltagere i rammeprogrammer inden for forskning og innovation, mens 24,2 % af budgettet for »Lederskab inden for støtte- og industriteknologi« og »Samfundsmæssige udfordringer« tildeles SMV'er, hvilket er over målet på 20 %. Selv om Kommissionen er opmærksom på, at nytilkomne og SMV'er tegner sig for en særlig fejlrisiko, skal denne risiko begrænses, ikke undgås.

Kommissionen har arbejdet specifikt på at løse problemet med nytilkomne og SMV'er i diverse oplysningskampagner og har i forbindelse med Horisont 2020 indført forenklinger rettet direkte mod denne type støttemodtagere, herunder engangsudbetalinger i fase-1-ordningen for SMV'er.

5.21. **Tilskudsaftalen** fastsætter i overensstemmelse med deltagelsesreglerne, at overførslen af midler mellem konsortiets medlemmer skal forvaltes inden for konsortiet. I henhold til artikel 21 i deltagelsesreglerne underrettes alle deltagerne automatisk, når der foretages en betaling til koordinatoren.

Kommissionen har mindet koordinatorerne om deres forpligtelse til prompte at overføre midler, og hvis der konstateres tilfælde af forsinket fordeling af midler, eller der indgives en klage vedrørende dette spørgsmål, er det Kommissionens standardpraksis at følge op på årsagerne til forsinkelsen med projektkoordinatoren.

5.22. Kommissionen har afsat betydelige ressourcer til den **forudgående vurdering** af store forskningsinfrastrukturer. Den konstaterer, at de påviste problemer ikke vedrørte selve forhåndsvurderingen, men snarere modtagernes anvendelse af deres egne forskningsinfrastrukturmetoder.

Tekstboks 5.5

*Example 1:Eksempel 1:***Systemet med enhedsomkostninger** har til formål at forenkle finansieringsreglerne ved at anvende forud fastsatte udgiftskategorier: Når systemet er godkendt, skal sådanne beløb ikke anfægtes i forhold til de faktiske udgifter.

I det konkrete tilfælde skal det beløb, der betales til organisationen, og som kan variere mellem 90 og 144 EUR, bidrage til dækning af alle udgifter i forbindelse med personalets ophold i udlandet. Da organisationen betaler personalet dagpenge til måltider på 44 EUR, mener Kommissionen, at den resterende del af bidraget, der varierer mellem 46 og 100 EUR, er proportionalt med alle de øvrige udgifter, der skal dækkes, herunder logi og lokal transport.

Example 2:Eksempel 2: I henhold til **Erasmus +**-vejledningen for nationale agenturer skal alle nationale agenturer have et »EDB-regnskabssystem og passende procedurer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at regnskabsoplysningerne ... er nøjagtige, fuldstændige og rettidige som fastsat i delegationsaftalen og bilagene hertil«.

I det konkrete tilfælde indhenter Kommissionen sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, men den kan ikke pålægge de nationale agenturer eller programlandets finansielle kredsløb en specifik struktur.

Derfor er Kommissionen af den opfattelse, at den finansielle risiko forbundet med konstateringen er af ringe betydning og allerede tilstrækkeligt reduceret af forvaltnings- og kontrolsystemet.

5.29. Faldet i gennemførelsesgraden følger især af en række vigtige nye sager ved udgangen af 2018, som ikke kunne behandles inden årets udgang. Arbejdet er i gang, og en række sager er blevet løst i første del af 2019. Ikke desto mindre accepterer Kommissionen, at ekstrapoleringen af **revisionsresultater i RP7** fortsat er vanskelig, da der ikke er noget eksplicit retsgrundlag for ekstrapolering. I **Horisont 2020** er udvidelsen af revisionsresultaterne obligatorisk for støttemodtageren, og tilbagesøgningsprocessen er blevet integreret i IT-arbejdsgangen.

5.30. Gennemførelsen af alle revisionsresultater overvåges nøje. Den sene **gennemførelse af revisionsresultaterne** begrundes ofte med behovet for IT-udvikling eller lovgivningsmæssige frister eller nye prioriteter.

Kommissionen er enig i, at en effektiv spredning og udnyttelse af projektresultater er af afgørende betydning for effektiv finansiering af forskning og innovation. Den gennemfører henstillingen fra IAS i overensstemmelse med handlingsplanen.

5.33. Kommissionen er i færd med at analysere Revisionsrettens bemærkning om **efterfølgende revisionsarbejde** og vil fortsat arbejde tæt sammen med Revisionsretten på dette område. Den konstaterer dog, at i de fleste af de sager, som Revisionsretten har fundet, var den finansielle virkning ikke væsentlig.

5.34. Hovedformålet med Kommissionens efterfølgende kontrol er at beskytte EU's finansielle interesser ved at inddrive uretmæssigt betalte beløb. Som led i dette arbejde ser Kommissionen nærmere på modtagernes interne kontrolsystem, og hvis den afslører svagheder, udarbejder den anbefalinger for at sikre, at fejlen forebygges hos støttemodtageren. Desuden maksimerer Kommissionen størrelsen af den reviderede stikprøve inden for rammerne af efterfølgende revisioner og ekstrapolerer i tilfælde af systemiske fejl inden for hver enkelt revision og inden for programmet.

5.36. Kommissionen bemærker, at Revisionsrettens beregning af fejlforekomst (1,6 %) ligger inden for den **anslåede fejlforekomst**. Kommissionen vil nøje overvåge udviklingen med hensyn til Revisionsrettens bemærkning i punkt 5.34.

Konklusion og anbefalinger

5.37. Den fejlforekomst, som Revionsretten har konstateret, og som er beregnet på årsbasis, er blot én indikator for effektiviteten af gennemførelsen af EU's udgifter.

Ikke desto mindre har Kommissionen en **flerårig kontrolstrategi** for forskningsudgifter. På grundlag heraf beregner Kommissionens tjenestegrene en restfejlforekomst, hvori der tages hensyn til inddrivelser, korrektioner og virkningerne af alle deres kontroller og revisioner i programmets gennemførelsesperiode.

5.38. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at **risikoen ved betaling** som angivet i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport ligger inden for Revisionsrettens anslåede fejlforekomst. Kommissionen vil nøje overvåge udviklingen med hensyn til Revisionsrettens bemærkning i punkt 5.34.

Anbefaling 5.1 (små og mellemstore virksomheder og nytilkomne)

Kommissionen accepterer anbefaling 5.1.

Kommissionen vil fortsætte sin oplysningskampagne om finansieringsregler, herunder for små og mellemstore virksomheder og nytilkomne som anbefalet af Revisionsretten.

Kommissionens eksisterende forudgående kontroller er allerede rettet mod mere risikobetonede transaktioner. Den vil undersøge, hvordan den kan skærpe vurderingen af betalingsanmodninger fra små og mellemstore virksomheder og nytilkomne virksomheder i lyset af bemærkningerne fra Revisionsretten og sine egne revisorer. Omfanget af denne skærpede vurdering skal imidlertid tage hensyn til, at der allerede ved udgangen af 2018 var 23458 små og mellemstore virksomheder og 15876 nye deltagere i rammeprogrammet. Omkostningseffektiviteten af yderligere kontroller skal nøje undersøges.

Anbefaling 5.2 (det næste forskningsrammeprogram)

Kommissionen accepterer anbefaling 5.2.

Mekanismen for store forskningsinfrastrukturer optræder ikke i Kommissionens forslag til Horisont Europa. Forslaget er imidlertid til drøftelse hos de lovgivende myndigheder.

Anbefaling 5.3 (Horisont 2020)

Kommissionen accepterer anbefaling 5.3.

Kommissionen understreger, at det vil tage tid for enhver forbedring af revisionsprocessen efter Revisionsrettens anbefaling at slå igennem som følge af revisionscyklussens varighed.

Anbefaling 5.4 (Resultater fra Kommissionens interne revisionstjeneste)

Kommissionen accepterer anbefaling 5.4.

Del 2: Performancespørgsmål i forbindelse med forskning og innovation

5.43. Forsknings- og innovationsprojekter giver i de fleste tilfælde de forventede output og resultater. De er dog pr. definition risikable og usikre.

Der er iværksat en **projektovervågning** for at vurdere, hvordan projekterne skrider frem og for eventuelt at træffe passende foranstaltninger. Det er imidlertid ikke altid muligt på forhånd at garantere, at de videnskabelige og teknologiske mål vil blive nået.

Bilag 5.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende området »konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

Anbefaling 1 (2015 — Brug af tilgængelig relevant information)

Kommissionen har fortsat sin revision af sin forudgående kontrol på baggrund af resultaterne fra Revisionsretten og sin egen interne revisionstjeneste. Antallet af fejl, som kunne være blevet opdaget, er meget lavere i 2018.

Anbefaling 4 (2015 — Gennemførelse af ekstrapolerede korrektioner)

Kommissionen har fortsat gennemførelsen af ekstrapoleringen af systematiske fejl som konstateret af sine revisorer.

Anbefaling 1 (2017 — Horisont 2020)

Kommissionen har fortsat givet de nødvendige supplerende forklaringer i den kommenterede tilskudsaftale. Kommissionen har også indført et IT-system (Personnel Costs Wizard) for at hjælpe støttemodtagerne med at beregne deres støtteberettigede personaleomkostninger korrekt. Listen over problemer i bestemte lande blev ajourført to gange i 2017 og en gang i 2018.

Anbefaling 2 (2017 — CEF)

Kommissionen mener, at denne anbefaling blev gennemført fuldt ud, da den afklarede de eksisterende spørgsmål ved hjælp af vejledning, der blev offentliggjort i januar 2019 på INEA's hjemmeside.

Kapitel 6 — Økonomisk, social og territorial samhørighed

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Indledning

Kort beskrivelse af udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«

6.4, tredje led: **Revisioner vedrørende formel rigtighed** udgør en del af Kommissionens vurdering, som indebærer en grundig og udtømmende gennemgang af alle kontrolpakker. Disse revisioner kan medføre en revurdering af restfejlforekomsten og kan udløse yderligere finansielle korrektioner, hvor det er relevant, herunder efter det år, der følger efter modtagelsen af kontrolpakken. På baggrund af denne revurdering foretager Kommissionen en gang om året en risikovurdering for at fastslå, hvilke revisionsmyndigheder og programmer der vil blive underlagt kontrol på stedet. Hovedformålet med disse revisioner er at opnå rimelig sikkerhed for, at medlemsstaterne ikke har opdaget eller ikke har indberettet alvorlige systemmangler, og at de rapporterede revisionserklæringer og restfejlfrekvenser er pålidelige.

6.6. **Kontrol- og sikkerhedsrammen for 2014-2020** har til formål at sikre, at restfejlfrekvensen for udgifter, der godtgøres over EU-budgettet, forbliver under væsentlighedstærsklen (2 %) for hvert operationelt program på grundlag af en grundig gennemgang af de kontrolpakker — herunder revisionserklæringer og fejlprocenter — som revisionsmyndighederne har fremsendt. Om nødvendigt anvender Kommissionen yderligere finansielle korrektioner, herunder nettokorrektioner, i tilfælde af alvorlige fortsatte mangler (se også Kommissionens svar på Revisionsrettens årsberetning for 2017, punkt 6.5-6.15).

Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed

Resultaterne af gennemgangen af transaktioner og genudførelsen af revisionsarbejdet

6.14 og 6.15. Kommissionen understreger betydningen af det arbejde, som **revisionsmyndighederne** har udført for at opdage fejl, der har ført til betydelige finansielle korrektioner og tilbagetrækninger, før Kommissionen fik forelagt regnskaberne for 2016-2017. Det grundige revisionsarbejde, som revisionsmyndighederne har udført ved og frem til afslutningen, har også ført til betydelige finansielle korrektioner for programmeringsperioden 2007-2013.

Kommissionen er ikke enig i Revisionsrettens vurdering af tre væsentlige fejl vedrørende 2014-2020 og to fejl vedrørende 2007-2013 (se også Kommissionens svar på punkt 6.71). Dette skyldes divergerende fortolkninger af gældende nationale regler eller EU-regler, som har en indvirkning på den beregnede **fejlprocent**.

Kommissionen henviser til de mest pessimistiske scenarier i de årlige aktivitetsrapporter for 2018, som efter Kommissionens opfattelse afspejler et rimeligt skøn over fejlprocenten under hensyntagen til de fejl, som der er enighed om.

De øgede attesterede udgifter på tværs af medlemsstaterne og den risikobaserede tilgang, som Kommissionen har anvendt i forbindelse med sine juridisk-kritiske revisioner, forklarer stigningen i de samlede gennemsnitlige restfejlprocenter, der er indberettet i de respektive årlige aktivitetsrapporter. I de **årlige aktivitetsrapporter** for 2018 har Kommissionen offentliggjort de nødvendige yderligere finansielle korrektioner for hvert af de pågældende programmer.

Kommissionen vil fortsat arbejde tæt sammen med forvaltnings- og revisionsmyndighederne for de pågældende programmer, følge op på de vedtagne konklusioner og sikre, at restfejlprocenten med tiden vil ligge på under 2 % for alle programmer.

6.17. I 2018 indberettede revisionsmyndighederne for første gang uregelmæssigheder i deres revision af operationer efter **en fælles typologi**, som var aftalt med Kommissionen og delt blandt medlemsstaterne.

De fleste af de indberettede uregelmæssigheder vedrørte udgifter, der ikke er støtteberettigede, efterfulgt af offentlige indkøb og finansielle instrumenter. Dette svarer også til de mest almindelige uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret gennem sine revisioner, og Revisionsretten har anført i sine supplerende konklusioner, som vist i tekstboks 6.2.

6.18. Resultaterne af Kommissionens revisioner, hvoraf nogle stadig er genstand for en kontradiktorisk procedure, viser, at den gennemførte risikovurdering er relevant.

Som nævnt i svaret på punkt 6.20 i årsberetningen for 2016 og punkt 6.28 i årsberetningen for 2017 har Kommissionen tilsendt medlemsstaterne en opdateret vejledning for programmeringsperioden 2014-2020, der sammen med den krævede brug af **forenklede omkostningsmuligheder** burde bidrage til yderligere at forbedre kvaliteten af **forvaltningskontrollen** i fremtiden. Dette afhænger imidlertid af, at der er personale til rådighed til at håndtere de stigende anmeldte udgifter, og at erfarent personale i de berørte forvaltninger udviser den nødvendige stabilitet.

Desuden giver de typer af revisionsresultater, som revisionsmyndighederne har indberettet til forvaltningsmyndighederne, dem mulighed for at integrere de hyppigste kilder til fejl i deres risikovurderinger og tilpasse deres tilgange og værktøjer til forvaltningskontrol i overensstemmelse hermed.

6.20 og 6.21. For så vidt angår to fejl med en betydelig indvirkning (se Kommissionens svar på punkt 6.14) finder Kommissionen, at der ikke er sket et brud, og at der derfor er overensstemmelse med gældende nationale regler eller EU-regler. Kommissionen finder således, at enten det pågældende projekt eller støttemodtageren eller udgifterne var støtteberettigede.

Den understreger desuden, at den for så vidt angår de bekræftede tilfælde vil foretage den fornødne **opfølgning** og træffe de foranstaltninger, den finder nødvendige.

6.22. Siden sidste år har Kommissionen vedtaget retningslinjer og givet forklaringer vedrørende **momsbeløbs støtteberettigelse**.

I sit forslag til den retlige ramme for 2021-2027 har Kommissionen foreslået en enklere regel for momsbeløbs støtteberettigelse, som er baseret på en tærskel for de samlede projektudgifter og uafhængig af modtagerens private eller offentlige status. Kommissionen mener, at en sådan regel i væsentlig grad vil reducere risikoen for inkonsekvent eller ukorrekt fortolkning af reglerne for støtteberettigelse.

6.23. Kommissionen er enig i, at **overregulering** i princippet forårsager unødvendig kompleksitet og er en kilde til fejl. Kommissionen anbefaler fortsat programmyndighederne at sikre forenkling på nationalt plan, hvis der findes sådanne komplekse regler. Se også Kommissionens svar på punkt 6.14.

6.24. Kommissionen er enig i, at **forenklede omkostningsmuligheder** ikke indebærer så stor en risiko for fejl, hvilket erfaringerne også viser.

Den nyligt vedtagne omnibusforordning tillader i højere grad brug af forenklede omkostningsmuligheder. I Kommissionens forslag til programmeringsperioden 2021-2027 øger Kommissionen desuden råderummet med hensyn til obligatorisk og frivillig anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder med henblik på at mindske den administrative byrde for støttemodtagerne, fokusere skarpere på resultater og reducere risikoen for fejl yderligere.

6.26. Kommissionen fortsætter gennemførelsen af sin ajourførte **handlingsplan for offentlige indkøb**, som har til formål at forbedre overholdelsen af procedurerne for offentlige indkøb i samhørighedspolitikken. I 2018 blev der lagt særlig vægt på en yderligere professionalisering af indkøbere i overensstemmelse med den pakke om offentlige indkøb, som Kommissionen vedtog i oktober 2017.

Kommissionen fremhæver den nyligt opdaterede **vejledning om standardiserede finansielle korrektioner vedrørende fejl i forbindelse med offentlige indkøb**. Disse retningslinjer har til formål at sikre en ensartet gennemførelse i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af medlemsstaterne.

6.27 og 6.28. Kommissionen bemærker, at revisionsmyndighederne har konstateret det største antal overtrædelser vedrørende offentlige indkøb i de transaktioner, som Revisionsretten har undersøgt. Dette viser, at **revisionsmyndighederne har forbedret deres kapacitet** til at opdage denne slags fejl. Den store andel af fejl i forbindelse med offentlige indkøb, som forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer har begået, viser imidlertid, at der er behov for en fortsat indsats for at sikre en bedre påvisning af disse problemer ved hjælp af forvaltningskontrol på første niveau. Kommissionen vil følge op på disse sager og foretage de nødvendige yderligere finansielle korrektioner, herunder nettokorrektioner, når de lovgivningsmæssige betingelser er til stede.

6.30 til 6.32. Tre af de kvantificerede fejl, som Revisionsretten konstaterede i sin stikprøve, vedrører problemer med en national **statsstøtteordning**, hvis bestemmelser ikke var forenelige med EU's statsstøtteregler. Kommissionen har tidligere konstateret denne manglende overholdelse og allerede anmodet den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger og ændre sin praksis hurtigst muligt. Medlemsstaten har derfor med øjeblikkelig virkning ændret sin lovgivning med henblik på fremtidige sager og således sat en stopper for denne specifikke systemiske svaghed.

Kommissionen er ikke bekendt med lignende overtrædelser i andre medlemsstater i forbindelse med regnskaberne for 2016-2017.

For så vidt angår en af de syv andre sager, som Revisionsretten har påpeget, henviser Kommissionen til sit svar på punkt 6.14.

6.36 til 6.38. Hvad angår **finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen**, indeholder en revideret artikel 40 i forordningen om fælles bestemmelser en ny kontrolmodel, som navnlig omfatter kontrolrapporter samt revisionsrapporter fra eksterne revisorer for Den Europæiske Investeringsbank/Den Europæiske Investeringsfond (EIB/EIF), hvis modeller er godkendt ved en gennemførelsesretsakt. Herved imødekommes anbefaling 1 i Revisionsrettens årsberetning for 2017, idet den ønskede sikkerhed gives.

Den Europæiske Investeringsfond har bekræftet, at den er indstillet på frivilligt at udvide anvendelsen af de nye former for revisionsrapporter til alle programmer under SMV-initiativet.

6.39. Kommissionen understreger, at medlemsstaternes myndigheders forpligtelse til at betale det fulde skyldige beløb af det offentlige **bidrag inden for 90 dage** er blevet overholdt i over 97 % af de undersøgte transaktioner.

I én medlemsstat (Frankrig) venter myndighederne dog på, at støttemodtageren (en udbyder af uddannelser) sender sin endelige gennemførelsesrapport, inden den sidste tranche udbetales (10 %).

Vores vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde

6.40. Kommissionen mener, at den praksis, der er konstateret i de to pågældende programmer, hvor støttemodtageren ikke får udbetalt hele det offentlige bidrag inden for 90 dage, kan begrundes med, at det er nødvendigt at vurdere, om modtageren rent faktisk har ret til det fulde beløb, før det endelige EU-støttebeløb kan beregnes og udbetales.

I tilfældet fra Tyskland er forvaltningsmyndighedens overførsel af ESF-komponenten til den endelige støttemodtager (»Bundesagentur für Arbeit«) — efter Kommissionens godtgørelse — en intern administrativ foranstaltning mellem forbundsministeriet for beskæftigelse og sociale anliggender og støttemodtageren. Denne overførsel vedrører kun én foranstaltning i det pågældende operationelle program.

6.42. Revisionsmyndighederne sikrer, at deres stikprøver er **repræsentative** for hvert operationelt program eller hver gruppe af operationelle programmer. Denne tilgang gør det muligt for Kommissionen at offentliggøre detaljerede oplysninger om hvert enkelt operationelt program og opnå sikkerhed for det i hver enkelt årlig aktivitetsrapport.

Kommissionen arbejder fortsat tæt sammen med alle revisionsmyndighederne for at sikre, at de lever op til de forventede standarder. Dette samarbejde omfatter diverse vejledninger om kontrolpakkerne, fastlæggelse af en metode til revision af finansielle instrumenter, tekniske møder, hvor metodemæssige spørgsmål drøftes, udvikling af fælles stikprøvemetoder for at sikre repræsentative og pålidelige fejlprocenter (omfattende vejledning) samt indførelse af fælles revisionsværktøjer og tjeklister.

På baggrund af Kommissionens eget grundige skrivebordsarbejde og indgående risikobaserede revisionsarbejde på stedet har den i de respektive årlige aktivitetsrapporter for GD REGIO og GD EMPL rapporteret om 40 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden og 47 programmer under ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, for hvilke den mente, at restfejlfrekvensen var på over 2 %. Dette skyldtes materielle fejl, manglende afklaring af spørgsmål, som Kommissionen havde rejst i forbindelse med analysen af de årlige kontrolrapporter eller revisionsmyndighedernes arbejdsdokumenter, eller utilstrækkelige korrektioner på medlemsstatsniveau.

Kommissionen samarbejder med de berørte revisionsmyndigheder for at forbedre deres fremtidige arbejde.

6.43. Med hensyn til de **typer af fejl**, som medlemsstaterne og EU's revisorer har konstateret, henviser Kommissionen til sit svar på punkt 6.17 og 6.18.

Kommissionen er enig i, at der er behov for yderligere forbedring af nogle **forvaltnings- og kontrolsystemer** for at sikre, at alle fejl opdages og korrigeres i tide, jf. de årlige aktivitetsrapporter for 2018.

6.44 og 6.45. Kommissionen har udarbejdet en detaljeret **stikprøvevejledning** for yderligere at præcisere bestemmelserne i artikel 127 i forordningen om fælles bestemmelser og forordning (EU) nr. 480/2014 og for at sikre revisionsmyndighederne en harmoniseret, fælles og koordineret gennemførelsesramme. Kommissionen understreger, at metoderne til brug ved stikprøvetagning kræver en professionel vurdering på forskellige trin i processen, som kan føre til forskellige holdninger hos forskellige aktører.

Kommissionen vil fortsætte **den tekniske dialog** med Revisionsretten for at sikre en fælles forståelse og give revisionsmyndighederne den nødvendige sikkerhed.

Tekstboks 6.6

Med hensyn til de svagheder, som blev konstateret ved den stikprøvemetode, der blev anvendt for et tysk operationelt program, konkluderede Kommissionen, at den fejlprocent, som metoden viste, var acceptabel under hensyntagen til dens vejledning i stikprøveudtagning. Kommissionen opfordrede dog revisionsmyndigheden til at ændre sin metode til udtagning af stikprøver og gå over til pengeenhedsstikprøvemetoden i fremtiden. Dette blev accepteret og gennemført.

6.46 og 6.47. Kommissionen glæder sig over de forbedringer, som Revisionsretten bemærker i punkt 6.48 med hensyn til **revisionsmyndighedernes dokumentation**. I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling fra 2017 har Kommissionen nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af flere revisionsmyndigheder og Revisionsretten som observatør. Målet er at skabe en fælles forståelse og praksis på dette område under behørig hensyntagen til behovet for en passende balance for at sikre sunde og effektive administrative procedurer.

Kommissionen vil fortsat arbejde tæt sammen med revisionsmyndighederne for at tackle de problemer, som Revisionsretten har påpeget, gennem udveksling af bedste praksis og revisionsværktøjer og -metoder, herunder Kommissionens egne tjeklister.

6.48. Kommissionen glæder sig over den forbedring, som Revisionsretten har konstateret. Denne forbedring bekræfter, at Kommissionen løbende samarbejder med programmyndighederne og navnlig revisionsmyndighederne for at styrke deres kapacitet til at forebygge og korrigere fejl, og at den således bidrager til at **opnå sikkerhed**.

6.50. Kommissionen bemærker, at de syv fejl, som Revisionsretten henviser til under dette punkt, kun havde en begrænset indvirkning på de fejlprocenter, som de berørte revisionsmyndigheder har indberettet for disse programmer. Den vil dog fortsat arbejde sammen med revisionsmyndighederne for at sikre korrekt håndtering og kvantificering af fejl.

Kommissionens kontrolarbejde og indberetning af restfejlfrekvensen i sine årlige aktivitetsrapporter

6.51. Medlemsstaternes kontrolprocedurer omfatter tre programmyndigheder, nemlig de forvaltnings-, attesterings- og revisionsmyndigheder, der er ansvarlige for henholdsvis **forvaltningsverificering** (første led i forsvaret mod fejl), **attestering af udgifternes** lovlighed og formelle rigtighed i regnskabet under hensyntagen til alle tilgængelige kontrolresultater og revisioner med henblik på at afgive **revisionserklæringer**. Generaldirektoraterne fremsætter i deres årlige aktivitetsrapporter konklusioner om de tre aspekter i forbindelse med disse kontroller, nemlig forvaltnings- og kontrolsystemernes effektivitet, regnskabernes rigtighed og de underliggende udgifters lovlighed og formelle rigtighed, efter at have vurderet de fremlagte kontrolpakker.

6.53. Begge generaldirektorater rapporterede **centrale resultatindikatorer (KPI)** for formel rigtighed baseret på det udførte revisionsarbejde og det revisionsbevis, der var til rådighed på datoen for vedtagelsen af deres respektive årlige aktivitetsrapporter. Det »værst tænkelige scenario« blev anslået ved hjælp af konservative faste satser for de programmer, hvor fejlforekomsterne stadig var genstand for en kontradiktorisk procedure og derfor endnu ikke var blevet bekræftet. Det værst tænkelige scenario afspejler også risikoen for uopdagede fejl i den del af revisionsmyndighedens stikprøve, som Kommissionen ikke har revideret. Begge generaldirektorater gør en indsats for at sikre mere åbenhed, idet de i deres respektive årlige aktivitetsrapporter (bilag 10 B) offentliggør alle relevante oplysninger for hvert enkelt operationelt program.

Kommissionen har så vidt muligt også taget hensyn til resultaterne af Revisionsrettens arbejde. Kommissionen anlagde en forsigtig tilgang og opstillede det mest pessimistiske scenario for de pågældende operationelle programmer, da Revisionsrettens revisionsarbejde var i gang, og de foreløbige resultater først forelå efter afslutningen af clearingproceduren.

6.54 og 6.55. For at bidrage til **virksomhedsrapporteringen** om udgifterne i 2018 vurderede begge generaldirektorater risikoen ved betaling og ved afslutningen ved at anvende den mest forsigtige tilgang baseret på de bekræftede **restfejlforekomster** for 2016-2017. De ikke bekræftede restfejlforekomster for 2017-2018 anvendes kun, hvis de er højere end de bekræftede forekomster for 2016-2017. Kommissionen understreger, at der for de udgifter, der er anmeldt i kalenderåret, tilbageholdes 10 % af de mellemliggende betalinger på det tidspunkt, hvor de årlige aktivitetsrapporter undertegnes.

6.56. Se Kommissionens svar på punkt 6.14. Kommissionen er af den opfattelse, at den anslåede risiko ved betaling i **den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport** giver et retvisende billede af risikoen for lovligheden og den formelle rigtighed af de relevante udgifter på samhørighedsområdet, der blev afholdt i 2018, og som vedrører en anden periode end den, der blev revideret af Revisionsretten.

6.60. Ud over de **juridisk-kritiske revisioner** gennemførte Kommissionen i 2018 også 27 tidlige forebyggende **systemrevisioner** af de administrative kontrolsystemers effektivitet og 14 **undersøgelsesmissioner** til revisionsmyndigheder med henblik på at gennemgå indholdet af de årlige kontrolrapporter og afklare spørgsmål med henblik på skrivebordsundersøgelsen. Dette bidrager til at opnå sikkerhed.

6.62. Kommissionen har udformet sit **kontrolsystem** således, at generaldirektørerne har mulighed for at give sikkerhed med hensyn til hvert enkelt af de 419 operationelle programmer, jf. deres forpligtelse som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Denne kontrolmodel er baseret på en omkostningseffektiv revisionstilgang i to trin bestående af en systematisk skrivebordsundersøgelse af alle operationelle programmer og supplerende risikobaserede revisioner af udvalgte operationelle programmer på stedet. Kommissionen mener, at den har **rimelig sikkerhed** for, at de underliggende udgifter er **lovlige og formelt rigtige**, undtagen for programmer, hvor den har rapporteret om eventuelle yderligere finansielle korrektioner (se Kommissionens svar på 6.42).

Desuden angives en samlet nøgleresultatindikator i de årlige aktivitetsrapporter som et vægtet gennemsnit af alle bekræftede fejlfrekvenser. Kommissionen har også rapporteret om det værst tænkelige scenario, hvor der tages hensyn til alle oplysninger, der endnu ikke er valideret (se Kommissionens svar på punkt 6.53).

6.63. For hver juridisk-kritisk revision vurderer Kommissionens revisorer risikoen for, at fejl, der ligner dem, som de har konstateret, gentages i den ureviderede del af revisionsmyndighedens stikprøve. Når dette er tilfældet, anvendes passende **faste satser** til at anslå det værst tænkelige scenario for restfejlprocenten i de årlige aktivitetsrapporter (jf. punkt 6.53).

6.64. Det er ikke altid muligt at angive en endelig bekræftet samlet **restfejlprocent** for hvert operationelt program hvert år. Flere faktorer kan bidrage til at forsinke en sådan vurdering, herunder kontradiktoriske procedurer i forbindelse med Kommissionens juridisk-kritiske revisioner eller behov for yderligere kontrol fra Kommissionens side, som er tilladt i henhold til forordningen, frem til udløbet af den periode, hvori modtagerne skal opbevare bilag.

I regnskabsåret 2016/17 var dette tilfældet for henholdsvis 40 og 47 programmer under REGIO og EMPL som beskrevet i de årlige aktivitetsrapporter for 2018. For disse programmer vil Kommissionen foretage de krævede yderligere finansielle korrektioner for at bringe restfejlfrekvensen ned på under 2 %.

6.66. Kommissionen er af den opfattelse, at de udgifter, der er attesteret ved afslutningen af den pågældende pakke, er i overensstemmelse med de relevante forskrifter, hvilket også afspejler dens svar på Revisionsrettens årsberetning for 2016, hvor der blev konstateret to identiske fejl.

6.67. Efter fremlæggelsen af en endelig sagsrapport fra OLAF blev der udstedt finansielle henstillinger vedrørende ét projekt i den ungarske afslutningspakke. Uanset de tilhørende udgifter fremlagde programmet tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til, at Kommissionen kunne foretage delvis afslutning. På baggrund af OLAF's rapport har den kompetente domstol i én medlemsstat i slutningen af 2018 opgivet anklagerne mod kontrahenten. Undersøgelsen i den anden medlemsstat er stadig i gang. Kommissionen vil følge op på udviklingen i denne sag og forebygge enhver risiko for uregelmæssige beløb i den endelige saldo.

6.68 til 6.70. Bestemmelserne om **afslutning** i forordningen om fælles bestemmelser dækker logisk set de specifikke udgifter, der skal afregnes ved afslutningen, f.eks. udligning af de forskud, der er udbetalt til de finansielle instrumenter, som er gennemført, i forhold til de udbetalte forskud (artikel 42 i forordningen om fælles bestemmelser). Størstedelen af udgifterne til de fleste operationelle programmer vil imidlertid være indregnet i årsregnskaber og være endelige.

Kommissionen mener, at rettidig fremlæggelse af retningslinjer vil være nyttig med henblik på afslutningen af operationelle programmer i 2025. Sådanne retningslinjer kan præcisere skabelonen for **den endelige gennemførelsesrapport** (artikel 142 i forordningen om fælles bestemmelser) yderligere for at sikre, at den omfatter alle relevante oplysninger. For så vidt angår perioden 2007-2013 kan de endvidere præcisere behandlingen ved afslutningen af forskellige spørgsmål såsom: udligning af resterende statsstøtteforskud (artikel 131, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser), indtægter genereret efter afslutning af projekter (artikel 61 i samme forordning), uafsluttede projekter (artikel 2, stk. 14), faseinddeling af projekter, loft over den endelige udbetaling af EU-midler (artikel 129) osv.

Konklusion og anbefalinger

6.71. Kommissionen har i sine årlige aktivitetsrapporter for 2018 ikke lagt skjul på, at der er en risiko for, at **fejlprocenten** forbliver væsentlig for henholdsvis 40 og 47 programmer under REGIO og EMPL. Den offentliggjorde de pågældende programmer i de årlige aktivitetsrapporter for 2018. I tråd med bestemmelserne for perioden 2014-2020 er Kommissionen fast besluttet på at foretage de nødvendige supplerende finansielle korrektioner af disse programmer, herunder nettokorrektioner, hvor de gældende regler finder anvendelse.

De øgede beløb for de attesterede udgifter i medlemsstaterne samt den risikobaserede tilgang, som Kommissionen har anlagt i sine juridisk-kritiske revisioner, forklarer stigningen i den gennemsnitlige samlede restfejlfrekvens, der er indberettet i Kommissionens respektive årlige aktivitetsrapporter, sammenlignet med 2017.

Kommissionen er imidlertid ikke enig i Revisionsrettens vurdering af tre væsentlige fejl vedrørende 2014-2020 og to fejl vedrørende 2007-2013. Dette skyldes divergerende fortolkninger af gældende nationale regler eller EU-regler, som har en indvirkning på den beregnede fejlprocent.

Kommissionen henviser til de mest pessimistiske scenarier i de årlige aktivitetsrapporter for 2018, som efter Kommissionens opfattelse afspejler et rimeligt skøn over fejlprocenten under hensyntagen til de fejl, som der er enighed om.

Kommissionen vil fortsat arbejde tæt sammen med forvaltnings- og revisionsmyndighederne for de pågældende programmer, følge op på de vedtagne konklusioner og sikre, at **restfejlprocenten** med tiden vil ligge på **under 2 %** for alle programmer. Forordningen giver Kommissionen alle de tilsynsværktøjer, der er nødvendige for at standse mellemliggende betalinger eller betalingen af den årlige saldo og foretage yderligere finansielle korrektioner for at sikre, at alle programmer over tid har en acceptabel restfejlforekomst.

6.72. Kommissionen understreger det vigtige arbejde, som **revisionsmyndighederne** har udført for at afsløre fejl, og som har ført til detaljerede revisionserklæringer for alle programmer, herunder negative erklæringer i 11 tilfælde, og væsentlige finansielle korrektioner i årsregnskaberne og ved afslutningen.

Kommissionen oplyste i de respektive årlige aktivitetsrapporter for 2018, at der er behov for yderligere forbedringer for så vidt angår syv revisionsmyndigheder. De øvrige revisionsmyndigheder blev betragtet som velfungerende, eller også var der kun behov for mindre forbedringer i lyset af Kommissionens detaljerede vurdering af de enkelte revisionsmyndigheder og programmer.

Overordnet set har Kommissionen derfor sat sin lid til revisionsmyndighedernes arbejde, bortset fra et begrænset antal tilfælde, hvor der er offentliggjort passende forbehold, og der er iværksat handlingsplaner for at anmode om de nødvendige forbedringer.

6.73. Kommissionen mener, at den har anlagt en solid tilgang til at opnå den nødvendige rimelige sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer.

Kommissionen har udformet sit **kontrolsystem** således, at generaldirektørerne har mulighed for at give sikkerhed med hensyn til hvert enkelt af de 419 operationelle programmer, jf. deres forpligtelse som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Denne kontrolmodel er baseret på en forholdsmæssig og administrativt omkostningseffektiv revisionstilgang i to trin bestående af en systematisk skrivebordsundersøgelse af alle operationelle programmer og supplerende risikobaserede revisioner af udvalgte operationelle programmer på stedet. Kommissionen mener, at den har rimelig sikkerhed for, at de underliggende udgifter er lovlige og formelt rigtige, undtagen for programmer, hvor Kommissionen har rapporteret om eventuelle yderligere finansielle korrektioner.

I de årlige aktivitetsrapporter for 2018 har Kommissionen ikke blot fremlagt sit skøn over de **samlede restfejlfrekvenser**, men også de værst tænkelige scenarier (herunder Revisionsrettens revisionsresultater, hvis de forelå). Disse skøn og scenarier omfatter anvendelsen af faste satser for en række programmer, hvor det er tegn på, at visse fejl måske ikke er blevet opdaget.

6.74. Se Kommissionens svar på punkt 6.56. Kommissionen er af den opfattelse, at den anslåede risiko ved betaling i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport giver et retvisende billede af risikoen for lovligheden og den formelle rigtighed af de relevante udgifter på samhørighedsområdet, der blev afholdt i 2018, og som vedrører en anden periode end den, der blev revideret af Revisionsretten.

6.75. **Kontrol- og sikkerhedsrammen** blev udformet med henblik på at sikre en årlig restfejlprocent på under 2 % for hvert program. Kommissionen konkluderede, at dette var tilfældet for størstedelen af programmerne (70 %), men var enig i, at det endnu ikke gjorde sig gældende for 30 % af alle de programmer, der var udpeget klart i de årlige aktivitetsrapporter for 2018. Kommissionen vil følge op på disse og de bekræftede tilfælde, hvor Revisionsretten har fundet yderligere fejl, og foretage de nødvendige yderligere finansielle korrektioner, herunder nettokorrektioner, når de betingelser, som medlovgiveren har fastsat, finder anvendelse.

For disse programmers vedkommende er Kommissionen enig i, at der er behov for yderligere forbedringer. Forvaltnings- og revisionsmyndighederne skal styrke deres respektive **forvaltningskontroller** og revisioner for bedre at kunne forebygge fejl i de kommende regnskabsår. Kommissionen vil samarbejde med de berørte myndigheder for at forbedre deres kontrolprocedurer.

6.76. For så vidt angår de to **anbefalinger fra de foregående år**, som der efter Revisionsrettens mening slet ikke er reageret på, bemærker Kommissionen, at

— Kommissionen ikke har accepteret den ene anbefaling, som derfor ikke kræver, at der træffes foranstaltninger

— der er truffet foranstaltninger for at præcisere og forenkle støtteberettigelsen for moms i Kommissionens forslag til den retlige ramme for perioden efter 2020.

Se også Kommissionens svar på bilag 6.3.

Anbefaling 6.1 (revisionsordninger for SMV-initiativprogrammer)

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

a) I en revideret artikel 40 i forordningen om fælles bestemmelser fastlægges en ny kontrolmodel, som navnlig omfatter kontrolrapporter samt revisionsrapporter fra eksterne revisorer for EIB/EIF, hvis modeller er godkendt ved en gennemførelsesretsakt.

Den Europæiske Investeringsfond har bekræftet, at den er indstillet på frivilligt at udvide anvendelsen af de nye former for revisionsrapporter til alle programmer under SMV-initiativet. Anbefalingen betragtes som imødekommet i kraft af den nye kontrolmodel i forordningen om fælles bestemmelser og den frivillige gennemførelse af revisionsrapporterne i forbindelse med initiativerne vedrørende små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Anbefaling 6.2 (medlemsstaters myndigheders uretmæssige tilbageholdelse af betalinger)

Kommissionen accepterer anbefalingen og vil tage de nødvendige skridt til at sikre, at forvaltnings- og revisionsmyndighederne retter den fornødne opmærksomhed mod overholdelsen af artikel 132 i forordningen om fælles bestemmelser.

Anbefaling 6.3 (afslutningsordninger for 2014-2020)

Kommissionen gennemgår systematisk hvert program inden afslutning for at sikre, at niveauet for regelstridige udgifter ikke er væsentligt. Dette vil også være tilfældet for 2014-2020-programmerne, hvis lukning er planlagt i forordningen for 2025.

a) Kommissionen accepterer anbefalingen og vil udpege de største risici, der kan påvirke afslutningen af programmerne for 2014-2020, på grundlag af de erfaringer, der er høstet under programgennemførelsen, i lyset af dens fremtidige retningslinjer for afslutning til medlemsstaterne.

b) Kommissionen accepterer principielt denne del af anbefalingen, men mener ikke, at det haster med at udarbejde disse retningslinjer på grund af den lovgivningsmæssige tidsplan for afslutning, der er planlagt i 2025. Desuden bør der i sådanne retningslinjer for afslutning tages hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af programmerne.

Del 2 — Vurdering af projekternes performance

6.81. Kommissionen bemærker, at der ikke er noget lovkrav om fastsættelse af **resultatindikatorer** på projektniveau. I forordningerne vedrørende fondene for perioderne 2007-2013 og 2014-2020 anvendes udtrykket »resultatindikatorer« kun i forbindelse med prioritetsakserne.

En veludformet **interventionslogik** som beskrevet i de operationelle programmer vil sikre, at output og resultater på projektniveau bidrager til opnåelsen af de forventede resultater af de operationelle programmer, idet man dog bør holde sig for øje, at disse også er påvirket af eksterne faktorer.

6.82 og 6.83. Kommissionen bemærker, at **outputindikatorerne** eller både output- og resultatindikatorerne i 95 % af de undersøgte projekter blev fastsat på projektniveau i overensstemmelse med kravene i de EU-forordninger, der gælder for dette udgiftsområde.

Evalueringer af virkningerne vil også bidrage til at vurdere de medfinansierede aktiviteters bidrag til opnåelse af målene for det enkelte operationelle program. Kommissionen mener, at der er en forskel mellem de direkte resultater på projektniveau og de resultater, der skal opnås i kraft af det operationelle program.

Kommissionen bemærker desuden, at den lovgivning, der regulerer programmeringsperioden 2014-2020, har styrket interventionslogikken og skærpet fokuseringen på resultater.

6.84. Kommissionen noterer sig med tilfredshed, at alle de reviderede medlemsstater har indført **overvågningssystemer** til registrering af resultatdata. For perioden 2014-2020 er oplysninger om politiske resultater en vigtig del af den øgede **resultatorientering**, som bygger på interventionslogikken og overvågningen af de fælles indikatorer, der årligt rapporteres til Kommissionen via årlige gennemførelsesrapporter.

6.85. Med den seneste ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 skal revisionsmyndighederne nu også medtage aspektet vedrørende pålidelige resultatdata i deres revisioner af operationer ud over systemrevisioner. Dette vil bidrage til bedre sikring af kvaliteten og pålideligheden af de resultatdata, der indberettes til Kommissionen.

6.86. Kommissionen har gennemført i alt 43 risikobaserede revisioner i 17 medlemsstater for at vurdere, hvor pålidelige de resultatdata, som medlemsstaterne har indberettet, er. I ni tilfælde blev der konstateret væsentlige mangler. Der er blevet fremsat anbefalinger med henblik på at forbedre rapporteringen og IT-systemerne, når det er nødvendigt, og korrigere resultatdata. Erfaringerne fra disse revisioner er blevet delt med programmyndighederne for at øge bevidstheden om risici for dataenes pålidelighed og forbedre rapporteringen yderligere.

6.87 og 6.88. Det er vigtigt at minde om, at Revisionsrettens stikprøve vedrørte en blanding af projekter fra perioderne 2007-2013 og 2014-2020 med en væsentlig ændring af den performancebaserede tilgang og programmernes interventionslogik i henhold til forordningen vedrørende 2014-2020. De rapporterede resultater giver derfor et begrænset billede af de hidtidige specifikke resultater for 2014-2020.

Kommissionen bemærker dog, at 81 % af projekterne helt eller delvist stod mål med resultatindikatorerne, idet det skal holdes in mente, at indikatorerne stadig kan udvikle sig efter den fysiske gennemførelse af projekterne.

Bilag 6.3 — Opfølgning på tidligere anbefalinger

Anbefaling 1 (2015 — udformning og gennemførelsesmekanisme for ESI-fondene i den næste programmeringsperiode)

Kommissionen understreger, at dens lovgivningsforslag omfatter mere end 80 foranstaltninger til forenkling, der er direkte inspireret af arbejdet i gruppen på højt plan om forenkling, Revisionsrettens tidligere anbefalinger og andre interessenters bidrag.

Anbefaling 2 (2015 — vejlede medlemsstaterne i, hvordan de kan forenkle reglerne og undgå unødvendigt komplekse og/eller besværlige regler)

Kommissionen vurderer løbende de nationale regler om støtteberettigelse for de højrisikoprogrammer, der er udvalgt til revision på stedet. Revisionsmetoden er blevet suppleret for at sikre, at Kommissionens revisorer også indberetter konstaterede unødvendige og komplekse nationale regler (overregulering) og eksempler på god praksis. Med omnibusforordningen har Kommissionen desuden givet programmyndighederne yderligere forenklede omkostningsmuligheder og skabt øget retssikkerhed ved at fastsætte satser i forordningen, som programmyndighederne kan anvende direkte til både at mindske kompleksiteten, forenkle forvaltningen og reglerne for støttemodtagerne og øge retssikkerheden for alle.

Anbefaling 3 (2015 — udvidelse af støtteberettigelsesperioden for finansielle instrumenter)

Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Anbefaling 1 (2017 — revisionsordninger for EIB/EIF's finansielle instrumenter)

Kommissionen mener, at denne anbefaling er blevet behandlet fuldt ud for så vidt angår EIB/EIF-instrumenter uden for SMV-initiativprogrammerne. Hvad angår operationelle programmer under SMV-initiativet, der er vedtaget inden ændringen af omnibusforordningen, henviser Kommissionen til sit svar på punkt 6.36.

Anbefaling 2 (2017 — godtgørelse af moms efter 2020)

Kommissionen har kun delvist accepteret Revisionsrettens anbefaling vedrørende moms. Kommissionen har fremsat et forslag om at forenkle støtteberettigelsen for moms for alle støttemodtagere, uanset om der er tale om offentlige eller private enheder og uanset støttemodtagernes momsrelaterede status. Denne forenkling skulle foretages for den retlige ramme for perioden efter 2020. Kommissionen har forklaret logikken i sit forslag og de problemer, som Revisionsrettens anbefaling vil give anledning til. (Se Kommissionens svar på Revisionsrettens anbefaling i årsberetningen for 2017 og dens svar på punkt 6.31-6.35 i årsberetningen for 2015).

Anbefaling 3 (2017 — kontrol af revisionsmyndighedernes arbejde)

Kommissionen følger op på alle Revisionsrettens anbefalinger vedrørende tilsyn med og støtte til revisionsmyndighedernes arbejde og har givet yderligere vejledning i behandlingen af forskud med relation til finansielle instrumenter og statsstøtte, tjeklister til brug i forbindelse med revision og revisionsdokumentation.

Anbefaling 6 (2017 — tilstrækkelig kontrol af revisionsmyndighederne med henblik på at drage en konklusion i de årlige aktivitetsrapporter, der offentliggøres efter det år, hvor regnskaberne er godkendt)

Kommissionen minder om, at den kun delvist har accepteret denne anbefaling, da de objektive vanskeligheder, der er forbundet med den kontradiktoriske procedure i forbindelse med dens revisioner og retlige krav om yderligere kontrol efter godkendelse af regnskaberne, ikke altid gør det muligt at drage endelige konklusioner om alle de indberettede fejlforekomster inden for et år. Se Kommissionens svar på punkt 6.64. Kommissionen har imidlertid taget hensyn til dens udkast til revisionsresultater i vurderingen af nøgleresultatindikator 5 som anført i de respektive årlige aktivitetsrapporter. Kommissionen mener derfor, at den har gennemført denne anbefaling i de fleste henseender.

Kapitel 7 — Naturressourcer

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

7.8. Kommissionen noterer sig, at **98 % af udgifterne i dette kapitel er udgifter til den fælles landbrugspolitik**, for hvilke **Kommissionen har fastsat en fejlprocent på 2,15 %**, jf. den årlige aktivitetsrapport for 2018 fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (DG AGRI). Den af Kommissionen fastsatte fejlprocent er fortsat faldende.

Kommissionen glæder sig over, at fejlprocenten for udgifter til den fælles landbrugspolitik er i overensstemmelse med Revisionsrettens konklusioner.

Kommissionen mener, at **risikoen hvad angår EU's budget er behørigt dækket af korrektionskapaciteten**, der udgøres af finansielle nettokorrektioner og inddrivelser fra støttemodtagerne. Korrektionskapaciteten som oplyst i den årlige aktivitetsrapport for 2018 fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter udgjorde 1,90 % af de relevante udgifter til den fælles landbrugspolitik. Derfor blev det endelige risikobehæftede beløb anslået til 0,25 % af de relevante udgifter til den fælles landbrugspolitik.

7.11. Kommissionen er meget tilfreds med Revisionsrettens konklusion om, at de direkte betalinger fra EGFL svarende til 41,5 mia. EUR for regnskabsåret 2018 var uden væsentlig fejlforekomst. **Kommissionen beregnede fejlprocenten for direkte betalinger til 1,83 %** (se GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018). Dette er i overensstemmelse med Revisionsrettens konklusion.

7.14. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering, at 77 transaktioner var fejlfri, og at direkte betalinger til landbrugere indebærer en lavere fejlrisiko. Se også Kommissionens svar på punkt 7.11.

7.15. Kommissionen mener, at det er umuligt at undgå mindre fejl, hvis udgifterne skal holdes på et rimeligt niveau.

7.17. Kommissionen glæder sig over **Revisionsrettens positive vurdering af LPIS's rolle**, hvad angår forebyggelsen og reduktionen af fejlforekomster.

7.18. Kommissionen sætter endvidere pris på Revisionsrettens vurdering af den **geospatiale støtteansøgning**, der efter Kommissionens mening er et vigtig redskab til forebyggelse af fejl, og som bidrager til forenkling for landbrugere og betalingsorganer. Se også Kommissionens svar på punkt 7.17.

7.19. Kommissionen noterer sig, at i **bilag 7.2** er oversigten over Revisionsrettens transaktioner ikke vejledende for den relative fejlforekomst i medlemsstaterne i stikprøven. Kommissionen påpeger, at der fremlægges detaljerede oplysninger om Kommissionens og medlemsstaternes revisionsresultater for hver medlemsstat i de årlige aktivitetsrapporter og de tekniske bilag fra Kommissionens tjenestegrene, der bruger EU-midler under delt forvaltning.

Tekstboks 7.3

Sagen vedrørende ***Estland***: Kommissionen noterer sig, at transaktionen, **da den blev gennemført** i regnskabsåret 2018, var lovlig og formelt rigtig, og at alle betingelser for støtteberettigelse var opfyldt. Ændringerne i bedrifternes struktur blev foretaget efter en korrekt gennemførelse af betalingsorganernes kontrol og efter betalingens gennemførelse. Efter meddelelsen om Revisionsrettens besøg korrigerede modtageren desuden medtagelsen af det andet bestyrelsesmedlem, og dermed fandt de estiske myndigheder, at betalingen var støtteberettiget.

Sagen vedrørende ***Italien***: Som i ovennævnte sag noterer Kommissionen sig også, at transaktionen, **da den blev gennemført** i regnskabsåret 2018, var lovlig og formelt rigtig, og at alle betingelser for støtteberettigelse var opfyldt. Der blev truffet beslutning om tilbagesøgningen, da betingelserne blev ændret efter betalingen. Kommissionen har også fået det indtryk, at de italienske myndigheder har procedurer, som de kunne have benyttet til at inddrive betalingen før den endelige betaling, selv uden Revisionsrettens besøg.

7.26. **Fiskeri, miljø og klimaindsats** tegner sig for 2 % af udgifterne til »Naturressourcer«, og **forvaltningen og kontrolsystemerne er forskellige fra dem, der gælder for udgifterne til den fælles landbrugspolitik**.

Som led i kontrolcyklussen bemærker Kommissionen, at de nationale myndigheder allerede har foretaget og stadig foretager korrektioner i forhold til de problemer af primært administrativ karakter, som Revisionsretten har påpeget, for at beskytte EU's budget.

7.31. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens positive vurdering hvad angår konsekvensen i **den metode, som GD AGRI anvender**.

*7.32 og tekstboks 7.6.***Certificeringsorganernes arbejde** med hensyn til udgifternes lovlighed og formelle rigtighed blev indregnet i den samlede fejlprocent på 2,15 % for den fælles landbrugspolitik. Det betyder, at over 97 % af udgifterne til den fælles landbrugspolitik er fejlfri (se GD AGRI's aktivitetsrapport for 2018), og at **certificeringsorganerne bidrog væsentligt til at skabe sikkerhed og til at mindske antallet af fejl i medlemsstaterne**.

Den fælles landbrugspolitik bygger på de godkendte betalingsorganers kontroller, certificeringsorganernes arbejde og GD AGRI's egne revisioner. For at GD AGRI kan forlade sig på certificeringsorganernes arbejde i forbindelse med sin sikkerhedsopbygning, overvåger og kontrollerer det løbende certificeringsorganernes arbejde gennem adskillige revisioner i løbet af året og gennem den årlige regnskabsafslutning for alle certificeringsorganer (se også tekstboks 1.10 i denne årsberetning).

7.32, første led: GD AGRI finder generelt, at **certificeringsorganernes stikprøvemetode** er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og giver statistisk gyldige resultater. Der blev udstedt henstillinger til certificeringsorganer om, hvordan de kunne forbedre deres stikprøveudtagning, men deres stikprøver og ekstrapolerede fejl anses for at være repræsentative. Kun i tre populationer med relation til tre certificeringsorganer fandt Kommissionen problemer, der muligvis kunne undergrave den statistiske repræsentativitet af certificeringsorganernes stikprøve.

7.32, andet led: Kommissionen er af den opfattelse, at mens arbejdet i disse ni certificeringsorganer giver en vis sikkerhed, er der behov for at forbedre deres **genkontrol af støtteberettigelsen.** Under alle omstændigheder og selv om certificeringsorganernes arbejde er noget utilstrækkeligt, betyder det ikke, at betalingsorganernes arbejde er utilstrækkeligt eller upålideligt.

7.33. Kommissionen har faktisk tillid til certificeringsorganernes arbejde og gør faktisk brug af deres arbejde som afspejlet i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018. Der kunne tages større hensyn til certificeringsorganernes resultater i forbindelse med beregningen af GD AGRI's justerede fejlforekomst for regnskabsåret 2018, der var et resultat af den **øgede pålidelighed sammenlignet med regnskabsåret 2017**.

Som det fremgår af GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018, vurderer Kommissionen desuden certificeringsorganernes arbejde med hensyn til lovlighed og formel rigtighed efter population, og en eller flere populationer kan derfor tillægges pålidelighed, hvor kun en enkelt betragtes som mindre pålidelig. Konklusionerne i tekstboks 7.6 gælder kun bestemte populationer: Kommissionens detaljerede vurdering kan forlade sig på disse certificeringsorganers arbejde for andre populationer.

Kommissionen overvåger certificeringsorganerne for at sikre en løbende forbedring af deres arbejde.

7.34. Kommissionen understreger, at der blev taget større højde for certificeringsorganernes arbejde i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018 (se side 92 i bilagene til rapporten) sammenlignet med tidligere år. For så vidt angår fejlprocenten i den årlige aktivitetsrapport henvises der til Kommissionens svar på punkt 7.8 og 7.35.

7.35. Kommissionen finder, at **Revisionsrettens konklusioner er i overensstemmelse med de fejlforekomster, der fremgår af GD AGRI's årlige aktivitetsrapport** (se Kommissionens svar på punkt 7.8 og 7.11). Kommissionens anslåede fejlprocent for de samlede udgifter til den fælles landbrugspolitik ligger tæt på væsentlighedstærsklen (2,15 %). Kommissionen mener også, at risikoen hvad angår EU's budget er behørigt dækket af korrektionskapaciteten, der udgøres af finansielle nettokorrektioner og inddrivelser fra støttemodtagerne. Korrektionskapaciteten som oplyst i den årlige aktivitetsrapport for 2018 fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter udgjorde 1,90 % af de relevante udgifter til den fælles landbrugspolitik. Derfor blev det endelige risikobehæftede beløb anslået til 0,25 % af de relevante udgifter til den fælles landbrugspolitik, hvilket er langt under væsentlighedstærsklen.

Konklusion

7.37. Kommissionen glæder sig over, at fejlprocenten i forbindelse med direkte betalinger ikke er væsentlig og dermed ligger på linje med den fejlprocent, der er fastsat i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018 (1,83 %). Kommissionen bemærker, at eftersom der i dette år også blev påvist fejl på områder inden for udgiftsområde 2 i FFR, der ligger uden for den fælles landbrugspolitik (se punkt 7.26), **er det ikke muligt sammenligne Revisionsrettens fejlprocent for kapitlet med fejlprocenten i den fælles landbrugspolitik.** Se Kommissionens svar på punkt 7.35, 7.11 og 7.8.

7.38. Kommissionen er meget tilfreds med, at **Revisionsrettens revisionskonklusion er i overensstemmelse med den risiko ved betalinger, der blev oplyst i den årlige forvaltnings- og resultatrapport og GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2018.** Disse lave fejlprocenter (se punkt 7.35) giver et tilstrækkeligt sikkerhedsgrundlag for revisionserklæringen fra GD AGRI's generaldirektør.

7.40. Kommissionen overvåger aktivt fuldstændigheden og den hurtige gennemførelse af medlemsstaternes afhjælpende handlingsplaner og vil fortsat anmode om sådanne handlingsplaner, når der konstateres alvorlige mangler. Kommissionen overvåger og vurderer fortsat kvaliteten af certificeringsorganernes arbejde og giver den nødvendige vejledning.

Del 2: Performance

7.53. Hver foranstaltning under den fælles landbrugspolitik kontrolleres i forhold til de respektive outputindikatorer og indberettes i overensstemmelse hermed, men vurderingen af dens virkninger er genstand for en evaluering. Denne vurdering understøttes af de respektive evalueringsspørgsmål, for hvilke CMEF-indikatorerne kun er et redskab og vil blive suppleret med andre oplysninger. De fleste af de 35 undersøgte foranstaltninger vedrører betalinger for områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger (foranstaltning 13), der grundlæggende er en indkomststøtteordning, mens resultatindikatorerne for genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer fokuserer på forbedring af landbrugspraksis. Antallet og fastlæggelsen af **fælles indikatorer for perioden 2014-2020** skulle tage hensyn til systemets omkostningseffektivitet og en acceptabel administrativ byrde for medlemsstaterne.

7.55. Virkningen af og effektiviteten i programmerne for udvikling af landdistrikterne vil blive vurderet gennem udvidede evalueringer, hvor CMEF-indikatorerne kun udgør ét redskab, som **suppleres af andre oplysninger** som svar på evalueringsspørgsmålene vedrørende de enkelte fokusområder.

7.56. Støtten til nye **unge landbrugere** er betinget af minimumskrav vedrørende færdigheder og uddannelse, som understøtter målet om at lette adgangen til sektoren for tilstrækkeligt kvalificerede (unge) landbrugere.

Støtten gør det muligt at overvåge virkningerne for målgruppen, men vurderingen af støttens virkninger i forhold til generationsskifte er et skønsspørgsmål.

7.57. Performanceindikatorerne kan ikke udformes på måde, der dækker hver enkelt betaling.

7.58. **Resultatindikatorer** tjener til overvågning af foranstaltningernes tilsigtede virkninger. De fastsættes så vidt muligt i procent, da dette gør det muligt bl.a. at måle andelen af de målgrupper, der modtager støtte. Effektindikatorer måler effekten af de politiske interventioner på længere sigt og ud over de umiddelbare virkninger.

For at kunne vurdere, om støtten har bidraget effektivt til fokusområdet, er det nødvendigt at isolere den politiske virkning fra andre influerende faktorer (kontekstuelle fakta, andre relaterede politikker osv.). De såkaldte »**nettovirkninger**« skal måles. Det sker normalt gennem evalueringer.

7.59. Det er faktisk hele befolkningen i den kommune, hvor der er gennemført en foranstaltning, der potentielt kan drage fordel af aktionen, men ikke alle indbyggere vil være villige til at benytte ny service/infrastruktur. Men ønsker de at gøre det, er den pågældende service/infrastruktur tilgængelig.

7.60. Seks resultatindikatorer er baseret på undersøgelser af stikprøver gennemført i hver af medlemsstaterne. Skønt den generelle vejledning blev udsendt efter projektets gennemførelse, var den stadig til rådighed til gennemførelse af undersøgelsen.

7.62. **Direkte betalinger til unge landbrugere** har primært til formål at bidrage til det specifikke mål bestående i »at bidrage til landbrugsindkomsterne og begrænse indkomstsvingningerne på den mindst handelsfordrejende måde«, således som det er tilfældet for alle direkte betalinger.

Det er klart, at landbrug med en mindre sårbar indkomst er bedre i stand til at investere og blive mere konkurrencedygtige. Dette er især relevant for nyetablerede unge landbrugere. Desuden har øget støtte til disse nyetablerede unge landbrugere også til formål at fremme et generationsskifte inden for landbruget.

De underliggende resultatindikatorer er derfor primært »andel af direkte indkomststøtte« og »svingninger i landbrugsindkomster«.

7.63. Kommissionen mener, at andelen af **arealer under grøn praksis** er en relevant indikator, fordi den kvantificerer dækningsområdet for forgrønnelsesmetoder, der er et vigtigt element i dens effektivitet.

7.64. Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om at fremsende data om brugen af undtagelsen i især braklagte landområder, der er angivet som »miljømæssige fokusområder«. De indsendte data gav dog ikke mulighed for at opnå et tilstrækkeligt troværdigt/samlet billede af anvendelsen af undtagelsen.

Konklusion og anbefalinger

7.65. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering, nemlig at **størstedelen af de gennemførte aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne leverede det forventede output**.

Brugen af **forenklede omkostningsmuligheder** for ikke-arealrelaterede eller dyrerelaterede foranstaltninger er en mulighed, som forordningen åbner op for, og som medlemsstaterne på frivillig basis kan benytte sig af. Kommissionen bemærker imidlertid, at brugen af forenklede omkostningsmuligheder gradvist er steget i hele programmeringsperioden.

7.66. Forslaget til **en resultatbaseret gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik efter 2020** bygger på den aktuelle CMEF og medfører, i anerkendelse af dens mangler, nye indikatorer. Derved forbedrede Kommissionen systemet af indikatorer for vurderingen af direkte betalinger, programmer for udvikling af landdistrikter og sektorspecifikke programmer. Alle interventioner er omfattet af output- og resultatindikatorer (hvor sidstnævnte gør det muligt at fastsætte mål). Mens outputindikatorer sikrer en kvantitativ optælling (primært til performanceafstemning), afspejler resultatindikatorerne interventionernes formål og tilsigtede virkninger.

Anbefaling 7.1 (performancemåling og -rapportering)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

I Kommissionens forslag til forordning om regler for støtte til en ny strategisk plan, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (COM(2018) 392), defineres de fælles effekt-, output- og resultatindikatorer for den fælles landbrugspolitik i bilag I. De foreslåede resultatindikatorer bør tjene til i) at fastsætte operationelle mål for gennemførelsen af relevante interventioner, der indgår i de strategiske planer, og ii) at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af disse mål. Resultatindikatorer spiller en grundlæggende rolle i politikplanlægningen og overvågningen af gennemførelsen. Kommissionens forslag er i øjeblikket til forhandling med medlovgiveren (Rådet og Europa-Parlamentet). Kommissionen vil bestræbe sig på at sikre, resultatindikatorerne afspejler de tilsigtede virkninger af interventioner.

Kapitel 8 — Sikkerhed og medborgerskab

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Del 1: Transaktionernes formelle rigtighed

8.6. **Kommissionens kontrolsystem** traf de nødvendige forebyggende foranstaltninger ved ikke fuldt ud at afslutte regnskabet for regnskabsåret 2017 for Spanien under regnskabsafslutningen i 2018. Den samme type fejl, som Revisionsretten konstaterede, var allerede blevet påpeget af **den spanske revisionsmyndighed** i forbindelse med revisionen af udgifterne. Revisionsmyndigheden reviderede 20,35 % af de tilknyttede udgifter og beregnede en fejlforekomst på 0,6 %.

Tekstboks 8.2

Kommissionen bemærker, at optegnelserne kun i én ud af 10 sessioner ikke blev ført korrekt (certifikat indeholder ikke alle de nødvendige oplysninger eller er forældet). De spanske myndigheder vil tage skridt til at sikre, at støttemodtageren forbedrer sin indberetning om sådanne tilfælde.

Det interne kontrolsystem, som Kommissionen har indført, havde allerede opdaget fejlen gennem revisionsmyndighedens revision og korrigeret den gennem regnskabsafslutningsproceduren. Se også svaret til punkt 8.6.

Tekstboks 8.3

Kommissionen vil revidere sine **interne procedurer** med henblik på at identificere yderligere omkostningseffektive foranstaltninger, der kan mindske risikoen for lignende sager i fremtiden. I dette særlige tilfælde bemærker Kommissionen, at støttemodtageren har modtaget vejledning om, hvordan udbudsproceduren skal gennemføres. Desuden var den endelige finansielle rapport, som støttemodtageren fremlagde, ledsaget af en revisionsattest på baggrund af faktiske forhold underskrevet af en godkendt revisor. Generelt informerer Kommissionen alle støttemodtagere, der deltager i kulturprogrammet, om reglerne for udgifter til underleverandører i forbindelse med opstartsmøder. Derudover indeholder de praktiske retningslinjer for styring af projekter, som er udarbejdet af EACEA, yderligere vejledning om relevante udbudsregler.

Undersøgelse af udvalgte systemer

Delt forvaltning af AMIF og ISF

8.8. Kommissionen har forpligtet sig til nøje at overvåge **gennemførelsen af midlerne** ved at gennemgå medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter og under kontrolbesøgene.

Tekstboks 8.4 viser en positiv tendens i forhold til gennemførelsen af de samlede disponible **midler på medlemsstatsniveau** (14 % gennemførelse for perioden 2014-2015, 24 % for perioden 2014-2016, 36 % for perioden 2014-2017).

8.9. Kommissionen har med glæde konstateret, at **alle myndigheder havde udarbejdet detaljerede procedurer**, som generelt var tilstrækkelige til at opfylde kravene i AMIF- og SIF-forordningerne.

Tekstboks 8.5

a) **Sverige** har truffet foranstaltninger, som vil afhjælpe de konstaterede svagheder, når de er gennemført.

b) **Medlemsstaterne** har truffet foranstaltninger (reviderede tjeklister og kontroller), som vil afhjælpe de konstaterede svagheder, når de er korrekt gennemført.

c) De nationale myndigheder i **Tyskland** har allerede truffet foranstaltninger til at afhjælpe denne svaghed. Kommissionen kontaktede den ansvarlige tyske myndighed for at sikre, at de bebudede foranstaltninger (ajourføring af den interne manual) var gennemført.

d) Kommissionen vil holde kontakt med den **ansvarlige belgiske myndighed** for at sikre, at den har truffet foranstaltninger til at afhjælpe denne svaghed.

For så vidt angår **Spanien**, konstaterede Revisionsretten en fejl i beregningen af forfinansieringen. Der er tale om en regnefejl, som korrigeres ved den endelige betaling for de pågældende projekter. Det forhold, at de endelige beløb, der afsluttes med regnskaberne, ikke overstiger EU's bidrag, er omfattet af den ansvarlige myndigheds kontrol og kontrol på stedet.

Direkte/indirekte forvaltning af AMIF og ISF

8.11. Kommissionen finder det godtgjort, at dens **forvaltning af indkaldelser af forslag og tilskudsansøgninger** er effektiv.

Tekstboks 8.6

a) De forsinkelser, som Revisionsretten har bemærket, er en følge af den store forhøjelse af budgettet, der forvaltes af GD HOME, og bør ses i sammenhæng med det komplekse politiske klima, som GD HOME opererer i (migrationskrisen). Der gives altid prioritet til sikkerhed med hensyn til indhold og lovlighed og formel rigtighed. Disse forsinkelser er gradvist blevet reduceret i årenes løb.

b) På grund af den særlige karakter af **nødhjælp** på migrationsområdet har evalueringsudvalget ikke altid alle de nødvendige oplysninger om hvert element af den foreslåede foranstaltning. I mange tilfælde udsatte evalueringsudvalget det til den forberedende fase at afklare spørgsmål hos støttemodtageren som f.eks. levering af output- og resultatindikatorer, støtteberettigelsen af specifikke omkostningsposter (herunder om de er nødvendige for, at de enkelte delforanstaltninger kan gennemføres, eller om de er rimelige). I nogle tilfælde, som det blev konstateret af Revisionsretten, er det først, når projektet rent faktisk er i gang, at alle de konkrete elementer, der er planlagt, kan bekræftes.

c) Kommissionen behandlede disse sager i overensstemmelse med den generelle ånd i retningslinjerne og principperne i **finansforordningen**.

d) Kommissionen vil tilpasse sine **interne retningslinjer**, der præciserer, hvilken dokumentation der kræves, og i hvilke tilfælde dokumenterne vil blive kontrolleret, og hvordan modtagernes procedurer vil blive undersøgt.

Kommissionens kontrolstrategier er risikobaserede og tager hensyn til de disponible ressourcer.

Tekstboks 8.7

a) Kommissionen har siden 2016 indsamlet oplysninger for at ajourføre de **enhedsomkostninger**, der blev fastlagt i 2014, men fandt, at de tilgængelige data var utilstrækkelige eller af for ringe kvalitet til at foretage en ny beregning af enhedsomkostningerne. Det betyder, at enhedsomkostningerne for 2014, der blev anvendt i programmerne for 2017 og 2018, var baseret på de bedste data, der var til rådighed på det pågældende tidspunkt.

b) Kommissionen vil tilpasse sine **interne retningslinjer**, der præciserer, hvilken dokumentation der kræves, og i hvilke tilfælde dokumenterne vil blive kontrolleret, og hvordan modtagernes procedurer vil blive undersøgt.

Kommissionens **kontrolstrategier er risikobaserede** og tager hensyn til de disponible ressourcer.

Konklusioner og anbefalinger

Anbefaling 8.1 (Kontrol vedrørende udbud)

Kommissionen accepterer anbefaling 8.1.

Kommissionen vil tilpasse sine interne retningslinjer, der præciserer, hvilken dokumentation der kræves, og i hvilke tilfælde dokumenterne vil blive kontrolleret, og hvordan modtagernes procedurer vil blive undersøgt.

Kommissionens kontrolstrategier er risikobaserede og tager hensyn til de disponible ressourcer.

Kommissionen vil også pålægge medlemsstaternes myndigheder at handle på passende vis som anbefalet af Revisionsretten.

Del 2: Performance

8.20. AMIF- og ISF-forordningerne indeholder fælles indikatorer, som medlemsstaterne rapporterer som led i den **årlige gennemførelsesrapport**, der forelægges for Kommissionen.

Som led i vurderingen af rapporten kontrollerer Kommissionen pålideligheden af de data, som medlemsstaterne har indsendt, og efter anbefalingerne fra Den Interne Revisionstjeneste blev denne plausibilitetsevaluering af indikatordata yderligere formaliseret og medtaget i tjeklisten for punkter, der skal vurderes.

Kapitel 9 — Et globalt Europa

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Del 1 — Transaktionernes formelle rigtighed

Tekstboks 9.3 — Ikkestøtteberettigede udgifter i omkostningsanmeldelser

Modtageren har over for Kommissionen erklæret, at de i mellemtiden er vendt tilbage til den kontraherende partner, som anerkendte, at de omkostninger, der var indberettet til De Forenede Nationers Organisation for Industriel Udvikling (UNIDO), var en bogføringsfejl, og at de derfor ville blive tilbageført.

9.11. Hvad angår **budgetstøtte**, vurderes kriterierne for støtteberettigelse grundigt i forbindelse med udformningen og udbetalingen i overensstemmelse med retningslinjerne for budgetstøtte. I Rådets konklusioner om budgetstøtte fra 2012 hedder det: »EU vil anvende en skræddersyet og dynamisk tilgang til støtteberettigelse med fokus på fremskridt i gennemførelsen af troværdige og relevante reformstrategier.«

9.12. Den **teoretiske tilgang** i forbindelse med sammenlægning af Kommissionens bidrag til multidonorprojekter med bidrag fra andre donorer er omhandlet i finansforordningens artikel 155, stk. 5, og anvendes i alle tilfælde, hvor der undertegnes en delegeringsaftale, og den pågældende foranstaltning samfinansieres med andre donorer/organisationer.

GD NEAR's 2018-undersøgelse af restfejlfrekvensen

9.15. Kommissionen finder, at **undersøgelsen af restfejlfrekvensen er egnet til at give den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede sikkerhed.** I de sidste to årsberetninger har Revisionsretten vurderet metoden til beregning af restfejlfrekvensen og fundet den generelt egnet til formålet. Kommissionen har gennemført alle Revisionsrettens anbefalinger vedrørende restfejlfrekvensen.

9.17. I forbindelse med undersøgelsen af restfejlfrekvensen påpeger Kommissionen, at, når man forlader sig fuldt på tidligere kontrolarbejde, bliver der taget hensyn til de fejl, som de første revisorer havde konstateret, og som ikke var blevet korrigeret, ved beregningen af restfejlfrekvensen i overensstemmelse med metoden. Kommissionen mener derfor, at den konstaterede risiko for ikke at nå målet er lav. Når man forlader sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde i forbindelse med en transaktion, udføres desuden følgende procedurer: detaljeret gennemgang af det tidligere kontrolarbejde, dokumentation for risikoen for resterende fejl efter kontrolarbejdet, og bekræftelse af inddrivelse, hvis det er relevant.

9.21. Hvad angår **GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport og undersøgelse af restfejlfrekvensen**, henvises til Kommissionens svar på punkt 28-34 i årsberetningen for EUF.

Konklusioner og anbefalinger

9.23. Kommissionen mener ikke, at en del af anbefalingen om at anvende kvalitetsskemaer til at kontrollere kvaliteten af kontroller, der er bestilt af modtagerne selv, længere er relevant. De nye reviderede mandater har samme formål: at forbedre kvaliteten af revisionerne og udgiftskontrollen.

Anbefaling 1 (internationale organisationer)

Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen vil indføre et system med øjeblikkelig kontakt til internationale organisationer på centralt plan, når deres operationer udtages i Revisionsrettens stikprøver.

Anbefaling 2 (GD NEAR's metode til beregning af restfejlfrekvensen)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Anbefaling 3 (GD ECHO's korrektionskapacitet)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Del 2 — Performance

Tekstboks 9.6 — Performancerelaterede forhold vedrørende de besøgte projekter

Antallet af deltagere var mindre end forventet, hvilket primært skyldtes klimatiske forhold. Uddannelseskomponenten udgør mindre end 3,5 % af de finansierede aktiviteter.

På grundlag af den endelige beskrivende og finansielle rapport vurderede delegationen desuden, at kontrakten havde nået de overordnede og specifikke mål (indvirkning og resultat).

Den fælles demonstrationsøvelse måtte erstattes af en reel dataøvelse som følge af den stigning i Savaflodens vandstand, der førte til, at der blev erklæret undtagelsestilstand, og oversvømmelser på tidspunktet for øvelsen.

Kapitel 10 — Administration

Europa-Parlamentets svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

10.11. Parlamentet medgiver, at konkurrencen i betragtning af den specifikke situation (arbejdet skulle udføres med kort varsel i den daværende sikkerhedssituation, og der var få mulige leverandører af de specifikke materialer), kan have været suboptimal. De nye rammekontrakter, som er blevet tildelt i denne sektor med fem kontrahenter, er baseret på en fornyet udbudsprocedure for at sikre tilstrækkelig priskonkurrence.

Kommissionens svar på Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2018

Transaktionernes formelle rigtighed

10.8. Kommissionen har allerede taget adskillige skridt til at forbedre ajourføringen af oplysninger om den personlige situation og forvaltningen af **familietillæg.** Desuden er den i øjeblikket i færd med at kontrollere alle situationer, for hvilke der ikke er modtaget erklæringer om tillæg fra andre kilder.

10.12 og 10.13. Kommissionen vil gerne understrege, at de udvalgte **sikkerhedsrelaterede udbudsprocedurer** vedrørte kontrakter med mellemstor og lav værdi, under tærsklerne i finansforordningen, med undtagelse af en udbudprocedure vedrørende kontrakter med høj værdi, for hvilken der ikke blev konstateret problemer.

Kommissionen noterer sig observationerne i forbindelse med udbudsprocedurer vedrørende kontrakter med mellemstor og lav værdi og ønsker at understrege den meget specifikke sammenhæng, hvori aktiviteterne blev udført, som nævnt i punkt 10.9. Resultaterne vil først blive analyseret, og svaghederne i den interne kontrol vil blive afhjulpet ved gennemførelse af en skræddersyet handlingsplan, hvor det er relevant.

Konklusion og anbefalinger

Anbefaling 10.1 (familietillæg)

Kommissionen accepterer anbefalingen og har allerede truffet foranstaltninger til yderligere forbedring af forvaltningen af familietillæg og ajourføringer af den personlige situation:

— anvendelse af IT-værktøjet SYSPER, således at ansatte kan foretage indtastning nemt og direkte

— rettigheder for en begrænset periode eller med en specifik slutdato, hvilket giver mulighed for regelmæssig kontrol

— udvidet kommunikation gennem særlige kanaler og udveksling af oplysninger om de ansattes forpligtelse til at ajourføre deres oplysninger.

Desuden foretager Kommissionen en ajourføring af alle relevante sager, der skal afsluttes inden udgangen af 2019.

ÅRSBERETNING OM 8., 9., 10. OG 11. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS (EUF's) AKTIVITETER

(2019/C 340/02)

INDHOLD

Side

EUF — Årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter. 273

Kommissionens svar. 295

Årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter i regnskabsåret 2018

INDHOLD

	Punkt
Indledning	1-5
Kort beskrivelse af de europæiske udviklingsfonde	2-5
Kapitel I — Den finansielle gennemførelse af 8., 9., 10. og 11. EUF	6-9
Kapitel II — Revisionsrettens revisionserklæring om EUF'erne	10-37
Revisionsrettens revisionserklæring om 8., 9., 10. og 11. EUF til Europa-Parlamentet og Rådet — Den uafhængige revisors beretning	I-XXI
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	10-37
Revisionens omfang og revisionsmetoden	10-14
Regnskabernes rigtighed	15
Transaktionernes formelle rigtighed	16-22
Den årlige aktivitetsrapport og andre forvaltningsordninger	23-37
Konklusion og anbefalinger	38-41
Konklusion	38-39
Anbefalinger	40-41
Kapitel III — Performance	42-43

Bilag I — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende de europæiske udviklingsfonde

Bilag II — EUF-betalinger i 2018 efter hovedregion

Bilag III — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende de europæiske udviklingsfonde

Indledning

1. Denne årsberetning præsenterer vores revisionsresultater vedrørende 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF). ***Tekstboks 1*** giver en oversigt over aktiviteterne og udgifterne på dette område i 2018.

Tekstboks 1
De europæiske udviklingsfonde — finansiel oversigt 2018

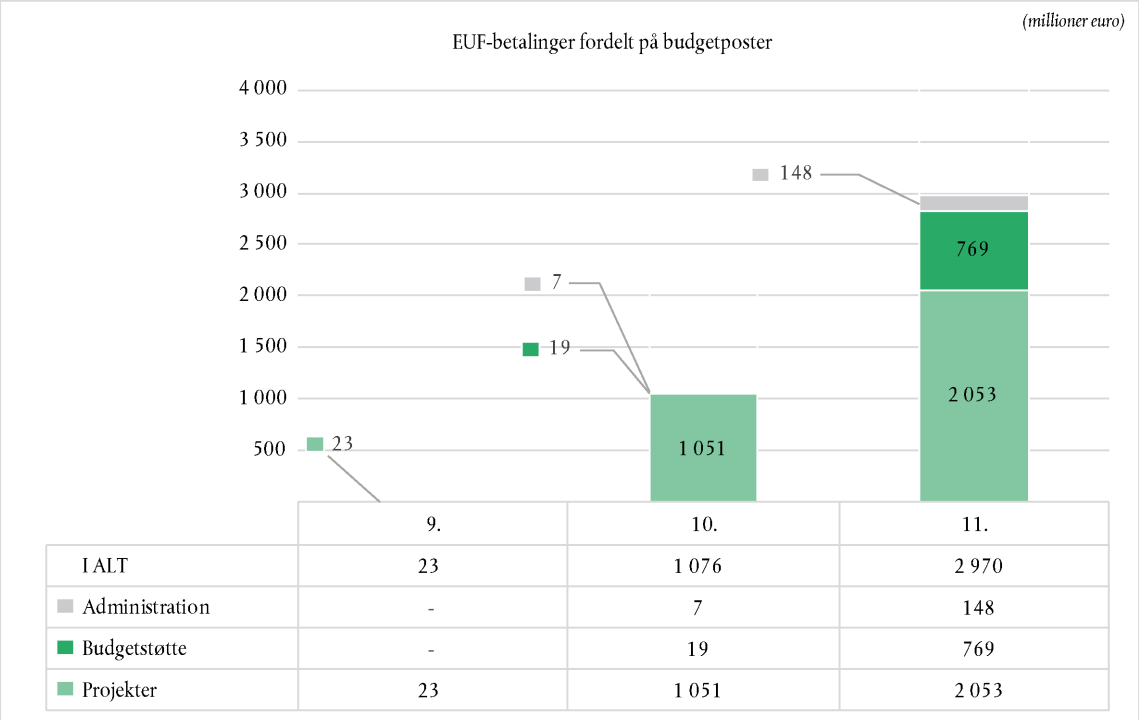

	9.	10.	11.
I ALT	23	1 076	2 970
Administration	-	7	148
Budgetstøtte	-	19	769
Projekter	23	1 051	2 053

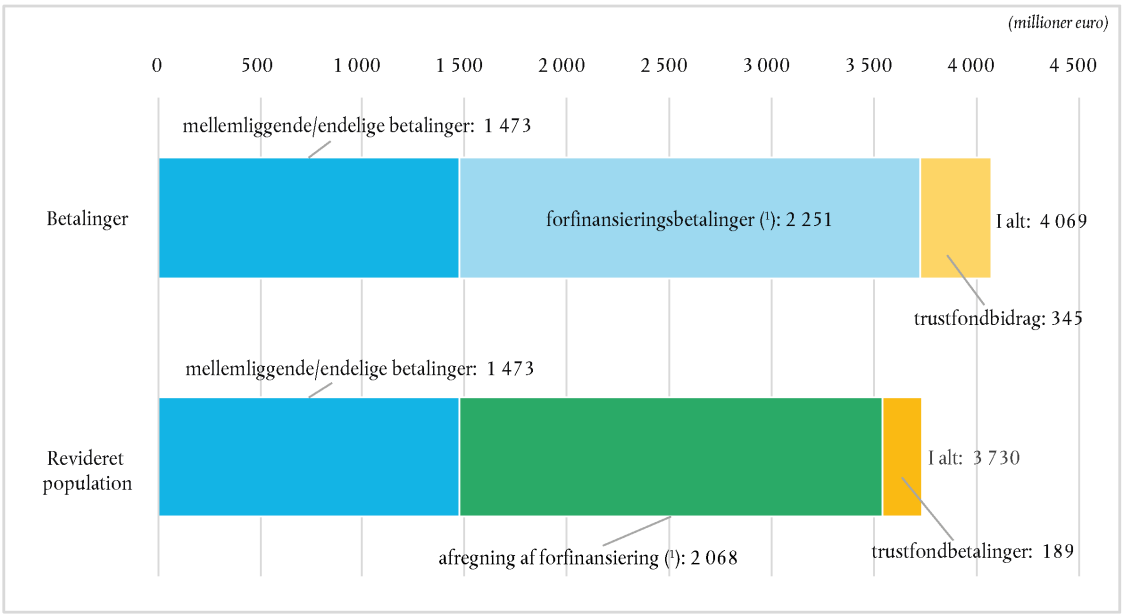

(1) I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (jf. punkt 13 i ***bilag 1.1*** til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2018).

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af det *konsoliderede 2018-regnskab* for 8., 9., 10. og 11. EUF og GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport for 2018.

Kort beskrivelse af de europæiske udviklingsfonde

2. EUF'erne, som blev indført i 1959, er det vigtigste af de instrumenter, Den Europæiske Union anvender til levering af bistand til udviklingssamarbejde med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og de oversøiske lande og territorier (OLT). Den *partnerskabsaftale*, der blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 for en periode på 20 år (»Cotonouaftalen«), er den nuværende ramme for EU's forbindelser med AVS-staterne og OLT. Aftalens primære mål er at mindske og på sigt udrydde fattigdommen.

3. EUF'erne er specielle, fordi:

a) de finansieres af medlemsstaterne ifølge kvoter eller »fordelingsnøgler«, som fastsættes af de nationale regeringer i Rådet for Den Europæiske Union

b) de forvaltes af Kommissionen uden for EU's almindelige budget og af Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

c) Europa-Parlamentet på grund af EUF'ernes mellemstatslige karakter spiller en mindre rolle i forbindelse med deres funktion end i forbindelse med de udviklingssamarbejdsinstrumenter, der finansieres af EU's almindelige budget. Navnlig er det ikke involveret i tilvejebringelsen og tildelingen af EUF-midler. Men det er stadig Europa-Parlamentet, der er *dechargemyndighed*, undtagen for investeringsfaciliteten, som forvaltes af EIB og derfor ikke er omfattet af vores revision ([1]) ([2])

d) princippet om *etårighed* ikke gælder for EUF'erne: EUF-aftalerne indgås normalt for en forpligtelsesperiode på fem til syv år, og der kan afholdes betalinger over en meget længere periode.

4. EUF'erne forvaltes næsten udelukkende af Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO) ([3]).

5. De udgifter, som denne beretning omhandler, afholdes under en bred vifte af bistandsordninger ([4]), der gennemføres i 79 lande.

Kapitel I — Den finansielle gennemførelse af 8., 9., 10. og 11. EUF

6. Budgettet for 8. EUF (1995-2000) var på 12 840 millioner euro, budgettet for 9. EUF (2000-2007) på 13 800 millioner euro og budgettet for 10. EUF (2008-2013) på 22 682 millioner euro.

7. Den interne aftale om oprettelse af 11. EUF ([5]) (2015-2020) trådte i kraft den 1. marts 2015 ([6]). Den 11. EUF råder over 30 506 millioner euro ([7]), heraf 29 089 millioner til AVS-staterne og 364,5 millioner til OLT.

8. ***Tekstboks 2*** viser anvendelsen af EUF-midler både i 2018 og kumulativt.

([1]) Jf. artikel 43, 48-50 og 58 i Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 58 af 3.3.2015, s. 17).

([2]) I 2012 blev reglerne for Revisionsrettens revision af disse transaktioner (jf. artikel 134 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 78 af 19.3.2008, s. 1)) fastsat i en trepartsaftale mellem EIB, Kommissionen og Revisionsretten. Investeringsfaciliteten er ikke omfattet af Revisionsrettens revisionserklæring.

([3]) Med undtagelse af de 5 % af EUF's udgifter i 2018, som forvaltes af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (GD ECHO).

([4]) Såsom kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder/vareindkøb/tjenesteydelser, tilskud, budgetstøtte og programoverslag.

([5]) EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

([6]) Mellem 2013 og 2015 blev der indgået forpligtelser via en *overgangsfacilitet* for at sikre kontinuitet indtil ratificeringen af 11. EUF.

([7]) Inklusive 1 139 millioner euro, som EIB forvalter.

Tekstboks 2
Anvendelsen af EUF-midler pr. 31. december 2018

(millioner euro)

	Situationen ved udgangen af 2017		Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2018 (nettobeløb) [6]					Situationen ved udgangen af 2018					
	Samlet beløb	Udnyttelses-grad [2]	8. EUF [3]	9. EUF [3]	10. EUF	11. EUF [3]	**Samlet beløb**	8. EUF	9. EUF	10. EUF	11. EUF	**Samlet beløb**	Udnyttelses-grad [2]
A — MIDLER [1]	**76 924**		– 7	– 40	– 65	126	**14**	10 378	15 390	21 423	29 747	**76 938**	
B — UDNYTTELSE													
1. Samlede forpligtelser [4]	**65 852**	8,6 %	– 4	– 33	– 147	4 332	**4 148**	10 378	15 358	20 905	23 359	**70 000**	9,1 %
2. Specifikke forpligtelser [5]	**59 243**	7,7 %	0	16	236	4 687	**4 939**	10 376	15 305	20 361	18 140	**64 182**	8,3 %
3. Betalinger	**49 498**	6,4 %	0	23	1 076	2 970	**4 069**	10 375	15 187	18 829	9 176	**53 567**	7,0 %
C — Uindfriede forpligtelser (B1 – B3)	**16 354**	2,1 %						3	171	2 076	14 183	**16 433**	2,1 %
D — Disponibelt beløb (A – B1)	**11 072**	1,4 %						0	32	518	6 388	**6 938**	0,9 %

[1] Inklusive den oprindelige tildeling til 8., 9., 10. og 11. EUF, medfinansiering, renter, diverse midler og overførsler fra tidligere EUF'er.
[2] I % af midlerne.
[3] Negative beløb svarer til frigjorte midler.
[4] Samlede forpligtelser vedrører finansieringsafgørelser.
[5] Specifikke forpligtelser vedrører individuelle kontrakter.
[6] Nettoforpligtelser efter frigørelse. Nettobetalinger efter inddrivelse.
Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af det konsoliderede 2018-regnskab for 8., 9., 10. og 11. EUF. Tallene dækker ikke den del af EUF, der forvaltes af EIB.

9. I 2018 fortsatte GD DEVCO sine bestræbelser på at nedbringe gammel *forfinansiering* og gamle uindfriede *forpligtelser* med 25 % ([8]) (jf. ***tekstboks 3***).

Tekstboks 3
Nøgleresultatindikatorer vedrørende nedbringelse af gammel forfinansiering, gamle uindfriede forpligtelser og gamle udløbne kontrakter

GD DEVCO overopfyldte sit mål ved at nedbringe gammel forfinansiering på hele sit ansvarsområde med 43,79 % (40,33 % for EUF) og nedbringe gamle uindfriede forpligtelser med 39,71 % (37,10 % for EUF).

GD DEVCO opfyldte også målet for nøgleresultatindikatoren vedrørende andelen af gamle udløbne kontrakter (under 15 %) ved at holde den på 13,88 % i alt. Målet blev ikke opfyldt for EUF, men andelen var lavere end i 2017. Som i de foregående år er hovedårsagen til forskellen mellem EUF og resten af GD DEVCO's ansvarsområde den tekniske kompleksitet ved at afslutte EUF-kontrakter med indtægtsordrer, der ikke er inkasseret. Efter indførelsen af en ny procedure i september 2017 lykkedes det GD DEVCO at nedbringe andelen fra 18,75 % i 2017 til 17,27 % i 2018.

([8]) Dette var både et overordnet mål for hele GD DEVCO's ansvarsområde og et specifikt mål for EUF'erne.

Kapitel II — Revisionsrettens revisionserklæring om EUF'erne

Revisionsrettens revisionserklæring om 8., 9., 10. og 11. EUF til Europa-Parlamentet og Rådet — Den uafhængige revisors beretning

Erklæring

I. Vi har:

a) revideret årsregnskabet for 8., 9., 10. og 11. EUF, som Kommissionen godkendte den 26. juni 2019, og som omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser på nettoaktiver og beretningen om den finansielle gennemførelse i det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, og

b) undersøgt *lovligheden og den formelle rigtighed* af de underliggende *transaktioner*, hvor Kommissionen har ansvaret for den økonomiske forvaltning ([9]).

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

II. Det er vores opfattelse, at 8., 9., 10 og 11. EUF's årsregnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt giver et retvisende billede af deres finansielle stilling pr. 31. december 2018 samt af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med EUF-finansforordningen og med regnskabsreglerne, der er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

Indtægter

Erklæring om indtægternes lovlighed og formelle rigtighed

III. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Udgifter

Afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

IV. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i afsnittet »Grundlag for en afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed«, er det vores opfattelse, at de udgifter, der er godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, er væsentlig *fejl*behæftede.

Grundlag for erklæringen

V. Vi har udført vores revision i overensstemmelse med IFAC's *Internationale Standarder om Revision* (ISA'erne) og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer (ISSAI'erne). Vores ansvar i henhold til disse standarder og regler er beskrevet nærmere i afsnittet »Revisors ansvar«. Vi har også opfyldt uafhængighedskravene og vores etiske forpligtelser i henhold til International Ethics Standards Board for Accountants' etiske kodeks for revisorer. Vi mener, at det indhentede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring.

([9]) I overensstemmelse med artikel 43, 48-50 og 58 i finansforordningen for 11. EUF dækker denne revisionserklæring ikke den del af EUF's midler, som EIB forvalter.

Grundlag for en afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed

VI. De udgifter, der er registreret i 2018 under 8., 9., 10. og 11. EUF, er væsentlig fejlbehæftede. Vi *anslår, at fejlforekomsten* i de udgifter, der er godkendt i regnskabet, er 5,2 %.

Centrale forhold ved revisionen

VII. Centrale forhold ved revisionen er de forhold, der efter vores faglige vurdering havde mest betydning for vores revision af regnskabet for den aktuelle periode. Disse forhold blev behandlet som en del af revisionen af regnskabet som helhed og ved udformningen af vores erklæring derom, men vi afgiver ikke nogen særskilt erklæring om disse forhold.

Skyldige omkostninger

VIII. Vi vurderede de skyldige omkostninger opført i regnskabet (jf. note 2.8), hvis beregning i høj grad hviler på et skøn. Ved udgangen af 2018 anslog Kommissionen, at de støtteberettigede udgifter, som modtagerne havde afholdt, men endnu ikke anmeldt, beløb sig til 5 133 millioner euro (ved udgangen af 2017: 4 653 millioner euro).

IX. Vi gennemgik beregningen af overslagene og reviderede en stikprøve på 30 individuelle kontrakter for at vurdere risikoen for, at periodiseringen ikke var retvisende. På grundlag af det udførte arbejde konkluderer vi, at beløbet for skyldige omkostninger i det endelige regnskab var korrekt.

Den potentielle indvirkning på EUF's 2018-regnskab af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

X. Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige formelt Det Europæiske Råd, at det agter at forlade EU. Den 19. marts 2018 offentliggjorde Kommissionen et udkast til udtrædelsesaftale, som redegjorde for de fremskridt, der var gjort i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige. Udkastet til udtrædelsesaftale fastsætter, at Det Forenede Kongerige fortsat vil være part i EUF indtil *afslutningen* af 11. EUF og alle tidligere EUF'er, der endnu ikke er lukket, og vil påtage sig de samme forpligtelser som medlemsstaterne ifølge den internationale aftale, som 11. EUF blev oprettet under, samt de forpligtelser der opstår fra tidligere EUF'er frem til deres afslutning.

XI. Udkastet til udtrædelsesaftale fastsætter endvidere, at hvor der ikke er indgået forpligtelser for beløb fra projekter under den 10. EUF eller fra tidligere EUF'er, eller hvor beløb er blevet frigjort på datoen for aftalens ikrafttrædelse, vil Det Forenede Kongeriges andel af disse beløb ikke blive genanvendt. Det samme gælder Det Forenede Kongeriges andel af midler, som der ikke er indgået forpligtelser for, eller som er frigjort under 11. EUF, efter den 31. december 2020. Forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union er stadig i gang, og aftalens endelige ordlyd er derfor endnu ikke blevet bekræftet.

XII. I denne situation er der intet grundlag for at rapportere om en finansiel indvirkning på EUF's 2018-regnskab. Vi konkluderer, at EUF-regnskabet pr. 31. december 2018 afspejler udtrædelsesprocessen korrekt pr. denne dato.

Ledelsens ansvar

XIII. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og 11. EUF's finansforordning er den daglige ledelse ansvarlig for at udarbejde og aflægge et årsregnskab for EUF'erne på grundlag af de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Kommissionen har det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EUF-regnskabet.

XIV. Ved udarbejdelsen af EUF-regnskabet er Kommissionen ansvarlig for at vurdere EUF'ernes evne til at fortsætte driften samt oplyse om alle relevante forhold og anvende regnskabsprincippet om fortsat drift, medmindre den har til hensigt at likvidere enheden eller indstille driften, eller ikke har andet realistisk alternativ end at gøre dette.

XV. Kommissionen er ansvarlig for at overvåge EUF'ernes regnskabsaflæggelse.

Revisors ansvar for revisionen af EUF-regnskabet og de underliggende transaktioner

XVI. Vores mål er at opnå høj grad af sikkerhed for, om EUF-regnskabet er uden væsentlig fejlinformation, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, samt på grundlag af vores revision at afgive en *erklæring* til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Høj grad af sikkerhed er imidlertid ikke en garanti for, at en revision har opdaget samtlige væsentlige fejlinformationer og tilfælde af manglende regeloverholdelse. Disse kan skyldes besvigelser eller fejl og betragtes som væsentlige, hvis det med rimelighed kan forventes, at de enkeltvis eller sammenlagt påvirker økonomiske beslutninger, der træffes på grundlag af EUF-regnskabet.

XVII. Som led i en revision, der udføres i overensstemmelse med ISA'erne og ISSAI'erne, udøver vi professionel dømmekraft og udviser professionel skepsis under hele revisionen. Vi gør endvidere følgende:

— Vi identificerer og vurderer risiciene for væsentlig fejlinformation i EUF-regnskabet og for, at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EUF's retlige ramme, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl. Vi udformer og gennemfører revisionshandlinger, der tager højde for disse risici, og indhenter revisionsbevis, der er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæring. Forekomster af væsentlige fejlinformationer eller regelbrud som følge af besvigelser er mere vanskelige at opdage end dem, der skyldes fejl, da besvigelser kan involvere hemmelige aftaler, forfalskede dokumenter, forsætlige udeladelser, vildledende oplysninger eller tilsidesættelse af intern kontrol. Risikoen for, at sådanne forekomster ikke opdages, er derfor større

— Vi opnår en forståelse af den interne kontrol, der er relevant for revisionen, med henblik på at udforme passende revisionshandlinger, men ikke med det formål at afgive en erklæring om den interne kontrols effektivitet

— Vi vurderer, om de regnskabspraksis, som ledelsen har anvendt, er hensigtsmæssige, og om dens regnskabsmæssige skøn og oplysningerne i forbindelse hermed er rimelige

— Vi konkluderer, om ledelsens anvendelse af regnskabsprincippet om fortsat drift er passende, og, på grundlag af det indhentede revisionsbevis, om der er væsentlig usikkerhed på grund af begivenheder eller forhold, der kan så væsentlig tvivl om EUF'ernes evne til at fortsætte driften. Hvis vi konkluderer, at der eksisterer en sådan væsentlig usikkerhed, skal vi i vores beretning gøre opmærksom på de tilknyttede oplysninger i EUF-regnskabet eller, hvis disse oplysninger er utilstrækkelige, afgive en erklæring med forbehold. Vores konklusioner er baseret på det revisionsbevis, vi havde indhentet frem til datoen for vores beretning. Fremtidige begivenheder eller forhold kan imidlertid bevirke, at enheden må ophøre med at fortsætte driften

— Vi vurderer årsregnskabets samlede præsentation, struktur og indhold, herunder samtlige oplysninger, og vurderer, om årsregnskabet giver et retvisende billede af de underliggende transaktioner og begivenheder.

XVIII. Vi kommunikerer med ledelsen, bl.a. om revisionens planlagte omfang og tidsmæssige placering og om væsentlige revisionsresultater, herunder resultater vedrørende betydelige mangler i intern kontrol.

XIX. For så vidt angår indtægter gennemgår vi alle bidrag fra medlemsstaterne og undersøger en stikprøve af andre typer af indtægtstransaktioner.

XX. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingstransaktionerne, så snart udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger i det år, hvor de foretages (undtagen forskud). Forskudsbetalinger undersøges, når *modtageren* har forelagt dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og institutionen eller organet har godkendt denne dokumentation ved at afregne forskuddet, hvilket eventuelt først sker et senere år.

XXI. Blandt de forhold, vi har drøftet med Kommissionen, afgør vi, hvilke forhold der havde størst betydning for revisionen af EUF-regnskaberne, og derfor er de centrale spørgsmål for den aktuelle periode. Vi beskriver disse forhold i vores beretning, medmindre lov eller øvrig regulering forhindrer oplysning, eller vi i yderst sjældne tilfælde fastlægger, at et forhold ikke skal kommunikeres i vores revisionserklæring, fordi de negative konsekvenser heraf med rimelighed vil kunne forventes at veje tungere end den offentlige interesses fordele.

11. juli 2019
Klaus-Heiner LEHNE
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide de Gasperi, 1615 Luxembourg LUXEMBOURG

Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen

Revisionens omfang og revisionsmetoden

10. Vores revisionstilgang og -metoder beskrives i ***bilag 1.1*** i årsberetningen om gennemførelsen af budgettet i 2018.

11. Vores bemærkninger om EUF-regnskabernes rigtighed er baseret på årsregnskabet ([10]) for 8., 9., 10. og 11. EUF, som Kommissionen har godkendt i overensstemmelse med EUF's finansforordning ([11]), og på regnskabsførerens forvaltningserklæring, som begge blev modtaget den 27. juni 2019. Vi kontrollerede beløbene og oplysningerne og vurderede de anvendte regnskabsprincipper såvel som væsentlige skøn foretaget af Kommissionen og den samlede præsentation af regnskabet.

12. Med henblik på at revidere transaktionernes formelle rigtighed undersøgte vi en stikprøve på 125 transaktioner, som var repræsentativ for hele spektret af betalinger inden for EUF, og som bestod af 96 betalinger godkendt af 19 EU-delegationer ([12]) og 29 betalinger godkendt af Kommissionen centralt ([13]). Eftersom en del af vores reviderede population indgik i GD DEVCO's 2018-undersøgelse af *restfejlfrekvensen* ([14]), inkluderede vi yderligere 14 transaktioner i vores stikprøve, som vi anvendte resultaterne ([15]) af denne undersøgelse på, efter at have tilpasset dem. Den samlede stikprøvestørrelse var således 139, hvilket er i overensstemmelse med Revisionsrettens sikkerhedsmodel. Når der blev konstateret fejl i transaktionerne, analyserede vi de relevante systemer med henblik på at identificere svagheder.

13. Vi undersøgte også følgende i 2018:

a) alle bidrag fra medlemsstaterne og en stikprøve af andre typer indtægtstransaktioner

b) visse systemer, som blev anvendt af GD DEVCO og EU-delegationerne, herunder til: i) forudgående kontroller udført af ansatte i Kommissionen, eksterne revisorer (under kontrakt med Kommissionen eller støttemodtagerne) eller tilsynsførende, før der blev afholdt betaling, og ii) overvågning og tilsyn, navnlig opfølgningen af eksterne revisioner og den ovennævnte undersøgelse af restfejlfrekvensen

c) pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i den *årlige aktivitetsrapport* fra GD DEVCO, sammenhængen i metoden til beregning af risikobeløb, fremtidige korrektioner og inddrivelser og angivelsen af dem i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

d) opfølgningen af vores tidligere anbefalinger.

14. Som anført i punkt 4 gennemfører GD DEVCO de fleste af de instrumenter for ekstern bistand, der finansieres over det almindelige EU-budget og EUF'erne. Vores bemærkninger om systemerne, om pålideligheden af den årlige aktivitetsrapport og om generaldirektørens erklæring for 2018 vedrører hele GD DEVCO's ansvarsområde.

([10]) Jf. artikel 39 i forordning (EU) 2018/1877.

([11]) Jf. artikel 38 i forordning (EU) 2018/1877.

([12]) Angola, Barbados, Botswana, Burkina Faso, Tchad, Djibouti, Etiopien, Guinea, Haiti, Jamaica, Kenya, Madagaskar, Malawi, Mozambique, Niger, Sierra Leone, Sudan, Tanzania og Zimbabwe.

([13]) GD DEVCO: 124 betalinger, GD ECHO: 1 betaling til humanitær bistand.

([14]) GD DEVCO får hvert år udført en undersøgelse af restfejlfrekvensen med henblik på at anslå omfanget af de fejl på dets ansvarsområde, som alle forvaltningens kontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl ikke har kunnet forhindre. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er ikke en erklæringsopgave eller en revision. Den foretages efter GD DEVCO's egen metode og håndbog.

([15]) Vores gennemgange af undersøgelser af restfejlfrekvensen har vist, at den underliggende metode omfatter langt færre kontroller på stedet end vores revisionsarbejde (kun op til ni) og giver færre muligheder for at undersøge udbud. I år justerede vi derfor resultaterne af undersøgelsen af restfejlfrekvensen for at afspejle graden af manglende overholdelse af reglerne om offentlige udbud. Grundlaget for justeringen var revisionsresultaterne vedrørende EUF'erne i Revisionsrettens DAS-revision for 2014-2017.

Regnskabernes rigtighed

15. Vores revision viste, at regnskabet var uden væsentlig fejlinformation.

Transaktionernes formelle rigtighed

Indtægter

16. Indtægtstransaktionerne var ikke væsentlig fejlbehæftede.

Betalinger

17. ***Bilag 1*** giver en oversigt over resultaterne af testen af transaktioner. Der var fejl i 51 (41 %) af de 125 betalingstransaktioner, vi kontrollerede. På grundlag af de 39 fejl, vi har kvantificeret, og de justerede resultater fra 2018-undersøgelsen af restfejlfrekvensen (jf. punkt 12), anslår vi fejlforekomsten til 5,2 % ([16]). 9 (23 %) af de 39 betalingstransaktioner, der var behæftet med *kvantificerbare fejl*, var endelige transaktioner, som var blevet godkendt, efter at alle forudgående kontroller var gennemført. ***Tekstboks 4*** indeholder en oversigt over den anslåede fejlforekomst i 2018 fordelt på fejltyper. ***Tekstboks 5*** giver eksempler på disse fejl.

Tekstboks 4
Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

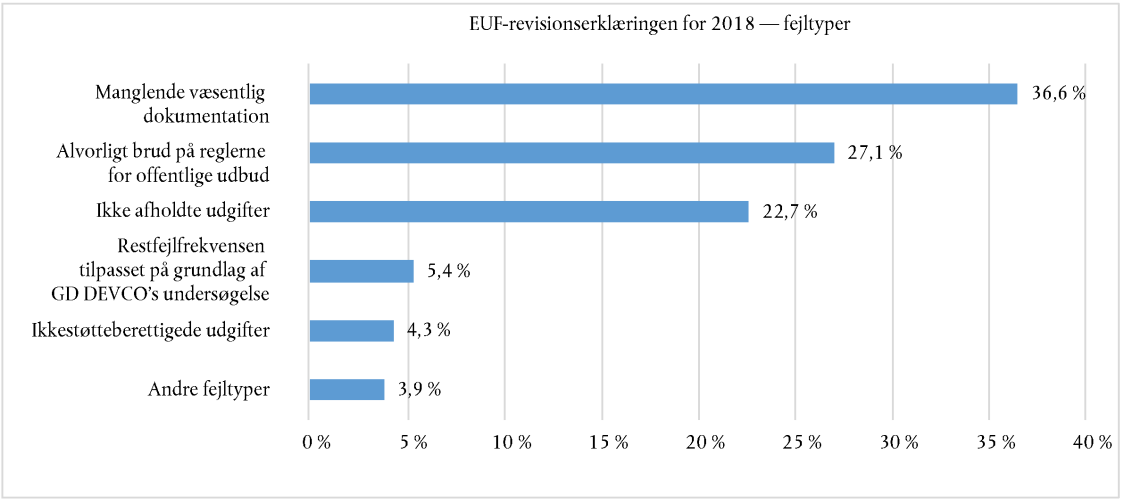

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

18. Som i de foregående år begik Kommissionen og dens gennemførelsespartnere flere fejl i transaktioner med relation til *programoverslag*, *tilskud*, *bidragsaftaler* med internationale organisationer og *delegationsaftaler* med EU-medlemsstaternes samarbejdsagenturer end i forbindelse med andre former for støtte ([17]). 33 (54 %) af de 61 reviderede transaktioner af denne type var behæftet med kvantificerbare fejl, som tegnede sig for 62,5 % af den anslåede fejlforekomst.

([16]) Vi baserer vores beregning af fejlforekomsten på en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at den anslåede fejlforekomst i populationen ligger mellem 1,2 % og 9,1 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

([17]) Såsom kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder/vareindkøb/tjenesteydelser.

Tekstboks 5
Eksempler på kvantificerbare fejl i projekttransaktioner

a) Ikke afholdte udgifter

Kommissionen indgik en bidragsaftale med en international organisation vedrørende risikostyring i forbindelse med naturkatastrofer i Vestindien. Den samlede kontraktværdi og EU-bidraget var på 12,29 millioner euro. Den internationale organisation gennemførte dele af projektet via kaskadetilskud til andre organisationer. Ved undersøgelsen af 10 individuelle udgiftsposter identificerede vi fire tilfælde, hvor den internationale organisation havde opført forskudsbetalinger til andre organisationer som afholdte omkostninger. Vi fik bekræftet, at de andre organisationer enten ikke havde startet eller ikke havde afsluttet projektarbejdet, hvilket betyder, at de opførte udgifter (573 494 euro) endnu ikke var blevet afholdt.

b) Manglende væsentlig dokumentation

Kommissionen godkendte en tilskudsaftale med en sammenslutning om gennemførelse af et kultur- og uddannelsesprojekt i Belize. Den samlede kontraktværdi var på 0,5 millioner euro, og det maksimale EU-bidrag var fastsat til 0,4 millioner euro. Kommissionen godkendte fejlagtigt projektomkostningerne (360 000 euro), før den havde modtaget det endelige årsregnskab, betalingsanmodningen og udgiftskontrolrapporten som fastsat i kontrakten.

Kommissionen indgik en administrationsaftale med en international organisation vedrørende et program for reduktion af katastroferisici i AVS-landene. Den samlede kontraktværdi og EU-bidraget var på 74,5 millioner euro. Den internationale organisation gennemførte dele af projektet via tilskud til tredjeparter. Ved undersøgelsen af 10 individuelle udgiftsposter modtog vi ingen dokumentation vedrørende to tilfælde, hvor tredjeparters udgifter (247 497 euro) var opført som projektomkostninger.

c) Brud på reglerne for udbud (uberettiget beslutning truffet af evalueringsudvalget)

Kommissionen indgik en tilskudskontrakt med en ikkestatslig organisation (NGO) om gennemførelse af et sanitetsprojekt i Haiti. Den samlede kontraktværdi var på 2,86 millioner euro, og det maksimale EU-bidrag var fastsat til 2 millioner euro. Vi undersøgte 10 individuelle udgiftsposter, herunder den endelige betaling (8 768 euro), vedrørende opførelsen af sanitære blokke. NGO'en gennemførte et offentligt udbud og evaluerede de modtagne tilbud på grundlag af tekniske og økonomiske kriterier. Kontrakten blev tildelt tilbudsgiveren med det næsthøjeste antal point i stedet for tilbudsgiveren med det højeste antal point, uden at dette blev begrundet nærmere.

Kommissionen indgik en bidragsaftale med en international organisation om støtte til forvaltningen af de offentlige finanser i Jamaica. Den samlede kontraktværdi og EU-bidraget var på 5 millioner euro. I forbindelse med vareindkøb (193 700 euro) til projektet betragtede den internationale organisation kun sine medlemslande som potentielle leverandører. Dermed udelukkedes flere lande, herunder en række EU-medlemsstater, som bør kunne komme i betragtning til EUF-finansierede projekter.

d) *Indirekte omkostninger* anmeldt som direkte omkostninger

Kommissionen indgik en bidragsaftale med en international organisation om gennemførelse af et projekt vedrørende ernæringsmæssig trivsel i Kenya. Den samlede kontraktværdi og EU-bidraget var på 19 millioner euro. Ved undersøgelsen af 10 individuelle udgiftsposter så vi, at de indirekte omkostninger for den internationale organisations partnere (24 278 euro) var blevet opført som direkte omkostninger. Eftersom den internationale organisation til dækning af sine indirekte omkostninger krævede et beløb svarende til 7 % af de samlede direkte omkostninger i henhold til årsregnskabet, burde partnernes indirekte omkostninger være betragtet som omfattet af den faste sats, der var aftalt mellem Kommissionen og den internationale organisation.

19. I forbindelse med 10 transaktioner gennemført af internationale organisationer undlod disse organisationer at sende os væsentlige bilag inden for de aftalte frister. Dette havde en negativ indvirkning på planlægningen og udførelsen af vores revisionsarbejde. I nogle tilfælde kunne vi f.eks. ikke aflægge kontrolbesøg på projekter (jf. ***tekstboks 6***). Denne mangel på samarbejde er i strid med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ([18]), som fastsætter Revisionsrettens ret til at få tilsendt de ønskede oplysninger. I vores udtalelse nr. 10/2018 ([19]) anbefaler vi, at Kommissionen overvejer at styrke de internationale organisationers forpligtelse til at sende os de nødvendige dokumenter, så vi kan gennemføre vores revisioner.

([18]) Artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde: »[Enhver] fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet (…) afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.«

([19]) Revisionsrettens udtalelse nr. 10/2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, punkt 18.

Tekstboks 6
Manglende samarbejde fra internationale organisationer

I september 2018 gav vi Kommissionen meddelelse om, at vi ville aflægge besøg i Mozambique for at revidere et vandforsynings- og sanitetsprojekt, som blev gennemført af UNICEF, og et projekt vedrørende fødevaresikkerhed og forebyggelse af fejlernæring, som blev gennemført af Verdensfødevareprogrammet.

For at kunne forberede revisionsbesøget og planlægge kontrollerne på stedet hos projekterne bad vi organisationerne at sende os den nødvendige dokumentation vedrørende udgiftsposterne i vores stikprøve. Det gjaldt imidlertid for begge projekter, at vi ikke fik oplysningerne, før vi ankom til Mozambique i november 2018 for at påbegynde revisionen. Denne mangel på samarbejde forhindrede os i at besøge projekterne. Da vi ankom til Mozambique, var den dokumentation, der var tilgængelig på organisationernes kontorer, desuden stadig ufuldstændig. Det betød, at vi ikke kunne kontrollere eksistensen af de artikler, som udgiftsposterne i vores stikprøve vedrørte. Noget af dokumentationen fik vi endvidere først tilsendt efter vores besøg, hvilket væsentligt forsinkede færdiggørelsen af vores revisionsarbejde.

Vi oplevede også manglende samarbejde fra andre internationale organisationer såsom Den Afrikanske Union, Den Caribiske Udviklingsbank, De Forenede Nationers udviklingsprogram og Verdensbankgruppen.

20. For så vidt angår 9 af de kvantificerbare fejl og 8 af de ikkekvantificerbare fejl havde Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne. Hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt, ville den anslåede fejlforekomst have været 1,3 procentpoint lavere. Vi fandt yderligere 5 transaktioner med fejl, som de eksterne revisorer og de tilsynsførende burde have opdaget. Disse fejl bidrog til den anslåede fejlforekomst med 1,1 procentpoint ([20]).

21. 17 transaktioner med en kvantificerbar fejl ([21]) havde endvidere været genstand for revision eller udgiftskontrol. Oplysningerne i revisions-/kontrolrapporterne om det faktisk udførte arbejde gjorde det ikke muligt for os at vurdere, om fejlene kunne være opdaget og korrigeret under disse forudgående kontroller.

22. På to områder var der ingen fejl i de undersøgte transaktioner. Det første af disse områder var *budgetstøtte* ([22]) (ni reviderede transaktioner). Det andet område vedrørte de tilfælde, hvor den såkaldte »teoretiske tilgang« var blevet anvendt i forbindelse med multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer (ni reviderede transaktioner). Punkt 9.9-9.12 i kapitel 9 i Revisionsrettens årsberetning for 2018 om gennemførelsen af budgettet giver flere oplysninger om disse områder.

Den årlige aktivitetsrapport og andre forvaltningsordninger

23. I hver eneste årlige aktivitetsrapport siden 2012 har GD DEVCO taget *forbehold* med hensyn til de underliggende transaktioners formelle rigtighed. Der er derfor blevet vedtaget en handlingsplan for at afhjælpe svaghederne i implementeringen af GD DEVCO's kontrolsystem.

24. Sidste år berettede vi om de tilfredsstillende fremskridt, der var gjort med at gennemføre handlingsplanen for 2016: 10 aktioner var blevet gennemført, 2 var delvis gennemført, og 2 var under gennemførelse.

25. I sin 2017-handlingsplan fortsatte GD DEVCO sine bestræbelser på at reducere fejlforekomsten ved at træffe foranstaltninger rettet mod aktuelle eller tidligere identificerede højrisikoområder: midler under indirekte forvaltning via internationale organisationer og tilskud under *direkte forvaltning*. Samtidig knyttede adskillige aktioner sig til justeringer med henblik på tilpasning til den nye *finansforordning* — nogle af disse måtte overføres til det følgende år på grund af selve forordningens sene vedtagelse. I april 2019 var ni aktioner blevet gennemført, én var delvis gennemført, og fire var stadig under gennemførelse.

([20]) For så vidt angår mindre end 0,1 procentpoint af fejlforekomsten (1 tilfælde) havde Kommissionen selv begået fejlen, og hvad angår 2,5 procentpoint (11 tilfælde) var fejlen begået af støttemodtagerne.
([21]) Disse fejl bidrog med 1,7 procentpoint til den anslåede fejlforekomst.
([22]) De EUF-finansierede budgetstøttebetalinger i 2018 beløb sig til 796 millioner euro.

26. I 2018-handlingsplanen blev der tilføjet to nye målrettede foranstaltninger, som afspejler behovet for at præcisere og fremme de nye ordninger med *forenklede omkostninger* og resultatbaseret finansiering, der blev indført med den nye finansforordning. En allerede eksisterende foranstaltning til præcisering af tilskudsprocedurerne blev omformuleret, og en anden vedrørende internationale organisationers søjlevurderinger blev opdelt i tre særskilte foranstaltninger. I alt omfattede 2018-handlingsplanen 13 foranstaltninger, hvoraf 7 var overført fra de foregående år, 4 fulgte op på foranstaltninger fra de foregående år, og 2 var nye.

27. GD DEVCO's kontrolsystem er baseret på forudgående kontroller, der udføres, før de udgifter, modtagerne har anmeldt, godkendes. Frekvensen af konstaterede fejl — herunder også en del fejl i endelige betalingsanmodninger, som havde været genstand for forudgående ekstern revision og udgiftskontrol — tyder også i år på, at der er svagheder i denne kontrol.

Undersøgelsen af restfejlfrekvensen i 2018

28. I 2018 udførte GD DEVCO sin syvende undersøgelse af restfejlfrekvensen for at vurdere omfanget af fejl på hele generaldirektoratets ansvarsområde, som alle forvaltningens kontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl ikke havde kunnet forhindre ([23]). I undersøgelsen anslås det for tredje år i træk, at restfejlfrekvensen holder sig under den *væsentlighedstærskel* på 2 %, som Kommissionen har fastsat ([24]).

29. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er ikke en *erklæringsopgave* eller en revision. Den foretages efter GD DEVCO's egen metode og håndbog. Ligesom i de foregående år konstaterede vi svagheder, f.eks. at der blev foretaget meget få kontroller på stedet vedrørende transaktioner ([25]), at kontrollerne af *offentlige udbud* og indkaldelser af forslag var ufuldstændige ([26]), og at vurderingen af fejl var mangelfuld ([27]). Alle disse svagheder bidrog til, at der blev konstateret en lav restfejlfrekvens, som ikke afspejler virkeligheden.

30. Den kontrahent, der foretager undersøgelsen af restfejlfrekvensen, har betydelige muligheder for at fortolke metoden, eftersom håndbogen overvejende giver generel vejledning snarere end detaljerede instrukser. Hertil kommer, at kontrakten om undersøgelsen af restfejlfrekvensen kun indgås for ét år ad gangen, så der kan være en ny kontrahent og en ny fremgangsmåde hvert år. Hvis GD DEVCO's metode og vejledning vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen var mere omfattende, kunne der opnås større ensartethed og sikkerhed, selv om der skiftes kontrahent.

31. Ved vores gennemgang af kontrahentens arbejde konstaterede vi fejl og uensartethed i beregningen og ekstrapoleringen af individuelle fejl. Vi fandt også fejl i kontrahentens arbejdsdokumenter, f.eks. var der lavet regnefejl, og kontrollen omfattede ikke alle støtteberettigelseskriterierne for udgifter. Hvis disse fejl var blevet rettet, ville restfejlfrekvensen have været højere.

32. I vores årsberetning for 2017 bemærkede vi, at antallet af transaktioner, hvor der ikke var gennemført substansrevision, idet man havde forladt sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde, var langt højere i 2017-undersøgelsen af restfejlfrekvensen end i tidligere undersøgelser. I år bemærker vi, at andelen af transaktioner, hvor man forlod sig fuldt ud på tidligere kontrolarbejde, er tilbage på niveauet i 2016-undersøgelsen. Når det tidligere kontrolarbejde kun vedrører en del af udgifterne, bliver de identificerede fejl imidlertid ikke ekstrapoleret til den utestede del af udgifterne. Dermed antages det i undersøgelsen, at den utestede del er fri for fejl, hvilket reducerer restfejlfrekvensen.

Gennemgang af den årlige aktivitetsrapport for 2018

33. Generaldirektørens erklæring i den årlige aktivitetsrapport for 2018 indeholder to forbehold. Det første vedrører tilskud, der forvaltes af GD NEAR på vegne af GD DEVCO. Det andet vedrører indirekte forvaltning via en international organisation og henviser udtrykkeligt til programmer, der forvaltes af Den Afrikanske Unions Kommission og omfatter betydelige indkøb. Dette andet forbehold blev først taget i 2017 og er opretholdt i 2018.

([23]) EUF'erne og EU's almindelige budget.

([24]) 2016: 1,7 %, 2017: 1,18 % og 2018: 0,85 %.

([25]) I 2018-undersøgelsen blev der kun udført arbejde på stedet i projektgennemførelseslandet vedrørende 5 af de 219 testede transaktioner.

([26]) Arbejdet vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen dækkede ikke i tilstrækkelig grad visse udbudsaspekter, f.eks. begrundelserne for at afvise ansøgere eller de valgte tilbudsgiveres opfyldelse af udvælgelses- og tildelingskriterier, og det omfattede heller ikke en kontrol af forslagsindkaldelserne og begrundelserne for direkte tildeling.

([27]) Den specifikke metode, der anvendes i forbindelse med undersøgelsen af restfejlfrekvensen, giver en bred skønsmargin ved vurderingen af individuelle fejl (f.eks. mht. manglende dokumenter og gyldigheden af begrundelserne for sådanne mangler).

34. Omfanget af det første forbehold blev begrænset betydeligt i både 2017 og 2018. Det skyldtes delvis, at restfejlfrekvensen havde ligget under væsentlighedstærsklen tre år i træk. I betragtning af svaghederne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen i 2018 (jf. punkt 29-32) og de foregående år ([28]) er det første forbeholds begrænsede omfang ikke tilstrækkelig berettiget. Eftersom undersøgelsen af restfejlfrekvensen er et at nøgleelementerne i GD DEVCO's risikovurdering, skal den understøttes af tilstrækkelig detaljeret vejledning for at kunne udgøre et pålideligt grundlag for forbeholdet. ***Tekstboks 7*** viser udviklingen i forbeholdene i de årlige aktivitetsrapporter fra 2011 til 2018.

Tekstboks 7
Forbehold i GD DEVCO's årlige aktivitetsrapporter 2011-2018

Andelen af udgifter omfattet af forbehold er faldet kraftigt

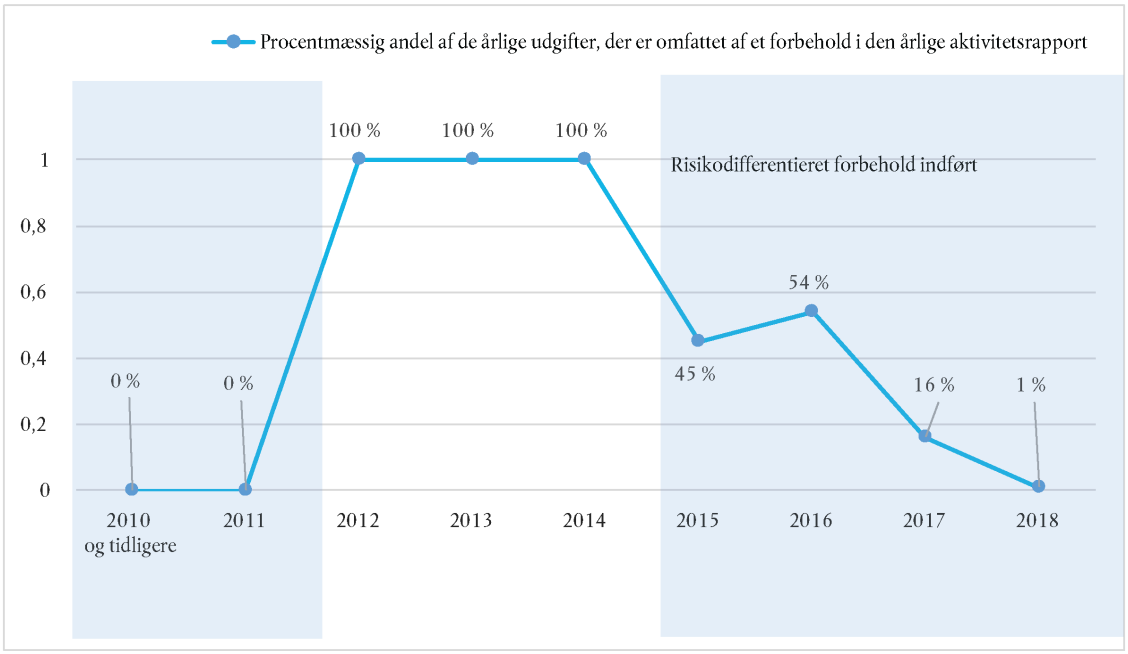

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

35. GD DEVCO anslog det samlede risikobeløb ved afslutningen til 49,8 millioner euro ([29]). Dette skøn er baseret på undersøgelsen af restfejlfrekvensen og er 29 % lavere end det foregående år. De forhold, vi har bemærket vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen, påvirker også de anslåede risikobeløb.

36. GD DEVCO anslog det samlede risikobeløb ved betalingen til 64,7 millioner euro ([30]) (1 % af udgifterne i 2018). Af dette beløb skønner GD DEVCO, at 14,9 millioner euro (23 %) ville blive korrigeret ved dets kontrol i de følgende år ([31]).

([28]) Jf. Revisionsrettens årsberetning for 2017 om EUF'erne, punkt 34-38.
([29]) Jf. GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport for 2018, s. 69.
([30]) Dette er det bedste konservative skøn over omfanget af udgifter, som er godkendt i regnskabsåret, men som ikke er i overensstemmelse med de kontraktmæssige og lovgivningsmæssige bestemmelser, der er gældende på det tidspunkt, hvor betalingen foretages.
([31]) Jf. GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport for 2018, s. 69.

37. I 2018 tog GD DEVCO adskillige skridt til at forbedre kvaliteten af de data, det bruger til at beregne sin *korrektionskapacitet*, og til at udbedre de mangler, vi havde konstateret i tidligere år. Det øgede sin overvågning og kontrol af indtægtsordrer og gjorde yderligere bestræbelser på at oplyse om den korrekte måde at udfylde dem på, f.eks. ved at inkludere en specifik instruks om inddrivelse i noten om regnskabsafslutningen for 2018. Hvad angår beregningen af korrektionskapaciteten for 2018 konstaterede vi ingen fejl i vores stikprøve ([32]).

Konklusion og anbefalinger

Konklusion

38. Det samlede revisionsbevis indikerer, at EUF'ernes regnskaber for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt giver et retvisende billede af deres finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner, deres pengestrømme og bevægelserne i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med finansforordningen og de regnskabsregler, som regnskabsføreren har fastlagt.

39. Hvad angår det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, indikerer det samlede revisionsbevis:

a) at EUF'ernes indtægter ikke var væsentlig fejlbehæftede

b) at EUF-betalingstransaktionerne var væsentlig fejlbehæftede (jf. punkt 17-22). Vi anslår fejlforekomsten til at være 5,2 % baseret på vores test af transaktioner inklusive de justerede resultater fra undersøgelsen af restfejlfrekvensen (jf. ***bilag I***).

Anbefalinger

40. ***Bilag III*** viser resultaterne af vores opfølgningsgennemgang vedrørende de seks anbefalinger, vi fremsatte i vores årsberetning for 2015 ([33]), hvoraf GD DEVCO har gennemført anbefaling 2, 3, 4 og 6 fuldt ud ([34]) og anbefaling 5 i de fleste henseender. Anbefaling 1 er ikke længere relevant, fordi GD DEVCO har besluttet at forbedre kvaliteten af sine revisioner og udgiftskontroller ved at ændre mandatet i stedet for at bruge kvalitetsskemaer.

41. På grundlag af denne gennemgang samt vores revisionsresultater og konklusioner vedrørende 2018 fremsætter vi følgende anbefalinger til Kommissionen med henblik på gennemførelse senest i 2020:

Anbefaling 1

Kommissionen bør tage skridt til at håndhæve de internationale organisationers forpligtelse i medfør af TEUF til på Revisionsrettens begæring at sende denne alle de dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af dens opgaver (jf. punkt 19).

Anbefaling 2

Kommissionen bør forbedre metoden og håndbogen vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen, så disse giver mere fyldestgørende vejledning om de forhold, vi har identificeret i denne beretning, og dermed understøtter GD DEVCO's risikovurdering vedrørende forbeholdene på passende vis (jf. punkt 29-34).

([32]) Vi testede 12 indtægtsordrer på i alt 10,5 millioner euro, dvs. 58 % af den samlede population (18,2 millioner euro).

([33]) Vi valgte beretningen for 2015 til dette års opfølgning, da der under normale forhold burde være gået tid nok til, at Kommissionen kunne have gennemført vores anbefalinger.

([34]) Formålet med denne opfølgning var at kontrollere, om der var blevet iværksat korrigerende foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger, og ikke at vurdere, om de var blevet gennemført effektivt.

Kapitel III — Performance

42. Vores kontroller på stedet gav os ikke kun mulighed for at undersøge transaktionernes formelle rigtighed, men også for at fremsætte bemærkninger om de udvalgte transaktioners *performance*aspekter.

43. Mens vi under besøg på stedet kontrollerede eksistensen af indkøbte artikler, bemærkede vi tilfælde, hvor artiklerne var blevet anvendt effektivt og havde bidraget til opfyldelsen af projektets mål. Til gengæld bemærkede vi også tilfælde, hvor aktionens produktivitet og effektivitet var kompromitteret, fordi de indkøbte artikler/anlæg ikke blev anvendt som planlagt.

Tekstboks 8
Eksempler på performancerelaterede bemærkninger

a) Produktiv og effektiv anvendelse af indkøbte artikler/anlæg

I Saint Lucia godkendte Kommissionen en kontrakt om levering af hospitalsudstyr og dertil knyttede tjenester. Under vores besøg på stedet konstaterede vi, at de udvalgte artikler var blevet leveret, og at de blev godt forvaltet og anvendt til det tilsigtede formål og dermed bidrog til opfyldelsen af aktionens mål, hvilket betød, at fordelene for de endelige støttemodtagere var tydelige.

b) Projektbæredygtighed i fare

Kommissionen godkendte en bygge- og anlægskontrakt vedrørende opførelsen af et afsaltningsanlæg i Djibouti. Under vores kontrol på stedet konstaterede vi, at det areal, der oprindelig var afsat til projektet, var blevet reduceret betydeligt, og at der i stedet var anlagt en ny havn og en militærbase i umiddelbar nærhed af afsaltningsanlægget. Anlæggelsen og den efterfølgende anvendelse af havnen og militærbasen kan påvirke havstrømmene og vandkvaliteten såvel som placeringen af vandindtaget. Alle disse faktorer kan få væsentlig betydning for afsaltningsanlæggets levedygtighed og bringe dets langsigtede bæredygtighed i fare.

c) Indkøbte artikler/anlæg ikke i brug

Kommissionen indgik en bidragsaftale med en international organisation om støtte til forvaltningen af de offentlige finanser i Jamaica. Den internationale organisation gennemførte projektet fuldt ud gennem sine partnere. Under vores kontrol på stedet i 2019 så vi, at den ene af de to computerservere, der i begyndelsen af 2017 blev indkøbt til projektet, var blevet installeret i et kontor, der ikke var i brug på tidspunktet for vores revision. Den anden server stod stadig i sin originale emballage næsten to år efter leveringen.

I Haiti indgik Kommissionen en tilskudskontrakt med en ikkestatslig organisation (NGO) om gennemførelse af et sanitetsprojekt. Da vi kontrollerede et offentligt toilet, som var blevet opført med anvendelse af tilskuddet, konstaterede vi, at selve toiletterne ikke fungerede ordentligt, og at nogle af dem ikke var tilgængelige.

d) Princippet om sparsommelighed ikke overholdt

I Mozambique indgik Kommissionen en tilskudskontrakt med en international organisation om at forbedre adgangen til fødevarer og ernæring. En af de udgiftsposter, der var udvalgt til vores undersøgelse, var en betaling for en radiodramaserie, der skulle fremme varig adfærdsændring. Beløbet var beregnet på grundlag af en aftale indgået mellem den internationale organisation og en organisation fra samme familie, hvor den internationale organisation forpligtede sig til at betale 180 000 euro til sin søsterorganisation. Vi konstaterede, at dette beløb ikke var baseret på en omkostningsanalyse, men var fastsat vilkårligt af de to beslægtede internationale organisationer på grundlag af de tilgængelige EU-midler.

BILAG I

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDE

	2018	2017
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	**139**	**142**
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	**5,2 %**	**4,5 %**
Øvre fejlgrænse (ØF)	**9,1 %**	
Nedre fejlgrænse (NF)	**1,2 %**	

BILAG II

EUF-BETALINGER I 2018 EFTER HOVEDREGION

Betalinger fra de europæiske udviklingsfonde — Afrika

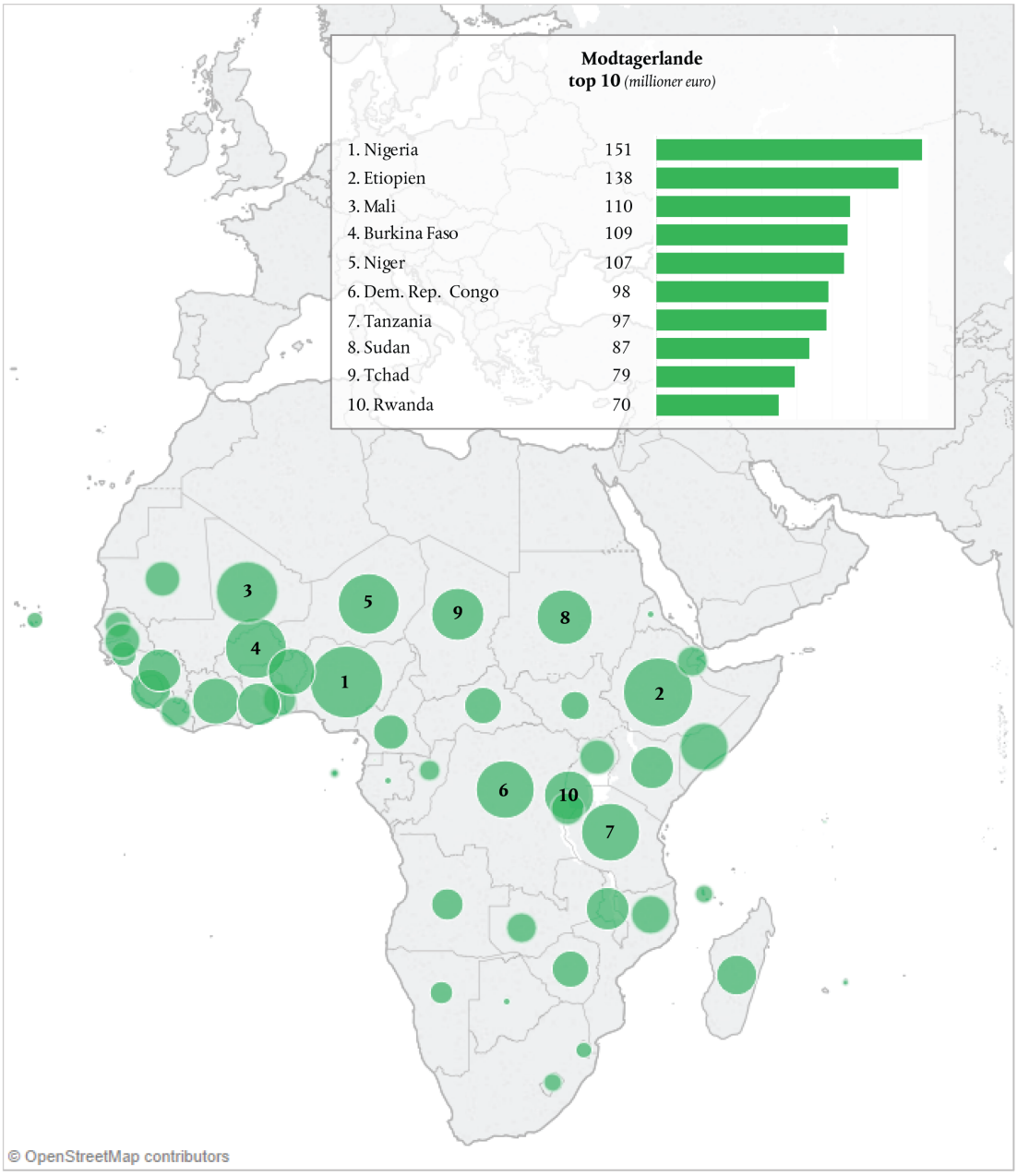

Kilde: Kort © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA), og Den Europæiske Revisionsret på grundlag af det konsoliderede 2018-årsregnskab for 8., 9., 10. og 11. EUF.

Betalinger fra de europæiske udviklingsfonde — Vestindien og Stillehavet

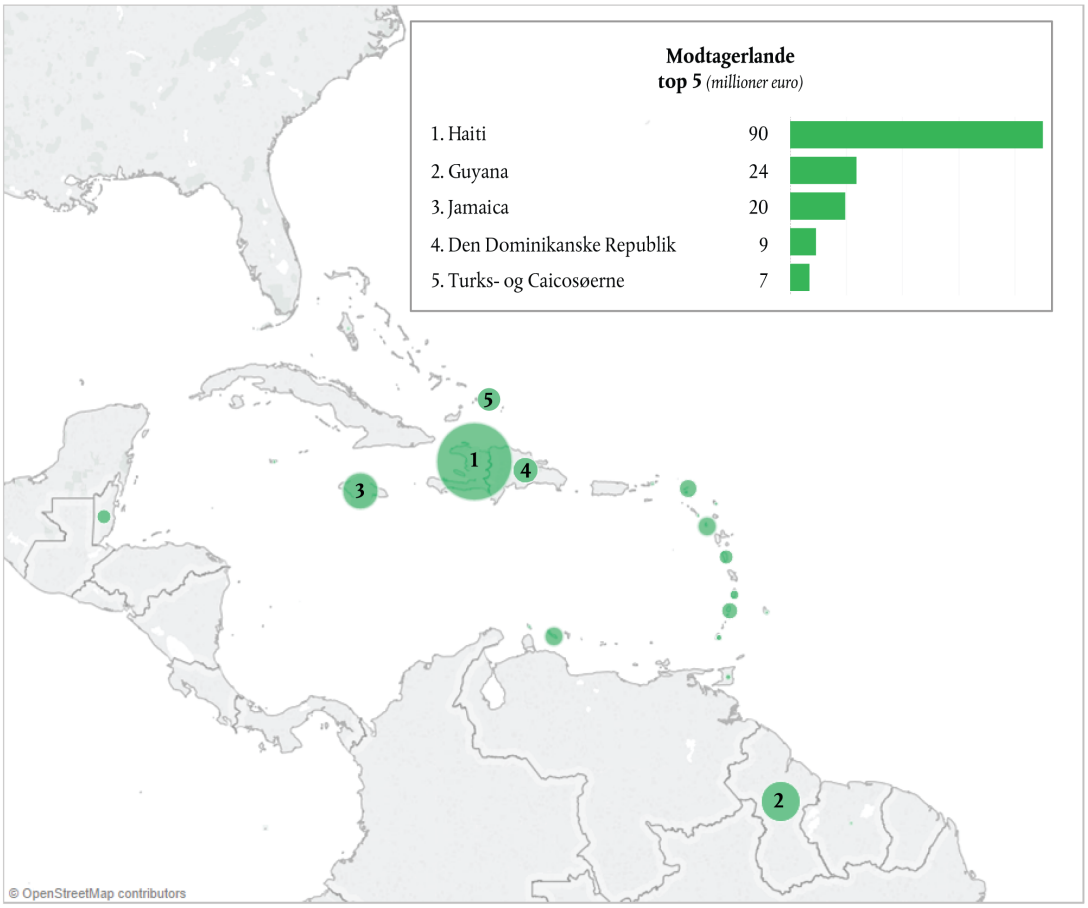

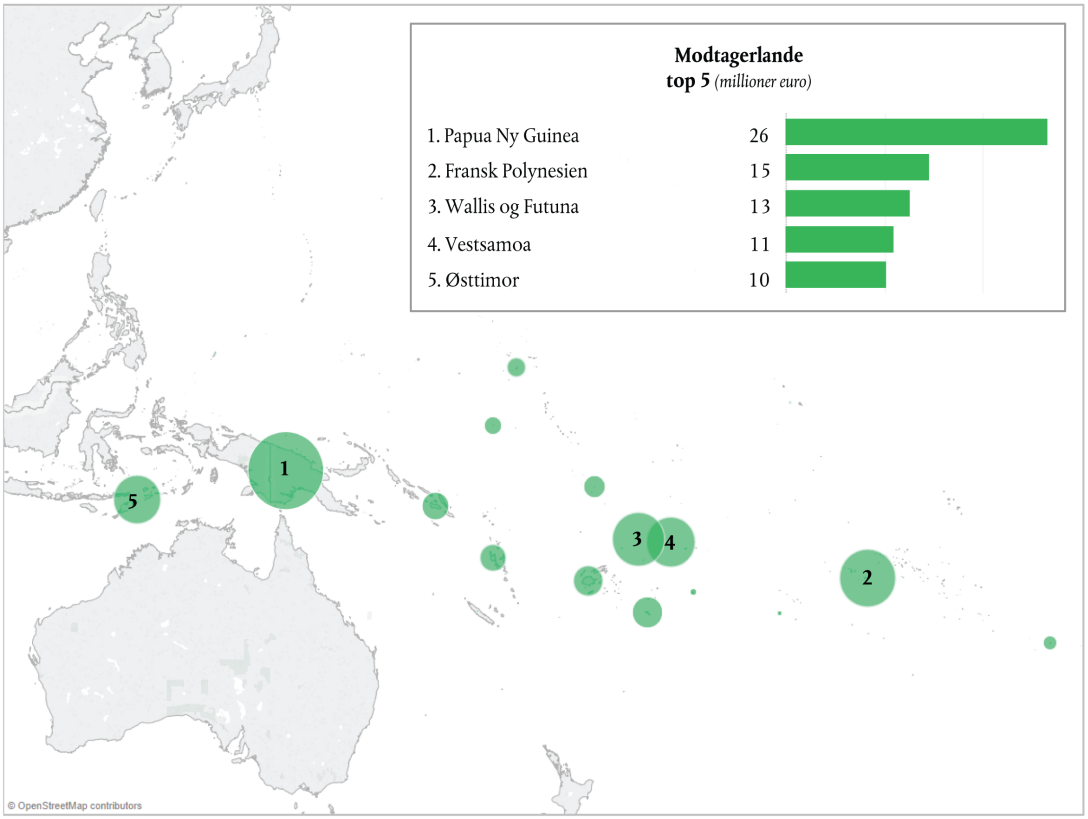

Kilde: Kort © OpenStreetMap, der er licenseret i henhold til Creative Commons Attribution-ShareAlike 2.0 (CC BY-SA), og Den Europæiske Revisionsret på grundlag af det konsoliderede 2018-årsregnskab for 8., 9., 10. og 11. EUF.

BILAG III

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDE

År	Revisionsrettens anbefaling	Revisionsrettens analyse af de fremskridt, der er sket					
		Fuldt gennemført	Under gennemførelse		Ikke gennemført	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2015	**Anbefaling 1:** udvider brugen af kvalitetsskemaet til revisioner og udgiftskontroller, som modtagerne selv har indgået aftale om					x	
	Anbefaling 2: tilpasser mandatet for revision og udgiftskontrol med henblik på at få alle de relevante oplysninger om det faktisk udførte arbejde, der er nødvendige for at kunne vurdere kvaliteten ved hjælp af det nye kvalitetsskema	x					
	Anbefaling 3: vurderer omkostningerne og fordelene forbundet med at forbedre overvågningen af de revisioner og udgiftskontroller, som modtagerne selv har indgået aftale om, ved at inkludere dem i den nye revisionsapplikation	x					
	Anbefaling 4: pålægger passende sanktioner over for enheder, som ikke overholder deres forpligtelse til at fremlægge vigtig dokumentation i forbindelse med Revisionsrettens revision	x					
	Anbefaling 5: i forbindelse med betalinger under indirekte forvaltning ved modtagerlandene i) underbygger revisionserklæringen med de statistisk mest pålidelige beviser, der er til rådighed, og ii) skelner mellem forskellige former for støtte med forskellige risikoprofiler, som det er tilfældet for betalinger under direkte forvaltning		x				
	Anbefaling 6: reviderer overslaget over sin fremtidige korrektionskapacitet ved ikke at medregne i) inddrivelser af ikke anvendt forfinansiering og optjente renter og ii) annulleringer af tidligere udstedte indtægtsordrer.	x					

KOMMISSIONENS SVAR TIL REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING OM 8., 9., 10. OG 11. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS (EUF's) AKTIVITETER I REGNSKABSÅRET 2018

Kapitel II — Revisionsrettens revisionserklæring om EUF'erne

Tekstboks 6 — Manglende samarbejde fra internationale organisationer

Kommissionen har kontaktet de berørte internationale organisationer på alle niveauer for at lette tilvejebringelsen af den dokumentation, som Revisionsretten har anmodet om. Den er i øjeblikket i færd med at analysere de specifikke sager, som Revisionsretten har gjort opmærksom på.

Kommissionen vil indføre et system med øjeblikkelig kontakt til internationale organisationer på centralt plan, når deres operationer udtages i Revisionsrettens stikprøver.

Den årlige aktivitetsrapport og andre forvaltningsordninger

27. Med hensyn til **GD DEVCO's kontrolsystem** blev et revideret mandat for udgiftskontrol vedtaget i slutningen af marts 2018. Det forventes at bidrage til en bedre kvalitet af den forudgående kontrol.

28. **Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er et af flere elementer i proceduren for opbygning af sikkerhed**. De begrænsninger, som Revisionsretten nævner, er velkendte for Kommissionen og tages i betragtning ved vurderingen af styrker og svagheder ved dens forvaltningssystem. Alle disse elementer tilsammen sikrer, at DEVCO's årlige aktivitetsrapport giver et retvisende billede af forvaltningsoplysningerne.

30. Med hensyn til **håndbogen til undersøgelsen om beregning af restfejlfrekvensen** skal detaljeringsgraden i håndbogen og metoden finde den rette balance mellem fuldstændighed og fleksibilitet. Der indgås kontrakt om **undersøgelsen af restfejlfrekvensen** for ét år ad gangen for at bevare en vis fleksibilitet i definitionen af det specifikke mandat. På det tidspunkt kan Revisionsrettens konklusioner og anbefalinger tages i betragtning.

31. De forskelle i kvantificerbare fejl, som Revisionsretten har konstateret, vil føre til en stigning i restfejlfrekvensen. Størstedelen af denne stigning stammer imidlertid kun fra en enkelt operation, som efter Kommissionens opfattelse blev gennemført under ekstraordinære omstændigheder. Kommissionen deler ikke Revisionsrettens konklusion om dette specifikke tilfælde.

32. **Tilgangen har ikke ændret sig i forhold til det foregående år**. De fejl, der er konstateret i en tidligere kontrolrapport, som man havde forladt sig fuldt ud på, bliver ikke ekstrapoleret, hvis der er bevis for, at Kommissionen har udstedt relaterede indtægtsordrer eller tilpasset den endelige betaling til foranstaltningen baseret på det ikkestøtteberettigede beløb, der er konstateret.

Kontrahentens arbejde omfatter en faglig vurdering med henblik på at fastslå, hvornår og i hvilken grad ekstrapolering af resultater er tilladt eller påkrævet.

34. Kommissionen vil undersøge, hvordan der kan indføres mere omfattende **retningslinjer**.

Selv for andre segmenter, som ikke er omfattet af **forbehold**, reduceres kontrolindsatsen ikke. I beskrivelsen af forbeholdet forklares det, at selv om forbeholdet kun vedrører tilskud under direkte forvaltning, vil foranstaltningerne vedrørende de øvrige udgiftsområder også blive videreført.

Konklusion og anbefalinger

Anbefaling 1 (internationale organisationer)

Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen vil indføre et system med øjeblikkelig kontakt til internationale organisationer på centralt plan, når deres operationer udtages i Revisionsrettens stikprøver.

Anbefaling 2 (metode og håndbog til undersøgelse af restfejlfrekvensen)

Kommissionen accepterer denne anbefaling og vil undersøge, hvordan der kan indføres mere omfattende retningslinjer.

Kapitel III — Performance

Tekstboks 8 — Eksempler på performancerelaterede bemærkninger

b) Projektbæredygtighed i fare: Kommissionen planlægger en teknisk revision og evaluering for at vurdere projektets status og identificere potentielle risici for at sikre projektets bæredygtighed. Kommissionen sikrer også en tæt opfølgning med alle involverede parter.

c) Indkøbte artikler/anlæg ikke i brug: Kommissionen vil undersøge begge spørgsmål for at kontrollere, om det tilsvarende udstyr og de tilsvarende anlæg er blevet anvendt.

d) Princippet om sparsommelighed ikke overholdt: Kommissionen vil gerne understrege, at bidraget blev aftalt i en kontrakt mellem de to internationale organisationer, og betalingerne blev gennemført i overensstemmelse med kontraktbestemmelserne. Statusrapporten bekræfter de positive resultater af serien som analyseret af uafhængige virksomheder inden for medieforskning.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA